

Giới thiệu Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert

Xuyên qua hai giới, không cùng một dạng tài nguyên trao đổi.

Không có hệ thống, nhưng ta có vật tư.

Không có chủ thần, nhưng ta có đầu óc.

Trong gió, trong mưa, ta ở dị giới chờ người!

Cảnh giới tu luyện

- Hắc Thiết

- Thanh Đồng

- Bạch Ngân

- Hoàng Kim

- Tinh Thần

...

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mua một cái đồng hồ

"Đây là cái gì đồng đồng?"

Xem lấy vật trong tay, Sở Vân tức xạm mặt lại.

Ba ngày trước hắn ở online mua một cái đồng hồ đeo tay, nhưng là hôm nay tới tay sau đó mới phát hiện, đồng hồ đeo tay cùng trước ở online thấy có cách biệt một trời.

Mặc dù tám mươi phần trăm tương tự, nhưng nguyên bản màu bạc mặt đồng hồ phía dưới, nhiều hơn một đỏ một xanh hai cái to bằng đầu tương cái nút.

"Cái này cũng quá khó coi!" Trông coi hai cái khó coi cái nút, Sở Vân trong lòng một hồi co giật: "Lão tử toàn rồi tiền sinh hoạt phí một tháng, liền mua một cái như vậy đồ đặc?"

Sở Vân gia cảnh thông thường, trên năm thứ hai đại học hắn một tháng cũng bắt quá ngàn đồng sinh hoạt phí. Mua được vật như vậy, tự nhiên có phản ứng.

Nghĩ xong, Sở Vân liền vội vàng đem bên cạnh đóng gói cầm lấy, chuẩn bị dựa theo địa chỉ lui về.

"Con bà nó! Không phải đâu?"

Đóng gói mặt trên chỉ viết rồi hắn bên này địa chỉ, mà bên kia cũng là trống không.

"Như vậy bao vây cũng có thể gửi qua bưu điện?" Nhìn đến đây, Sở Vân lẩm bẩm cầm lên điện thoại di động.

"Dì?"

Mở ra mua trên nét phẩm mềm (software) sau, trải qua một phen tra tìm sau Sở Vân lại tìm không được bán ra đồng hồ đeo tay chính là cái kia cửa hàng. Không chỉ như thế, ngay cả lịch sử đơn đặt hàng cũng không tìm tới.

Cứ như vậy, coi như tìm trang web trách cứ cũng là không làm nên chuyện gì.

"Sẽ không như thế xui xẻo?"

Trông coi đeo trên tay khối kia kỳ lạ có chứa hai cái cái nút tay đồng hồ, Sở Văn trong lòng dâng lên một hồi cảm giác vô lực.

"Cái này cái nút là làm gì?"

Trông coi hai cái tiểu cái nút, Sở Văn trong lòng hiểu kỳ.

Sau một khắc, hần nhẹ nhàng đề xuống cái kia màu xanh biếc cái nút.

Đang ở lực sắc cái nút bị đề xuống một khắc kia, Sở Văn đột nhiên cảm thấy trước mắt một hồi mờ nhạt. Mà hai giây sau đó, hần không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Nguyên bản hần vẫn còn ở đại học trong túc xá, thế nhưng lúc này Sở Văn đang ở trong một rừng cây.

Chu vi cây xanh sum suê, những cây đó Sở Văn không gọi nổi tên. Nhưng xuất kỳ to, chừng hai người ôm hết đại thụ chung quanh có thể thấy được. Trừ cái đó ra, còn có thật nhiều thảm thực vật rải ở bốn phía.

"Đây là nơi nào?" Trông coi hoàn cảnh chung quanh, Sở Văn bị bất thành linh tinh hoảng hù dọa.

"Chẳng lẽ nói? Ta là chuyển kiếp?"

Bình thường không có việc gì cũng xem một ít nói, Sở Văn không khỏi liên tưởng đến nơi đây.

"Dì? Đó là....."

Đang ở ngắm nhìn bốn phía thời điểm, Sở Văn ánh mắt lập tức định ở tại bên phải phía trước một chỗ thảm thực vật nơi đó.

Phân tán phiến lá, màu đỏ hoa nhỏ.....

"Nhân sâm!"

Sở Văn lập tức nhận ra đó là cái gì.

Hần lúc không có chuyện gì làm thích xem một ít sách, ngoại trừ tiểu thuyết ở ngoài cũng xem một ít sách phổ cập khoa học. Đối với nhân sâm hành diệp, vẫn là biết.

"Quản hần thiệt hay già, trước đào lại nói!"

Lúc này Sở Văn tâm tư vừa chuyển, làm một cái quyết định.

Đi tới nhân sâm kia chỗ, Sở Văn tìm một đoạn nhỏ cành cây, cẩn thận đào.

Nhân sâm sợ nhất chính là đào móc không hoàn chỉnh, đứt rễ giá trị sẽ rơi chậm lại không ít. Có thể hướng hồ trông coi liên tình cảnh tựa hồ không phải người tổ trồng mà, kẻ từ đó chính là hoang dã rồi, như vậy giá trị biết càng cao.

Không có đào hơn người tổ, Sở Văn chỉ có thể hết khả năng xuống phía dưới nhiều đào một ít.

Hơn mười phút sau, một cái lớn chừng bàn tay nhân sâm ra hiện tại ở trên tay hần.

"Còn có một bụi cây!"

Đang đào ra rồi cái này cây nhân sâm sau đó, Sở Văn phát hiện cách đó không xa còn có một cây.

Cuối cùng, hai cây nhân sâm toàn bộ rơi xuống trên tay của hần.

"Đây rốt cuộc là nơi nào? Ta không sẽ là nằm mơ a !?"

Cẩn thận nhìn một chút chu vi lại không nhân sâm sau đó, Sở Văn bắt đầu suy tư một vấn đề như vậy.

"Chẳng lẽ là chiếc đồng hồ đeo tay này?"

Trông coi trong tay trái đồng hồ đeo tay kia, Sở Văn âm thầm làm bầm.

Không có gửi qua bưu điện địa chỉ, sau đó ngay cả cửa hàng cùng mua ghi lại cũng không có. Nói như vậy, quá không thực tế nữa à!

"Rống!!!"

Vừa lúc đó, không cho Sở Văn suy nghĩ nhiều, xa xa trong lúc bất chợt truyền đến một tiếng tiếng gào to.

Nói thì chậm đó là nhanh, Sở Vân đứng mà một cái xông lên, vội vã tìm một cây đại thụ núp ở phía sau.

Chốc lát sau, Sở Vân trong lúc bất chợt mở to hai mắt nhìn.

Liền ở cách hẵn xa hơn mười thước địa phương, xuất hiện một con sói.

Không phải! Không thể nói là sói, bởi vì quái vật kia hình thể quá. Có chừng một con trâu kích cỡ tương đương, có thể gọi sói sao?

Thế nhưng trên thực tế quái vật kia đáng vẻ rõ ràng chính là sói, cách xa như vậy, Sở Vân hầu như cũng có thể chứng kiến nó răng nanh sắc bén, cùng với có thể so với đầu trâu đầu.

Không lẽ Alaska? Sở Vân trong đầu hiện lên như vậy một cái hình ảnh.

Làm sao bây giờ?

Xem dáng vẻ của tên kia nhất định không phải là một hiền lành, lúc này Sở Vân nội tâm tràn đầy cảm giác nguy cơ.

Đồng hồ đeo tay!

Được rồi! Đồng hồ đeo tay!

Trước Sở Vân ở nhấn cái kia lục sắc cái nút thời điểm, liền đi tới cái này. Trên đồng hồ ngoại trừ lục sắc cái nút ở ngoài, còn có một cái màu đỏ cái nút.

Nghĩ tới đây, Sở Vân không chút do dự nhấn trên đồng hồ đeo tay cái kia màu đỏ cái nút.

Cùng trước giống nhau, đang ở hẵn đề nút ấn xuống một khắc kia, trước mắt đột nhiên một hồi mờ nhạt. Hai giây sau đó, lần nữa khôi phục rõ ràng.

Lúc này đây, Sở Vân lại trở về trong nhà trọ.

Trông coi trên tay siết hai cây nhân sâm, Sở Vân trầm mặc.

"Nếu như không phải nằm mộng lời nói, vậy đã nói rõ rồi nhân sâm là thật." Lần nữa sờ sờ hai cây nhân sâm, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng: "Như vậy xem ra, giống như lang dã thú cũng là thật."

"Xem như vậy, vừa rồi ta đi chính là thế giới kia. Mà khối đồng hồ, chính là xuyên qua hai cái thế giới mỗi giới."

Xem qua không ít tiểu thuyết, Sở Vân ở phương diện này suy tư năng lực rất mạnh.

Chỉ là hẵn thật không ngờ, như vậy chuyện thần kỳ dĩ nhiên tại trên người của hẵn đã xảy ra.

Trong lúc vô ý ở online mua khối đồng hồ, dĩ nhiên có thể xuyên qua đến thế giới kia đi. Tại xác định không phải đang nằm mơ sau đó, Sở Vân biết đây đã là sự thực.

"Nhìn con chó sói hình thể, tự nhiên không phải hiền lành. Nếu như tùy tiện lần nữa đi trước nói, nói không chừng biết gặp nguy hiểm."

Hắn chẳng qua là một học sinh bình thường, mặc dù cũng rất tò mò thế giới kia đều có cái gì. Nhưng là trước kia xuất hiện con dã thú kia, làm cho Sở Vân quyết định không nên đi tùy tiện hành động. Dù sao hiểu kỳ chuyện nhỏ, tính mệnh mới là trọng yếu nhất.

"Tiếp theo lại đi thời điểm, nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng."

Sờ sờ trên tay khối kia đồng hồ, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Đối mặt một một thế giới lạ lẫm, Sở Vân không biết nơi đó còn có cái gì. Mặc dù có nhân sâm loại này vật trân quý, nhưng vẫn là không đáng mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi trước.

Tốt vào hôm nay là cuối tuần, bạn cùng phòng đều đi ra ngoài. Nếu không, giống như hẵn như vậy hư không tiêu thất lại xuất hiện, còn thật không biết như thế nào giải thích.

Sở Vân quyết định, mặc dù lại một lần nữa ném thử, cũng phải tìm một cái địa phương không người. Mà trong đó còn có một cái vấn đề chính là đồng hồ đeo tay có hay không cũng có thể mỗi lần an toàn đi tới đi lui, nếu như gặp phải thời điểm nguy hiểm trở về không tới liền tao ương. Cái này đồng hồ hẵn cũng là lần đầu tiên dùng, căn bản không rõ ràng đều có cái gì công năng.

"Hay là trước suy nghĩ nhân sâm vấn đề a !!!"

Lắc đầu, Sở Vân đưa mắt thả lại đến hai chi nhân sâm mặt trên.

.....

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2 : Bán Sâm

Nhìn xem để ở trên bàn hai chi nhân sâm, Sở Vân nhăn tình sáng lên.

Sở Vân gia cảnh, phụ mẫu đều là đi làm nhất tộc. Phụ thân tại một cái hàng nội địa ô tô xí nghiệp làm kỹ thuật viên, mà mẫu thân thì là tại một nhà lớn trong Siêu thị làm nhập khẩu thực phẩm hướng dẫn mua.

Người một nhà trôi qua mặc dù không thể nói giàu có, cũng coi là dân chúng tầm thường, tối thiểu không đến mức đói bụng.

Nghĩ đến mẫu thân làm việc, Sở Vân lập tức tìm một cái hộp đem hai con nhân sâm đặt đi vào. Sau một khắc, hẩn rồi đi ký túc xá.

Sau một tiếng, Sở Vân xuất hiện tại mẫu thân công tác trong Siêu thị.

"Mẹ, ta đến rồi!"

Hôm nay là cuối tuần, cửa hàng không ít người. Đi tới mẫu thân chỗ quầy hàng, Sở Vân mở miệng kêu lên.

"Cuối tuần không trở về nhà, chạy nơi này làm cái gì a?"

Một bên bận bịu hồ lý khách hàng, mẫu thân của Sở Vân Ưông Thái Hà một vừa mở miệng nói.

Mẫu thân của Sở Vân Ưông Thái Hà hơn bốn mươi tuổi, nhưng không có chút nào trông có vẻ già. Cùng trong quầy những cái kia hơn ba mươi tuổi hướng dẫn mua so ra, chột nhìn niên kỷ đều là không sai biệt lắm.

"Ngài trước bận bịu, chúng ta sẽ lại nói."

Nhìn xem có chút bận rộn mẫu thân, Sở Vân mở miệng nói ra.

Hơn mười phút về sau, trước quầy cái kia một nhóm khách nhân mới dần dần tán đi.

"Nói đi! Tôi tìm ta làm cái gì? Có phải hay không tiền sinh hoạt không đủ dùng rồi?" Vừa sửa sang lại quầy hàng, Ưông Thái Hà một bên hướng về phía Sở Vân nói ra: "Người bình thường cũng không xài tiền bấy bậ a, có phải hay không tìm bạn gái?"

Nghe lời của mẫu thân, Sở Vân nội tâm một trận cười khổ. Cái này còn lớn hơn học không có tốt nghiệp đâu, mẫu thân liền bắt đầu sốt ruột bạn gái mình sự tình.

Vì nói sang chuyện khác, Sở Vân vội vàng ngắt lời nói: "Mẹ, ta cái này có hai cây nhân sâm, người xem một chút có thể hay không thả khác quầy hàng thay mặt bán một cái?"

Hẩn biết, cửa hàng tầng này bán cái gì đều có, trong đó có hai ba nhà là bán tư bỏ phẩm.

Mẫu thân tại cửa hàng công tác hai năm, tự nhiên cùng cái khác hướng dẫn mua tương đối quen thuộc. Muốn nói bán nhân sâm chuyện này, thật đúng là đến tìm mẹ của hẩn.

Sở Vân đào cái này hai chi nhân sâm chính hẩn cũng không biết đáng tiền hay không, chỉ có xác định nhân sâm giá trị, hẩn mới có thể quyết định phải chăng mạo hiểm đi một cái thế giới khác.

"Người người này tham gia ở đâu ra?"

Tiếp nhận Sở Vân đưa tới hộp mở ra nhìn một chút, Ưông Thái Hà cau mày nói ra.

Chính như Sở Vân nghĩ như vậy, Ưông Thái Hà cùng những cái kia tư bỏ phẩm quầy hàng hướng dẫn mua tương đối quen, không có việc gì sau khi làm việc cũng sẽ tâm sự.

Thời gian còn dài, tự nhiên cũng hơi hiểu một chút tư bỏ phẩm giá trị.

Sở Vân lấy tới nhân sâm không coi là nhỏ, sợi rễ cũng tương đối hoàn chỉnh. Ông Thái Hà biết nhi tử ngày thường đều là ở trường học đến trường, nằng không rõ ràng cái này hai chi nhân sâm là như thế nào lấy được.

"Đây là ta ta một cái đồng học từ trong nhà lấy ra." Không có cách nào, Sở Vân chỉ có thể tùy tiện biên một cái lấy cớ: "Nhà hấn bên kia đặc sản nhân sâm, lần trước về nhà lên núi chơi móc ra hai chi, hãy cầm về đến nghỉ bán. Không phải sao, mẹ ngươi bên này quan hệ quen, liền đến thử một chút."

Sở Vân chỗ T thị cũng không sinh trưởng nhân sâm, chỉ có thể tìm một cái dạng này lấy cớ.

Nhìn nhiều Sở Vân hai mắt, Ông Thái Hà nhẹ gật đầu, mở miệng nói ra: "Vậy được, thả cái này đi, có rảnh ta qua đi hỏi một chút."

Từ cửa hàng sau khi ra ngoài, Sở Vân về đến nhà. Bởi vì là cuối tuần, phụ thân Sở Thiên Hùng đang ở nhà xem tivi. Nhìn thấy nhi tử trở về, liền bắt đầu nấu cơm.

Đợi đến tối mẫu thân tan tầm trở về, người một nhà ngồi cùng một chỗ ăn cơm về sau, Sở Vân thật sớm liền trở về phòng của mình.

Hôm nay ban ngày một màn kia, còn quanh quẩn tại Sở Vân trong đầu. Cái kia to lớn sói cái bóng, lúc nào cũng hiện lên ở trong đầu.

Giữa trưa ngày thứ hai, Sở Vân đang ở nhà bên trong xem tivi. Ngay lúc này, điện thoại di động của hấn vang lên.

Điện thoại là mẫu thân Ông Thái Hà đánh tới, đề hấn nhanh cửa hàng một chuyến.

Nửa giờ sau, Sở Vân thân ảnh xuất hiện lần nữa tại mẫu thân công tác trước quầy.

"Đi! Đi với ta đi Bách Thảo Đường."

Nhìn thấy nhi tử, Ông Thái Hà chỉ nói một câu nói, sau đó lời kéo Sở Vân liền đi.

Nhân sâm sự tình có hi vọng!

Nhìn thấy mẫu thân dạng này, Sở Vân trong lòng hơi động.

Sau một khắc, hai người tới một cái trang hoàng tương đối cổ điển trước quầy. Sở Vân nhìn thấy, bên trong có hai cái nữ hướng dẫn mua viên. Trừ cái đó ra, còn có một cái mang theo một cái kính đen trung niên nhân.

"Tần lão bản, đây là nhi tử ta, nhân sâm liền là hấn lấy ra."

Đi vào trong quầy, Ông Thái Hà đi vào nam tử trung niên trước mặt, vì hấn giới thiệu nói.

"Ông tỷ mau mời ngồi, không cần khách khí như thế." Nhìn thấy Ông Thái Hà, nam tử trung niên vội vàng hô: "Đây chính là Sở Vân a? Nhanh lại đây ngồi đi!"

Nhiệt tình hô, để Sở Vân cùng Ông Thái Hà đều có chút xấu hổ.

"Sở Vân a, nghe nói cái này hai chi nhân sâm là ngươi đồng học? Đã hấn nghỉ bán, không ngại để hấn tới một chuyến?"

Đám người ngồi xuống về sau, Tần lão bản một bên ngâm trà, một bên thử mở miệng nói ra.

"Ta đồng học kia a, hấn có việc xin phép nghỉ về nhà." Tiếp nhận Tần lão bản đưa tới chén trà, Sở Vân mở miệng nói ra: "Bất quá hấn trước khi đi cùng ta nói, người này tham gia hết thầy từ ta làm thay, hấn sẽ không quản."

Đây là tới trước đó Sở Vân liền nhân tình, đã viện một cái lấy cớ, liền phải dựa theo lấy cớ này đi xuống.

Nghe Sở Vân, Tần lão bản có chút thất vọng, bất quá mới lên tiếng nói: "Dạng này a! Vậy ta trước hết cùng ngươi nói một chút."

"Cái này hai chi nhân sâm phẩm tướng không tệ, là hoang đại. Chúng ta dự định thu mua, nói thật với ngươi đi, cái này hai chi đã son sâm năm tại ba chừng mười năm, dựa theo giá thị trường, ta muốn lấy mỗi chi 10 vạn đồng giá cả thu mua, cái này không biết ngươi có thể hay không làm chủ."

Đã nghe được nhân sâm sự tình từ Sở Vân làm chủ, Tần lão bản cũng liền khai môn kiến sơn nói ra.

"A? Mắc như vậy a!" Nghe Tần lão bản, Ông Thái Hà toàn thân chấn động, vội vàng nói: "Tiểu Vân a! Chuyện lớn như vậy, ngươi tranh thủ thời gian cùng đồng học nói một chút!"

Một chi 10 vạn đồng, hai chi liền là 20 vạn. Đôi này Ông Thái Hà tới nói, tuyệt đối là một khoản tiền lớn. Không nghĩ tới nhi tử lấy ra hai chi nhân sâm, vậy mà giá trị nhiều tiền như vậy.

"Được, ta cái này cho chúng ta đồng học gọi điện thoại!"

Nhẹ gật đầu, Sở Văn cầm điện thoại lên, đứng dậy đi hướng một bên.

Sau ba phút, Sở Văn lần nữa trở về.

"Bạn học ta nói, có thể." Nhìn trước mắt Tần lão bản, Sở Văn mở miệng nói ra.

Sau đó hắn tìm đến giấy cùng bút, viết một cái tên cùng tài khoản tiếp tục nói: "Bạn học ta nói, đem tiền đánh tới cái này thẻ bên trên là có thể."

"Thành giao!"

Nhìn một chút Sở Văn viết tờ giấy, Tần lão bản nhẹ gật đầu, sau đó cầm lên một bên POS cơ. Tại Sở Văn mẫu thân Uông Thái Hà ánh mắt kinh ngạc hạ, dựa theo cái kia tài khoản chuyển 20 vạn đi qua.

Sau mười phút, Sở Văn đi ra cửa hàng.

"Kể từ đó, kiếm tiền quá dễ dàng. Hai chi nhân sâm liền bán đến 20 vạn, cái này phát đạt!"

Đi ra cửa hàng Sở Văn, nhìn xem trong tay trái mạng đồng hồ đeo tay kia, trong nội tâm tràn ngập hưng phấn.

...

...

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 :Tìm kiếm

Trước khi tới Sở Văn liền từng tại trên mạng điều tra, nhân sâm núi giá trị là dựa theo năm cùng trọng lượng để cân nhắc.

Năm càng lâu nhân sâm núi giá trị liền càng cao, giống như là trăm năm nhân sâm núi, động một tí liền là mấy trăm vạn giá cả.

Sở Văn cái này hai chi nhân sâm Tần lão bản đã nói là 30 năm, cũng không giả. Trước đó Sở Văn tại trên mạng nhìn thấy trăm năm nhân sâm hình ảnh cùng hắn cái này hai chi cũng có điều khác biệt.

Về phần trọng lượng bên trên, Sở Văn đào chính là tươi tham gia. Tươi tham gia cùng làm tham gia trọng lượng bên trên tự nhiên khác biệt, dạng này tổng hợp suy tính lời nói, Sở Văn một chi nhân sâm núi bán được 10 vạn đồng cũng coi như hợp lý.

Không nghĩ tới mình tiện tay móc ra hai chi nhân sâm, vậy mà có thể bán được như thế giá cả. Số tiền kia nếu là Sở Văn dựa vào làm việc, mấy năm cũng không nhất định có thể kiếm được.

"Đã dạng này, thà rằng mạo hiểm, cũng muốn lại đi xem một chút!"

Có hôm nay kết quả này, Sở Văn liền làm ra quyết định của hắn.

Tục ngữ nói, không đánh không chuẩn bị chi cầm. Đã quyết định, Sở Văn tự nhiên có chính hắn chuẩn bị.

Rời đi ra sân về sau, Sở Văn gọi xe liền về tới ký túc xá.

Trong túc xá lúc này còn có một người, chính là Sở Văn bạn cùng phòng Trương Cường. Trương Cường đáng người trung đẳng, so Sở Văn hơi béo. Hắn lúc này, ngay tại trong túc xá vừa đi vừa về đi tới.

"Tiền đến rồi sao?"

Nhìn thấy Trương Cường tại ký túc xá, Sở Văn mở miệng hỏi.

Đã nói nhân sâm là đồng học, tại Tần lão bản nơi đó Sở Văn tự nhiên không thể lưu tài khoản của chính mình. Kết quả là, Sở Văn lưu cho Tần lão bản chính là đồng đảng Trương Cường ngân hàng tài khoản.

Nói là đồng đảng đó là bởi vì hần cùng Trương Cường từ nhỏ đã là hàng xóm, từ tiểu học bắt đầu liền là bạn học cùng lớp, cho tới bây giờ đại học. Có thể nói mười mấy năm qua, hai người đều là bằng hữu tốt nhất.

Đối với loại này bằng hữu, 20 vạn Sở Văn vẫn là yên tâm

"Sở Văn, người không phải đi cướp bóc đi!" Nhìn thấy Sở Văn trở về, Trương Cường vội vàng hỏi: "20 vạn! Đây chính là 20 vạn a! !!"

Trước đó Sở Văn cho Trương Cường gọi điện thoại nói muốn mượn thẻ ngân hàng của hần chuyển chút tiền đến, hần không nói hai lời liền đem số thẻ phát cho Sở Văn.

Chỉ là không nghĩ tới chính là, bất quá ba phút, điện thoại tin tức nhắc nhở có một bút 20 vạn đồng tới sổ.

Cái này nhưng dọa Trương Cường nhảy một cái.

Trương Cường gia cảnh cùng Sở Văn nhà không sai biệt lắm, bằng không thì cũng không thể trở thành hàng xóm. 20 vạn đồng với hần mà nói thế nhưng là số tiền lớn, hần cả một đời đều chưa thấy qua nhiều tiền như vậy.

Ngay từ đầu hần còn tưởng rằng là lừa gạt tin nhắn, thế là vội vàng bật máy tính lên đăng lục Online Banking thẩm tra. Tại xác định tài khoản của chính mình bên trong xác thực thêm ra đến 20 vạn về sau, mới nhớ tới là Sở Văn cho hần chuyển.

Chỉ là Sở Văn trước đó trong điện thoại nói cho hần biết đừng gọi điện thoại cho hần, hết thảy chờ hần trở lại hăng nói, thế là Trương Cường liền tại trong tức xá lo lắng chờ lấy.

"Cướp bóc còn có thể cướp được trong thẻ? Là bán ít đồ, cụ thể liền không tí mĩ nói. Chờ có thời gian, nhất định giải thích cho người."

Khoát tay áo, Sở Văn mở miệng nói ra.

Đi đến một cái thế giới khác chuyện này, Sở Văn đương nhiên sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói. Hần hiện tại quan tâm, là bước kế tiếp phát triển.

Cùng Trương Cường đem 20 vạn chuyển tới mình trong thẻ về sau, Sở Văn liền lần nữa rời đi ký túc xá.

Đi tới trường học nhà ăn một chỗ thông cáo tấm, Sở Văn liền dừng bước.

Nơi này là quảng cáo bản, các loại thông báo tuyển dụng cùng phòng cho thuê tin tức đều ở phía trên dán.

Tại quảng cáo bản phía trên tìm một hồi, Sở Văn gọi một cú điện thoại.

Sau một tiếng, hần lấy được thuê chìa khóa phòng.

Đây là một trường học bên cạnh cư dân lầu, Sở Văn lựa chọn là tầng trệt không cao lầu hai.

Thành phố T là một cái tam tuyến thành thị, giá phòng không cao, một bộ này gần như 100 mét vuông phòng ở, nguyệt tiền thuê bất quá 1500 đồng.

Trường học phụ cận phòng cho thuê cơ bản đều là nửa năm hoặc là quý giao khoản, thế là Sở Văn giao ba tháng tiền phòng 4500 đồng cùng 500 đồng tiền thế chấp về sau, liền lấy được chìa khóa phòng.

Sau đó Sở Văn đi vào cách đó không xa một nhà Ngủ Kim điểm, mua một thanh trường đao cùng hai cái xẻng sắt. Sau đó, liền về tới phòng cho thuê bên trong.

Hít một hơi thật sâu, Sở Văn nắm chặt trường đao cùng thuổng sắt, ấn xuống trên đồng hồ lục sắc cái nút.

Sau một khắc, hần lần nữa xuất hiện tại mảnh rừng cây kia bên trong.

Tay cầm trường đao Sở Văn cảnh giới quan sát đến bốn phía động thái, nhìn xem phải chăng cũng có lúc trước con dã thú tung tích.

Cũng may khả năng thời gian đã qua một ngày, cái kia cự lang cũng không tại phụ cận.

Quan sát sau khi, Sở Văn rốt cục yên lòng. Dem trường đao đeo ở hông, cầm lấy thuổng sắt bắt đầu tìm kiếm.

Đi qua lần này, Sở Văn đạt được một cái tin tức, đó chính là hần thân thể tiếp xúc đồ vật, đều có thể đưa đến trong thế giới này đi.

Chỉ là đáng tiếc lần này hần cũng không có may mắn như vậy, tìm một giờ đều không có phát hiện nhân sâm cái bóng.

"Xem ra kiếm tiền cũng không phải là trong tưởng tượng dễ dàng như vậy."

Lắc đầu, Sở Văn nhấn xuống trên đồng hồ nút màu đỏ, về tới thế giới hiện thực.

Lần nữa đi ra phòng thuê, Sở Văn đón xe đi tới không phải cơ động xe thị trường bán sỉ. Đi qua một phen chọn lựa, hắn nhìn trúng một cỗ xe ba gác chạy bằng điện.

Sớm tại Sở Văn thời điểm năm thứ nhất đại học liền lấy được bằng lái, nguyên bản hắn là muốn mua một chiếc xe hơi. Dù sao bằng vào hắn hiện tại có tiền, mua một cỗ hàng nội địa tiện nghi ô tô cũng không phải làm không được.

Chỉ là Sở Văn không biết một cái thế giới khác bên trong có cái gì, nhưng là hắn lại biết, ô tô tiếng động cơ âm lại khả năng hấp dẫn đến giống trước đó nhìn thấy cái kia cự lang.

Lại thêm trong rừng cây con đường cũng không bình thản, cây cối dày đặc, ô tô ở bên trong căn bản chạy không nổi. Cứ như vậy, ô tô tính so sánh giá cả liền không cao.

Chiếc này xe chạy bằng điện mã lực rất đủ, tại để chủ quán tăng thêm bốn khối bình điện về sau, tốc độ đã có thể đạt tới 60 km. Dạng này cải tiến xuống tới, lại tiêu hết Sở Văn 5000 đồng.

Ô tô xe chạy bằng điện trở lại phòng thuê dưới lầu, Sở Văn tại một chỗ nhà để xe trước ngừng lại. Bấm nhà để xe trên cửa chính quảng cáo cho thuê điện thoại về sau, Sở Văn liền cùng đối phương nói chuyện giá tiền.

600 đồng một tháng thuê một cái nhà để xe, cái giá tiền này tại thành phố T tới nói cũng không cao. Hết thấy giải quyết về sau, Sở Văn cùng xe ba gác chạy bằng điện từ trong ga-ra cùng đi đến một cái thế giới khác.

Cưỡi xe chạy bằng điện tại trong rừng cây chậm rãi chạy lấy, Sở Văn cẩn thận quan sát xung quanh tình huống.

Xung quanh thảm thực vật cùng thế giới hiện thực có một chút khác nhau, đại bộ phận Sở Văn trước kia gặp qua. Còn có một số, cũng là xa lạ.

Đối với xa lạ thảm thực vật, Sở Văn cũng không để ý tới. Dù sao vạn nhất những thực vật kia có độc, liền được không bù mất.

Sở Văn mục tiêu liền là nhân sâm, dù là có thể đào được mấy chi trước đó người như vậy tham gia, liền có mấy chục vạn doanh thu.

Cha mẹ của hắn mỗi tháng tiền lương cộng lại chỉ bất quá mấy ngàn đồng tiền, cái này còn cần bọn hắn mỗi ngày vất vả đi làm. Tương đối với bọn hắn tới nói, Sở Văn tình nguyện bốc lên chút nguy hiểm cũng đáng.

"Cứu mạng! Cứu mạng a! ! !"

Ngay tại đi không xa về sau, Sở Văn đột nhiên nghe được nơi xa truyền đến trận trận tiếng kêu cứu.

Có người tại! Mà lại thế giới này ngôn ngữ vậy mà cùng Sở Văn thế giới là giống nhau!

...

...

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thôn xóm

Nghe được tiếng kêu cứu, Sở Văn trong lòng do dự một chút.

Đến tột cùng qua không đi qua?

Thế giới này còn có người, đây là Sở Văn trước đó cũng từng nghĩ đến.

Nhưng là thế giới này người là dạng gì, hắn hoàn toàn không biết gì cả. Còn có hiện tại mặc dù nghe được có người hô cứu mạng, trước đó phương có hay không nguy hiểm cũng là nói không chừng.

Bất quá sau một khắc, Sở Văn vẫn là mở ra xe ba gác hướng phía phương hướng của thanh âm chạy tới.

Dù sao hắn có một cái ưu thế, cái kia chính là thời khắc máu chốt có thể tùy thời trở lại thế giới hiện thực đi. Trải qua trước đó trải qua thí nghiệm, vẫn là rất an toàn.

Bất quá Sở Văn vẫn là đem trường đao thả ở bên cạnh, cảnh giới nhìn xem tình huống chung quanh.

Không lâu sau, hắn tới gần thanh âm nơi phát ra. Cách không xa, Sở Văn nhìn thấy một nam một nữ hai người nằm trên mặt đất.

Bọn hắn thân mạng áo gai, niên kỷ cũng không lớn, cùng thế giới hiện thực người dài không sai biệt nhiều. Không chỉ như thế, hai người tướng mạo đều cũng không tệ lắm.

Chỉ là bọn hắn trên thân đều giữ lại máu, hiển nhiên là bị thương.

Sở Văn nhìn thấy, thanh niên trẻ tuổi kia bên cạnh đặt vào một cây trường cung. Trường cung không biết là tài liệu gì chế tác, chỉ là hơi có vẻ thô ráp.

Nữ cô gái trẻ tuổi trên tay lúc này còn nắm lấy một thanh loan đao, chỉ là đao kia vết rỉ loang lổ, nhìn không ra có bao nhiêu sắc bén đáng vẻ.

"Người là ai?"

Dù là xe ba gác chạy bằng điện phát ra thanh âm cũng không lớn, hai người kia lúc này cũng phát hiện chạy tới Sở Văn. Nữ tử kia hiển nhiên tổn thương không có nam tử nặng, chống đỡ đứng người dậy cảnh giác nhìn xem Sở Văn.

"Ta là đi ngang qua, các người đây là thế nào?" Nhìn xem hai người, Sở Văn mở miệng hỏi.

Cùng lúc đó, tay phải của hắn đã mò tới trên đồng hồ màu đỏ ấn phím. Nếu như một có tình huống như thế nào, Sở Văn sẽ tùy thời đè xuống ấn phím trở lại thế giới hiện thực đi.

Hai người từ ăn mặc bên trên có chút giống người cổ đại đáng vẻ, mà cái kia vũ khí thì càng giống.

"Chúng ta gặp được Phong Lang, hiện tại đã đi không được rồi."

Nhìn thấy Sở Văn quần áo kỳ quái, nữ tử vẫn như cũ cảnh giác nhìn xem hắn. Đồng thời dùng ngón tay chỉ cách đó không xa, mở miệng nói ra.

Thuận nữ tử chỉ hướng, Sở Văn nhìn thấy một con to lớn sói thì thể đồ vào cách đó không xa.

Mà cái kia sói, đúng là hắn trước đó nhìn thấy một con kia.

"Các người là nơi nào người?" Ánh mắt từ cự lang trên thi thể thu hồi, Sở Văn mở miệng hỏi.

Thế giới này có người, đối Sở Văn tới nói là chuyện tốt. Nơi có người liền có thể giao lưu, mà sợ nhất chính là cái này thế giới là một cái không có người hoang thú thế giới.

"Chúng ta là Liễu Hà thôn người, nhìn người không hề giống là chúng ta bên này người a?" Miễn cưỡng chống đỡ hạ thân thể, nữ tử mở miệng nói ra.

Lúc này chẳng những là nữ tử, bên cạnh hắn thanh niên trẻ tuổi kia mặc dù dậy không nổi thân, nhưng là cũng là hiếu kỳ đánh giá Sở Văn, cùng dưới người hắn chiếc kia chạy bằng điện xe ba gác.

"Ta là phương xa tới, địa phương nói các người cũng không biết." Cầm trường đao từ trên xe bước xuống, Sở Văn mở miệng nói ra: "Ta đưa các người trở về đi!"

Đi đến trước mặt hai người, Sở Văn đầu tiên là đem nam tử trẻ tuổi bên cạnh trường cung nhặt lên.

Trường cung vào tay không nhẹ, không biết là dùng gỗ gì hoặc là cây trúc làm.

Đem trường cung ném tới trên xe, Sở Văn dùng ngón tay chỉ cô gái trẻ tuổi trên tay cái kia rỉ sét loan đao.

Cô gái trẻ tuổi do dự một chút, cuối cùng vẫn đem trường đao ném về một bên. Dù sao cùng đứng ở nơi đó sinh long hoạt hổ Sở Văn so sánh, hai người bọn họ là không có sức chiến đấu gì.

Hải lòng nhẹ gạt đầu, Sở Văn đi vào trước mặt hai người ngồi xuống, dùng tay sờ lên hai trên thân thể người.

Có lẽ là biết Sở Văn đang kiểm tra trên người bọn họ có hay không vũ khí, hai người cũng không có phản kháng. Chỉ là tại Sở Văn sắp sờ đến cô gái trẻ kia bộ vị máu chốt thời điểm, nữ tử toàn thân rung động run một cái. Bất quá Sở Văn cũng không phải là loại kia nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của người, cũng không có đi điều tra nơi đó.

Ngoại trừ nam tử trẻ tuổi bên hông một thanh chế tác thô ráp chủy thủ bên ngoài, hai người cũng không có mang theo vũ khí gì. Đem những vũ khí kia tất cả đều ném sang một bên về sau, Sở Văn cất lực đem hai người mang lên xe ba gác bên trên.

Hỏi thăm Liễu Hà thôn phương hướng, Sở Văn phát động xe, tại hai người ánh mắt hoảng sợ dưới, xe ba gác chậm rãi đi tiến.

"Phong Lang!"

Cô gái trẻ kia tại xe chạy bằng điện phát động về sau, lưu luyến không rời nhìn cách đó không xa cái kia Phong Lang thi thể.

"Ta cũng không muốn đụng vật kia, nếu như muốn, sau khi trở về tìm người khác tới cầm đi!" Lờ mờ cái kia Phong Lang thi thể một chút, Sở Văn thân nhiên nói.

Nói đùa, hán chỉ bắt quá đi vào thế giới này thời gian ngắn như vậy, ai biết vật kia có thể hay không xác chết vùng đây. Sở Văn muốn bắt Phong Lang thi thể lại không có dùng, đương nhiên sẽ không đi để ý tới.

Nghe Sở Văn, cô gái trẻ tuổi ngẫm lại cũng thế, liền không nói nữa.

Tốt trên đường đi cũng không có cái gì đáng xuất hiện, nửa giờ sau, chạy xe ba gác lái ra khỏi rừng cây.

Ra rừng cây chính là một mảnh đất hoang, chỉ có núi cao xa xa bên trên lộ ra điểm điểm lục ý. Trừ cái đó ra, lại nhìn không đến bất luận cái gì sinh vật.

Có lẽ là bị Sở Văn chạy xe ba gác uy hiếp đến, trên đường đi hai người cũng không dám nói nhiều. Sở Văn cũng giống như vậy, cũng không muốn quá nhiều biểu lộ tình huống của mình. Chỉ là dựa theo cô gái trẻ tuổi chỉ phương hướng, một đường hướng phía Liễu Hà thôn lái đi.

Cũng may chạy xe ba gác tăng thêm bình điện, năng lực bay liên tục cũng không tệ lắm. Lại qua nửa giờ, Sở Văn trước mắt rốt cục xuất hiện một cái thôn xóm.

Cách thật xa nhìn lại, cái kia là một cái cũ nát thôn trang. Trên trăm cái thấp bé nhà gỗ đỡ ở nơi đó, chợt có khói bếp chầm chậm dâng lên.

"Người nào! Dừng lại!"

Ngay tại xe chạy bằng điện khoảng cách thôn xóm cách đó không xa, hét lớn một tiếng truyền đến.

Ở giữa hơn mười đồng dạng là thân mang áo vải trắng hán, hoặc là cầm trường cung, hoặc là tay cầm cung cô gái trẻ tuổi đồng dạng rí sét loan đao đứng ở nơi đó. Bọn hán mắt không chớp nhìn chằm chằm Sở Văn xe chạy bằng điện, ánh mắt bên trong tràn đầy đề phòng chi ý.

"Thanh Thạch đại ca, là chúng ta!"

Ngay lúc này, Sở Văn sau lưng cô gái trẻ tuổi chống đỡ đứng người dậy, cô gắng la lớn.

"Là Tú Nhi!" Nghe được cô gái trẻ tuổi thanh âm, đối diện bọn đại hán giật mình, sau đó có người vội vàng hô: "Mau gọi thôn trưởng, là Tú Nhi về đến rồi!"

Sau đó, trong thôn rối loạn tung bùng. Ngay sau đó, một đội người từ cửa thôn đi ra.

Những cái kia các tráng hán mặc dù nghe được Sở Văn sau lưng cái kia gọi là Tú Nhi nữ hài lời nói buông xuống cung tên trong tay, nhưng là vẫn như cũ duy trì cảnh giác nhìn xem Sở Văn.

Dù sao Sở Văn mặc đồ này cùng dưới thân xe chạy bằng điện, là bọn hán cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy.

Giờ này khắc này, cái kia đội người đã từ thôn đi ra, đi tới Sở Văn cách đó không xa. Trong đó dẫn đầu, là một cái lão giả tóc trắng. Giống như những người khác, đồng dạng mặc có chút cũ nát áo vải.

Nhìn thấy những người này, Sở Văn trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, không biết nói cái gì cho phải.

Xấu hổ bên trong, Sở Văn từ trong túi móc ra một điều thuốc điều tại trong miệng. Sau một khắc, xuất ra cái bật lửa đem điều thuốc điểm.

Sau một khắc những người kia cử động, để Sở Văn kém chút không có ngoác mồm kinh ngạc.

"Gặp qua pháp sư đại nhân!"

Nhìn thấy Sở Văn trên tay ánh lửa, trước mặt bao quát lão giả ở bên trong tất cả mọi người là toàn thân chấn động, hướng phía Sở Văn hành lễ nói.

Chương 5: Liễu Hà thôn

Sở Vân tuyệt đối không ngờ rằng, mình chẳng qua là điểm điều thuốc, vậy mà lại gây nên như thế bạo động.

Trước mặt những người này cung kính đứng ở nơi đó, cúi đầu một cử động nhỏ cũng không dám.

Pháp sư?

Hắn là thế giới này là bên trong thật sự có pháp sư tồn tại?

Suy nghĩ tương đối linh hoạt Sở Vân nghĩ đến vừa rồi dùng cái bật lửa châm lửa tình cảnh, trong lòng hơi động.

Những người này nhất định là bởi vì vừa rồi lửa, mà đem hắn ngộ nhận là pháp sư.

Nơi này đến tốt cùng là một thế giới ra sao, hắn là thật cùng trong tiểu thuyết viết đồng dạng, là một cái Kiếm cùng ma pháp thời đại?

Nghĩ tới đây, Sở Vân suy nghĩ ngàn vạn.

"Cái kia. . . Các ngươi không cần đa lễ!" Từ trong suy nghĩ lấy lại tinh thần, Sở Vân hướng lên trước mắt mọi người nói.

Nhìn lấy bọn hắn như là tham gia ai điều sẽ động tác, Sở Vân thật sự là có chút chịu không được.

"Gia gia! Là vị pháp sư này đại nhân đã cứu chúng ta!"

Nhìn thấy cứu mình lại là một vị pháp sư đại nhân, Tú Nhi không để ý vết thương trên người đau nhức, trọn to mắt nhìn Sở Vân.

Ngay từ đầu còn tưởng rằng trước mắt người trẻ tuổi này quần áo quái dị không giống người tốt lành gì, nhưng là không nghĩ tới lại là một cái pháp sư. Nghĩ đến mình hiểu lầm người ta, Tú Nhi mặt không khỏi ửng đỏ.

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, vẫn là vào thôn rồi nói sau!"

Cái kia dẫn đầu lão giả hắn là Sở Vân cứu nữ hài gia gia, lúc này mở miệng hướng về phía Sở Vân cung kính nói.

Sau năm phút, Sở Vân theo lão giả đi tới một cái lớn bên trong nhà gỗ. Trong phòng mặc dù không có gì bài trí, nhưng tốt tại sạch sẽ.

"Tôn kính pháp sư đại nhân, xin thứ cho ta tự giới thiệu mình một chút." Rõ ràng lại một cái ghế gỗ ngồi xuống về sau, lão giả mở miệng nói ra: "Ta là cái này Liễu Hà thôn thôn trưởng Mục Vân, pháp sư đại nhân vừa rồi cứu chính là cháu gái của ta Tú Nhi."

Mục Vân tại lúc nói chuyện thỉnh thoảng nhìn một chút Sở Vân biểu lộ, lộ ra rất cẩn thận từng li từng tí.

"Mục lão không cần khách khí như thế, ta gọi Sở Vân, trực tiếp gọi tên ta là được."

Khoát tay áo, Sở Vân mở miệng nói ra.

Đã đối phương ngộ nhận là hắn là pháp sư, Sở Vân cũng không có giải thích. Nhìn đối phương bộ dáng, có pháp sư như thế một cái thân phận cũng không tệ lắm. Chỉ bất quá sinh hoạt tại thế giới hiện thực Sở Vân, trong lúc nhất thời còn chịu không được người khác đối với hắn khách khí như thế.

"Hôm nay Tú Nhi trộm lên đi ra ngoài đi sẵn, may mắn ngài đem hắn cứu. Bằng không mà nói, khả năng khó giữ được tính mạng." Vừa rồi đơn giản hiểu rõ chuyện đã xảy ra, Mục Vân tiếp tục mở miệng nói ra: "Không biết Sở đại nhân là từ đâu mà đến, làm sao lại đến đâu Mê Vụ Chi Lâm đi đâu?"

Mặc dù có chút do dự, nhưng là Mục Vân vẫn là đem nội tâm nghi vấn nói ra. Đối Sở Vân xưng hô, cũng từ pháp sư đại nhân cải thành Sở đại nhân.

"Cái này, ta là từ chỗ rất xa tới." Gãi đầu một cái, Sở Vân chỉ có thể vừa nói dối: "Đúng rồi Mục lão, người nói cái kia Mê Vụ Chi Lâm là trước kia ta gặp được Tú Nhi bọn hắn cái kia rừng cây a?"

Sở Vân với cái thế giới này hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể tận lực từ Mục Vân trong miệng bộ một chút tin tức tới. Đối với Mục Vân xưng hô, Sở Vân cũng liền không còn đi uốn nắn. Dù sao ai không hy vọng người khác đối với mình tôn kính đâu, điểm này ở đâu đều là như thế.

"Nguyên lai Sở đại nhân là phương xa tới, trách không được." Vì Sở Vân rót một chén nước, Mục Vân giật mình.

Ngay sau đó, hắn vì Sở Vân giới thiệu một chút Liễu Hà thôn cùng Mê Vụ Chi Lâm tình huống.

Nguyên lai, Mê Vụ Chi Lâm sở dĩ lên cái tên này, là bởi vì bên trong có mảng lớn mê vụ. Mê Vụ Chi Lâm là vùng này cấm địa, bên trong có rất nhiều mãnh thú. Mà Sở Vân trước đó xuất hiện địa phương, chẳng qua là Mê Vụ Chi Lâm bên ngoài biên giới.

Liễu Hà thôn khoảng cách Mê Vụ Chi Lâm không xa, bởi vì thổ địa hoang vu nguyên nhân, mọi người chỉ có thể trồng trọt chút ít lương thực. Mà tuyệt đại bộ phận đồ ăn, cũng phải cần đi dã ngoại đi săn.

Bởi vì có Mê Vụ Chi Lâm tồn tại, phần lớn dã thú đều chạy tới bên trong. Cho nên muốn đi săn đến đồ ăn, người trong thôn chỉ có thể đi Mê Vụ Chi Lâm bên trong đi săn dã thú.

Mê Vụ Chi Lâm tầng ngoài cùng chỉ là phổ thông dã thú, bình thường mấy cái nam tử trưởng thành vẫn là có thể tiến hành đi săn. Cho dù là như thế, cũng thường xuyên sẽ có thương vong.

Mà lại hướng bên trong, thì có thể sẽ có trong truyền thuyết hung thú. Những hung thú kia vô cùng cường đại, cũng không phải là người bình thường có thể đối kháng.

Cũng may những hung thú kia chỉ ở Mê Vụ Chi Lâm nội bộ, dưới tình huống bình thường sẽ không ra tới. Bằng không mà nói, Liễu Hà thôn đã sớm không tồn tại nữa.

Mà Mục Vân tôn nữ Tú Nhi vừa vặn tròn mười sáu tuổi, dựa theo trong thôn tập tục, nam tử đạt tới 16 tuổi liền phải ra ngoài đi săn. Mà Tú Nhi mặc dù là nữ hài, nhưng là làm thôn trưởng tôn nữ, quyết cường nằng hóm nay lên lên tìm một cái nam hài đi Mê Vụ Chi Lâm. Chi là không nghĩ tới gặp Phong Lang loại tốc độ này cực nhanh dã thú, bị thương không nhẹ. Nếu như không phải Sở Vân xuất thủ cứu giúp, có lẽ sẽ bị xuất hiện những dã thú khác ăn cũng khó nói.

Nghe Mục Vân giảng thuật, Sở Vân với cái thể giới này đại khái có hiểu một chút. Mặc dù không biết tình huống bên ngoài, tối thiểu biết Mê Vụ Chi Lâm đại khái.

Mê Vụ Chi Lâm kéo dài trăm dặm, chung quanh có không ít giống Liễu Hà thôn đồng dạng thôn xóm.

Giống như bọn họ, bởi vì thể hệ này thổ địa hoang vu, từng cái thôn trồng trọt lương thực cực kỳ số ít, tất cả thôn cũng giống như Liễu Hà thôn đồng dạng, thanh tráng niên cần đến Mê Vụ Chi Lâm bên trong đi săn.

Cứ việc làm một cái thôn trưởng của thôn, Mục Vân biết cũng là có hạn. Ngoại trừ thôn bên ngoài, đối với ngoại giới kiến thức cũng không nhiều. Chi có thể đơn giản cùng Sở Vân kể một ít hần biết, điểm này đối Sở Vân trợ giúp cũng không lớn.

Nhìn như vậy đến, tình huống của cái thể giới này cùng thể giới hiện thực cổ đại không sai biệt lắm. Chi là nhiều pháp sư loại hình chức nghiệp, Sở Vân thâm nghĩ trong lòng.

Chi bất quá bây giờ hần bị ngộ nhận là pháp sư, có quan hệ những vấn đề này Sở Vân từ không tốt đến hỏi Mục Vân.

"Sở đại nhân đi đường mệt mỏi, ta đã phái người an bài tốt phòng ốc, mời đại nhân cùng ngài tọa kỵ nghỉ ngơi."

Giới thiệu xong tình huống về sau, Mục Vân cung kính nói với Sở Vân.

Nguyên lai thôn trưởng đem hần xe ba gác xem như là tọa kỵ, Sở Vân trong lòng cười thầm.

Đối phương thịnh tình không thể chối từ, Sở Vân tự nhiên dự định đợi ở chỗ này. Dù sao hần với cái thể giới này còn không hiểu rõ, mà thông qua cùng người ở đây câu thông, có thể nhiều thu hoạch được một chút tin tức.

Mục Vân cho Sở Vân phòng ở không nhỏ, gần với thôn trưởng nhà gỗ. Nơi này đã bị đánh quét đến sạch sẽ, đồ dùng trong nhà tuy ít nhưng cũng sạch sẽ.

Không lâu sau, cổng truyền đến tiếng đập cửa. Mở cửa xem xét, một cái trung niên nữ tử cung kính đứng ở bên ngoài.

"Đại nhân, đây là thôn trưởng cho ngài trái cây."

Đem một cái rổ đưa cho Sở Vân, trung niên nữ tử cung kính nói.

Đưa tiễn trung niên nữ tử, Sở Vân nhìn thấy, trong giỏ thịnh phóng chính là bóng bàn lớn nhỏ lục sắc trái cây. Trái cây óng ánh sáng long lanh, rất là đẹp mắt.

Mở cửa phòng, Sở Vân đem một cái trái cây ném cho nằm sấp tại cửa ra vào một con con chó vàng.

Con chó vàng ngửi ngửi trái cây, ngoắt ngoắt cái đuôi đưa nó nuốt vào. Mà Sở Vân liền đứng ở bên cạnh, nhìn xem chó phản ứng.

Người tại dị giới, nhất định phải lưu thêm cái tâm nhãn, đây là lúc này Sở Vân nội tâm ý nghĩ.

Nhưng là sau đó một khắc, khiến cho hần kinh ngạc đến ngây người sự tình phát sinh. Ăn trái cây con chó vàng giống như điên cuồng, hướng phía một cái khác nhà gỗ cái khác một con hoa chó vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Linh quả

Nguyên bản cái này con chó vàng thành thật, mới vừa rồi cùng Mục Vân nói chuyện trời đất thời điểm, nó một con ghé vào ngoài cửa sổ trên đất trống.

Thế nhưng là ngay tại nó ăn lục sắc trái cây về sau, chỉ gặp cái kia con chó vàng thật nhanh chạy về phía cách đó không xa một gian khác trước phòng một con hoa chó.

Sau đó tràng diện, để Sở Vân không đành lòng nhìn thẳng. Con chó vàng cười tại hoa chó trên thân, không ngừng tiến hành quy tắc tính vận động.

Cũng may lớn hoa chó tựa hồ không có đến thời gian, không ngừng mà phản kháng lấy.

Cứ như vậy, con chó vàng phảng phất ăn hưng / phấn / được tề, một mực không chịu từ bỏ.

"Cuối cùng là quả gì?"

Nhìn cách đó không xa hai con chó, tại quay đầu nhìn một chút trên bàn một rổ trái cây, Sở Vân nhịn không được há to miệng.

Một viên trái cây, trong nháy mắt liền có thể để một con chó trở nên hưng phấn như thế. Sở Vân dám khẳng định, cái này nhất định là trái cây công hiệu.

Trở lại bên cạnh bàn, Sở Vân lần nữa cầm lấy một cái trái cây, xem xét cẩn thận.

Trái cây là màu xanh biếc, bề ngoài bóng loáng không có nếp uốn. Chợt nhìn đi, cũng không có cái gì chỗ thần kỳ.

Thận trọng dùng móng tay đem trái cây bóp một cái lỗ nhỏ, một chút lục sắc chất lỏng chảy ra.

Một trận mùi thơm ngát tràn ra, để Sở Vân không khỏi mừng rỡ.

Quay đầu nhìn một chút ngoài cửa cách đó không xa hai con chó, Sở Vân rốt cục làm ra quyết định.

"Một con chó ăn sẽ trở nên như thế, ta người lớn như thế sẽ không có như vậy biến hóa lớn."

Ngay sau đó, hần thận trọng đem trái cây phóng tới miệng bên cạnh, nhẹ nhàng hút một ngụm nhỏ nước trái cây.

Sở Vân rất cẩn thận, uống gần một ml nước trái cây.

Nước trái cây của vào ngọt, bên trong trộn lẫn lấy một chút quả hạt. Chính thể cảm giác có chút giống trăm hương quả, chỉ là hương vị bên trên càng thêm ngọt.

Sau một khắc, khiến cho người ngạc nhiên sự tình phát sinh.

Tại uống xong nước trái cây về sau, Sở Vân cảm giác được một dòng nước ấm tại thể nội di chuyển, cuối cùng chậm rãi tiến vào trong dạ dày.

Một loại vô cùng cảm giác thoải mái rải đến tứ chi trăm mạch, Sở Vân cho tới bây giờ không có cảm giác được thoải mái như vậy.

Tại cảm giác thoải mái qua đi, Sở Vân vậy mà cảm giác được mình tựa hồ so với ban đầu càng thêm có lực lượng.

"Cái này chính là cái này thế giới kỳ lạ trái cây a?" Cảm nhận được tình huống trong cơ thể, Sở Vân trong lòng khiếp sợ không thôi.

Hần rõ ràng có thể cảm giác được, thân thể so với ban đầu nhẹ nhõm không ít. Cùng lúc đó, càng thêm có lực. Mà mang đến loại hiệu quả này, chỉ là một chút xiu nước trái cây mà thôi.

Chờ nửa giờ sau, cảm nhận được thân thể không có cái gì dị dạng, Sở Vân đem trái cây bên trong nước trái cây tất cả đều nuốt vào.

Toàn bộ trái cây không kém qua có 20 ml nước trái cây, dĩ thường sung mãn.

Sau đó, vừa rồi cái loại cảm giác này xuất hiện lần nữa. Mà lại, so trước đó càng thêm rõ ràng.

Ăn trái cây Sở Văn cảm giác được mình như là đổi một người đồng dạng, nhìn nhìn mình tay, tựa hồ so trước kia càng trắng hơn.

Mà thay đổi lớn nhất liền là Sở Văn cảm giác được mình so trước kia càng thêm có khí lực, thể nội giống như có một cỗ động không hết lực lượng.

"Trách không được cái kia con chó vàng ăn trái cây sau phản ứng như thế, nguyên lai loại trái này như thế thần kỳ."

Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, Sở Văn không khỏi cảm thán.

Ngay sau đó, Sở Văn cầm qua lam tử.

Ra ngoài vừa rồi cho con chó vàng cùng mình ăn, trong giỏ còn thừa lại 18 khóa trái cây.

Cầm một viên trái cây trong tay ước lượng đo một cái, Sở Văn cảm giác được đại khái một hai trọng.

Nói cách khác, Mục Văn đưa cho Sở Văn những trái này, không sai biệt lắm có nặng hai cân.

Sở Văn không biết những trái này ở trong thôn giá trị là nhiều ít, nhưng là nương tựa theo hần cứu được thôn trưởng tôn nữ mà lấy được những vật này, cũng nói trái cây trân quý tính.

Nhìn đồng hồ không còn sớm, Sở Văn không có thông tri người trong thôn, mà là trực tiếp cầm lấy rổ, ấn xuống trên đồng hồ màu đỏ cái nút.

Lần này hần cũng không có mang xe chạy bằng điện trở về, dù sao nhìn Mục Văn bọn hần trước đó biểu lộ, cũng không trở về động xe chạy bằng điện.

Về tới phòng thuê bên trong, đem rổ bỏ lên trên bàn. Suy nghĩ một chút, Sở Văn cầm lên ba cái trái cây, đi ra phòng thuê.

Hơn nửa canh giờ, Sở Văn về đến nhà.

"Đã trễ thế như vậy còn sẽ tới? Ca người đây là có chuyện gì a?"

Một vào trong nhà, Sở Văn liền thấy đệ đệ Sở Trần ôm một cái cặp muốn hướng trốn đi.

Sở Văn nhà có hai đứa bé, trừ hần ra còn có một cái so với hần nhỏ hơn một tuổi đệ đệ. Hiện tại ngay tại đọc đại nhất, đồng dạng tại thành phố T, chỉ bất quá cùng hần cũng không tại cùng một trường đại học.

"Người đầu tiên chờ chút đã, ta có chút sự tình muốn nói." Đóng cửa phòng lại, Sở Văn mở miệng nói ra.

Lúc này Sở Văn phụ mẫu chính trong phòng khách chuẩn bị đưa Sở Trần, nhìn thấy Sở Văn trở về, cũng rất là kinh ngạc.

"Ta một cái đồng học trồng trọt nhân tạo một chút trái cây, hương vị rất không tệ, cố ý cầm lại đến đem cho các người nếm thử." Lấy ra ba cái trái cây, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Hần không biết loại trái này bảo đảm chất lượng kỳ bao lâu, tự nhiên không thể trì hoãn, trở lại thế giới hiện thực sau trước tiên liền đem trái cây mang về nhà bên trong.

"Ta còn tưởng rằng là cái gì đâu, liền mấy cái trái cây ca người còn thật xa giầy vò một chuyện." Nhìn thấy Sở Văn trong tay không đáng chú ý trái cây, đệ đệ Sở Trần vừa cười vừa nói.

Sở Văn phụ mẫu cũng là nhẹ nhàng thở ra, nguyên bản nhìn nhi tử ban đêm còn chạy về đến, hai người rất khẩn trương, còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra. Bây giờ thấy Sở Văn chỉ là cầm mấy cái trái cây cho bọn hần, hai người rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Cái này trái cây không tệ, chẳng những ăn ngon, còn đối thân thể có chỗ tốt, ta đặt vào cái này, các người phân một cái đi!" Đem ba cái trái cây đặt vào phòng khách trên mặt bàn, Sở Văn lần nữa dặn dò: "Cái này trái cây rất trân quý, đồng học nơi đó cũng không có bao nhiêu, mà lại nói cho ta biết nói, nhất định không muốn đối với người ngoài nói."

Trái cây chuyện này, Sở Văn chỉ hy vọng người nhà mình biết là có thể. Loại này không biết là cái gì chủng loại đồ vật, truyền đi Cũng là chuyện tốt.

Đơn giản bởi người nhà hần huyền một lúc, Sở Văn liền rời đi trong nhà.

Sáng sớm hôm sau, Sở Văn liền đi siêu thị. Hiện tại đã biết một cái thế giới khác có thôn xóm, như vậy Sở Văn trong lòng liền có chủ ý.

Mua sắm hai đại bao đồ vật về sau, Sở Văn đi ra siêu thị.

Nguyên vốn chuẩn bị đón xe trở lại phòng thuê gió sớm đột nhiên thấy được ven đường một cái bảng hiệu, suy nghĩ một chút, hần hướng phía cái kia cửa hàng đi tới.

Sau mười phút, từ giường trên đi ra Sở Văn đánh chiếc xe trở lại phòng thuê bên trong.

Sẽ tại siêu thị bên trong mua về đồ vật tiến hành một phen chọn lựa, Sở Văn tuyển trong đó một vài thứ, lần nữa về tới dị giới (về sau một cái thế giới

khác gọi chung dị giới.)

Vừa về tới Mục Vân vì hấn an bài bên trong nhà gỗ, Sở Vân liền nghe đến ngoài cửa có tiếng nói chuyện.

"Lại đi địa phương khác tìm một chút đi, Sở đại nhân tọa kỵ còn ở lại chỗ này, nhất định sẽ trở lại."

Cái kia là Mục Vân thanh âm, Sở Vân nghe được.

Trước đó sở dĩ không có mang đi xe chạy bằng điện chính là nguyên nhân này, Sở Vân muốn để bọn hấn biết mình còn ở phụ cận đây.

"Các người đang tìm ta à? Ta trở về!"

Đẩy cửa phòng ra, Sở Vân thoải mái đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7 : Muối ăn

"Gặp qua Sở đại nhân."

Nhìn thấy Sở Vân xuất hiện tại cửa ra vào, Mục Vân rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Một cái pháp sư đại nhân, vạn nhất tại thôn của hấn xuất hiện chút gì ngoài ý muốn, chính là việc thiên đại sự tình.

"Ta trước đó có chút việc đi ra ngoài một chuyến." Nhẹ gật đầu, Sở Vân mở miệng nói ra.

Đã bị người nhận làm là pháp sư, liền tự nhiên muốn giả bộ như có thân phận, hấn lúc này tựa hồ không cần thiết cho đối phương giải thích mình tới hôm qua đi làm cái gì. Mà giống như bây giờ tới vô ảnh đi vô tung, ngược lại càng thêm lộ ra thần bí.

"Sở đại nhân, điểm tâm đã chuẩn bị tốt, thôn nhỏ không có gì quá tốt chiêu đãi, mong rằng đại nhân thứ lỗi."

Vừa nói, Mục Vân một bên rẽ mây đi vào hấn thôn trường nhà gỗ đi.

Dọc theo một đường Sở Vân nhìn thấy, toàn bộ thôn đều là từ to to nhỏ nhỏ nhà gỗ tạo thành, một tòa sát bên một tòa. Trên đường đi Sở Vân chỉ thấy một chút nữ nhân cùng hài tử, về phần thanh tráng niên, thì là rất ít nhìn thấy.

Đi vào thôn trường nhà gỗ, Sở Vân nhìn thấy giữa phòng lúc này trưng bày một cái bàn. Phía trên đặt vào bốn cái mâm gỗ, nhìn qua giống như là hai mặn hai chay bốn cái đồ ăn. Trừ cái đó ra, còn có một đoàn không biết là cùng loại mần thầu vẫn là bột lên men bánh đồ vật.

"Đây là ngày hôm qua cái kia con phong lang thịt, còn xin Sở đại nhân nếm thử." Phân biệt sau khi ngồi xuống, Mục Vân vì Sở Vân giới thiệu đồ ăn tới.

"Mục lão, thôn các người hết thấy có bao nhiêu người à?"

Nhìn xem cái kia mâm gỗ bên trong khối lớn thịt, Sở Vân thực sự đề không nổi cái gì khẩu vị tới. Nghĩ tới ngày hôm qua to lớn sói, Sở Vân không biết thịt của hấn sẽ có hay không có độc, thế là đành phải ngắt lời hỏi.

"Chúng ta thôn có hơn một ngàn hộ, tại phụ cận tính là trung đẳng còn hơi nhỏ quy mô."

Nghe được Sở Vân vấn đề, Mục Vân đề đưa xuống, vì hấn giới thiệu nói.

Một ngàn hộ, chỉ là thanh tráng niên. Lại thêm nữ nhân cùng hài tử, toàn bộ Liễu Hà thôn từ trên xuống dưới cộng lại chỉ sợ chừng mấy ngàn người.

Dạng này quy mô coi như tại trong thế giới hiện thực cũng được cho đại thôn, mà tại cái này dị giới chỉ có thể bên trên thôn nhỏ. Nhìn như vậy đến, thế giới này nhân khẩu quy mô sợ rằng sẽ so thế giới hiện thực còn nhiều hơn.

Phải nuôi sống mấy ngàn người cũng không phải chuyện dễ dàng, nhất là giống Mục Vân nói, thôn có đất cày cũng không nhiều. Cũng chỉ có thường xuyên vô Mê Vụ Chi Lâm đi săn, mới có thể miễn cưỡng duy trì sinh hoạt.

"Mục lão, hôm qua người cho ta trái cây, đến tốt cùng là cái gì?"

Hàn huyền một hồi, Sở Văn đột nhiên mở miệng hỏi.

Sở dĩ trò chuyện nhiều như vậy, Sở Văn mục đích đúng là cái kia trái cây. Dù sao đi vào thôn về sau, chỉ có cái kia trái cây mới là Sở Văn coi trọng nhất.

"Cái kia a, chúng ta gọi linh quả, rất sớm trước kia liền có."

Tựa hồ đối với Sở Văn không biết quá hạn danh tự không thêm đề ý chút nào, Mục Văn vì hấn giải thích nói.

Nguyên lai, loại này cây ăn quả sớm tại thật lâu trước đó liền xuất hiện tại thôn chung quanh. Mọi người ngắt lấy linh quả ăn về sau sẽ tăng trưởng không ít khí lực, cho nên thôn đối linh quả cây rất xem trọng.

Chỉ bất quá linh quả cây số lượng không nhiều, ở phụ cận đây chỉ có Liễu Hà thôn cùng phụ cận một cái tên là trâu thôn thôn xóm chung quanh có. Cũng may sản lượng cũng không ít, nguyên nhân liền là linh quả cây có một cái đặc điểm.

Cái này đặc điểm liền là linh quả cây mỗi tháng đều sẽ sinh trái cây, đến một tháng thời điểm, linh quả cây liền sẽ sản xuất một nhóm linh quả. Cứ như vậy, số lượng liền khả quan.

Liễu Hà thôn thanh niên trai tráng khí lực đều rất lớn, liền là ra ngoài nguyên nhân này. Trong thôn tuổi trẻ người hoặc nhiều hoặc ít đều nếm qua linh quả, cho nên mà đừng xem Liễu Hà thôn người không nhiều, nhưng là chính thể chiến lực còn tính là xung quanh trong thôn bên trong rất cao.

"Xung quanh thôn trên cơ bản còn có cái gì đặc sản đâu?"

Nghe Mục Văn, Sở Văn nhãn tình sáng lên, tiếp tục hỏi.

Vốn cho là loại trái này số lượng sẽ không quá nhiều, nhưng là hiện tại xem ra, muốn so với chính mình dự đoán tốt hơn nhiều.

Chỉ là Sở Văn không biết, loại này linh quả phải chăng ăn bao nhiêu đều là hữu hiệu.

"Chung quanh một chút thôn phần lớn có mình đặc sản, giống như là nhân sâm, da thú, cùng các loại dược liệu." Nghĩ nghĩ, Mục Văn tiếp tục nói: "Bởi vì mỗi cái thôn vị trí khác biệt, đặc sản cũng là không giống."

Còn có nhân sâm!

Nghe Mục Văn, Sở Văn tâm tình rất tốt.

Tốt ở cái thế giới này đối với người tham gia cách gọi cùng thế giới hiện thực là giống nhau, không phải Sở Văn thật đúng là rất khó khăn đi hình dung nhân sâm vật này.

Tâm tình rất tốt Sở Văn trong lúc lơ đãng cầm lên đôi đũa trên bàn, kẹp một ngum rau xanh phóng tới miệng bên trong.

"Phốc!"

Sau một khắc, Sở Văn một ngum đem đồ ăn nhỏ đến trên mặt bàn.

Đây là thứ quý gì? Một điểm hương vị đều không có không nói, bên trong còn có hạt cát.

Lúc này Sở Văn trong lòng âm thầm khuyên bảo mình sao có thể như thế đại ý, vừa mới nghe được linh quả có không ít sau liền buông lỏng cảnh giác, vậy mà chủ động ăn đồ ăn.

"Sở đại nhân, đồ ăn không hợp khẩu vị a?"

Nhìn thấy Sở Văn dáng vẻ, một bên Mục Văn thận trọng hỏi.

"Các người nấu cơm đều không thả muối a?"

Đề đũa xuống, Sở Văn mở miệng hỏi.

Mặc dù là rau xanh không giả, nhưng là hương vị thật sự là quá kém, cơ hồ không có cái gì gia vị không nói, bên trong còn có hạt cát.

"Thả, sở đại nhân đến, ta làm sao dám không thả đâu?" Từ trong ngực xuất ra một cái bình nhỏ, Mục Văn sợ hãi nói: "Vẫn là ta tự mình thả đây này."

"Đây là muối?"

Cầm qua cái kia cái bình nhỏ từ mở ra cái nắp, Sở Văn cau mày hỏi.

Trong bình trang là chùng hạt gạo màu xám vật chất, trong lúc đó còn kèm theo không ít hạt cát. Xem ra vừa rồi hấn ăn vào hạt cát, nhất định chính là trong cái chai này.

"Đúng a! Đây là muối a!" Không rõ ràng cho lắm, Mục Vân thành thật trả lời.

"Các người những này muối quý a?" Đem cái bình bỏ lên trên bàn, Sở Vân hỏi lần nữa.

"Giống như vậy một con phong lang, đại khái có thể đổi một bình nhỏ muối." Suy nghĩ một chút, Mục Vân hồi đáp.

Mắc như vậy!

Sở Vân không nghĩ tới, thế giới này muối ăn vậy mà như thế quý. Đơn giản phân tích một chút, hấn không khỏi hơi kinh ngạc.

Một bình nhỏ muối có chùng 50 khác, một con phong lang đại khái hơn ngàn cân. Dùng thế giới hiện thực đơn giản phép tính, liền có thể đạt được muối là đất cỡ nào.

1 khác muối đại khái có thể đổi 20 cân Phong Lang thịt, dựa theo thế giới hiện thực coi như một cân thịt 10 đồng tiền, như vậy 1 khác muối giá trị liền là 200 đồng. Dạng này tính đến, một cân muối vậy mà giá trị 10 vạn đồng.

Có lẽ không nên như vậy tính, nhưng là đủ để đã chứng minh muối tại dị giới là cực kỳ trân quý.

Xem ra vừa rồi Mục Vân đúng là tại trong thức ăn thả muối, chẳng qua là thả ít một chút.

Cái này cũng không thể trách hấn, thử nghĩ 10 vạn đồng tiền một cân đồ vật, liền xem như đổi lại ai cũng sẽ vô cùng trân quý. Cái này cũng liền có thể Mục Vân xem ở Sở Vân là pháp sư trên mặt mũi, bằng không mà nói chỉ sợ căn bản liền sẽ không bỏ được thả muối.

Tại biết muối ở cái thế giới này giá trị về sau, Sở Vân trong mắt lóe lên một vòng tinh quang.

"Mục lão, ta có một cái đề nghị, hi vọng đạt được ủng hộ của các người."

Từ trong túi lấy ra một vật, Sở Vân lộ ra nụ cười mê người.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8 : Cơ hội buôn bán

Thanh Thủy huyện, Mê Vụ Chi Lâm bên cạnh Ngưu gia thôn.

"Thiết Ngưu ca, người nói là thật hay giả a?" Một cái có chút gầy yếu tuổi trẻ đối một cái tráng niên nam tử hỏi.

"Ta nghe thôn trưởng nói, mặc kệ nó, thử nhìn một chút chứ sao."

Cái kia được xưng Thiết Ngưu tráng niên nam tử một bên đem bên cạnh một trương da thú trói tốt, một bên đáp lại nói.

"Gấp hai giá cả thu mua đồ đặc của chúng ta, ta cảm giác nào có chuyện tốt như vậy?" Gầy yếu người trẻ tuổi tiếng cười lâm lâm.

"Dù sao lần này là Liễu Hà thôn bên kia người tới nói, còn có chúng ta thôn trưởng tại, người sợ cái gì?" Đem da thú công lên người, Thiết Ngưu quay đầu nói ra: "Người không phải trước mấy ngày đào được nhân sâm a, cũng cầm đi thử xem chứ sao."

Do dự nửa ngày, gầy yếu người trẻ tuổi vẫn gật đầu, đã nhấn lại hướng nhà chạy tới.

Ngay hôm nay buổi sáng, Mê Vụ Chi Lâm xung quanh mấy cái thôn náo nhiệt cực kỳ.

Liễu Hà thôn người tới hơi lời nói, có người dùng bình thường gấp hai vật tư đem đổi lấy bọn hấn đặc sản. Tại chiếm được tin tức này về sau, những này thôn cơ hồ vỡ tổ.

Tại Mê Vụ Chi Lâm bên cạnh sinh hoạt vốn là rất tưng quăn, thiếu thốn nhất liền là lương thực cùng vật tư. Ngày bình thường mọi người đều bớt ăn bớt

mặc, trôi qua nghèo khó.

Hiện lúc nghe có người dùng gấp hai vật tư đòi bọn hán đặc sản, mọi người há có thể không khiếp sợ.

Ngay từ đầu mọi người còn hoài nghi tin tức thật giả, nhưng là tại riêng phần mình thôn trưởng xác nhận phía dưới biết đúng là Liễu Hà thôn mang tới tin tức.

Cứ như vậy, mọi người nhao nhao chuẩn bị làm cái người vật tư, chuẩn bị đi Liễu Hà thôn nhìn xem.

...

...

Liễu Hà thôn thôn trưởng trong nhà gỗ.

"Trời ạ! Ta còn là lần đầu tiên ném đến qua mỹ vị như vậy muối!" Tại ném thử một miếng trên bàn rau xanh về sau, Mục Vân kim lòng không được tán dương.

Trước đó đang nhìn qua hán xuất ra muối về sau, Sở Vân cũng từ trong túi lấy ra một bình nhỏ muối tới.

Đi vào dị giới nhất định phải chuẩn bị một chút đồ dùng hàng ngày, mà muối ăn liền là một loại trong đó.

Vì để tránh cho mang quá nhiều đồ vật, Sở Vân tại siêu thị bên trong mua sắm chính là loại kia bìa cứng bình nhỏ muối. Không nghĩ tới vừa mua về, liền có đất dụng võ.

Cùng dị giới muối khác biệt, thế giới hiện thực muối là đi qua tinh luyện muối tinh. Loại này tuyết trắng muối tinh cũng không phải dị giới loại kia trộn lẫn hạt cát lớn hạt muối, đến mức tại vừa nhìn thấy loại này khối Mục Vân hoài nghi có phải hay không là muối.

Tại xuất ra muối ăn về sau, Sở Vân đem ý nghĩ của mình nói ra. Hán muốn dùng loại này muối ăn đổi lấy xung quanh thôn đặc sản. Mà giá tiền, thì là gấp đôi bình thời.

Mục Vân tự nhiên không dám hoài nghi Sở Vân, vội vàng thông tri trong thôn vệ đội bọn đại hán, để bọn hán ngay lập tức đi xung quanh các thôn truyền đạt tin tức.

"Đúng rồi Mục lão, các người bình thường một chút bên này không có vật tư, là từ đâu đổi lấy?" Nhìn xem Mục Vân ném qua đồ ăn sau kính ngạc bộ dáng, Sở Vân mở miệng hỏi.

Thông qua trước đó đơn giản hiểu rõ, Sở Vân biết Liễu Hà thôn cùng xung quanh là không sinh muối. Cứ như vậy, đã nói lên cái này vật tư có khác xuất xứ.

"Là tại Thanh Thủy huyện đổi lấy, những thôn khác từ cũng giống như nhau." Nghe Sở Vân, Mục Vân hồi đáp.

Nguyên lai, những này thôn bình thường cần một chút vật liệu thời điểm, đều sẽ đi mười mấy cây số bên ngoài Thanh Thủy huyện đi đổi. Mà có lúc, cũng có Thanh Thủy huyện thương nhân tới, lần lượt thôn thu đồ vật.

Chỉ bất quá đám bọn hán cho ra giá cả cực thấp, bởi vì đã ngoại nguy hiểm, thôn dân ngoại trừ ra ngoài đi săn bên ngoài rất ít đi ra ngoài. Cứ như vậy, bọn hán cũng không biết bọn hán những này đặc sản giá cả.

Bởi vậy vừa đến, mới xuất hiện một con cỡ lớn dã thú đổi lấy một hai muối tinh huống.

Thông qua trước đó hiểu rõ, Sở Vân cũng biết thế giới này giao thông không tiện, cứ như vậy tạo thành vật tư vận chuyển khó khăn. Bởi vậy vừa đến, mới sẽ tạo thành loại tình huống này.

"Những thương nhân kia là gan cứ như vậy lớn a? Dám chạy ra mấy chục dặm đường lại tới đây?" Nghe Mục Vân, Sở Vân nhủ mày.

Dựa theo Mục Vân lời nói tới nói, cứ việc tuyệt đại đa số dã thú đều chạy tới Mê Vụ Chi Lâm bên trong đi, dã ngoại vẫn là có không ít dã thú. Dưới loại tình huống này, xuyên qua mười mấy cây số vẫn là rất nguy hiểm.

"Những thương nhân kia bên người đều có võ giả đi theo, dã thú đòi bọn hán tới nói uy hiếp chưa đủ lớn." Hiểu kỳ nhìn một chút Sở Vân, tựa hồ là đang hoài nghi hán vì sao lại đưa ra vấn đề như vậy.

Nghe đến đó, Sở Vân trầm mặc.

"Đúng vậy a, người trong thôn đều đem ta ngộ nhận là pháp sư, như vậy thì nói là, trong thế giới này vẫn có một ít cường đại người tồn tại." Sở Vân thâm nghĩ trong lòng.

Mục Vân trong miệng vô giả, nhất định là muốn so người bình thường tồn tại cường đại. Còn vô giả là cái gì, Sở Vân tự nhiên không thể đi hỏi. Dù sao thân phận của hán bây giờ là "Pháp sư", một cái pháp sư lại làm sao có thể không biết vô giả là cái gì.

Nghĩ tới đây, Sở Văn nội tâm sinh ra một loại cảm giác nguy cơ.

Đã có dã thú, lại có võ giả cùng pháp sư. Nghĩ trong cái thế giới này lời ít tiền cùng thu hoạch điểm vật tư, tựa hồ không hề giống hần tướng tượng đơn giản như vậy.

Bất quá cùng lúc đó, Sở Văn nội tâm cũng là hưng phấn.

Đã nhưng thế giới này có võ giả cùng pháp sư, như vậy cứ như vậy là không phải nói rõ hần cũng có thể trở thành cường đại người đâu?

Người chính là như vậy, một khi có cơ hội, liền muốn đi ném thử.

Nguyên bản Sở Văn còn có chút bận tâm, bây giờ nghe Mục Văn lời nói về sau, liền yên lòng.

Ngay từ đầu hần còn lo lắng những này thôn vật tư có phải hay không Thanh Thủy huyện nào đó cái thế lực khống chế, nếu như nói như vậy hần hiện tại đòi lấy những này thôn đặc sản có thể hay không đắc tội thế lực này.

Hiện tại xem ra, đã có một ít thương nhân chủ động tới thu vật liệu lời nói, Sở Văn làm như vậy tương đối mà nói cũng an toàn một chút.

Vô luận là thế giới này muối ăn, vẫn là cái khác gia vị. Ở trong mắt người khác xem là trân quý đồ vật, nhưng là tại Sở Văn nơi này, lại là cực kỳ phổ thông.

Một cân muối chỉ bất quá một đồng tiền, cho dù là tại thế giới hiện thực thấp nhất muối, cũng muốn so Mục Văn trong tay mạnh lên gấp trăm lần. Coi như Sở Văn dùng tốt một chút mấy khối tiền một cân muối đến đổi vật tư, cũng là lợi nhuận cực cao. Trên một điểm này, hần muốn so thế giới này thương nhân có kinh người ưu thế.

Vô luận là nhân sâm vẫn là linh quả, tại thế giới hiện thực đều là cực kỳ trân quý. Mà đòi lấy giá tiền của bọn nó, chẳng qua là mấy đồng tiền muối mà thôi. Nghĩ tới đây, Sở Văn chính mình đều cảm giác có chút không đành lòng.

"Thôn trưởng, những thôn kia người đều tới, ngay tại thôn cổng đất trống bên kia."

Ngay lúc này, một đại hán đi vào trong phòng, đối Mục Văn nói ra.

Sở Văn nhận ra người này, nếu như không có nhớ lầm, người này chính là hôm qua ngăn cản mình vào thôn cái kia gọi là Thanh Thạch đích đại hán.

Cái này Thanh Thạch hình thể lớn xa hơn Sở Văn, Sở Văn không biết hần có phải hay không ăn linh quả mà trở thành dạng này. Bất quá lúc này Thanh Thạch nhìn về phía hần ánh mắt chính là tôn kính, khả năng này cùng hần "Pháp sư" thân phận lại hoặc là hần cứu được Mục Văn tôn nữ Tú Nhi có quan hệ.

"Mục lão người đi trước, ta về trước phòng một cái, lập tức tới ngay!"

Nhìn thấy sinh ý tới, Sở Văn đứng người lên, đối Mục Văn cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9 : Trao đổi

Sở Văn nói chuyện, Mục Văn tự nhiên không dám hỏi nhiều, mang theo Thanh Thạch đi ra ngoài trước. Mà Sở Văn, thì là về tới mình nhà gỗ.

Nhìn xuống bốn bề vắng lặng, Sở Văn đề xuống trên đồng hồ nút màu đỏ, trong nháy mắt về tới thế giới hiện thực.

Mở cửa xuống lầu, đi xuống lầu dưới một cái siêu thị nhỏ.

Sau năm phút, không để ý chút nào thu ngân viên cùng cái khác khách hàng cái kia khác biệt ánh mắt, Sở Văn mang theo một túi lớn muối ăn đi ra siêu thị.

...

...

Liễu Hà thôn cửa thôn trên đất trống.

"Mục thôn trưởng, các người nói đến cùng là thật hay giả? Chúng ta thế nhưng là thật xa tới a!"

"Đúng vậy a! Muốn không phải nói chỉ ít so trước kia cao hơn gấp đôi đồ vật đến đôi, chúng ta mới không chạy xa như vậy đâu."

"Thôn chúng ta vừa đi săn một đầu cừu báo, vẫn chờ ăn thịt đâu!"

Cửa thôn tụ tập không ít người, lúc này nhìn xem Mục Vân đứng ở nơi đó không nói gì, không khỏi nghị luận âm ỉ.

"Yên tâm đi, đã ta Liễu Hà thôn bán tiếng, đương nhiên sẽ không giả. Chư vị chờ một chút, người lập tức liền đi ra." Nhìn lên trước mặt rộn rịp rành rành đám người, Mục Vân ngửa đầu nói ra.

Sở Vân không có bàn giao, hẳn từ không thể nói ra Sở Vân là pháp sư cái thân phận này. Nhưng là đối với một cái pháp sư đại nhân, Mục Vân vẫn là có lòng tin.

"Đến rồi đến rồi! Sở đại nhân đến!"

Ngay lúc này, Mục Vân một bên Thanh Thạch đột nhiên mở miệng kêu lên.

Mọi người thuận Thanh Thạch đích ánh mắt nhìn, chỉ gặp một cái quần áo quái dị người trẻ tuổi ôm một cái kỳ quái cái túi đi tới.

"Mục thôn trưởng, người không phải cùng chúng ta nói đùa sao? Cùng chúng ta đổi đồ vật, liền là người trẻ tuổi này?" Có người nhìn thấy đi tới chỉ là một người trẻ tuổi, không khỏi thất vọng nói đến.

"Đúng vậy a! Chúng ta thật xa tới, người lại để chúng ta cùng một đứa bé đổi đồ vật. Chúng ta mời ngài thôn trưởng, ngài cũng không thể như thế đùa nghịch chúng ta a!" Một đại hán ý vào gan lớn, đối Mục Vân lớn tiếng nói.

"Mục thôn trưởng, việc này nếu là truyền về chúng ta thôn, thôn chúng ta dân nhưng không đáp ứng!"

"Đúng rồi! Chúng ta cũng không đáp ứng!"

Mọi người nhao nhao nghị luận, trong lời nói lộ ra đối Mục Vân bất mãn.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân chạy tới trước mặt mọi người.

"Sở đại nhân, vẫn là người cùng bọn hắn nói đi!" Nhìn thấy Sở Vân tới, Mục Vân ngay cả bận bịu mở miệng nói ra.

Trước đó Sở Vân là bàn giao hẳn tìm bốn phía thôn người đến, nhưng là cụ thể nghĩ muốn thế nào hỏi đoái vật tư, Mục Vân vẫn là không rõ ràng.

Cũng không nói nhiều ngữ, nhẹ gật đầu, Sở Vân đi tới đám người mà trước mặt.

Nhìn thấy Sở Vân tới, đám người tiếng nghị luận hàng thấp xuống. Cứ việc Sở Vân mặc có chút kỳ quái, nhưng là tia không ảnh hưởng chút nào đám người đối với hắn khinh thị.

Một người trẻ tuổi, có bản lĩnh gì có thể làm cho nhiều người như vậy lại tới đây, đây là trong mọi người trong lòng cùng chung ý tưởng.

"Thôn trưởng, người nói Sở đại nhân có thể có cái gì cùng nhiều người như vậy đổi vật tư a?" Nhìn trước mắt mọi người và Sở Vân, Mục Vân một bên Thanh Thạch có chút lo lắng nói.

Những này thôn đều là hẳn phái người đi thông báo, nếu như Sở Vân cũng không đủ đồ vật, những người này sẽ ở sau lưng mắng hắn.

"Nhìn kỹ hăng nói!" Khoát tay áo, Mục Vân nói ra.

Hắn lúc này khẽ cau mày, trong mắt hẳn trước đó Sở Vân trên thân cũng không có mang thứ gì. Bây giờ lại cầm một cái kỳ quái cái túi, thực sự có chút ra ngoài ý định.

Không phải là có trữ vật pháp bảo! !

Hồi tưởng lại không biết bao nhiêu năm trước đã nghe qua một vật, Mục Vân giật mình.

Trong truyền thuyết có một loại đồ vật có thể chứa đựng vật phẩm, bình thường đều là pháp sư có. Hiện tại xem ra, giống như là chuyện như vậy.

"Mọi người yên lặng một chút!" Nhìn quanh một cái người trước mặt, Sở Vân mở miệng nói ra: "Chắc hẳn tất cả mọi người đem riêng phần mình vật tư mang đến, như vậy phía dưới chúng ta liền bắt đầu đi!"

Cùng những thôn dân này, Sở Văn tự nhiên không đáng nhiều lời. Mục đích của hắn rất rõ ràng, liền là đến cùng những người này đổi đồ vật.

Nhìn xem tới những người này có mang theo túi, có trực tiếp công da thú. Sở Văn ngược lại là có chút chờ mong, muốn nhìn một chút những người này đến cùng có vật gì tốt.

"Tốt! Vậy ta tới trước!" Một cái thân mặc áo vải đại hán vạm vỡ đi hướng đến đây, mở miệng nói ra: "Ta cũng không tin có Mục thôn trưởng ở đây, người có thể đùa nghịch ra hoa dạng gì tới."

Nói, đại hán vạm vỡ đem vác trên lưng lấy một trương da thú cầm xuống dưới, giải khai buộc chặt dây thừng, trải tại Sở Văn trước mặt trên mặt đất.

Khá lắm!

Nhìn lên trước mặt trên đất da thú, Sở Văn trong lòng hơi động.

Cái kia là một tấm màu đen da thú, màu lông tỏa sáng. Trọng yếu nhất, là hắn thật sự là quá lớn.

Dài khoảng chừng ba mét, độ rộng cũng có hai mét. Sở Văn có thể khẳng định, đây là hắn thấy qua nhất một khối to da thú.

Lớn như thế da thú, phóng tới thế giới hiện thực đi nên giải thích như thế nào, Sở Văn có chút sầu muộn. Bất quá đã đáp ứng thu đồ vật, liền không thể ở thời điểm này đổi ý.

Trước đó Sở Văn truyền ra tin tức là, ngoại trừ dã thú nhục chi bên ngoài, cái khác đều có thể đưa tới.

"Bạo Hùng da, người xem một chút cho giá đi!"

Cũng không nói thẳng ra trương này da thú giá trị, đại hán vạm vỡ nhìn về phía Sở Văn.

"Nhìn xem những này có đủ hay không đi!"

Từ trong túi xuất ra một cái bọc giấy, Sở Văn đưa nó đưa cho đại hán vạm vỡ.

Sở dĩ tới hơi trễ, chính là nguyên nhân này.

Trước đó Sở Văn tại siêu thị bên trong mua không ít muối ăn, nhưng là vì không đem đóng gói đưa đến dị giới bên trong đến, về đến trong nhà hắn lại gia công một phen.

Tại phòng thuê bên trong Sở Văn tìm được một bao đóng dấu giấy, thế là hắn đem mua sắm muối ăn phân biệt dùng giấy gói kỹ, đựng trong túi.

Một cân muối phân năm đóng gói, mỗi bao 100 khác, cũng chính là hai lượng. Đến một lần thuận tiện tính toán, thứ hai một trương đóng dấu giấy cũng chỉ có thể bao nhiều như vậy.

Hiện tại hắn cho ra, chính là một bao hai lượng muối ăn.

Một cân muối bất quá hai đồng tiền, dùng mấy mao tiền đến đổi một trương lớn như thế da thú, không có cái gì so đây càng thêm bạo lợi.

"Đây là cái gì?"

Tiếp nhận bọc giấy, đại hán vạm vỡ nhíu mày.

"Cái đó là. . ." Nhìn thấy cái kia bọc giấy, một bên Mục Văn cũng là khẽ cau mày.

"Cái kia là giấy! Lại có như thế bạch giấy! ! !"

Thấy rõ bọc giấy về sau, Mục Văn kềm chút kêu thành tiếng.

Không nghĩ tới, Sở Văn có thể xuất ra trắng như vậy giấy.

Giấy cứ việc trong thôn có rất ít người dùng đến lên, nhưng là tại mười mấy cây số bên ngoài Thanh Thủy huyện cũng không phải cái gì hiếm lạ đồ vật. Chỉ bất quá phần lớn giấy đều là có chút phát hoàng, như thế khiết bạch vô hà giấy, Mục Văn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ngay cả giấy đều thần kỳ như thế, như vậy trước mắt cái này cái trẻ tuổi pháp sư đến tột cùng có bao nhiêu trân quý đồ tốt, Mục Văn không dám suy nghĩ nhiều.

Một cái ý niệm trong đầu tại Mục Văn trong đầu hiện lên, nhưng là bị hắn mình lập tức đánh gãy.

Nói đùa cái gì? Đối phương thế nhưng là pháp sư! Có thể có nhiều như vậy vật trân quý pháp sư, há lại hắn một cái nho nhỏ thôn trưởng có thể thăm dò.

Đại hán vạm vỡ hiển nhiên có chút nóng nảy, không đợi Sở Vân mở miệng giải thích, liền mở ra bọc giấy.

"Đây là. . ."

Nhìn thấy trong gói giấy khiết bạch vô hà bột màu trắng, đại hán vạm vỡ trong lúc nhất thời có chút ngây ngời.

"Đây là muối." Nhìn lướt qua đám người, Sở Vân nhàn nhạt nói đến.

"Cái gì? Muối? Cái này sao có thể! !!"

Nghe Sở Vân, đại hán vạm vỡ lập tức sững sờ tại nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 : Trị liệu

Đại hán vạm vỡ không thể tin được, trước mặt màu trắng bột phần lại là muối.

Cứ việc muối rất trân quý, nhưng hắn cũng biết, muối hắn là loại kia màu xám. Mà giống trước mặt trong gói giấy loại này màu trắng muối, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Là muối? Ta xem một chút!"

"Đây là vật gì? Muối không phải màu xám sao?"

"Đúng vậy a, tiểu tử này không là đang gạt chúng ta chứ?"

Đại hán vạm vỡ người đứng phía sau nhóm nhao nhao chen tới, khi nhìn đến trong tay hắn muối ăn về sau, mồm năm miệng mười nghị luận lên.

"Đám ngu xuẩn này, bọn hắn làm sao có thể biết Sở đại nhân muối là cỡ nào trân quý!"

Nhìn xem những người kia, một bên Mục Vân nhỏ giọng thầm thì nói.

Lúc trước hắn thế nhưng là tận mắt nhìn đến đồng thời thử Sở Vân mất tới muối ăn, hương vị vô cùng tốt không nói, không có chút nào đắng chát vị. Mấu chốt nhất, là muối bên trong không có hạt cát.

Vô luận điểm nào nhất đều thuyết minh Sở Vân muối là tinh phẩm, mà bây giờ những người này lại đang chất vấn, đây là để Mục Vân có chút không tiếp thụ được. Chỉ bất quá lúc này Sở Vân ở chỗ này còn chưa lên tiếng, hắn tự nhiên không tiện nói gì.

"Ném thử!"

Nhìn thấy những người này nghị luận âm ỉ, Sở Vân thần nhiên nói.

Một số thời khắc, qua giải thích thêm là không có ích lợi gì. Chỉ có tự mình ném thử, mới có thể biết chân tướng sự tình.

Nghe Sở Vân, đại hán vạm vỡ dùng ngón tay bóp một điểm muối ăn bỏ vào trong miệng.

"Ô ô. . . Thật là muối. . . Ăn quá ngon! !!"

Cảm nhận được đầu lưỡi vị giác truyền đến cảm giác, đại hán vạm vỡ la hoảng lên.

Một cái thời gian dài thu hút muối không đủ người, cho hắn một khối muối có thể ăn ra đường mỹ vị, đây là thường nhân không cảm giác được.

"Cái này muối quá tốt rồi! Không có đắng chát vị, còn không có cát đá, đây là đòi ta nhìn thấy qua tốt nhất muối!" Chậm nửa ngày, đại hán vạm vỡ mới đổi Sở Vân muối làm ra đánh giá.

Đại hán vạm vỡ, để đám người lập tức yên tĩnh trở lại. Không có người hoài nghi hắn, đã hắn nói là muối vậy khẳng định liền là muối.

Hiện tại chúng người mới biết, Sở Văn không có lừa bọn họ. Chẳng những cầm muối đem đổi lấy bọn hắn đồ vật, hơn nữa còn là phẩm chất cực tốt muối.

"Ta có hai cây nhân sâm!"

"Ta cái này có chút linh quả!"

"Ta cái này có cái mật gấu!"

Xác nhận Sở Văn muối là thật về sau, mọi người nhao nhao phóng tới đến đây, liều mạng chào hàng lấy mình đặc sản.

Trước đó Sở Văn có đã thông báo, ngoại trừ dã thú thịt không muốn bên ngoài, cái khác đặc sản đều có thể. Trừ cái đó ra, còn có ý bàn giao nếu có mật gấu hổ cốt loại hình đồ vật cũng muốn. Hơn nữa còn có ý hình dung một cái mật gấu đáng về cùng bộ vị, để tránh mọi người không biết.

Vừa vặn hôm nay có một cái thôn săn giết được một con Báo Hùng, dưới tình huống bình thường dã thú nội tạng mọi người là không ăn. Nhưng là nghe nói Sở Văn bên này muốn, thôn dân liền ôm thái độ muốn thử một chút lấy ra.

Vừa rồi bọn hắn đều nhìn thấy, đại hán vạm vỡ dùng một trương da thú đổi một bao lớn muối. Nhìn cái kia trọng lượng đại khái tại hai lượng nhiều, cái này theo bọn hắn nghĩ đã là giá trên trời.

Phải biết da thú cũng không phải là đặc biệt đáng tiền, ngày bình thường bán cho những cái kia đến đây thu mua vật liệu tiểu thương, có thể đổi được nửa lượng muối đã là không tệ.

Hiện tại một trương da thú có thể đổi được hai lượng muối, mà lại là phẩm chất cao hơn nhiều lúc đầu muối, lúc này các thôn dân đều sắp điên rồi, sợ Sở Văn trong tay muối bị người khác đổi không có.

Bởi vì các thôn khoảng cách Liễu Hà thôn không gần, lại thêm Sở Văn nói không muốn dã thú thịt. Cho nên phần lớn người mang tới đều là một số nhân sâm cùng được liệu loại hình đồ vật.

"Thôn trưởng, Thanh Nham hắn, sắp không được!"

Ngay tại những thôn dân kia tích cực cùng Sở Văn trao đổi vật liệu thời điểm, một cái Liễu Hà thôn thôn dân trẻ chạy tới, nhìn thấy Mục Văn tại cái này, lớn tiếng kêu lên, trong lời nói tràn đầy lo lắng chỉ ý.

"Cái này. . . Để cho người nhìn qua rồi sao?" Nghe thôn dân trẻ, Mục Văn cau mày hỏi.

"Thôn trưởng, nhất định phải mau cứu đệ đệ ta a!"

Một bên đại hán Thanh Thạch đang nghe tin tức này về sau, thần sắc bi thống cầu khẩn Mục Văn.

Thanh Nham, chính là trước kia mang Mục Văn tôn nữ đi Mê Vụ Chi Lâm, cũng là Sở Văn thuận đường cứu trở về người trẻ tuổi kia. Mà hắn còn có một cái thân phận, liền là Liễu Hà thôn thủ vệ đội trưởng Thanh Thạch đích đệ đệ.

"Trần đại phu đã nhìn qua, nói là thương thế quá nghiêm trọng, hắn cũng không có biện pháp gì." Lắc đầu, thôn dân trẻ mở miệng nói ra.

Trần đại phu là cái đi chân trần đại phu, bình thường xung quanh mấy cái thôn nhà ai có bệnh đều sẽ đi tìm hắn. Dù sao giống như vậy thôn nhỏ, một cái thôn không có khả năng có chuyên môn đại phu.

Sớm tại Thanh Nham bọn hắn bị cứu trở về thời điểm, Mục Văn liền phái người tìm cái kia Trần đại phu. Trong thôn đại phu, lên chữa bệnh trình độ tự nhiên có hạn.

"Trần đại phu đều nói không được, ta cũng không có những biện pháp khác, chỉ có thể nhìn vận mệnh của hắn!" Thở dài, Mục Văn nói ra.

Thôn tài nguyên có hạn, có bệnh có thể sử dụng đơn giản chính là như vậy mấy trồng thảo dược. Nếu là những thuốc này đều vô dụng, vậy cũng chỉ có thể nhìn cá nhân tạo hóa.

Đã ngoại đi săn cực kỳ nguy hiểm, từ thương là chuyện thường xảy ra, mọi người đều xem quen rồi.

"Mục lão, nếu như có thể mà nói, ta thử một chút đi!"

Ngay lúc này, Sở Văn đứng dậy, hướng về phía Mục Văn nói ra.

Cái kia Thanh Nham là hắn cứu trở về, hiện tại nhìn như vậy lấy hắn trợ mất chết rồi, Sở Văn trong lòng cũng có chút băn khoăn.

Huống hồ hiện tại Mục Văn tìm nhiều người như vậy cùng hắn trao đổi vật tư, cũng coi là đối với hắn có trợ giúp, Sở Văn từ không phải loại kia tri ân không báo người.

"Đứng a! Có Sở đại nhân tại cái này, ta làm sao đem việc này quên!" Nghe Sở Văn, Mục Văn vỗ ót một cái, ngạc nhiên nói ra.

Sở Văn theo bọn hán nghĩ là cái pháp sư, tự nhiên muốn so với bọn hán những này cùng sơn vùng đất hoang người hiểu nhiều lắm.

"Sở đại nhân, van cầu người mau cứu đệ đệ ta đi!" Một bên Thanh Thạch cũng là khẩn cầu nói.

"Dạng này, các người trước qua bên kia chờ ta một chút. Ta trở về chuẩn bị xuống đồ vật sau đó liền đến." Có chút suy nghĩ một chút, Sở Văn mở miệng nói ra: "Chỉ bất quá ta cũng không dám hứa chắc có thể trị hết hay không hẳn, chỉ có thể hết sức, điểm này cảnh cáo ta trước nói ở phía trước."

Nghe Sở Văn, Mục Văn cùng Thanh Thạch nhẹ gật đầu. Hiện tại Thanh Nham thương thế nghiêm trọng, trong thôn Trần đại phu đều nói không cứu nổi. Loại tình huống này chỉ cần có một tia hi vọng, cũng muốn thử một chút.

Dứt lời, Sở Văn quay đầu nhìn về mình nhà gỗ đi đến. Mà Mục Văn cùng Thanh Thạch, thì là đi hướng Thanh Thạch đích nhà.

Mà những cái kia các thôn thôn dân, cũng là đi theo Mục Văn cùng Thanh Thạch đích sau lưng. Bọn hán còn có rất nhiều người chưa kịp cùng Sở Văn đổi đồ vật. Có thể sử dụng đồng dạng đồ vật đổi được càng nhiều muối, mấy người này mới không muốn bỏ qua dạng này một cái cơ hội tốt.

Sau mười phút, Sở Văn lần nữa xuất hiện tại thanh Thạch gia công. Cách thật xa, hán liền có thể nghe thấy trong nhà gỗ truyền tới một thanh âm trầm thấp.

"Mục thôn trưởng, ta đều nói qua, tiểu tử này không cứu nổi. Chẳng lẽ nói, ta người cũng hoài nghi a?"

Trong nhà gỗ truyền đến thanh âm có vẻ hơi uy nghiêm, trong lời nói tại tràn đầy chất vấn chi ý.

"Trần đại phu, không phải ta không tin người. Thanh Nham tiểu tử này người rất tốt, liền chết như vậy đáng tiếc. Phàm là có một tia hi vọng, chúng ta cũng muốn thử xem." Trong nhà gỗ truyền tới một thanh âm, chính là Mục Văn.

Đi vào nhà gỗ Sở Văn nhìn thấy, các thôn những cái kia trước đem đổi lấy tài nguyên đám người đều đứng tại phía ngoài phòng, hướng phía bên trong nhìn quanh. Từ ở trong đó có bệnh nhân nguyên nhân, bọn hán không có một cái nào dám lớn tiếng ồn ào.

"Hừ! Ta ngược lại muốn xem xem, ta nói không chữa khỏi người, ai có thể trị hết." Trần đại phu thanh âm lần nữa truyền ra.

Không để ý đến cái thanh âm kia, Sở Văn đi đến nhà gỗ trước, đẩy cửa đi vào trong phòng.

"Sở đại nhân, làm phiền!" Mục Văn nhìn thấy Sở Văn tiến đến, cung kính nói.

"Ta nói Mục thôn trưởng, người nói có thể cứu Thanh Nham người không phải là tiểu tử này a?"

Giờ này khắc này, Mục Văn bên cạnh một người trung niên nam tử mở miệng nói ra.

Cái kia là một cái đồng dạng thân mang bố nghệ người, thân thể hơi mập, tướng mạo phổ thông. Cùng những người khác khác biệt chính là, nam tử trung niên tóc dài, cũng hơi sạch sẽ một chút.

Trước đó Mục Văn tại sau khi đi vào, liền nói có người nghĩ thử một chút cứu Thanh Nham. Cái này khiến Trần đại phu cảm thấy một chút bất mãn, toàn bộ Mê Vụ Chi Lâm thôn dân phụ cận có bệnh đều là tìm hán, cái này khiến hán đã thành thói quen cao cao tại thượng tư thái.

Bây giờ thấy tiến đến một người trẻ tuổi, trong tay mang theo một cái nhìn qua rất kỳ quái cái rương. Một người trẻ tuổi cũng có thể trị bệnh? Trần đại phu nội tâm tràn đầy khinh thường chỉ ý.

Nghe Mục Văn, Sở Văn nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía nằm ở trên giường Thanh Nham nhìn lại.

Về phần một cái nông thôn đi chân trần đại phu, Sở Văn là căn bản sẽ không đi hiểu. Huống chi, đây là một cái vật tư cực kỳ thiếu thốn địa phương.

Thanh Nham lúc này nằm thẳng tại trên giường gỗ, trên người có mấy chỗ vết thương. Cái kia là hòa phong sói đánh nhau chết sống sinh ra, cái này Sở Văn trước đó liền biết.

Lúc này Thanh Nham vết thương bị một chút bó che kín, có lẽ phía trên dán lên cái gì thảo dược.

"Ai! Thiếu khuyết vật liệu địa phương liền là không được!" Nhìn xem Thanh Nham trên người những cái kia bó, Sở Văn không khỏi có chút cảm thán.

Những cái kia bó rõ ràng liền là từ ai mặc trên quần áo xé xuống, tại cái này không biết dài bao nhiêu thời gian tẩy một lần quần áo địa phương, cái này trên vải đến tột cùng có bao nhiêu vi khuẩn, Sở Văn không dám tưởng tượng.

Bất quá cảm thán về cảm thán, Sở Văn biết nếu như tại không có thể giới hiện thực tài nguyên điều kiện tiên quyết, nếu là gặp được loại tình huống này hán không chừng cũng sẽ làm như vậy.

Thanh Nham cả thân thể đều đã phẩm hồng, hiển nhiên là sốt cao nguyên nhân. Nhìn đến đây, Sở Văn bên trên chuẩn bị trước đem vết thương của hán

bên trên bố gỗ xuống.

"Người đây là muốn làm gì?"

Nhìn thấy Sở Văn động tác, một bên Trần đại phu vội vàng hét lớn.

"Đây là ta làm thuốc, người nếu là cầm xuống đi người đã chết tính ai?"

Nhìn thấy Sở Văn ngay cả bệnh nhân tình huống đều không cẩn thận nhìn một chút liền thân thủ đi hái trên vết thương bố, Trần đại phu trong lòng càng thêm xem thường, hần lời nói này đến khí thế bức người, hiển nhiên là tại cùng một bên Mục Văn thị uy.

"Không có ích lợi gì được dụng hần làm gì?"

Nghe Trần đại phu, Sở Văn ngay cả đầu cũng không quay lại, nhanh chóng tháo xuống Thanh Nham vết thương những cái kia vải rách.

Mà một bên Mục Văn cùng Thanh Thạch đều không nói gì, mà là khẩn trương nhìn xem Sở Văn động tác.

"Tốt! Ta ngược lại muốn xem xem, người làm sao cái cách chữa!"

Sở Văn câu nói này đem Trần đại phu tức giận đến không nhẹ, nhưng là quay đầu nhìn xem Mục Văn cũng không có chút nào ngôn ngữ, xấu hổ sau khi Trần đại phu chỉ có thể phát quyết tâm lời nói.

Không để ý đến cái kia Trần đại phu, Sở Văn mở ra mang theo trong người cái hòm thuốc. Từ bên trong lấy ra không ít đại lượng băng gạc, đem Thanh Nham vết thương trên người chỗ thảo được lau.

Giờ này khắc này, vô luận là trong phòng Mục Văn cùng Thanh Thạch, vẫn là tại cửa nhìn quanh những cái kia khác thôn người, đều đại khí không dám thờ nhìn Sở Văn.

Trần đại phu những người này đều biết, bình thường đều là cao cao tại thượng tồn tại. Hần nói trị không được người hiện tại một người trẻ tuổi vậy mà tại thử nghiệm trị liệu, loại tình huống này đám người tuyệt đối là lần đầu tiên gặp phải.

Không biết sau lưng tình huống, Sở Văn xuất ra trong hòm thuốc Vân Nam bạch dược, trên người Thanh Nham miệng vết thương phun ra.

Sở Văn không phải bác sĩ ngoại khoa, đương nhiên sẽ không khâu lại loại hình kỹ thuật. Huống hồ Thanh Nham thương thế có thích hợp hay không khâu lại Sở Văn cũng không rõ ràng, dưới loại tình huống này, hần chỉ có thể đủ khả năng làm mình có thể làm.

Ngay sau đó, Sở Văn từ trong hòm thuốc xuất ra ống chích. Chọn lấy hai chi chất kháng sinh, cho Thanh Nham chú bắn xuống.

Đây đều là Sở Văn học được hiện tại, vừa rồi trở lại thế giới hiện thực về sau hần liền vội vàng mở ra điện thoại một trận thẩm tra. Tốt lúc trước hần chuẩn bị vật liệu thời điểm thuận tiện đi tiệm thuốc mua chút phòng được phẩm, không có nghĩ đến cái này thời điểm vừa vặn cần dùng đến.

Dị giới người khẳng định chưa từng dùng qua chất kháng sinh, dưới loại tình huống này Sở Văn chất kháng sinh có thể đưa đến tác dụng lớn nhất.

Về phần có thể hay không chịu được, vậy liền dựa vào Thanh Nham chính mình. Sở Văn có thể làm, cũng liền chỉ có nhiều như vậy.

Cầm qua một cái cái chén, nhìn thấy bên trong còn có chút nước. Sở Văn từ trong hòm thuốc xuất ra thuốc hạ sốt, đó là một loại bột phần thuốc pha nước uống. Đem thuốc hạ sốt hòa tan đến trong nước về sau, Sở Văn đem cái chén đưa cho một bên đứng đây sưng sở Thanh Thạch.

"Cho hần uống hết đi, nhìn xem một lát nữa có cái gì phản ứng."

Giảm nhiệt, hạ sốt. Trong khoảng thời gian ngắn có thể làm, cũng chỉ có những thứ này.

Cầm qua cái chén, Thanh Thạch nhìn một chút một bên Mục Văn. Khi nhìn đến Mục Văn nhẹ nhàng gật đầu về sau, tiến lên đem thuốc hạ sốt dứt cho đệ đệ của hần.

"Nghĩ đôi đồ vật đi ra cùng ta đôi đi!"

Không để ý đến một bên ngăn người Trần đại phu, Sở Văn đi ra nhà gỗ, đối những cái kia các thôn người nói.

"Ta ngược lại muốn xem xem, người cái này vu thuật có thể hay không chữa khỏi tiểu tử kia!"

Nhìn xem Sở Văn đi xa bóng lưng, Trần đại phu cau mày tiếng cười nói lầm bầm.

Được tề phun sương, thuốc chích, băng gạc. . .

Những vật này hần từ trước tới nay chưa từng gặp qua, giờ này khắc này, hần đem Sở Văn phương pháp trị liệu xem như vu thuật.

Sau đó, dùng muối ăn đôi lấy vật tư chuyện này tại Sở Văn nhà gỗ trước như hỏa như đồ tiến hành. Mọi người nhao nhao hiến vật quý đồng dạng, đem

mình mang tới đặc sản cầm tới Sở Văn trước mặt.

Sau nửa giờ, Thanh Thạch một mặt hưng phấn chạy tới, nói đệ đệ của hắn đã bớt nóng không ít, hồ hấp cũng so trước đó càng thêm có lực.

Mà cái kia Trần đại phu, tại nhìn thấy Thanh Nham bệnh tình có chuyển biến tốt về sau, cũng xám xịt rời đi Liễu Hà thôn.

Sau một tiếng, những thôn dân kia tán đi. Mà Sở Văn, cũng về tới mình trong nhà gỗ.

28 rễ nhân sâm, 10 cân linh quả, một cái mặt gấu cùng da thú, cộng thêm loạn thất bát tao không biết là cái gì dược liệu, đây là Sở Văn hôm nay thu hoạch.

Phân phó Mộc Văn dừng cho người quấy rầy hắn về sau, Sở Văn mang theo những vật tư này về tới thế giới hiện thực phòng thuê bên trong. Mà lúc này đã là chạng vạng tối, Sở Văn sớm liền nằm ngủ.

Sáng ngày thứ hai có chui lên lớp, tại sau khi ăn cơm trưa xong, Sở Văn về tới phòng thuê bên trong.

Nhìn trên mặt đất đặt vào những nhân sâm kia, Sở Văn cầm điện thoại di động lên, gọi vào một dãy số.

...

...

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : Gặp lại Tần Vũ

"Uy, người là. . ."

Điện thoại kết nối, truyền đến một người trung niên nam tử thanh âm.

Sở Văn số điện thoại di động đối với đối phương tới nói hiển nhiên là xa lạ.

"Tần lão bản a? Ta là Uông Thái Hà nhi tử Sở Văn." Sở Văn mở miệng nói ra.

"Sở Văn?" Đối phương hiển nhiên là không nghĩ lên cái tên này.

"Nhân sâm núi, 10 vạn một cây."

Nghe được đối phương nói như thế, Sở Văn không thể không nhắc nhở một chút.

Sở Văn gọi, chính là trước kia bán nhân sâm cái kia Bách Thảo Đường số điện thoại của lão bản Tần. Tại thông qua lần trước giao dịch về sau, đối phương để lại cho Sở Văn danh thiếp.

"A a, nguyên lai là tiểu Văn a! Là, ta là Tần Vũ, có chuyện gì a?"

Nghe được Sở Văn nói như thế, đối phương mới nhớ tới hắn là ai.

Mẫu thân của Sở Văn bắt quá là cửa hàng một cái hướng dẫn mua, làm một cái cửa hàng lão bản nói, có thể nhớ lại tiệm khác trái hướng dẫn mua danh tự mới là lạ. Chỉ có giao dịch loại chuyện này, mới có thể làm cho đối phương có ấn tượng.

"Có chút việc, thuận tiện gặp mặt nói a?"

"Tốt, người định địa phương!"

Nửa giờ sau, Sở Văn ra bây giờ cách mẫu thân làm việc cửa hàng một chỗ không xa trong quán cà phê.

Lần này, Sở Văn không có thông qua mẫu thân Uông Thái Hà, mà là trực tiếp tìm được Bách Thảo Đường lão bản Tần Vũ.

Nhân sâm loại vật này, nếu như một lần vẫn được, có thể lấy cớ là đồng học nhà. Nhưng là nhiều lần, khẳng định là phải bị hoài nghi.

Nhà này quán cà phê khoảng cách cửa hàng rất gần, Sở Văn đi vào thời điểm, Tần Vũ sớm tìm một cái vắng vẻ vị trí ngồi xong.

"Sở lão đệ lần này tới tìm ta, không phải là uống cà phê đơn giản như vậy à?"

Đơn giản hàn huyên về sau, Tần Vũ trước tiên mở miệng.

Há miệng ra hần liền hạ thấp tư thái, xưng hô Sở Văn vì lão đệ. Người làm ăn khôn khéo, liền là chủ động rút ngắn quan hệ.

Lần trước Sở Văn lấy ra nhân sâm hần chuyển tay liền mua, kiếm lời mấy vạn khối. Mặc dù không nhiều, nhưng là đồng dạng là một món thu nhập. Làm ăn chính là vì kiếm tiền, bằng không mà nói cũng sẽ không thể gọi người làm ăn.

"Bạn học ta nơi nào còn có một số nhân sâm, không biết Tần lão bản phải chăng cảm thấy hứng thú?"

Nói lão đã muốn bện thành muốn biên đến cùng, Sở Văn hay là chuẩn bị đánh lấy đồng học cờ hiệu tới.

Làm học sinh Sở Văn cũng không quen quá nhiều quần nhau, cho nên đi lên liền khai môn kiến sơn nói lần này ý đồ đến.

"Ồ? Còn có? Có bao nhiêu?"

Nghe Sở Văn, Tần Vũ cũng không nói nhảm, trực tiếp hỏi.

Lần trước cái kia hai cây nhân sâm hần chuyển tay liền mua 26 vạn, nếu là chờ một chút, cố gắng sẽ tìm được tốt hơn người mua.

6 vạn đồng tiền, đã đủ Bách Thảo Đường một tháng phí dụng. Cho nên đối với Sở Văn người này, Tần Vũ vẫn là rất xem trọng.

"Bạn học ta nhà ở trong núi, bình thường để dành đến không ít." Cầm lấy trước mặt cà phê trên bàn chén nhân nhậ uống một ngụm, Sở Văn tiếp tục nói: "Gần nhất hần trong nhà có một chút sự tình cần một chút tiền, cho nên lại nắm ta bán một số nhân sâm."

Sở Văn lời nói ngay cả chính hần nghe đều quá giả, giá trị cao như vậy nhân sâm tùy tiện liền có thể phóng tới trong tay người khác bán, điểm này chính hần cũng không tin.

Chỉ bất quá dưới mắt chỉ có thể tìm lấy cớ này, cũng không thể nói những nhân sâm này là từ dị giới có được đi.

"Nhân sâm lai lịch ta mặc kệ!" Cầm lấy cái chén nhấp một hớp cà phê, Tần Vũ mở miệng nói ra: "Chỉ cần phẩm chất cùng lần trước không sai biệt lắm, có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu!"

Cùng vàng bạc châu báu khác biệt, dược liệu loại vật này, cũng không quá coi trọng lai lịch của hần.

"Cùng cái này đều không khác mấy, có hơn hai mươi cái." Nhẹ gật đầu, Sở Văn từ mang theo người trong túi lấy ra một cây nhân sâm, bỏ vào trước mặt trên mặt bàn.

Sở Văn thu mua cái này một nhóm nhân sâm cùng lúc trước hần tại dã ngoại đào không sai biệt lắm, có thậm chí so trước đó còn muốn lớn. Nhưng là từ chính thể năm nhìn lại, so sánh với trước không sai biệt lắm.

Nghe được Sở Văn nói số lượng về sau, Tần Vũ nhãn tình sáng lên, vội vàng cầm lấy trước mặt trên bàn nhân sâm, phóng tới trước mặt cẩn thận quan sát.

Nửa giờ sau, Sở Văn trong số tài khoản nhiều ba trăm vạn.

28 rễ nhân sâm, còn là dựa theo trước đó giá cả, mỗi chỉ 10 vạn đồng. Cuối cùng vì cùng Sở Văn tạo mối quan hệ, Tần Vũ đánh thêm 20 vạn cho Sở Văn.

Lần này Sở Văn không có lưu Trương Cường tài khoản ngân hàng, mà là để Tần Vũ đem tiền đánh cho mình.

Cũng không phải là hần không tin bạn thân, mà là ba trăm vạn đối với bọn hần những người này tới nói xem như khoản tiền lớn. Đột nhiên thêm ra nhiều tiền như vậy, Sở Văn cũng không tốt đi giải thích.

Đi ra quán cà phê, Sở Văn liền đón một chiếc xe. Nói cho lái xe muốn đi địa chỉ, Sở Văn ngồi ở trong xe nhìn xem bên ngoài cảnh sắc.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, hần liền từ lúc đầu một cái bình thường học sinh biến thành bây giờ có được mấy trăm vạn người. Mà hết thảy này, đều quyết định bởi tại trên tay cái kia thần kỳ đồng hồ.

Giờ này khắc này, Sở Văn còn như là đang nằm mơ. Hần hiện tại còn nghĩ không ra, dạng này một chiếc đồng hồ là như thế nào ra hiện ở bên cạnh hần.

Xe taxi hướng phía ngoại ô chạy tới, hơn nửa canh giờ, đi tới một cái thôn trấn.

Đặt tới chỉ định vị trí, Sở Văn trả tiền xuống xe. Vừa vừa xuống xe, liền nghe đến ồn ào tiếng vang.

Nơi này là Hồ Tuyền trấn, là xung quanh tiếng tăm lừng lẫy chế tạo đao kiếm địa phương. Nghe nói trong truyền thuyết Hồ Tuyền bảo đao, chính là chỗ này sản xuất.

Sở Văn chưa từng có từng đến nơi này, nhưng là do ở Hồ Tuyền trấn khoảng cách thành phố T rất gần, hẳn liền đến nơi này.

Hồ Tuyền trấn là toàn tỉnh nổi danh sản xuất đao kiếm thôn trấn, trong trấn to to nhỏ nhỏ gia công nhà máy vô số. Có thể nói, nơi này cơ hồ mọi nhà đời đời xử lí đao kiếm chế tác ngành nghề.

Tại Hồ Tuyền trong trấn có rất nhiều nổi danh công tượng, những này công tượng thậm chí tại cả nước đều là Đại Sư cấp nhân vật.

Nhưng mà Sở Văn muốn tìm cũng không phải là bọn hắn, đổi một câu nói hẳn cũng tìm không thấy nổi những người kia.

Thôn trấn hai bên đường liền có rất nhiều bình khí gia công nhà máy, chỗ chế tạo ra bình khí đều là cùng loại với công nghệ vật phẩm. Lại thêm cái nghề này từ xưa đến nay ngay ở chỗ này lưu truyền, cho nên chưa nói tới phạm pháp.

Đi tới đi tới, Sở Văn tại một nhà gia công hán môn trước dừng lại.

Cùng vừa rồi nhìn thấy mấy nhà truyền ra tiếng ồn ào âm nhà máy khác biệt, trước mắt nhà này gọi là tiểu tuyền đao kiếm gia công nhà máy lại là yên tĩnh.

Một người trẻ tuổi ngồi tại cửa ra vào trên ghế ngắn người, nhìn xem bốn phía quá khứ đám người, thần sắc có chút uể oải.

Nhìn tới đây sinh ý cũng không tốt, Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

"Tiên sinh cần gì? Mời bên trong xem một chút đi!"

Nhìn thấy Sở Văn đi tới dừng lại, người tuổi trẻ kia hơi ngẩng đầu, mở miệng nói ra.

Một người trẻ tuổi lại tới đây, chắc chắn sẽ không là cái gì làm ăn lớn. Trong nhà xung bên tường kệ hàng bên trên trưng bày rất nhiều bình khí, gặp được giống Sở Văn loại này đối bình khí hiếm kỳ người trẻ tuổi, bình thường đều là tùy ý bọn hắn nhìn xem là được.

Nhẹ gật đầu, Sở Văn đi vào diện tích không lớn trong nhà xung.

Kệ hàng bên trên trưng bày rất nhiều kiểu dáng khác biệt đao kiếm, Sở Văn đối những bình khí này cũng không có nghiên cứu, nhưng là từ đại thể chất lượng nhìn lại phải rất khá.

"Người những bình khí này a!"

Quay đầu, Sở Văn cố ý thản nhiên nói.

"Cái gì? Người nói bình khí của ta?"

Nghe Sở Văn, cái kia ngồi tại cửa ra vào người trẻ tuổi lập tức đứng lên, mang theo nộ khí nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12 : Đặt hàng trước

Sở Văn vốn chỉ là thuận miệng nói, muốn gây nên người trẻ tuổi kia lực chú ý. Không nghĩ tới phản ứng của đối phương lại to lớn như thế, lập tức đứng lên.

"Hảo đao sẽ bày ở kệ hàng lên sao?" Cầm lấy một thanh trường đao, Sở Văn mở miệng nói ra.

Cây đao này vào tay cực nặng, hiển nhiên là dùng tài liệu không ít. Từ ở bề ngoài nhìn lên bên trên hiện ra ngân quang, chỉ là không có mở lưỡi.

"Cái kia là tự nhiên, binh khí tốt tự nhiên không phải dễ dàng như vậy gặp người."

Nhìn xem Sở Vân, người tuổi trẻ kia tức giận nói.

Hắn Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy đã vài ngày không có khai trương, hôm nay đến một người trẻ tuổi đi lên liền nói binh khí, đổi lại là ai tâm tình cũng sẽ không tốt.

"Cây đao này bao nhiêu tiền?"

Giơ lên trên tay kia thanh chiều dài không sai biệt lắm tại 80 centimet đao, Sở Vân mở miệng hỏi.

"1000 đồng!"

Cho dù bất mãn trong lòng, người tuổi trẻ kia vẫn là báo ra giá cả.

"Mắc như vậy! không đều là hai ba trăm a?"

Nghe được người trẻ tuổi nói giá cả, Sở Vân không khỏi chép miệng tắc lưỡi.

Cứ việc đối binh khí không có gì nghiên cứu, nhưng là tại hiện tại loại này internet phát đạt thời đại, vô luận là máy tính vẫn là trên điện thoại di động đều có không ít web thương mại trong âm thầm bán đi cái này binh khí.

Giống là binh thường đao kiếm, giá cả bất quá là tại hai khoảng ba trăm. Cho dù là tốt một chút, cũng sẽ không quá đắt.

Mà giống như là Hồ Tuyền trấn dạng này đại lượng sản xuất binh khí địa phương, một cái bày ở trên kệ đao liền phải 1000 đồng, vẫn còn có chút vượt quá Sở Vân đoán trước.

"Quý? Ta nói huynh đệ, cái giá tiền này cũng không đắt!" Nghe Sở Vân, người trẻ tuổi cau mày nói ra: "Cây đao này sử dụng thép tinh chế tạo, không phải binh thường phổ thông vật liệu thép, người nhìn cái này độ dày, nhìn cái này hoa văn. . . Người nói cái kia hai ba trăm, cái kia là binh thường nhất, bên cạnh mấy nhà liền có thể làm."

Tựa hồ là bất mãn Sở Vân, người trẻ tuổi vì đao của hắn giải thích.

Nhẹ gật đầu, Sở Vân biết trước mắt người trẻ tuổi nói lời không giả. Chỉ là từ trọng lượng nhìn lại, cây đao này tại trong tài liệu liền hạ xuống chút công phu.

"Chiều người nói như vậy, người nơi này sinh ý hẳn là sẽ không kém a!" Nhìn một chút đối diện trong nhà xưởng công nhân bận rộn thân ảnh, Sở Vân có chút buồn bực.

Đồng dạng là nhà máy, trên đường đi cơ hồ mọi nhà đều có sinh ý. Mà duy chỉ có nơi này vắng ngắt, đây cũng là Sở Vân ở chỗ này dừng lại nguyên nhân.

"Đừng nói nữa, còn không phải nguyên nhân này, hiện tại người đều đồ tiện nghi." Thở dài, người trẻ tuổi mở miệng nói ra.

Có lẽ là niên kỷ tương tự, lại hoặc là hôm nay không có sinh ý ở lại nhàm chán, người trẻ tuổi nhìn không được nhả răng.

Người trẻ tuổi tên là Hồ Tiểu Tuyền, chính là nhà này Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy lão bản.

Bởi vì tổ tiên đều là làm đao kiếm, đến hắn đời này, liền thuận lý thành chương tiếp nhận nhà máy.

Hồ gia đời đời truyền thừa quy củ liền là không thể theo thứ tự hàng nhái, phải dùng tâm làm binh khí tốt. Hồ Tiểu Tuyền bậc cha chú là như thế này, đến hắn thế hệ này cũng là như thế.

Giống bây giờ Hồ Tuyền trấn những này đao kiếm gia công nhà máy, đại bộ phận làm binh khí đều dựa vào bán buôn, bán hướng các nơi một chút cửa hàng làm hàng mỹ nghệ. Trừ cái đó ra, cũng cho một chút làm truyền hình làm đạo cụ.

Những cái kia hàng mỹ nghệ cửa hàng vì lợi nhuận đương nhiên sẽ không đặt trước chế quá cao cấp binh khí, mà làm truyền hình cũng giống như vậy, căn cứ tiết kiệm chi phí nguyên tắc, binh thường đều là càng tiện nghi càng tốt.

Cứ như vậy liền tạo thành chi phí càng ngày càng thấp, hiện tại Hồ Tuyền trấn từng cái nhà máy đều dựa vào bán buôn đến kiếm tiền. Cho nên đang dùng liệu cùng công nghệ bên trên, đều là có thể không có trở ngại liền tốt.

Nhưng là Tiểu Tuyền Đào Kiếm xa không giống, đời đời tổ huấn để bọn hắn không cách nào làm như vậy. Ngay từ đầu Hồ Tiểu Tuyền cũng muốn ném thử làm dây chuyền sản xuất bán buôn, nhưng là bị phụ thân kiên quyết phản đối. Kể từ đó, chỉ có thể bảo trì làm chất lượng thượng thừa binh khí.

Hiện tại đám người cất giữ binh khí càng ngày càng ít, đại đa số binh khí đều là bày làm ra vẻ, không có người sẽ chân chính đi dùng. Dưới loại tình huống này, liệu chất lượng là vô dụng.

Cứ như vậy, Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy sinh ý càng ngày càng kém. Ngẫu nhiên tiếp một chút tán đơn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đủ sinh hoạt mà thôi.

"Nói như vậy, người nơi này sản phẩm đều có thể cam đoan chất lượng?" Nghe xong Hồ Tiểu Tuyền giảng thuật, Sở Văn lông mày giương lên.

Đây chẳng phải là hần nghĩ muốn tìm địa phương a, không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ thật đúng phải.

"Nói như vậy, chất lượng không tốt, đừng nói là ta, chính là ta phụ thân cũng sẽ không đáp ứng." Nghe Sở Văn, Hồ Tiểu Tuyền lời thề son sắt nói.

Chỉ là hần không rõ, một người trẻ tuổi tới hỏi chuyện này để làm gì.

"Cái kia ta muốn hỏi một chút, nếu như ta nghĩ xong chế 100 thanh trường đao, vật liệu muốn so cái này tốt một chút, cần bao nhiêu tiền?" Suy nghĩ một chút, Sở Văn mở miệng nói ra.

Thế giới hiện thực binh khí không biết tại dị giới sẽ như thế nào, Sở Văn muốn trước định chế một chút thử một chút. Dù sao hần đi dị giới không qua mấy ngày, còn không có tiếp xúc bên kia vũ khí.

"100 thanh? Người là muốn đi điện ảnh a?" Nghe được 100 thanh số lượng này, Hồ Tiểu Tuyền trong lòng giật mình.

Nói như vậy đi vào Hồ Tuyền trấn người chỉ có hai loại, loại thứ nhất liền là thuần túy vì cát giữ. Mấy vạn mấy chục vạn, thậm chí mấy trăm vạn binh khí cũng không phải không ai mua. Mà loại thứ hai, liền là bán buôn.

Bán buôn đại đa số đều là chất lượng kém nhất binh khí, mà giống Sở Văn dạng này một lần muốn 100 thanh, hơn nữa còn muốn tốt điểm tài liệu cũng không có nhiều người.

"Xem như thế đi." Không có phủ định, Sở Văn nói tiếp: "Chỉ là trong tài liệu nhất định phải tốt, ta không truy cầu bộ dáng tốt bao nhiêu, nhưng là nhất định phải thực dụng."

"Dạng này a, đã người muốn nhiều như vậy, ta vẫn là dựa theo 1000 đồng một thanh cũng được a. Tại trong tài liệu ta chuẩn bị cho người tốt đi một chút chính là, điểm này người yên tâm. Ta tuyển tinh cương, chất lượng tuyệt đối không tệ. Ba ngày sau đó, liền có thể hoàn thành."

Đại khái nghĩ suy tính một chút, Hồ Tiểu Tuyền mở miệng nói ra.

Dựa theo Sở Văn yêu cầu tới nói, không yêu cầu bộ dáng tốt, chỉ cần vật liệu tốt một chút, cái giá tiền này hần còn có thể tiếp nhận.

"Vậy thì tốt, ta cho người một vạn tiền thế chấp, người cho ta viết cái biên lai. Ba ngày sau đó, ta qua đến lấy hàng."

Hiệp thương định ra đến về sau, Sở Văn dùng di động tặng thêm đối phương Wechat, chuyển một vạn đồng đi qua, đồng thời lưu tốt biên lai.

Mà đối với Hồ Tiểu Tuyền tới nói, mười vạn tệ đơn đặt hàng tương so với cái kia cát giữ cấp binh khí tới nói cũng không nhiều. Nhưng là cái này một đơn xuống tới, cũng coi như có thể giải quyết trước mắt quần cảnh.

Cùng trước đó khác biệt, bây giờ mười vạn đồng, đối với Sở Văn tới nói chẳng qua là một cây nhân sâm giá trị. Mà đối lấy những vũ khí này, nó giá trị khả năng vượt xa những thứ này.

Tại dị giới, an toàn trọng yếu nhất. Mà bây giờ Sở Văn, chính cần một cỗ lực lượng, tại dị giới mới có thể càng thêm an toàn.

"Nếu như không có gặp người. . ."

Ngay lúc này, Sở Văn điện thoại di động vang lên. Cầm điện thoại di động lên xem xét, là đệ đệ Sở Trần đánh tới.

"Lão đệ chuyện gì?"

Cầm điện thoại lên, Sở Văn mở miệng nói ra.

"Ca! Ta một cái đồng học muốn gặp người, ban đêm nghĩ mời người ăn cơm."

Điện thoại bên kia, Sở Trần thanh âm truyền đến.

"Người đồng học? Gặp ta?"

Nghe đệ đệ, Sở Văn cau mày.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Gia công

"Người đồng học? Gặp ta làm cái gì?"

Nghe được điện thoại bên kia, Sở Văn buồn bực mà hỏi.

Hắn cùng đệ đệ Sở Trần mặc dù tại cùng một cái thành thị học đại học, nhưng là sở học chuyên nghiệp xác thực hoàn toàn khác biệt.

Sở Văn tại thành phố T ĐH Khoa Học Tự Nhiên đi học máy tính chuyên nghiệp, mà đệ đệ Sở Văn lại là tại truyền hình điện ảnh học viện đi học biểu diễn chuyên nghiệp. Hai người một văn một lý, thuộc về hai cái lĩnh vực.

Đối với Sở Văn tới nói, đệ đệ của hắn càng thêm sống sảng sủa một chút. Chính là bởi vì dạng này, mới lựa chọn biểu diễn chuyên nghiệp. Cùng lúc đó, đệ đệ đáng đáp càng thêm suất khí một chút.

"Ca, trong điện thoại nói không rõ ràng." Trong điện thoại lần nữa truyền đến Sở Trần thanh âm "5h chiều nữa, trường học của chúng ta bên cạnh Seattle nhà hàng Tây gặp!"

Đã đệ đệ nói như vậy, Sở Văn bắt đầu dĩ cụp xong điện thoại. Nhìn đồng hồ, không sai biệt lắm nhanh đến năm giờ. Chỉ có thể đi ra ngoài đón xe, hướng phía đệ đệ trường học chạy đi.

Bán giờ về sau, tại Seattle nhà hàng Tây một gian bao sương bên trong, Sở Văn gặp được đệ đệ Sở Trần. Trừ cái đó ra, Sở Trần bên người còn có một cái niên kỷ tương tự người trẻ tuổi. Không cần nhiều lời, tự nhiên là Sở Trần trong miệng bạn học.

"Ca, ta giới thiệu cho người một chút!"

Nhìn thấy Sở Văn tiến đến, Sở Trần vội vàng đứng lên.

"Đây là bạn học của ta Trần Tuấn Hào, cũng là ta trong trường học bằng hữu tốt nhất."

Nói, Sở Trần vì Sở Văn giới thiệu hân bạn học bên cạnh.

Sở Văn nghiêng đầu nhìn thoáng qua, cái kia gọi là Trần Tuấn Hào người trẻ tuổi đáng đáp tương đương suất khí, không thể so với đệ đệ Sở Trần kém.

Dáng người cao gầy, sắc mặt thanh tú. Một thân khiết bạch vô hà áo trắng, càng lộ ra phong độ nhẹ nhàng.

"Ngài liền là Sở Trần ca ca đi! Mau mời ngồi!"

Cái kia Trần Tuấn Hào tuyệt không sợ người lạ, vội vàng mời Văn ngồi xuống.

Cùng Trần Tuấn Hào nắm tay, Sở Văn ngồi xuống ghế dựa. Cùng lúc đó, hắn không ngừng đánh giá đệ đệ Sở Trần cùng cái kia Trần Tuấn Hào.

Bình thường ngoại trừ bên trên học đến cuối tuần liền là về nhà, ngoại trừ đệ đệ khai giảng bên ngoài, Sở Văn rất ít đi vào hân trường học bên này. Đây cũng là Sở Trần lần thứ nhất mời hân tới, Sở Văn không biết đệ đệ cái gọi là ý gì.

"Là như vậy ca, lần trước người không phải cho ta một cái trái cây a? Cái kia trái cây quá thần kỳ, đơn giản như là tiên đan!"

Đệ đệ Sở Trần có một chút cùng Sở Văn tính cách không sai biệt lắm, cái kia chính là nói chuyện ưa thích đi thẳng vào vấn đề. Ba người ngồi xuống, Sở Trần liền đi thẳng vào vấn đề.

Nguyên lai là dạng này!

Nghe đệ đệ, Sở Văn không khỏi nhú mày.

Xem ra Sở Trần lần này gọi hân tới, trăm phần trăm là vì linh quả sự tình.

Sở Văn trước đó tại cho phụ mẫu cùng đệ đệ linh quả thời điểm, cố ý giao thay bọn họ không muốn đem việc này nói ra. Không nghĩ tới, mới không có qua ba ngày, đệ đệ bên này liền lộ tẩy.

"Sở đại ca người đừng trách Sở Trần, chuyện là như thế này."

Nhìn thấy Sở Văn sắc mặt có chút không cao hứng, một bên Trần Tuấn Hào vội vàng giải thích nói.

Nguyên lai, linh quả sự tình Sở Trần cũng không có trực tiếp nói ra. Mà là hẩn biến hóa trên người, để xung quanh người đã nhận ra.

Hai ngày trước chính gặp phải trường học tổ chức đại hội thể dục thể thao, bởi vì Sở Trần chỗ lớp nam sinh quá ít, không có cách nào chỉ có thể nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, tham gia trường học 800 mét thi đấu chạy đua.

Nguyên bản Sở Trần có thể tính làm một cái thư sinh yếu đuối, thế nhưng là không có nghĩ tới là, tại đại hội thể dục thể thao ngày ấy, hẩn vậy mà đoạt được nên bộ môn thứ nhất. Không chỉ như thế, còn phá vỡ trường học 800 mét ghi chép.

Có thể nói, ngày đó Sở Trần có thể dùng một tiếng hét lên làm kinh người bốn chữ này để hình dung.

Sở Trần mới vừa lên năm thứ nhất đại học không lâu, người khác không hiểu rõ hẩn, thế nhưng là làm bạn bè Trần Tuấn Hào lại làm sao có thể không biết Sở Trần thể lực.

Bình thường vẫn nhược Sở Trần, trong vòng một đêm đột nhiên có kinh thiên biến hóa. Tại Trần Tuấn Hào liên tục hỏi thăm dưới, rốt cục biết được chuyện ngọn nguồn, cái kia chính là Sở Trần ăn ca ca hẩn cho một cái trái cây, mới có biến hóa như thế.

Dựa theo Sở Trần, cái kia trái cây như là tiên đan. Sau khi ăn xong về sau, lực lượng rõ ràng cảm giác tăng lên.

Khi biết tin tức này về sau, Trần Tuấn Hào liền quần lấy Sở Trần, muốn gặp ca ca của hẩn Sở Văn một mặt, thế là liền có hôm nay gặp nhau.

"Sở đại ca, ta có cái yêu cầu quá đáng." Búng lên trong tay ly rượu đỏ, Trần Tuấn Hào mở miệng nói ra: "Sở đại ca nếu như còn có như thế trái cây, có thể hay không bán ta một cái? Giá tiền thương lượng là được, Sở đại ca ngài nhìn đâu?"

Nhìn lên trước mặt Trần Tuấn Hào, Sở Văn trầm mặc.

Từ Trần Tuấn Hào quần áo bên trên nhìn, lại thêm trên mặt bàn cái kia bình giá cả không ít rượu đỏ, Sở Văn biết đối phương trong nhà có lẽ rất có tiền.

Nhưng là linh quả dù sao cũng là thứ của dị giới, mặc dù biết nếu như nó tại trong thế giới hiện thực hiện ra lời nói nhất định sẽ gây nên mọi người oanh động, giá cả cũng sẽ bán được rất lý tưởng. Nhưng Sở Văn suy tính, là vấn đề an toàn.

Mang ngọc có tội đạo lý Sở Văn hết sức rõ ràng, hẩn hiện tại chẳng qua là một cái học sinh, linh quả loại này đối thân thể có cái thiện cực lớn đồ vật nếu như truyền ra ngoài, bị người hữu tâm biết, hậu quả là cái gì Sở Văn cũng nghĩ ra.

"Cái kia trái cây cũng là một lần tình cờ người khác cho ta." Cầm chén rượu lên, Sở Văn cùng Trần Tuấn Hào cùng ly một cái từ.

"Trái cây trước mắt ta là không có, ngày sau nếu như có, ta nhất định liên hệ ngài."

Suy nghĩ một chút, Sở Văn cho Trần Tuấn Hào dạng này một cái trả lời.

Hẩn đối Trần Tuấn Hào có thể nói là hoàn toàn không biết gì cả, dưới loại tình huống này, Sở Văn cần muốn cân nhắc đồ vật rất nhiều.

"Dạng này a, tốt a!" Nghe Sở Văn, Trần Tuấn Hào có hơi thất vọng, nhưng là vẫn ôm một chút hi vọng nói ra: "Nếu như Sở đại ca ngày nào còn có loại trái này, nhất định phải nghĩ đến ta à!"

Ba người sau khi tách ra, sắc trời đã tối. Trở lại phòng thuê bên trong, Sở Văn nhìn trên mặt đất chất đống đống kia được liệu cùng tấm kia to lớn da thú ngắn người.

Đột nhiên, Sở Văn đứng lên. Lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại.

Thông xong điện thoại, Sở Văn tìm tới một cái kéo. Đi vào tấm kia Bạo Hùng da trước, ước lượng một cái, cuối cùng tại da gấu phải chân trước vị trí đem cái kia bộ phận da thú cắt xong.

Da thú tứ chi bộ vị là lỗi ra, cắt xong cái kia da thú về sau, đối cả trương da thú hoàn chỉnh tính không có ảnh hưởng chút nào.

Sáng sớm hôm sau, Sở Văn liền đi tới thành phố T một nhà thuộc da gia công nhà máy. Tìm được lão bản về sau, Sở Văn đem cái kia cắt xong da thú giao cho đối phương.

Da gấu là không có đi qua gia công, loại tình huống này là không cách nào làm thành da chế phẩm. Chỉ có đi qua một hệ liệt quá trình gia công, mới có thể sử dụng.

Bởi vì chỉ cần tiến hành bộ phận gia công, cũng không liên quan đến nhuộm màu bôi chế. Sau một tiếng, Sở Văn lấy được gia công sau da gấu. Khối này da gấu không lớn, gia công phí hết thấy cũng không có tiền điện thoại bao nhiêu tiền.

Cầm tới khối này da thú về sau, Sở Văn âm thầm nhẹ gạt đầu. Đi qua gia công sau da thú, bề ngoài muốn so trước đó tốt lên rất nhiều.

Ngoại trừ thuộc da nhà máy, Sở Văn lần nữa đón xe. Nửa giờ sau, hắn đi tới đệ đệ Sở Trần chỗ truyền hình điện ảnh học viện.

Giờ này khắc này, Sở Trần đã ở cửa trường học chờ đợi Sở Văn đến.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14 : Trồng da gấu

"Ca, người hôm qua muốn ta tìm âm nhạc hệ đồng học làm cái gì a?"

Nhìn thấy ca ca Sở Văn, Sở Trần có chút nghi ngờ hỏi.

Hôm qua Sở Văn gọi điện thoại thời điểm, nói thẳng để hắn tìm một cái âm nhạc hệ đồng học trao đổi một chút. Không đợi nói cái gì, Sở Văn liền cúp điện thoại.

"Ta muốn làm một mặt trồng." Giương lên trong tay cái kia gia công tốt da gấu, Sở Văn mở miệng nói ra: "Người tìm người đâu?"

"Tại tập luyện thất đâu, ta dẫn người đi đi!"

Không biết ca ca Sở Văn vì cái gì đột nhiên có tính chất này, Sở Trần mở miệng đáp.

Cứ việc hơi nghi hoặc một chút, Sở Trần vẫn là mang theo Sở Văn hướng phía tập luyện thất phương hướng đi đến.

Xuyên qua mấy đầu đường nhỏ, hai người tới âm nhạc lầu dạy học. Đi theo Sở Trần sau lưng, xuyên qua lầu một hành lang, hai người tới tận cùng bên trong nhất một gian tập luyện trong phòng.

"Tiểu Mạn, cái này là ca ca của ta, liền là hắn tìm người!"

Đi vào tập luyện trong phòng, Sở Trần hướng phía bên trong chỉ có người kia nói ra.

Giờ này khắc này, Sở Văn cũng đi vào tập luyện trong phòng.

Không hổ là âm nhạc hệ tập luyện thất, to lớn gian phòng bên trong trưng bày nhiều loại nhạc khí. Trong đó có một ít, Sở Văn căn bản không gọi nổi đến danh tự.

Tập luyện thất gần cửa sổ chỗ đứng đây một cái nữ hài, duyên dáng yêu kiều, gần một mét bảy cái đầu. Một đầu mái tóc đen nhánh, con mắt sáng ngời có thần.

Tiêu chuẩn mỹ nữ!

Nhìn thấy đệ đệ Sở Trần cái này đồng học, Sở Văn trong lòng đối nàng hạ một cái định nghĩa.

"Người tốt!" Nhìn thấy nữ hài, Sở Văn khách khí lên tiếng chào.

"Ca, đây là ta cao trung đồng học, Cốc Tiểu Mạn." Một bên hướng trong phòng đi tới, Sở Trần một bên vì Sở Văn giới thiệu nói: "Chúng ta cùng một chỗ thi đến nơi đây, chỉ là phân đến khác biệt chuyên nghiệp."

"Đúng rồi tiểu Mạn, ca ca ta nói muốn làm một cái trồng, người có thể giúp hắn nhìn xem a?"

Nhớ tới ca ca Sở Trần lần này ý đồ đến, Sở Trần hướng phía Cốc Tiểu Mạn hỏi.

"Trồng? Dạng gì trồng?"

Nghe Sở Trần, Cốc Tiểu Mạn tò mò hỏi.

Chính như Sở Trần nói như vậy, nhân là cao trung đồng học, đến đại học về sau còn là đồng học. Mặc dù không phải một cái chuyên nghiệp, nhưng là quan hệ một mực rất tốt. Bây giờ thấy Sở Trần mang theo ca ca của hắn tới, Cốc Tiểu Mạn cũng rất là khách khí.

"Đúng vậy, ta là muốn cảm trưng này da làm một mặt Châu Phi trống."

Giương lên trong tay Bạo Hùng da, Sở Văn mở miệng nói ra.

"Ta xem một chút!"

Đi đến Sở Văn bên người, không có chút nào bởi vì Sở Văn trong tay là da thú mà không có cái gì khó chịu. Cốc Tiểu Mạn đem da gấu cảm vào tay, cẩn thận quan sát tới.

"Da gấu?"

Cẩn thận nhìn một chút, Cốc Tiểu Mạn hỏi ngược lại.

Nghe Cốc Tiểu Mạn, Sở Văn nhẹ gật đầu.

Sở Văn đem Bạo Hùng da lấy ra làm Châu Phi trống, kỳ thật cũng là có ý nghĩ của hắn.

Một là dị giới da gấu cùng thể giới hiện thực có cái gì khác biệt, Sở Văn khẳng định không có khả năng cảm lấy đi giám định. Vạn nhất khác biệt lớn, ngược lại sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt.

Hai là Sở Văn bản thân cũng ưa âm nhạc, bởi vì đệ đệ Sở Trần thi đậu nghệ thuật viện trường học nguyên nhân, Sở Văn nhiều ít cũng thuận tiện tiếp xúc một chút nhạc khí. Mà nhạc khí bên trong, hắn thích nhất chính là trống.

Bình thường tới nói, Châu Phi trống đều là dùng da dê chế thành. Nhưng là cũng có cá biệt, là dùng da gấu làm. Từng tại một chút phim cùng kịch truyền hình bên trong, liền xuất hiện qua da gấu trống cái bóng.

Mà đối với dị giới trưng này da gấu, Sở Văn suy tính cũng không phải là kinh tế của nó giá trị, mà là nghĩ làm điểm thứ mình thích.

"Như vậy đi, cái này da gấu người trước thả cái này, ta tìm lão sư của ta nghiên cứu một chút. Chờ làm xong về sau, ta để Sở Trần nói cho người."

Như có thâm ý nhìn Sở Văn một chút, Cốc Tiểu Mạn mở miệng nói ra.

Mục đích của chuyến này đạt tới về sau, Sở Văn liền cùng đệ đệ cáo từ.

Hai ngày sau bên trong, Sở Văn không ngừng đi tới đi lui các đại siêu thị cùng cửa hàng. Phòng thuê bên trong vật tư, cũng là càng ngày càng nhiều.

Ba ngày sau, Sở Văn lái một xe MiniBus xuất hiện tại Hồ Tiểu Tuyền trong trấn.

Chiếc xe này là Sở Văn mua được xe second-hand, một vạn tệ giá xe tăng thêm năm trăm đồng làm thay sang tên phí, khiến cho hiện tại chiếc xe này đã đổi thành tên của hắn.

Trước đó Sở Văn liền muốn mua một chiếc xe, nhưng là tác dụng không phải tại dị giới, mà là tại thể giới hiện thực.

Dù sao giống hắn dạng này vừa đi vừa về vận chuyển đồ vật, nhiều ít cần một cỗ xe. Bằng không, có một số việc sẽ rất phiền phức.

"Sở lão đệ quả nhiên đúng giờ!"

Lúc này Hồ Tiểu Tuyền ngay tại nhà máy công đóng gói hàng hóa, nhìn thấy Sở Văn từ trên xe bước xuống, vừa cười vừa nói.

"Đồ vật thế nào?"

Nhìn xem nhà máy bên trong một bên cái kia một chồng thùng giấy, Sở Văn liền biết thứ mình muốn hoàn thành không sai biệt lắm.

"Ta nói Sở lão đệ, lần này nhưng tiện nghi người!"

Đem cái cuối cùng thùng giấy đánh xong đóng gói, Hồ Tiểu Tuyền vừa cười vừa nói.

Nguyên lai, tại Sở Văn trước đó hạ xong đơn đặt hàng về sau, Hồ Tiểu Tuyền liền đến đến vật liệu thép nhà máy chuẩn bị mua tiến vật liệu thép.

Mà lúc này xưởng thép vừa vận có một đồng nhỏ đặc chủng thép nóng lòng thanh lý đi ra, để trống đi nhà kho.

Bởi vì sốt ruột xuất thủ, xưởng thép cho ra giá cả rất thấp. Mà Hồ Tiểu Tuyền xem xét, dứt khoát đem cái kia đồng nhỏ đặc chủng thép thu mua trở về. Mà giá cả, cùng trước đó dự tính cường độ cao vừa rồi vậy mà không sai biệt lắm.

"Đã định tốt giá cả tự nhiên là không thể thay đổi, bất quá cái này đặc chủng thép cường độ so với trước kia định tốt hơn nhiều lắm."

Từ một bên cảm qua một thanh Sở Văn đặt trước chế trường đao, Hồ Tiểu Tuyền nói tiếp: "Về sau nếu là còn có đơn đặt hàng, nhất định không nên

quên ta à!"

Tiếp nhận trường đao, Sở Vân cảm nhận được quả nhiên tại trọng lượng bên trên kém không ít. Chỉ từ ở bề ngoài đến xem, cây đao này liền cùng trước đó không là cùng một đẳng cấp.

"Để nói, đã nguoi làm ăn thực sự, ta đương nhiên sẽ không hẹp hòi."

Cảm nhận được Hồ Tiểu Tuyên thành ý, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Ngay sau đó, nhân đem đóng gói tốt 100 cây trường đao đựng Sở Vân ra trong xe tải. Sau đó, Sở Vân cho Hồ Tiểu Tuyên chuyển còn lại 9 vạn đồng tiền hàng.

Sinh ý chính là như vậy, nguoi đôi ta có thành ý, ta tự nhiên sẽ chiều cố việc buôn bán của nguoi. Nếu như theo thứ tự hàng nhái, Sở Vân chắc chắn sẽ không lại đến.

"A? Nguoi nơi này còn có thứ này?"

Ngay tại Sở Vân giao xong khoản về sau, nhìn thấy treo trên tường một trương nỏ ngắn, kinh ngạc nói.

"Bây biện chơi, làm sao? Nguoi ưa thích?"

Nhìn xem một bên Sở Vân, Hồ Tiểu Tuyên vừa cười vừa nói.

"Uy lực thế nào?" Trong lòng hơi động, Sở Vân hỏi.

"Đánh cái gà mà không có vấn đề."

"Bao nhiêu tiền?"

"Được rồi, tặng nguoi đi!"

Muốn lưu lại Sở Vân dạng này một khách quen, Hồ Tiểu Tuyên đem nỏ ngắn từ trên tường cầm xuống dưới. Cùng lúc đó, còn đưa Sở Vân 100 mũi tên.

Cáo biệt Hồ Tiểu Tuyên, Sở Vân lái xe Hương gia đi đến. Tốt trên đường đi không có gặp được cảnh sát, sau một tiếng Sở Vân bình an tốt.

Trực tiếp đem xe van ngừng đến trong ga-ra, Sở Vân lên lầu lấy vài thứ xuống tới. Sau đó, hấn mang theo 100 cây trường đao cùng một chút vật tư về tới dị giới bên trong.

Đi ra nhà gỗ, Sở Vân đi vào Mục Vân phòng ở bên ngoài, gõ cửa một cái, liền đi vào.

Lúc này Mục Vân chính trong phòng nghỉ ngơi, nhìn thấy Sở Vân tiến đến, vội vàng đứng lên.

"Mục lão, ta có một số việc muốn thương lượng với nguoi."

Nhìn thấy Mục Vân, Sở Vân đi vào một cái ghế trước ngồi xuống, há miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15 : Thu mua

"Sở đại nhân có chuyện gì mời mời nói!"

Cho Sở Vân rót chén nước, Mục Vân đứng ở một bên cung kính nói.

Nếu như nói trước đó Mục Vân thái độ đối với Sở Vân là kính sợ, như vậy hiện tại chính là tôn kính.

Trước đó Sở Vân tại Mê Vụ Chi Lâm bên trong cứu cháu gái của hấn, Mục Vân cũng biết cái kia là đánh bậy đánh bạ. Cảm kích sau khi, một mực coi

Sở Văn là làm quý khách chiều đãi. Nhưng là thông qua vài ngày trước Sở Văn cứu chữa Thanh Nham, cho hắn biết Sở Văn không đơn giản.

Tại Sở Văn sau khi đi trong ba ngày này, Thanh Nham thương thế không thể nói toàn tốt, nhưng cũng khá một nửa. Mà hết thấy này, Mộ Văn biết đều là Sở Văn những thuốc kia làm ra tác dụng.

Chỉ có trong truyền thuyết luyện kim thuật sư, mới biết chế tác ra như thế mạnh như thế hiệu được tề tể. Mục Văn chưa từng gặp qua luyện kim thuật sư, nhưng là sống lâu như vậy tốt xấu cũng đã được nghe nói.

Hiện tại đừng nói là hắn, liền là toàn bộ thôn người đối Sở Văn đều là ôm lòng cảm kích. Cứu chữa một cái trong thôn thanh niên trai tráng, tại ai xem ra đều là đáng giá tôn kính.

"Ta nghĩ cùng thôn các người làm cái giao dịch." Sở Văn suy nghĩ một chút, mở miệng nói ra: "Ta muốn thuê mượn thôn các người những cái kia thanh niên trai tráng, tới làm hộ vệ của ta."

Ý nghĩ này, là Sở Văn đi vào cái thôn này về sau liền có.

Thế giới này có đại lượng dã thú ẩn hiện, trừ cái đó ra, từ Mục Văn trước đó trong lời nói có thể có thể nghe ra có một số võ giả loại hình cường giả.

Ở trong môi trường này, Sở Văn nhất định phải cam đoan an toàn của mình.

Dù là hắn có được tùy thời có thể trở lại thế giới hiện thực đồng hồ, cũng không nhất định sẽ trăm phần trăm an toàn. Sở Văn chưa từng gặp qua thế giới này những cường giả kia, cho nên nhất định phải tăng lên an toàn của mình đẳng cấp.

Đi vào dị giới Sở Văn đầu tiên tiếp xúc chính là Liễu Hà thôn người, so sánh những người khác, Sở Văn càng thêm tín nhiệm người nơi này. Thông qua mấy ngày quan sát, Sở Văn phát hiện người nơi này kỳ thật đều rất giản dị.

"Sở đại nhân nói gì vậy chứ." Nghe Sở Văn, Mục Văn vội vàng nói: "Sở đại nhân là chúng ta Liễu Hà thôn ân nhân, cũng là ta Mục Văn ân nhân. Nếu như cần chúng ta hỗ trợ, chúng ta toàn bộ Liễu Hà thôn nghĩa bất dung từ, vì Sở đại nhân cống hiến sức lực."

Mục Văn lời nói là phát ra từ nội tâm.

Hắn cứ việc chưa từng gặp qua luyện kim thuật sư, nhưng là nhiều ít cũng đã được nghe nói một chút luyện kim thuật sư cổ sự.

Mỗi một cái luyện kim thuật sư thân phận đều là không so cao quý, đừng nói là hắn dạng này một cái thôn xóm nhỏ thôn trưởng. Cho dù là một cái huyện tối cao thủ lĩnh, đối luyện kim thuật sư cũng muốn rất cung kính.

Luyện kim thuật sư chế tạo ra được tề vô cùng trân quý, cho dù là dùng nhiều tiền cũng là không mua được.

Mà Sở Văn vì Liễu Hà thôn một cái bình thường thôn dân, vậy mà xuất ra vô cùng trân quý được tề tể cứu trị. Cái này theo Mục Văn, là vạn vạn không được.

Có thể nói như vậy, Sở Văn vài ngày trước cứu chữa Thanh Nham đối Mục Văn đến mức toàn bộ Liễu Hà thôn tới nói, đều là thiên đại ân tình.

"Ta không thể bạch dùng người người, dạng này, người đi theo ta!"

Nghe Mục Văn, Sở Văn mở miệng nói ra.

Sau đó, Sở Văn đem Mục Văn dẫn tới mình trong nhà gỗ tới.

Lúc này trong nhà gỗ chất đóng một đóng thùng giấy, trừ cái đó ra còn có mấy cái cái túi. Mục Văn trước đó được chứng kiến Sở Văn trống rỗng thêm ra đến đồ vật, lúc này cũng không cảm thấy kinh ngạc.

"Ta hiện tại liền nói một chút điều kiện của ta."

Quay đầu nhìn một chút Mục Văn, Sở Văn mở ra trên đất một cái thùng giấy.

Soạt!

Thùng giấy mở ra, mấy cây trường đao rơi xuống đất.

"Ta muốn 100 tên hộ vệ, đây là 100 thanh đao, làm ta hộ vệ phối trí." Đem một cây đao cầm lên đưa cho Mục Văn, Sở Văn thân nhiên nói: "Nếu như ngày sau ta không cần những hộ vệ này, như vậy những này đao cũng đem đưa cho bọn họ, dùng làm thôn xóm phòng vệ."

"Đây là. . . Thép tinh đao!"

Tiếp nhận Sở Văn đưa tới đao, Mục Văn cầm trong tay từ quan sát kỹ một cái, đột nhiên ngẹn ngào kêu lên.

Sống mấy chục năm Mục Văn, cho dù kiến thức lại kém, cũng nhận ra trước mắt đao cũng không phải bình thường đao sắt. Cái kia là chỉ có cường giả

mới có thể sử dụng tinh cương đao.

Sở Vân không có tiếp Mục Vân, mà là cầm qua một thanh khác đao, đâm thủng trên mặt đất một cái trong đó cái túi.

Cái túi bị đâm thủng, bên trong chảy ra trắng nõn gạo.

"Đây là mười túi gạo, có một ngàn cân." Nhìn xem có chút hơi run Mục Vân, Sở Vân nói tiếp: "Ngoại trừ đao bên ngoài, mỗi tháng ta sẽ xuất ra một ngàn cân gạo, đến làm ban thường." "

Nói, Sở Vân lại trên bàn cầm lên một cái cái túi nhỏ.

"Còn có hai cân muối, cũng là làm một cái tháng phí tổn." Đem muối ăn đưa tới Mục Vân trên tay, Sở Vân mở miệng nói ra: "Thế nào? Những vật này đủ chứ?"

100 cây cương đao, nửa tấn gạo, hai cân muối. Trừ bỏ cương đao thuộc về duy nhất một lần tổn hao bên ngoài, 1000 cân gạo mỗi tháng cũng chỉ bắt quá cần Sở Vân hai ba ngàn đồng tiền, mà cái kia hai cân muối ăn, hẳn hẳn có thể bỏ qua không tính.

Hơn hai ngàn đồng tiền đổi lấy 100 tên hộ vệ, đây cũng chính là tại dị giới, mà lại là tại loại này vật tư khuyết thiếu trong thôn.

Nếu như Mục Vân cảm thấy chưa đủ, Sở Vân còn có thể lại thêm một chút những vật khác.

"Quá. . . Nhiều lắm. . ." Nhìn xem Sở Vân bỏ xuống những điều kiện này, Mục Vân hốc mắt có chút ẩm ướt.

Một ngàn cân gạo, nếu là gạo thành cháo, đủ người trong thôn ăn được thật lâu.

Mà cái kia hai cân muối, cho dù là trước đó cái chủng loại kia xám muối, cũng có thể đổi 20 con nặng ngàn cân đã thú. Phát động toàn bộ thôn lực lượng, một tháng cũng không có khả năng bắt được nhiều như vậy số lượng đã thú.

Chớ đừng nói chỉ là cái kia 100 cây cương đao, Mục Vân quá biết giá trị của bọn nó.

Có những vũ khí này, Liễu Hà thôn thực lực chiến đấu đem trong nháy mắt tăng nhiều.

Nguyên bản các thôn dân vô luận là ra ngoài đi săn vẫn là chống cự ngoại địch, dùng đều là loại kia rì sét đao sắt. Cho dù là dạng này, cũng không phải mỗi cái thanh niên trai tráng thôn dân đều có thể có được.

Nhìn xem Sở Vân ánh mắt, qua nửa ngày Mục Vân rốt cục làm quyết định: "Tốt, ta liền đại biểu toàn bộ Liễu Hà thôn, đáp ứng Sở đại nhân điều kiện. Chúng ta Liễu Hà thôn người đem thể chết cũng đi theo đại nhân, theo lệnh mà làm."

Mục Vân biết, những vật này đừng nói là đặt ở Liễu Hà thôn, liền là cầm tới Thanh Thủy huyện đi cũng là tuyệt đối một bút tài phú.

Hiện tại Sở Vân có thể đem những vật này lấy ra, là tin tưởng hẳn Mục Vân, tin tưởng Liễu Hà thôn các thôn dân. Nếu như lúc này lại khúm núm, cái kia chính là làm kiêu.

Mục Vân biết, từ giờ khắc này bắt đầu, Liễu Hà thôn vận mệnh thay đổi. Có Sở Vân dạng này một cái pháp sư, luyện kim thuật sư đến, Liễu Hà thôn cùng các thôn dân sẽ nghênh đón cái biến cục lớn.

"Thôn trưởng! Xảy ra chuyện!"

Ngay lúc này, Thanh Thạch từ bên ngoài chạy tới. Nhìn thấy Mục Vân ở chỗ này, vội vàng lớn tiếng kêu lên.

"Chuyện gì?"

Quay đầu nhìn một chút Thanh Thạch, Mục Vân liền vội vàng hỏi.

"Là Thanh Thủy huyện thương nhân, bọn họ đi tới mấy người, muốn tìm trước mấy ngày cùng chung quanh những thôn kia giao dịch người, cũng chính là Sở đại nhân."

Nhìn thoáng qua Mục Vân bên cạnh Sở Vân, Thanh Thạch mở miệng nói ra.

Chương 16: Thương nhân

Thanh Thủy huyện người đến!

Nghe Thanh Thạch đích lời nói, Sở Văn lông mày chớp chớp.

Hắn cũng không cho rằng, Thanh Thủy huyện người sẽ là tới làm khách.

Huống hồ vừa rồi Thanh Thạch đã nói rất rõ ràng, Thanh Thủy huyện người là tìm đến trước đó cùng xung quanh thôn trao đổi vật liệu người.

Cái này đơn giản người khác, đúng là hắn Sở Văn.

Chỉ là hắn không có nghĩ tới là, vền vẹn qua ba ngày, nhanh như vậy đã có người tìm tới cửa.

"Sở đại nhân. . . Cái này. . ."

Giờ này khắc này, Mục Văn một thời gian cũng là không có chủ ý, chỉ có thể nhìn bên cạnh Sở Văn.

"Đi, chúng ta cùng đi xem xem đi!"

Nói, Sở Văn từ trên giường cầm qua một cái tay nài, đồng thời hướng phía Mục Văn nói ra.

Nhẹ gật đầu, Mục Văn theo Sở Văn sau lưng đi ra nhà gỗ.

...

...

Liễu Hà thôn thôn công.

"Hàn chương quỹ, người nói tiểu tử kia sẽ là Liễu Hà thôn người a?"

Lúc này cửa thôn đứng bốn người, tất cả đều là nam tử trung niên. Bên trong một cái trung niên đối đứng tại nhất người phía trước nói ra, lộ ra lại chính là trong miệng hắn Hàn chương quỹ.

"Chúng ta trước đó không phải nghe ngóng rồi sao? Những thôn dân kia đều chưa thấy qua tiểu tử kia, khẳng định không phải Liễu Hà thôn người." Hàn chương quỹ chấp hai tay sau lưng, thần nhiên nói.

"Thế nhưng là tiểu tử kia là từ đâu tới đâu?" Trước đó người kia có chút buồn bực nói ra.

Hàn chương quỹ tay phải duỗi vào trong ngực, lấy ra một cái màu trắng bọc giấy: "Mặc kệ là ai, có thể có được như thế tinh luyện muối, chúng ta nhất định phải biết nơi phát ra. Bằng không mà nói, loại này muối một khi chảy vào đến Thanh Thủy huyện, hậu quả khó mà lường được."

Dùng tay dính một điểm màu trắng muối phóng tới trong miệng, Hàn chương quỹ biểu lộ giãn ra.

"Ta nhất định phải thanh loại này muối chiếm được, nói như vậy, ta tại Thanh Thủy huyện sinh ý sẽ làm được lớn hơn." Đem bọc giấy cẩn thận cất vào trong ngực, Hàn chương quỹ nội tâm thầm nghĩ.

"Bọn hắn tới!"

Lúc này, trước đó nói chuyện cái kia cái nam tử trung niên đột nhiên mở miệng nói ra.

Giờ này khắc này, Sở Văn đi theo Mục Văn cùng Thanh Thạch đích sau lưng, đi tới Liễu Hà thôn công.

Cách không xa, Sở Văn nhìn thấy cửa thôn bốn cái nam tử trung niên.

Bọn hắn trong đó ba cái đều là toàn thân áo đen, mà đầu to cái kia thân mang cùng loại với thế giới hiện thực tơ lụa áo ngắn, xem xét liền cùng sau lưng ba người có khác nhau.

"Xem ra nên tới vẫn là phải tới!"

Nhìn xem cửa thôn bốn người, Sở Văn thầm nghĩ trong lòng.

"Mục thôn trưởng từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

Nhìn thấy Mục Vân bọn người tới, dẫn đầu Hàn chương quỹ giống như cười không cười lên tiếng chào.

"Nguyên lai là Hàn chương quỹ, không biết Hàn chương quỹ giá lâm, không có từ xa tiếp đón!" Mục Vân nhìn thấy cái kia Hàn chương quỹ bọn người, khẽ nhủ mày, nhưng vẫn là cười lên tiếng chào.

Mà lúc này đây, Mục Vân sau lưng Thanh Thạch tiến đến Sở Vân bên cạnh, nhỏ giọng nói: "Người kia là Thanh Thủy huyện Hàn chương quỹ, gọi là Hàn Nghị, trước kia thường xuyên đến chúng ta cái này giao đôi đồ vật. Người này nhất đen, cho đồ vật ít nhất, lại muốn chúng ta xuất ra rất nhiều thứ tới."

Tựa hồ là đối cái kia Hàn Nghị cực kỳ bất mãn, Thanh Thạch tại lúc nói chuyện chau mày.

"Bên cạnh hần mấy cái kia là hộ vệ của hần, trước kia đều là bọn hần đi theo tới. Sở đại nhân phải cẩn thận, bọn hần tựa hồ rất lợi hại, ta có thể cảm giác được."

Lần từ Sở Vân cứu được Thanh Thạch đích đệ đệ về sau, cái này Liễu Hà thôn vệ đội đội trưởng đối Sở Vân càng thêm tôn kính. Lúc này Thanh Thạch cũng biết đối phương là tìm đến Sở Vân, không khỏi sớm căn dặn.

Nghe Thanh Thạch đích giới thiệu, Sở Vân nhẹ gật đầu.

"Mục thôn trưởng khách khí." Hàn Nghị lên tiếng chào, nói tiếp: "Ta nghe nói thôn các người trước mấy ngày cùng chung quanh thôn đã làm nhiều lần giao dịch, không biết ta có thể hay không mở mang kiến thức một chút, đến tột cùng là ai?"

Nói là nói như vậy, nhưng là Hàn Nghị lúc này ánh mắt nhìn chăm chăm vào Mục Vân sau lưng Sở Vân.

Không vì cái gì khác, mà là bởi vì Sở Vân quần áo quá quái dị, Hàn Nghị trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua có người như thế trang phục.

Hàn Nghị lần này mang theo hộ vệ đến xung quanh thôn đổi vật tư, thế nhưng là đến những thôn kia về sau, phát hiện có thể đổi lấy đồ vật ít đi không ít.

Ngay từ đầu Hàn Nghị cũng không hề để ý, chỉ là so bình thường thu đồ vật thiếu một chút nhân sâm cùng linh quả mà thôi. Nhưng là từ từ, Hàn Nghị phát hiện một việc.

Cái kia chính là những này thôn người tựa hồ đối với muối cũng không giống như kiểu trước đây coi trọng, cái này với hần mà nói vô ý thức sấm sét giữa trời quang.

Tại dĩ vãng, Hàn Nghị có thể dùng một chút xíu muối đem đổi lấy số lớn vật tư, đây cũng là hần trong kinh doanh rất trọng yếu một đồng.

Nhưng là hiện tại rất nhiều thôn người đều yêu cầu đổi những vật khác, không có giống dĩ vãng như thế chuyên môn vì đổi lấy muối. Điềm này, để Hàn Nghị cảm nhận được uy hiếp.

Thông qua nhiều mặt tìm hiểu, hần rốt cuộc biết. Ngay tại trước mấy ngày, Liễu Hà thôn bên kia có người dùng muối đổi lấy bộ phận vật tư.

Thông qua thăm viếng điều tra, Hàn Nghị rốt cuộc đạt được một điểm Sở Vân loại này muối ăn.

Khi nhìn đến muối ăn về sau, Hàn Nghị kinh hãi. Không nghĩ tới lại có người dùng như thế muối tinh, đem đổi lấy thôn dân vật tư.

Cứ việc Hàn Nghị bình thường dùng để cùng các thôn dân trao đổi muối là đề đẳng nhất, nhưng là cho dù là tại Thanh Thủy huyện, cũng không có giống Hàn Nghị bây giờ thấy được như thế phẩm chất muối.

Khi nhìn đến dạng này muối về sau, Hàn Nghị liền quyết định tìm ra có được loại này muối người. Nếu như hần có thể có được những này phẩm chất cùng cao muối, như vậy hần tại Thanh Thủy huyện sinh ý sẽ đại hòa. Loại này phẩm chất cao muối tinh, tại cao tầng bên trong tuyệt không sàu bán.

"A, nguyên lai là việc này, đây là thôn chúng ta một vị quý khách, vài ngày trước cùng xung quanh thôn người đổi vài thứ."

Nghe Hàn Nghị, Mục Vân mở miệng nói ra.

Người đã già, tự nhiên cũng tương đối lão luyện. Không có đạt được Sở Vân đồng ý, Mục Vân không có đem hần pháp sư thân phận nói ra.

"Ồ? Cái kia không biết ta có thể nhìn một chút?"

Nghe Mục Vân, Hàn Nghị nhủ nhủ mày, mở miệng nói ra.

Hần là Thanh Thủy huyện người không già, chung quanh cũng có hộ vệ. Nhưng là đối với có được một ngàn hộ nhân khẩu thôn tới nói, lúc này Hàn Nghị cũng không dám tùy tiện trở mặt.

"Ta chính là người nói người kia!"

Ngay lúc này, Sở Vân đứng dậy.

Đã đối phương tìm chính là hấn, Sở Vân cũng không cần thiết trốn trốn tránh tránh. Muốn là chuyện gì đều sợ đầu sợ đuôi, cũng sẽ không cần tại cái này dị giới lẫn lộn.

"Ồ?" Nhìn thấy Sở Vân đứng ra, Hàn chương quỹ giống như cười mà không phải cười nói: "Đã dạng này, ta cũng liền khai môn kiến sơn nói. Không biết tiểu huynh đệ trước đó cùng những người kia trao đổi muối, trên tay còn có hay không rồi?"

"Còn có một số." Sở Vân chỉ tiết đáp.

"Ồ? Cái kia không biết tiểu huynh đệ có thể bán ta một chút?" Nghe được Sở Vân còn có loại kia muối, Hàn Nghị đại hỉ, liền vội vàng hỏi.

"Có thể a, ngươi muốn bao nhiêu?" Nhượng nhượng lông mi, Sở Vân hỏi.

"Không biết tiểu huynh đệ cái này muối, là thế nào bán?" Con mắt đi lòng vòng, Hàn Nghị hỏi lần nữa.

"Ta cái này muối không quý!" Nghe Hàn Nghị, Sở Vân lộ ra mỉm cười mê người: "10 kim tệ một cân, Hàn chương quỹ thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 : Phát chiêu

Sở Vân tiểu dung rất mê người, dạng như vậy như là gặp khách hàng lớn.

"Cái gì? Đắt như thế? Ngươi điên rồi đi?"

Hàn Nghị không nói gì, phía sau hấn một cái trung niên áo đen nam tử mở miệng kêu lên.

Tại dị giới lưu thông tiền tệ cùng thế giới hiện thực không giống, chủ yếu lấy các loại tiền xu làm chủ.

Dị giới bên trong nhỏ nhất tính toán đơn vị là đồng tệ, phía trên thì là ngân tệ. Một viên ngân tệ có thể hối đoái 100 mai đồng tệ, cùng lúc đó, một kim tệ có thể đổi 100 cái ngân tệ.

Có thể nói như vậy, 1 cái đồng tệ liền giống với là thế giới hiện thực bên trong một đồng tiền, như vậy một kim tệ liền là 10000 đồng.

Mà Sở Vân mở ra giá cả, thì là 10 kim tệ một cân, đổi thành đồng tệ, liền là 10 vạn.

Tại dị giới những ngày này, cứ việc Liễu Hà thôn thôn dân rất ít sử dụng tiền tệ, nhưng Sở Vân cũng ít nhiều hiểu rõ một chút. Tại cái này dị giới bên trong phổ thông người một nhà một tháng tốn hao cũng liền mấy trăm đồng tệ, liền có thể trôi qua không tệ.

"Cái giá tiền này cũng không quý, các ngươi cân nhắc đi." Nhìn xem cái kia cái nam tử trung niên, Sở Vân thần nhiên nói.

Ở chỗ này, một cân dã thú thịt nếu như phóng tới Thanh Thủy huyện có thể bán được 10 cái đồng tệ.

Dạng này tính đến, một con nặng ngàn cân dã thú, coi như có thể sản xuất 500 cân thịt, cũng có thể mua được 5000 đồng tệ.

Hàn Nghị bọn hấn chỉ dùng một hai đẳng cấp kém nhất muối, liền ở chỗ này đổi lấy một con ngàn cân dã thú. Bọn hấn xuất ra bán muối giá cả, vậy mà cao tới 5 vạn đồng tệ một cân, cũng chính là 5 kim tệ.

Hiện tại Sở Vân lấy 10 kim tệ giá cả bán ra muối ăn, thật đúng là không đắt lắm.

Sở Vân muối ăn là trong thế giới hiện thực, nó công nghệ từ không cần phải nhắc tới, khẳng định so dị giới bên trong mạnh rất nhiều. Loại tình huống này, giá cả tăng lên gấp đôi quả thực là quá tiện nghi.

Hiện tại Sở Vân là lấy đạo của người trả lại cho người, bọn hấn đổi Liễu Hà huyện cùng chung quanh thôn dân hà khắc như vậy, Sở Vân lại có thể nào tiện nghi bọn hấn.

Mọi người tân tân khổ khổ ra ngoài đi săn, lại đổi là như thế thiếu tài nguyên. Nếu như Sở Vân không nhìn thấy lời nói có lẽ sẽ không quản, nhưng là hiện nay người ta đều đã tìm tới cửa, Sở Vân há có thể ngồi yên không lý đến.

"Tiểu huynh đệ, người ở chỗ này chỉ có thể cùng những thôn dân này đổi vài thứ. Dạng này cuối cùng không phải cái biện pháp, nếu như vậy muối có rất nhiều lời nói, ta nghĩ chúng ta có thể hào hào nói chuyện."

Hàn Nghị mặt không đổi sắc nhìn xem Sở Vân, mở miệng nói ra.

Lúc này nội tâm của hắn rất tức giận, một người trẻ tuổi lại dám như thế nói chuyện cùng hắn, cái này khiến hắn cực kỳ tức giận. Đừng nói là ở chỗ này, cho dù là tại Thanh Thủy huyện, hắn Hàn Nghị cũng là người có thân phận. Rất nhiều người nhìn thấy hắn, cũng phải khách khách khí khí tiếng kêu Hàn chương quỹ.

"Giá cả liền là như thế, mua không nổi, còn xin tôn liền."

Sở Vân không có chút nào nhả ra, một chút cũng không nể mặt Hàn Nghị.

Nói đùa, hắn quản cái kia Hàn Nghị là ai. Nơi này là dị giới, cùng lắm thì hắn Sở Vân tức thì trở lại thế giới hiện thực chính là. Hàn Nghị càng là ở chỗ này chứa ôn trọng, Sở Vân liền càng xem thường hắn.

Rõ ràng là một tên gian thương, qua nét mặt của Thanh Thạch Sở Vân liền có thể nhìn ra đối phương không phải người tốt lành gì. Bây giờ lại ở chỗ này chứa lão sói vẫy đuôi, Sở Vân lại há có thể quên lấy bọn hắn.

"Tiểu tử, ta nhìn ngươi là không biết điều!"

Ngay lúc này, Hàn Nghị sau lưng một người trung niên nam tử tức giận quát.

Mà trước người hắn Hàn Nghị trên mặt cũng là hiện lên một hơi khí lạnh, hắn cũng không có ngăn cản thủ hạ, muốn nhìn một chút Sở Vân là phản ứng gì.

Nếu như Sở Vân có thể lấy tiện nghi giá cả đem cái kia thượng đẳng muối tinh bán cho hắn, đây là Hàn Nghị hi vọng nhìn thấy. Nếu như thực sự không được, Hàn Nghị cũng không để ý làm dùng vũ lực. Dù sao tại cái này dã ngoại hoang vu, mấy cái thôn cũng lật không nổi cái gì sóng lớn.

Mà trong đó trọng yếu nhất, liền là hắn có được võ giả.

Hàn Nghị sau lưng ba cái trung niên áo đen nam tử đều là võ giả, mà bên trong một cái, càng là hắn thủ hạ đặc lực. Chính là ý vào có được võ giả, Hàn Nghị mới dám thật xa đi vào bên này.

"Các người là nghe không hiểu lời nói a?" Nghe trung niên áo đen, Sở Vân hướng phía một bên Mục Vân nói ra: "Thanh Thủy huyện người đều như vậy a? Đầu óc có vấn đề a?"

Sở Vân chính là người như vậy, nếu như đối phương đối với hắn càng khách khí, Sở Vân cũng sẽ đối với người ta có lễ phép. Nhưng là hiện tại xem ra, trước mặt những người này muốn để hắn thất vọng.

Cho dù là tại thế giới hiện thực, cũng không có người biết nói chuyện như thế đường đột. Khả năng đây chính là dị giới, một cái lấy cường giả vi tôn thế giới, mới khiến người ta diện mục càng thêm lộ / xương.

Từ đối phương khí thế nhìn lại, Sở Vân biết đối phương khẳng định có chỗ y theo. Dựa theo Thanh Thạch đích lời nói tới nói, đối phương bên trong nhất định có lợi hại người.

Nhưng là, cái này hoàn toàn không đủ để để Sở Vân khuất phục. Tại dị giới bên trong là như thế này, trong thế giới hiện thực cũng là như thế.

"Muốn chết!"

Nam tử áo đen kia nghe Sở Vân lời nói giận dữ, từ bên hông rút ra một thanh đoản đao, liền phải hướng phía Sở Vân xông lại.

"Sở đại nhân cẩn thận!"

Lúc này Mục Vân cũng không lo được che giấu Sở Vân thân phận, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Nhưng là sau một khắc, Sở Vân động.

Chỉ gặp hắn từ tay nải bên trong xuất ra một cái ống trạng vật thể, thuận tay xuất ra cái bật lửa. Chỉ gặp ánh lửa lóe lên, ống trạng vật thể phía dưới một cái dây thừng bị nhen lửa.

"Sư!"

Một đạo hỏa quang từ ống trạng vật thể bên trong phát xạ, trong nháy mắt bay đến vừa xông qua Hàn Nghị trước mặt nam tử mặc áo đen kia trên thân.

"Oanh!"

Cái kia đạo hỏa quang trong nháy mắt nổ tung, đốm lửa bắn tứ tung, mang theo tiếng vang to lớn, để cho người ta rung động không thôi.

"Là pháp sư!"

Nhìn thấy này tình cảnh, Hàn Nghị cả kinh kêu lên.

Không nghĩ tới, người tuổi trẻ trước mắt lại là một cái pháp sư!

Giờ này khắc này, Hàn Nghị cảm giác ý nghĩ của mình đều có chút bên trong gãy mất.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, vậy mà tại một cái trong thôn nhỏ, có thể gặp được một cái pháp sư.

Nhìn xem Hàn Nghị cùng phía sau hắn mấy tên thủ hạ kia đáng vẻ, Sở Văn âm thầm cười lạnh.

Hắn ở đâu là cái gì pháp sư, hắn vừa rồi dùng, chẳng qua là pháo hoa mà thôi.

Trước đó tại Mục Văn ngộ nhận là Sở Văn là pháp sư về sau, hắn liền có ý nghĩ này. Tại trong thế giới hiện thực ngoại trừ mua sắm một chút sinh hoạt vật liệu đồng thời, Sở Văn còn đi một chuyến bán pháo hoa pháo cửa hàng.

Ở nơi đó Sở Văn chọn lựa một chút thích hợp pháo hoa, sau đó cầm tới dị giới đến thiếp thân dự bị. Chỉ là không có nghĩ đến, mới mua không lâu liền dùng tới.

Hắn vừa rồi sử dụng chính là loại kia một phát pháo hoa, sau khi đốt sẽ phát xạ một viên diễm hỏa. Chính là bởi vì là một phát, ngậm lượng thuốc cũng không ít.

"Bạo liệt hỏa diễm! Lão đại! Đây chính là bạch ngân pháp sư mới có thể kỹ năng! !!"

Hàn Nghị sau lưng một mực không có lên tiếng cái kia trung niên áo đen, lúc này sắc mặt nặng nề nói.

"Hắn khẳng định là lưu lại một tay, nếu không lão tam khẳng định mất mạng!"

Hắn mặc dù chưa thấy qua bạo liệt hỏa diễm đáng vẻ, nhưng là nhiều ít cũng nghe người miêu tả qua. Hiện tại xem ra, là đá trúng thiết bản.

Mà cái kia bị Sở Văn pháo hoa đánh trúng nam tử áo đen cũng rất thảm, mặt mũi tràn đầy đen xám, trên trán còn rịn ra vết máu.

"Chúng ta rút lui!"

Nhìn thấy như thế, Hàn Nghị kinh hãi, ngay cả vội vàng kêu lên.

"Ta nói để các ngươi đi rồi sao?"

Ngay lúc này, Sở Văn hướng về phía trước hai bước, thân nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18 : Linh quả vương

Nhìn xem Hàn Nghị bốn người bọn họ, Sở Văn chấp hai tay sau lưng đứng tại Mục Văn bên cạnh.

"Pháp. . . Pháp sư đại nhân, xin hỏi ngài có chuyện gì a?"

Lúc này Hàn Nghị, giọng nói chuyện đều có chút run rẩy.

Tuyệt đối không ngờ rằng, một cái trong thôn nhỏ, vậy mà lại xuất hiện một tên pháp sư.

Phải biết, pháp sư thân phận cũng không phải hắn một cái cửa hàng chương quỹ có thể đánh đồng.

Chẳng qua nếu như tại loại này dã ngoại, tại không có ai biết tình huống dưới, Hàn Nghị cũng không phải không dám giết chết một tên pháp sư.

Nhưng là tình huống hiện tại là, trước mắt cái tuổi này không lớn pháp sư vậy mà thi triển chỉ có Bạch Ngân cấp pháp sư mới có thể phát ra pháp thuật. Cứ như vậy, sự tình thì khó rồi.

Hắn mang đến hộ vệ chỉ là thấp nhất Hắc Thiết cấp võ giả, mà một cái khác thực lực tương đối cao hộ vệ đội trưởng cũng chẳng qua là thanh đồng cấp. Những người này coi như toàn cộng lại, cũng sẽ không là trước mắt Bạch Ngân cấp pháp sư đối thủ.

Nguyên vốn còn muốn ý vào nhiều người cùng phía bên mình có võ giả, đến bức bách đối phương giao ra muối lai lịch. Hiện tại xem ra, Hàn Nghị biết mình là đá trúng thiết bản.

"Người tại Thanh Thủy huyện là làm cái gì?"

Nhìn trước mắt Hàn Nghị, Sở Văn lạnh nhạt mà hỏi.

Lúc này nội tâm của hắn cũng rất khẩn trương, chỉ là cố gắng không biểu hiện ra đến.

Đối phương thế nhưng là có võ giả, mà hắn chỉ là người bình thường. Chẳng qua là vừa rồi thả pháo hoa, mới làm cho đối phương hiểu lầm vì pháp sư. Nếu quả như thật động thủ, Sở Văn chỉ có thể lựa chọn trong nháy mắt trở lại thế giới hiện thực đi.

Pháo hoa thứ này chỉ có thể chứa giả vờ giả vịt, cũng không có công kích chân chính lực. Mà Sở Văn tay nải bên trong nỏ ngắn, tại võ giả trước mặt cũng không biết có thể hay không đưa đến tác dụng.

"Tại hạ Hàn thị cửa hàng chương quý, mấy cái này là thủ hạ của ta hộ vệ."

Nhìn thấy Sở Văn không ý định động thủ, Hàn Nghị hơi yên lòng một chút, vội vàng trả lời.

Hắn lúc này nào dám nói láo, tự nhiên là thành thật trả lời.

Sau mười phút, Hàn Nghị mang theo thủ hạ của hắn rời đi. Cùng lúc đó, cho Sở Văn lưu lại 10 kim tệ xem như trước đó lễ mễ bồi thường.

Tại cái này trong vòng 10 phút, Sở Văn hỏi Hàn Nghị mấy vấn đề, đối Thanh Thủy huyện có đại khái hiểu rõ.

Sau đó, Sở Văn cùng Mục Văn bọn hắn lần nữa về tới mình nhà gỗ.

"Thề chết cũng đi theo Sở đại nhân!"

Tại làm rõ trong nhà gỗ đao đều là phân phối cho bọn hắn, Thanh Thạch nửa quỳ đối Sở Văn lập xuống lời thề.

Theo Sở Văn những này đao chẳng qua là vũ khí phòng thân, nhưng là đối với Thanh Thạch bọn hắn tới nói, những này tinh lương vũ khí như là sinh mệnh trọng yếu.

Tại Liễu Hà thôn bên này, bởi vì tài nguyên thiếu thốn, mọi người làm dùng vũ khí chỉ có thể tự mình chế tác. Tựa như Thanh Thạch bọn hắn dùng những vũ khí kia, không biết truyền bao nhiêu đời mới đến trên tay của bọn hắn.

Bây giờ có được cái này 100 thanh trường đao, Liễu Hà thôn thực lực đạt được chưa từng có tăng lên. Có vũ khí tốt sẽ cùng tại giảm bớt thương vong, Thanh Thạch hiện tại đối Sở Văn vô cùng cảm kích cùng kính ngưỡng.

"Chọn tốt người về sau liền nhiều tiến hành huấn luyện, đừng sợ vũ khí tổn hại. Nếu có hồng kíp lúc nói cho ta biết, ta lại cho các người đi làm mới."

Nhìn lên trước mặt Thanh Thạch cái kia làm sáng tỏ ánh mắt, Sở Văn dặn dò.

Vũ khí là có, nhưng là chiến lực vẫn là muốn kiểm tra nhiều huấn luyện đến đề thăng.

"Đại nhân yên tâm! Cái này một trăm người ta tự mình đi chọn, tuyệt đối là Liễu Hà thôn cường tráng nhất chiến sĩ!"

Sở Văn chẳng những cứu đệ đệ của hắn, còn cho bọn hắn như thế tinh xảo vũ khí, hiện tại Thanh Thạch thề rằng vì Sở Văn đi chết, cũng sẽ không nháy một cái con mắt.

Nghe Thanh Thạch đích lời nói, Sở Văn nhẹ gật đầu.

Cứ việc những này đao chi phí không thấp, nhưng nếu là có thể đổi lấy 100 người vệ đội, hắn thấy cũng đáng.

"Sở đại nhân, ta chỗ này có thứ gì muốn tặng cho ngài!"

Ngay lúc này, Mục Văn đi vào Sở Văn trước mặt, đem một cái rổ lớn đưa tới.

Sở Văn nhìn thấy, cái kia trong giỏ chứa một cái to như nắm tay linh quả.

Nguyên bản Sở Vân nhìn thấy linh quả chỉ có bóng bàn lớn nhỏ, mà trước mắt lớn như thế linh quả hẳn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Sở đại nhân, đây là trước đó vài ngày chúng ta thu hoạch 'Linh quả vương', hiện tại ta muốn đem hẳn hiến cho ngài!"

Nhìn xem Sở Vân, Mục Vân xoa xoa đôi bàn tay, mở miệng nói ra.

Nguyên lai, linh quả cây cách mỗi mấy năm có thể sẽ sản xuất con to linh quả. Mà Sở Vân trước mắt cái này linh quả vương, liền là gần năm năm qua lớn nhất.

Thấy tốt thì lấy luôn luôn là Sở Vân ưu lương phẩm đức, dưới tay linh quả về sau, liền đuổi Mục Vân bọn hắn tìm người đem những cái kia vật tư dọn đi.

Bắt được người đều đi về sau, Sở Vân thận trọng đẩy ra linh quả. Linh quả da mỏng nhiều chất lỏng, chất lỏng lập tức chảy ra.

Sở Vân nhanh lên đem những cái kia chất lỏng uống hết, chất lỏng vào miệng tan đi, ngọt vô cùng.

Linh quả vương cái đầu lớn, chất lỏng cũng là không ít, trọn vẹn uống tốt mấy ngụm lớn, Sở Vân mới đưa nó tiêu diệt hết.

Cùng lúc đó, hắn cảm giác được một dòng nước ấm tại thể nội hình thành, loại cảm giác này vượt xa lần trước phục dụng linh quả. Sở Vân cảm giác được, tứ chi trăm mạch vô cùng thư sướng.

Hồ!

Thở sâu một hơi, lúc này Sở Vân cảm thấy mình lực lượng tăng lên không ít, hoàn toàn không phải lần trước có thể so.

Cảm nhận được thể nội lực lượng bạo rạp, Sở Vân một quyền đánh vào trước mặt trên mặt bàn.

Oanh!

Cái bàn không có vỡ, nhưng là phía trên nhưng lưu lại một cái quyền ấn.

"Một quyền này chỉ sợ phải có 300 cân lực lượng!"

Cảm giác được nắm đấm một điểm không đau, Sở Vân trải nghiệm lấy tự thân lực lượng cải biến.

"Một cái trái cây liền có thể đem lực lượng của ta gia tăng gấp đôi còn nhiều hơn, như vậy cái này dị giới cứu lại còn có bao nhiêu đồ tốt, có thể làm cho ta trở nên mạnh cỡ nào? Thật sự là chờ mong a!"

Nhìn xem trên bàn gỗ cái kia quyền ấn, Sở Vân nắm chặt nắm đấm.

Nhìn nhìn sắc trời không còn sớm, Sở Vân về tới thể giới hiện thực. Từ phòng thuê rời đi, Sở Vân về tới sân trường.

Lúc này sắc trời đã tối, trên đường cũng không có bao nhiêu học sinh. Ngay tại Sở Vân đi đến nhà ăn cái khác đường nhỏ lúc, không khỏi thả chậm lại bước chân.

Phía trước cách đó không xa có mấy người ở nơi đó, giống như là cãi nhau, trong đó còn có một người nữ sinh.

Đi tới gần, Sở Vân nhìn thấy nữ sinh kia hẳn còn nhận biết, đúng là bọn họ ban một cái tên là Tô Lệ đồng học. Lúc này trước mặt nàng đứng cái không quen biết thân mang màu trắng áo thun nam sinh, mà chung quanh còn có ba tên nam sinh ở bên cạnh canh gác.

"Tô Lệ, ngươi liền không thể cùng ta đi ra ngoài ờ a? Mỗi ngày về cái này phá phòng ngủ, có gì tốt?"

Tô Lệ trước mặt nam sinh kia lôi kéo cánh tay của nàng, cau mày nói.

Xem ra là tình lữ tại cái này cãi nhau, Sở Vân nhún vai.

Tô Lệ nữ sinh này Sở Vân ít nhiều hiểu rõ một chút, dù sao cũng là một lớp. Chỉ bất quá hơn một năm qua, một mực không có cái gì gặp nhau thôi.

"Ta đi cái nào ờ là chuyện của ta, không cần đến ngươi để ý tới." Hất ra tay của người kia, Tô Lệ lớn tiếng nói.

"Sở Vân! Ngươi đã đến?"

Ngay lúc này Tô Lệ phát hiện chính đi về phía bên này Sở Vân, chỉ gặp hắn lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, lớn tiếng hướng phía Sở Vân nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương : 19 Lại đi Hồ Tuyền trấn

Nghe được Tô Lệ gọi hẳn, Sở Văn không khỏi nhũn mày.

Hắn là không nguyện ý lẫn vào việc này, nhất là hẳn thấy được Tô Lệ về sau.

Bạn học thời đại học một năm, ai là hạng người gì lớn đều biết. Cứ việc Sở Văn bản thân không phải cái què người, nhưng là nhiều ít cũng đã được nghe nói một chút cái này Tô Lệ sự tình.

Nếu như nói người khác chỗ đối tượng gọi yêu đương, như vậy Tô Lệ bên này liền gọi là kinh doanh.

Nguyên nhân liền là Sở Văn nghe nói nàng ở bên ngoài đồng thời ít nhất chỗ ba người bạn trai, mà lại mỗi người bạn trai tương hồ cũng không biết.

Tô Lệ sớm tại thời điểm năm thứ nhất đại học vẫn chỉ là cái gia cảnh học sinh bình thường, lúc kia hẳn vô luận là ăn mặc, đều rất phổ thông.

Nhưng ngay tại nửa học kỳ sau thời điểm, Tô Lệ trên thân phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Các loại nhãn hiệu quần áo cùng bao không ngừng ở trên người nàng thay phiên, đây là tất cả đồng học rõ như ban ngày.

Nếu như nói giao bạn trai, là không thể bình thường hơn được. Nhưng là đồng thời chỗ mấy cái, liền vượt qua đạo đức lẫn ranh.

Bất quá cái này Sở Văn cũng không có có quan hệ gì, hẳn cũng không muốn đi giải những thứ này.

Trước đó nghe Tô Lệ ngủ chung phòng đồng học nói hẳn mỗi ngày đều không trở về phòng ngủ, ở bên ngoài ở. Hôm nay vừa rồi nghe xong nam sinh kia, ai cũng biết chuyện gì xảy ra.

Cái kia chính là cái này Tô Lệ trăm ngày có thể là cùng nam sinh này đợi cùng một chỗ, đến ban đêm nam sinh muốn đi ra ngoài ở, Tô Lệ tự nhiên cự tuyệt. Bởi vì rất có thể lúc này, đến cùng một cái khác người bạn trai thời gian chung đụng.

"Người là ai?"

Tô Lệ đối diện cái kia nam âm thanh nghe Tô Lệ lời nói về sau, hướng phía Sở Văn nhìn tới. Nhìn thấy Sở Văn về sau, một mặt đề phòng mà hỏi.

Sở Văn không muốn tham dự đối phương sự tình, nhưng là lúc này đã bị Tô Lệ gọi lại, bất đắc dĩ thờ dài.

"Ta là hẳn bạn học cùng lớp, các người trước trò chuyện, ta có việc đi trước."

Đi vào trước mặt hai người, Sở Văn mở miệng nói ra. Sau đó không cho hai người cơ hội nói chuyện, khoát tay áo liền đi.

"Sở Văn! Người. . ."

Không nghĩ tới Sở Văn vậy mà lại nói một câu liền đi, Tô Lệ trong mắt lóe lên một hơi khí lạnh.

Chính như Sở Văn trước đó nghĩ đồng dạng, Tô Lệ là muốn mượn lấy Sở Văn tới cơ hội thuận tiện thoát thân. Thế nhưng là Sở Văn cũng không có cho nàng cơ hội này, mà là nhanh chóng nhanh rời đi.

"Sở Văn? Thật là đồng học a?"

Nhìn xem Sở Văn rời đi bóng lưng, lại quay đầu nhìn một chút Tô Lệ biểu lộ, cái kia nam âm thanh nhỏ giọng lẩm bẩm.

Trở lại ký túc xá, Sở Văn phát hiện chỉ có Trương Cường một người tại ký túc xá.

Ký túc xá hết thấy người, vài người khác trường kỳ bên ngoài suốt đêm bao túc, cho nên mà tới được ban đêm trên cơ bản chỉ có Sở Văn cùng Trương Cường nhân tại ký túc xá.

"Đại ca, người rốt cục xuất hiện! Lão đệ người hôm nay đến tìm qua người, nói là người điện thoại tắt máy."

Nhìn thấy Sở Văn trở lại ký túc xá, Trương Cường vội vàng nói.

Sở Văn tới qua?

Nghe chuông mạnh, Sở Văn vội vàng cầm điện thoại di động lên.

Điện thoại đã tắt máy, hiển nhiên là không có điện.

Sở Văn vội vàng tìm đến sạc pin, đưa điện thoại di động mạo xưng bên trên. Sở Trần rất ít đến hán trường học, Sở Văn lo lắng phải chẳng xảy ra chuyện gì.

Đợi tới điện thoại di động có thể khởi động máy về sau, Sở Văn vội vàng cấp Sở Trần đánh qua.

Tiếp thông điện thoại về sau, Sở Văn yên lòng, nguyên lai sự tình cũng không có khăn trương như vậy.

Sở Trần hôm nay muốn tìm hán đi qua, Cốc Tiểu Mạn bên kia có hồi âm. Gọi điện thoại lúc kia Sở Trần ngay tại ĐH Khoa Học Tự Nhiên phụ cận, nhìn thấy điện thoại tắt máy sau liền thuận tiện đến tìm hán.

Nguyên lai là dạng này, nghe đệ đệ, Sở Văn liền yên tâm lại.

Sáng ngày thứ hai, lên tiết khóa về sau, Sở Văn liền đón xe lái về phía Sở Trần trường học. Xe van hán cũng không có mở, dù sao đi ra ngoài mở một cái xe van vẫn còn có chút không tiện.

"Trông da gấu làm xong?"

Nhìn thấy Sở Trần, Sở Văn mở miệng hỏi.

"Cái này không có hỏi, nhưng là Tiểu Mạn nói nhất định phải gọi người qua đây."

Nhún vai, Sở Trần nói ra.

Lập tức, hai người tới âm nhạc hệ tập luyện thất.

Đi vào tập luyện thất về sau, Sở Văn phát hiện ngoại trừ Cốc Tiểu Mạn bên ngoài, còn có một cái lão giả ở bên trong.

Nhìn thấy Sở Văn hai người tiến đến, Cốc Tiểu Mạn vội vàng vì bọn họ giới thiệu.

Lão giả là Cốc Tiểu Mạn đạo sư, Trông da gấu liền là mời hán làm. Hiện tại đã hoàn thành, nhưng là đạo sư của hán có một thỉnh cầu.

"Đây chính là thành phẩm!" Cốc Tiểu Mạn đạo sư Trần Thông cầm qua một cái Châu Phi trống phóng tới hai người trước mặt, chính là dùng Sở Văn trước đó cầm qua da gấu chế thành.

"Cái này da thực là không tồi, làm thành trống sau đánh thời điểm lại có thể khiến người ta nhiệt huyết sôi trào." Mắt nhìn Sở Văn, Trần Thông nói ra: "Cho nên ta có một thỉnh cầu, cái kia chính là cái này trống có thể hay không trước cho ta mượn dùng mấy ngày?"

Da gấu là Sở Văn, cho nên Trần Thông chỉ có thể hỏi thăm Sở Văn.

"Trần lão sư nói gì vậy chứ, ưa thích ngài trước hết dùng đến, ta bên này không nóng nảy."

Mình bạch Trần Thông ý tứ, Sở Văn vui vẻ đáp ứng xuống.

Một cái trống mà thôi, cũng không phải cái gì nhu yếu phẩm. Huống chi làm đệ đệ trường học lão sư nói ra, Sở Văn tự nhiên không có khả năng không đáp ứng.

Bất quá thông qua điểm ấy Sở Văn vẫn là biết da gấu chỗ khác biệt, có thể làm cho một cái đại học đạo sư tự mình mở miệng nhường cái đi, hiển nhiên không phải hàng thông thường.

Cũng may Sở Văn nơi nào còn có một đại trương hoàn chỉnh da gấu, mà lại Bạo Hùng tại dị giới bên trong rất phổ biến. Nếu như muốn, Sở Văn tùy thời có thể có được.

Từ Sở Trần nơi đó rời đi, đã là buổi chiều.

Trở lại phòng thuê nhà để xe lấy sau xe, Sở Văn hướng phía Hồ Tuyên trấn lái đi.

Sau một tiếng, Sở Văn đi tới Tiểu Tuyên Đào Kiếm nhà máy.

"Sở lão đệ, làm sao nhanh như vậy lại đến đây?"

Vẫn như cũ ngồi tại hán môn miệng Hồ Tiểu Tuyên nhìn thấy Sở Văn từ trên xe bước xuống, liền vội vàng đứng lên hô.

"Người cái này có hay không tốt một chút vũ khí, cường độ cao một chút?"

Xuống xe, Sở Văn nói ra mình ý đồ đến.

Đi qua dị giới bên trong nhìn thấy Hàn Nghị sự tình lần này, để Sở Văn cảm thấy tại dị giới hẳn là có một dạng tiện tay binh khí. Hàn Nghị mấy tên thủ hạ kia thể nhưng là đều mang theo trong người vũ khí đầu, không có có một dạng tiện tay vũ khí Sở Văn luôn cảm thấy thiếu một chút cái gì.

Vốn là muốn gọi điện thoại hỏi thăm Hồ Tiểu Tuyền, nhưng Sở Văn vẫn cảm thấy tự mình tới một chuyến tương đối tốt.

Đi qua phục dụng linh quả vương về sau Sở Văn lực lượng tăng lên hơn hai lần, nhưng hẳn lại không muốn làm dừng lần trước mua sắm trường đao, bởi vì những cái kia trường đao mặc dù chất lượng không tệ, nhưng là quá kịch còm.

"Tinh phẩm vũ khí đương nhiên là có, đi theo ta!"

Đi qua lần trước sinh ý, Hồ Tiểu Tuyền lộ ra nhưng đã cảm Sở Văn xem như kim chủ. Nghe Sở Văn lời nói về sau, liền dẫn hắn đi lần hai.

Cùng lần một khác biệt, đao kéo nhà máy lần hai trưng bày mấy cái gian hàng, bên trong trưng bày lấy không ít binh khí.

Trong sân khấu binh khí phần lớn là lấy đao kiếm làm chủ, dù sao nơi này là đao kiếm nhà máy, sản phẩm tương đối đơn nhất.

Tầng này vũ khí hiển nhiên muốn so phía dưới đã khá nhiều, dù là đối binh khí cũng không hiểu nhiều, chỉ là nhìn những cái kia đao kiếm ngoại hình, Sở Văn trong lòng âm thầm gật đầu.

A?

Liền đang quan sát trong sân ga những cái kia đao kiếm thời điểm, Sở Văn bị một vật hấp dẫn lấy.

...

...

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20 : Tính toán

Sở Văn nhìn thấy chính là một cái dài hơn một thước, có chút giống lưỡi lê, còn có chút giống đoản kiếm đồ vật. Lúc này chính bày ở một cái không đáng chú ý xó xinh bên trong, phía trên rơi không ít xám.

Sở dĩ chú ý tới nó, chính là bởi vì nó chiều dài.

Bởi vì không có sử dụng qua đao kiếm nguyên nhân, Sở Văn càng thêm ưa thích ngắn nhỏ một chút vũ khí.

"Cái này bao nhiêu tiền?"

Cầm lấy cái kia thanh lưỡi lê, Sở Văn mở miệng hỏi.

Thanh này lưỡi lê có chút kỳ quái, nhìn qua năm tháng rất lâu, nhưng là thoắt rớt phía trên xám về sau, mơ hồ còn có thể nhìn thấy lưỡi đao sắc bén.

Chủ yếu nhất một điểm, liền là thanh này lưỡi lê rất dày, không hề giống đao kiếm bình thường nhẹ như vậy mỏng. Nếu như dùng đến hình dung, càng thêm giống trường thương đầu thương.

"Ta nói Sở lão đệ ngươi thật là biết chọn." Hồ Tiểu Tuyền đi vào Sở Văn bên cạnh, nhìn xem trong tay hắn cái kia thanh lưỡi lê, vừa cười vừa nói: "Đây đều là tốt vài thập niên trước đồ vật, ngươi không phải là lấy về cất giữ a?"

Nhìn xem Sở Văn một mặt không hiểu nhìn xem hắn, Hồ Tiểu Tuyền vì hắn giải thích nói.

Nguyên lai, thanh này lưỡi lê là Hồ Tiểu Tuyền thái gia gia làm.

Năm đó Hồ Tiểu Tuyền thái gia gia trong lúc vô tình nhặt được một đồng quặng sắt, hãy cầm về đến muốn làm một thanh trường đao.

Thế nhưng là kỳ quái là, cái kia quặng sắt cực kỳ cứng rắn. Vô luận hắc thái gia gia dùng biện pháp gì, đều không thể đưa nó hòa tan. Cho dù nhiệt độ lại cao hơn, cũng là nửa tan trạng thái.

Bất đắc dĩ Hồ Tiểu Tuyên thái gia gia chỉ có thể dưới loại tình huống này tiến hành chế tạo, một chút xíu khừ trừ tạp chất.

Nguyên bản một cây đao chỉ cần một hai ngày liền có thể hoàn thành, nhưng là cái kia quặng sắt thật sự là quá cứng rắn, thời gian một ngày chỉ có thể khừ trừ một điểm tạp chất.

Hồ Tiểu Tuyên thái gia gia là tính cách người quật cường, nhìn thấy khối này quặng sắt như thế khó chế tạo, liền cùng nó tiêu hao.

Trọn vẹn dùng thời gian ba năm, Hồ Tiểu Tuyên thái gia gia mới đưa cái kia quặng sắt chế tạo thành bộ đáng bây giờ.

Nó sờ dĩ dày như vậy chính là nguyên nhân này, bởi vì quặng sắt quá cứng rắn, cho dù dùng ba năm cũng vô pháp làm hắc lại mỏng một chút. Cuối cùng không có cách nào, Hồ Tiểu Tuyên thái gia gia chỉ có thể từ bỏ.

"Nguyên bản ta còn muốn giữ lại, đã người ưa thích lời nói liền tượng trưng cho ta thái gia gia một cái công phí đi, một vạn, người thấy thế nào?"

Suy nghĩ một chút, Hồ Tiểu Tuyên mở miệng nói ra.

Thanh này lưỡi lê đối với hắc mà nói kỷ niệm ý nghĩa lớn hơn giá trị, dù sao cũng là hắc đã chết thái gia gia di vật một trong.

Bất quá bây giờ Sở Văn đã nhìn trúng hắc, Hồ Tiểu Tuyên cũng không để ý nhịn đau cắt thịt. Dù sao đối với hắc mà nói, Sở Văn thế nhưng là một cái tiềm ân khách hàng lớn.

"Được, vậy ta liền phải!"

Suy nghĩ một chút, Sở Văn liền quyết định đưa nó mua lại.

Nguyên bản nếu là phổ thông lưỡi lê tới nói căn bản cũng không đáng cái giá này, nhưng là nghe Hồ Tiểu Tuyên giới thiệu, Sở Văn quyết định vẫn là mua xuống thanh này lưỡi lê.

Sở Văn cũng không có toàn nghe Hồ Tiểu Tuyên, tại hắc lúc giới thiệu cũng cẩn thận quan sát trong tay thanh này lưỡi lê. Lưỡi lê chất liệu tuyệt đối không cần phải nói, Sở Văn dùng sức tách ra cũng vô pháp khiến cho nó chút nào cong động.

Một vạn đồng tiền mua một thanh dạng này lưỡi lê, cũng không phải là rất đắt. Mà lại lần này Sở Văn đến, còn có mục đích khác.

"Hồ lão bản, ta khía cạnh nghe ngóng chuyện gì, các người những này có thể hay không lấy tới vật này?"

Nói, Sở Văn dựng lên cái " thủ thế.

"Bức lên lam lừa?"

Nhìn thấy Sở Văn thủ thế, Hồ Tiểu Tuyên giật mình.

"Liền là đồ cái việc vui, cũng không làm khác."

Nhẹ gật đầu, Sở Văn mở miệng nói ra.

Tại dị giới bên trong, vũ khí lạnh là có tác dụng nhất định. Nhưng là vì tuyệt đối an toàn, Sở Văn còn là muốn làm điểm vũ khí nóng. Mà đường khác từ hắc cũng không biết, chỉ có thể hỏi một chút trước mắt chuyên môn làm vũ khí Hồ Tiểu Tuyên.

"Ta đây là không có, nhưng là giống như phụ cận có hai nhà có thể làm đến loại vật này." Suy nghĩ một chút, Hồ Tiểu Tuyên cẩn thận nói ra: "Như vậy đi, ta giúp người hỏi một chút, nếu là có ta thông tri người, người cùng bọn hắc liên hệ là được."

Hồ Tiểu Tuyên không có đem lại nói chết, xem ra cho dù là tại bọn hắc loại này chuyên môn tạo binh khí địa phương, Sở Văn muốn đồ vật cũng không phải tùy tiện có thể có được.

Sau một tiếng, Sở Văn ra hiện tại hắc dị giới trong nhà gỗ. Mà từ Hồ Tiểu Tuyên bên kia mua sắm lưỡi lê, đã phối tốt đao bộ treo ở Sở Văn bên hông.

Đi ra nhà gỗ, Sở Văn đi tới trong thôn một đồng đất trống bên cạnh. Thông qua trước đó hiểu rõ, nơi này chính là Thanh Thạch huấn luyện của bọn hắc trận.

Quả nhiên, lúc này Thanh Thạch đang huấn luyện giữa sân mang theo mấy trăm hảo thanh niên trai tráng, cầm Sở Văn cho bọn hắc trường đao, tiến hành cơ bản huấn luyện.

Sân bãi bên ngoài, còn có một số thanh niên một mặt hâm mộ nhìn xem Thanh Thạch bọn hắc. Rất hiển nhiên, bọn hắc cũng không có bị chọn trúng làm Sở Văn hộ vệ.

Nhìn xem trong sân khi thể ngắt trời cảnh tượng, Sở Vân âm thầm nhẹ gạt đầu. Tại một chút đặc biệt địa phương, có lẽ chỉ phải bỏ ra chút ít đồ vật, liền có thể khiến mọi người vì người khác hiệu mệnh.

...

...

Thanh Thủy huyện, tụ bảo các lâu hai trong một gian phòng.

"Loại này muối thật là ở vào một người trẻ tuổi tay?"

Một cái lão già tóc trắng nhìn trước mắt Hàn Nghị, có chút nghi ngờ hỏi.

"Nhị thúc, ta làm sao dám lừa gạt ngài đâu." Cho trước mặt lão già tóc trắng bùng chén trà, Hàn Nghị cung kính nói: "Tiểu tử kia có loại này muối số lượng khẳng định không ít, trước đó hẳn cùng Mê Vụ Chi Lâm xung quanh mấy cái thôn người đói không ít thứ, chính là dùng loại này muối."

"Chỉ có vùng duyên hải mới có thể sản xuất như thế trắng nõn muối." Nhìn trước mắt trong gói giấy muối tinh, lão già trầm giọng nói ra: "Mà cái này muối so muối biển muốn mặn một chút, khẳng định là đi qua tinh luyện. Cứ như vậy, giá trị liền cao hơn."

Nghe lão già lời nói, Hàn Nghị trong lòng giật mình.

Nơi đây cách cách bờ biển mấy ngàn dặm, muối biển tuyệt đối là vô cùng trân quý đồ vật. Mà lão già vậy mà nói Sở Vân muối so muối biển giá trị còn cao hơn, cái này làm sao không để Hàn Nghị kinh hãi.

Nếu là có thể đạt được càng nhiều loại này muối tinh, hoặc là tìm đến nó nơi phát ra, cái kia Hàn Nghị liền phát đạt.

Có loại này muối, Hàn Nghị liền có thể không cần vèn vện hạ mình tại một cái nho nhỏ Thanh Thủy huyện. Toàn bộ Đông Lăng quận, thậm chí Thiên Nguyên nước, hẳn đều có thể thử nghiệm rào bước tiến lên.

"Thế nhưng là Nhị thúc, cái kia gọi Sở Vân tiểu tử thế nhưng là một cái Bạch Ngân cấp pháp sư."

Nghe đến ban ngày cái kia bạo liệt hỏa diễm ma pháp, Hàn Nghị còn có chút lòng còn sợ hãi.

Hàn Nghị vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, tại đã ngoại trong thôn tùy tiện gặp được một người trẻ tuổi. Vốn cho là ăn chắc đối phương, không nghĩ tới đối phương lại là một tên Bạch Ngân cấp pháp sư.

"Bạch Ngân cấp?" Nghe Hàn Nghị, lão già trầm tư nửa ngày: "Người xác định cũng chỉ có một mình hắn, không có khác giúp đỡ?"

"Ban ngày ta đi thời điểm nhìn thấy hắn xác thực là một người." Hàn Nghị chỉ tiết đáp.

"Vậy là tốt rồi, một cái Bạch Ngân cấp pháp sư mà thôi. Chúng ta muốn đồ vật, là trốn không thoát." Uống một ngụm trà, lão già tóc trắng trầm giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21 : Thanh Thủy huyện

"Thanh Thạch người đến một cái!"

Đang huấn luyện trận cái khác Sở Vân hướng phía Thanh Thạch hô.

Thanh Thạch vừa nhìn thấy Sở Vân tới, vội vàng đình chỉ huấn luyện, chạy tới.

"Sở đại nhân, tìm ta có chuyện gì?"

Thanh Thạch không hề là Liễu Hà thôn vệ đội đội trưởng, huấn luyện nửa ngày hô hấp vẫn như cũ bình ổn.

"Ta muốn hỏi một chút từ cái này đến Thanh Thủy huyện ở giữa tình huống."

Cùng Thanh Thạch tìm một khối đá lớn ngồi xuống, Sở Văn mở miệng hỏi.

Đi vào dị giới những ngày này, Sở Văn còn chưa hề từng đi ra Liễu Hà thôn. Đối với mảnh này không biết thế giới, hẳn vẫn là rất hướng tới.

Sở Văn đặt câu hỏi, Thanh Thạch tự nhiên biết gì nói vậy.

Từ Liễu Hà thôn đến Thanh Thủy huyện có ba mươi dặm lộ trình, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, không có nguy hiểm gì.

Nhưng là cũng không bài trừ có cá biệt dã thú xuất hiện, bất quá vẫn là số rất ít.

Đối với Thanh Thạch tới nói, Thanh Thủy huyện liền là rất lớn. Cụ thể làm sao cái lớn, hẳn cũng nói không rõ ràng.

Bất quá cho dù dạng này, Sở Văn vẫn có thể từ Thanh Thạch đích lời nói bên trong suy đoán ra Thanh Thủy huyện đáng về.

"Người lại tìm hai người, chúng ta đi Thanh Thủy huyện đi dạo."

Nghe xong Thanh Thạch đích giới thiệu, Sở Văn làm ra quyết định.

Sở Văn làm ra quyết định về sau, làm thôn trưởng Mục Văn cũng không dám phản đối. Mà hẳn thấy, một cái pháp sư cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Lúc này Sở Văn liền lái xe ba gác, mang theo Thanh Thạch cùng mặt khác hai cái thanh niên lái ra khỏi Liễu Hà thôn.

Đối với xe chạy bằng điện vật này, Sở Văn ngược lại là không có gì đáng lo lắng. Tại đem chìa khoá rút ra tình huống dưới, Sở Văn tin tưởng không ai có thể lái đi nó.

Trải qua cái tiền bình điện xe ba gác, lôi kéo bốn người cũng không chút nào phí sức. Bất quá Liễu Hà thôn đã ngoại đơn giản quá hoang vu, tất cả đều là khắp nơi trên đất đá vụn, trong lúc nhất thời tốc độ cũng vô pháp quá nhanh.

Đây cũng là vì cái gì vùng này lương thực như thể khan hiếm nguyên nhân, dạng này đất hoang căn bản là không có cách tiến hành gieo hạt. Dị giới cùng thế giới hiện thực không giống, không có cỡ lớn khai hoang thiết bị.

Có lẽ Mê Vụ Chi Lâm bên này thật là nông thôn vùng đất hoang, mở rất lâu Sở Văn đều không có nhìn thấy người đi đường.

Theo không ngừng hướng Thanh Thủy huyện tiếp cận, Sở Văn trước mắt từ từ xuất hiện một chút thảm thực vật. Thỉnh thoảng lầy, có một ít cây cối đứng lặng ở chung quanh.

Xem ra cũng là nhân khẩu nhiều địa phương hoàn cảnh địa lý lại càng tốt, Sở Văn thầm nghĩ trong lòng.

Căn cứ Thanh Thạch đích ra hiệu, đại khái còn có hai ba dặm liền phải đến Thanh Thủy huyện. Thế là Sở Văn tìm một đồng cây cối so sánh dày đặc địa phương, đem xe ba gác ẩn giấu đi vào, sau đó mấy người đi bộ hướng phía Thanh Thủy huyện phương hướng đi đến.

Tiếp tục tiến lên chẳng phải, Sở Văn từ từ nhìn thấy nơi xa có người đi qua. Lại đi một hồi, liền thấy được Thanh Thủy huyện tường thành.

Nói là tường thành, cũng chỉ là cao hơn hai mét tường đá. Nhưng tường đá rất dài, nhìn không thấy cuối.

Lúc này Sở Văn chung quanh mới bắt đầu náo nhiệt lên, muôn hình muôn vẻ đám người từ bên người xuyên qua. Nếu như không phải bọn hắn quần áo phần lớn là vải thô, Sở Văn còn tưởng rằng là tại thế giới hiện thực cái nào đó thị trấn nhỏ bên ngoài.

Lúc này đã không cần Thanh Thạch chỉ đường, thuận dòng người đi không lâu sau về sau, Sở Văn liền thấy được Thanh Thủy huyện cửa thành.

Chỗ cửa thành có hai cái cảm trong tay trường thương vệ binh trấn giữ người, y phục của bọn hắn bên trên treo một chút trúc phiến, hẳn là phòng ngự chi dụng.

Sớm tại trước khi lên đường, Sở Văn liền đã đổi một bộ cùng Thanh Thạch bọn hắn không sai biệt lắm quần áo. Giờ này khắc này xen lẫn trong đám người, căn bản không có người chú ý tới hắn.

Thanh Thủy huyện thành môn cũng không có cái gì thông lệ kiểm tra, mọi người đều có thể tùy ý xuất nhập. Sở Văn nhìn thấy, rất nhiều người công bao lớn bao nhỏ đi tới, còn có một số bên hông mang theo vũ khí.

Mấy người bất động thanh sắc tiến vào Thanh Thủy trong huyện, nhìn thấy trước mắt đường đi cùng kiến trúc, Sở Văn phảng phất đi vào phim cổ trang bên trong đồng dạng.

Tuyệt đại bộ phận kiến trúc đều là chất gỗ, chột có mấy gian thạch phòng. Rất nhiều lầu gỗ bên trên treo bảng hiệu, hẳn là làm ăn.

Chẳng những là những cái kia lầu gỗ, liền là tại hai bên đường phố, cũng có người bày biện hàng vỉa hè, rao hàng lấy đồ vật của mình, vô cùng náo nhiệt.

Sở Văn muốn gặp được, chính là như vậy trắng diện. Hắn vẫn cho rằng dị giới không có khả năng chỉ có giống Liễu Hà thôn như thế thôn xóm nhỏ, hiện tại xem ra xác thực như thế.

Trước đó Sở Văn tại Hàn Nghị nơi đó đạt được 10 kim tệ, dựa theo Thanh Thạch Địch lời nói tới nói, cái này là rất lớn một khoản tiền.

Người bình thường ở giữa giao dịch trên cơ bản đều là đồng tệ, mà 1 kim tệ có thể đổi một vạn cái đồng tệ.

Tại trên đường phố đi dạo nửa giờ, Sở Văn đại khái hiểu rõ nơi này giá hàng.

Cùng thế giới hiện thực không sai biệt lắm, chỉ bất quá nơi này sử dụng tiền không giống.

Một cân rau quả mấy cái đồng tệ, một cân không biết tên thịt đại khái mười mấy đồng tệ. Còn có một số phổ thông áo vải, đại khái mấy chục trên trăm đồng tệ không giống nhau.

Cứ như vậy nói cách khác, Sở Văn có 10 kim tệ tương đương với trong thế giới hiện thực 10 vạn đồng sức mua.

"Xem ra thật sự là cho cái kia Hàn Nghị hù dọa, nếu không không thể ra tay xa hoa như vậy." Biết ngân tệ phân lượng về sau, Sở Văn thầm nghĩ trong lòng.

Hàn Nghị cho Sở Văn kim tệ phía trên hội chế một cái đặc thù đồ án, trừ cái đó ra xung quanh cũng có bất quy tắc lỗi lổm. Sở Văn biết, đây là dùng để phòng nguy.

Về phần chế tác dị giới tiền giả, Sở Văn căn bản cũng không có nghĩ tới. Bởi vì cứ như vậy, chi phí quá cao.

Coi như kim tệ tất cả đều là dùng vàng làm, nghĩ muốn chế tác kim tệ cần trước nghiền cứu ra đến khuôn đúc. Trừ cái đó ra còn muốn dùng vàng chế tạo, cùng nó dạng này còn không bằng dùng đồng dạng tiền đến mua một chút dị giới khuyết thiếu vật tư, bởi như vậy kinh tế giá trị cao hơn.

Đi hồi lâu, Sở Văn ngược lại là có chút đói bụng. Chẳng biết tại sao, sau khi ăn xong linh quả về sau Sở Văn lượng cơm ăn tăng lớn thêm không ít.

Lúc này Sở Văn thấy được bên đường có một cái rất lớn tầng hai lầu gỗ, bảng hiệu bên trên viết khắp núi lầu ba cái cứng cáp hữu lực chữ lớn.

Sở Văn nhìn thấy, rất nhiều người tại ra ra vào vào, vô cùng náo nhiệt.

Thế là Sở Văn liền dẫn Thanh Thạch bọn hắn hướng phía khắp núi lầu đi vào, không biết có phải hay không là chỗ ăn cơm.

Nhưng sau khi đi vào mới phát hiện, nơi này cũng không phải là tiệm cơm, mà là cùng loại với cửa hàng địa phương.

Vừa vào cửa là một cái đại sảnh, rất nhiều người đứng ở nơi đó trò chuyện với nhau. Mà bốn phía vách tường chỗ trưng bày một chút kệ hàng, rất nhiều vật phẩm ở phía trên trưng bày.

Khắp núi trong lầu có mấy cái tiểu hòa kếp, đang cùng khách nhân nói giá cả. Xem toàn thể đi lên, có một loại thế giới hiện thực siêu thị nhỏ cảm giác.

Bọn tiểu nhị đều bề bộn nhiều việc, không có thời gian chào hỏi Sở Văn mấy người bọn hắn. Thế là Sở Văn tại nghe xong bên trong đi lòng vòng, thuận tiện nhìn xem hàng trên kệ những hàng hóa kia.

Một mặt gương đồng 3 cái ngân tệ, một bọc cầm máu cao 20 ngân tệ.

Nhìn tới đây cùng bên ngoài những cái kia tiểu thương khác biệt, bán đều là tương đối tới nói tinh phẩm.

Đạo qua một vòng đại khái hiểu rõ một chút thương phẩm giá cả, Sở Văn liền chuẩn bị đi lên lầu hai nhìn xem. Lầu một những vật kia đối Sở Văn căn bản không có cái gì lực hấp dẫn, đều là một chút sinh hoạt loại vật nhỏ.

"Dừng lại!"

Ngay tại Sở Văn chuẩn bị trèo lên lầu hai bậc thang lúc, bị người gọi lại.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22 : Mãn Sơn Lâu

Sở Vân nhìn lại, là một cái nhỏ tiểu nhị ăn mặc kiểu người trẻ tuổi, vừa rồi đúng là hấn mở miệng ngăn cản mình.

Không nghĩ tới, cái này Mãn Sơn Lâu lâu hai vẫn là không cho bên trên. Thế là, Sở Vân thu chân về bước.

Làm một cái thể giới hiện thực người, đây là hấn phản ứng đầu tiên. Cái này giống trên cửa viết người rảnh rồi chớ tiến đồng dạng, Sở Vân cho rằng lâu hai là không mở ra cho người ngoài.

"Một cái tiểu tử nghèo, lại còn nghĩ lên lâu hai, cũng không nhìn một chút mình là thân phận gì!"

Lúc này, lâu một trong đám người có người phát ra thanh âm như vậy.

"Đúng vậy a, một thân y phục rách rưới còn muốn bên trên chỉ tiếp đợi khách quý lâu hai, thật sự là si tâm vọng tưởng." Bên cạnh lại có một người trung niên nam tử mở miệng nói ra, ánh mắt bên trong tràn đầy khinh thường.

Sở Vân quần áo trên người là từ thôn cầm, mặc dù đã tắm, nhưng vẫn là có vẻ hơi cũ nát.

Người nơi này mặc dù đại bộ phận người cũng đồng dạng thân mang áo vải, nhưng vô luận là từ kiểu dáng vẫn là sạch sẽ trình độ bên trên, đều vượt xa Sở Vân mặc trên người. So sánh với bọn họ, Sở Vân liền như là nông thôn tiểu tử nghèo.

"Lâu hai là dành cho đối Mãn Sơn Lâu khách quý, ngươi không thể lên đi."

Lúc này tiểu nhị kia đi đến Sở Vân trước mặt, không nóng không lạnh mở miệng nói ra.

Tiểu nhị ngược lại là không có giống trước đó mấy người như thế mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, chỉ là đưa tay ngăn ở Sở Vân trước người, một bộ ngươi không thể lên đi biểu lộ.

"Khách quý là có ý gì?"

Nhìn trước mặt tiểu nhị, Sở Vân mở miệng hỏi.

Nếu như nói vừa rồi ngộ nhận là lâu hai là người rảnh rồi miễn tiến địa phương, Sở Vân còn không có gì. Nhưng là bây giờ nghe những người đó, Sở Vân nội tâm không khỏi có chút hỏa khí.

Hấn ngược lại muốn xem xem, làm một cái có thể xuyên qua lưỡng giới người, một cái lâu hai, lại có cái gì không thể lên đi.

"Vị khách nhân này, là như vậy. Dựa theo chúng ta Mãn Sơn Lâu quy định, trở thành khách quý ít nhất phải đạt thành 100 kim tệ số giao dịch, mới có thể cấp cho khách quý bài."

Nghe Sở Vân lời nói về sau, tiểu nhị giải thích cho hấn nói.

Nguyên lai là dạng này, hiện tại Sở Vân minh bạch. Muốn trở thành Mãn Sơn Lâu khách quý, cũng không phải dễ dàng như vậy.

100 kim tệ, cũng không phải cái số lượng nhỏ.

Thông qua vừa rồi đối Thanh Thủy trong huyện giá hàng hiểu rõ, Sở Vân đại khái có thể phân tích ra được. Ở chỗ này sinh hoạt một tháng, không tính tiền thuê nhà phí dụng lời nói, đại khái muốn một ngàn cái đồng tệ tả hữu, cũng chính là 10 cái ngân tệ.

Thế giới này tiền tệ giá trị cùng thế giới hiện thực có kinh người tương tự, một cái đồng tệ liền giống với thế giới hiện thực một nguyên tiền. Nói cách khác, người bình thường một tháng hoa hơn một ngàn đồng như vậy đủ rồi.

Mà 1 kim tệ thì tương đương với một vạn đồng, cứ như vậy, Mãn Sơn Lâu khách quý tiêu chuẩn là muốn giao dịch trán đạt tới một trăm vạn.

Tại tiền tệ giá trị cùng thế giới hiện thực không sai biệt lắm tình huống dưới, 100 kim tệ tuyệt đối không phải người bình thường có thể lấy ra.

Trách không được Sở Vân nhìn thấy lâu một những người này đều là một bộ khinh thường biểu lộ, giống hấn dạng này một cái thân mặc cũ nát áo vải người có thể có 100 kim tệ? Những người này khẳng định là không tin.

"Các ngươi nơi này thu đồ vật a?"

Suy nghĩ một chút, Sở Vân mở miệng hướng tiểu nhị hỏi.

"Phốc phốc!"

Nghe Sở Vân, tiểu nhị vẫn không trả lời, trong đám người có người trước cười.

"Mãn Sơn Lâu làm ăn không có cái gì không dám thu, ngay cả điểm ấy cũng không biết, còn dám chạy tới đây, thật là khiến người ta trò cười."

"Toàn bộ đại lục tất cả thành trì đều có Mãn Sơn Lâu chi nhánh, không có cái gì là ăn không vô."

"Tính toán tản đi đi, một cái tiểu tử nghèo lần đầu tiên tới, có gì đáng xem."

"Người ta tiểu nhị coi như khách khí với hân, nếu là ta đã sớm đuổi ra ngoài."

Sở Vân lời nói giống như là cái cực lớn trò cười, dẫn tới mọi người nghị luận âm ỉ. Trong lời nói, cơ hồ đều là xem thường chi ý.

Những lời này nghe được Sở Vân nhú mày, chẳng phải là lần đầu tiên đến a, cũng không trở thành đề cho người ta như thế trò cười đi.

Nguyên bản hân chỉ là tiến đến xem, không nghĩ tới lại trở thành mục tiêu công kích.

Một bên Thanh Thạch cũng là kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt, không vì cái gì khác, cũng là bởi vì những người này thái độ đối với Sở Vân để hân cảm thấy rất tức giận. Nếu như không phải là không có Sở Vân mệnh lệnh, hân không chừng đã cùng những người này lên xung đột.

"Xin hỏi khách nhân muốn bán cái gì? Không ngại cho ta xem một chút."

Tiểu hỏa tử không để ý đến những người khác, nhìn xem Sở Vân mở miệng nói ra.

Nghĩ nghĩ, Sở Vân từ tay nải bên trong sờ soạn mô hình, thuận tay lấy ra một cái cái bật lửa.

Cùm cụp!

"Cái này thế nào?"

Nhấn xuống cái bật lửa bên trên ấn phím, Sở Vân hỏi.

"Pháp. . . Sur. . . Lại là pháp sư!"

"Tên tiểu tử kia lại là cái pháp sư! Ông trời ơi!"

"Xong xong, vừa rồi ta còn nói người ta, lần này thảm rồi!"

Nhìn thấy Sở Vân trên tay xuất hiện ánh lửa, trong đám người như là vỡ tổ.

Vừa rồi mở miệng nói Sở Vân mấy người kia, lúc này thần sắc bối rối, chính đang len lén hướng công phương hướng lui, hi vọng Sở Vân không muốn phải nhìn mình.

"Nguyên lai là pháp sư đại nhân, xin thứ cho tại hạ vừa rồi mạo muội!" Tiểu nhị kia nhìn thấy ánh lửa sau cũng là cả kinh, lập tức hướng Sở Vân thi lễ một cái: "Nếu là pháp sư đại nhân, còn xin lên lầu hai."

Nói, tiểu nhị dùng tay làm dấu mời, đồng thời lui qua một bên.

Lúc này Sở Vân minh bạch, vừa rồi cái kia vô tâm cử động, lại bị người ngộ nhận là pháp sư.

Nguyên bản hân là muốn tìm chút vật gì ra bán, nhìn xem thế giới hiện thực vật phẩm ở chỗ này giá cả. Tựa tay sờ soạn một cái cái bật lửa, mà tựa như tại Liễu Hà thôn đồng dạng, đem cái bật lửa nhóm lửa về sau, trong lúc vô tình liền có pháp sư thân phận.

Đi vào thế giới này lâu như vậy, cứ việc Mục Vân bọn hân đối ngoại bên cạnh thế giới giải có hạn, nhưng Sở Vân vẫn là với cái thế giới này có hiểu một chút.

Trong đó một điểm chính là, pháp sư đều là rất có tiền.

Thế giới này pháp sư tỉ lệ cũng không nhiều, chẳng những là thân phận địa vị rất cao, mà lại đều rất có tiền. Có thể nói như vậy, pháp sư là dùng tiền đến nuôi đi ra. Mà pháp sư bên trong càng đắt tiền, thì là luyện kim thuật sư.

Dưới tình huống như vậy, 100 kim tệ đối với pháp sư tới nói tự nhiên không tính là gì. Mãn Sơn Lâu cái này khách quý chế độ, đối với pháp sư tới nói là thùng rồng kêu to.

Dạng này cũng tốt, có pháp sư cái thân phận này về sau, Sở Vân thành công lên tới lầu hai.

Vốn chỉ là ôm đạo chơi nhìn thái độ, hiện tại Sở Vân lại đối Mãn Sơn Lâu lầu hai có chút hiếu kỳ. 100 kim tệ số giao dịch mới có thể đạt thành tiêu chuẩn, như vậy lầu hai đến tột cùng là dạng gì đây này?

Mang theo Thanh Thạch đi vào lầu hai, Sở Vân phát hiện nơi này cùng lầu một hoàn toàn không giống. Không có những cái kia bày ra thương phẩm ngăn tủ, thay vào đó, thì là một cái to lớn bàn trà.

Mà giờ này khắc này, một cái thân mặc áo trắng nam tử trung niên chính ngồi ở chỗ đó.

Nam tử trung niên sắc mặt thanh tú, hơn bốn mươi tuổi đáng vẻ. Nhìn thấy Sở Vân đi lên về sau, nam tử đứng lên.

"Hoan nghênh tuổi trẻ pháp sư đi vào ta Mãn Sơn Lâu Thanh Thủy huyện chi nhánh, không biết có cái gì ta có thể ra sức?"

Đi vào Sở Vân trước mặt, nam tử trung niên vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23 Giang Lăng

Cùng lâu một hoàn toàn khác biệt chính là, Mãn Sơn Lâu to lớn lâu hai, chỉ có nam tử trung niên này một người. Trừ cái đó ra, ngay cả cái tiểu nhị đều không có.

Xem ra vừa rồi lâu dưới sự tình nam tử trung niên này cũng đã biết, không phải không thể vừa lên đến liền xưng hô hần là pháp sư, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Mà lại Sở Vân có thể từ lời nói của đối phương nghe được ra thứ gì.

Cùng lâu dưới tiểu nhị khác biệt chính là, trước mặt nam tử trung niên này cũng không có xưng hô hần là pháp sư đại nhân, mà là tuổi trẻ pháp sư.

Cái này đã nói lên một vấn đề, cái kia chính là nam tử trung niên không cần xưng hô pháp sư vì đại nhân, bởi vậy đến một lần nhưng gặp thân phận của đối phương nhất định không tầm thường.

Nhìn thấy Sở Vân không nói gì, nam tử trung niên mời hần ngồi vào bàn trà bên cạnh.

"Giới thiệu một chút, ta là cái này Thanh Thủy huyện Mãn Sơn Lâu chương quỹ Giang Lăng, không biết tiểu huynh đệ tôn tính đại danh?"

Ở một bên trên lò lửa ấm nước bên trong tăng thêm chút nước, Giang Lăng hướng phía một bên Sở Vân hỏi.

Cứ việc kỳ quái một cái pháp sư vì cái gì quần áo có chút cũ nát, nhưng Giang Lăng vẫn là không có biểu hiện ra ngoài.

"Sở Vân, là từ chỗ rất xa tới."

Nghĩ nghĩ, Sở Vân chỉ tiết đáp.

Tại cái này dị giới bên trong hần nguyên bản một điểm danh khí đều không có, cho nên căn bản không cần dùng tên giả. Mà đối với hần tự thân lai lịch, Sở Vân cũng chỉ có thể mập mờ suy đoán.

"Xem ra Sở lão đệ là vừa trở thành pháp sư không lâu a! Bất quá đã đi vào ta Mãn Sơn Lâu, mọi người về sau sẽ là bằng hữu."

Cho Sở Vân rót chén trà, Giang Lăng vừa cười vừa nói.

"Xem ra cái này Mãn Sơn Lâu rất nổi danh, đối phương liếc mắt liền nhìn ra đến ta là lần đầu tiên tới." Nghe Giang Lăng, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng: "Trước đó dưới lâu có người nói cái này Mãn Sơn Lâu tại toàn bộ đại lục từng cái thành trì đều có chi nhánh, xem ra tuyệt đối là một cái thế lực lớn."

"Giang chương quỹ nói đúng, ta là lần đầu tiên đến Thanh Thủy huyện. Trước đó đều tại hương dã bên trong, chưa thấy qua cái gì việc đời. Nếu có cái gì chỗ thất lễ, mong được tha thứ."

Đã nếu giả bộ phải giả bộ tới cùng, Sở Vân dứt khoát giả bộ như một cái từ nông thôn ra người tới.

"A, thì ra là thế, Sở lão đệ cũng không cần quá khách khí." Nghe Sở Vân, Giang Lăng nhẹ gật đầu: "Không biết Sở lão đệ lão sư là vị nào?"

"Cái này không tiện lộ ra, mong được tha thứ."

Nhún vai, Sở Vân nói ra.

Hắn nơi nào có cái gì lão sư, bị người nhận làm là pháp sư chẳng qua là sử dụng cái bật lửa. Huống hồ hắn đối dị giới thể lực phân bố hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể trả lời như vậy.

"Đã dạng này ta liền không miễn cưỡng, không biết Sở lão đệ lần này tới, thể nhưng là có sinh ý muốn làm?"

Nghe Sở Vân, Giang Lăng nhẹ gật đầu.

Pháp sư tính cách đều có chút kỳ quái, hắn không thể không cẩn thận đối đãi. Vạn nhất Sở Vân phía sau là một cái cường đại pháp sư, mà hắn Giang Lăng nếu là đắc tội đối phương, cũng không phải làm việc nhỏ. Dù là Mãn Sơn Lâu thực lực cũng không e ngại một cái cường đại pháp sư, nhưng là cũng không hy vọng từ tìm phiền toái.

"Ta cái này có nhiều thứ, không biết Mãn Sơn Lâu có thu hay không?"

Suy nghĩ một chút, Sở Vân quyết định, xuất ra một cái bọc giấy bỏ vào trước mặt trên bàn trà.

Như quả không ngoài tay, hắn tại dị giới vĩnh viễn chỉ có thể tầm thường vô vị, dựa vào cùng thôn dân đổi ít đồ đến trong thế giới hiện thực đi bán.

Nhưng là nếu như muốn tại dị giới phát triển cường đại lên, liền cần hướng về phía trước bước một bước dài. Mà ở trong đó, có lẽ liền là hắn Sở Vân điểm xuất phát.

Tiền tài không để ra ngoài đạo lý hắn cũng minh bạch, nhưng là chính là bởi vì có được tùy thời trở lại thế giới hiện thực cái này một hạng công năng, mới khiến cho Sở Vân không có quá nhiều nỗi lo về sau.

"Đây là... Muối?"

Mở ra trước mặt bọc giấy, Giang Lăng nhìn một chút về sau, mở miệng hỏi.

"Là muối tinh, các ngươi nơi này thu a?"

Nhìn xem Giang Lăng biểu lộ, Sở Vân hỏi.

Có thể liếc mắt liền nhìn ra trong gói giấy chính là muối, nói rõ cái này Giang Lăng kiến thức không tầm thường.

Trước đó Sở Vân tại Thanh Thủy huyện đi dạo thời điểm, cũng nhìn thấy có người bán ra muối ăn. Cùng trước đó Mục Vân bọn hắn đồng dạng, là loại kia màu xám trộn lẫn hạt cát muối.

Loại kia muối ra giá là 10 cái ngân tệ một cân, quả thực không rẻ.

Cái này thì tương đương với trong thế giới hiện thực 1000 đồng mua một cân muối, có thể tính được xa xỉ phẩm.

Trước đó Mục Vân bọn hắn đổi lấy muối ăn tương đương với một kim tệ một cân, trọn vẹn là Thanh Thủy huyện giá cả 10 lần. Có thể nghĩ, trước đó gặp phải Hàn Nghị bọn hắn là cỡ nào hắc.

"Sở lão đệ là từ bờ biển nơi đó tới?"

Dùng nhẹ tay xoa trước mắt muối ăn, Giang Lăng theo miệng hỏi.

Sau một khắc hắn đem muối ăn phóng tới miệng bên trong nếm nếm, thần sắc lập tức trở nên ngưng trọng lên.

Làm Mãn Sơn Lâu chương quỹ, cho dù là Thanh Thủy huyện như thế một cái không lớn địa phương, nhưng là cũng kiến thức rộng rãi.

Thanh Thủy huyện thậm chí là Đông Lăng quận vùng này mọi người ăn muối đều là mỏ muối, là dùng núi trong đá mỏ muối đề luyện ra. Chính vì vậy, muối nhan sắc phát xám, bên trong còn trộn lẫn lấy không ít hạt cát.

Mà chân chính tốt muối, thì là dùng nước biển phơi chế.

Nơi đây cách cách bờ biển mấy ngàn dặm xa, muối biển cơ hồ căn bản vận không đến nơi đây. Cho dù là xuất hiện số ít muối biển, cũng là cực kỳ trân quý.

Mà khiến Giang Lăng khiếp sợ, là cái này muối hương vị.

Muối biển phơi chế mà thành, là khối lớn tinh thể. Cho dù là mài vỡ nát, hương vị cũng cùng trước mắt cái này muối kém rất nhiều.

Chỉ có một khả năng, cái kia chính là Sở Vân xuất ra muối là đi qua chiều sâu gia công tinh luyện.

Cứ như vậy chỉ có một loại giải thích, cái kia chính là chế tác cái này muối người là một tên luyện kim thuật sư.

Nhưng là luyện kim thuật sư bình thường đều chỉ chế tác được tề trang bị các thứ, mà dùng để làm muối, vậy đã nói rõ một vấn đề.

Cái kia chính là cái này luyện kim thuật sư quá cường đại, cường đại đến không có việc gì ngay cả muối vật này đều muốn gia công tinh luyện. Dạng này đã nói lên, vị này luyện kim thuật sư đối với phẩm chất cuộc sống truy cầu, càng đại biểu thân phận của hắn.

Mà trước mắt Sở Vân là một tên pháp sư, cái này đơn giản nói rõ Sở Vân sư phó chính là tên kia cường đại luyện kim thuật sư.

Vén vén ném thử một miếng muối, Giang Lăng liền đem Sở Vân cùng hắn thân phận lão sư phân tích đi ra. Đương nhiên, đây chỉ là Giang Lăng ý nghĩ, Sở Vân cũng không biết địa vị của hắn tại đối phương trong mắt lập tức đạt tới vô hạn tăng lên.

"Đây là lão sư ta cho ta, cùng bờ biển không quan hệ."

Vì để tránh cho đối phương truy vấn, Sở Vân chỉ có thể tìm cái cớ.

Mà Sở Vân đơn giản một câu, để Giang Lăng có vô hạn mơ màng.

"Là, nhất định là lão sư hắn rất cần tiền, sau đó mua sắm vật liệu đến tiến hành luyện kim nghiên cứu. Bằng không, không có khả năng để đệ tử đi ra bán muối."

Vậy lão sư nhất định là bận tâm lấy thân phận của mình không muốn tự mình ra mặt, lời như vậy, ta nhất định phải làm cho đối phương hài lòng. Cứ như vậy, cố gắng có thể đóng cái này luyện kim thuật đại sư."

Có ý nghĩ này, Giang Lăng lập tức làm ra quyết định.

"Cái này muối phẩm chất không tệ, như vậy đi. Ta ra số này, ngươi có bao nhiêu đều có thể bán cho ta."

Suy nghĩ một chút về sau, Giang Lăng vờn một cái ngón tay.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24 : Hiệp nghị

"Sở lão đệ loại này muối, ta dựa theo 10 kim tệ một cân giá cả đến thu, không biết ý như thế nào?"

Duỗi ra một cái ngón tay, Giang Lăng cười hỏi.

Sở Vân không nghĩ tới, Giang Lăng lại sẽ cho ra cao như vậy giá cả.

Trước đó tại Liễu Hà thôn gặp được Hàn Nghị thời điểm Sở Vân từng muốn qua 10 kim tệ một cân giá cả, nhưng đây chẳng qua là công phu sư tử ngọam. Chính là bởi vì Thanh Thạch nói Hàn Nghị rất đen, cho nên cố ý mở ra như thế giá cả.

Không nghĩ tới hiện tại Giang Lăng thật cấp ra dạng này giá tiền, cái này có chút vượt quá Sở Vân đoán trước.

Trên thị trường cấp thấp mỏ muối chỉ bắt quá 10 cái ngân tệ một cân, cho dù Sở Vân muối tinh cho dù tốt, trong lòng hắn giá cả cũng sẽ không vượt qua 1 kim tệ. Mà bây giờ Giang Lăng cho ra giá cả, đúng là trong lòng của hắn giá vị 10 lần.

Nhưng kỳ thật Sở Vân không biết là, thế giới này kẻ có tiền rất nhiều. Cuộc sống của bọn hắn, không phải bình thường bách tính có thể tưởng tượng.

Tại đời sống vật chất đạt đến trình độ nhất định về sau, mọi người liền sẽ truy cầu cao hơn phẩm chất cuộc sống, thậm chí người giàu có ở giữa đồng dạng sẽ ganh đua so sánh.

10 kim tệ một cân giá tiền nhìn như rất đắt, nhưng là đối với có ít người tới nói cũng không phải không tiếp thụ được.

Muối ăn loại vật này lúc đầu tiêu hao liền nhỏ, một người một tháng cũng ăn không được hai lượng muối ăn. Mà đối với như thế tinh xảo muối ăn, vẫn là luyện kim thuật sư tinh luyện, tự nhiên sẽ có người truy phùng.

Sở Văn không biết, Giang Lăng cho ra cái giả tiền này cũng rất lợi ích thực tế. Trong đó khả năng không kiếm được cái gì lợi nhuận, mở ra dạng này giả cả, hơn phân nửa là vì kết giao Sở Văn cùng phía sau hấn vị kia luyện kim thuật sư.

"Vậy thì tốt, ta bán 100 cân, đây là năm cân, còn lại ta ngày mai đưa tới." Từ tay nải bên trong xuất ra năm cân muối ăn, Sở Văn đưa chúng nó bỏ vào trước mặt bàn trà bên trên.

Từ Giang Lăng trong lời nói, Sở Văn nghe không ra cái gì ác ý. Nhìn như vậy đến, đối phương không có cướp đoạt chi ý.

Ngắm lại cũng thế, 10 kim tệ một cân muối ăn giả cả, liền như là thể giới hiện thực 10 vạn đồng. Trước đó Sở Văn cùng Bách Thảo Đường cái kia Tân Vũ giao dịch nhân sâm thời điểm cũng là 10 vạn đồng một cây, mà trước mắt cái này Giang Lăng thực lực nhìn qua rõ ràng còn cao hơn Tân Vũ.

"Sở lão đệ, người nhìn dạng này như thế nào?"

Giang Lăng lúc này đứng lên, đi tới một bên một cái tủ nhỏ trước. Mở ra một cái trong đó nhỏ ngăn kéo lấy ra một vật, lần nữa trở lại Sở Văn trước mặt.

"5 cân muối là 50 kim tệ, ta nhìn Sở lão đệ trên tay trống trơn, không bằng thay cái trừ vật giới chỉ. Chiếc nhẫn kia thả đi ra bên ngoài, ít nhất phải bán được 100 kim tệ."

Nói, Giang Lăng đem vừa rồi từ trong tủ chén lấy ra một cái nhẫn bé đưa tới Sở Văn trên tay.

Giang Lăng có chút kỳ quái, Sở Văn làm một cái pháp sư, lại có thể nào không có trừ vật giới chỉ. Nhưng là nghĩ thì nghĩ, hấn đương nhiên sẽ không đến hỏi.

Hấn xuất ra cái này trừ vật giới chỉ xác thực giá trị 100 kim tệ, sở dĩ cho Sở Văn, cũng là để tỏ lòng thành ý. Dù sao Sở Văn sau lưng, rất có thể có một cái cường đại luyện kim thuật sư.

Sau đó, Giang Lăng nói cho Sở Văn trừ vật giới chỉ mở ra khẩu quyết, cũng để hấn nhỏ máu nhận chủ.

Mỗi một cái trừ vật giới chỉ đều có đặc biệt mở ra khẩu quyết, trừ phi người chết, nếu không người khác là không cách nào mở ra.

Dựa theo Giang Lăng chỗ nói cho khẩu quyết, Sở Văn mở ra trừ vật giới chỉ không gian.

Trừ vật giới chỉ không gian không đại, đại khái chỉ có một mét khối lớn nhỏ. Bất quá đây đối với Sở Văn tới nói, tuyệt đối là cái thứ tốt.

Đối với có thể tại thể giới hiện thực cùng dị giới xuyên thẳng qua Sở Văn tới nói, trừ vật giới chỉ đối với hấn tác dụng muốn vượt xa người khác.

"Giang chương quỹ, trong này còn có vài cuốn sách."

Nhìn thấy không gian trừ vật trong góc nằm mấy vốn có chút cũ nát sách, Sở Văn mở miệng nói ra.

"A, ta biết, cái kia là trước kia chủ nhân lưu lại, ta xem dưới, không có tác dụng gì. Người nếu là cảm thấy chiếm địa phương, tiện tay ném đi liền tốt."
Tướng lĩnh tự nhiên biết trừ vật giới chỉ bên trong có cái gì, cho nên lơ đãng nói ra.

Dùng năm cân muối đổi được một viên trừ vật giới chỉ, Sở Văn cho là mình đã kiếm được. Mặc kệ hấn có phải hay không giống Giang Lăng nói tới giá trị 100 kim tệ, nhưng đối với hấn mà nói, đơn giản quá đáng giá.

Hiệp thương tốt ngày thứ hai đưa còn lại muối ăn tới, Sở Văn liền dẫn Thanh Thạch bọn hấn rời đi Mãn Sơn Lâu. Trước khi đi, Giang Lăng đưa cho Sở Văn một cái màu bạc nhỏ bằng hiệu, phía trên điêu khắc một cái tinh xảo lâu các. Sở Văn cũng không để ý, tiện tay ném tới trừ vật giới chỉ bên trong.

Sau đó mấy người tìm quán cơm, tại tiểu nhị chào hỏi hạ điểm mấy món ăn.

Cũng may Sở Văn thích ứng năng lực rất mạnh, bằng không mà nói dị giới những cái kia loại thịt hấn còn chưa nhất định có thể nuốt trôi đi.

Trong lúc đó nhìn thấy bên cạnh bàn khách nhân ở uống rượu, Sở Văn cũng muốn một bình cái gọi là rượu trái cây. Nhưng là tại hương qua về sau liền đã mất đi hứng thú, rượu trái cây bình thân vô vị chẳng những mùi rượu rất nhạt, thậm chí còn không có thể giới hiện thực đồ uống dễ uống.

Bất quá Thanh Thạch bọn hấn ngược lại là uống thật vui vẻ, cơ hồ mỗi người uống hết đi một lớn ấm.

Bình thường sinh hoạt ở trong thôn, ngay cả ăn cơm có lúc cũng thành vấn đề, liền chớ đừng nói chi là uống rượu. Một trận này bọn hấn ăn xem như gió cuốn mây tan, nếu không phải Sở Văn tại bọn họ đây có chút xấu hổ, cố gắng còn có thể ăn được càng nhiều.

Cho dù dạng này, bữa cơm này vẫn là tiêu hết Sở Văn 5 cái ngân tệ. Bất quá đối với có được 10 kim tệ hấn tới nói, cũng không tính là gì.

Nguyên bản Sở Văn còn muốn lại Thanh Thủy huyện ở lại một đêm, nhưng là suy nghĩ một chút về sau, vẫn là đem ý nghĩ này phủ định.

Hấn đến thời điểm cũng không có mang cái gì trừ vật giới chỉ, nếu là ở chỗ này ở, ngày mai đột nhiên liền đi ra một trăm cân muối ăn, cố gắng không phải chuyện gì tốt.

Mãn Sơn Lâu Giang Lăng Sở Vân chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy, cứ việc hôm nay đối phương một mực rất khách khí, nhưng là tại cái này dị giới bên trong Sở Vân biết khắp nơi phải cẩn thận. Thế là hần quyết định, vẫn là thừa dịp trước khi trời tối trở lại Liễu Hà thôn.

Ra Thanh Thủy huyện Sở Vân một nhóm bốn người dựa theo lúc đến đường trở về, nửa giờ sau, tại mảnh rừng cây kia bên trong tìm được chạy bằng điện xe ba gác.

Hiện tại có trừ vật giới chỉ, Sở Vân liền thuận tiện rất nhiều. Đối với xe điện mà nói, hần liền có thể nhiều mua mấy cái bình điện phóng tới trừ vật giới chỉ bên trong. Chờ xe điện bình điện không có điện, liền có thể tùy thời thay đổi.

Tại sắc trời có chút tái đi thời điểm, Sở Vân bọn người rốt cục chạy về Liễu Hà thôn. Nhưng là sau đó một khắc, Sở Vân nhú mày.

Cửa thôn chỗ lúc này có không ít thanh niên trai tráng cầm trường đao, nhìn chăm chăm đứng ở nơi đó.

"Là Thanh Thạch! Thanh Thạch cùng Sở đại nhân về đến rồi!"

Có người phát hiện Sở Vân xe chạy bằng điện, lớn tiếng kêu lên.

Không phải là đã xảy ra chuyện gì? Nghĩ tới chỗ này Sở Vân tăng nhanh chạy tốc độ.

Mà phía sau hần Thanh Thạch bọn hần cũng nhìn thấy cửa thôn tình huống, thần sắc trở nên có chút lo lắng.

"Xảy ra chuyện gì a?"

Ngay tại xe chạy bằng điện lái đến cửa thôn thời điểm, Thanh Thạch vội vàng hướng phía một tên thanh niên trai tráng hỏi.

"Mục thôn trưởng. . . Hần không được!"

Cái kia thanh niên trai tráng nhìn thấy Thanh Thạch, lo lắng kêu lên, trong ánh mắt hiện ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25 : Cái chết của Mục Vân

"Thôn trưởng thế nào? Xảy ra chuyện gì rồi?"

Thanh Thạch nghe cái kia lời của người tuổi trẻ, lập tức hốt hoảng.

"Cái gì? Mục Vân xảy ra chuyện rồi? Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Lúc này Sở Vân vẫn như cũ duy trì tỉnh táo, đồng thời mở miệng hỏi.

Hần đến dị giới không có quá lâu, cùng Mục Vân bọn hần mặc dù hữu hảo, nhưng lúc này tình cảm khẳng định không bằng Thanh Thạch như thế. Dưới loại tình huống này, Sở Vân còn có thể giữ vững tỉnh táo.

"Vừa rồi rồi hai người, cùng thôn trưởng nói mấy câu đem hần đã thương."

Người trẻ tuổi cũng là lo lắng vạn phần, vội vàng nói.

"Đi qua nhìn một chút!" Biết hỏi như vậy cũng không phải chuyện gì, Sở Vân mang theo Thanh Thạch bọn hần hướng phía Mục Vân nhà gỗ đi đến.

Tiến vào nhà gỗ về sau, Sở Vân mới biết được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Mục Vân nằm tại trên giường gỗ, miệng lớn phun máu. Toàn bộ giường đều bị máu tươi nhuộm đỏ, rất là dọa người.

Mục Vân tôn nữ Tú Nhi lúc này ghé vào đầu giường bên trên bả vai run run, hiển nhiên là đã khóc thật lâu.

"Xảy ra chuyện gì rồi?"

Cau mày, Sở Vân mở miệng hỏi.

Không nghĩ tới chỉ là rời đi đã hơn nửa ngày thời gian, Mục Vân liền biến thành cái dạng này.

"Sở đại nhân trở về... Khục khục..."

Mở to mắt, Mục Vân gặp tới cửa Sở Vân, cố gắng nghĩ chống đỡ đứng người dậy.

"Vừa mới tới hai người, nói là muốn tìm người." Thở hổn hển mấy cái, Mục Vân tiếp tục nói: "Ta nói người không tại, bọn hắn không nói hai lời liền động thủ."

Phun một ngụm máu về sau, Mục Vân mở miệng lần nữa "Bọn hắn rất mạnh, so ta đã từng gặp mạnh nhất thanh đồng cấp võ giả còn mạnh hơn. Nếu như ta không có đoán sai, hẳn là Bạch Ngân cấp võ giả."

Dứt lời, Mục Vân dồn dập thở hổn hển.

"Tìm ta? Không phải là Hàn Nghị phái qua người tới?"

Cau mày nghĩ nghĩ, Sở Vân cái thứ nhất liền nghĩ đến trước đó cái kia Hàn Nghị.

Ngoại trừ xung quanh mấy cái thôn thôn dân, không có ai biết hẳn người này. Muốn nói Sở Vân có thể nghĩ tới, cái thứ nhất chính là hắn.

Trước đó tại bị Sở Vân dùng một cái pháo hoa hù đến về sau, Hàn Nghị bồi thường 10 kim tệ. Dựa theo Thanh Thạch bọn hắn thuyết pháp, Hàn Nghị là cái lòng dạ hiểm độc thương nhân. Cứ như vậy, khẳng định sẽ không dễ dàng đem chuyện nào quên mất.

Sở Vân không có hoài nghi Mục Vân thuyết pháp, mặc dù hắn bản thân không là võ giả. Nhưng dù sao sống nhiều năm như vậy, kinh nghiệm vẫn phải có.

Phái hai tên Bạch Ngân cấp võ giả tới, rõ ràng là đến nhằm vào hắn. Bởi vì ngày đó Hàn Nghị thủ hạ đã nói qua, Sở Vân là một cái Bạch Ngân cấp pháp sư.

"Lão hủ suy đoán cũng thế, Sở đại nhân phải cẩn thận a!" Lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, Mục Vân cất lực nói ra: "Ta là không được, ta chỉ xin nhờ Sở đại nhân một sự kiện, kia chính là ta tồn... Tồn..."

Không đợi Mục Vân nói xong, liền nhắm mắt lại, mất mủ cuối cùng một hơi.

"Gia gia!"

Cảm giác được Mục Vân đã tắt thở, nằm sấp ở trên người hắn Tú Nhi nghẹn ngào khóc rống.

Lúc này Sở Vân nội tâm cũng là rất bi thống, cùng Mục Vân mặc dù tiếp xúc thời gian ngắn ngủi, nhưng là Sở Vân có thể nhìn ra được hắn là một người tốt. Một cái vì thôn dân sinh hoạt nghĩ hết tất cả biện pháp lão nhân, lúc này lại rời đi nhân thế.

"Đều là người!"

Ngay lúc này, Tú Nhi chậm rãi đứng lên, quay đầu hướng Sở Vân quát.

"Những người kia là tới tìm người, chính là bởi vì người không có ở, bọn hắn mới có thể đánh gia gia của ta!"

"Nếu như không phải người xuất hiện, gia gia của ta cũng sẽ không có sự tình."

"Đều là người! Cũng là bởi vì người, gia gia của ta mới có thể chết!"

Tú Nhi biểu lộ dần dần trở nên lạnh, hiển nhiên là cực kỳ tức giận.

"Tú Nhi, người đừng nói như vậy! Sở đại nhân thế nhưng là cứu được người!"

Sở Vân sau lưng Thanh Thạch lúc này đứng lên, hướng về phía Tú Nhi hô.

Hắn cùng Tú Nhi ý nghĩ khác biệt, mặc dù hắn biết tú người lời nói có lẽ có một đạo lý của nó. Nhưng là làm hắn tới nói, Sở Vân xuất hiện về sau, sự giúp đỡ dành cho hắn là rất lớn. Mà lần này chỉ là ngoài ý muốn, cũng không nên tất cả đều là Sở Vân sai lầm.

"Ta mặc kệ! Ta chỉ biết là, đúng là hắn Sở Vân xuất hiện, gia gia của ta mới chết!"

Lúc này Tú Nhi đã không lo được ban đầu là Sở Vân cứu được hắn, con mắt đỏ bừng quát.

"Ta biết người là pháp sư, ta đánh không lại người. Nhưng là người phải nhớ kỹ, ta sớm muộn sẽ trở lại tìm người!"

Dứt lời, Tú Nhi thẳng đến lấy ngoài cửa lớn chạy tới, mấy hơi ở giữa liền không thấy bóng dáng.

"Sở đại nhân đừng để ý, Tú Nhi còn nhỏ..."

Thở dài, Sở Vân sau lưng Thanh Thạch khuyen lon.

Lúc này Sở Vân cũng là mặt âm trầm đứng ở nơi đó, nội tâm sóng cả mãnh liệt.

"Có lẽ là sự xuất hiện của ta thật hại người!"

Nhìn xem Mục Vân thi thể, Sở Vân nội tâm hò hét nói.

"Có lẽ là bởi vì ta tuổi trẻ không có kinh nghiệm, đi lên liền lấy ra để cho người ta động tâm đồ vật. Có lẽ không có ta tồn tại, cuộc sống của các người vẫn như cũ có thể an nhàn.

Nhưng là chuyện bây giờ phát sinh, đã cùng ta có quan hệ, như vậy chuyện còn lại ta đến gánh chịu.

Mục lão người yên tâm, mối thù của người ta tới cấp cho người báo. Ta đáp ứng người, nhất định phải làm cho bọn hắn gấp trăm lần hoàn lại."

Mặt âm trầm, Sở Vân nắm chặt nắm đấm.

Hiện tại Sở Vân mới biết mình có chút lỗ mắng rồi.

Mới vừa đến cái này dị giới đến, liền lấy thể giới này không có có đồ vật đem đổi lấy vật tư. Không nghĩ tới không ra ba ngày, liền bị người khác ghi nhớ.

Sở Vân cảm thấy mình có chút chỉ vì cái trước mắt, vì mình kiếm được tiền nhiều hơn, không có bận tâm cái khác.

Cứ việc Mục Vân là người của một thể giới khác, nhưng tiếp xúc mấy ngày nhiều ít cũng có chút tình cảm. Bởi vì chính mình sơ sẩy đưa đến đối phương chết, Sở Vân nội tâm vẫn là rất áy náy.

Hắn một sai lầm, để Liễu Hà thôn không có thôn trưởng, để Tú Nhi đã mất đi thân nhân. Những việc này, đều là Sở Vân không muốn nhìn thấy.

Việc đã đến nước này, Sở Vân cũng vô pháp cải biến sự thật. Ngay sau đó, hắn cùng Thanh Thạch bọn hắn đem Mục Vân thi thể chôn đến ngoài thôn.

"Sở đại nhân, hiện tại thôn trưởng đã chết, người cả thôn không có người quản lý." Xử lý xong Mục Vân hậu sự về sau, Thanh Thạch đi vào Sở Vân trước mặt nói ra: "Vừa rồi ta cùng trong thôn mấy cái lão nhân thương lượng một chút, còn xin Sở đại nhân làm chúng ta thôn trưởng."

Dứt lời, Thanh Thạch cùng sau lưng tầm mười người trẻ tuổi đồng thời hướng phía Sở Vân khom mình hành lễ.

"Cái này tại sao có thể?"

Nghe Thanh Thạch Đích lời nói, Sở Vân vội vàng khoát tay.

Hắn lại không phải người của thể giới này, lại làm sao có thể làm người thôn trưởng này.

"Sở đại nhân, trong thôn hiện tại ngoại trừ già yếu bên ngoài, chính là chúng ta vệ đội người. Người nhìn bọn ta, cái nào thích hợp làm thôn trưởng?" Nhìn chung quanh bốn phía một chút, Thanh Thạch nói lần nữa: "Sở đại nhân vốn là pháp sư, tất cả mọi người tin tưởng ngài có thể bảo hộ này thôn tử. Chúng ta nguyện ý thể chết cũng đi theo Sở đại nhân."

"Chúng ta nguyện ý thể chết cũng đi theo Sở đại nhân!" Thanh Thạch sau lưng hơn mười người thanh niên trai tráng quỳ xuống.

"Nguyện ý thể chết cũng đi theo Sở đại nhân!" Không biết từ nơi nào lần lượt đi ra mấy chục tên thanh niên trai tráng, tiếng la vang vọng bốn phía.

Những ngày này Sở Vân thỉnh thoảng dùng thể giới hiện thực được phẩm tới cứu trị Liễu Hà thôn một chút thôn dân, sự tích của hắn cơ hồ mỗi một cái thôn dân đều đã biết được.

Trước kia thôn dân ngã bệnh không có tiền chỉ có thể nâng cao, hiện tại có Sở Vân, thật nhiều người đã bị hắn từ ốm đau ở trong giải cứu ra. Các thôn dân đối với Sở Vân, là phi thường cảm kích.

"Ai!"

Nhìn xem bốn phía những cái kia thanh niên trai tráng, cùng nghe được bọn hắn tiếng la lần lượt từ trong phòng đi ra thôn dân, Sở Vân thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Võ giả

Sở Vân sở dĩ thờ dài, cũng là có nguyên nhân.

Hắn hiện tại chẳng qua là người bình thường, không hề giống mọi người cho rằng như thế là pháp sư. Dưới loại tình huống này, bảo hộ thôn dân năng lực là có hạn.

Tựa như trước đó như thế, nếu như còn có cao thủ tìm đến đến hắn, Sở Vân cũng là không làm nên chuyện gì. Cho nên hiện tại thôn dân dạng này tôn sùng hắn, để hắn có chút không đành lòng.

"Sở đại nhân ngài cũng đừng thoái thác!" Nhìn xem Sở Vân ở nơi đó do dự, một bên Thanh Thạch mở miệng nói ra: "Sở đại nhân người nhìn bọn ta, phần lớn là một chữ to không biết gia hóa. Vô luận để chúng ta ai tới làm thôn trưởng, sớm muộn cũng có một ngày thôn dân sẽ bị chết đói."

Nghe Thanh Thạch đích lời nói, Sở Vân rơi vào trầm tư.

Nếu như lão thôn trưởng không có chết, hắn có thể sẽ không đi quản Liễn Hà thôn sự tình. Nhưng chính là bởi vì Mục Vân chết cùng hắn nhiều ít có quan hệ, khiến cho Sở Vân trong lòng có chút áy náy.

"Như vậy đi!" Nghĩ nghĩ, Sở Vân làm ra quyết định: "Ta trước tạm thời tới làm người thôn trưởng này, nếu có nhân tuyển thích hợp, ta lập tức đem vị trí tặng cho hắn."

Nghĩ tới nghĩ lui, Sở Vân cảm thấy đây là một ý định không tồi.

Xử lý xong mọi chuyện cần thiết, Sở Vân trở lại trong nhà gỗ ngăn người.

"Hiện tại vội vàng nhất sự tình có hai kiện!"

Ngồi tại bên giường, Sở Vân chau mày.

"Thứ nhất chính là ta cá nhân thực lực tăng lên, dựa theo Mục Vân trước khi chết, tôi tìm ta người là Bạch Ngân cấp võ giả, hắn là rất cường đại đáng về."

Mặc dù không biết Bạch Ngân cấp võ giả thực lực, nhưng là đi vào dị giới lâu như vậy, liền là kẻ ngu cũng có thể phân ra thế giới này thực lực đẳng cấp.

Vô luận là võ giả hay là pháp sư, đều theo chiều hắc thiết, thanh đồng, bạch ngân mấy loại cấp bậc phân chia. Mà Bạch Ngân cấp, thì là trước mắt Sở Vân đã nghe qua cấp bậc cao nhất.

Hắn hiện tại chỉ là người bình thường, đừng nói là hắn, liền ngay cả Thanh Thạch lực lượng đều so Sở Vân lớn, nhưng là đều còn không có đạt tới Hắc Thiết cấp võ giả. Cứ như vậy đã nói lên, Bạch Ngân cấp võ giả mạnh mẽ đến mức nào.

Nếu như hai người kia lại trở lại, Sở Vân chỉ có thể lựa chọn chạy trốn. Trừ phi, thực lực của hắn phải mạnh hơn đối phương.

Còn có một chút liền là Liễn Hà thôn thực lực tổng hợp tăng lên.

Trước đó Sở Vân cũng ít nhiều hiểu rõ qua, Mê Vụ Chi Lâm chung quanh những này thôn bình thường nhìn như hòa bình. Nhưng là bởi vì vật tư thiếu thốn nguyên nhân, cũng lên qua không ít xung đột. Tại xung đột thời điểm, tử thương cũng là khó tránh khỏi sự tình.

Hiện tại hắn đã trở thành Liễn Hà thôn thôn trưởng, cứ việc nói trách nhiệm vật này muốn làm sao nhìn. Nhưng Mục Vân bởi vì hắn mà chết, Sở Vân nhiều ít muốn vì Liễn Hà thôn làm những gì.

Nghĩ đến nơi này, Sở Vân không khỏi thờ dài. Nghĩ muốn tăng thực lực lên, cũng không phải chuyện đơn giản như vậy.

Vừa rồi hắn đã nếm thử lại ăn mấy cái linh quả, chỉ tiếc lực lượng tăng lên cũng không rõ ràng. Xem ra linh quả loại vật này ăn nhiều cũng không nhất định có hiệu quả, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Đúng rồi!

Đột nhiên Sở Vân nghĩ đến một sự kiện, thế là vội vàng nâng lên tay trái, trong lòng mặc niệm khẩu quyết.

Sau một khắc, ba vốn có chút cũ nát thur tịch ra hiện trên tay hắn.

Trước đó tại Mãn Sơn Lâu Giang Lăng bán cho hắn trữ vật giới chỉ thời điểm, Sở Vân phát hiện bên trong có vài cuốn sách, lúc ấy Giang Lăng cũng không hề để ý, chỉ là nói cho hắn biết không thích liền ném đi. Hiện tại Sở Vân muốn nhìn một chút, những sách này là làm cái gì.

« Cơ Sở Luyện Khí Pháp », « Phong Lâm Đạo Pháp », « Pháp Thuật Địch Cơ Bản Lý Luận »

Nhìn thấy trước mắt ba quyển sách danh tự, Sở Vân nhân tình sáng lên.

Hắn hiện tại thiếu nhất chính là cái gì? Cái kia chính là thực lực. Mà mấy bản này sách chỉ từ danh tự nhìn lại, liền biết là làm cái gì.

Ngay sau đó, Sở Vân lật ra thứ nhất bản « Cơ Sở Luyện Khí Pháp ».

Quyển sách này cũng không phức tạp, đơn giản vài câu khẩu quyết nói rõ võ giả tu luyện nguyên lý.

Nguyên lai, sở dĩ được xưng là võ giả, chính là bởi vì bọn hắn tu luyện được đấu khí. Đấu khí là một loại thiên địa linh khí, bị người nắm giữ, vận dụng đến tự thân bên trong, dạng này liền có thể trở thành võ giả.

Trừ cái đó ra, trên sách còn giảng thuật khí tức phương thức vận chuyển.

"Xem ra thật đơn giản!"

Xem sách phía trên viết nội dung, Sở Vân thâm nghĩ trong lòng. Muốn trở thành một tên võ giả, chỉ cần nắm giữ khí tức vận chuyển, khiến cho chuyển đổi thành đấu khí là đủ.

Thế là, lập tức Sở Vân trên giường ngồi xuống. Dựa theo trên sách chỗ bày ra, thử nghiệm tại thể nội tìm kiếm khí tức.

Thường thường sự tình không hề giống nghĩ nghĩ đơn giản như vậy, cứ việc trên sách viết rất đơn giản, nhưng là tự mình ném thử về sau, Sở Vân liền biết không có đơn giản như vậy.

Vô luận như thế nào ném thử, Sở Vân đều không có cảm thấy thể nội có khí hơi thở lưu động.

Mười phút đồng hồ, nửa giờ, một giờ.

Ngay tại Sở Vân muốn từ bỏ thời điểm, kỳ tích xuất hiện.

Đột nhiên, Sở Vân cảm giác được bụng dưới có một dòng nước ấm. Mười phần rất nhỏ, nhưng lại có thể bị phát giác được.

Có cảm giác Sở Vân đại hỉ, vội vàng dựa theo trên sách phương pháp, thử nghiệm đem cái kia cỗ thật nhỏ khí tức ngưng tụ.

Có loại cảm giác này sau, dựa theo trên sách khí tức vận chuyển pháp tắc, Sở Vân cảm giác được trên thân các nơi cũng hơi sinh ra một chút khí tức. Mà những khí tức này đều chậm rãi hướng phía bụng dưới di động đi qua, muốn cùng cỗ khí tức kia tụ hợp.

Từ từ, trong bụng cỗ khí tức kia càng ngày càng rõ ràng. Cùng lúc đó, Sở Vân cảm giác được bụng dưới có chút phát nhiệt.

Khí tức không ngừng tăng cường, cùng lúc đó, Sở Vân cảm giác được toàn thân như bị ngàn vạn cái con kiến gặm cắn. Mồ hôi lớn như hạt đậu từ trên mặt rơi xuống, nhỏ giọt trên giường.

Sở Vân cắn răng kiên trì, bằng cảm giác hắn biết cỗ khí tức này sự giúp đỡ dành cho hắn sẽ là rất lớn.

Chỉ là hắn có chút buồn bực là, dựa theo trên sách nói, bồi dưỡng khí tức là một quá trình gian nan. Quá trình này cần thời gian rất lâu, cũng không phải là lập tức có thể bồi dưỡng.

"Không phải là trước đó ăn linh quả, mới khiến cho thể nội xuất hiện cỗ khí tức này?" Ninja đau đớn, Sở Vân thâm nghĩ trong lòng.

Đối với điểm này, Sở Vân một mực có nghi hoặc.

Linh quả loại vật này ăn về sau sẽ cảm giác được lực lượng gia tăng, lời như vậy, đối mọi người tới nói đây tuyệt đối là đồ tốt.

Mà trước đó Liễu Hà thôn đã từng cũng dùng qua một chút linh quả đến cùng nước sạch huyện người đổi đồ vật, chẳng lẽ nói bọn hắn không biết linh quả hiệu quả a?

Liễu Hà thôn bên này chỉ là phổ thông bách tính, nếu là thần kỳ như thế linh quả bị người phát hiện, như vậy linh quả còn có thể còn lại a? Chỉ sợ sớm đã bị Thanh Thủy huyện những cái kia người có thực lực cướp sạch.

"Không phải là linh quả đối với những người kia, thậm chí là toàn bộ dị giới người mang tới hiệu quả đều không có hắn ăn vào hiệu quả tốt?" Sở Vân thâm nghĩ trong lòng.

Lúc này đã không dung hấn suy nghĩ nhiều, trong bụng khí tức càng lúc càng nồng nặc. Theo các vị trí cơ thể khí tức không ngừng tràn vào, cái kia khí lưu như cùng một dòng sông đồng dạng.

Oanh!

Không biết qua bao lâu, Sở Vân cảm giác được thể nội âm vang rung động. Nguyên bản luồng khí kia biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một cỗ càng thêm thuần khiết khí tức. Cỗ khí tức này liền lơ lửng ở trong bụng, tạo thành cố định chỗ.

Sở Vân biết, dựa theo trong sách nói tới, hấn hiện tại đã trở thành một tên võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Luồng Gió Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27 : Tìm hiểu

Sở Vân không có nghĩ tới là, hấn nhanh như vậy liền có thể trở thành một tên võ giả.

Lúc này hấn trong bụng cỗ khí tức kia, chính là cái gọi là đầu khí.

Hiện tại Sở Vân cảm giác được, lực lượng của mình nào chỉ là trước đó gấp đôi. Cùng trước đó so sánh, tuyệt đối không thể giống nhau mà nói.

Không riêng gì lực lượng, Sở Vân rõ ràng có thể phát giác được, năng lực cảm giác của mình so sánh trước kia cường đại rất nhiều.

Lúc này đã đến ban đêm, bên ngoài nhà gõ tiếng ve kêu đều muốn so trước đó lớn thêm không ít.

Sở Vân có thể cảm giác được, hấn hiện tại một quyền lực lượng tựa hồ cũng có thể đạt tới năm sáu trăm cân. Đây chính là Hắc Thiết cấp võ giả lực lượng, là thường người không cách nào so sánh.

Hít một hơi thật sâu, Sở Vân về tới thế giới hiện thực.

Nguyên bản Sở Vân đều không có tính toán tại dị giới qua đêm, hiện tại bởi vì Mục Vân chết, hấn không biết dị giới bên trong khi nào sẽ gặp nguy hiểm.

Lật ra quyển kia « Phong Lâm Đao Pháp », Sở Vân nhìn thấy bên trong là một chút chiêu thức đồ án. Không nói lời gì, đây là một bản đao phổ.

Cùng trước đó trở thành võ giả khác biệt, đao pháp cũng không phải là lập tức có thể luyện thành. Chỉ có chờ lúc không có chuyện gì làm, mới có thể chậm rãi nghiên cứu.

Về phần quyền kia sách pháp thuật, Sở Vân lật ra sau nhìn thấy, bên trong giảng thuật đều là một chút pháp sư đơn giản tri thức.

Cái gọi là pháp sư, chính là điều động các loại nguyên tố, để hoàn thành mình muốn mục đích. Lợi dụng nguyên tố hành vi, đến chế tạo trở thành pháp thuật.

Mà pháp thuật lại phân làm rất nhiều loại loại, căn cứ công dụng khác biệt phân làm công kích loại pháp thuật, phòng ngự loại pháp thuật cùng phụ trợ loại pháp thuật.

Pháp thuật thâm ảo tính vượt xa võ giả, nhìn một chút Sở Vân cảm giác được một cỗ ừ rừ đánh tới, không bao lâu liền ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai là cuối tuần, Sở Vân cho nhà gọi điện thoại nói không trở về về sau, liền đi tới dị giới.

Trải qua cân nhắc về sau, Sở Vân để cho người đem Thanh Thạch gọi đi qua.

"Thôn trưởng ngài gọi ta!"

Không lâu sau về sau, Thanh Thạch đi vào trong nhà gõ tới. Hấn đối Sở Vân xưng hô, cũng từ Sở đại nhân biến thành thôn trưởng.

"Về sau trực tiếp gọi ta Sở Vân là được." Nhìn thấy Thanh Thạch muốn phản bác, Sở Vân nói tiếp: "Đây là mệnh lệnh, về sau ngươi cùng người khác cũng nói một chút."

Vô luận là Sở đại nhân hoặc là thôn trưởng hai cái này xưng hô Sở Văn đều không quá ưa thích, làm một cái thể giới hiện thực người, hắn còn là ưa thích người khác trực tiếp kêu tên của hắn.

Nhìn thấy Sở Văn kiên trì như vậy, Thanh Thạch liền trầm mặc không nói.

"Lần này gọi ngươi tới, là muốn dạy cho các ngươi luyện khí chi pháp." Tại trong nhà gỗ đi dạo, tản bộ, Sở Văn mở miệng nói ra: "Ngươi muốn đem ta dạy cho ngươi một mực nhớ kỹ, sau đó dạy cho cái kia 100 tên hộ vệ."

Đây là Sở Văn suy nghĩ một cái buổi sáng làm ra quyết định.

Nguyên bản hắn còn muốn đem cái này luyện khí chi pháp một mình giữ lại, nhưng là nghĩ nghĩ, vẫn là từ bỏ quyết định này.

Khả năng hắn là lần đầu tiên nhìn thấy loại công pháp này sách, nhưng là đối với người khác mà nói, có lẽ là chẳng thêm ngo tới.

Liền lấy Mãn Sơn Lâu chương quỹ Giang Lăng tới nói, hắn lại há có thể không biết trừ vật giới chi bên trong chứa cái gì. Đã hắn nói không thích liền ném đi lời như vậy, hiển nhiên mấy bản này sách cũng không phải thứ gì trọng yếu.

Bất quá loại công pháp này đối với Thanh Thạch bọn hắn dạng này phổ thông bách tính tới nói, vẫn còn có chút giá trị.

Ngay sau đó, Sở Văn đem luyện khí pháp nội dung phía trên nói cho Thanh Thạch.

Thanh Thạch mặc dù không biết chữ, nhưng là vượt quá Sở Văn dự kiến, trí nhớ của hắn đặc biệt tốt. Chỉ là đọc hai lần, Thanh Thạch liền đem luyện khí pháp chủ quan lung xuống dưới. Không nghĩ tới, nhìn như thô tục Thanh Thạch trí nhớ còn rất tốt.

"Đứng rồi, mang ta đi sinh linh quả một khu vực như vậy nhìn xem."

Dạy cho Thanh Thạch, Sở Văn đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ, sau đó đối Thanh Thạch nói ra.

Tại Thanh Thạch Đích dẫn đầu dưới, không lâu sau Sở Văn hai người liền tới đến khoảng cách Liễu Hà thôn hơn một dặm địa ngoại một mảnh đất hoang chỗ.

Tại một mảnh đất hoang chỗ, có năm viên thấp bé cây ăn quả. Chính là Sở Văn nghĩ muốn tìm, sản xuất linh quả cây ăn quả.

Lúc này cây ăn quả chung quanh có bốn tên cầm đao thanh niên trai tráng thủ hộ ở nơi đó, nhìn thấy Sở Văn cùng Thanh Thạch nhao nhao hành lễ.

Dựa theo Thanh Thạch Đích thuyết pháp, một cân linh quả có thể đổi lấy một hai muối ăn. Đôi này Liễu Hà thôn tới nói là một bút không nhỏ tài phú, cho nên mà ở trong đó thời khắc có thôn dân trấn giữ.

Linh quả cây một tháng có thể sản xuất một nhóm linh quả, có chừng ba mươi cân tả hữu. Cứ tính toán như thế đến, những này linh quả trừ trước khi đi Mục Văn mỗi tháng lưu lại mười cân phân cho thôn dân bên ngoài, còn có thể đổi lấy hai cân muối ăn. Đôi này Liễu Hà thôn tới nói, tuyệt đối là trân quý tài phú.

Sở Văn nhìn thấy, linh quả trên cây lúc này đã treo đầy linh quả. Thông qua hỏi thăm Thanh Thạch biết được, tháng này linh quả còn có mấy ngày liền có thể thu hàng.

"Những thương nhân kia đổi linh quả là cái như thế nào cách nhìn?"

Nhìn xem treo ở trên cây đếm không hết linh quả, Sở Văn hướng Thanh Thạch hỏi.

"Bọn hắn nói linh quả hương vị rất tốt, ăn cũng có thể tăng trưởng chút khí lực." Nghe Sở Văn hỏi thăm, Thanh Thạch như nói thật nói: "Chỉ là bọn hắn đổi linh quả hứng thú cũng không phải là rất lớn, thậm chí còn không có nhân sâm bán được giá tiền cao."

Nguyên lai là dạng này, Sở Văn trong lòng hơi động: "Vậy các ngươi ăn hiệu quả thế nào?"

"Chỉ là cảm giác rất kháng đói, sau khi ăn xong có chút khí lực, khác cũng không có cái gì." Gãi gãi đầu, Thanh Thạch đáp.

"Xem ra cái này linh quả dị giới người ăn hiệu quả thật không lớn, không phải là bởi vì người của hai thể giới thể chất khác biệt, mới khiến cho khác nhau như thế lớn?" Đi qua phân tích, Sở Văn cho ra một cái đơn giản đáp án.

Bàn giao muốn tại linh quả cây bên này tăng cường thủ vệ về sau, Sở Văn về tới thôn.

Ngay sau đó, hắn lái Xe Ba Gác điện rời đi Liễu Hà thôn. Lần này hắn cũng không có mang bất luận kẻ nào, một thân một mình hướng Thanh Thủy huyện chạy tới.

Hiện tại Liễu Hà thôn tình thế không thật là tốt, lại thêm Thanh Thạch cần dạy những hộ vệ kia luyện khí pháp. Dù sao đã biết Thanh Thủy huyện phương hướng, Sở Văn tự nhiên không cần mang nhiều người.

Sau một tiếng, Sở Văn tại dã ngoại nấp kỹ sau xe, tiến vào Thanh Thủy trong huyện.

Cứ việc Thanh Thủy trong huyện có rất ít người gặp qua hắn, nhưng là Sở Vân vẫn tương đối cẩn thận. Dù sao nếu như ở chỗ này bị Hàn Nghị phát hiện, tình huống cũng có chút không ổn.

Không lâu sau, Sở Vân liền đi tới Mãn Sơn Lâu Thanh Thủy huyện chi nhánh. Nhìn bốn phía tình huống về sau, Sở Vân đi vào.

"Đại nhân mời lên lầu!"

Lầu một trong hành lang, trước đó cái kia gặp qua Sở Vân tiểu nhị nhìn thấy Sở Vân tới liền vội vàng nghênh đón, cung kính đem hắn mời lên lầu hai.

Nhìn xem Sở Vân lên lầu, lầu một những người kia nhao nhao kinh ngạc không thôi. Không nghĩ tới một cái niên kỷ không lớn người trẻ tuổi, lại có thể lên tới Mãn Sơn Lâu lầu hai.

Chỉ bất quá, đây cũng không phải là Sở Vân quan tâm vấn đề. Lên tới lầu hai về sau, Sở Vân nhìn thấy Giang Lăng lúc này đang ngồi ở bàn trà bên cạnh. Nhìn thấy hắn về sau, cười tiến lên đón.

Cũng không nói nhảm, Sở Vân trực tiếp đem 100 cân muối ăn từ trữ vật giới chỉ bên trong đem ra. Những này muối đều là đi qua Sở Vân xử lý, cũng không có cái gì bao bên ngoài chứa.

Đi qua đơn giản cân nặng, Giang Lăng đem một ngàn kim tệ giao cho Sở Vân. Cũng không khách khí, Sở Vân đem những này kim tệ đựng trữ vật giới chỉ bên trong đi.

"Giang chương quý, lần này tới, ta còn muốn cùng người hỏi thăm người."

Giao dịch xong về sau, Sở Vân nghĩ nghĩ, sau đó mở miệng nói ra.

"Sở lão đệ nhưng nói không ngại."

Mời Vân ngồi dạo bàn trà bên cạnh, Giang Lăng vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 : Tụ Bảo Các

"Hàn Nghị!"

Chậm chậm lên trước mắt Giang Lăng, Sở Vân nói ra hai chữ.

Sở Vân đi vào dị giới bên trong, ngoại trừ đợi tại Liễu Hà thôn bên ngoài, trước đó còn từ không hề rời đi qua.

Tại trong lúc này, hắn chỉ cùng những thôn khác người trao đổi qua vật tư. Muốn nói cái kia hai người cao thủ là những thôn khác người tìm đến, Sở Vân khẳng định là không tin.

Xung quanh trong thôn không có khả năng có người lợi hại như vậy, đạt tới Bạch Ngân cấp võ giả về sau, ai còn sẽ lưu tại một cái trong thôn.

Cứ như vậy, liền chỉ còn lại có Hàn Nghị.

Một lần kia tại gặp được Hàn Nghị thời điểm, Sở Vân nghe thấy hắn thủ hạ sau lưng nói ra Bạch Ngân cấp pháp sư mấy chữ này. Không cần nghĩ, tự nhiên là đối phương đem hắn ngộ nhận là Bạch Ngân cấp pháp sư.

Mà lần này đem Mục Vân đánh chết người, căn cứ Mục Vân trước khi chết phân tích, hắn là Bạch Ngân cấp võ giả. Phái ra hai cái Bạch Ngân cấp võ giả đối phó một cái pháp sư, tương đối mà nói vẫn tương đối dễ dàng.

"Hàn Nghị. . ." Nghe Sở Vân, Giang Lăng trong đầu nhớ lại cái tên này.

"Người nói là Hàn Thị Thương Hội cái kia Hàn Nghị?"

Nghĩ nửa ngày, Giang Lăng rốt cục nhớ tới tới một người.

"Đúng, chính là người này." Cầm lấy trên bàn một ly trà, Sở Văn thân nhiên nói: "Ta muốn biết cái này Hàn Thị Thương Hội đến cùng là cái gì."

Nhìn trước mắt Giang Lăng, Sở Văn chờ đợi đáp án.

Dựa theo lần trước đến lấy được tin tức, tại Mãn Sơn Lâu chỉ cần có 100 kim tệ số giao dịch liền có thể trở thành khách quý. Sở Văn lần này số giao dịch trọn vẹn đạt đến 1000 kim tệ, tìm hiểu điểm tin tức, hẳn thấy vẫn là không quá phận.

Mà lại nghe nói Mãn Sơn Lâu thế lực cường đại, sẽ không ngay cả điểm ấy tin tức đều không có.

"Hàn Thị Thương Hội là cái tiểu thương hội, bán một chút tạp bậy tạp đồ vật, thế lực cũng không phải là rất lớn." Về suy nghĩ một chút, Giang Lăng mở miệng cười hỏi: "Làm sao? Hàn Thị Thương Hội người đắc tội Sở lão đệ rồi?"

Đối với Mãn Sơn Lâu tới nói, một cái nhỏ nhỏ thương hội Giang Lăng thật đúng là không để vào mắt. Nếu như không phải Sở Văn hỏi, hẳn tựa hồ nghĩ không ra cái này Hàn Thị Thương Hội.

"Ta chỉ là nghĩ hỏi một chút thực lực của hắn như thế nào?"

Cũng không có trực tiếp trả lời Giang Lăng, Sở Văn hỏi lần nữa.

Mới đến, Sở Văn cũng không hiểu rõ Thanh Thủy huyện thế lực kết cấu. Có mấy lời, cũng không phải là tùy ý có thể nói.

"Một cái tiểu thương hội mà thôi, bản thân không có thực lực gì, giống như bên trong lợi hại nhất hộ vệ cũng chỉ là cái Thanh Đồng cấp."

Đã Sở Văn không muốn nói, Giang Lăng cũng không tốt truy vấn, chỉ là đem Hàn Thị Thương Hội tình huống nói ra.

"Bất quá cái này Hàn Thị Thương Hội tựa hồ là cùng Tụ Bảo Các có chút quan hệ, cho nên nói, có thể không đắc tội vẫn là không tốt đắc tội." Nhấp một ngụm trà, Giang Lăng nói tiếp.

"Tụ Bảo Các? Đó là cái gì?"

Nghe được cái này xa lạ từ ngữ, Sở Văn hỏi ngược lại.

"Xem ra Sở lão đệ thật đúng là hoàn toàn không biết gì cả a!" Đặt chén trà xuống, Giang Lăng vừa cười vừa nói.

Trong lời nói, Giang Lăng nghe được Sở Văn đối rất nhiều thứ đều hoàn toàn không biết gì cả. Hắn có chút kỳ quái, những này cơ bản thường thức vì cái gì Sở Văn lại không biết.

Nhưng hắn cũng không phải là cái truy vấn ngọn nguồn người, với hắn mà nói, lợi ích phải lớn tại hiện tại. Thế là, Giang Lăng cho Sở Văn giới thiệu Tụ Bảo Các tới.

Nguyên lai, Tụ Bảo Các giống như Mãn Sơn Lâu, thế lực không nhỏ. Cơ hồ tất cả thành trì đều có hắn chi nhánh, thực lực thâm bất khả trắc.

Mãn Sơn Lâu cùng Tụ Bảo Các, hai cái siêu cấp thế lực riêng phần mình kinh doanh đồ vật là không giống. Mãn Sơn Lâu chủ muốn kinh doanh một chút thường ngày vật tư, cùng một chút thiên tài địa bảo. Có thể nói, hắn chủ yếu là kinh doanh vật liệu cùng một chút đặc biệt thương phẩm.

Mà Tụ Bảo Các, thì chủ muốn kinh doanh chính là các loại kỳ trân dị bảo.

Đơn sinh ý chính là như vậy, có lúc buôn bán kinh doanh có lẽ sẽ vượt qua nguyên bản lĩnh vực. Cứ như vậy, mâu thuẫn liền sinh ra.

Mãn Sơn Lâu cùng Tụ Bảo Các đều sáng lập mấy trăm năm lâu, trong lúc đó tất nhiên có sinh ý ma sát. Lâu dài xuống tới, liền sinh ra ân oán không nhỏ. Có thể nói, hai nhà theo một ý nghĩa nào đó là đối địch.

"Nói như vậy, cái kia Hàn Thị Thương Hội có thể nói là Tụ Bảo Các phụ thuộc thương hội rồi?"

Nghe Giang Lăng giới thiệu, Sở Văn nhẹ gật đầu.

Hắn biết, Giang Lăng vừa rồi đã từ trong lời của hắn nghe được hắn cùng Hàn Thị Thương Hội có ngăn cách. Bằng không, cũng sẽ không đem cùng Tụ Bảo Các có mâu thuẫn sự tình nói ra.

"Phụ thuộc giống như không thể nói, khả năng có một loại nào đó quan hệ thân thích. Chuyện cụ thể, ta cũng không rõ lắm." Lắc đầu, Giang Lăng nói ra.

Làm một cái Mãn Sơn Lâu chủ nhân, lại làm sao có thể biết một cái tiểu thương hội vấn đề. Toàn bộ Thanh Thủy huyện hơn trăm vạn người, cho dù Mãn Sơn Lâu tin tức lại linh thông, hẳn Giang Lăng như thế nào lại quận khu việc nhỏ.

"Tụ Bảo Các chi nhánh Thanh Thủy huyện bên trong thế nhưng là có Bạch Ngân cấp võ giả, nếu như không phải không phải bắt đắc dĩ đến, Sở lão đệ không nên tùy tiện trên chọc."

Trước khi đi, Giang Lăng đưa cho Sở Văn một câu nói như vậy.

Quả nhiên là bọn hắn!

Nghe Giang Lăng, Sở Văn có ngốc cũng có thể phân tích ra. Trước đó đi vào Liễu Hà thôn giết chết Mục Văn người, nhất định là Tụ Bảo Các phải tới.

Chỉ là không có nghĩ tới là, một cái nho nhỏ muối ăn, lại có thể kinh động Tụ Bảo Các một cái thể lực như vậy. Xem ra thể giới hiện thực những vật tư này cảm tới dị giới đến quá mê người, Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

Lấy hiện tại Sở Văn thực lực, căn bản là không có cách cùng đối phương đối kháng. Cứ việc đạt đến Hắc Thiết cấp võ giả trình độ, nhưng là Tụ Bảo Các có được Bạch Ngân cấp võ giả, Sở Văn ở trước mặt đối phương quá nhỏ bé.

Nhưng Sở Văn lại há có thể là cái người ngồi chờ chết, ngoại trừ Mãn Sơn Lâu hắn tại phụ cận tìm một cái khách sạn ở lại. Khách sạn giá cả không quý, một ngày chỉ cần 1 cái ngân tệ.

Trong phòng, Sở Văn về tới thể giới hiện thực.

Lúc này chính vào giữa trưa, trở lại ký túc xá, Sở Văn nhìn thấy Trương Cường chính nằm ở trên giường đọc tiểu thuyết.

"Ta nói Sở Văn, mấy ngày nay ngươi cũng làm cái gì đi? Vài ngày không trở lại không nói, điện thoại còn đánh nữa thôi thông."

Làm Sở Văn bạn bè, Trương Cường tự nhiên rất quan tâm hắn. Mấy ngày nay cũng không thấy Sở Văn thân ảnh, Trương Cường sợ hắn là đã xảy ra chuyện gì.

"Cái này sau này hãy nói." Khoát tay áo, soi một cái giường ngồi xuống, Sở Văn mở miệng hỏi: "Đúng rồi, ba ba của ngươi bây giờ còn đang pháo nhà máy đi làm a?"

Sở Văn cùng Trương Cường là bạn thân, mẫu thân của Trương Cường cùng phụ thân của Sở Văn cùng ở tại ô tô nhà máy. Mà phụ thân của hắn, lại tại một nhà pháo nhà máy đi làm.

"Còn tại a, bất quá gần nhất nâng lên trường phòng. Nếu không, còn có mấy năm liền về hưu."

Không biết Sở Văn vì sao hỏi một vấn đề như vậy, nhưng là Trương Cường vẫn là thành thật trả lời.

"Vậy liền quá tốt rồi, ngươi có thời gian a? Ta nghĩ gặp một chút thúc thúc."

Nghe trương mạnh, Sở Văn vừa cười vừa nói.

"Ngươi tìm cha ta? Làm cái gì a?" Nghe được Sở Văn muốn tìm ba hắn, Trương Cường buồn bực mà hỏi.

Làm suốt đêm đến lớn hảo bằng hữu, lẫn nhau phụ mẫu cũng không hiếm thấy. Chỉ bất quá, đây là Sở Văn lần thứ nhất chủ động muốn tìm Trương Cường phụ huynh.

"Đến ngươi sẽ biết."

Nhìn thấy vẻ mặt vô cùng nghi hoặc Trương Cường, Sở Văn lộ ra thần bí mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Luồng Gió Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29 : Pháo nhà máy

Thanh Hà huyện Tụ Bảo Các lâu hai trong một gian phòng.

"Nhị thúc, chúng ta hôm nay muốn hay không phải người lại đi qua nhìn một chút?"

Hàn Nghị lúc này cung kính đứng tại một tên lão giả tóc trắng trước mặt, nhẹ giọng hỏi.

Hắn lúc này thương lượng, chính là nhằm vào Sở Văn sự tình.

Hôm qua tại đề nghị của hắn dưới, hắn Nhị thúc, cũng chính là hiện nay Tụ Bảo Các chi nhánh Thanh Thủy huyện chương quỹ Hàn Đào phái ra hai tên Bạch Ngân cấp võ giả.

Nguyên bản bọn hắn muốn đem Sở Văn bắt lấy, sau đó ép hỏi ra muối tinh lai lịch. Thế nhưng là không có nghĩ tới là, hai cái Bạch Ngân cấp võ giả đi Liễu Hà thôn lại vô huyệt.

"Bọn hắn đem Liễu Hà thôn thôn trưởng kia đã thương, cứ như vậy sự tình không nhỏ." Hàn Đào không biết Mục Văn đã chết, mở miệng phân tích nói: "Mặc dù chúng ta không sợ những cái kia bách tính, nhưng bọn hắn dù sao không phải số ít. Nếu như tập hợp mấy cái thôn đi vào Thanh Thủy huyện đến nào, chúng ta cũng sẽ rất phiền phức."

Một cái dã ngoại hoang vu thôn nhỏ, đừng nói là thôn trưởng, liền là giết cái trăm mười người tới nói cũng là không có gì. Nhưng là điều kiện tiên quyết là, đừng cho đối phương tìm tới cửa.

Liễu Hà thôn bên kia cùng cái khác thôn nhỏ không giống, cái kia là tựa ở Mê Vụ Chi Lâm cái khác thôn. Xa năm đến nay dựa vào đi săn Mê Vụ Chi Lâm bên trong dã thú, dân phong bưng hãn. Hàn Đào là sợ đem nhóm ép, sẽ đến Thanh Thủy huyện nào.

Cứ việc Mê Vụ Chi Lâm cái khác những cái kia thôn xóm có lúc vì tài nguyên sẽ lên xung đột, nhưng nếu như chân chính đến thời điểm then chốt, ai cũng không chừng thế nào.

Liễu Hà huyện chẳng qua là hơn ngàn hộ thôn xóm nhỏ, tại Mê Vụ Chi Lâm bên kia, còn có hơn vạn hộ thậm chí là mấy vạn hộ đại thôn lạc. Cứ việc tất cả đều là người bình thường, nhưng là nếu quả như thật bạo động, đối Tụ Bảo Các cũng là tương đối lớn phiền phức.

"Nhị thúc, nói như vậy chúng ta liền bỏ qua tiểu tử kia?" Nghe Hàn Đào, Hàn Nghị vội vàng gấp giọng nói ra: "Nếu là có loại kia muối tinh, đối chúng ta mà nói chính là việc chuyện tốt, tuyệt đối không thể để cho Mãn Sơn Lão đạt được."

Hàn Nghị bản thân là cái người tham lam, nhìn thấy vật gì tốt đều muốn làm của riêng. Hiện tại nhìn thấy trân quý như thế muối tinh, nói cái gì cũng không muốn từ bỏ.

"Đó cũng không phải, một cái thôn nhỏ chúng ta còn có thể đừng sợ hắn?" Nghĩ nghĩ, Hàn Đào nói tiếp: "Chúng ta lại dạng này. . ."

...

...

Từ trường học đi ra, Sở Văn cùng Trương Cường lái xe đi. Sau một tiếng, đi tới ngoại ô thành phố.

"Tài xế, chính là chỗ đó, trên đó viết phòng cháy cái kia nhà máy."

Ngồi ở vị trí kế bên tài xế Trương Cường thấy được mục đích, vội vàng hướng tài xế taxi nói ra.

Pháo nhà máy, tự nhiên không thể xây ở nội thành bên trong. Bình thường phụ thân của Trương Cường đi làm, đều là muốn thông cần thời gian rất lâu.

Theo phanh lại thanh âm truyền ra, xe taxi đứng tại một cái to lớn nhà máy cửa phòng.

Sở Văn còn là lần đầu tiên đến Trương Cường phụ thân đi làm pháo nhà máy, cái này pháo nhà máy rất lớn, ngoại trừ hai cái nhà máy bên ngoài, còn có bốn cái cỡ lớn nhà kho. Quay chung quanh nhà máy gạch trên tường viết đầy phòng cháy quảng cáo, chỗ cửa lớn còn có bảo an đình.

"Các người tìm ai?"

Ngay tại Sở Văn hai người tới gần pháo nhà máy đại môn thời điểm, từ bảo an trong đình đi ra một tên thân mang chế phục trung niên bảo an, đối hai người hỏi.

"Người tốt, ta là bộ phận xuất khẩu Trương Đức Toàn nhi tử, ta tìm cha ta có một số việc."

Nhìn thấy bảo an đặt câu hỏi, Trương Cường tự giới thiệu.

Trước đó trên đường Sở Văn liền biết, phụ thân của Trương Cường Trương Đức Toàn hiện tại đã thăng làm bộ phận xuất khẩu bộ trưởng.

"Người chờ một lát, ta gọi điện thoại."

Nhân viên an ninh kia đương nhiên sẽ không bởi vì Trương Cường một câu liền thả hắn đi vào, lập tức trở lại trong phòng an ninh gọi điện thoại.

Một phút đồng hồ sau, nhân viên an ninh kia lần nữa đi ra bảo an đình.

"Tốt các người vào đi, nhưng là muốn tiến hành kiểm an, trên người có hòa chủng đều thả đến nơi đây, sau đó đem thẻ căn cước sao chép một cái, lắp

một cái an toàn trách nhiệm sách liền có thể tiến vào."

Dứt lời, bảo an lấy ra kiểm an nghi cùng bảng biểu.

Nghe bảo an, Sở Văn cùng Trương Cường lấy ra thân phận của từng người chứng để bảo an sao chép. Sau đó đem riêng phần mình cái bật lửa bỏ vào vị trí chỉ định, tiến hành kiểm an cùng điền trách nhiệm sách chờ một hệ liệt ra trận quá trình về sau, mới tiến vào pháo trong xưởng.

Lúc này Sở Văn trong lòng âm thầm gật đầu, chỉ có quá trình nghiêm mật xí nghiệp, mới có hiệu quả và lợi ích.

Giống như là pháo nhà máy loại này cao nguy hiểm xí nghiệp, không phải nói đơn giản tiến liền tiến. Vạn nhất gặp nguy hiểm phát sinh, liên quan đến cũng không phải một đầu hai đầu nhân mạng.

Cũng may Trương Cường trước đó tới qua, mang theo Sở Văn thuận lợi tiến nhập ký túc xá. Đi vào lầu ba một gian phòng, hai người đẩy cửa tiến vào.

"U, tiểu Văn cũng tới. Nhanh, ngồi một chút ngồi!"

Lúc này Trương Đức Toàn đang ngồi ở trong phòng làm việc, nhìn thấy Sở Văn cũng tới, vội vàng hô.

Sở Văn cùng Trương Cường là bạn thân, hai nhà phụ huynh rất nhiều năm trước liền nhận biết, quan hệ rất tốt.

"Các người không ở trường học, chạy đến thành này ngoại ô làm cái gì?"

Đợi cho hai người ngồi xuống, Trương Đức Toàn nhìn xem hai người hỏi.

Nhi từ đến qua hần đơn vị mấy lần không giả, nhưng là Sở Văn xác thực lần đầu tiên tới. Làm một tên tiêu thụ chủ quản, Trương Đức Toàn bèn nhảy phát giác được nhất định là có chuyện.

"Cha, là Sở Văn tới tìm người, nói là có chút việc. Ta hỏi, hần còn không nói cho ta."

Nhún vai, Trương Cường mở miệng nói ra.

Nghe lời của con, Trương Đức Toàn đưa mắt nhìn sang Sở Văn.

"Là như vậy Trương thúc thúc, đệ đệ ta không phải tại truyền hình điện ảnh học viện a?" Sớm tại đến thời điểm, Sở Văn đã nghĩ kỹ lý do thoái thác.

"Trường học của bọn họ nội bộ muốn quay một cái phim, chiến tranh đề tài, cần một chút thuốc nổ cùng pháo hoa. Lần này là trải phẳng phí tổn, bọn hần cảm giác phải ở bên ngoài mua hơi đắt, liền đề ta bên trên ngài nhìn chỗ này một chút. Dù sao chúng ta là pháo nhà máy nha, giả cả khẳng định phải có ưu thế."

Ở thời điểm này, Sở Văn đem đệ đệ Sở Trần đã kéo xuống nước.

"Nguyên lai là nhỏ Trần sự tình." Nghe Sở Văn, Trương Đức Toàn nhẹ gật đầu. Sở Trần tại truyền hình điện ảnh học viện đến trường hần cũng là biết đến, thế là mở miệng hỏi: "Bọn hần đều muốn cái gì?"

Nghĩ nghĩ, Trương Đức Toàn tiếp tục nói: "Giá tiền của chúng ta khẳng định có ưu thế, nhưng là làm chính quy xí nghiệp, tại vật nguy hiểm vận chuyển cái này một đồng tương đương nghiêm ngặt. Không chỉ cần phải vật nguy hiểm chuyên vận liên đơn, còn muốn có cố định tiếp thu. Còn trường học bên kia, giống như không phù hợp quy định a?"

"Trương thúc thúc điểm ấy ngài yên tâm, tiếp nhận chúng ta khẳng định sẽ chuẩn bị. Còn cần gì nha, cái này bọn hần cùng ta nói qua." Không nghĩ tới mua cái pháo còn muốn phức tạp như vậy, nhưng Sở Văn vẫn là tùy cơ ứng biến nói: "Ta nghĩ có thể hay không đi chúng ta trong xưởng mặt nhìn xem, tốt biết bọn hần cần gì?"

Đối với pháo hoa pháo vật này, Sở Văn lý giải cũng chỉ là tồn tại ở ăn tết thả pháo hoa thời điểm. Cụ thể chỗ thứ cần thiết, vẫn là phải tự mình nhìn xem.

"Còn có, thứ mà bọn họ cần rất nhiều, đối thúc thúc tới nói khả năng cũng coi là cái không nhỏ công trạng đâu." Nhìn lên trước mặt Trương Đức Toàn, Sở Văn nói lần nữa.

"Tốt! Đi, ta mang các người đi!"

Nghe Sở Văn, hơi suy nghĩ một chút, Trương Đức Toàn lập tức đánh nhịp.

Chương 30 : Mua sắm

Đi theo Trương Đức Toàn bước chân, Sở Văn cùng Trương Cường đi vào một tòa cỡ lớn nhà máy trước.

"Trước mang các người nhìn xem sản xuất xưởng đi!"

Đi vào nhà máy trước, Trương Đức Toàn quay đầu hướng phía Sở Văn hai người nói.

Nếu như nói vắn vện Trương Cường một người đến, hẳn là sẽ không mang Trương Cường đi vào sản xuất xưởng, cho dù là con của mình.

Nhưng là hiện tại khác biệt, có Sở Văn dạng này một cái khách hàng tiềm năng tại, Trương Đức Toàn liền có thể chuyện đương nhiên dẫn bọn hắn tiến đến. Đối với Sở Văn hẳn còn hiểu rõ, hẳn biết Sở Văn sẽ không vô duyên vô cớ biến cái nói dối tới.

Đến xưởng công, mấy người mặc phòng tĩnh điện phục về sau, đi đến xưởng bên trong.

Toàn bộ xưởng diện tích cực đại, bên trong chất đồng lấy to nhỏ nhỏ cái rung.

"Đây là pháo sản xuất công đoạn."

Đọc theo quy định an toàn lộ tuyến đi tới, Trương Đức Toàn một bên vì hai người giới thiệu nói.

Làm một cái tiêu thụ nhân viên, hơn nữa còn là chủ quản, Trương Đức Toàn đối với mình công ty sản phẩm có thể nói là không thể quen thuộc hơn được.

Sở Văn cùng Trương Cường hai người đi theo Trương Đức Toàn đằng sau, vừa đi một bên tò mò nhìn hai bên công tác các công nhân. Bao quát Sở Văn ở bên trong, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy pháo là như thế nào sản xuất.

"Trương thúc, ta là muốn loại kia cỡ lớn điểm pháo hoa, còn có loại kia có thể điểm không chế lửa tương quan đồ vật."

Đem ánh mắt thu hồi, Sở Văn mở miệng nói ra.

Trước khi đến là hẳn biết mình cần gì, trước mắt những này pháo khẳng định không thuộc về nó phạm vi.

"Dạng này a!" Nghe Sở Văn, Trương Đức Toàn nhẹ gật đầu: "Cùng ta bên này tới."

Trước đó Sở Văn đã nói, muốn mua chút pháo hoa điện ảnh dùng. Cứ như vậy, phổ thông pháo xác thực không thích hợp lắm.

Ngay sau đó Trương Đức Toàn mang theo hai người tới một cái khác công đoạn, đây là một cái sản xuất pháo hoa công đoạn. Bên cạnh trưng bày vô số thùng giấy, rất nhiều công nhân ở nơi đó thao tác.

"Công ty của chúng ta pháo hoa chia làm ba loại, một phát, nhiều phát, cùng điện tử không chế phát bắn."

Vừa đi, Trương Đức Toàn một bên vì Sở Văn giới thiệu nói.

"Nhiều phát pháo hoa liền là chúng ta khúc mắc thời điểm thả cái chủng loại kia, quy cách bình thường đều tại 3 tấn trở xuống, đạn được lượng cơ bản sẽ không vượt qua 20 khối. Ưu điểm là châm ngòi thuận tiện, nhưng là quá đơn nhất.

Một phát liền có thể căn cứ cần gia tăng hạng súng kính, nhưng muốn lượng có thể khống chế. Loại này thích hợp thương nghiệp châm ngòi, giá cả cũng hơi cao một chút.

Điện tử không chế liền là chúng ta bình thường nhìn thấy cái chủng loại kia cỡ lớn điểm hỏa tiệc tối, phí tổn tối cao, nhưng là có thể tự do khống chế."

Biết Sở Văn hai người đối pháo bông không rành, Trương Đức Toàn vì hai người giới thiệu một phen.

"Được rồi Trương thúc ta nhớ kỹ, quay đầu ngài thanh biểu mẫu giá cả cho ta, ta xem một chút đều muốn đặt trước bao nhiêu." Đối pháo hoa có đại khái hiểu rõ, Sở Văn mở miệng nói ra: "Đúng rồi Trương thúc, các người nhà máy có hay không loại kia có thể phát động thức bạo tạc đồ vật? Liền giống chúng ta khi còn bé chơi cái chủng loại kia lựu đạn, kéo xuống kíp nổ sau vài giây đồng hồ bạo tạc cái chủng loại kia."

Nhìn thấy tham quan không sai biệt lắm, Sở Văn liền đưa ra nhu cầu của mình.

Sở Văn nhớ kỹ lúc nhỏ chơi qua loại kia lựu đạn, kéo một phát tuyến ném ra sau vài giây đồng hồ liền sẽ bạo tạc, mà lại uy lực không nhỏ. Sở Văn cùng đệ đệ đã từng thử qua tại mai mối sau đem một cái bồn sắt đóng ở phía trên, bạo tạc sau bồn sắt lại bay thẳng đến lầu ba độ cao.

"Người nói là loại kia a, trước kia ngược lại là có, nhưng là hiện tại không cho phép làm nguy hiểm như vậy đồ vật." Suy nghĩ một chút, Trương Đức Toàn hỏi đáp: "Hiện tại sản xuất đều là loại kia cỡ nhỏ kéo pháo, là trẻ con chơi cái chủng loại kia."

Nghe Trương Đức Toàn, Sở Văn có chút thất vọng, nhưng vẫn là ôm một tia hi vọng: "Vậy nếu như sản xuất loại kia dẫn đốt trang bị, thỉnh thoảng cũng có thể chế ra loại kia pháo đâu?"

Nếu như pháo nhà máy không thể sản xuất, như vậy Sở Văn chỉ có thể nghĩ biện pháp mình làm.

"Các người cùng ta trở về đi!" Nghe Sở Văn, Trương Đức Toàn khoát tay áo, sau đó mang theo hai người về tới phòng làm việc của mình.

"Tiểu Văn, người có phải hay không nghĩ muốn chế tác thổ địa lôi? Hoặc là không chế bạo tạc đồ vật?"

Trong phòng làm việc, Trương Đức Toàn đối Sở Văn cười nói.

"Trương thúc làm sao biết?"

Nghe Trương Đức Toàn, Sở Văn có chút kinh ngạc nói.

"Từ người đoạn đường này hỏi những lời này, ta liền biết." Cầm lên trên bàn công tác cái chén uống một hớp, Trương Đức Toàn vừa cười vừa nói: "Lại nói người không nói Sở Trần bên kia là quay chiến tranh phim a? Tự nhiên cần những vật này."

Nguyên lai Trương Đức Toàn đã sớm biết hán ý tứ, Sở Văn nhẹ gật đầu. Tốt lúc trước liền lấy có nói điện ảnh, không phải thật đúng là không tốt giải thích cần những này có làm được cái gì đồ.

"Những vật này có thể làm là có thể làm, nhưng là cần thủ tục đặc biệt phiền phức. Dù sao những vật này là có nhất định uy lực, cần từng cái bộ môn lập hồ sơ." Nhìn xem Sở Văn cùng Trương Cường, Trương Đức Toàn buông xuống chén nước, đối với hai người nói ra.

"Bất quá đã tiểu Văn người tìm đến ta, tự nhiên là có biến báo phương pháp."

"Sở Trần trường học của bọn họ không có khả năng chỉ quay như thế một bộ phim, trước kia khẳng định dùng qua những công ty khác sản phẩm. Lời như vậy, thủ tục bên kia sẽ không có vấn đề gì. Mà lại chúng ta tới xử lý những thủ tục này cũng đặc biệt phiền phức, cho nên tốt nhất liền là dùng lúc đầu những cái kia thủ tục."

Lời như vậy cũng không vi quy, chúng ta có sinh sản tư chất, các người có sử dụng thủ tục. Cho nên nếu như người cần những thứ này lời nói, chúng ta vẫn là có thể sản xuất."

Nghe Trương Đức Toàn, Sở Văn đại hi.

Nguyên bản hán muốn tìm một chút nhỏ pháo nhà máy đến sản xuất thứ mà hán cần, nhưng là đến một lần xưởng nhỏ sản phẩm không phải rất an toàn. Thứ hai liền là hán cần có lượng rất lớn, Sở Văn cũng không muốn tại vật nguy hiểm vận chuyển phương diện xảy ra vấn đề gì bị ban ngành liên quan gọi đi uống trà.

"Cái kia tốt Trương thúc, ta minh bạch người ý tứ." Lời nói đã đến nước này, Sở Văn nói đó vẫn không rõ đối phương ý tứ.

Nếu như hiện làm tự chế thủ tục, đoán chừng mấy tháng đều không thể hoàn thành. Làm tiêu thụ chủ quản tới nói, Trương Đức Toàn xem trọng là công trạng. Trong này có nhiều chỗ là vi quy, nhưng là phạm là đều có biến thông. Làm một cái pháo nhà máy, làm sao có thể cùng một chút ngành tương quan không có quan hệ đâu.

Ngay sau đó Sở Văn nhớ kỹ Trương Đức sông hòm thư, sau đó cùng Trương Cường rời đi pháo nhà máy.

Trở lại ký túc xá, Sở Văn dùng hai giờ tại trên mạng tìm đọc tài liệu tương quan. Sau đó, chỉnh lý ra bản thân cần có sản phẩm cùng loại hình. Đem những này nhu cầu làm một cái danh sách, sau đó cho Trương Đức Toàn phát tới.

Trương Đức Toàn hiệu suất làm việc rất cao, không đến một giờ liền cấp ra báo giá.

Đem dự chi khoản xoay qua chỗ khác về sau, Sở Văn rời đi trường học. Mở ra xe tải đi tới ngoại ô thành phố, tìm được một chỗ cỡ lớn nhà kho.

Trước đó nhà để xe khẳng định là không đủ dùng, khi tìm thấy nhà kho phương thức liên lạc về sau, Sở Văn ngày thứ hai cùng đối phương gặp mặt. Đi qua một phen cò kè mặc cả, Sở Văn lấy 10 vạn một năm giá cả thuê lại cái kia rộng rãi nhà kho.

Sau đó mấy ngày nay Sở Văn một mực tại thế giới hiện thực ở lại, trong lúc đó trở về lợi nhà. Cũng may Trương Đức Toàn cũng không có hỏi thăm Sở Trần pháo sự tình, Sở Văn kế hoạch có thể chấp hành.

Ba ngày sau đó, một cỗ xe móc lái đến Sở Văn mượn nhà kho chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : Đột kích

Thanh Hà huyện cảnh, Mê Vụ Chi Lâm bên ngoài hoang đạo. Một đám hơn mười người đi bộ vội vàng, hướng về một phương hướng bước đi.

"Chúng ta đã đợi năm ngày thời gian, lần này nhất định phải bắt lấy tiểu tử kia."

Trong đội ngũ, một cái trung niên áo đen nhìn xem một cái phương hướng, có chút chờ đợi nói.

"Đi lão Hàn, đoạn đường này người cũng không biết nói bao nhiêu lần." Trung niên áo đen phía trước, một cái nam tử mặt sẹo vừa cười vừa nói: "Nếu là cái này lần thành công, cũng không nên quên mời ta cùng tam ca uống rượu a!"

Người này không là người khác, chính là Hàn Thị Thương Hội trưởng quỹ Hàn Nghị. Lần này, bọn hắn một nhóm mười lăm người từ Thanh Thủy huyện xuất phát. Mục đích, vẫn như cũ là Liễu Hà thôn Sở Văn.

"Ngài cùng Tam trưởng lão yên tâm, cái này lần thành công, nhất định sẽ không bạc đãi hai vị."

Nghe cái kia nam tử mặt sẹo, Hàn Nghị vội vàng khách khí nói.

Lần này dẫn đầu hai vị, chính thức Tụ Bảo Các phái ra hai tên Bạch Ngân cấp võ giả. Cũng là lần trước phái đi Liễu Hà thôn hai người, thân phận chính là Tụ Bảo Các Tam trưởng lão cùng Tứ trưởng lão.

"Chúng ta cũng không nên khinh thường, người cái kia muối tinh ta nhìn ra được, hơn phân nửa là luyện kim thuật sĩ tinh luyện. Chúng ta lần này, không nên đắc tội không nên đắc tội người."

Đội ngũ phía trước nhất, một cái áo đỏ nam tử trung niên trầm giọng nói ra.

Áo đỏ trung niên cái đầu thẳng tắp, bên hông cài lấy một thanh trường kiếm. Lúc nói chuyện rất trầm ổn, không có chút nào bởi vì đi đường mà chịu ảnh hưởng.

"Tam trưởng lão nói cực phải." Nghe áo đỏ bên trong năm, Hàn Nghị cung kính nói: "Chỉ là đó bất quá là một tên mao đầu tiểu tử, tại cái này hoang dã trong thôn làng, lại làm sao có thể xuất hiện luyện kim thuật sĩ. Hơn phân nửa là tiểu tử kia không biết được cái gì kỳ ngộ, trùng hợp lấy tới cái kia muối tinh thôi."

Trước đó hắn Nhị thúc cũng có nói qua, Sở Văn trong tay muối tinh rất có thể là luyện kim thuật sĩ luyện chế. Nhưng Hàn Nghị lại không để ở trong lòng, nếu là luyện kim thuật sĩ, lại làm sao có thể cầm lấy đi cùng thôn dân đồ đồ vật, như thế quá mất thân phận.

Nghe vậy, áo đỏ trung niên cũng cảm thấy có đạo lý, nhẹ gật đầu, không nói nữa.

Bởi vì lần trước vô huyệt, lần này Hàn Nghị quyết định tự mình tiến về Liễu Hà thôn. Dù sao hắn bên này gặp qua Sở Văn người không có mấy cái, vì để tránh cho đối phương chạy trốn cũng chỉ có thể như thế.

Coi như lần này tìm không thấy Sở Văn, Hàn Nghị cũng quyết định phải nghĩ biện pháp hỏi Sở Văn hạ lạc. Dù sao, đối phương là tại Liễu Hà thôn xuất hiện.

Cho nên mà lần này Tụ Bảo Các phái ra ròng rã mười lăm người, ngoại trừ Hàn Nghị cùng hai tên Bạch Ngân cấp võ giả trưởng lão ngoài ra. Còn có hai tên Thanh Đồng cấp võ giả, trừ cái đó ra, còn lại 10 người đều là Hắc Thiết cấp võ giả.

"Phía trước còn có ba dặm đường liền đạt tới Liễu Hà thôn, đều treo lên điểm tinh thần tới." Đối thế hệ này địa hình rất quen thuộc, nhìn thấy sắp đến, Hàn Nghị vội vàng hướng phía sau lưng những người kia dặn dò.

Cứ việc thế hệ này đều là phổ thông bách tính, nhưng là chính là bởi vì chỗ Mê Vụ Chi Lâm. Lâu dài cùng dã thú làm đấu tranh, dân phong đều tương đối bạo hãn. Cho nên cho dù là mang theo nhiều người như vậy, cũng là cần cẩn thận một chút.

"Ồ! Đó là cái gì?"

Liên tục tiếp tục hướng phía trước hành tẩu một dặm về sau, Hàn Nghị đột nhiên kinh ngạc mở miệng.

Ngay tại cách bọn họ không xa bên đường, dựng thẳng một cái tấm bảng gỗ. Rất rõ ràng, là người vì chế tác.

"Lần trước đến còn không có vật này, đi qua nhìn một chút là cái gì?"

Cái kia tấm bảng gỗ rất lớn, phía trên tựa hồ viết chữ. Nhưng là do ở khoảng cách quá xa cũng thấy không rõ, thế là Hàn Nghị quyết định đi qua nhìn một chút.

【 phía trước vì Liễu Hà thôn địa giới, tới chơi nhân viên mời nhóm lửa bên cạnh củi đồng, tự nhiên có người trước tới tiếp ứng. Nếu không xông làm tự gánh lấy hậu quả! 】

Bảng hiệu phía trên có một câu, phía dưới thì là tự gánh lấy hậu quả bốn chữ lớn.

Tấm bảng gỗ bên cạnh chất đồng lấy mấy đồng củi, rất hiển nhiên là để người tới nhóm lửa dùng.

"Buồn cười, đến một cái thôn nhỏ còn muốn sớm thông báo a? Cái này Liễu Hà thôn làm cái quỷ gì?"

Nhìn xem trên bảng hiệu mặt chữ, Hàn Nghị cau mày nói ra.

"Có phải hay không Liễu Hà thôn chuyện gì xảy ra? Chúng ta muốn hay không điếm đồng lửa nhìn xem?"

Hàn Nghị sau lưng một tên Hắc Thiết cấp võ giả, ở một bên mở miệng nói ra.

"Có lộng huyền hư!" Nghe tên kia Hắc Thiết cấp võ giả, Hàn Nghị khinh thường nói: "Một cái thôn nhỏ, chẳng lẽ người còn sợ rồi sao? Lại nói chúng ta cái này còn có hai vị Bạch Ngân cấp võ giả ở đây, cho dù tiểu tử kia là Bạch Ngân cấp pháp sư lại như thế nào?"

Đối với cái kia tấm bảng hiệu, Hàn Nghị vẫn là chẳng thèm ngó tới. Hành tẩu ở Mê Vụ Chi Lâm bên cạnh nhiều như vậy thôn, hắn còn chưa từng gặp qua cái nào cần sớm thông báo.

Mà Hàn Nghị phía trước cái kia hai tên Bạch Ngân cấp võ giả cũng là như thế, đối tại thân phận của bọn hắn tới nói, có thể tới một cái thôn nhỏ đã là không tệ. Mà sớm thông báo chuyện thế này, quả thực là roi mất thân phận của bọn hắn.

Hàn Nghị đã lên tiếng, lại thêm Tự Bảo Các trưởng lão cũng không có nói lời phản đối. Lập tức một lần nữa lên đường, hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng tiến lên.

Liên tại bọn hắn tiến lên không lâu thời điểm, khiến cho người không nghĩ tới sự tình phát sinh.

Hàn Nghị sau lưng một tên Hắc Thiết cấp võ giả một cước dẫm lên một đồng cát đá chỗ, sau một khắc chân của người kia lún xuống dưới.

Oanh!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn truyền ra. Ngay sau đó ánh lửa thoáng hiện, cái kia dưới thân người mặt đất đột nhiên nổ tung lên.

A!

Người kia kêu thảm một tiếng, sau đó ngã trên mặt đất. Dùng tay bụng bít lấy chân trái, tay phía dưới chảy ra vết máu. Ngẫu nhiên, người kia phát ra hét thảm một tiếng.

Một cái Hắc Thiết cấp võ giả chân, lại bị cái kia bạo tạc nổ đoạn mất.

Bất thành linh bạo tạc, đem mọi người đều nổ phũ.

"Đó là vật gì?"

Hàn Nghị cùng bên cạnh mấy tên Hắc Thiết cấp võ giả cũng bị cái kia vụ nổ tác động đến đến, mặc dù không có thụ thương, nhưng là mặt cũng bị hun khói hắc. Nhìn xem tên kia thụ thương Hắc Thiết cấp võ giả, Hàn Nghị ghen ngào kêu lên.

Oanh!

Ngay lúc này, một người khác không cẩn thận dẫm lên một cái hố cát, lại là một tiếng vang thật lớn, tại cái kia dưới thân người nổ tung lên.

Bất quá cũng may tựa hồ vị trí nổ mạnh có chênh lệch chút ít, người kia chân cũng không có đoạn. Nhưng là tình huống cũng rất thảm, quần áo trên người hư hại mấy chỗ.

"Là ma pháp quyền trục!"

Hàn Nghị phía trước nam tử mặc áo hồng nhìn thấy cái kia bạo tạc, trầm giọng nói ra.

"Là có người đem ma pháp quyền trục chôn đến dưới đất, đồng thời dùng một loại đặc thù dẫn dắt hình thức. Vừa rồi bọn hắn dẫm lên quyền trục dẫn

phát quyền trực bên trong ma pháp. Loại tình huống này lúc trước cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp, hẳn là làm được bằng cách nào?"

Tự Bảo Các Tứ trưởng lão lúc này cũng là trầm giọng phân tích nói.

"Cái này. . . Làm sao có thể?"

Nghe hai cái trưởng lão lời nói, Hàn Nghị kinh thanh kêu lên.

Một cái thôn nhỏ, làm sao có thể có ma pháp quyền trực tồn tại.

"Tiểu tử kia không đơn giản, có thể lợi dụng loại phương thức này trở ngại chúng ta tiến lên." Áo đỏ trung niên nhìn trên mặt đất bạo tạc sau hố to, trầm giọng nói ra: "Chúng ta vẫn là rút lui tốt, một cái Bạch Ngân cấp pháp sư, trên tay không biết còn có hay không cao cấp hơn ma pháp quyền trực. Tiểu tử kia không đơn giản, chúng ta muốn trở về bàn bạc kỹ hơn. Nếu không mạo muội tiến lên, gặp được cường đại cao cấp ma pháp quyền trực, hai chúng ta cũng có thể sẽ có thương vong."

"Sở Vân! Ta nhớ kỹ ngươi! Càng như vậy, ta đối với ngươi càng hiếu kỳ!"

Nhìn thấy trưởng lão đều nói như thế, Hàn Nghị không dám phản bác. Nhìn phía xa như ẩn như hiện Liễu Hà thôn, Hàn Nghị cắn răng kêu lên.

Mà hẳn không biết là, Sở Vân lúc này chính cảm kích viễn vọng, tại không đến một cây số bên ngoài Liễu Hà thôn mình nhà gỗ lâu thượng khán bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32 : Thăng cấp thanh đồng

Nhìn xem cái kia đi xa đội ngũ, Sở Vân cười lạnh.

Bất quá lúc này nội tâm của hắn vẫn là nhẹ nhàng thờ ra.

Nên tới cuối cùng tới, nếu không phải mấy ngày nay hắn khua chiêng gõ trống tiến hành an bài, hôm nay có lẽ xảy ra chuyện cũng khó nói.

Sớm tại Sở Vân cùng Trương Đức Toàn đặt trước chế pháo hoa thời điểm, hắn tại thiết kế bên trên liền làm một chút tay chân.

Sở Vân tại trên mạng tra những cái kia là uy lực khá lớn tự chế địa lôi, sau đó căn cứ phía trên tham số ghi chép lại phát tới.

Mà Trương Đức Toàn quản chỉ là tiêu thụ bộ nghiệp vụ, tiếp vào đơn đặt hàng về sau trực tiếp truyền cho kỹ thuật sản xuất bộ. Mà kỹ thuật sản xuất bộ là sẽ không quản những vật này uy lực lớn không lớn, bọn hắn chỉ phụ trách sản xuất. Mà Trương Đức Toàn còn không biết Sở Vân cần những này pháo hoa uy lực, bởi vậy đến một lần chui chỗ trống.

Sở Vân đặt trước chế chính là loại kia có thể nhanh chóng tháo dỡ, mang theo không chế kíp nổ tư chất địa lôi. Tại kéo động kíp nổ về sau, sẽ dẫn phát địa lôi bạo tạc.

Loại này tăng cường ngâm lượng thuốc địa lôi chào giá là 100 đồng một cái, Sở Vân tổng cộng hoa 10 vạn đồng, mua 1000 mai tự chế địa lôi.

Số tiền này nhìn như không ít, nhưng là Sở Vân cho rằng hoa vẫn là đáng giá. Dù sao số tiền này tại dị giới tới nói, cũng thì tương đương với một cây nhân sâm giá tiền.

Chỉ là Sở Vân không có nghĩ tới là, tự chế địa lôi uy lực vậy mà như thế chi cao.

Trước đó tại lấy tới địa lôi về sau, Sở Vân mang theo Thanh Thạch cùng mấy trăm cái thanh niên trai tráng, trọn vẹn dùng một ngày nhiều thời giờ, mới đưa 1000 mai tự chế địa lôi lắp đặt tại cửa thôn bên ngoài trải rộng một cây số vị trí. Có thể nói cách mỗi vài mét liền có một viên, tương đương dày đặc.

Cũng may chôn địa lôi địa phương Sở Vân dùng đặc thù đánh dấu, người một nhà sẽ không đạp lên mà dẫn bạo địa lôi.

Vốn chỉ là muốn dùng những này địa lôi hù dọa một chút tự tiện xông vào Liễu Hà thôn người, dù sao chỉ là pháo cũng không phải thật địa lôi. Nhưng là hôm nay xem ra, tuyệt đối là có người thụ thương.

Phải biết Hàn Nghị mang tới người khẳng định ít nhất phải là Hắc Thiết cấp võ giả, ngay cả dạng này võ giả đều có thể làm bị thương, có thể thấy được tự chế địa lôi uy lực.

"Xem ra cái kia Hàn Nghị cũng không phải là cái kẻ ngu, tại có người thụ thương tình huống dưới lựa chọn rút lui. Kể từ đó, liền phải càng coi trọng hơn người này." Nhìn xem rồi đi Hàn Nghị bọn người, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Sớm tại Sở Vân trở lại dị giới thời điểm, trước tiên từ Thanh Thủy huyện về tới Liễu Hà thôn. Sau đó lại mình trong nhà gỗ phân lượt đem pháo nhà máy hàng hóa lấy ra.

Ngoại trừ tự chế địa lôi bên ngoài, Sở Vân còn định chế 1000 cái một phát pháo hoa. Loại này pháo hoa đường kính chừng mười tấc, ngậm lượng thuốc tương đương có thể nhìn. Nếu như công kích người, uy lực thậm chí không thể so với tự chế địa lôi kém. Nguyên bản Sở Vân tính toán đợi Hàn Nghị bọn hắn tới gần lại dùng, nhưng là đối phương vẹn vẹn dẫn nổ hai viên địa lôi sau liền rút lui, cũng không có cho hắn cơ hội này.

"Thiếu gia!" Ngay lúc này, Thanh Thạch thật xa chạy tới.

Trải qua qua nhiều lần khuyên bảo, Thanh Thạch bọn hắn rốt cục chịu không gọi Sở Vân vì Sở đại nhân. Nhưng là bọn hắn kiên trì không dám gọi thẳng tên Sở Vân, kết quả là, đối Sở Vân xưng hô biến thành thiếu gia.

"Thế nào? Hoảng hoảng trương trương!"

Từ trên nhà gỗ xuống tới, Sở Vân nhìn về mặt đại hân Thanh Thạch nói ra.

"Thiếu gia! Ta. . . Ta trở thành võ giả!"

Nhìn thấy Sở Vân, Thanh Thạch một mặt hưng phấn.

"Nhanh như vậy?" Nghe Thanh Thạch đích lời nói, Sở Vân có chút ngoài ý muốn.

Hắn dạy cho Thanh Thạch bọn hắn luyện khí pháp không qua mấy ngày, không nghĩ tới Thanh Thạch bây giờ lại đột phá.

"Thiếu gia ngơoi nhìn!"

Sợ Sở Vân không tin, Thanh Thạch bốn phía nhìn một chút. Tìm được một cái trăm nặng mười cân tảng đá, nhẹ nhõm giơ lên. Sau đó hướng phía nơi xa quăng ra, to lớn tảng đá vậy mà bay hơn mười mét mới rơi xuống mặt đất.

Hắc Thiết cấp võ giả!

Nhìn thấy Thanh Thạch biểu diễn ra lực lượng, Sở Vân biết hắn thật đột phá đến Hắc Thiết cấp võ giả thực lực.

"Ta hỏi ngươi một vấn đề." Nhìn về mặt hưng phấn Thanh Thạch, Sở Vân mở miệng hỏi: "Ngươi hết thấy ăn qua bao nhiêu linh quả?"

Cái này một tri thức Sở Vân rất quan tâm vấn đề, hắn muốn biết dị giới người cùng thân thể của hắn bên trên đến tột cùng khác nhau ở chỗ nào.

"Tổng cộng không hạ một trăm khóa đi."

Cẩn thận nghĩ nghĩ, Thanh Thạch mở miệng nói ra. Chỉ bất quá, hắn không biết Sở Vân hỏi cái này làm cái gì.

Lại còn nhiều như vậy!

Sở Vân không nghĩ tới, Thanh Thạch vậy mà ném qua nhiều như vậy linh quả.

Hắn chỉ ăn hai cái linh quả, liền tăng lên tới Hắc Thiết cấp võ giả. Cứ việc bên trong một cái là cái gọi là linh quả vương, nhưng là đối với Thanh Thạch tới nói, muốn thiếu đi đâu chỉ một điểm nửa điểm.

Mà theo tiến một bước hiểu rõ, Sở Vân biết được tại chúng thôn dân bên trong vẫn là Thanh Thạch ném qua linh quả nhiều nhất. Dù sao hắn là thủ vệ đội trưởng, có thể nói gần thủy lâu đài. Mà cái khác thanh niên trai tráng, riêng phần mình ném qua mười cái cùng mười mấy cái không giống nhau.

"Xem ra thể chất của ta cùng bọn hắn có khác biệt rất lớn, linh quả với ta mà nói, hiệu quả là to lớn." Ra kết luận về sau, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

"Nhưng là Sở Trần cùng phụ mẫu cũng ăn linh quả, bọn hắn hiệu quả tựa hồ cũng không như ta rõ ràng. Chẳng lẽ nói chỉ có tại lưỡng giới ghé qua người, mới có thể càng nhiều hấp thu linh quả bên trong linh khí?"

Trước đó Sở Vân cũng hỏi thăm qua phụ mẫu cùng Sở Trần, bọn hắn tại phục dụng linh quả sau cảm giác được khí lực tăng lên không ít, nhưng là cũng không như hắn rõ ràng. Đối với điểm này, Sở Vân cũng rất là buồn bực.

Bất quá nhập gia tùy tục, linh quả hiệu quả càng tốt, đối với hắn chỗ tốt tự nhiên càng nhiều.

Ngay sau đó bàn giao Thanh Thạch chính bọn hắn muốn rời khỏi sau một thời gian ngắn, Sở Vân về tới thế giới hiện thực.

Xuống lầu mua một đồng lớn đồ ăn, Sở Vân liền đem mình quan trọng phòng.

Trước mặt hắn trưng bày một cái giỏ linh quả, cầm lấy bên trong một cái, Sở Vân đẩy ra sau đem bên trong nước trái cây hút không còn một mảnh.

Muốn tại dị giới bên trong an toàn sinh tồn, nhất định phải đề cao thực lực bản thân. Tại không có những phương pháp khác trước đó, Sở Vân chọn lựa là đơn giản thô bạo phương thức —— ăn linh quả.

Linh quả đối với dị giới người hiệu quả không lớn, nhưng là hắn lại có thể hấp thu trong đó không ít linh khí. Một viên linh quả xuống dưới, sinh ra linh khí mặc dù không bằng trước kia nhiều, nhưng cũng rất rõ ràng.

Sở Vân cách làm rất đơn giản, nếu như một viên linh quả không đủ, vậy liền hai viên. Hai viên không đủ, vậy liền ba viên.

Tại ăn vào nước trái cây sinh ra linh khí về sau, Sở Vân dựa theo luyện khí pháp bên trong phương thức đem thể nội linh khí tiến hành vận chuyển. Sở Vân rõ ràng có thể cảm giác được, trong bụng tựa hồ tăng cường một điểm.

Mấy ngày kế tiếp bên trong, Sở Vân không ngừng phục dụng linh quả. Mỗi phục dụng một viên về sau, liền cần vận chuyển một đoạn thời gian linh khí, đưa chúng nó chuyển hóa thành tự thân đầu khí.

Theo linh quả không ngừng giảm bớt, Sở Vân trong bụng đầu khí càng để lâu càng nhiều. Mà kèm theo, chính là Sở Vân cảm giác được tự thân lực lượng càng ngày càng cường đại.

Oanh! !

Không biết qua bao lâu, làm một viên linh quả bị Sở Vân ăn vào, cùng sử dụng luyện khí pháp vận chuyển khí tức về sau, Sở Vân cảm giác được bụng dưới một trận oanh minh.

Sau đó, một cỗ lực lượng cường đại tại thể nội hình thành. Loại cảm giác này không biết so trước đó mạnh to được bao nhiêu, mà Sở Vân bụng dưới đoàn kia đầu khí cũng lớn hơn đến tận hơn hai lần.

Thanh Đồng cấp võ giả! !

Lúc này Sở Vân biết, mình bây giờ đã trở thành một tên Thanh Đồng cấp võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33 : Khỏi báo động

Nếu như nói để Sở Vân đề hình dung đến Thanh Đồng cấp võ giả là cảm giác gì, hắn khả năng nói không ra. Nhưng là rõ ràng nhất, chính là tự thân trải nghiệm.

Cảm thụ được lực lượng của mình, Sở Vân cảm giác liền lúc trước ba bốn mình, đều không phải là hiện tại đối thủ.

Tăng lên tới Thanh Đồng cấp võ giả về sau, không chỉ là lực lượng gia tăng. Vô luận là tốc độ phản ứng, vẫn là năng lực nhận biết đều xa xa vượt ra khỏi trước đó.

Hiện tại Sở Vân mới biết được, nguyên lai tại dị giới bên trong chênh lệch đẳng cấp to lớn như thế. Cảm nhận được cùng trước kia thân thể biến hóa, Sở Vân đối dị giới thực lực đẳng cấp có hiểu rõ nhất định.

"Nhìn như vậy đến, Bạch Ngân cấp võ giả sẽ càng thêm cường đại. Nếu như không đến không phải bất đắc dĩ, tận lực không nên cùng nó giao thủ."

Cảm nhận được võ giả cường đại, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù hắn hiện tại là Thanh Đồng cấp võ giả thực lực, nhưng là năng lực thực chiến bên trên còn hơi kém hơn rất nhiều.

Coi như dùng đầu ngón chân đến nghĩ, Sở Vân cũng biết dị giới những cái kia võ giả năng lực thực chiến tuyệt đối còn mạnh hơn hắn rất nhiều. Cho dù là

đồng cấp thực lực võ giả, Sở Vân cũng không nhất định có thể đánh thắng được đối phương.

Mà kinh nghiệm thực chiến, cũng không giống như ăn linh quả đơn giản như vậy. Cần phải không ngừng rèn luyện, mới có thể bồi dưỡng.

"Lỗ lạp lạp lỗ lạp lạp lỗ rồi lỗ rồi loại . ."

Ngay lúc này, Sở Vân điện thoại di động vang lên.

"Sở lão đệ a? Ta là Hồ Tiểu Tuyền, thứ người muốn đến."

Điện thoại bên kia, truyền đến Hồ Tiểu Tuyền thanh âm.

Cúp điện thoại, Sở Vân vội vàng rời đi phòng thuê. Vật hấn muốn, cuối cùng đã tới.

Không có lái xe, Sở Vân gọi một chiếc xe taxi, sau một tiếng, đi tới Hồ Tuyền trấn.

Tại trong cục Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy mấy trăm mét địa phương, Sở Vân liền xuống xe. Cẩn thận nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh về sau, hướng phía Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy đi đến.

"Theo ta lên lầu."

Nhìn thấy Sở Vân, Hồ Tiểu Tuyền không có nói nhiều, mà là mang theo hấn thẳng đến lầu hai.

Đi vào lầu hai về sau, Hồ Tiểu Tuyền đem bốn phía cửa sổ đóng chặt, lại hướng phía bên ngoài nhìn quanh một phen về sau, cầm một cái cặp da đi vào Sở Vân trước mặt.

"Nguyên bản ta còn muốn cho người tìm một chút con đường, ai biết tiểu tử kia không chịu, nhất định phải trực tiếp bán cho ta."

Nhìn trước mắt Sở Vân, Hồ Tiểu Tuyền đem mặt mờ rưng ra.

Một thanh đen nhánh sáng loáng súng ngắn nằm tại trong rương, bên cạnh là hai cái băng đạn, cùng một bao đạn.

Đưa tay đem súng lục từ cặp da bên trong cầm lấy, súng ngắn vào tay không nhẹ, một cỗ nặng nề kim loại cảm giác từ Sở Vân trên tay truyền đến.

"Không tệ, bỏ ra bao nhiêu tiền?"

Ước lượng một cái súng lục trong tay, Sở Vân hướng phía Hồ Tiểu Tuyền hỏi.

Ngay từ đầu chỉ là thử nghiệm hỏi một chút, không nghĩ tới cái này Hồ Tiểu Tuyền vậy mà thật sự có thể làm đến đồ thật. Xem ra, trước đó cái kia hai bút sinh ý lên tác dụng không nhỏ.

"Người liền cho ta cái giá vốn đi, một vạn đồng!" Nghe Sở Vân, Hồ Tiểu Tuyền cười khổ nói: "Lão đệ người về sau cũng đừng làm cho ta lại làm thứ này, quá nguy hiểm, vạn nhất bị bắt lại nhưng là muốn hình phạt a!"

Súng vật này nếu là đổi lại người khác, có thể sẽ từ đó kiếm chác bạo lợi. Nhưng là đối với hấn dạng này một cái đào kiếm nhà máy lão bản tới nói, chút tiền ấy không đáng kể chút nào. Hồ Tiểu Tuyền lo lắng, là hấn tính nguy hiểm.

"Yên tâm đi! Sẽ không xảy ra chuyện."

Đem súng thả lại đến trong rương, Sở Vân an ủi.

Có thể yên yên làm hai đơn sinh ý liền bốc lên nguy hiểm như vậy, Hồ Tiểu Tuyền người này hay là không tệ. Tối thiểu đối Sở Vân tới nói, hấn có can đảm mạo hiểm. Về sau có sinh ý, Sở Vân tất nhiên còn sẽ tìm được hấn.

Súng là phòng chế 64 súng ngắn, ngoại trừ hai cái băng đạn bên ngoài, còn có 100 phát. Đây đối với Sở Vân tới nói, không thể nghi ngờ là một cái bảo hộ.

Đương nhiên, tại trong thế giới hiện thực Sở Vân khẳng định là không sẽ sử dụng. Ra Tiểu Tuyền Đào Kiếm nhà máy về sau, thừa dịp không ai chú ý, Sở Vân trực tiếp đem súng lục ném vào trữ vật giới chỉ bên trong.

Đón xe trở lại phòng thuê, sửa sang lại một vài thứ phóng tới trữ vật giới chỉ bên trong đi về sau, Sở Vân đi tới dị giới.

Lần này tăng lên tới Thanh Đồng cấp võ giả, Sở Vân đã một tuần chưa có trở lại dị giới. Bất quá trước lúc rời đi hấn liền đã thông báo mình muốn rời khỏi một chút thời gian, mà cụ thể số trời cũng không có minh xác.

Lúc này chính vào giữa trưa, ánh nắng tươi sáng, Sở Vân đi ra nhà gỗ, hướng phía trong thôn không đi tới.

"Hắc!" "Cáp!"

Thôn đất trống trong sân huấn luyện, trên trăm tên thanh niên trai tráng đánh trống tiến hành huấn luyện. Bọn hấn chính là Thanh Thạch tuyển ra tới cái kia 100 người, cũng là Sở Vân hộ vệ.

Mà tại bọn hấn cách đó không xa một mảnh đất trống bên trong, còn có một số thanh niên trai tráng ở nơi đó hữu mô hữu dạng huấn luyện. Bọn hấn thỉnh thoảng hướng phía Thanh Thạch bọn hấn nhìn lại, trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Làm Sở Vân hộ vệ, liền có thể có được tinh xảo cương đao. Những cái kia không có bị tuyển chọn thanh niên trai tráng đang nỗ lực huấn luyện, muốn trở thành Sở Vân vệ đội một viên.

"Thiếu gia đến rồi!"

Lúc này Thanh Thạch phát hiện Sở Vân, mang theo mấy người chạy tới.

Đạt đến Thanh Đồng cấp võ giả Sở Vân rõ ràng cảm giác được, Thanh Thạch chạy tốc độ chiếu vào trước kia nhanh hơn không ít.

Mà làm Sở Vân kinh ngạc chính là, Thanh Thạch sau lưng cái kia bốn tên thanh niên tốc độ không thua kém một chút nào hấn.

"Thiếu gia! Mấy người bọn hấn hiện tại cũng là Hắc Thiết cấp võ giả!"

Đi vào Sở Vân trước mặt, Thanh Thạch hưng phấn nói đến.

Thanh Thạch là cái rất bây giờ người, từ khi Sở Vân đem đệ đệ của hấn cứu trở về đồng thời chữa khỏi về sau, liền tuyệt đối thề chết cũng đi theo Sở Vân.

Mà sau đó nhiệm vụ của hấn, liền là tăng lên vệ đội thực lực.

Tại Sở Vân dạy cho hấn luyện khí pháp về sau, Thanh Thạch không sót một chữ giao cho vệ đội những người kia. Đối với hấn mà nói, vệ đội thành viên thực lực đề cao, chẳng khác nào đang vì Sở Vân làm việc.

Thông qua mấy ngày luyện tập, hiện tại lại có bốn người thành công tấn cấp làm Hắc Thiết cấp võ giả. Đôi này Thanh Thạch tới nói, là cái thiên đại đến tin tức tốt.

Mà Thanh Thạch sau lưng cái kia bốn tên thanh niên cũng là một mặt hưng phấn, nhìn về phía Sở Vân biểu lộ, thì là vô cùng tôn kính.

Sở Vân không có trước khi đến, nơi này tất cả mọi người là người bình thường, bọn hấn chỉ là dựa vào đi săn để duy trì sinh hoạt phổ thông bách tính.

Chính là bởi vì Sở Vân đến, làm đến bọn hấn chẳng những có cương đao, đi săn hiệu suất được tăng cao cực nhiều. Mà hiện tại bọn hấn càng là trở thành trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ võ giả, mà hết thầy này đều là Sở Vân cho.

Có thể nói như vậy, lúc này bọn hấn đối Sở Vân kính ngưỡng không thua kém một chút nào Thanh Thạch. Giống như Thanh Thạch, trong lòng bọn họ đã thề, thề sống chết bảo vệ Sở Vân.

"Vây dạng này, vệ đội chia làm bốn cái tiểu đội, mỗi cái tiểu đội 24 người, các người bốn người này bổ nhiệm làm tiểu đội trưởng." Suy nghĩ một chút, Sở Vân mở miệng nói ra: "Thanh Thạch người chính là đại đội trưởng, quản lý toàn bộ vệ đội."

"Rõ!"

"Rõ!"

"Rõ!"

Trước đó Sở Vân đơn giản dạy Thanh Thạch một chút trong thế giới hiện thực bộ đội tri thức, trả lời mệnh lệnh dùng đơn giản nhất lời nói, bởi vậy đến đề thăng hiệu suất.

"Thiếu gia! Đại đội trưởng! Hai dặm địa ngoại bảng hiệu bên kia bốc khói!"

Ngay lúc này, một người trẻ tuổi chạy tới, nhìn thấy Sở Vân cùng Thanh Thạch về sau, người kia la lớn.

Chương 34 : Khách nhân?

Nghe cái kia lời của người tuổi trẻ, Sở Văn hướng phía cửa thôn phưng hướng nhìn lại. Quả nhiên, nơi đó chậm chậm dấy lên khói báo động.

Cái kia là Sở Văn để cho người chỉ chuẩn bị trước, Hàn Nghị bọn hán chính là không có dựa theo trên bảng hiệu mặt viết châm ngòi khói báo động. Tùy tiện tiến vào mà đã dẫn phát địa lôi.

Hiện tại xem ra, là có người tới. Vừa rồi Sở Văn chỉ lo cùng an bài vệ đội phân tổ, trong lúc nhất thời còn không có lưu ý.

Thiết lập cái này tám bảng là Sở Văn cố ý mà vì đó, Liễu Hà thôn nhất định phải có nhất định phòng ngự biện pháp.

Sớm tại chôn thả địa lôi đồng thời, Sở Văn đã phái người đến chung quanh những thôn kia đi thả ra tin tức. Nếu có người tới Liễu Hà thôn nhất định phải châm ngòi khói báo động. Cứ như vậy, là vì không biết chữ người trùng hợp đi vào Liễu Hà thôn dẫn đến ngộ thương.

Mà về phần những cái kia đến Liễu Hà thôn mục đích gì khác liền không có ý tứ, nếu như không dựa theo trên bảng hiệu mặt cách làm, phía trước sẽ có 1000 khóa địa lôi đang chờ hán.

"Ta nhìn một chút!"

Sở Văn đi đến bên cạnh một gian nhà gỗ, đi vào nhà gỗ phía trên, cầm lấy kính viễn vọng hướng phía cửa thôn nhìn lại.

Thông qua kính viễn vọng, Sở Văn nhìn thấy cửa thôn một cây số chỗ có một đội người. Dẫn đầu chính là ba người trẻ tuổi, đằng sau theo một đội thị vệ bộ dáng người. Những người kia đem ba người bao vây ở giữa, cẩn thận đề phòng.

Cứ việc cách kính viễn vọng nhìn không rõ lắm những người kia gương mặt, nhưng là Sở Văn có thể khẳng định, những người kia không có Hàn Nghị.

"Phái người tới một chuyến, xem bọn hán có chuyện gì."

Từ trên nhà gỗ xuống tới, Sở Văn hướng phía Thanh Thạch nói ra.

Liễu Hà thôn dù sao không có khả năng vĩnh viễn đóng cửa không gặp người, Sở Văn không thể bởi vì Hàn Nghị một người xuất hiện, liền làm cho cả thôn cùng ngoại giới thoát ly.

"Vệ đội đề phòng! Đại tráng, tiểu thạch đầu đi theo ta!"

Nghe Sở Văn mệnh lệnh, Thanh Thạch vội vàng dẫn người hướng phía cửa thôn đi đến.

Mà nguyên bản những cái kia huấn luyện thanh niên trai tráng, nhao nhao cầm từ bản thân cương đao. Cùng lúc đó, bọn hán phóng tới một gian nhà gỗ, mỗi người nhận lấy một cái to bằng cánh tay pháo hoa ống cùng một cái cái bật lửa.

Đây là Sở Văn trước đó an bài, trong thôn có tình huống như thế nào, những thủ vệ này trước nhận lấy pháo hoa, nếu có tình huống từ đằng xa công kích địch nhân. Cuối cùng đang tiến hành cận chiến, đồng thời mỗi người đều trang bị một cái cái bật lửa cũng dạy bọn hán phưng pháp sử dụng.

Có thể nói, hiện tại Liễu Hà thôn mặc dù chiến đấu chân chính lực cũng không mạnh, nhưng là lực uy hiếp tuyệt đối là đầy đủ.

Sở Văn đồng thời cũng hướng phía cửa thôn đi đến, đem súng lục từ bên trong không gian trữ vật xuất ra đặt ở trong túi quần, đi theo phía sau mười mấy tên hộ vệ nghênh đón.

Rất nhanh, Thanh Thạch mang theo cái kia một đội người về tới cửa thôn.

Đem mắt nhìn xa, kinh thị sau lưng đầu to chính là hai nam một nữ. Bọn hán đều rất trẻ trung, cùng Sở Văn niên kỷ không sai biệt lắm.

Cái kia hai tên người trẻ tuổi tương mạo thanh tú, bên trong một cái hình thể tương đối nhỏ gầy. Còn nữ kia từ dáng dấp cũng là duyên dáng yêu kiều, mười phần động lòng người.

Từ bọn hán quần áo nhìn lại, hẳn là kẻ có tiền. Cùng bên này thôn dân khác biệt, phục sức của bọn họ đều là nhìn như tơ lụa loại hình chất liệu. Cùng lúc đó, nữ tử kia trên đầu còn mang theo đồ trang sức.

Ba người phía sau là hơn mười người đội ngũ, cái hông của bọn hán mang theo binh khí, toàn bộ toàn thân áo đen, quần áo thị vệ cách ăn mặc.

Bất quá Sở Văn chú ý tới, những người này mặc dù quần áo hoa lệ, nhưng lại có chút chật vật. Quần áo có chút dơ dáy bẩn thỉu, có còn có chút khe.

"Chư vị tới đến ta Liễu Hà thôn, hoan nghênh đã đến."

Sở Văn đi hướng trước, nhìn xem cái kia đầu to mấy người, vừa cười vừa nói.

Làm người không thể mất cấp bậc lễ nghĩa, những người này nhìn qua có nhất định thân phận. Còn nữa nói người tới là khách, tự nhiên muốn khách khí một chút.

"Người chính là thôn trưởng?"

Cái kia trong ba người nam tử gầy nhỏ nhìn một chút Sở Văn, ngẩng đầu hỏi.

"Vâng, tại hạ Sở Văn, hiện tại chính là cái này Liễu Hà thôn thôn trưởng."

Nhẹ gật đầu, Sở Văn thừa nhận nói. Theo hắn tới nói, hắn hiện tại liền là cái này Liễu Hà thôn đại diện thôn trưởng.

"Nhanh đi chuẩn bị cho chúng ta điểm đồ ăn, chúng ta muốn tại người cái này chính đốn một hồi."

Nghe Sở Văn, nam tử gầy nhỏ ngữ khí có chút ngạo nghễ nói.

"Lạc Dương! Chúng ta hiện tại là có việc cầu người, nói chuyện hắn là khách khí chút."

Cái kia nam tử gầy nhỏ sau lưng một tên áo lam người trẻ tuổi cau mày, tiếng cười nói.

"Thì tính sao?" Nghe áo lam lời của người tuổi trẻ, nam tử gầy nhỏ chẳng những không có thu liễm, ngữ điệu ngược lại cao hơn: "Một đám hương đã hạ người, chúng ta có thể đến đây đã cho bọn hắn thiên đại mặt mũi."

Nhìn một chút Sở Văn cùng phía sau hắn những hộ vệ kia, nam tử gầy nhỏ không có chút nào cảm thấy uy hiếp: "Chờ đi thời điểm chúng ta thưởng bọn hắn chút tiền là được."

"Biểu ca, đừng nói nữa!" Lúc này, nam tử gầy nhỏ sau lưng tên kia cô gái trẻ tuổi đi lên phía trước.

Đi vào Sở Văn trước mặt, nữ tử hơi lộ ra tiểu dung: "Thôn trưởng làm phiền, chúng ta mới từ Mê Vụ Chi Lâm bên kia trở về. Bởi vì gặp được chút ngoài ý muốn, trên người đồ ăn tất cả đều vứt bỏ. Bây giờ cách Thanh Thủy huyện còn có mấy chục dặm, chúng ta nghỉ tại quý thôn chính đốn một cái ăn chút phàm là, không biết có thể quấy rầy?"

Nữ tử đáng đáp duyên dáng yêu kiều, thanh âm uyển chuyển dễ nghe, không chút nào thất lễ mạo.

"Đã như vậy, cái kia liền bên trong mời, ta gọi bọn họ an bài cho các người đồ ăn."

Nữ tử nói đến khách khí, khiến cho Sở Văn không tiện cự tuyệt. Nhưng là đang nhìn hướng cái kia nam tử gầy nhỏ thời điểm, Sở Văn trong mắt lóe lên một vòng tinh quang.

"Hi Ngữ, người đối bọn hắn khách khí như vậy làm gì? Chớ nhìn bọn họ đều cầm đao, nhưng nếu là cùng chúng ta lúc chưa hắn thế nhưng là kém rất xa. Chúng ta Lạc gia tại vùng này, còn chưa sợ qua ai."

Lạc Dương nhìn thấy muội muội khách khí như thế nói chuyện với Sở Văn, có chút bất mãn nói lầm bầm.

"Tốt tốt đừng nói nữa, chúng ta ăn xong liền đi, trong nhà vẫn chờ chúng ta đây."

Cái kia áo lam người trẻ tuổi nghe Lạc Dương, vội vàng đi ra hoà giải.

Thanh Thạch đem những người này an bài vào trong thôn một gian tương đối lớn bên trong nhà gỗ, ngay sau đó, vì bọn họ chuẩn bị lên đồ ăn tới.

"Trần Kiệt! Vừa rồi người vì cái gì không cho ta nói nhiều?"

Trong nhà gỗ, Lạc Dương nhìn xem bên cạnh áo lam trung niên, cau mày nói ra.

"Người không có chú ý tới a? Những cái kia người trong thôn thật nhiều trong tay đều cầm đao." Được xưng là Trần Kiệt người mở miệng nói ra.

"Thì tính sao? Một cái thôn nhỏ, bên trong còn có thể có võ giả hay sao? Chúng ta đường đường Lạc gia người, còn có thể sợ mấy cái thôn dân?" Nghe Trần Kiệt, Lạc Dương bất mãn nói.

"Đi ra ngoài bên ngoài, vẫn là cẩn thận mới là tốt đi. Vô duyên vô cớ đắc tội một cái thôn, đối với chúng ta cũng không có gì tốt chỗ." Trần Kiệt khuyên.

"Bọn hắn nếu là dám trêu chọc chúng ta, ta liền có thể đồ hắn toàn bộ thôn." Lạc Dương một mặt ngạo nghễ nói.

Ngay lúc này, cơm món ăn lên. Mấy người bụng đói kêu vang, dùng ngân châm thử ăn với cơm đồ ăn sau. Cũng mặc kệ hương vị như thế nào, liền bắt đầu ăn cơm.

"Phi!" Ngay lúc này, Lạc Dương đột nhiên nhô một ngụm: "Đây là cái gì cơm? Làm sao bên trong còn có cục đá?"

Ngay lúc này, nhà gỗ cửa bị đẩy ra.

"Bởi vì người cái miệng thú kia cần mài mài một cái!"

Giờ này khắc này, Sở Văn xuất hiện tại nhà gỗ cổng.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35 : Giáo huấn

Lạc Dương ba người bọn họ tại một trường đơn độc trên mặt bàn ăn cơm, mà bọn hắn hơn mười tên thị vệ tại khác một cái bàn lớn bên cạnh. Nhìn thấy Sở Văn tiến đến, những thị vệ kia nhao nhao đứng lên, cảnh giới nhìn xem hắn.

"Người mới vừa nói cái gì?"

Lạc Dương tựa hồ không nghe rõ ràng Văn, có chút kinh ngạc hỏi.

"Ta nói là, đã người nói chuyện thú như vậy, cần ăn nhiều một chút tảng đá mài mài răng."

Nhìn xem tòa cái khác Lạc Dương, Sở Văn lạnh giọng nói ra.

Nguyên bản trước đó tại cửa thôn nghe người này những lời kia, Sở Văn liền không muốn đem bọn hắn lưu lại ăn cơm. Chính là bởi vì cái kia gọi là Lạc Hi Ngữ cô gái trẻ tuổi thái độ rất tốt, Sở Văn mới không tiện cự tuyệt.

Cũng không phải là Sở Văn cho nên ý làm khó bọn hắn, Liễu Hà thôn lương thực cơ bản là như vậy. Bởi vì thu hoạch vấn đề kỹ thuật, bên trong hoặc nhiều hoặc ít sẽ có một ít cát đá. Điểm này, cùng bọn hắn muối ăn là giống nhau.

Nguyên bản Sở Văn cũng không nghĩ tiến đến, nhưng chính thức bởi vì Lạc Dương câu kia đồ thôn, mới khơi gợi lên cơn giận của hắn.

Sở Văn mặc kệ bọn hắn là ai, nhưng là hắn biết, Liễu Hà thôn người hiện tại cũng là hắn thôn dân. Cứ việc đây là dị giới, nhưng đã làm một ngày thôn trưởng, liền phải đối thôn dân phụ trách.

Trước mắt mấy người từ mặc nhìn lại hắn là có chút thân phận người, nhưng là đó cũng không phải bọn hắn có thể ở chỗ này muốn làm gì thì làm vốn liếng.

Bởi vì nơi này là Liễu Hà thôn, là hắn Sở Văn địa bàn.

"Ta nói các người những này dân đen chẳng những thân phận dè tiện, ngay cả nói chuyện cũng vô lý như thế. Nhìn trước khi đến ta là nể mặt người, thật đúng là đem cái này thôn nhỏ xa làm nhân vật."

Cái kia Lạc Dương nghe Sở Văn lời nói giận dữ, lập tức đứng lên.

Từng có lúc, còn không người nào dám cùng hắn nói như thế. Mà trước mắt một cái nhỏ thôn trưởng của thôn đều làm như thể trào phúng hắn, cái này gọi hắn tại Trần Kiệt giữa hai người roi mắt mặt mũi.

Thật tình không biết, hắn mặc dù là Lạc gia người, nhưng là tại thân phận địa vị bên trên cùng một bên Lạc Hi Ngữ có cách biệt một trời.

Lạc Hi Ngữ là Lạc gia dòng chính đại tiểu thư, mà hắn chỉ là chi thứ tử đệ. Cứ việc biểu ca biểu muội kêu, nhưng trên thực tế thân phận chênh lệch rất cách xa.

Mà một bên Trần Kiệt cũng là Trần gia công tử, kể từ đó, Lạc Dương là trong ba người thân phận thấp nhất. Bây giờ thấy một cái thôn nhỏ người đều dám mở miệng châm chọc, Lạc Dương trong lòng giận dữ.

"Dám cùng chúng ta nhà thiếu gia nói như thế, muốn chết!"

Một bên thị vệ bên trong, có Lạc Dương lệ thuộc trực tiếp thị vệ. Nhìn thấy từ gia công tử chịu nhục, lập tức từ bên hông rút ra trường đao, hướng phía

Sở Văn vọt tới.

"Chậm đã. . ."

Nhìn thấy thị vệ kia động tác, một bên Lạc Hi Ngữ cùng Trần Kiệt vội vàng mở miệng ngăn cản.

Bọn hắn biết, những thị vệ kia đều là Thanh Đồng cấp võ giả. Mà ở trong đó bất quá là một cái thôn nhỏ, cho dù là thôn trưởng cũng không thể nào là những thị vệ kia đối thủ.

Thế giới này mặc dù xem nhân mạng vì cỏ rác, nhưng bọn hắn lần này tới dù sao cũng là chủ động mời cầu tiến đến. Nếu là chỉ dựa vào một câu liên giết người, truyền đi sẽ không tốt. Làm vì gia tộc bên trong tinh anh, bọn hắn biết có chút phiền phức vẫn là không nên trên chọc.

Thế nhưng là nói ra của bọn họ miệng đã muộn, tên thị vệ kia đã vọt tới Sở Văn trước người cách đó không xa.

Lúc này Lạc Dương cười lạnh, trong lòng cảm thấy mình cái này thị vệ thông minh, biết nên lúc nào xông về phía trước.

Thế nhưng là tiếp đó, khiến cho mọi người đều chuyện không nghĩ tới phát sinh.

"Àm!"

Chỉ gặp Sở Văn khoát tay, tiếp lấy một tiếng vang thật lớn truyền ra. Sau đó tên thị vệ kia một tiếng hét thảm, ôm bụng ngã trên mặt đất.

"Vẫn là phải luyện nhiều một chút a!"

Nhìn xem cái kia ngã xuống thị vệ, Sở Văn nhỏ giọng thăm thì nói.

Ngay tại thị vệ kia xông tới thời điểm, Sở Văn đã từ trong túi móc ra súng. Súng tại tiến trước khi đến đã lên đạn dự bị, lúc này có thể cấp tốc kích phát.

Chỉ là Sở Văn không có nghĩ tới là, nguyên bản hắn nhắm chuẩn chính là thị vệ kia trước ngực, nhưng cuối cùng lại đánh tới đối phương trên bụng.

Sở Văn cái này là lần đầu tiên dùng xác thực, trước kia chỉ là tại trong sân chơi qua một chút súng đồ chơi. Thành linh vừa nổ súng, còn có chút không quen cái kia to lớn sức giật.

"Xem ra những cái kia bách phát bách trúng thiện xạ, đều là dùng đạn cho ăn đi ra. Thương pháp thứ này, không phải một ngày liền có thể luyện ra được."

Mắt nhìn thụ thương cây thương kia, Sở Văn thăm nghĩ trong lòng.

Vừa rồi thị vệ kia chẳng qua là cách hắn hai ba mét, tiện tay một thương chính xác liền kém xa như vậy. Nếu là cự ly xa xạ kích, không biết sẽ lớn bao nhiêu sai lầm đâu.

"Về sau có cơ hội ra ngoại quốc làm nhiều chút súng cùng đạn đến, không có việc gì liền về dị giới luyện một chút." Lúc này Sở Văn đã cân nhắc làm hộ chiếu sự tình.

"Pháp sư?"

Nhìn thấy Sở Văn một thương đánh ngã tên thị vệ kia, một bên Lạc Hi Ngữ khẽ cau mày.

Không nghĩ tới, tại một cái mấy ngàn người trong thôn nhỏ, lại có thể gặp được pháp sư. Hơn nữa nhìn tình huống, còn có thể Thuận Phát Ma Pháp pháp sư.

"Không phải pháp sư, là trong tay hắn vật kia."

Lúc này Trần Kiệt cũng đứng lên, trầm giọng nói ra.

Vừa rồi tại thị vệ kia hướng phía Sở Văn tiến lên thời điểm ánh mắt của hắn vẫn dừng lại tại trên người của đối phương, hắn tận mắt nhìn thấy Sở Văn xuất ra một cái đen sì đồ vật, sau đó phịch một tiếng thị vệ liền ngã xuống.

Muốn nói Sở Văn đồ trên tay là pháp trượng, cái kia là chuyện không thể nào. Nói như vậy liền chỉ có một cái khả năng, liền là Sở Văn trên tay là một cái thần kỳ vũ khí, có thể trong nháy mắt đã thương người.

Nghĩ tới đây, Trần Kiệt thậm chí có chút hưng phấn lên.

Những thị vệ kia thân phận thấp, chết mấy cái không có gì lớn. So sánh tới nói, có thể nhìn thấy một cái thần kỳ vũ khí còn là làm người hưng phấn.

"Cái này. . . Làm sao có thể. . ."

Lúc này Lạc Dương sợ ngây người, không nghĩ tới Sở Văn chỉ là khoát tay, thị vệ của hắn ngã gục liền không biết sống chết.

Thị vệ kia thế nhưng là Thanh Đồng cấp võ giả, cùng thực lực của bản thân hẳn không kém bao nhiêu. Đã đối mới có thể tiện tay đem thị vệ đánh ngã, vừa rồi nếu là đối lại hẳn, hậu quả không dám tưởng tượng.

Lúc này Lạc Dương mặt mũi trắng bệch, không nghĩ tới người tuổi trẻ trước mắt vậy mà như thế lợi hại. Ngắm lại vừa rồi hẳn cùng đối phương nói những lời kia, Lạc Dương mồ hôi lạnh chảy xuống.

"Ta không quản các ngươi thân phận gì, chọc tới ta, chính là kết cục này."

Nhìn xem cái kia ngã trên mặt đất không ngừng gào thán thị vệ, Sở Vân thản nhiên nói.

Hắn không biết thực lực của đối phương như thế nào, vừa rồi một thương kia cũng là có ý gây nên. Muốn trong thời gian ngắn nhất chấn nhiếp đối phương, nổ súng là sáng suốt nhất.

Oanh!

Ầm ầm! ! !

Ngay lúc này, nơi xa truyền đến mấy tiếng oanh minh, vang vọng toàn bộ Liễu Hà thôn.

"Thôn trưởng! Không xong! Có số lớn dã thú hướng chúng ta bên này xông lại!"

Lúc này, một tên thôn dân chạy đến nhà gỗ trước, lớn tiếng kêu lên.

Dã thú tập kích?

Nghe cái kia lời của thôn dân, Sở Vân sắc mặt trầm xuống. Cũng không để ý lấy Lạc Dương bọn hắn, trực tiếp hướng hạch cửa thôn phương hướng chạy tới.

"Hắn là bọn hắn đuổi tới?"

Lúc này Lạc Hi Ngữ bọn hắn cũng là biến sắc, nhìn nhau một cái đối phương, một mặt nặng nề biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36 : Hỏa Tích Dịch

"Tình huống như thế nào?"

Sở Vân dùng tốc độ nhanh nhất đi tới cửa thôn, hướng phía đã sớm chờ đợi ở nơi đó Thanh Thạch hỏi.

"Có dã thú, phát động chúng ta chôn ở ngoài thôn cơ quan, bọn chúng nhìn qua số lượng còn không ít."

Thanh Thạch chỉ vào xa xa ngoài thôn, trầm giọng nói ra.

Liễu Hà thôn chỗ độ cao so với mặt biển muốn hơi cao một chút, tại cửa thôn liền có thể nhìn thấy xa xa tình huống. Chỉ là do ở cách xa nhau lấy quá xa, bọn hắn cũng thấy không rõ tình huống cụ thể.

Giờ này khắc này, Lạc Hi Ngữ bọn hắn cũng mang theo thị vệ, đi tới cửa thôn.

Sở Vân không có thời gian để ý tới bọn hắn, mà là xuất ra kính viễn vọng, hướng phía nơi xa nhìn lại.

Nhìn thấy Sở Vân kính viễn vọng, Lạc Hi Ngữ bọn hắn đều rất ngạc nhiên. Lúc trước, bọn hắn còn chưa từng gặp qua cái này vật kỳ quái, không biết là dùng làm gì.

"Cái đó là. . . Thần lần?"

Cầm kính viễn vọng hướng phía nơi xa nhìn lại, Sở Vân trầm giọng nói ra.

Kính viễn vọng trong tầm mắt, xuất hiện trên trăm con kỳ quái sinh vật. Nếu như dựa theo hình thể tới nói, có chút giống trong thể giới hiện thực thần lằn.

Chỉ bất quá thân hình của bọn nó cực đại, nhan sắc đỏ lên. Liền xem như thần lằn, cũng muốn tính làm cự tích phạm vi.

Bọn hắn tốc độ di chuyển nhanh chóng, chỉnh thể hướng phía Liễu Hà thôn bên này gần lại gần.

Oanh!

Oanh! ! !

Những cái kia thần lằn ngẫu nhiên chạm đến chôn dưới đất địa lõi, phát ra nổ thật to âm thanh.

Nhưng là Sở Vân có thể nhìn thấy, địa lõi đối thương thể của bọn nó hại có hạn. Chỉ có cá biệt thần lằn chậm lại tiến lên bộ pháp, hẳn là thụ thương.

"Quả nhiên là Hóa Tích Dịch! Bọn chúng đuổi theo tới!"

Một bên Lạc Hi Ngữ nghe Sở Vân nói là thần lằn, trầm giọng nói ra.

"Ta đã nói rồi, không muốn ở chỗ này dừng lại. Các ngươi lệch không nghe, nhất định phải tại cái này ăn com."

Lạc Hi Ngữ sau lưng Lạc Dương cũng là sầm mặt lại, có chút kinh hoảng nói ra.

"Những tên kia là các ngươi khai ra?"

Nghe được lời của hai người, Sở Vân nhìn lấy bọn hắn trầm giọng hỏi.

Hắn đi vào dị giới lâu như vậy, cũng chưa từng thấy có dã thú tập kích thôn xóm. Hôm nay những người này sau khi xuất hiện, liền có loại tình huống này. Lại thêm bọn hắn những lời vừa rồi, có thể thấy được những cái kia thần lằn là cùng bọn hắn có quan hệ.

Về phần cái kia Lạc Hi Ngữ xưng những vật kia vì Hóa Tích Dịch, cũng đúng lúc ẩn chứng bọn chúng màu đỏ bề ngoài.

"Ta thật không nghĩ tới bọn chúng có thể đuổi theo ra tới."

Nghe Sở Vân, Lạc Hi Ngữ có chút áy náy nói.

"Chúng ta cầm bọn chúng trứng, bọn chúng nhất định là phát hiện sau theo hương vị đuổi theo ra tới."

Hai người bên cạnh Trần Kiệt, lúc này mở miệng phân tích nói.

"Ta không quản các ngươi cầm bọn hắn thứ gì, hẳn hiện tại mục tiêu là các ngươi, cho nên mời các ngươi rời đi nơi này!"

Nghe mấy người lời nói, Sở Vân trầm giọng nói ra.

Mặc dù không biết cái kia Hóa Tích Dịch thực lực như thế nào, nhưng là bọn chúng là hướng về phía những người trước mắt này tới. Liễu Hà thôn không có thể vì bọn họ sở tác sở vì tính tiền, mà tạo thành thương vong.

"Hiện tại cũng lúc này, chúng ta làm sao rời đi? Ngươi là muốn chúng ta cùng bọn chúng liều mạng a?"

Nghe Sở Vân, Lạc Dương cả kinh kêu lên. Nhưng là nghĩ đến vừa rồi Sở Vân trọng thương dưới tay hắn biểu diễn ra thực lực về sau, vẫn là nhịn được không có trách mắng âm thanh tới.

"Sự tình là các ngươi tạo thành, chẳng lẽ nói để chúng ta thôn dân cho các ngươi liều mạng a?" Sở Vân lửa giận lập tức vọt tới.

Nếu như nói Sở Vân chính mình cầm đối phương thứ gì, vậy hẳn thà rằng mình gánh chịu. Nhưng là hiện tại là đối phương tạo thành, Sở Vân cùng bọn hắn không nhận không biết, dựa vào cái gì vì bọn họ tính tiền.

"Sở đại ca, chuyện là như thế này."

Lúc này Lạc Hi Ngữ tiến về phía trước một bước, hướng phía Sở Vân giải thích nói.

"Trong nhà của chúng ta có người bên trong hàn độc, cần dùng Hóa Tích Dịch trứng tới làm thành được trị liệu chứng bệnh. Thế là chúng ta liền đi tới cái này Mê Vụ Chi Lâm, tìm kiếm Hóa Tích Dịch trứng."

Chúng ta hao hết sức lực, rốt cuộc tìm được Hóa Tích Dịch hang ổ. Đúng lúc bọn chúng ra ngoài săn mồi, chúng ta liền cầm một trái trứng đi ra.

Không nghĩ tới bọn chúng vẫn là phát hiện, truy đến nơi này. Mục đích của bọn nó rất rõ ràng, đúng là chúng ta trong tay trứng.

Nhưng là cái này trùng đối với chúng ta mà nói rất trọng yếu, nếu như không có nó, liên trì không được hàn độc."

Đem chuyện đã xảy ra nói đơn giản một cái, Lạc Hi Ngữ tiếp tục nói: "Hiện tại chúng ta từ cửa thôn chỗ rời đi đã không kịp, nếu là từ mặt khác cửa ra vào rời đi, khẳng định sẽ dẫn tới Hòa Tích Dịch vào thôn. Lời như vậy, thôn khẳng định sẽ phải chịu liên lụy."

Kể từ đó, là ai cũng không nguyện ý nhìn thấy. Không bằng dạng này, chúng ta cùng nhau đến đối phó bọn hắn. Dạng này tính ta Lạc gia thiếu người một cái nhân tình, Sở đại ca người xem coi thế nào?"

Dứt lời, Lạc Hi Ngữ có chút mong đợi nhìn xem Sở Vân.

Chẳng biết tại sao, Lạc Hi Ngữ cảm giác người tuổi trẻ trước mắt rất thần bí, tựa hồ có được rất mạnh thực lực.

Nghe Lạc Hi Ngữ, nhìn trước mắt không ngừng tiếp cận thôn đám kia Hòa Tích Dịch, Sở Vân trầm mặc.

Lạc Hi Ngữ lời nói không sai, hiện tại mắt thấy những này Hòa Tích Dịch liền phải tiếp cận thôn. Cho dù là bọn hắn rời đi, Liễu Hà thôn cũng sẽ nhận Hòa Tích Dịch ảnh hưởng. Mà nếu là từ mặt khác địa phương rời đi, cái kia căn bản chính là không thể nào.

Về phần Lạc Hi Ngữ nói cái gì nhân tình, Sở Vân ngược lại là không quan tâm. Hắn quan tâm, là như thế nào không cho thôn dân sinh ra thương vong.

Một bên Trần Kiệt nghe Lạc Hi Ngữ, chấn động trong lòng.

Đối với Lạc Hi Ngữ là ai, Trần Kiệt lại hiểu rõ bất quá, nàng là tuyệt đối sẽ không tùy tiện đáp ứng người khác điều kiện. Bây giờ lại nói thiếu Sở Vân một cái nhân tình, đây là rất ít gặp.

Lấy Lạc Hi Ngữ tại địa vị trong gia tộc, dạng này một cái điều kiện tuyệt đối không phải tiền tài có thể đổi lấy.

Mà một bên Lạc Dương cũng là trong lòng kinh hãi, nghe Lạc Hi Ngữ, trên mặt lộ ra ghen tỵ biểu lộ.

Làm Lạc gia người, Lạc Hi Ngữ người ngưỡng mộ rất nhiều, mà Lạc Dương chính là một cái trong số đó.

Lần này đi vào Mê Vụ Chi Lâm, Lạc Dương chính là ra ngoài cái này mắt, nỏ nức tấp nập cướp cùng một chỗ tới. Vì chính là trên đường đi nhìn xem có thể hay không để Lạc Hi Ngữ đối với hắn có hảo cảm hơn.

Nguyên bản trên đường đi hảo hảo, nhưng là hôm nay lại có chút biến hóa.

Đến nơi này về sau, lại bị một cái thôn nhỏ xa châm chọc. Rất về phần mình một người thị vệ cũng bị đối phương đả thương, Lạc Dương rõ ràng cảm giác được Lạc Hi Ngữ đối với hắn có chút bất mãn. Chỉ là trở ngại nhiều người như vậy ở đây, không có có ý tốt biểu hiện ra ngoài.

Mà bây giờ Lạc Hi Ngữ vậy mà ngay trước mặt mọi người nói thiếu Sở Vân một cái nhân tình, đây là Lạc Dương không thể nào tiếp thu được, tâm tư đồ kị tự nhiên sinh ra.

"Một cái thôn nhỏ xa, ý có cái lợi hại bình khí, vậy mà để Hi Ngữ như thế nói chuyện cùng hắn. Nhìn xem a, chờ đến sự tình hôm nay đi qua, ta muốn để người biết châm chọc ta đại giới." Lạc Dương trong lòng âm thầm thề.

Oanh!

Ầm ầm! ! !

Theo Hòa Tích Dịch bây giờ không ngừng tới gần, thỉnh thoảng dẫn bạo địa lôi. Tốt tại địa lôi uy lực cũng không nhỏ, cũng tạo thành mấy cái thần lần thụ thương.

Giờ này khắc này, Hòa Tích Dịch bây giờ khoảng cách Liễu Hà cửa thôn đã không đủ năm trăm mét.

"Hoả pháo chuẩn bị!"

Lúc này, muốn cho Lạc Hi Ngữ bọn hắn rời đi đã không kịp, lập tức Sở Vân ra lệnh.

Chương 37 : Giăng co

Hỏa Tích Dịch tốc độ tiến lên mặc dù nhanh, nhưng còn không có nhanh đến làm cho người thể trình độ. Bọn chúng không ngừng hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng bò, đại khái cùng nhân loại chạy chậm tốc độ không sai biệt lắm.

Tại Sở Vân mệnh lệnh dưới, mười mấy tên thanh niên cấp tốc trong thôn vọt đi, ngay sau đó cầm từng cái rương nhỏ trở về.

Lạc Dương bọn hắn không biết Sở Vân đây là đang làm cái gì, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, bọn hắn đều nhìn chòng chọc vào Liễu Hà thôn xa xa Hỏa Tích Dịch.

Không cần Lạc Hi Ngữ bọn hắn nói, Sở Vân đại khái có thể suy đoán ra Hỏa Tích Dịch thực lực trình độ.

Trước đó Hàn Nghị bọn họ chạy tới thời điểm, liền có thủ hạ dẫm lên địa lôi thụ thương. Theo Sở Vân phán đoán, Hàn Nghị là không thể nào mang người bình thường tới.

Dạng này đến xem, trước đó cái kia người bị thương ít nhất cũng là Hắc Thiết cấp võ giả. Mà địa lôi hiện tại có thể ngẫu nhiên nổ tổn thương Hỏa Tích Dịch, đã nói lên bọn chúng đại khái là là nhân loại Hắc Thiết cấp võ giả thực lực tương đương.

Tại trở thành Thanh Đồng cấp võ giả về sau, Sở Vân có thể cảm nhận được thực lực bản thân. Nếu như đối mặt hai ba con Hỏa Tích Dịch, hắn cảm giác có thể sử dụng cương đao chém chết bọn hắn. Mặc dù không biết da của bọn nó cứng rắn hay không, nhưng nhìn tốc độ của bọn nó liền sẽ không là đối thủ.

Nhưng là hiện tại Hỏa Tích Dịch đại khái tại trên trăm con nhiều, kể từ đó liền có chút phiền phức.

Sở Vân không biết Lạc Hi Ngữ bọn hắn là thực lực gì trình độ, nhưng nhìn lấy bọn hắn có chút khản trương biểu lộ, Sở Vân cũng có thể hiểu rõ cái đại khái.

Sở Vân bên này chỉ có Thanh Thạch bọn hắn năm cái Hắc Thiết cấp võ giả, đối mặt cùng không lồ thần lần bảy căn bản sẽ không làm đối thủ. Nhưng lúc này Sở Vân, cũng không có quá mức khản trương.

Sở Vân không khản trương, không có nghĩa là Thanh Thạch bọn hắn không khản trương. Lâu dài sinh hoạt tại Mê Vụ Chi Lâm bên ngoài bọn hắn, làm sao có thể không biết Hỏa Tích Dịch thực lực.

Bình thường nếu như tại Mê Vụ Chi Lâm bên trong đi săn nếu như không cẩn thận gặp được giống Hỏa Tích Dịch loại người này thế nhưng là chuyện phiền toái, mười cái thanh niên trai tráng đều cần phí thật là lớn công phu mới có thể đem bọn họ giết chết.

Mà trọng yếu nhất, liền là Hỏa Tích Dịch da cứng cứng rắn vô cùng, bình thường bình khí căn bản là không cách nào làm bị thương hắn nhóm. Cho nên mà cứ việc Hỏa Tích Dịch tốc độ di chuyển không nhanh, nhưng vẫn là rất khó đối phó.

Những cái kia thanh niên cầm từng cái hộp chạy tới cửa thôn, xếp thành một loạt về sau, đem trong hộp đồ vật đem ra.

Lạc Hi Ngữ nhìn thấy, những cái kia thanh niên trong tay cầm đồ vật nhìn qua giống như là ống trúc. Cánh tay phải thô, phần đuôi còn mang theo một cái tay cầm. Năm tay phía trên, có một đoạn nhỏ dây thừng.

"Cái kia là vũ khí à? Làm sao trước đó chưa bao giờ thấy qua?"

Nhìn xem một cái kia cái 'Ống trúc', Lạc Hi Ngữ trầm nghĩ trong lòng.

Lạc Hi Ngữ rất thông minh, nàng nhìn thấy Thanh Thạch sắc mặt của bọn hắn, liền biết đại khái thực lực của bọn hắn. Làm Mê Vụ Chi Lâm bên cạnh sinh hoạt mọi người, dưới tình huống bình thường không phải không biết Hỏa Tích Dịch loại sinh vật này.

Dưới loại tình huống này mặt lộ vẻ vẻ khản trương, đã nói lên Thanh Thạch thực lực của bọn hắn sẽ không vượt qua Hắc Thiết cấp võ giả, thậm chí hơn phân nửa là người bình thường.

Nghĩ tới đây, Lạc Hi Ngữ trong lòng cảm giác nặng nề.

Bọn hắn lần này đến, ngoại trừ nàng cùng Lạc Dương cùng Trần Kiệt bên ngoài, còn lại thị vệ cũng chỉ có bốn tên Thanh Đồng cấp võ giả. Còn lại gần mười tên hộ vệ, vẫn chỉ là Hắc Thiết cấp võ giả.

Có thể nói, lần này bọn hắn là vụng trộm đi vào Mê Vụ Chi Lâm, trước khi đến trong nhà căn bản không biết. Bằng không mà nói, lại làm sao có thể chỉ phái chút người này tay. Chính là bởi vì Lạc Hi Ngữ trong lòng lo lắng, mới vụng trộm chạy đến.

Hết thấy cứ như vậy mấy tên Thanh Đồng cấp võ giả, tại tăng thêm mới vừa rồi bị Sở Vân đã thương một cái. Tình huống hiện tại đối bọn hắn tới nói là cực kỳ không ổn.

Nhưng là đang nhìn hướng Sở Văn thời điểm, Lạc Hi Ngữ trong lòng ngăn người.

Lúc này Sở Văn cũng không có biểu hiện ra hốt hoảng thần sắc, thay vào đó là lạ thường trầm ổn.

"Chẳng lẽ nói cái này Sở Văn có đối phó những Hòa Tích Dịch kia biện pháp?" Nhìn trước mắt Sở Văn, Lạc Hi Ngữ thầm nghĩ trong lòng.

Giờ này khắc này, Hòa Tích Dịch khoảng cách Liễu Hà thôn đã không đủ 200m.

Lúc này chẳng những là Thanh Thạch bọn hắn những cái kia Liễu Hà thôn thôn dân, liền ngay cả Lạc Dương trên mặt của bọn hắn đều lộ ra bối rối chỉ sắc.

Bọn hắn tuy là Thanh Đồng cấp võ giả, nhưng là tối đa cũng chỉ có thể đối phó mấy cái Hòa Tích Dịch. Trước mắt Hòa Tích Dịch có trên trăm con nhiều, tuyệt không phải bọn hắn có thể tiêu diệt.

"Khai hỏa!"

Ngay tại những Hòa Tích Dịch kia lại đi về phía trước mấy chục mét khoảng cách về sau, Sở Văn quả quyết ra lệnh.

Liễu Hà thôn những cái kia vệ đội thành viên nhao nhao xuất ra cái bật lửa, đem trong tay pháo hoa nhóm lửa.

Loại này pháo hoa là đặc chất, Sở Văn tại hướng Trương Đức Toàn hạ đơn đặt hàng thời điểm liền tiến hành nói rõ.

Cùng phổ thông để dưới đất châm ngòi pháo mừng khác biệt, Sở Văn cần có pháo mừng phía dưới tăng thêm một cái tay cầm. Cứ như vậy, có thể cầm trong tay tiến hành châm ngòi. Cứ việc thuốc nổ trang rất đủ sức giật sẽ không nhỏ, nhưng đối với những này thanh niên mà nói cũng không phải là cái vấn đề lớn gì.

"Pháp sư?"

Nhìn thấy ánh lửa, Lạc Hi Ngữ nét mặt của bọn hắn cũng sờ.

Nhìn thấy hơn mấy chục trong tay của người đột nhiên thoáng hiện ánh lửa, Lạc Dương cảm giác được lúc này có điểm giống giống như nằm mơ.

Một cái tên không kinh truyền thôn nhỏ, lập tức xuất hiện mấy chục tên pháp sư. Tinh huống như vậy, lật đổ quan niệm của bọn hắn.

"Không, những người kia không phải pháp sư, bọn hắn chỉ là dùng một loại phương pháp đưa tới hỏa chủng."

Tỉ mỉ Lạc Hi Ngữ rất nhanh liền phát hiện, những kia tuổi trẻ thôn dân cũng không phải là pháp sư.

Nếu như là pháp sư phát ra hỏa hệ ma pháp, sẽ kéo dài sinh ra hỏa đoàn. Mà những người tuổi trẻ kia trong tay ngọn lửa chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, tựa hồ là vì nhóm lửa trong tay bọn họ ông trúc phía trên nhỏ dây thừng.

"Suru suru! ! !"

Theo dây thừng bị nhen lửa sau đó không lâu, Sở Văn vệ đội những người kia trong tay pháo hoa bắt đầu hướng phía xa xa Hòa Tích Dịch phát xạ.

Rầm rầm rầm! ! !

Theo hấn hỏa đoàn bay vào đến Hòa Tích Dịch quần chúng, nổ tung lên. Trong lúc nhất thời mấy chục phát điểm hỏa bay ra ngoài, tiếng oanh minh không ngừng, lộ ra đến mức dị thường hùng vĩ.

Tốt vào lúc này là trăm ngày, nếu không buổi tối hoa mỹ khói lửa có thể sẽ đem Lạc Hi Ngữ bọn hắn hù đến.

Bất quá chỉ thế thôi, Lạc Hi Ngữ bọn hắn lúc này trong lòng cũng là cực độ chấn kinh.

Nếu như nói trước đó những thôn dân kia sử dụng cái bật lửa thời điểm, Lạc Hi Ngữ bọn hắn cho rằng đây chẳng qua là hỏa chủng. Mà pháo hoa phát xạ sát nhập sinh lúc nổ, đã đem bọn hắn sợ ngây người.

Một cái hỏa đoàn, vậy mà có thể phi hành hơn trăm mét, nhưng sau đó phát sinh bạo tạc. Cho dù là Thanh Đồng cấp pháp sư, cũng là không cách nào làm được a? Lạc Hi Ngữ thầm nghĩ trong lòng.

"Cái này. . . Làm sao có thể! ! !"

Nhìn xem cái kia đầy trời ánh lửa, cùng nơi xa truyền đến trận trận tiếng nổ mạnh, Lạc Dương cái cảm kém chút không có đến rơi xuống.

Vốn cho là những người kia chỉ là phổ thông thôn dân, thậm chí trong mắt hắn đây chỉ là dân đen. Nhưng là không nghĩ tới, bọn hắn lại có thể phát ra kinh người như thế hỏa đoàn.

Lạc Dương đối với pháp sư cái nghề nghiệp này cũng không phải hiểu rất rõ, nhưng là vẫn nghe nói qua ma pháp quyền trục vật này. Coi như những

người ở trước mắt không phải pháp sư, nhưng là theo Lạc Dương bọn hắn nhất định dùng chính là ma pháp quyền trục.

Ma pháp quyền trục là cỡ nào trân quý, Lạc Dương không thể minh bạch hơn được nữa. Nhìn trước mắt những thôn dân kia rõ ràng không cần tiền đồng dạng bán hỏa đoàn, lúc này Lạc Dương trái tim đều đang chảy máu.

Mà giờ này khắc này, Sở Văn thì là một mặt âm trầm đứng ở nơi đó.

Pháo hoa đi qua tăng cường, có nhất định lực sát thương. Nhưng là đối với trước mắt những Hòa Tích Dịch kia, hiệu quả thật sự là có hạn.

Trải qua một vòng mấy chục phát pháo hoa dưới vụ nổ, chỉ có mấy cái Hòa Tích Dịch ngã trên mặt đất. Còn lại như cũ hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng tới gần, chỉ bất quá tại phương diện tốc độ chậm một chút.

"Ta làm sao đem quên đi! Những này thần lẫn sở dĩ gọi Hòa Tích Dịch, vậy khẳng định nhiều ít cùng lửa có chút quan hệ."

Vỗ ót một cái, Sở Văn trầm nghĩ mình quá ngu ngốc.

Hòa Tích Dịch sở dĩ gọi cái tên này khẳng định là có nguyên nhân, hiện tại dùng khói hoa đến công kích Hòa Tích Dịch, hiệu quả khẳng định giảm bớt đi nhiều.

Nhìn xem không ngừng đến gần Hòa Tích Dịch, Sở Văn rơi vào trầm tư. Theo theo tốc độ này, pháo hoa là căn bản tiêu diệt không hết những này Hòa Tích Dịch.

Lúc này Sở Văn, trong đầu không ngừng tự hỏi như thế nào đối phó những quái vật này.

"Có!"

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Sở Văn nhãn tình sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38 : Hóa giải

Lúc này một vòng oanh tạc đã kết thúc, ngoại trừ ngã trên mặt đất mấy cái Hòa Tích Dịch bên ngoài, còn lại vẫn như cũ hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng tới gần.

"Nguyên lai chỉ là cái thùng rỗng, ta còn tưởng rằng là cái gì cao cấp ma pháp đâu! Dùng lửa tới đối phó Hòa Tích Dịch, uống cho người nghĩ ra được."

Nhìn thấy xa xa tình huống, một bên Lạc Dương cười khẩy nói.

Nguyên bản bị những cái kia pháo hoa bạo tạc chấn kinh đến, bây giờ thấy cũng không có mấy cái Hòa Tích Dịch ngã xuống. Lạc Dương tâm tư đó kị có thể phóng thích, hẳn lúc này đã quên Sở Văn là như thế nào đối phó dưới tay hắn.

"Quản tốt miệng của người đi, đừng lại nhiều sinh thị phi."

Nghe Lạc Dương, Lạc Hi Ngừ cau mày nói ra.

Lần này sự tình tất cả đều là bởi vì bọn hắn mà lên, Sở Văn có thể hỗ trợ đã là không tệ. Nếu là chỉ là bọn hắn tới đối phó những Hòa Tích Dịch kia, khó tránh khỏi sẽ có thương vong.

Mà bây giờ Lạc Dương chẳng những không cảm kích, còn mở miệng châm chọc, cái này khiến Lạc Hi Ngừ có chút tức giận.

Nghe Lạc Hi Ngừ, Lạc Dương không nói nữa. Bất quá lúc này trên mặt của hắn hiện ra hàn ý, nhìn về phía Sở Văn ánh mắt càng thêm bất thiện.

"Tiểu tử, để Lạc Hi Ngừ bởi vì người mà nói ta, ta muốn người đẹp mặt!" Lúc này Lạc Dương trong lòng hung tợn nghĩ đến: "Nhất một hồi lâu Hòa Tích Dịch tấn công vào đến, đến lúc đó thừa cơ giết tiểu tử kia. Lần nữa đến cái kia lợi hại vũ khí, là không thể tốt hơn."

Nghĩ đến Sở Văn trước đó sở dụng súng ngắn, Lạc Dương trong lòng sản xuất tham niệm.

Bất quá lúc này Sở Vân cũng không biết Lạc Dương ý nghĩ, chỉ gặp hấn mặc niệm pháp quyết, một cái túi xuất hiện tại trước mặt.

Nhìn thấy trống rỗng xuất hiện túi, Lạc Hi Ngừ mấy người có một chút kinh ngạc. Không nghĩ tới, một cái nhỏ thôn trưởng của thôn đều có trữ vật giới chỉ.

Bất quá cấp thấp nhất trữ vật giới chỉ giá cả đối với bọn hấn tới nói cũng không quý, mấy người cũng không có quá đề ở trong lòng. Chỉ là tò mò nhìn cái kia túi, muốn biết bên trong chứa là cái gì. Mà tại thời điểm mấu chốt như vậy, Sở Vân lấy nó ra tới làm cái gì.

Không đề ý đến Lạc Hi Ngừ bọn hấn hiểu kỳ biểu lộ, Sở Vân cầm lấy túi liền hướng ngoài thôn phóng đi.

Cái túi có nặng mấy chục cân, nhưng là đối với Thanh Đồng cấp võ giả Sở Vân tới nói, không đáng kể chút nào.

Lúc này Hỏa Tích Dịch bầy khoảng cách Liễu Hà thôn chỉ có không đến khoảng trăm thước, lại có nửa phút, chỉ sợ cũng chỗ xung yếu đến cửa thôn.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Sở Vân một bên chạy nhanh, một bên đem cái túi một cái miệng giải khai. Sau một khắc, hấn không ngừng đem trong túi đồ vật tung tới trên mặt đất.

"Đó là cái gì?"

Nhìn xem trong túi đồ vật tung tới trên mặt đất, Lạc Dương buồn bực kêu lên.

Trong túi đồ vật giống như tro bụi, giống như là ô uế bột mì. Hất tới trên mặt đất sau mặc dù không đều đều, nhưng là diện tích lại không nhỏ.

Ở giữa Sở Vân vòng quanh cửa thôn một mực hướng về một phương hướng chạy, thẳng đến ngoài trăm thước một chỗ hàng rào mới nhảy trở lại thôn.

Cái kia màu xám vật chất tại thôn trước tạo thành một đầu tuyến, ước chừng có hơn hai thước rộng. Mà giờ này khắc này, Hỏa Tích Dịch bầy vừa vịn vọt tới đường tuyến kia bên trên.

Khiến tất cả người ý chuyện không nghĩ tới phát sinh, Hỏa Tích Dịch bầy vọt tới đường tuyến kia phụ cận, vậy mà dừng bước. Chỉ gặp bọn họ càng không ngừng đảo quanh, sau đó phát ra trợn trợn gầm rú.

Sau đó, để cho người ta khiếp sợ là, những Hỏa Tích Dịch kia vậy mà từ từ lui lại. Theo những cái kia thần lẫn rút lui, không ngừng dẫn bạo mai phục tại cửa thôn địa lôi. Tại trợn trợn tiếng nổ mạnh bên trong, Hỏa Tích Dịch bầy vậy mà rút lui.

"Những cái kia bột phấn là cái gì? Vậy mà có thể làm cho Hỏa Tích Dịch chạy mất!"

Lạc Hi Ngừ sau lưng, Trần Kiệt cũng là một mặt chấn kinh.

Vén vén một cái túi bột phấn, liền có thể để trên trăm con Hỏa Tích Dịch chạy trốn. Tăng như thế lớn, hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy thần kỳ như thế sự tình.

Lúc này không người nào dám lớn tiếng reo hò, sợ những Hỏa Tích Dịch kia một lần nữa trở về. Nhưng là mọi người trên mặt tràn ngập hưng phấn chi ý, không có nhân viên thương vong đối bọn hấn tới nói là kết quả tốt nhất.

Lúc này Liễu Hà thôn các thôn dân nhìn về phía Sở Vân ánh mắt càng thêm tôn kính, chính là bởi vì cái này tân nhiệm thôn trưởng, mới khiến cho Liễu Hà thôn hóa giải to lớn như vậy nguy cơ.

"Cái này Sở Vân rốt cuộc là ai? Vậy mà có nhiều như vậy thần kỳ đồ vật."

Nhìn xem đồng dạng lộ ra nụ cười Sở Vân, một bên Lạc Hi Ngừ trầm nghĩ trong lòng.

Đầu tiên là khoát tay liền làm Lạc Dương bị thương nặng thị vệ, sau đó lại xuất hiện những Chấn Thiên kia vang lên ánh lửa. Hiện tại chỉ dùng một cái túi bột phấn, liền để trên trăm con Hỏa Tích Dịch rút lui. Hiện nay Sở Vân ở trong mắt Lạc Hi Ngừ, càng thêm thần bí.

"Về phần những người này. . ."

Quay đầu nhìn một chút trợn mắt hốc mồm Lạc Dương bọn hấn, Sở Vân nhún mày.

Lần này nếu như không phải hấn ý tưởng đột phát, hậu quả khả năng liền không đơn giản như vậy.

Ngay tại vừa rồi nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Sở Vân đột nhiên nghĩ đến một vật, cái kia chính là vôi.

Tại một lần tình cờ thời điểm, vẫn là học sinh cấp ba Sở Vân trường học của bọn họ muốn tổ chức đi hoang đại công viên du ngoạn. Tại lâm khi xuất phát, Sở Vân tại trên mạng tra xét chút nội dung. Mà trong đó có một chút, liền là liên quan tới một chút dã ngoại sinh vật.

Mà một trong số đó, liền là thần lẫn sợ hãi vôi. Cụ thể chi tiết Sở Vân có chút quên, nhưng là tại tình huống hôm nay dưới, hấn vẫn là lấy ra thử một chút. Không nghĩ tới, cái kia một vùng là sẽ thật để Hỏa Tích Dịch trốn.

Cái này túi voi nói đến cũng là trùng hợp, trước đó Sở Văn khi nhìn đến linh quả cây về sau, liền trở về chứa một túi voi tại không gian trữ vật bên trong. Vì đem những này voi xoát đến linh quả cây phía dưới, dùng tốt đến phòng trùng.

Trước đó bởi vì do nhiều nguyên nhân, Sở Văn đã cơ hồ quên cái này túi voi tồn tại. Mà không nghĩ tới giờ này khắc này, lại vừa vặn có đất dụng võ.

Nếu là không có những này voi, chỉ sợ Sở Văn chỉ có thể dùng súng ngắn tới đối phó những Hỏa Tích Dịch kia. Mà kết quả sau cùng như thế nào, liền không được biết rồi.

Nhưng chính là bởi vì hôm nay gặp được Hỏa Tích Dịch, những người này thấy được Sở Văn những vũ khí này. Vô luận bên nào, đều là thế giới này chưa hề xuất hiện qua.

Pháo hoa ngược lại là không có gì, mặc dù nhìn như tràng diện rất lớn, nhưng trên thực tế uy lực có hạn. Mấu chốt nhất, chính là súng ngắn cùng voi.

Súng ngắn tạm không nói đến, voi có thể khiến cho Hỏa Tích Dịch rút lui, cái này đã trở thành sự thật. Cái này sẽ làm người khác sinh ra một loại mơ màng, cái kia chính là voi có thể hay không đối tất cả dã thú đều đưa đến tác dụng. Bởi vậy vừa đến, khả năng liền sẽ bị người hữu tâm nhớ thương.

Mà trước mắt hình thức, khiến cho Sở Văn do dự không thôi.

Nếu như nói vên vẹn có một hai người, hẳn có thể thử nghiệm liều một phen. Dù sao đối phương đã thấy hấn đồ vật, vì không làm cho đem bí mật tiết lộ ra ngoài, có đôi khi còn cần sử dụng một chút thủ đoạn.

Nhưng là dưới mắt đối phương là hơn mười người, Sở Văn cũng không cho rằng những người kia tất cả đều là Hắc Thiết cấp võ giả. Có thể có đám lượng tiến vào Mê Vụ Chi Lâm, nhất định thực lực không thấp.

Lấy hấn Sở Văn trước mắt loại này tam lưu thương pháp, là không thể nào tại đối phương kịp phản ứng trước đó đem bọn hấn giết chết.

Nhưng là nếu như thả bọn họ đi, hiển nhiên tồn tại nhất định tính nguy hiểm.

"Bần khoản của ngươi ta biết!"

Ngay lúc này, Lạc Hi Ngữ đi vào Sở Văn trước mặt, mở miệng nói ra.

"Các ngươi công kích Hỏa Tích Dịch vật kia nhìn rất đẹp, nhưng là uy lực quá thấp. Còn không bằng cấp thấp pháp sư Hỏa Cầu Thuật uy lực lớn, cho nên chúng ta là sẽ không lo nghĩ.

Còn nữa nói, lần này là ngươi giúp chúng ta. Chúng ta cảm kích còn đến không kịp, ta thề, ta sẽ đem lần này sự tình giữ bí mật."

Dứt lời, Lạc Hi Ngữ đi vào Sở Văn trước mặt, từ trong ngực lấy ra một tờ khăn tay.

"Đây là ta tự tay thêu khăn tay, có một ngày ngươi cần ta làm cái gì lời nói, có thể cầm nó đến Thanh Thủy huyện Lạc gia tới tìm ta."

Dứt lời, Lạc Hi Ngữ đưa khăn tay đưa tới Sở Văn trên tay.

Sở Văn nhìn thấy, trắng nõn tay trên khăn thêu lên một con bướm, rất sống động rất là đẹp mắt.

Bất quá hấn một cái đại lão gia dùng khăn tay làm cái gì? Nguyên bản Sở Văn muốn cự tuyệt, nhưng nhìn Lạc Hi Ngữ một mặt trinh trọng biểu lộ, vẫn là đón lấy, tiện tay ném tới trữ vật giới chỉ bên trong đi.

Sau đó, Lạc Hi Ngữ đám người bọn họ liền tại Thanh Thạch Địch dẫn đầu dưới, cẩn thận rời đi Liễu Hà thôn. Đi qua sự tình vừa rồi bọn hấn mới biết được, nguyên lai cửa thôn hai dặm tám bảng gỗ lên là có ý gì.

Sở Văn không có lưu ý đến, tại Lạc Hi Ngữ tiễn hấn khăn tay thời điểm, một bên Lạc Dương cái kia ánh mắt ghen tị, như là muốn đem hấn ăn hết.

"Thanh Thủy huyện, xem ra ta đối với ngươi hiểu rõ vẫn là quá ít a!"

Nhìn xem Lạc Hi Ngữ bọn hấn đi xa bóng lưng, Sở Văn nhỏ giọng nói lầm bầm.

Chương 39 : Mua gạch

Đi qua Hỏa Tích Dịch sự kiện, tại phương diện an toàn bên trên Sở Vân không thể không có chuẩn bị. Có trời mới biết lúc nào đột tiếp theo đã thú có thể hay không lần nữa tập kích Liễu Hà thôn, dù là lần này là người vì tạo thành.

Mang theo Thanh Thạch đám người đi tới cửa thôn đã ngoại, suất lĩnh đám người đem trước địa lôi bạo tạc sinh ra hồ bom xử lý hoàn tất về sau, Sở Vân đi tới lĩnh quả cây bên kia.

Lúc này vừa vận gặp phải lĩnh quả thành thực, Thanh Thạch bọn hắn thận trọng đem lĩnh quả trên cây kết xuất những cái kia lĩnh quả hái xuống.

Nhóm này lĩnh quả ước chừng có hơn ba mươi cân, lựa đi ra gần mười cân về sau, Sở Vân đem còn lại hai mươi cân lĩnh quả đựng trữ vật giới chi bên trong đi.

Ngoại trừ lĩnh quả bên ngoài, Liễu Hà thôn mỗi ngày đều sẽ có thanh niên trai tráng ra ngoài ngắt lấy lâm sản cùng dược liệu. Cái khác không nói, chỉ là nhân sâm bình quân một ngày liền có thể đào được một cây. Mà lúc này Sở Vân trữ vật giới chi bên trong, đã cất giữ bảy cái nhân sâm núi.

Nhìn thấy sắc trời đã tối, Sở Vân trở lại nhà gỗ sau, ấn xuống trên đồng hồ màu đỏ ấn phím, về tới thế giới hiện thực.

Tại bên trong phòng mướn đơn giản ăn bát mì tôm về sau, Sở Vân bật máy tính lên tiến hành một phen thăm tra.

Sáng sớm hôm sau, Sở Vân mở ra bánh bao của chính mình xe hướng phía vùng ngoại ô chạy tới. Sau một tiếng, dựa theo hôm qua ghi lại địa chỉ, tìm được một chỗ nhà máy.

Đây là một chỗ lò gạch, là Sở Vân đi qua ở buổi tối tra được. Thành phố T lò gạch có mấy nhà, nhưng là dựa theo quy mô để tính, vẫn là nhà này hồng quang lò gạch lớn nhất.

Lò gạch không có trước đó pháo nhà máy nghiêm khắc như vậy, không có trải qua ngăn cản Sở Vân liền tiến vào nhà máy trước đất trống khu vực.

Một chồng chồng chất cục gạch bày ra tại trên đất trống, không ngừng có công nhân dùng xe nhỏ đem xe xe gạch vận hướng nơi khác.

"Người là có chuyện gì?"

Ngay lúc này, một cái thân mặc áo sơ mi trắng, cầm trong tay một cái bọc nhỏ nam tử trung niên hướng về phía Sở Vân hỏi.

Nam tử trung niên chính là hồng quang lò gạch lão bản Tôn Tiền, hôm nay lại một nhóm gạch muốn chuyển đi, hắn liền tự mình đến nơi này giám sát. Chỉ là không nghĩ tới, vừa tới đến lò gạch liền phát hiện một người trẻ tuổi.

Theo lý mà nói, tiến vào lò gạch đơn giản liền là hai loại người. Một là đến bán buôn gạch, một loại khác chính là đến làm công nhận lời mời.

Làm gạch người theo nghề này một chút liền có thể nhìn ra, xung quanh mấy nhà bán buôn thương Tôn Tiền đều biết. Mà muốn nói đến đây làm công, Sở Vân quần áo cách ăn mặc xem xét liền không giống, cho nên có câu hỏi này.

"Ta là nghĩ đến mua chút gạch."

Theo tay cầm lên một viên gạch nhìn một chút, Sở Vân mở miệng nói ra.

"Ồ? Người cần bao nhiêu?"

Nghe Sở Vân, Tôn Tiền mở miệng hỏi. Chỉ là, hắn lúc này trong lòng để không nổi hứng thú gì.

Lò gạch gần nhất sinh ý có chút kinh tế đình trệ, Tôn Tiền gần nhất sốt ruột nghĩ biện pháp nhìn xem có thể hay không nhiều liên hệ mấy cái lớn tiêu thụ thương.

Mà trước mắt Sở Vân nhìn quá trẻ tuổi, Tôn Tiền cũng không cho rằng hắn sẽ có cái gì sức mua. Chỉ bất quá ôm chân muối cũng là thật tâm thái, mới có thể cùng Sở Vân trò chuyện.

"Để cho ta tính toán!"

Nghe tôn tiền, Sở Vân xuất ra một cái thước cuộn, mở miệng nói ra.

Sau đó Sở Vân đi hướng một chỗ đối phương cục gạch địa phương, dùng thước cuộn tiến hành một phen đo đạc.

Lần này Sở Vân đi vào hồng quang lò gạch, chính là vì mua sắm đại lượng cục gạch, sau đó đưa đến địa giới đi.

Làm máy tính chuyên nghiệp học sinh, Sở Vân toán học chắc chắn sẽ không kém. Trải qua đại khái tính ra về sau, đạt được một thứ đại khái phạm vi.

Sở Văn muốn làm, liền là tại dị giới Liễu Hà thôn đổi lên một tòa thành tường. Vô luận là phòng ngựa dã thú tập kích thôn xóm, vẫn là đề phòng ngoại địch, có một mặt tường còn có thể lên tác dụng rất lớn.

Liễu Hà thôn cây diện tích rất ít, mọi người phần lớn tập trung ở tại trong thôn. Dưới loại tình huống này, thôn dài rộng tại 300 mét khoảng chừng. Nhưng là Sở Văn vì ngày sau phát triển, đem tường thành dài rộng ổn định ở 500 mét.

Làm thôn tường thành không nhất định rất cao, nhưng là ít nhất cũng phải tại khoảng ba mét. Cứ như vậy, tại người bên ngoài liền không nhìn thấy thôn nội bộ tình huống, có nhất định tư mặt cùng tính an toàn.

Từ phía tường thành chiều dài là 2000 gao, lại nhân với cao ba mét, chính là 6000 mét vuông. Sở Văn chuẩn bị tại thôn đồ vật phương hướng thiết lập hai cái cửa thành, lại thêm thiết lập mấy chỗ leo lên tường thành bậc thang cùng dự bị vật liệu, liền phải dựa theo một vạn mét vuông đến tính toán.

Tường thành độ dày Sở Văn chuẩn bị dựa theo sáu bảy mươi centimet kiến tạo, chỉ có dạng này, mới có thể hữu hiệu chống cự một chút dã thú tập kích. Quy cách này nếu là phóng tới thế giới hiện thực khẳng định quá chiều rộng, nhưng là tại dị giới lại là rất có cần phải.

Loại này độ dày dưới, một mét vuông chỉ ít cần 300 cục gạch. Cứ như vậy, Sở Văn cần có cục gạch số lượng liền cực kỳ to lớn.

"Các người bên này cục gạch là thế nào bán?"

Có đại khái số lượng, tiếp xuống chính là vấn đề giá cả.

"Gạch ruột đặc hai lông hai, gạch ống Tam Mao sáu. Số lượng nhiều, còn có thể hơi rẻ."

Cứ việc trong lòng biết người tuổi trẻ trước mắt khẳng định không phải cái khách hàng lớn, nhưng là ôm có sinh ý liền làm thái độ, Tôn Tiền vẫn là cấp ra báo giá.

Nghe Tôn Tiền báo giá, Sở Văn nhẹ gật đầu. Cái giá tiền này còn không tính quý, cùng trước đó hán tại trên mạng chỗ tra không sai biệt lắm.

Cứ việc hiện ở trên thị trường có nhiều chỗ đã cấm chỉ sử dụng gạch ruột đặc đóng lầu, nhưng là nơi này là thành hương chỗ giao giới. Một chút nông thôn phòng ở vẫn là sử dụng gạch ruột đặc đến kiến tạo, cái này không phải một đạo lệnh cấm liền có thể giải quyết vấn đề.

Gạch ống chủ yếu tại đóng lầu phương diện có ưu thế, mà lại phần lớn ứng dụng tại cao tầng phía trên. Cao tầng yêu cầu vật liệu chất liệu nhẹ hóa, lại thêm giữ ấm hiệu quả tốt, trên cơ bản dùng đều là gạch ống.

Mà nhiều tầng kiến trúc bởi vì niên hạn tương đối dài, đại bộ phận vẫn như cũ là gạch ruột đặc kiến tạo. Cứ việc không phải học kiến trúc chuyên nghiệp, Sở Văn nhiều ít cũng biết một chút.

Làm đóng tường thành vật liệu, Sở Văn tự nhiên không cần cách nhiệt giữ ấm cùng hàng tá những công năng này. Cứ việc gạch ruột đặc có lúc cường độ cũng không nhất định so gạch ống cao, nhưng là tại tăng thêm cốt thép xi măng về sau, cả hai cũng tương đương không kém nơi nào.

"Gạch ruột đặc nếu như lượng nhiều, đại khái bao nhiêu tiền một đồng?"

Trong lòng có số về sau, Sở Văn hỏi lần nữa.

Giống hán muốn những này số lượng, mỗi cục gạch có thể tiện nghi một phân tiền chính là không ít tiền. Lại thêm kiến tạo tường thành không chỉ cục gạch cái này một loại vật liệu, cho nên có thể tiết kiệm điểm vẫn là phải tiết kiệm một chút.

"Như vậy đi, người nếu là một lần có thể mua một vạn đồng gạch ruột đặc, liền cho người hai mao tiền một viên."

Hơi suy nghĩ một chút, Tôn Tiền cấp ra cuối cùng báo giá.

Một vạn đồng gạch, cũng là hai ngàn đồng tiền buôn bán gạch. Cứ việc không nhiều, nhưng ít nhiều có chút thu nhập. Mà lại cái này hạn chế cũng không cao, tại nông thôn nhà ai xây một căn phòng không được mấy vạn cục gạch a!

Nghe Tôn Tiền báo giá, Sở Văn nhẹ gật đầu. Thông qua trước đó trên mạng thăm tra, hán biết cái giá tiền này đã rất thấp.

"Ta muốn ba trăm vạn đồng gạch ruột đặc, lúc nào có thể hoàn thành?"

Trong lòng hạ quyết định, Sở Văn báo ra một cái đề Tôn Tiền sợ ngay người số lượng.

Chương 40 : Kiến tạo tường thành

"Ba. . . Ba trăm vạn! ! !"

Tôn Tiền cơ hồ hoài nghi lỗ tai của mình phải chăng có vấn đề, trước mắt người trẻ tuổi này vậy mà mới mở miệng liền là 300 vạn cục gạch.

Bởi vì bất động sản gần nhất không phải rất khởi sắc nguyên nhân, thành phố T gạch sản lượng quá thừa. Hồng quang lò gạch nguyên bản sản lượng một tháng tại 10 vạn đồng tả hữu, hiện tại cũng không chế tại một hai vạn đồng.

Ngày bình thường có thể có cái mấy vạn đồng mười mấy vạn khối lượng tiêu thụ đã là không tệ, bây giờ nghe 300 vạn đồng số lượng này, Tôn Tiền còn cho là mình là đang nằm mơ.

"Hắn là tiểu tử này muốn đắp lâu a?" Trong lòng có ý nghĩ này, Tôn Tiền vẫn là không có nói ra.

"Thế nào? Lúc nào có thể chuẩn bị kỹ càng?"

300 vạn cục gạch, liền là 60 vạn giá cả. Kiến tạo tường thành còn cần rất nhiều những tài liệu khác, tổng thể tốn hao còn muốn càng nhiều.

Nhưng là hiện tại Liễu Hà thôn chẳng khác nào Sở Văn hậu hoa viên, không nói đến cái khác được liệu, một ngày một cây nhân sâm giá cả ngay tại 10 vạn đồng tả hữu. Lại thêm có thể tăng lên thể nội đấu khí linh quả, khiến cho Sở Văn không thể không đem Liễu Hà thôn bảo vệ.

300 vạn cục gạch, số lượng tuyệt đối không nhỏ. Cho dù hồng quang lò gạch quy mô không nhỏ, Sở Văn cũng không biết đối phương phải chăng có thể có những này gạch.

"Ta chỗ này có một ít hàng tồn, nếu như ngươi không nóng này, còn lại mười ngày hoàn thành."

Hơi suy nghĩ một chút, Tôn Tiền mở miệng nói ra.

Bởi vì thật tâm gạch sử dụng suất giảm xuống, hồng quang lò gạch còn có không ít hàng tồn. Đại khái tính được, tồn kho gần có 200 vạn đồng.

Bằng vào lò gạch sản lượng, nếu như mở đủ mã lực sản xuất, còn lại 100 vạn cục gạch cần 10 ngày mới có thể hoàn thành.

"Ta không chờ được lâu như vậy, ba ngày!" Duỗi ra ba cái ngón tay, Sở Văn mở miệng nói ra: "Ta muốn trong vòng ba ngày, cầm tới tất cả gạch."

Dị giới tình huống chưa biết, Sở Văn không có khả năng chờ lâu như vậy. Vùng này to to nhỏ nhỏ lò gạch có mấy nhà, Sở Văn tin tưởng đối phương nhất định có biện pháp.

"Vậy được rồi! Ba ngày liền ba ngày!"

Nghe Sở Văn, Tôn Tiền đáp ứng.

Chính như Sở Văn suy nghĩ, xung quanh lò gạch không ít. Cùng hồng quang lò gạch đồng dạng, bọn hắn cũng có rất nhiều tồn kho thật tâm gạch. Chỉ cần hơi góp một góp, 100 vạn cục gạch cũng không phải vấn đề nan giải gì.

Còn nữa nói 200 vạn cục gạch lợi nhuận đã không ít, tăng thêm cần đem tồn kho thanh không, Tôn Tiền đương nhiên sẽ không không làm cuộc làm ăn này.

Tại ký kết đơn giản hiệp nghị cũng giao dự chi khoản về sau, Sở Văn liền rời đi hồng quang lò gạch.

Bởi vì kiến trúc vật liệu nhà máy cách xa nhau đều không xa, tiếp đó, Sở Văn lại tới phụ cận một nhà cốt thép nhà máy.

Cùng trước đó đồng dạng, Sở Văn thông qua được đơn giản đo lường tính toán, dự đoán ra cần thiết cốt thép số lượng. Muốn kiến trúc một đạo cứng rắn tường vậy, chỉ ít cần 200 tấn cốt thép. Dựa theo 3000 đồng mỗi tấn giá cả, liền lại là 60 vạn chi tiêu.

Ngay sau đó, Sở Văn lại đặt hàng 5000 bao xi măng cùng 200 tấn hạt cát. Mỗi một hạng giá cả đều tại 10 vạn đồng, cứ tính toán như thế đến, tất cả vật liệu tổng cộng cộng lại tại 120 vạn.

Trừ trước khi đi những cái kia tốn hao, Sở Văn tiền tiết kiệm bỗng nhiên thấp xuống một nửa. Bất quá Sở Văn cũng không lo lắng, muốn kiếm tiền nhiều hơn, nhất định phải có chỗ đầu nhập.

Đem tất cả vật liệu đều định tốt về sau, Sở Văn trở lại nội thành tìm được một nhà kiến trúc công cụ thương thành. Mua số lớn cần thiết công cụ về sau, Sở Văn về đến nhà.

Tại hẳn đi dị giới trong khoảng thời gian này, trong nhà cũng không có chuyện gì phát sinh. Chỉ là phụ mẫu có lúc cho Sở Văn gọi điện thoại thời điểm tổng biểu hiện không cách nào kết nối, điểm này bị Sở Văn lấy trường học tín hiệu không tốt nguyên nhân qua loa tắc trách tới.

Ba ngày sau đó, Sở Văn xuất hiện ở hẳn chỗ mướn trong kho hàng. Theo không ngừng gọi nghe điện thoại, từng chiếc xe tải lái vào nhà kho viện tử.

Cũng may nhà kho ngoài có một cái sân rộng, đây cũng là Sở Văn mướn hẳn nguyên nhân chủ yếu. Như như bằng không, những tài liệu này thật đúng là không bỏ xuống được.

Theo những cái kia xe tải lái đi về sau, Sở Văn cười khổ nhìn xem rỗng rã một cái viện vật liệu. Không nghĩ tới, mình định đồ vật cư nhiên như thế nhiều.

Không có cách nào, Sở Văn chỉ có thể trước quay về dị giới bên trong đi, sau đó đem Thanh Thạch tìm đến.

"Người đi đem sân huấn luyện thanh không, tất cả mọi người không được đến gần."

Đi vào trong thôn sân huấn luyện bên cạnh, Sở Văn phân phó nói.

Nửa giờ sau, sân huấn luyện bên trong ngoại trừ Sở Văn bên ngoài không có một ai. Vệ đội những cái kia thanh niên ở phía xa cảnh giới lấy, trông ra to lớn không gian.

Thời gian kế tiếp, Sở Văn trở thành một cái công nhân bốc vác. Không ngừng đem các loại vật liệu từ thế giới hiện thực vận chuyển đến dị giới bên trong, thẳng đến một buổi sáng, mới đưa tất cả vật liệu vận chuyển hoàn tất.

Giải trừ lệnh cấm về sau, người trong thôn đối sân huấn luyện bên trong xuất hiện những tài liệu này kinh ngạc vô cùng. Nhưng là do ở Sở Văn uy nghiêm tồn tại, không người nào dám hỏi đến cái gì.

Đem 100 tên hộ vệ tất cả đều gọi vào sân huấn luyện bên này, Sở Văn bắt đầu cho bọn hắn tiến hành huấn luyện.

Sở Văn bản thân căn bản sẽ không kiến trúc học, lúc này cũng là học được hiện tại. Chỉ gặp hẳn cảm một bản kiến trúc cơ sở học, một bên mình nhìn xem, một bên cho những hộ vệ kia giảng giải những tài liệu này tác dụng.

Kiến tạo tường vây nhìn như đơn giản, nhưng là trên thực tế cũng là một kiện chuyện phức tạp. Đầu tiên nền tảng vấn đề liền cần giải quyết, nếu không hết thảy đều là nói suông.

Nếu như tại thế giới hiện thực, muốn kiến trúc dạng này một vòng tường vây, chẳng những cần cần rất nhiều thời gian, chỉ là tổn hao liền là cái con số kinh người.

Mà tại dị giới, Sở Văn tùy tiện giải quyết điểm này. Nguyên nhân chính là, người nơi này công không cần bỏ ra tiền.

Phải biết tại trong thế giới hiện thực, hiện tại tiền nhân công đều muốn so vật liệu phí cao. Liền xem như một cái công trình, cũng sẽ không có quá nhiều công nhân.

Mà ở trong đó không phải, toàn bộ Liễu Hà thôn hơn một ngàn hộ người. Chỉ là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng tiểu hòa tử, liền có hơn một ngàn người.

Cũng may Sở Văn chỉ chuẩn bị trước công cụ đủ nhiều, tại giảng giải xong về sau, Thanh Thạch liền đem toàn thôn thanh niên trai tráng tụ tập lại một chỗ.

Việc cần kỹ thuật những người tuổi trẻ này có thể sẽ không, nhưng là đào hố ai không biết a? Vén vén hai giờ, tại một ngàn người cộng đồng cố gắng dưới, Sở Văn dự đoán tường vây nền tảng liền bị đào xong. Nếu như không là yêu cầu căn cứ nhất định phải thẳng tắp, tốc độ có thể sẽ càng mau một chút.

Ngày thứ hai toàn bộ Liễu Hà thôn tất cả mau làm, dưới sự chỉ huy của Sở Văn, những cái kia thanh niên trai tráng lấy 10 người một tổ phương thức bắt đầu tiến hành cốt thép khung.

Kiến tạo tường thành không giống lợp nhà, không cần quá nhiều kỹ thuật. Chỉ cần biết chế tác xi măng, lại thêm những người trẻ tuổi kia khí lực. Mỗi một tổ 10 người chỗ phân phối 20 m tường thành, tại Sở Văn mua sắm cái thang đầy đủ tình huống dưới, trong vòng một ngày liền hoàn thành tứ phía tường thành dựng.

Công tác cuối cùng lượng cũng có chút phức tạp, cửa thành dựng cùng một chút cầu thang, đây đều là cần nhất định kỹ thuật. Cũng may những người tuổi trẻ kia năng lực học tập cũng không thấp, hai ngày sau đó, cửa thành cũng tuyên cáo hoàn thành.

Nếu như đặt ở thế giới hiện thực, ba ngày dựng một tòa 2000 gạo tường thành tuyệt đối là một cái kỳ tích. Nhưng là tại kỹ thuật yêu cầu cũng không cần quá cao dị giới, cái này liền trở thành sự thật.

Ba ngày sau, nhìn xem bốn phía cao lớn tường thành, Liễu Hà thôn cơ hồ tất cả mọi người hốc mắt đều ẩm ướt.

Sống cả một đời, cuối cùng tại thôn của chính mình cũng có tường thành.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41 : Phát hiện

Một vòng tường vây, cứ việc không cao. Nhưng là đối với Liễu Hà thôn thôn dân tới nói, lại là một loại yêu cầu xa vời.

Thường thường một cái thành trấn tường vây, đều là đến hàng vạn mà tính người, không biết dùng bao lâu mới có thể hoàn thành. Dù sao tại cái này không có cỡ lớn thiết bị dị giới, liên tục cất cất tảng đá đều là một kiện phức tạp làm việc.

Đừng nhìn ba mét tường thành không cao, bình thường dã thú là không thể vượt qua. Liễu Hà thôn bình thường uy hiếp lớn nhất ngoại trừ thức ăn khan hiếm, liền là dã ngoại những dã thú kia.

Hiện tại có cái này vòng tường vây, các thôn dân cảm giác an toàn đạt được tăng lên cực lớn.

Không ít thôn dân nhao nhao đứng tại tường vây bên cạnh, không vì cái gì khác, liền vì suy nghĩ nhiều nhìn xem. Bất quá bởi vì xi măng còn chưa khô thấu, Thanh Thạch đã an bài nhân thủ tại tường vây bên cạnh không cho phép mọi người tới gần.

Tu kiến một vòng tường vây, Sở Vân đã hao tổn gần nửa tài sản. Bất quá tại phương diện nào đó đến xem, vẫn là đáng giá.

Thanh Thủy huyện là phương viên mấy chục dặm duy nhất thành trì nhỏ, chỗ cửa thành vắng lai dòng người nối liền không dứt. Trong đó các loại trang phục người bao hàm toàn diện, nó thân phận cũng là không giống nhau.

Mà Sở Vân, xen lẫn tại người / lưu bên trong tiến vào Thanh Thủy trong huyện.

Xuyên qua rộn rộn ràng ràng đường đi, Sở Vân tìm được một nhà nhà hàng nhỏ. Cách cửa sổ nhìn một chút bên trong lưu lượng khách, Sở Vân cất bước đi vào.

Tiểu điểm không lớn, nhưng là làm ăn khá khấm. Đem mắt nhìn xa, có bảy bàn khách nhân ở bên trong ăn cơm. Có lẽ là giá tiền tương đối thân dân, bên trong phần lớn là phổ thông bách tính. Trong đó có một bàn trên mặt bàn thả hai thanh bình khí, không biết phải chăng là là võ giả.

Tìm một cái bàn trống sau khi ngồi xuống, Sở Vân điểm hai đạo rau xanh. Đối với dị giới những cái kia thịt, hẳn là tại đề không nổi ăn hứng thú.

Trong nhà hàng nhỏ phần lớn là người bình thường, bọn hắn ăn cơm ở giữa đàm luận cũng đều là chuyện nhà. Nguyên vốn còn muốn từ người địa phương nói chuyện bên trong tìm chút vật hữu dụng, hiện tại xem ra, Sở Vân có chút vơi cho thêm chuyện ra.

Bất quá hẳn vẫn còn có chút thu hoạch, tại những người kia nói chuyện bên trong, Sở Vân nghe được một tin tức. Cái kia chính là muốn tại Thanh Thủy huyện phòng cho thuê hoặc là mua nhà, nhất định phải đến một cái tên là người môi giới địa phương.

Đơn giản ăn cơm, tính tiền thời điểm cùng tiểu nhị hỏi thăm một chút người môi giới vị trí về sau, Sở Vân liền rời đi nhà hàng nhỏ.

Dựa theo tiểu nhị chỉ phương hướng đi đến, Sở Vân phát hiện hai bên đường càng ngày càng náo nhiệt. Rất nhiều tiểu thương tại hai bên đường rao hàng lấy hàng hóa của mình, nghiêm nhiên là cái cỡ nhỏ thị trường.

Con đường này hơn trăm mét, trong đó tồn tại gần trăm mười cái tiểu thương. Đại khái nhìn lại, thành là bán thức ăn.

"Nhìn đến bên này là phụ cận chợ bán thức ăn." Nhìn xem những cái kia tiểu thương trước mặt hàng hóa, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Dân dĩ thực vi thiên, ở đâu đều là đồng dạng. Sở Vân nhìn thấy có thật nhiều người xuyên thẳng qua tại trong chợ ở giữa, không ngừng chọn chọn lựa lựa hỏi thăm giá cả. Trong đó nữ nhân chiếm đa số, hơn phân nửa là đi ra mua thức ăn.

Ồ!

Vốn là muốn vội vàng xuyên qua cái này chợ bán thức ăn, nhưng là đột nhiên, Sở Vân dừng bước.

Bởi vì hắn thấy được một cái tiểu thương trước mặt chất đống đồ vật, chính là bởi vì vật này, mới khiến cho Sở Vân ngừng lại.

Linh quả!

Không sai! Cái kia tiểu thương trước mặt trưng bày một rổ linh quả, dạng như vậy cùng Liễu Hà thôn không kém bao nhiêu.

Sở Văn không nghĩ tới, tại cái này chợ nhỏ bên trong, lại có thể gặp được bán linh quả tiểu thương.

Ngay tại Sở Văn cũng sờ thời điểm, có một cái trung niên nữ tử tiến lên cùng cái kia tiểu thương nói một câu. Sau một khắc, nữ tử quệt miệng lác đầu rồi đi.

Linh quả đối với Sở Văn tới nói thể nhưng là cực kỳ trọng yếu, hần lúc này vội vàng hướng phía tên kia tiểu thương đi tới.

"Cái này trái cây bán thể nào?"

Đi vào tiểu thương trước mặt, Sở Văn tùy ý mở miệng hỏi.

Dù là lúc này Sở Văn trong lòng có chút kích động, nhưng là ở trên mặt cũng không có biểu hiện ra ngoài. Giọng nói chuyện vẫn như cũ là hững hờ, giống như là tùy ý như vậy hỏi một chút.

"1 cái ngân tệ một cái."

Vừa rồi nữ tử kia rồi đi để tiểu thương có chút uể oải, lúc này gặp đến có người hỏi giá, vội vàng nói.

Nghe được tiểu thương báo giá, Sở Văn chấn động trong lòng. Không nghĩ tới, linh quả tại Thanh Thủy huyện vậy mà bán được như thể tiện nghi.

1 cái ngân tệ chính là 100 cái đồng tệ, nó mua sắm năng lực tương đương với thể giới hiện thực 100 đồng tiền. 100 đồng tiền mua một cái trái cây nhìn như rất đắt, nhưng là theo Sở Văn đơn giản tiện nghi thấu.

Lấy Sở Văn thực lực bây giờ trình độ, mỗi ăn một cái linh quả đều sẽ mang đến một chút đầu khí tăng trưởng. Cứ việc tốc độ tăng có hạn, nhưng là với hần mà nói là cực kỳ trọng yếu.

Liễu Hà thôn mỗi tháng chỉ có thể sản xuất 30 cân linh quả, cái này với hần mà nói vừa vặn đủ. Bất quá loại trái này có bao nhiêu Sở Văn cũng sẽ không ngại nhiều, hần dùng không hết hoàn toàn có thể cho người nhà phục dụng a.

"Nếu là ngươi có thể nhiều mua chút, ta liền cho ngươi tiện nghi một chút."

Nhìn xem Sở Văn đứng ở nơi đó không nói lời nào, tiểu thương vội vàng nói tiếp.

Hần cũng biết 1 cái ngân tệ giá cả không thấp, cái giá tiền này đã muốn đi mấy người. Bây giờ thấy Sở Văn đứng ở chỗ này không nói chuyện, tiểu thương trong lòng vẫn ôm một chút hi vọng.

"Dạng này, ta hỏi ngươi mấy vấn đề. Nếu như trả lời tốt, ngươi những trái này ta toàn bao."

Nhìn xem tiểu thương trước mặt rõ bên trong hơn hai mươi cái linh quả, con mắt đi lòng vòng, Sở Văn mở miệng nói ra.

"Đi! Ngươi hỏi đi!"

Không nghĩ tới trước mắt người trẻ tuổi này sáng khoái như vậy, tiểu thương vội vàng nói, sợ trả lời đã chậm đối phương rồi đi.

"Ngươi những trái này là từ đâu có được?"

Liền biết đối phương khẳng định sẽ đáp ứng, Sở Văn nghĩ nghĩ liền bắt đầu hỏi.

"Là từ một cái lão đầu nơi đó thu lại, hần là phụ cận cái nào thôn thôn dân." Sở Văn vấn đề này cũng không khó trả lời, tiểu thương mở miệng nói ra.

"Tại Thanh Thủy trong huyện, loại trái này cỡ nào?"

Ngay sau đó, Sở Văn hỏi vấn đề thứ hai.

Vấn đề này là hần quan tâm nhất, cái kia chính là linh quả ở trên thị trường lượng lớn nhỏ.

1 cái ngân tệ một cái linh quả, đối với Sở Văn tới nói đơn giản tiện nghi thấu. Nếu là còn có dạng này trái cây, Sở Văn thật nghĩ có bao nhiêu liền thu bao nhiêu.

"Hần là còn có không ít, bất quá đám kia nông dân muốn giá quá cao, bình thường có rất ít người thu vật này, đại đa số đều là chính bọn hần bán." Nghĩ nghĩ, tiểu thương đáp.

Ngay sau đó, tiểu thương cho Sở Văn nói một chút ngọn nguồn.

Nguyên lai, loại này linh quả còn có cái cổ sự.

Loại trái này có một loại hiệu quả, cái kia chính là ăn về sau có thể trong khoảng thời gian ngắn gia tăng một chút khí lực. Tại cái này Thanh Thủy huyện,

phần lớn là cho sắp sản xuất nữ tử phục dụng . Tại sinh con thời điểm ăn được một hai khóa, có thể đề cao sản xuất thời điểm hiệu suất.

Nguyên bản loại trái này giá cả rất thấp, chính là bởi vì nguyên nhân này, khiến cho giá tiền của nó lập tức bạo tố tăng lên.

Linh quả ăn xong chỉ có thể tạm thời tăng trưởng chút khí lực, người bình thường ăn cũng không có tác dụng gì. Cho dù mùi vị của nó không tệ, ai cũng sẽ không dùng nhiều tiền mua loại trái này.

Cho nên linh quả bây giờ tại Thanh Thủy huyện trong chợ ở vào một cái lúng túng địa vị, rất dễ dàng thu tới về sau bán không được. Mà cái này tiểu thương hôm nay cũng coi là mạo hiểm, đem một cái phụ cận thôn dân lấy ra linh quả tất cả đều thu đi qua.

"Thì ra là thế!"

Nghe tiểu thương sau khi giới thiệu, Sở Văn trong mắt lóe lên một vòng tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42 : Phòng cho thuê

Vốn cho là linh quả tại dị giới bên trong là cực kỳ trân quý đồ vật, hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không phải là loại tình huống này.

Sở Văn rất sớm đã phát hiện, linh quả đối dị giới người mang tới hiệu quả cũng không có hấn sau khi ăn vào tốt như vậy. Từ Thanh Thạch trên người bọn họ liền có thể thể hiện ra, chỉ là không có nghĩ đến linh quả tác dụng đúng là như vậy làm cho người không biết nên khóc hay cười.

Có lẽ là thể chế khác biệt, hay là nguyên nhân khác. Tóm lại hiện tại Sở Văn biết , linh quả chỉ có thể thời gian ngắn gia tăng người khí lực.

Cứ như vậy, nó tại dị giới tác dụng liền giảm bớt đi nhiều.

Vỡ giả phục dùng hấn về sau không có gì lớn hiệu quả, mà giá tiền của nó lại để cho người bình thường khó mà tiếp nhận, có lẽ thật giống tiểu thương nói như vậy, chỉ có nữ tử tại sản xuất thời điểm trong nhà mới sẽ cam lòng mua loại này linh quả ăn.

Cái này đối người khác mà nói không có gì, nhưng là đối với Sở Văn tới nói, tựa hồ là tìm được một cái bảo khố.

Bỏ ra 25 cái ngân tệ đem tiểu thương linh quả toàn bộ mua xuống về sau, tìm cái không ai địa phương, Sở Văn đem những cái kia linh quả toàn bộ bỏ vào trữ vật giới chỉ bên trong.

Sau đó, đi qua trải qua nghe ngóng, Sở Văn rốt cuộc tìm được người môi giới vị trí.

Cái kia là một cái rất nhỏ lâu gỗ, nhỏ đến Sở Văn không nhìn kỹ cơ hồ không phát hiện được. Mặt tiền chỉ có rộng hơn một mét, mà lại có chút cũ nát.

Không để ý đến cái khác, Sở Văn hướng phía răng đi đi vào.

Cùng bề ngoài đồng dạng, người môi giới nội bộ cũng rất cũ nát. Ngoại trừ một cái bàn gỗ cùng một cái ngăn tủ bên ngoài, không có vật khác.

Lúc này một người trung niên nam tử đang ngồi ở sau cái bàn mặt buồn ngủ, buồn bã ỉu xù .

"Khục!"

Nhìn thấy người môi giới bên trong tình huống, Sở Văn nhíu mày, ho khan một tiếng.

"Chuyện gì?"

Nguyên bản thấy có người đến, nam tử trung niên tinh thần tỉnh táo. Nhưng là khi nhìn rõ Sở Văn trên người quần áo về sau, liền lại không tinh thần.

Sở Văn tại dị giới mặc quần áo đều là Liễu Hà thôn thôn dân , mấy lần trước đến đều là thần thái trước khi xuất phát vội vàng, căn bản là không có tới kịp mua quần áo. Hiện tại xem ra, y phục của hấn đúng là có chút cũ nát .

Tóm lại từ ở bề ngoài đến xem, Sở Văn cùng những cái kia bách tính không sai biệt lắm, thậm chí phục sức so phổ thông bách tính còn phải kém một

chút. Kể từ đó, xem xét chính là cái không có tiền người.

"Ta nghĩ thuê cái phòng ở."

Không để ý đến đối phương biểu lộ, Sở Vân nói ra mục đích của mình.

"Thành tây bên cạnh, một trong lúc vô tình, 5 cái ngân tệ một tháng. Tiền giới thiệu 50 cái đồng tệ, tiền phòng nửa năm một kết."

Nghe Sở Vân, nam tử trung niên cầm lấy trên bàn một cái chén trà, có chút hững hờ nói.

Cứ việc đối phương miêu tả không có như vậy cụ thể, nhưng là đại khái nghe xong, Sở Vân còn là hiểu rõ một chút Thanh Thủy huyện giá phòng.

Nam tử trung niên nói tới nhà gỗ, khẳng định chính là loại kia một căn phòng phòng nhỏ. 5 cái ngân tệ một tháng cũng chính là 500 đồng tệ, cái giá tiền này quả thực không quý.

Nói cách khác, dạng này giá cả cầm tới thế giới hiện thực để tính, chính là 500 đồng tiền thuê một cái phòng một người. Có thể nói, Thanh Thủy huyện giá phòng cùng thế giới hiện thực là không sai biệt lắm.

Đi vào dị giới mấy ngày này, Sở Vân đại khái đối với nơi này có chút ít giải. Cùng thế giới hiện thực khác biệt chính là, dị giới tựa hồ vô cùng lớn, thành trấn ở giữa cách xa nhau mấy trăm hơn ngàn bên trong tựa hồ là chuyện rất bình thường.

Mà lại dị giới nhân khẩu tựa hồ tương đối nhiều, ven ven một cái Thanh Thủy huyện, theo Sở Vân hiểu rõ chỉ sợ cũng muốn vượt qua trăm vạn người.

Mà trong thế giới hiện thực một cái huyện thành nhỏ, đại khái là mấy vạn người, cho dù là lớn một chút, cũng sẽ không quá nhiều.

Cũng may Thanh Thủy huyện diện tích cũng đủ lớn, chỉ từ cái nhìn kia không nhìn thấy cuối tường thành liền có thể nhìn tới. Cứ như vậy, tại nhân khẩu đông đảo tình huống dưới, giá phòng có thể bảo trì tại loại trình độ này cũng là không dễ.

Căn cứ Sở Vân quần áo, nam tử trung niên liền cho rằng hẳn không phải người có tiền. Tại đề cử nhà thời điểm, tựa hồ chỉ tuyển loại kia rẻ nhất.

Mà cái này người môi giới, nói trắng ra là liền là một trong đó giới. Bọn hắn sưu tập phòng ốc tin tức, lấy thu lấy tin tức phí đến kiếm tiền.

"Cái kia... Có hay không lớn một chút?"

Suy nghĩ một chút mình tới mục đích, Sở Vân thăm dò mà hỏi.

"Lớn? Người muốn bao lớn?" Nghe Sở Vân, nam tử trung niên hơi không kiên nhẫn đồng thời, vẫn không quên khuyên lơn: "Người trẻ tuổi có cái chỗ ở là được, lớn giá cả nhưng không rẻ."

Dứt lời, nam tử trung niên lần nữa cầm lấy chén trà, nhấp một ngụm trà.

"Tìm một cái khu vực tốt một chút, có hơn ba mươi trọng bình là được."

Suy nghĩ một chút mình cần có phòng ở, Sở Vân mở miệng nói ra.

"Phốc..."

Nghe Sở Vân, nam tử trung niên một miệng nước trà phun ra. Cũng may Sở Vân trốn tránh kịp thời, không phải khả năng bị tung tóe đến trên thân.

"Ba... Ba mươi trọng bình... Người không có nói đùa chứ?"

Nhìn trước mắt Sở Vân, nam tử trung niên không thể tưởng tượng nổi cả kinh kêu lên.

Một trọng bình đại khái là 10 mét vuông, Sở Vân nói tới ba mươi trọng bình, đây chính là trọn vẹn ba trăm mét vuông.

Ba trăm mét vuông phòng ở, nhưng đã không thể xem như phòng ốc, mà là nguyên một tòa nhà lầu gỗ.

Mà Sở Vân cần có, đúng là như thế.

"Đúng, tốt nhất phụ cận có thị trường loại kia, càng nhiều người càng náo nhiệt càng tốt."

Không để ý nam tử trung niên vẻ mặt kinh ngạc, Sở Vân tăng thêm điều kiện của mình.

"Nhanh! Mời ngồi..."

Nhìn thấy Sở Vân biểu lộ không phải đang nói đùa, nam tử trung niên liền vội vàng đứng lên đem Sở Vân mời đến cái ghế bên cạnh ngồi xuống.

Sau năm phút, nam tử trung niên theo Sở Vân cùng nhau từ người môi giới bên trong đi ra. Không lâu sau, hai người lần nữa đi tới trước đó Sở Vân mua

lĩnh quả cái kia thị trường phụ cận.

Đi vào một tòa tầng hai lầu gỗ trước, nam tử trung niên xuất ra một cái chìa khóa, mở cửa ra, mời Sở Văn đi vào.

"Chính là chỗ này, một tháng hai cái kim tệ, không biết tiên sinh ý như thế nào?"

Nhìn xem không ngừng nhìn xem bốn phía tình huống Sở Văn, nam tử trung niên cẩn thận cười làm lạnh nói.

Trước mắt Sở Văn không thể nghi ngờ là một cái khách hàng lớn, nam tử trung niên cũng không hy vọng tới tay sinh ý đập mắt.

"Được, liền cái này đi!"

Nhìn bốn phía hoàn cảnh, Sở Văn nhẹ gật đầu.

Nhà này lầu gỗ lớn nhỏ vừa vặn, lầu một là một cái đại sảnh, lầu hai cách thành ba cái gian phòng. Chính thể tới nói, tương đối phù hợp yêu cầu của hắn.

Trong mộc lâu có một ít đồ dùng trong nhà, đều rất mới, hiển nhiên là không có dùng như thế nào qua.

2 cái kim tệ một tháng giá cả quả thực không rẻ, dạng này là phóng tới thể giới hiện thực sẽ cùng tại hơn hai mươi vạn một năm tiền thuê.

Nhưng là đối với trên người bây giờ có được trả tiền kim tệ Sở Văn tới nói, chỉ là chín trâu mất sợi lông.

Thành công thỏa mãn một đơn sinh ý, nam tử trung niên đại hỉ. Sau đó xuất ra khế ước, trong phòng tìm được bút mực về sau, cùng Sở Văn ký kết một cái đơn giản hiệp nghị.

Mướn phòng ở về sau, Sở Văn liền rời đi lầu gỗ. Hơn hai giờ về sau, hắn lần nữa trở về. Trở lại trong mộc lâu, Sở Văn đem phòng ở tiến hành đơn giản quét dọn.

Sáng sớm hôm sau, đến đây ra thị trường tiểu thương đều thấy được một cái tình huống. Nguyên bản cái kia tòa nhà trống không lầu gỗ lúc này phía trên treo một đồng bảng hiệu, mà cái kia bảng hiệu, thì bị một đồng vải đỏ bao lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 : Gây dựng

Một ngày này những cái kia sáng sớm tiểu thương đều nhìn thấy một việc, cái kia chính là thị trường bên cạnh cái kia nguyên bản trống không trên lầu lúc này đã nhiều một đồng bảng hiệu.

Cái kia bảng hiệu rất lớn, dùng một đồng vải đỏ bao vây lại. Trừ cái đó ra, cũng không có cái gì quá chỗ đặc biệt.

"Lão Trương, người nói cái này lầu nhỏ có phải hay không muốn làm cửa hàng a?" Những cái kia tiểu thương bên trong, có người xì xào bàn tán nói.

"Ai biết được, nhưng là như thế lớn lầu, nếu là tại cái này làm ăn thật có chút lãng phí, thật không biết cái này người chương quỹ là nghĩ như thế nào." Một người khác mở miệng nói ra.

"Đúng vậy a, nơi này tiền thuê nhưng không rẻ." Lại có người nói xen vào.

Nơi này mặc dù là thị trường, nhưng là chính thể tại Thanh Thủy trong huyện cũng không phải là trung tâm khu vực. Ở chỗ này sinh hoạt người cơ bản đều là người bình thường cùng một chút tiểu thương tiểu thương, người có tiền cũng không phải là rất nhiều.

Mà cái kia tòa nhà lầu gỗ chừng hơn ba mươi trọng bình, dạng này lớn diện tích, vô luận là thuê vẫn là mua đều không phải là cái nhỏ giá tiền.

Cứ việc những người này đều là một ít thương tiểu thương, nhưng người càng là như vậy đầu não liền càng khôn khéo. Theo bọn hắn nghĩ ở chỗ này thuê một cái lớn như thế lầu đến làm ăn lời nói, khẳng định không phải cái lựa chọn sáng suốt.

Như như bằng không, lầu nhỏ không lâu như vậy, cũng sẽ không không ai lợi dụng.

"Mau nhìn! Ra người đến!"

Ngay lúc này, không biết ai hô một câu. Thế là, ánh mắt của mọi người náo náo nhìn về phía lầu gỗ công.

"Còn trẻ như vậy, không phải là tiểu tử này muốn tòa nhà này à?" Có người nhìn tới cửa ra đến một người trẻ tuổi, không khỏi cả kinh kêu lên.

"Người trẻ tuổi không có kinh nghiệm, vậy mà tại nơi này muốn như thế năm thứ nhất đại học tòa nhà, lần này nhìn hắn làm sao bồi đi." Một cái trung niên tiểu thương khịt mũi coi thường nói.

"Coi như nhà hắn có tiền nữa, cũng không chịu nổi như thế bại gia, hừ!" Có người tuổi trẻ nhìn thấy lầu gỗ trước cửa người cùng niên kỷ của hắn không sai biệt lắm, có chút ghen tỵ nói ra.

Lầu gỗ trước người không là người khác, chính là Sở Vân.

Hôm qua tại đem phòng ở muốn về sau, liền ra ngoài bận rộn. Đầu tiên là tìm một nhà băng hiệu cửa hàng, định chế một cái lớn băng hiệu. Sau đó lại đi mua chút chỗ thứ cần thiết, chờ đến toàn bộ giải quyết thời điểm, sắc trời đã tối.

Một ngày này sáng sớm, Sở Vân liền lần nữa trở lại dị giới. Lúc này tâm tình của hắn, liền còn như hôm nay thời tiết đồng dạng sáng sủa.

"Tiền thúc người đã đến, vừa vặn giúp ta đem cái này thiếp ở bên ngoài." Nhìn thấy có một cái lão giả hướng phía bên này đi tới, Sở Vân đưa tới một trang giấy, mở miệng nói ra.

Lão giả năm sáu mươi tuổi, mặc một bộ ngắn què. Chính thể cách ăn mặc tương đối sạch sẽ, nhìn qua thần thanh khí爽.

Người này họ Tiền, là Sở Vân mời tới giúp đỡ, chuẩn bị để hắn làm nơi này quản gia. Đây cũng là hôm qua Sở Vân muốn phòng ở về sau, ra ngoài thuận tiện khai ra.

"Được rồi chương quỹ!"

Tiền quản gia mặc dù niên kỷ có chút lớn, nhưng là tinh thần đầu không tệ. Nghe Sở Vân phân phó, nhanh chóng đem trên tay hắn tờ giấy kia nhận lấy. Thuận tiện tìm chút bột nhão, đem giấy dán tại lầu gỗ bên ngoài một cánh cửa sổ bên trên.

Mà Sở Vân tìm tới một cây cây gây trúc, trở lại trước cửa, đưa tay đem băng hiệu bên trên vải đỏ bóc xuống dưới.

"Ba xá đường? Cái kia là có ý gì?" Trong đám người có mắt người nhọn, nhìn thấy băng hiệu bên trên viết 'Ba xá đường' ba chữ to, có chút buồn bực nói ra.

"Hắn là một cái tên tiệm à? Lên thật kỳ quái. Bất quá, tiểu tử kia thật đúng là nghỉ tại cái này mở tiệm?" Một bên một người khác nói ra.

"Hừ! Địa điểm này vô luận mở cái gì, làm như thế năm thứ nhất đại học tòa nhà tất bồi không thể nghỉ ngơi." Trước đó người trẻ tuổi kia ngữ khí ề ảm nói ra.

"Đi xem một chút cái kia trên giấy viết cái gì đi!" Có người chú ý tới lầu gỗ trên cửa sổ thiếp giấy, trong lòng dâng lên hiếu kỳ.

Rất nhiều người cũng là như thế nghĩ, lập tức không ít người hướng phía Sở Vân chỗ lầu gỗ đưa tới. Dù sao hiện tại trời còn sớm không có gì sinh ý, mọi người náo náo đi lên tham gia náo nhiệt.

"Cái này. . . Làm sao có thể! !!"

"Chẳng lẽ là thật! !!"

"Cái này chương quỹ điên rồi sao? ??"

Làm mọi người nhìn thấy dán tại trên cửa sổ trên giấy chữ về sau, náo náo há to miệng.

【 đại lượng thu mua linh quả, lớn nhỏ bất luận, 1 cái ngân tệ một viên. Nếu có càng lớn, thích hợp tăng giá. 】

Trên giấy chỉ có dạng này ngắn gọn, nhưng là đối với mọi người tới nói, không thể nghĩ ngờ là sấm sét giữa trời quang.

"Người này điên rồi à? Vậy mà dạng này thu linh quả?" Nhìn thấy trên giấy chữ về sau, có người cả kinh kêu lên.

"Đúng vậy a! 1 cái ngân tệ 1 mai, cái giá tiền này bình thường chúng ta muốn đi bán cũng có chút khó khăn, hắn vậy mà dùng dạng này giá cả thu? Đúng là điên!" Bên cạnh một cái làm qua linh quả buôn bán tiểu thương kinh ngạc nói.

"Có tiền nữa cũng không thể như thế hoa a! Cái này rõ ràng là bồi thường tiền mua bán a! Nào có người cần nhiều như vậy linh quả?" Một người trung niên tiểu thương lắc đầu nói ra.

Nơi này là chợ bán thức ăn, những này tiểu thương hoặc nhiều hoặc ít đều làm qua linh quả sinh ý. Đối với linh quả giá tiền, bọn hắn không thể minh bạch

hơn được nữa.

Một viên linh quả, từ chỗ nào chút bên ngoài thôn thu bắt quá là 50 cái đồng tệ. Tại trên thị trường chào giá, tối đa cũng bắt quá 1 cái ngân tệ. Đây là linh quả tương đối khan hiếm thời điểm mới có giá cả, dưới tình huống bình thường giao dịch giá cả đều tại 70 đến 80 cái đồng tệ ở giữa.

Bây giờ thấy trên giấy viết giá cả, người sáng suốt vừa nhìn liền biết một viên linh quả liền phải bồi chí ít 20 cái đồng tệ. Dạng này năm thứ nhất đại học tòa nhà lầu gỗ đến thu mua linh quả, tại những này tiểu thương xem ra tiệm này chương quỹ không thể nghi ngờ là điên rồi.

Khi nhìn đến trên giấy chữ về sau, Tiền tổng quản cũng là nhủ mảy. Nhưng là cuối cùng, hắn vẫn là không nói gì thêm.

Sở Vân lấy cao hơn trên thị trường tiền công ba thành giá cả mời hắn, tại hôm qua Sở Vân liền đã nói với hắn. Vô luận hắn làm cái gì, đều dựa theo chấp hành là được rồi. Nếu như có thể hỏi ít hơn, tận lực thiếu hỏi vấn đề.

Làm một cái quản gia, trọng yếu nhất liền là để chương quỹ hài lòng. Tại Tiền quản gia xem ra, đã chương quỹ làm như thế, liền nhất định có hắn ngụ ý.

"Chương quỹ! Cái kia trên giấy viết là thật a?" Lúc này, có người to gan hướng phía Sở Vân hỏi: "Thật sự là dùng 1 cái ngân tệ giá cả thu mua linh quả a?"

Không phải những người này không tin, mà là Sở Vân mở ra giá cả quá làm cho người ta bất khả tư nghị.

"Có bao nhiêu muốn bao nhiêu, già trẻ không gạt!"

Nhìn xem người kia, Sở Vân vừa cười vừa nói.

"Ta cái này có 20 mai linh quả, chương quỹ qua xem qua?" Trong đám người có một người đi lên phía trước, cầm một cái rổ đưa tới Sở Vân trước mặt.

Đám người rón cò lên nhìn thấy, cái kia trong giỏ trang chính là linh quả.

"Tiền quản gia, đem những này linh quả thu."

Không có đi tiếp rổ, Sở Vân đối một bên Tiền tổng quản phân phó nói.

"Ta có, ta cái này cũng có một cái giỏ." Nhìn thấy thật thu linh quả, trong đám người lại có người lớn tiếng kêu lên.

"Ta cái này cũng có mấy cái, nhường một chút, ta muốn đi qua." Cách đó không xa có người hô lớn.

"Ta cái này cũng có!"

1 cái ngân tệ giá cả, đủ để cho những này tiểu thương điên cuồng. Rất nhanh, có không ít người đem Tiền quản gia bao bọc vây quanh, nghĩ yếu xuất thụ trong tay mình linh quả.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân thì là hướng phía Mãn Sơn Lô phương hướng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44 : Mì ăn liền

Vừa rồi loại tràng diện này là Sở Vân sớm liền nghĩ đến, 1 cái ngân tệ một viên giá thu mua cách, khẳng định buôn bán được.

Từ hôm qua thu mua linh quả liền có thể nhìn ra được, Sở Vân cho ra giá cả làm cho đối phương thụ sủng nhược kinh. Thế là, liền có hôm nay giá cả.

Bằng vào hiện tại Sở Vân có tài chính, hoàn toàn có thể dùng giá tiền cao hơn đến hấp dẫn người. Nhưng là hắn biết mọi thứ có chừng có mực, làm qua sẽ không tốt.

1 cái ngân tệ giá cả, còn tại giá thị trường phạm vi bên trong. Nếu là quá cao, liền có thể gây nên sự chú ý của người khác.

Trước mắt toàn bộ Thanh Thủy huyện đám người mua sắm linh quả cũng chỉ có một tác dụng, cái kia chính là vì trợ giúp sản phụ sản xuất. Hiện tại Sở

Vấn nếu là dùng quá cao giá cả thu mua, khẳng định có người sẽ phát giác được linh quả có phải hay không có cái khác tác dụng. Chờ đến lúc kia, tình huống liền không nói được rồi.

Về phần Tiền quản gia bên kia, Sở Vân vẫn là yên tâm. Dù sao hần thu mua linh quả giá tiền là cố định, thu lại nhiều ít cái linh quả bỏ ra nhiều ít ngân tệ, một kiểm kê liền biết.

Mãn Sơn Lâu tại Thanh Thủy huyện phía nam, Sở Vân đi trọn vẹn hai mươi phút, mới vừa tới mục đích.

Mãn Sơn Lâu mở cửa rất sớm, bất quá lúc này bởi vì thời gian còn sớm, Mãn Sơn Lâu bên trong cơ hồ không có gì sinh ý.

Bởi vì trước đó tới qua hai lần, mấy cái kia tiểu nhị đều biết Sở Vân. Lần này, hần không có đi qua bất kỳ ngăn trở nào, liền thuận lợi đi tới Mãn Sơn Lâu lầu hai.

"U! Đây không phải Sở lão đệ a?" Nhìn thấy Sở Vân đi lên, Giang Lăng liền vội vàng nghênh đón cười nói ra: "Sớm như vậy liền đến, Sở lão đệ cái này còn là lần đầu tiên a?"

Cứ việc có chút buồn bực Sở Vân vì cái gì sớm như vậy tới, nhưng là cần thiết cấp bậc lễ nghĩa vẫn phải làm.

Trước đó Sở Vân mang tới muối tinh quả thực không tệ, cứ việc giá cả rất cao, nhưng lại thâm thụ kẻ có tiền yêu thích. Loại này muối tinh tại làm đồ ăn thời điểm có một loại đặc biệt vị tươi, là trên thị trường những cái kia muối không cách nào so sánh.

Giang Lăng chẳng những đem phần lớn muối ăn tiêu thụ ra đi, còn cho tổng bộ gửi tới một chút. Tại nhận được Giang Lăng muối tinh về sau, tổng bộ đối với hần trắng trợn khích lệ.

Mà lại tổng bộ mang trở lại bên trong nói, nhất định phải bảo trì tốt cùng vị kia luyện kim thuật sư quan hệ, ngàn vạn không nên đắc tội đối phương.

Xem ra, tổng bộ cũng đổi một tên luyện kim thuật sư rất xem trọng. Cứ như vậy, Giang Lăng thái độ đối với Sở Vân càng thêm khách khí.

"Lần này ta tới, là muốn cho Giang chương quỹ nhìn một vật."

Đi đến trà trước bàn ngồi xuống, Sở Vân mở miệng nói ra.

Đối với Mãn Sơn Lâu chỗ như vậy, Sở Vân biết nói đến lại uyển chuyển cũng giống như vậy. Cùng nó như thế, không bằng khai môn kiến sơn nói.

"Ồ? Sở lão đệ lần này lại có vật gì tốt, nhanh để ta xem một chút!"

Nghe Sở Vân, Giang Lăng nhãn tình sáng lên, vội vàng nói.

Lần trước muối ăn, đã để hần nhận tổng bộ khích lệ. Hần thật đúng là muốn nhìn một chút, Sở Vân còn có thể xuất ra vật gì tốt tới.

Nhẹ gật đầu, Sở Vân lập tức từ trữ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái bọc nhỏ tới.

"Đây là..."

Nhìn trước mắt trên bàn trà bọc nhỏ, Giang Lăng có chút nghi ngờ hỏi.

Bọc nhỏ có hai cái lớn chừng bàn tay, nhưng nhìn đi lên rất nhẹ. Vừa mới phóng tới trên bàn trà, có một loại như ẩn như hiện mùi thơm bay ra.

"Đây là mì ăn liền!" Dem bọc nhỏ mở ra, Sở Vân nói với Giang Lăng: "Còn phiền phức Giang chương quỹ tìm một cái chén lớn, thuận tiện đốt điểm nước nóng."

Sở Vân lấy ra chính là mì ăn liền, thịt kho tàu thịt bò vị. Chỉ bất quá cũng không có bao bên ngoài chứa, mà là dùng giấy bao trùm.

Đến ở trong đó gói gia vị Sở Vân cũng không hề động, gói gia vị phía trên cũng không có cái gì đặc thù đánh dấu, huống hồ động còn dễ dàng tung ra đến, không tốt quản lý.

"Mì ăn liền?"

Nghe Sở Vân, Giang Lăng gãi đầu một cái, hần còn chưa từng có nghe qua như thế tên kỳ cục.

Bất quá Sở Vân lời nói mới nói, Giang Lăng liền đứng dậy tìm tới một cái chén lớn, thuận tiện đem ấm nước đỡ ở một bên trên lò lửa.

Dị giới bát cũng đủ lớn, tiếp nhận chén lớn Sở Vân đem mì ăn liền bánh mì để vào trong đó. Sau đó, mở ra ba cái gói gia vị, phân biệt bỏ vào bánh mì phía trên.

Giang Lăng cẩn thận nhìn xem Sở Vân động tác, rất ngạc nhiên những cái kia gia vị là như thế nào bị chứa ở từng cái phong bế túi nhỏ bên trong. Nhưng là Sở Vân chưa hề nói, hần cũng không tốt lăm ý tứ hỏi.

Nhưng là bằng vào kinh nghiệm nhiều năm, Giang Lăng có thể đoán được Sở Văn xuất ra vật này là một loại đồ ăn, mà lại là một loại hán chưa hề gặp nhiều đồ ăn.

Hai ba phút sau nước sôi rồi, Sở Văn cầm lấy ấm nước chậm rãi đem nước đổ vào trong chén. Mà sau một khắc, một bên Giang Lăng cái mũi giật giật.

Một cổ nồng đậm mùi thơm từ trong chén bay ra, bị Giang Lăng hút vào cái mũi.

"Hương! Quá giống! Đây là... Thịt bò hương vị! !!"

Đã hồi tới mi ăn liền mùi thơm, để Giang Lăng kìm lòng không được kêu lên. Sau một khắc, hán mới phát hiện mình có chút thất thố, ngượng ngùng cười cười.

"Ném thử đi!"

Lại qua một phút đồng hồ, Sở Văn cầm qua vừa rồi Giang Lăng cùng nhau tìm đến một đôi đũa, đưa tới Giang Lăng trước mặt, mở miệng nói ra.

Nghe Sở Văn, Giang Lăng có chút do dự. Nhưng là nhất cuối cùng vẫn là không nhịn được mùi thơm dụ hoặc, nhận lấy đũa.

Nhẹ nhàng nâng lên mấy cây mặt, Giang Lăng đưa nó phóng tới miệng bên trong. Sau đó ánh mắt của hán sáng lên, đem mặt toàn bộ hút vào miệng bên trong.

"Ăn ngon! Ăn quá ngon! Không thể so với lớn tiệm com làm được kém!"

Ném đến thịt kho tàu mì thịt bò hương vị, Giang Lăng khen không dứt miệng.

Loại vị đạo này cực kỳ ngon, muối thả cũng đầy đủ. Nồng đậm trâu mùi thịt ở trong miệng sung doanh, mặt cứ việc co dẫn hơi kém nhưng lại đầy đủ tế nhuyễn.

Tổng thể tới nói, bình thường quán com nhỏ khẳng định không làm được dạng này hương vị. Không cần phải nói khác, chỉ là muối liền không khả năng bỏ được thả nhiều như vậy.

Chỉ có loại kia lên được mặt bàn lớn tiệm com, mới có thể so sánh cùng nhau.

Mà trọng yếu nhất chính là loại này mì ăn liền chế tác phương thức, phải biết bình thường chỉ làm một tô mì muốn thời gian không ngắn, mà bây giờ chỉ bất quá thời gian uống cạn nửa chén trà, một bát mùi thơm mức mũi mặt liền bị làm tốt, Giang Lăng tựa hồ đã nhận ra cái gì cơ hội buôn bán.

"Loại này mì ăn liền chỉ cần đơn giản pha, mà lại hương vị cũng không tệ lắm." Nhìn trước mắt một mặt khiếp sợ Giang Lăng, Sở Văn nhân nhạ nói đến: "Mà lại mầu chốt nhất một điểm, chính là nó có thể cam đoan tại không có bị pha thời điểm, có thể thả nửa năm không xấu."

Mì ăn liền bảo đảm chất lượng kỳ là một năm, nhưng là phá hủy đóng gói sau khẳng định chịu ảnh hưởng, cho nên Sở Văn đưa nó nói thành nửa năm.

"Cái này. . . Ông trời ơi!"

Nghe Sở Văn, Giang Lăng toàn thân chấn động.

Có thể cam đoan nửa năm đều không xấu trước mặt, đây là hán chưa từng nghe nói qua .

Vô luận là người bình thường còn là võ giả, có lúc ra ngoài nhưc đầu nhất liền là ăn uống. Dưới tình huống bình thường, đều là mang một chút hong khô loại thịt ra ngoài. Nếu như loại này mặt cầm tới trên thị trường... Giang Lăng con mắt càng trừng càng lớn.

"Mì ăn liền đặc điểm ta đã giới thiệu không sai biệt lắm." Dùng ngón tay tại trước mặt trên bàn trà tìm kiếm, Sở Văn mở miệng lần nữa nói ra: "Như vậy chúng ta tiếp xuống nói chuyện giá tiền của nó đi."

Dứt lời, Sở Văn lộ ra mỉm cười mê người.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45 : Lấy vật đổi vật

Nghe Sở Văn, Giang Lăng trầm mặc.

Không phải hẳn không muốn mì ăn liền, tương phản, lúc này Giang Lăng là không biết nên như thế nào ra giá.

Mì ăn liền hương vị hẳn đã hưởng qua , không thua kém một chút nào lớn tiệm cơm hương vị.

Mà trọng yếu nhất , chính là nó bảo tồn thời gian.

Có thể bảo tồn nửa năm mất, Giang Lăng còn chưa từng gặp qua. Nhưng là chỉ dựa vào Sở Văn một câu, hẳn liền minh bạch trong đó cơ hội buôn bán.

Nếu như một cái ra ngoài người, mang theo dạng này mất. Chỉ cần phải nghĩ biện pháp đốt một điểm nước, liền có thể thưởng thức được mỹ vị. Dạng này đồ ăn, nhất định sẽ rất được người hoan nghênh .

Nhìn xem trên bàn trà chén kia mất, phía trên lại còn tung bay mờ đông. Nói cách khác, vậy mà có người có thể đem dầu cũng đều phong hoá. Cái này theo Giang Lăng, tuyệt đối là một kiện chuyện thần kỳ.

Hắn đương nhiên sẽ không biết mất nước hong khô hạng kỹ thuật này, chẳng những là dầu, đang dùng nước sôi của qua về sau, mất mất trên còn có một chút rau quả. Cái này khiến Giang Lăng sinh ra một cái ý nghĩ, cái kia chính là tô mì này là luyện kim thuật sĩ chế tác .

Một tên luyện kim thuật sĩ, thân phận cùng nó tôn quý. Mà người thân phận như vậy lại sẽ đi chế tác một tô mì, cứ như vậy đã nói lên một vấn đề.

Cái kia chính là tên này luyện kim thuật sĩ thật sự là quá nhân , lại hoặc là nói là quá lợi hại . Lợi hại đến ngay cả ăn đồ vật đều chú ý như thế, cái này nhưng không là bình thường luyện kim thuật sĩ có thể so sánh.

"Nhất định là sau lưng của hắn cái kia người sư phụ!"

Nhìn trước mắt chén kia mì ăn liền, Giang Lăng trầm nghĩ trong lòng.

Hiện tại không cần tổng bộ nói cho hắn biết, Giang Lăng cũng minh bạch nhất định phải cùng trước mắt Sở Văn giữ gìn mối quan hệ. Tối thiểu nhất , cũng không thể cùng đối phương nó xung đột.

"Người cái này mì ăn liền, ta ra hai cái ngân tệ thu mua như thế nào?" Nói xong, Giang Lăng khấn trương nhìn trước mắt Sở Văn.

Hắn sở dĩ dạng này, chính là sợ mình sở xuất giá cả quá thấp, từ đó khiến cho Sở Văn tức giận.

Kỳ thật hai cái ngân tệ giá cả cũng không thấp , bình thường tại quán cơm nhỏ ăn một tô mì cũng bắt quá 10 cái đồng tệ. Liền xem như lớn một chút tiệm cơm, cũng chỉ muốn hai ba mươi đồng tệ.

Mà dạng này có thể bảo tồn nửa năm mất, nó tác dụng cũng không chủ yếu tại hương vị. Dựa theo Giang Lăng ý nghĩ tới nói, đây là một loại đi ra ngoài thiết yếu đồ vật.

Mà lại thần kỳ như thế đồ vật, giá cả thấp lời nói khẳng định là không được. Tổng hợp cân nhắc, Giang Lăng cấp ra dạng này giá cả.

"Giá cả không có vấn đề, nhưng là ta có một cái yêu cầu."

Nghe Giang Lăng báo ra giá cả, Sở Văn nhẹ gật đầu mở miệng nói ra.

Cái giá tiền này đã cao nằm ngoài dự đoán của Sở Văn, mà sở dĩ đem mì ăn liền lấy ra, hẳn cũng là có nguyên nhân .

Trước đó Sở Văn bán cho Giang Lăng muối ăn giá cả đã là giá trên trời, nhưng là tại phương diện nào đó bên trên, vẫn là có hại quả nhiên.

Cái kia chính là muối ăn dùng lượng!

Nhiều Sở Văn không rõ ràng, nhưng là hắn biết Thanh Thủy huyện xung quanh đám người dùng ăn muối ăn lượng là phi thường thiếu .

Bên này khoảng cách biển cả rất xa, bởi vì đã ngoại tồn tại độ cao phong hiểm, phí chuyên chở giá cả không phải thường nhân có thể tưởng tượng. Cứ như vậy, muối biển rất ít có thể đến bên này.

Lâu dài thiếu muối dưới điều kiện, Thanh Thủy huyện xung quanh người đã thành thói quen thiếu muối sinh hoạt. Cứ như vậy, cho dù có muối tiêu thụ phương diện cũng sẽ không quá lý tưởng.

Huống hồ muối ăn loại này trân quý tài nguyên nếu như chảy ra đi quá nhiều, tại phương diện nào đó không nhất định là chuyện tốt.

Kể từ đó, Sở Văn cần đổi một loại đồ vật đến tại dị giới hấp kim. Thi qua đi, liền lựa chọn mì ăn liền.

Cùng muối ăn khác biệt, mì ăn liền loại vật này mặc dù đối dị giới người mà nói rất thần kỳ. Nhưng xét đến cùng, chẳng qua là đem mì sợi phương pháp ăn đổi một loại phương thức. Chỉ cần mọi người có thể quen thuộc, cũng không phải là cái vấn đề lớn gì.

Huống hồ mì ăn liền giá cả sẽ không giống muối ăn như thế không hợp thói thường, cứ việc Sở Văn biết hẳn khẳng định phải so phổ thông mặt quý, nhưng vẫn là có người có thể tiêu phí nổi.

"Yêu cầu gì?"

Nhìn thấy Sở Văn không có đối với hắn báo ra giá cả có cái gì dị nghị, Giang Lăng thờ dài một hơi.

"Mì ăn liền ta chỗ này có rất nhiều, nhưng là giao dịch phương thức ta muốn đổi một cái." Suy nghĩ một chút, Sở Văn mở miệng nói ra: "Ta không muốn ngân tệ, ta muốn đem tiền hàng đổi thành nhân sâm."

Đây mới là Sở Văn căn bản mục đích, sở dĩ xuất ra mì ăn liền đến, chính là vì đổi lấy nhân sâm.

Nếu như đem mì ăn liền đổi tiền, Sở Văn khẳng định còn cần mình tại dị giới bên trong mua một chút trong thế giới hiện thực có thể bán lấy tiền đồ vật.

Mà như bây giờ đến một lần, tương đương với thanh phiền phức chuyển cho Mãn Sơn Lâu.

Nếu là mình thu mua nhân sâm, Sở Văn không biết cần chạy nhiều ít cái dã ngoại thôn xóm. Chỉ là dã ngoại tính nguy hiểm, liền để hắn có chút chùn bước. Mà trong đó chủ yếu nhất, chính là thời gian.

Mà đem mì ăn liền cùng Mãn Sơn Lâu thay người sâm, cái này nhiệm vụ khẳng định không cần Sở Văn chính mình để hoàn thành. Bắn vào Mãn Sơn Lâu thực lực, Sở Văn biết yêu cầu này đối với đối phương cũng không tính là gì.

"Là! Nhất định là cái này Sở Văn phía sau cái kia luyện kim thuật sĩ. Hắn cần luyện chế thứ gì hoặc là dược tề, mới cần đại lượng nhân sâm." Nghe Sở Văn yêu cầu, Giang Lăng trong lòng hơi động.

Mì ăn liền xuất hiện, cùng Sở Văn nói lên yêu cầu, khiến cho Giang Lăng không tự chủ được đem chuyện này cùng Sở Văn sau lưng tên kia luyện kim thuật sĩ liên hệ tới.

Sở Văn yêu cầu, Giang Lăng tự nhiên sẽ hết sức thỏa mãn. Đó cũng không phải đối Sở Văn, mà là không muốn để cho sau lưng của hắn luyện kim thuật sĩ bất mãn.

"Dạng này a, để cho ta tính toán." Nghĩ xong, Giang Lăng bắt đầu tính toán.

"Bình thường 30 năm nhân sâm bình thường là 100 ngân tệ một cây, lời như vậy, 50 cái mì ăn liền có thể đổi một cây nhân sâm, trừ lão đệ ý như thế nào?"

Giang Lăng cho ra giá cả tương đối công bằng, thậm chí so trên thị trường giá cả còn muốn chỗ một chút. Sở dĩ làm như vậy, liền là không muốn lại Sở Văn trên thân kiếm quá nhiều tiền, cũng là vì lấy lòng.

"Được, vậy ta quay đầu đưa mì ăn liền tới." Nhẹ gật đầu, Sở Văn mở miệng nói ra: "Giang chương quỹ hiện tại có thể bắt đầu tay chuẩn bị nhân sâm."

Sở Văn không biết Giang Lăng ý nghĩ, tiếp xuống đơn giản hắn huyền vài câu, liền rời đi Mãn Sơn Lâu.

Về tới mình ba xá đường, Sở Văn nhìn thấy trước cửa đã sắp xếp lên hàng dài. Những người kia cơ hồ trong tay mỗi người có một cái túi vải hoặc là rổ, không cần đoán, bên trong đựng nhất định là linh quả.

Không nghĩ tới mình đi như thế một lát, thu mua linh quả tin tức liền tại bốn phía truyền ra. Chẳng những là những cái kia xếp hàng người, còn có không ít người xem náo nhiệt vây ở trước cửa.

Hài lòng nhẹ gật đầu, cùng Tiền quản gia lên tiếng chào về sau, Sở Văn liền đi tới lầu hai.

Toàn bộ lầu hai có ba cái phòng, bên trong một cái bị Sở Văn dùng làm phòng trà. Nếu như có cần, có thể dùng đến chiều dài một chút khách nhân. Đương nhiên, hiện tại cũng không có cái nhu cầu này.

Tại phòng trà ngồi xuống, Sở Văn tiện tay từ tủ vật gói chỉ bên trong xuất ra một bao nhanh tan cà phê. Bận rộn cho tới trưa, uống ly cà phê giải giải pháp vẫn là cần thiết.

Nấu nước về sau, Sở Văn đem cà phê ngâm nở. Cầm lấy chén trà, nhấp một hớp cà phê.

Nhưng là liền sau đó một khắc, Sở Văn không khỏi toàn thân chấn động, mở to hai mắt nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46 : Sản xuất pháp lực

Ngay tại cà phê uống hạ trong nháy mắt đó, Sở Vân cảm thấy dị thường.

Một cỗ kỳ quái dòng nước ấm thuận ýết hầu mãi cho đến đạt bụng dưới.

Nói là dòng nước ấm, nhưng là cảm giác còn mang theo một tia lạnh buốt. Nhưng lại để Sở Vân có một loại không nói được dễ chịu, rất là kỳ diệu.

Dòng nước ấm đến bụng dưới về sau, dừng lại tại đầu khí đoàn bên cạnh. Mà trước kia cái kia cỗ đầu khí đoàn, tựa hồ hướng bên cạnh dời đi.

Luồng khí kia góp gió thành bão, từ từ, chậm rãi tạo thành cùng đầu khí đoàn một kích cỡ tương đương khối không khí.

Pháp lực! !

Cảm thụ được cái kia cỗ mới hình thành khối không khí, Sở Vân đột nhiên toàn thân chấn động. Nhớ tới trước đó tại ma pháp cơ sở quyền sách kia bên trên nhìn thấy , loại cảm giác này chính là pháp lực.

Chỉ bất quá uống một ngụm cà phê, vậy mà sản xuất pháp lực. Sở Vân tựa hồ hoài nghi đây không phải là thật, bởi vì đơn giản thật bất khả tư nghị.

Vì chứng thực có phải thật vậy hay không, Sở Vân lần nữa uống một ngụm cà phê. Lại là một cỗ khí lưu tại thể nội sinh ra, chảy vào đến vừa rồi khối không khí bên trong.

Trời ạ!

Xác nhận cà phê quả thật có thể sinh sinh ra pháp lực, Sở Vân cơ hồ bị chấn kinh .

Cà phê tại thể giới hiện thực chẳng qua là nâng cao tinh thần đồ vật, đến dị giới đến lại có thể sinh sinh ra pháp lực. Loại kết quả này, là Sở Vân không tưởng tượng được.

Lặng thần nửa ngày, Sở Vân rốt cục chậm lại.

"Linh quả đối với dị giới người hiệu quả không lớn, nhưng lại có thể tăng lên đầu khí của ta. Mà cà phê tại thể giới hiện thực chỉ là một loại đồ uống, đến dị giới lại có thể tăng lên pháp lực. Dạng này đến xem, cũng không phải là không được ."

Nhìn trong tay nửa ly cà phê, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Nếu như muốn nói thần kỳ, không có cái gì so với hấn có thể đi vào dị giới càng thêm thần kỳ. Nhìn như vậy đến, cà phê có thể sinh sinh ra pháp lực cũng cũng không phải là đại sự gì.

Việc đã đến nước này, Sở Vân chỉ có thể tiếp nhận loại này kỳ quái sự thật.

Chỉ bất quá , khiến cho hấn khiếp sợ không chỉ là điểm này.

"Dựa theo quyền kia ma pháp trên cơ sở mặt tới nói, thể giới này người là không thể nào ma khí đồng tu . Một người nếu như sinh ra đầu khí, liền không có khả năng lại trở thành pháp sư."

Khê cau mày, Sở Vân hồi tưởng nó quyền kia ma pháp trên cơ sở mặt miêu tả.

Dị giới bên trong chỉ cần mọi người trở thành võ giả sản xuất đầu khí, liền không thể trở thành pháp sư. Giống nhau , trở thành một cái pháp sư liền sẽ không lại sản xuất đầu khí.

Pháp sư tu luyện rất kỳ lạ, cần dùng thời gian dài đến minh tương, để cảm thụ nguyên tố tự nhiên hấp thu pháp lực. Có thể cảm nhận được nguyên tố tự nhiên người cực ít, cái này cũng khiến cho cái này dị giới pháp sư số lượng cũng không nhiều. Mỗi một cái pháp sư thân phận cũng rất cao quý, đây cũng là vì cái gì người khác coi là Sở Vân là pháp sư mà kinh ngạc như vậy cùng kính nguyên nhân.

"Trong sách nói qua, có số rất ít người có thể ma khí đồng tu. Nhưng là như vậy người thực lực cũng không cao, tu luyện đồng dạng tất nhiên sẽ ảnh hưởng một kiểu khác."

Ma pháp cơ sở bên trong cũng đề cập tới, trên thể giới này có rất ít người có thể ma khí đồng tu. Nhưng là bởi vì đầu khí cùng pháp lực là chọi nhau ,

cho nên ma khí đồng tu người phần lớn thực lực phi thường thấp.

Nhưng là lúc này Sở Vân cũng không có cảm giác được đầu khí trong cơ thể có bất kỳ biến hóa nào, nói cách khác, tại thể nội hình thành pháp lực đoàn thời điểm, đầu khí cũng không nhận được bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nghĩ tới đây, Sở Vân đem quyền kia mà pháp cơ sở từ trừ vật giới chỉ bên trong xuất ra. Lật đến pháp thuật cái kia một hạng về sau, tra tìm đến một đầu ma pháp chú ngữ. Dựa theo đầu kia chú ngữ, Sở Vân mặc đọc.

Đây là một đạo Hòa Cầu Thuật, cũng là cơ sở nhất Thanh Đồng cấp pháp sư có thể thả ra pháp thuật.

Chú ngữ cũng không phức tạp, Sở Vân một giây đồng hồ liền mặc niệm hoàn tất.

Đột nhiên, Sở Vân cảm nhận được tay phải của mình có chút khô nóng. Sau một khắc, một quả cầu lửa ra hiện trên tay hắn.

"Làm sao có thể! !!"

Nhìn thấy loại tình huống này, Sở Vân thân thể lại là chấn động.

Cái này hỏa cầu tốc độ xuất hiện cũng quá nhanh! !

Nhìn thấy trên tay phải đoàn kia to như nắm tay hỏa cầu, Sở Vân không khỏi há to miệng.

Dựa theo trên sách nói, mặc đọc chú ngữ, cảm nhận được hỏa nguyên tố về sau, ít nhất phải tại ba hơi ở giữa mới sẽ hình thành hỏa cầu.

Mà theo pháp sư đẳng cấp không ngừng đề cao, ngưng tụ hỏa cầu thời gian liền sẽ càng lúc càng ngắn. Mà tới được rất cao cấp bậc thời điểm, về cầu ngắn nhất ngưng tụ thời gian chỉ cần một hơi liền có thể hoàn thành.

Nhưng là Sở Vân trên tay cái này hỏa cầu, chỉ ở nửa hơi chỉ gấp liền ngưng tụ hoàn thành. Cái này theo Sở Vân, quả thực là chuyện khó mà tin nổi.

Nhìn thấy loại tình huống này về sau, Sở Vân tranh thủ thời gian kiểm tra tự thân.

Đột nhiên, Sở Vân phát hiện một vấn đề. Cái kia chính là theo trên tay cái này đoàn hỏa cầu hình thành, thể nội đoàn kia pháp lực có giảm bớt tình huống.

Phóng thích pháp thuật tất nhiên sẽ tiêu hao pháp lực, đây không phải trọng điểm. Trọng điểm là, theo pháp lực giảm bớt, thể nội đoàn kia đầu khí vậy mà phát ra một đoàn khí lưu, hướng phía pháp lực đoàn thua đưa qua. Mà nguyên bản có giảm bớt xu thế pháp lực đoàn, vậy mà khôi phục như lúc ban đầu.

Đầu khí lại có thể bổ sung pháp lực! !

Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại Sở Vân trong đầu thoáng hiện.

Loại tình huống này rất rõ ràng, rõ ràng là đầu khí chuyển hóa thành pháp lực. Mà lại đầu khí đang vì pháp lực đoàn bổ sung pháp lực về sau, cũng không có giảm bớt bao nhiêu.

Quá thần kỳ! !

Phát giác được loại tình huống này về sau, Sở Vân cảm thấy hôm nay phát sinh thần kỳ sự tình nhiều lắm.

Vừa rồi sinh ra lấy một quả cầu lửa cơ hồ tiêu hao hết hẳn một phần năm pháp lực. Nhưng là đầu khí tại bổ sung xong pháp lực về sau, tiêu hao còn chưa đủ một phần mười.

Dựa theo ma pháp trên cơ sở mặt chỗ miêu tả, hẳn hiện tại đã là Thanh Đồng cấp pháp sư cấp bậc.

"Nói như vậy, bằng vào trong cơ thể ta đầu khí duy trì, ta một người có thể bù đắp được 10 cái thậm chí nhiều hơn Thanh Đồng cấp pháp sư pháp lực."

Đại khái đã tính toán một chút, Sở Vân chính mình cũng rất khiếp sợ.

Pháp sư mặc dù rất lợi hại, nhưng là cũng không phải là vô địch. Tại pháp lực tiêu hao hầu như không còn về sau, liền giống như người bình thường. Nếu như có đầy đủ pháp lực duy trì, phóng xuất ra gấp mười lần cùng ngang cấp pháp sư pháp thuật. Sở Vân chính mình cũng không dám tưởng tượng, cái kia là cái nhiều đáng sợ tràng cảnh.

Nghĩ tới đây, Sở Vân đem còn lại nửa ly cà phê uống vào.

Thế nhưng là để hắn thất vọng là, cái này nửa ly cà phê không có lên đến bất cứ tác dụng gì. Sở Vân thể nội đoàn kia pháp lực không có chút nào tăng trưởng.

"Xem ra nửa ly cà phê đã tới cực hạn." Cảm thụ được tình huống trong cơ thể, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng: "Cái này cà phê nhất định không có thể

khiến người khác tiếp xúc đến, bằng không mà nói, hậu quả khó mà lường được."

Cảm nhận được cả phê mang tới hiệu quả, Sở Văn đương nhiên sẽ không đem loại này có thể tại dị giới gây nên oanh động đồ vật lấy ra.

Cùng lúc đó Sở Văn trong lòng làm ra một cái quyết định, cái kia chính là về sau lại đem thể giới hiện thực đồ vật cảm tới dị giới bên trong đến thời điểm, nhất định phải mình trước thử một chút. Bằng không mà nói, nói không chừng loại nào đồ vật sẽ có kinh người chỗ đặc thù.

Đặt chén trà xuống, Sở Văn xuống lầu bàn giao Tiền quản gia mình muốn nghỉ ngơi không nên quấy rầy hắn về sau, Sở Văn về tới lầu hai. Sau một khắc, hắn nhấc xuống tay trái trên đồng hồ nút màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47 : Cứu người

Trở lại thể giới hiện thực Sở Văn không có chút dừng lại, đơn giản dùng di động tuần tra một cái, liền đi ra ngoài xuống lầu đến dưới lầu lấy xe.

Nửa giờ sau, hắn lái xe tới đến thành phố T nam bộ một chỗ bên đường dừng lại.

Đường đi bên cạnh là một cái cùng loại với nhà kho kiến trúc, công ngừng lại mấy chiếc xe tải, thỉnh thoảng có người vừa đi vừa về vận chuyển lấy đồ vật vừa đi vừa về bận rộn.

Đây cũng là thành phố T một nhà cỡ nhỏ cất vào kho trung tâm, là chủ muốn kinh doanh bán buôn đồ uống uống một chút thực phẩm ăn liền địa phương.

Cùng dị giới Mãn Sơn Lâu Giang Lăng đàm tốt về sau, Sở Văn liền cần dự trữ đại lượng mì ăn liền. Dạng này đại lượng nhu cầu tự nhiên không tiện đi siêu thị loại hình địa phương mua sắm, mà giống trước mặt dạng này bán buôn cất vào kho trung tâm không thể nghi ngờ là cái lựa chọn rất tốt.

Trên thị trường mì ăn liền giá cả ước là hai đồng ngày mồng một tháng năm bao, Sở Văn tại đi vào cất vào kho trung tâm sau tìm được bán ra người phụ trách. Lại đơn giản hiệp thương về sau, đem thịt kho tàu mì thịt bò giá cả ổn định ở hai đồng tiền một túi.

Tiếp đó, Sở Văn bỏ ra 20 vạn đồng đặt hàng mười vạn bao mì ăn liền. Số lượng này đổi thành rương bất quá là hơn ba ngàn rương, cho dù là đối với dạng này cỡ nhỏ cất vào kho trung tâm cũng vẫn là có chuẩn bị hàng .

Thanh toán về sau, Sở Văn lái xe tới đến thành phố T một chỗ lao động thị trường, nơi nào có đại lượng công nhân tìm kiếm làm việc. Cũng không có quá nhiều chọn lựa, Sở Văn lợi dụng 200 xa một ngày giá cả, thuê 10 tên công nhân làm thời, đồng thời nói cho bọn hắn lập tức cần thiết báo cáo địa điểm. Sau đó, liền lái xe rời đi.

Sở Văn mục đích là hắn thuê xuống nhà kho kia, ở vào nửa vùng ngoại thành. Hơn mười phút về sau, Sở Văn điều khiển cỗ xe rời đi phồn hoa đường lớn đường, lái đến một đầu thông hướng vùng ngoại thành trên đường nhỏ.

Mặc dù hắn bây giờ có được 1000 cái kim tệ, đối với thu mua một ngàn tệ một viên linh quả tới nói dư xài. Nhưng là đối với Sở Văn tới nói, dị giới tiền là không thể đứt dây xích .

Sớm tại biết linh quả tại dị giới như thế tiện nghi về sau, Sở Văn liền có một cái ý nghĩ của mình. Chỉ là có được hay không, còn muốn tiến hành nghiên cứu.

Sở dĩ đi Mãn Sơn Lâu, cũng là bởi vì Sở Văn không muốn tại dị giới tiếp tục bán muối ăn . Thay vào đó, chính là mì ăn liền.

10 vạn bao mì ăn liền , dựa theo Giang Lăng cho hắn báo ra giá cả có thể bán được 20 vạn cái ngàn tệ. Đổi thành kim tệ, cũng chính là 2000 cái. Cứ như vậy, nếu như mì ăn liền toàn bán xong, hắn thu nhập sẽ là tiền bạc bây giờ kim tệ gấp hai.

Dị giới nhân khẩu số lượng khổng lồ, vượt xa thể giới hiện thực. Vèn vẹn một cái Thanh Thủy huyện nhân khẩu, liền đạt tới hơn một triệu người. Cho nên đừng bảo là đem mì ăn liền vận chuyển quá xa, chỉ là Thanh Thủy huyện cái này một chỗ, Sở Văn tin tưởng không bao lâu những cái kia mì ăn liền liền sẽ tiêu thụ trống không.

Mà sở dĩ thuê mười tên công nhân, chính là vì hủy đi đóng gói vấn đề.

Thể giới hiện thực đồ vật duy nhất phiền phức liền là trên cơ bản đều mang theo đóng gói, mà Sở Văn cần phần lớn tương đối gấp. Hiện đi tìm sản xuất

xương định chế, hiển nhiên không quá hiện thực.

Ngay tại Sở Văn sắp khuyên bảo hấn mướn nhà kho thời điểm, đột nhiên thắng gấp, xe tại đạo giữa đường dừng lại.

Chỗ hấn ở là vùng ngoại ô, một đầu đường nhỏ chỉ có thể thông hành hai chiếc xe. Chung quanh đều là công trường, nơi này sắp có mấy cái tòa nhà xây thành.

Sở dĩ dừng xe, là bởi vì Sở Văn nhìn thấy phía trước cách đó không xa đạo giữa đường nằm một người.

"Không phải là người già bị đùng?"

Tại trên xe Sở Văn nhìn một chút trước sau không người, không khỏi nhủ mảy.

Người kia là một tên nam tử, nhìn không ra niên kỷ, toàn thân áo đen, lúc này ngã trên mặt đất không nhúc nhích, không rõ ràng là tình huống như thế nào.

Nam tử vị trí vừa vặn tương đạo đường ngăn lại, Sở Văn xe không cách nào thông qua. Suy nghĩ một chút về sau, Sở Văn vẫn là mở cửa xe, đi xuống xe van.

Đi về phía trước bảy mét, Sở Văn lông mày đột nhiên nhủ.

Trước mắt nam tử bên cạnh có vết máu!

Sở Văn nhìn thấy, nam tử dưới thân có vết máu chảy ra. Tuy nói không nhiều, nhưng là vẫn đem mặt đất nhuộm đỏ.

Hít sâu vài khẩu khí, Sở Văn vẫn là tranh cãi tên nam tử kia đi tới.

Đi vào hấn mới phát hiện, nam tử tuổi không lớn lắm, chỉ có hơn hai mươi tuổi. Một trương mặt chữ quốc, coi như tinh thần, hình thể rất cường tráng. Lúc này mặt hướng lên trên ngã trên mặt đất không nhúc nhích, đầu phía dưới có một mảnh vết máu.

"Người thế nào?"

Đi vào nam tử trước mặt, Sở Văn thử thăm dò hỏi. Thế nhưng là tên kia nam tử trẻ tuổi vẫn như cũ không có chút nào phản ứng, ngựa mặt nằm ở nơi đó không biết sống chết.

"Hấn không chết!"

Nhìn xem nam tử có chút trên dưới chập trùng thân thể, Sở Văn liền biết hấn còn có hô hấp.

Làm sao bây giờ?

Lúc này Sở Văn trong đầu toát ra một vấn đề như vậy.

Đưa nam tử đi bệnh viện?

Sở Văn sẽ không y học, không biết nam tử tình huống, là thụ thương còn là thể nào. Vạn nhất lộn xộn, không biết có thể hay không tăng thêm nam tử thương thế.

Mà nơi đây đã ngoại hoang vu, coi như gọi xe cứu thương, không có hơn nửa giờ thời gian cũng vô pháp đến.

Nam tử dưới đầu vết máu từ từ lan tràn ra, nhìn diện tích hiển nhiên là vừa ngã xuống không lâu.

"Được rồi, vẫn là thử một chút đi! Gặp được ta coi như số người gặp may!"

Nhìn trước mắt nam tử trẻ tuổi, Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

Ngay sau đó, Sở Văn đi vào nam tử trước mặt. Do dự một chút, từ bên trong không gian trữ vật lấy ra một viên linh quả. Ngồi xổm người xuống đem linh quả bóp nát, nước trái cây chảy đến nam tử trẻ tuổi miệng bên trong.

Ở vào phản xạ có điều kiện, nước trái cây tiến vào miệng bên trong về sau, nam tử trẻ tuổi theo bản năng nuốt mấy lần, nước trái cây bị hấn uống xong.

Linh quả hiệu quả Sở Văn là biết đến, đối với thể giới hiện thực hấn cùng người nhà tới nói chỗ tốt rất lớn. Trước đó hấn về nhà hai lần nhìn thấy phụ mẫu so trước kia tựa hồ cũng trẻ hơn một chút, mà đệ đệ Sở Trần cũng giống như vậy, khí lực tăng lên không ít.

Chỉ là Sở Văn không biết linh quả phải chăng có thể đối với người đưa đến chữa bệnh hiệu quả, nhưng là dưới mắt cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể ôm lấy ngựa chết làm ngựa sống thái độ thử một lần.

Sở Văn suy đoán là đúng, nam tử trẻ tuổi tại uống xong linh quả nước trái cây mười mấy giây sau, liền có chút biến hóa.

Chỉ gặp lông mày của hán giật giật, sau một khắc, nam tử mở mắt.

"Là người đã cứu ta..."

Nam tử trẻ tuổi có chút suy yếu, nhìn thấy Sở Vân về sau, chậm rãi mở miệng nói ra.

"Không sao liên tốt, có cần hay không ta đưa người đi bệnh viện?"

Nhìn thấy nam tử có chút chuyển biến tốt đẹp, Sở Vân mở miệng nói ra.

"Ta không sao, vừa rồi liên là ngất đi."

Nam tử chậm rãi lắc đầu, ngay sau đó, dùng tay chống đỡ lấy chậm rãi đứng lên. Chỉ bất quá, sau ột của hán lúc này còn chảy máu.

Nhìn thấy nam tử tựa hồ thật không có vấn đề gì, Sở Vân lúc này còn có việc làm, liền mở miệng nói ra: "Vậy được rồi, đã như vậy ta còn có việc đi trước."

Có thể cho nam tử trẻ tuổi một viên linh quả, đã là không tệ. Sở Vân cũng không phải loại kia chuyện gì đều yêu loạn quân sự tình, đã đối phương nói không có việc gì, Sở Vân cũng không thể loạn hiến ân tình.

"Chờ một chút!"

Ngay tại Sở Vân muốn quay người rời đi thời điểm, tên kia nam tử trẻ tuổi đột nhiên mở miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48 : Thu mua

Nghe được nam tử trẻ tuổi, Sở Vân dừng bước. Quay đầu, có chút nghi hoặc nhìn đối phương. Đối phương mới vừa nói không cần đi đưa bệnh viện, Sở Vân không biết hán hiện tại lại muốn làm gì.

"Ta biết ta tự thân thương thế, vừa rồi cảm ơn người đã cứu ta." Nhìn trước mắt Sở Vân, nam tử trẻ tuổi một mặt trịnh trọng nói.

"Ta biết, người nhất định là dùng cái gì trân quý thuốc mới đưa ta cứu tính. Ta mình có thể cảm nhận được tự thân biến hóa, loại cảm giác này thật là thoải mái. Trước nay chưa có dễ chịu, ta cảm giác được thương thế của ta ngay tại từ từ khôi phục."

Nghe đối phương, Sở Vân khẽ nhíu mày. Linh quả bị thế giới hiện thực người ăn vào hiệu quả về sau quả rõ ràng, cái này hán đã sớm biết. Chỉ là không biết trước mắt nam tử trẻ tuổi nói những này, đến tột cùng là vì cái gì. Lúc này Sở Vân, trong lòng còn có một tia đề phòng. Linh quả vật này đối với hán mà nói cực kỳ trọng yếu, hán cũng không muốn có người đối linh quả có ý đồ gì.

"Người yên tâm, ta không có ý tứ gì khác." Nhìn thấy Sở Vân biểu lộ, nam tử trẻ tuổi liền biết hán nghĩ chỗ nào, thế là ngay cả vội vàng nói: "Ta chỉ là nghĩ biểu đạt ta cảm kích."

"Ta Từ Đạt Từ Đạt chưa từng nợ ơn người khác, chuyện ngày hôm nay ta nhớ kỹ, tiểu huynh đệ người tên là gì? Là nơi nào người?"

Lúc này Từ Đạt thương thế từ từ chuyển biến tốt đẹp, tinh thần đầu cũng so vừa rồi mạnh rất nhiều.

"Không cần, ta không trông cậy vào cái gì báo đáp. Ta còn có việc, đi trước."

Nghe đối phương, Sở Vân lắc đầu. Nhanh chóng lên xe, sau đó khởi động xe van.

Chẳng qua là tiện tay một cái linh quả, đôi này Sở Vân tới nói cũng không phải là cái đại sự gì. Chỉ là vừa mới cái kia Từ Đạt nằm tại giữa đường ngăn cản đường, nếu như không phải Sở Vân cũng không thể như thế quả quyết cứu hán.

Về phần muốn cái gì hồi báo, đây là hán từ không nghĩ tới.

"Có chút ý tứ!"

Nhìn xem đi xa xe van, Từ Đạt đứng tại chỗ lăm bằm nói.

Sau mười phút, Sở Văn xuất hiện tại mình trong kho hàng. Không lâu sau, một hai tràn đầy mì ăn liền xe tải lớn lái tới.

Mà lúc này Sở Văn thuê cái kia 10 tên công nhân làm thời đã tới nhà kho, cứ việc dạng này hơn ba ngàn rương mì ăn liền dỡ hàng làm việc cũng làm trễ nải không thiếu thời gian.

Sở dĩ mua loại này mì ăn liền, Sở Văn cũng là có nguyên nhân.

Hắn biết tại một chút trên thị trường có loại kia không có đóng gói có sẵn mì ăn liền bánh, một chút cùng loại với bún thập cẩm cay cùng tiệm lẩu sử dụng cái chủng loại kia. Nhưng là cần nhắc đến một vài vấn đề, Sở Văn vẫn là lựa chọn mang theo đóng gói.

Nguyên nhân có mấy điểm, mà chủ yếu nhất đơn giản liền là bảo đảm chất lượng kỳ cùng hương vị hai điểm này.

Hàng rồi mì ăn liền bánh phần lớn là một chút nhỏ gia công nhà máy sản xuất, kỳ kỹ thuật điều kiện tự nhiên so ra kém chính quy công ty. Tại bảo đảm chất lượng kỳ phía trên cũng giống như vậy, khẳng định sẽ rút ngắn thời gian.

Sở Văn đã cùng Mãn Sơn Lâu Giang Lăng nói xong mì ăn liền bảo đảm chất lượng kỳ là nửa năm, nếu là lúc này sử dụng loại kia thấp kém mì ăn liền bánh hiển nhiên không ổn. Đây là hãn tại dị giới lần thứ nhất đại lượng sinh ý, Sở Văn không muốn có bất kỳ sơ suất nào.

Tại vị trên đường cũng giống như vậy, nếu là mua sắm loại kia hàng rồi mì ăn liền bánh tự nhiên cần mình phối hợp gia vị. Cứ việc hiện tại loại này phối phương đã không phải là bí mật gì, tùy tiện tìm một cái gia vị bán buôn đi, chỉ muốn mua lượng đủ lớn, đối phương tự nhiên sẽ chủ động cho Sở Văn phối phương.

Nhưng là Sở Văn cần có mì ăn liền lượng quá lớn, cứ như vậy tại gia vị phối so với phía trên vẫn là cần đại lượng nhân thủ. Đồng thời một gói mì ăn liền rất nhỏ, cần thiết tương đối chính xác phối trí gia vị. Cứ như vậy khó tránh khỏi sẽ sinh ra sai sót, đây là Sở Văn không muốn nhìn thấy.

Mà dùng chính quy xưởng sản xuất mì ăn liền liền tránh khỏi những vấn đề này, dù là dùng nhiều một điểm tiền cũng là nên. Sở Văn sẽ không vì tiết kiệm một số tiền nhỏ, mà ảnh hưởng mì ăn liền phẩm chất.

Tại hơn ba ngàn rương mì ăn liền bị dỡ xuống về sau, tiếp xuống làm việc liền đơn giản rất nhiều. Mười cái công nhân dưới sự chỉ huy của Sở Văn, đem từng rương mì ăn liền hủy đi rương, sau đó bỏ đi đóng gói.

Trong kho hàng có không ít thùng giấy, đây là nguyên lai tại thuê nhà kho thời điểm còn lại. Mà bây giờ, vừa vận xếp lên trên công dụng. Những công nhân kia đem mì ăn liền dỡ xuống đóng gói về sau, đem bánh mì cùng gói gia vị phóng tới thùng giấy bên trong là đủ.

An bài tốt làm việc về sau, Sở Văn tìm tới một cái không ai địa phương về tới dị giới.

Mở cửa phòng, Sở Văn đi tới lầu một.

Lúc này sắc trời dần dần muộn, đến đây buôn bán linh quả tiểu thương phiên đã không nhiều. Sở Văn nhìn thấy, lầu một trong đại sảnh chất đống không ít rổ cùng túi vải. Rất hiển nhiên, đây đều là hôm nay thu mua linh quả.

Tại mặt trời sắp xuống núi thời điểm, Tiền quân gia dựa theo Sở Văn bàn giao đóng cửa tiệm.

"Thu hoạch thế nào?"

Nhìn trước mắt một mặt đại hãn Tiền quân gia, Sở Văn mở miệng hỏi.

Số tiền này quân gia niên cấp mặc dù không nhỏ, nhưng là hiệu suất làm việc vẫn còn rất cao.

"Chường quỹ, hôm nay hết thấy thu trăm hai mươi cái linh quả, bỏ ra trăm hai mươi cái tiền bạc."

Hỏi tính toán một chút, Tiền quân gia hồi đáp.

Vậy mà thu nhiều như vậy! Nghe Tiền quân gia, Sở Văn hơi kinh ngạc.

Linh quả lớn nhỏ phần lớn nhất trí, ước là một cân mười cái. Bại bại nhiều cái linh quả, chính là hơn mười cân.

Liễu Hà thôn linh quả một tháng sản lượng bất quá là hơn ba mươi cân, không nghĩ tới hãn hôm nay chỉ lấy mua sắm một ngày, liền nhận được hơn trăm cân.

Mà cái này thu mua linh quả tiền, là Sở Văn sớm lưu cho Tiền quân gia. Đối với tiền an toàn cam đoan, dưới tình huống bình thường vẫn là không có vấn đề gì.

Cái này dị giới cùng thế giới hiện thực có chút không giống, nhưng lại có hãn quy củ của mình.

Dị giới bên trong người bình thường là không cần thân phận đánh dấu , nói cách khác không có thể giới hiện thực thân phận như vậy chứng. Nhưng là một khi giống Tiền quân gia dạng này vì người khác công tác, liền cần .

Cùng thuê phòng chỗ tìm người môi giới đồng dạng, dị giới bên trong cũng có dạng này một tổ chức, chuyên môn là dùng tới làm cái này .

Dị giới bên trong có một cái quy định bất thành văn, cái kia chính là nếu như muốn cho người khác làm việc, nhất định phải tại thành trì quản hạt Phương Tiên đi đăng ký. Cứ như vậy, liền ở một mức độ nào đó tránh khỏi một chút mang theo khoản tiền lần trốn hoặc là đối cổ chủ bất lợi tình huống phát sinh.

Đơn giản kiểm lại một chút, Sở Vân đem những cái kia linh quả nhận được trữ vật giới chỉ bên trong. Mà trữ vật giới chỉ vật này tại dị giới mặc dù trân quý, nhưng cũng không phải cái gì kinh thiên động vật, cho nên Tiền quân gia cũng không có quá kinh ngạc.

Tiền quân gia tự nhiên là ở tại Sở Vân ba xá đường bên trong, tại đơn giản bàn giao chuyện của ngày mai về sau, Sở Vân liền về tới thể giới hiện thực.

Về tới phòng thuê bên trong, Sở Vân lấy ra mấy cái linh quả, bắt đầu hấp thu lên linh khí trong đó.

...

...

Dị giới, Thanh Thủy huyện Tự Bảo lâu lâu hai trong một cái phòng.

"Người nói là, có người thuê lại một cái lâu dài vô dụng lâu, chuyên môn thu mua linh quả?"

Mái đầu bạc trắng Hàn Đào nghe thấy một người đứng đầu người áo đen báo cáo về sau, mở miệng nói ra.

"Cái này còn thật sự là một chuyện chuyện thú vị."

Dạo bước đi vào phía trước cửa sổ, Hàn Đào trầm ngâm nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49 : Đột phát sự kiện

"Hàn chương quý, người nói vì cái gì có người chuyên môn thu loại kia linh quả đâu?"

Trong phòng cái kia trung niên áo đen nhìn trước mắt Hàn Nghi, mở miệng hỏi.

"Ta cũng đang kỳ quái."

Xoay người, Hàn Đào khẽ nhủ thầm: "Linh quả vật kia là sinh con dùng , tại sao có thể có người chuyên môn đến thu mua vật này."

"Chẳng lẽ nói hần nghi còn nhiều hơn trữ hàng linh quả, sau đó trông cậy vào nó tăng giá?" Trong phòng đi vài bước, Hàn Đào tiếp tục nói ra: "Nhưng là hần vì cái gì vền vẹn chỉ trữ hàng cái này một loại đồ đâu?"

"Ta cũng cảm thấy kỳ quái, nếu là đổi lại là ta, coi như muốn động lại vật liệu lời nói, cũng không thể chỉ làm một loại. Huống hồ linh quả vật này, tại vùng này sản lượng cũng không lớn. Mà trọng yếu nhất chính là, còn có một chút."

Cái kia trung niên áo đen nhìn xem trong phòng dạo bước Hàn Đào, mở miệng phân tích nói.

"Cái kia chính là làm như vậy đến cùng kiếm tiền hay không." Nhìn trước mắt Hàn Đào, trung niên áo đen tiếp tục nói ra: "Theo ta được biết, cái kia phòng ở là Lạc gia ở bên kia sản nghiệp, từ xưa tới nay không có người mướn. Cho dù dạng này, tiền thuê một tháng ít nhất cũng phải hai cái kim tệ."

"Tiền mặc dù không nhiều, nhưng lại bị dùng để vền vẹn thu mua linh quả. Nhìn như vậy đến, khẳng định là muốn bồi . Chẳng lẽ nói, cái kia ba xá đường thu mua linh quả còn có nó dụng ý của hần?"

Người áo đen đem đầu là tình hình thực tế, nghe được Hàn Đào không ngừng gật đầu.

"Bất quá đối với chúng ta mà nói, điểm thu mua linh quả cũng không phải cái đại sự gì. Chúng ta tạm thời quan sát nhìn xem, cái kia cửa hàng gọi ba xá đường là có ý gì chúng ta còn chưa hiểu, phía sau hẳn phải chẳng có thể lực khác, chúng ta cũng hoàn toàn không biết gì cả. Chỉ cần trước mắt hẳn không có có ảnh hưởng ích lợi của chúng ta, trước hết yên lặng theo dõi kỳ biến đi."

Cầm lấy trước mặt trên bàn một cái chén trà, Hàn Đào mở miệng nói ra.

...

...

Sáng sớm hôm sau, Sở Vân liền đứng dậy chuẩn bị đi nhà kho tra nhìn một chút tình huống. Dù sao 10 vạn bao mì ăn liền cũng không phải con số nhỏ, những công nhân kia trong vòng một ngày là không cách nào hoàn thành.

Ngay tại hẳn muốn lúc ra cửa, điện thoại đột nhiên vang lên. Lấy điện thoại di động ra nhìn xuống, là đệ đệ Sở Trần đánh tới.

"Mẹ tại cửa hàng xảy ra chuyện, ca người nhanh lên một chút đi, ta đánh thẳng xe đi bên kia đuổi đâu."

Trong điện thoại, đệ đệ Sở Trần ngữ khí rất lo lắng.

"Xảy ra chuyện gì rồi?"

Nghe được đệ đệ Sở Trần, Sở Vân cũng là khẩn trương lên.

Mẫu thân tính cách rất tốt, ngày bình thường tại cửa hàng cùng đồng sự chỗ đều cực kỳ muốn tốt. Cho nên Sở Vân còn tưởng rằng mẫu thân xảy ra điều gì bên ngoài, trong lòng mười phần lo lắng.

"Ta nghe Trương di nói, nói là mẹ ta cùng khách hàng lên điểm tranh chấp." Điện thoại bên kia Sở Trần nói ra.

Sở Trần trong miệng Trương di là mẫu thân đồng sự, bình thường quan hệ chỗ không tệ. Tại thời điểm mấu chốt, cho Sở Trần gọi điện thoại. Tại biết mẫu thân xảy ra chuyện về sau, Sở Trần một bên hướng phía cửa hàng đuổi một bên cho Sở Vân gọi điện thoại.

"Tốt ta đã biết, lập tức đi tới."

Nghe xong Sở Trần, Sở Vân vội vàng nói.

Đã không phải cái gì ngoài ý muốn chỉ là cùng khách hàng xảy ra tranh chấp, Sở Vân liền yên lòng. Nhưng vẫn là vội vàng mặc quần áo xong thẳng đến dưới lầu, lên xe van liền hướng phía mẫu thân công tác cửa hàng lái đi.

Tình huống khẩn cấp, tăng thêm trên đường phố xe cũng không nhiều. Ước chừng chừng mười phút đồng hồ, Sở Vân liền lái đến mẫu thân công tác cửa hàng. Xuống xe, Sở Vân vội vàng tiến vào cửa hàng.

Sắp tiếp cận mẫu thân công tác địa điểm lúc, Sở Vân liền thấy phía trước vây quanh một đám người. Mà bọn hắn vây quanh, chính là mẫu thân đi làm cái kia quầy hàng.

"Nhường một chút!"

Tiếp cận đám người, Sở Vân hướng bên trong chen vào. Làm một tên Thanh Đồng cấp võ giả, cho dù không cần tận lực dùng sức, cũng dễ như trở bàn tay đẩy ra phía trước.

"Thế nào?"

Đi vào trước quầy, Sở Vân nhìn thấy đệ đệ Sở Trần cũng ở đó, thế là liền vội vàng hỏi.

Cùng lúc đó, Sở Vân nhìn thấy mẫu thân Ưông Thái Hà chính đứng ở một bên, trên mặt lộ ra khẩn trương thần sắc. Nhìn đến đây, Sở Vân trong lòng cảm giác nặng nề.

"Người này nói là mẹ ta thanh nạng vòng tay làm hư."

Nhìn thấy ca ca tới, Sở Trần vội vàng nói. Cùng Ưông Thái Hà đồng dạng, trong ánh mắt của hắn cũng lộ ra khẩn trương.

"Không... Không phải ta làm hư, là chính nạng đụng phải trên bàn."

Một bên Ưông Thái Hà nghe xong Sở Trần, vội vàng giải thích nói.

"Không phải người làm hư vẫn là chính ta làm a? Người xem một chút, như thế năm thứ nhất đại học cái vết cắt đâu!"

Đúng lúc này, thanh âm của một nữ tử truyền ra.

Đây là Sở Vân nghiêng đầu, mới nhìn đến mẫu thân Ônng Thái Hà đứng đối diện một cái trung niên nữ tử, lời nói mới rồi chính là nàng nói.

Nữ tử hình thể rất mập, sắc mặt vàng như nền. Cầm trong tay một chi màu xanh nhạt không biết là phỉ thúy vẫn là ngọc vòng tay, chính khí thế hung hăng đứng ở nơi đó.

Tỉ mỉ Sở Vân chú ý tới, béo trong tay nữ nhân chi kia vòng tay phía trên có một cái thật nhỏ vết cắt.

"Không phải... Rõ ràng là người lựa chọn thương phẩm thời điểm vòng tay đụng phải trên quầy, mới tạo thành cái này vết cắt."

Nghe cái kia béo nữ nhân lời nói, Ônng Thái Hà vội vàng giải thích nói.

Nghe nửa ngày, Sở Vân rốt cuộc minh bạch chuyện đã xảy ra.

Cái kia gái mập người tới chọn lựa mẫu thân Ônng Thái Hà quầy hàng thương phẩm, tại chọn lựa thời điểm không cẩn thận trên tay mang vòng tay đụng phải quầy hàng một góc. Nhưng có thể lực đạo đúng lúc, vòng tay bị quệt cho một phát vết cắt.

Rõ ràng là cái kia khách nhân mình đụng, thế nhưng là nàng không phải nói là Ônng Thái Hà cho nàng cầm đồ vật thời điểm đụng vào. Kết quả là, liền ở nơi đó dây dưa không thả.

Đúng lúc, cửa hàng hai ngày này giữ gìn hệ thống theo dõi, toàn bộ một tầng giám sát đều không hảo dùng. Tại biết chuyện này về sau, gái mập người càng thêm khoa trương.

Nguyên lai chỉ là chút chuyện này!

Đang nghe được chuyện ngọn nguồn về sau, Sở Vân liền yên lòng.

"Ta ngọc này vòng tay thể nhưng là hoa hai vạn đồng mua, hiện tại có như thế cái vết cắt, người để cho ta làm sao mang?"

Cứ việc nhìn thấy đối phương bên này lại tới một người, cái kia gái mập người không có chút nào khiếp đảm, vẫn như cũ chống nạnh hướng về phía Ônng Thái Hà hô.

"Loại này vết cắt hẳn là có thể đánh bóng rèn luyện a?"

Nghe nữ tử kia, Sở Vân nhú mày nói ra.

Cứ việc đối châu báu không có gì giải, nhưng là Sở Vân nhìn thấy vòng ngọc kia phía trên vết cắt cũng không phải là rất sâu. Nếu như tiến hành đánh bóng rèn luyện xử lý, vấn đề cũng không lớn.

Sở Vân biết mẫu thân sẽ không nói dối, chỉ cần là nàng làm, như thế nào đi nữa cũng sẽ thừa nhận. Cái này là mẫu thân từ nhỏ đã dạy hấn, làm người muốn dám làm dám chịu.

Đã không là mẫu thân làm hư, Sở Vân cũng không muốn để nàng quá lo lắng. Nếu như đối phương vòng tay có thể xử lý một chút, phía bên mình lấy chút tiền cũng làm như dàn xếp ổn thỏa. Dù sao mẫu thân ở chỗ này làm việc, Sở Vân không muốn đối với mẫu thân có ảnh hưởng gì. Nguyên bản chút chuyện này Sở Vân còn muốn bắt kẻ là ai làm, tóm lại là tại trong tiệm phát sinh sự tình, bồi thường tiền là được. Nhưng nhìn nhìn bên cạnh mẫu thân cùng đệ đệ, Sở Vân vẫn là không có xúc động.

"U! Người nói nhẹ nhõm." Nghe Sở Vân, gái mập tử lập tức lên giọng. "Ta một cái hảo hảo vòng tay người nói mài liền mài, phẩm chất không giống làm sao bây giờ?"

Gái mập tử nghe xong Sở Vân, liền biết hấn là Ônng Thái Hà người bên kia. Mặc dù không biết là quan hệ như thế nào, nhưng là nghĩ đến cửa hàng giám sát không dùng được, liền trong lòng đại định.

"Vậy người nói làm sao bây giờ?"

Nghe nữ tử, Sở Vân nhú mày.

Hai vạn đồng tiền với hấn mà nói cũng không tính là gì, chỉ là hấn cân nhắc đến là mẫu thân Ônng Thái Hà. Mẫu thân bình thường sinh hoạt tiết kiệm, Sở Vân không muốn để cho mẫu thân trong lòng sinh ra cái gì khúc mắc.

"Làm sao bây giờ? Đương nhiên là bồi thường!" Gái mập tử khinh thường cười một tiếng.

Mà giờ này khắc này chung quanh người vây xem cũng càng ngày càng nhiều, đại đa số đều là một bộ xem trò vui tư thế đứng ở nơi đó. Dưới loại tình huống này, ai cũng sẽ không đi nói thêm cái gì.

"Tiểu Vân, cái này thật không phải ta làm hư."

Nghe xong đôi phương phải bồi thường, Uông Thái Hà ngay cả bận bịu mở miệng nói ra.

"Người nói không phải cũng không phải là a!" Nghe Uông Thái Hà, gái mập từ lớn tiếng nói ra: "Hừ! Trách không được cả một đời liền có thể làm cái nhân viên mật dịch đâu, chỉ có ngân ấy tổ chức."

"Người nói cái gì?"

Nghe gái mập từ, Sở Văn thanh âm lập tức trở nên lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50 : Hỗ trợ

Nguyên bản Sở Văn còn muốn lấy dần xếp ổn thỏa, dù sao nơi này là mẫu thân chỗ làm việc. Vô luận là ai sai, đều không hy vọng mẫu thân chịu ảnh hưởng.

Nhưng là hiện ở trước mắt béo nữ nhân lời nói, để Sở Văn một con tức giận từ đáy lòng dâng lên.

"Làm sao? Người muốn làm gì? Nói cho người, ta thế nhưng là khách hàng."

Nhìn xem Sở Văn lạnh lùng biểu lộ, gái mập người có chút khiếp đảm. Nhưng là nhớ tới đến chính mình khách hàng thân phận, cùng xung quanh còn có nhiều như vậy người xem náo nhiệt, béo lòng của nữ nhân hạ đại định.

"Người cho rằng người mang cái vòng tay liền có thể không coi ai ra gì, tùy tiện vũ nhục người rồi sao?"

Cứ việc trong lòng rất tức giận, nhưng là Sở Văn vẫn là cố gắng khống chế tính tình của mình.

"Tiểu Văn, được rồi, đừng nói nữa."

Một bên Uông Thái Hà nghe lời của con, vội vàng nói.

"U, nguyên lai là con trai của nàng a!" Nghe được Uông Thái Hà, gái mập từ khinh thường nói ra: "Ta nói sao, rồng sinh rồng phượng sinh phượng, chuột nhi từ sẽ đào động. Làm mẹ làm hư đồ của người khác không nhận nợ, nhi tử cũng là như thế này."

Dứt lời, gái mập từ quét người chung quanh một chút, biểu lộ dương dương đắc ý.

"Tốt! Nói hay lắm!"

Nguyên bản Sở Văn sắp đề xuống hỏa khí, rốt cục bị trước mắt béo nữ nhân lời nói lại lần nữa dẫn tới bạo phát đi ra.

Chỉ gặp hần tiến về phía trước một bước, tại người khác còn chưa kịp phản ứng thời điểm, đoạt lấy gái mập từ trên tay vòng ngọc.

Ba! ! !

Cầm qua vòng ngọc về sau, Sở Văn đưa nó ném tới trên mặt đất. Vòng ngọc rớt xuống gạch men sứ trên mặt đất, phát ra thanh âm thanh thúy.

Tĩnh! ! !

Ai cũng không nghĩ tới sự tình vậy mà biến thành dạng này, hiện trường lập tức yên tĩnh trở lại. Tất cả mọi người nhẫn không trương há to miệng, một mặt biểu tình khiếp sợ.

"Người làm cái gì! ! !"

Gái mập người tuyệt đối không ngờ rằng Sở Văn vậy mà lại đưa nàng vòng ngọc ngã nát, nhìn trên mặt đất cái kia không biết đoạn mất vài đoạn vòng tay, béo nữ nhân biểu lộ biến rồi lại biến.

"Ta vòng tay! Đây chính là ta bỏ ra hai vạn đồng mua! Người bồi! Bồi ta vòng tay! ! !"

Nhìn một chút trước mắt một mặt không quan tâm biểu lộ Sở Vân, gái mập người giận dữ.

"Tiểu Vân! Ngươi làm cái gì vậy! !!"

Nhìn thấy nhi tử đem đôi phượng vòng tay rút bỏ, Ôn Thái Hà kinh hãi.

Nguyên bản sự tình hôm nay đã phát sinh, cho dù không phải nàng đem đôi phượng vòng tay làm hư, nhưng là Ôn Thái Hà vẫn là muốn cùng đôi phượng thương lượng một chút nhìn xem có thể hay không thiếu bồi ít tiền.

Nhưng là hiện tại Sở Vân đem vòng tay trực tiếp rút bỏ, đây là nàng vạn vạn không nghĩ tới.

Một cái vòng tay hai vạn đồng tiền, đây chính là nàng nửa năm tiền lương. Nghĩ tới đây, Ôn Thái Hà con mắt có một chút ướt át.

"Không phải liền là hai vạn đồng tiền a, ta bồi ngươi chính là."

Nhìn trước mắt gái mập người, Sở Vân thân nhiên nói.

Đối với hiện hân hôm nay, hai vạn đồng tiền cũng không phải là cái gì con số lớn. Sở dĩ đem gái mập từ vòng tay quảng đoạn, chính là vì hả giận. Nếu như lời mới vừa nói người không phải gái mập từ mà là một cái nam nhân, có lẽ đoạn cũng không phải là vòng tay.

Sau một khắc, Sở Vân sờ một cái túi, không khỏi ngây ngẩn cả người.

Giờ này khắc này, hân cũng không có mang tiền mặt.

Đi vắng ra ngoài mua đồ, phần lớn là dùng di động tiến hành chuyển khoản. Hiện tại tài chính giao dịch đơn giản như vậy, có rất ít người mang theo đại lượng tiền mặt.

"Thế nào? Xảy ra chuyện gì rồi?"

Ngay lúc này, một cái bụng phệ âu phục nam tử trung niên chen chúc tới. Thấy được tình huống hiện trường, cau mày hỏi.

"Lão công!" Nhìn thấy trung niên nam tử kia, gái mập người vội vàng đưa tới: "Hắn! Liên là hắn, đem ngươi mua cho ta vòng ngọc rút bỏ."

Nam tử kia chính là béo nữ nhân lão công, đang phát sinh sau chuyện này, gái mập người trước tiên cho chồng nàng gọi điện thoại. Cho tới bây giờ, nam tử trung niên mới đi đến cửa hàng.

"Tiểu tử! Cái kia vòng tay thế nhưng là ta bỏ ra hai vạn đồng tiền mua, ngươi thường nói a?"

Nam tử trung niên trước khi đến liền đại khái hiểu rõ tình huống bên này, bây giờ thấy vòng tay nát, nam tử trung niên nổi giận đùng đùng hô.

"Không cần hắn bồi, ta đến bồi!"

Ngay lúc này, thanh âm của một nam tử truyền đến.

"Đây là hai vạn đồng tiền, cầm xéo đi nhanh lên!"

Một người trung niên nam tử chen vào, hướng về phía gái mập người hai người nói.

Tần Vũ!

Sở Vân thấy rõ người tới, không là người khác, chính là bên cạnh Bách Thảo Đường Tần Vũ.

Tần Vũ trên tay cầm lấy hai xấp tiền mặt, hướng phía trung niên nam tử kia ném tới, nện vào trên người hắn.

"Tần... Tần lão bản..."

Trung niên nam tử kia nghe Tần Vũ lời nói nguyên bản muốn nổi giận, nhưng là khi nhìn rõ Tần Vũ đáng vẻ về sau, một mặt kinh ngạc.

"Lý Dương đúng không?" Nhìn trung niên nam tử kia một chút, Tần Vũ nhàn nhạt nói ra: "Về sau chúng ta Bách Thảo Đường các nhà chi nhánh, sẽ không lại dùng nhà ngươi những dược liệu kia."

Nguyên lai, Tần Vũ cùng trước mắt nam tử trung niên nhận biết. Tới không là người khác, chính là Bách Thảo Đường nhà cung cấp hàng một trong. Bình thường phụ trách cho Bách Thảo Đường cung cấp một chút thảo dược, nhưng số lượng chủng loại cũng không nhiều.

"Tần lão bản, ngài đây là..."

Nghe Tần Vũ, nam tử trung niên kinh hãi.

Hắn mặc dù cung ứng cho Bách Thảo Đường hàng hóa không có cái khác nhà cung cấp hàng nhiều, nhưng là một tháng tốt xấu cũng có thể kiếm cái mấy vạn đồng. Nếu là đoạn mất Bách Thảo Đường khối này nguồn tiêu thụ, nam tử trung niên coi như bồi đại phát .

Không nghĩ tới hiện tại Tần Vũ vậy mà đứng đây, hơn nữa còn nói lời như vậy.

"Nguyên nhân rất đơn giản!" Nhìn trước mắt Lý Dương, Tần Vũ nhàn nhạt nói ra: "Cái kia cũng là bởi vì ngươi đắc tội Sở Vân, ngươi đi đi."

Nói xong, Tần Vũ cục gạch nhìn một chút Sở Vân biểu lộ.

Hướng về phía Tần Vũ nhẹ gật đầu, Sở Vân sắc mặt hòa hoãn điểm.

Hắn biết Tần Vũ ý tứ, hai vạn đồng tiền đối với hai người tới nói cũng không tính là gì. Mà Tần Vũ sở dĩ đi ra, chính là vì lấy lòng. Dù sao Uông Thái Hà tại, giống chuyện như vậy cũng không thích hợp Sở Vân xuất thủ.

Nhìn thấy Tần Vũ tâm ý đã quyết, Lý Dương xám xịt mang theo gái mập người đi. Hắn lúc này một câu thêm lời thừa thãi cũng không dám nói, dù sao Bách Thảo Đường bên kia còn đè ép hắn không ít tiền hàng, trừ phi hàng của hắn khoản không muốn. Bất quá trước khi đi, vô luận là Lý Dương vẫn là gái mập người, không khỏi dùng ác độc ánh mắt nhìn một chút Sở Vân.

"Phải làm sao mới ổn đây?"

Nhìn thấy Tần Vũ dùng tiền bồi cho đối phương, một bên Uông Thái Hà vội vàng nói.

"Không có việc gì đại tỷ, ta cùng tiểu Vân bên kia hiện tại chính mưu đồ chút kinh doanh. Nếu như sinh ý thành công, chút tiền ấy không tính là gì."

Nhìn ra Uông Thái Hà ý tứ, Tần Vũ vội vàng nói.

Nghe Tần Vũ, Uông Thái Hà quay đầu nhìn một chút Sở Vân. Nàng lúc này, trên mặt tràn đầy nghi hoặc.

"Đúng vậy a mẹ yên tâm đi, lần trước không là bằng hữu ta có nhân sâm tại Tần lão bản cái này bán a. Bọn hắn về sau còn có chút hợp tác, ta cũng có thể từ đó kiếm được ít tiền, cho nên ngươi cứ yên tâm đi."

Vì bỏ đi mẫu thân nghi hoặc, Sở Vân cũng giải thích nói.

Nghe lời của hai người, mặc dù không biết nhi tử cùng Tần lão bản ở giữa phát sinh qua cái gì, nhưng là tốt tại sự tình hôm nay đã qua, Uông Thái Hà cũng không tiện nói thêm gì nữa.

Từ cửa hàng đi ra về sau, Sở Vân liền vội vàng về tới nhà kho. Tại nhà kho không ai địa phương, cảm một chút phân lấy tốt mì ăn liền đi tới dị giới.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51 : Giá trị quá trăm triệu

"Cái này trừ vật giới chỉ cũng quá nhỏ , chờ có cơ hội, nhất định nghĩ biện pháp đổi một cái lớn một chút ."

Xuất hiện tại dị giới ba xá đường lâu hai, nhìn trước mắt từ bên trong không gian trừ vật lấy ra mười thùng mì ăn liền, Sở Vân không khỏi oán trách một cái.

Hắn hiện tại cái này trừ vật giới chỉ chỉ có một mét khối tả hữu lớn nhỏ, duy nhất một lần nhiều nhất chỉ có thể chứa 10 rương phân lấy tốt mì ăn liền.

Một rương mì ăn liền 50 bao, nói cách khác, Sở Vân một lần chỉ có thể từ trong thế giới hiện thực cầm 500 bao mì ăn liền. Cái này hiệu suất, đối với hắn mà nói quá thấp.

Bất quá cũng may hai thế giới xuyên qua thời gian tương đối cấp tốc, chỉ cần trong chớp mắt liền có thể hoàn thành một cái vừa đi vừa về. Bất quá cứ việc dạng này, Sở Vân chỉ là dùng gần một giờ, mới đưa tất cả phân lấy tốt mì ăn liền lấy được dị giới.

Thông qua một đêm tăng giờ làm việc, trong kho những công nhân kia hoàn thành năm vạn bao mì ăn liền phân lấy làm việc. Chỉ cần lại có thời gian một

ngày, tất cả mì ăn liền đều sẽ tiến hành đóng gói dỡ bỏ.

Từ lâu hai đi xuống, Sở Văn phát hiện lâu một đại sảnh còn có không ít người tại cùng Tiền quân gia trò chuyện với nhau.

Thu mua linh quả sự tình Sở Văn đã hoàn toàn giao cho Tiền quân gia, mà công tác của hắn chỉ cần mỗi lúc trời tối đơn giản kiểm lại một chút là đủ.

Không để ý đến những cái kia tiểu thương, Sở Văn liền rời khỏi nơi này.

Nửa giờ sau, Sở Văn lần nữa trở về. Mà phía sau hắn, thì đi theo mười cỗ xe ngựa.

Xe ngựa là Mãn Sơn Lâu Giang Lăng thuê, tuy nói 1 cái ngân tệ một cỗ xe ngựa Sở Văn cũng thuê nổi. Nhưng dù sao cũng là đối phương thu mua mì ăn liền, số tiền này tự nhiên muốn Giang Lăng bỏ ra.

Giờ này khắc này, Sở Văn trừ vật giới chỉ bên trong nhiều hơn 1000 rảnh nhân sâm.

Nhìn xem những cái kia lớn nhỏ hình dạng không đồng nhất nhân sâm, Sở Văn biết lần này muốn phát.

Mãn Sơn Lâu hiệu suất làm việc quả nhiên vượt quá tưởng tượng của hắn, vẹn vẹn thời gian một ngày, liền làm ra nhiều như vậy nhân sâm. Còn những nhân sâm này lại lịch, Sở Văn đương nhiên sẽ không hỏi đến.

Mãn Sơn Lâu nhân sâm cùng Sở Văn trước đó tại Liễu Hà thôn cảm tới không sai biệt lắm, muốn là dựa theo 10 vạn một cây đến coi là. Sở Văn trừ vật giới chỉ bên trong nhân sâm giá trị, chỉ sợ muốn vượt qua một trăm triệu. Đây vẫn chỉ là hắn dùng một nửa mì ăn liền đổi, chờ đến một nửa khác phân lấy hoàn thành công tác, cái số này chỉ sợ còn muốn tăng gấp đôi.

Chỉ là dùng một chút mì ăn liền, liền có thể đổi lấy như thế tài phú. Theo Sở Văn, vẫn là dị giới tiền dễ kiếm.

Trở lại ba xá đường lâu hai, đóng cửa lại về sau, Sở Văn đem một túi cà phê từ bên trong không gian trừ vật lấy ra.

Thừa dịp nấu nước công phu, Sở Văn đầu tiên là ăn vào một viên linh quả. Dùng hơn mười phút đem linh quả bên trong linh khí chuyển hóa thành tự thân đầu khí về sau, Sở Văn bắt đầu cua cà phê.

Như nếu không phải Sở Văn mỗi ngày có thể hấp thu linh quả linh khí có hạn, hẳn lúc này chỉ sợ sớm đã trở thành Bạch Ngân cấp võ giả. Bất quá dạng này đã là không tệ, Sở Văn khía cạnh thăm dò được, tựa hồ còn không ai có thể tại nhanh như vậy thời điểm trở thành Thanh Đồng cấp võ giả đâu.

Mà cà phê cũng giống như vậy, tại uống xong cái kia ly cà phê về sau, Sở Văn cảm giác được thể nội pháp lực đoàn lại tăng lên không ít. Mặc dù không có đạt tới Thanh Đồng cấp pháp sư trình độ, nhưng là pháp lực chiếu trước kia cũng tăng lên không ít.

Cơm là ăn từng miếng, đường là từng bước một đi, Sở Văn tự nhiên minh bạch đạo lý này. Hiện tại hắn có thể đạt tới ma vũ song tu trình độ, cũng là trước kia không có nghĩ tới.

Trước khi mặt trời lặn, Sở Văn từ Tiền quân gia bên kia thu hơn sáu mươi cái linh quả về sau, liền về tới thể giới hiện thực.

Linh quả vật này không có khả năng mỗi ngày đều nhiều như vậy, bất quá Sở Văn tin tưởng, chờ đến hắn bên này thu mua linh quả tin tức truyền ra về sau, linh quả sẽ càng ngày càng nhiều.

Liền tại sắc trời đã tối, Sở Văn trở về thể giới hiện thực sau đó không lâu, hai đạo bóng đen xuất hiện tại ba xá đường lâu hai.

"Có phát hiện gì a?"

Lâu hai trong một cái phòng, một người áo đen một bên ngồi xổm người xuống cẩn thận kiểm tra mặt đất, một bên nhẹ giọng hỏi.

"Ta cái này phát hiện một chút bã vụn tử, có điểm giống cứng rắn mì sợi."

Khác một người áo đen lật ra bàn tay, lòng bàn tay xuất hiện một chút mì ăn liền bã vụn.

"Kì quái, nơi này trăm ngày nhiều người như vậy đến đưa linh quả, đến ban đêm làm sao một chút đồ vật đều không có lưu lại."

Lúc trước người áo đen kia đứng dậy đến đi vào trong phòng bàn trà trước, nhỏ giọng thăm thì nói.

"Người có không có một cái nào cảm giác?" Một người khác nhỏ giọng hỏi.

"Cảm giác gì? Ta cảm thấy giống như cũng là nơi nào có vấn đề."

"Trong phòng tựa hồ có chút khí tức... Giống như là... Ma pháp khí tức!"

"Đi! Mau trở về báo cáo! ! !"

...

...

Sáng sớm hôm sau, Sở Văn thật sớm chuẩn bị đi học.

Tuy nói hần hiện tại đã là đại nhị, rất nhiều vị lão sư đã tương đối quen thuộc. Nhưng là trước mấy trận một mực tại trốn học, hiện tại làm sao cũng phải cách một đoạn thời gian đi nghe mấy lần khóa.

Nhưng là ngay tại Sở Văn chuẩn bị đi ra cửa trường học thời điểm, điện thoại di động vang lên.

"Tần lão bản, còn cảm ơn người chuyện ngày hôm qua."

Điện thoại là Bách Thảo Đường Tần Vũ đánh tới, tiếp thông điện thoại sau Sở Văn trước tiên liền biểu thị cảm tạ.

Cứ việc đối tại hai người tới nói, hai vạn đồng tiền đối với người nào đều không phải là cái đại sự gì. Nhưng là có thể tại thời khắc mấu chốt đứng ra, Sở Văn vẫn là rất cảm kích đối phương.

"Sở lão đệ khách khí cái gì, tiện tay chi cực khổ." Điện thoại bên kia, Tần Vũ cười vang nói: "Về sau đừng gọi ta Tần lão bản, nhiều xa lạ, gọi ta Tần đại ca là được."

Tần Vũ tính cách rất tốt, đây cũng là Sở Văn cùng đối phương có thể đạt thành lần thứ hai giao dịch tiền đề.

"Đúng rồi Tần lão đệ, người có thời gian a? Ta cái này có người bằng hữu, nghĩ mời người sang uống uống trà." Điện thoại bên kia, lần nữa truyền đến Tần Vũ thanh âm.

Nghe Tần Vũ, Sở Văn do dự một chút, vẫn là đáp ứng.

Đi học sự tình đối tại hần hiện tại tới nói đã không trọng yếu như vậy, hiện tại trong tay hần còn có 1000 rưỡi nhân sâm, tự nhiên không thể thiếu phiền phức đối phương. Mặc dù không biết là người nào muốn gặp hần, nhưng hần bây giờ tại trong thế giới hiện thực chẳng qua là cái thân phận học sinh, cũng không có cái gì quá lớn cổ ký.

Lại thêm hần có được có thể tùy thời xuyên qua thế giới hiện thực cùng dị giới năng lực, ở một mức độ rất lớn, không có gì phải sợ.

Dựa theo Tần Vũ cho ra địa chỉ, Sở Văn lái lên hần cái kia xe MiniBus hướng phía mục đích chạy tới.

Tần Vũ nói địa điểm là thành phố T phồn hoa khu vực, xuyên qua mấy tòa nhà cao ngất lâu vũ về sau, Sở Văn đi tới một cái khu biệt thự.

Căn biệt thự này bây giờ có thể nói là thành phố T phồn hoa nhất địa phương, mấy chục ngôi biệt thự đem một tòa hồ nhân tạo vây quanh, chung quanh chim hót hoa nở, được không khí phải.

Dựa theo Tần Vũ cho ra địa chỉ, Sở Văn đem lái xe đến một ngôi biệt thự bên cạnh ngừng lại.

"Ta nói Sở lão đệ, người bây giờ cũng coi là kẻ có tiền, làm sao mở loại xe này đâu?" Lúc này Tần Vũ nghe được tiếng xe từ trong sân đi tới, nhìn thấy Sở Văn xe van, cười nói ra: "Sở lão đệ thích gì xe, ta đưa người một cỗ là được."

"Tần đại ca nói đùa."

Nhìn thấy Tần Vũ đi ra, Sở Văn từ xe xuống tới, vừa cười vừa nói.

Cùng lúc đó, Sở Văn chú ý tới. Liền sau lưng Tần Vũ cách đó không xa, đứng đấy một tên thân mang áo sơ mi trắng nam tử trung niên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52 : Hiệu quả trị liệu

"Đến, Sở lão đệ, ta giới thiệu cho người một chút."

Mời Sở Văn đi vào trong sân, Tần Vũ vì hân giới thiệu người đứng phía sau.

"Vị này là Chu Bá Thông, là ta một cái hảo hữu."

Theo Tần Vũ giới thiệu, một nhóm ba người đi vào trong sân.

Sở Văn chú ý tới, thân mang áo sơ mi trắng cái này gọi là Chu Bá Thông trung niên một mực mỉm cười nhìn hắn.

Sở Văn thân ở một tòa rộng lượng biệt thự bên cạnh, bị một cái sân rộng bao quanh. Trong sân loại một chút hoa hoa thảo thảo, viện tử ở giữa còn có một lương đình.

Theo ba người tiến vào trong lương đình, Sở Văn nhìn thấy trong lương đình trên mặt bàn đặt vào một cái hơn một mét chất gỗ bàn trà.

"Ta người bạn này là chuyên môn làm lá trà buôn bán." Mấy người tại trong lương đình ngồi xuống về sau, Tần Vũ cười nói ra: "Lão Chu a, lần này Sở lão đệ đại giá quang lâm, nhất định phải lấy chút đồ tốt đi ra a!"

Mà một bên Sở Văn chú ý tới, trà trên đài trưng bày một chút đồ uống trà cùng trà súng. Cứ việc đối lá trà hiểu được không phải rất nhiều, nhưng là liếc mắt một cái những vật kia liền biết không phải là phẩm phẩm.

"Lão Tần nhìn người nói, thật giống như ta rất keo kiệt giống như ."

Nghe Tần Vũ, Chu Bá Thông cười chửi một câu.

Ngay sau đó, hắn từ trà phía dưới đài tử nhỏ xuất ra một cái bình nhỏ.

"Cực phẩm kim tuần lông mày, người nhìn cái này như thế nào?" Đem bình nhỏ phóng tới bàn trà bên trên, Chu Bá Thông mở miệng nói ra.

"A, thật dốc hết vốn liếng a!"

Nghe Chu Bá Thông, Tần Vũ hơi hơi kinh ngạc.

Mà một bên Sở Văn cũng là lông mày chớp chớp, không nghĩ tới đối phương lần thứ nhất nhìn thấy hắn, vậy mà xuất ra dạng này lá trà tới.

Dù là đối lá trà hiểu được không nhiều, nhưng là chưa ăn qua thịt heo còn chưa thấy qua heo chạy a. Sở Văn biết Chu Bá Thông lấy ra cái này lá trà, quả thực không rẻ.

Giống là bình thường trên thị trường xuất hiện kim tuần lông mày đều là giả, những cái kia mấy trăm đồng một cân trà, đều là dùng nhỏ loại đến tiến hành một chút đặc chế thủ pháp giả mạo .

Thật kim tuần lông mày giá thị trường chỉ sợ muốn vượt qua một vạn đồng một cân, mà Chu Bá Thông đã nói đây là cực phẩm kim tuần lông mày, cái kia nó giá cả liền sẽ cao hơn.

Bất quá lúc này Sở Văn nhú mày, đối phương tùy tiện liền lấy ra như thế giá cả lá trà, hiển nhiên là có mục đích .

"Sở lão đệ người yên tâm, ta người bạn này bình thường ngoại trừ làm lá trà sinh ý cùng thu thập đồ cổ bên ngoài, không có cái gì không tốt ham mê."

Một bên Tần Vũ lúc này tựa hồ nhìn ra Sở Văn ý nghĩ, vừa cười vừa nói.

"Bất quá lần này mời Sở lão đệ đến, lão Chu vẫn còn có chút sự tình nghĩ trung cầu ý kiến một cái ."

Cho Sở Văn trước mặt thả một cái chén trà, Tần Vũ mở miệng lần nữa nói ra.

Đến rồi!

Nghe Tần Vũ, Sở Văn biết cái gì phải tới rồi cuộc đã tới.

Hắn cùng Tần Vũ sở dĩ nhận biết, đơn giản liền là thương gia thâm sự tình. Muốn nói thật tình cảm, người làm ăn thật thật giả giả, Sở Văn cũng sẽ không đi làm thật.

Tựa như giống như hôm qua, nếu là đối lại người khác chuyện phát sinh, hắn Tần Vũ mới sẽ không xuất thủ xuất ra hai vạn đồng tiền đâu. Chính là bởi vì Sở Văn trong tay có nhân sâm, hai người về sau còn có khả năng hợp tác, Tần Vũ mới sẽ như thế hào phóng. Nếu không thế giới này rất cần tiền rất nhiều người, Tần Vũ sao có thể chú ý qua được tới.

"Tần đại ca có việc hỏi là được."

Bất quá mặc dù như thế, Sở Văn hay là không thể bác đối phương mặt mũi.

"Chuyện là như thế này, ta nguyên lai thu mua trên tay người nhân sâm, trong đó hơn phân nửa mãi cho tới lão Chu trong tay."

Nhìn một chút trước mắt Sở Vân cùng Chu Bá Thông, Tần Vũ mở miệng nói ra.

Nguyên lai, trước đó Sở Vân bán cho Tần Vũ nhân sâm, có rất nhiều đều bị Chu Bá Thông mua đi. Mà nguyên nhân, ngay tại ở Chu Bá Thông phụ thân.

Chu Bá Thông phụ thân trước đó vừa trải qua một lần sự giải phẫu, thân thể cực kỳ suy yếu.

Bởi vì Tần Vũ là mở Bách Thảo Đường, làm hảo bằng hữu, cho Chu Bá Thông cầm không ít thuốc bổ cùng thảo dược. Mà trong đó, liền có Sở Vân nhân sâm.

Quá bổ không tiêu nổi đạo lý Chu Bá Thông là biết đến, cho nên tại thu đến Tần Vũ nhân sâm thời điểm, cũng không có quá để ý, mà là đặt ở một bên.

Nhưng là có một lần chuyện phát sinh, để Chu Bá Thông khiếp sợ không thôi.

Chu gia một cái bảo mẫu tại một lần hầm canh gà thời điểm, không cẩn thận đem cây kia nhân sâm bỏ vào.

Ngay tại lúc ngày đó, Chu Bá Thông thân thể của phụ thân tựa hồ đạt được một chút khôi phục.

Có sự biến hóa này để Chu Bá Thông cả nhà kinh hãi không thôi, vội vàng hỏi thăm nguyên nhân. Cuối cùng, cuối cùng từ bảo mẫu miệng bên trong biết được nhân sâm nguyên nhân.

Nhìn thấy phụ thân có một chút chuyển biến tốt đẹp, Chu Bá Thông vội vàng tìm được Tần Vũ, lại muốn mấy cây nhân sâm.

Người này sâm có một cái đặc điểm, cái kia chính là nhất định phải ngay gần hầm mới có hiệu quả. Cho dù là thả một nửa, Chu Bá Thông thân thể của phụ thân cũng sẽ không có biến hoá quá lớn.

Cứ như vậy, Tần Vũ trên tay nhân sâm biến thành hàng bán chạy. Ngoại trừ bán đi cái kia mấy cây bên ngoài, hết thảy đến Chu Bá Thông trên tay.

Theo không ngừng dùng người sâm điều lệ, Chu Bá Thông phụ thân cũng có một chút khôi phục. Mặc dù không có hoàn toàn khôi phục, nhưng là cùng giải phẫu về sau hoàn toàn khác biệt.

Kỳ thật xét đến cùng, vẫn là nhân sâm thần kỳ tác dụng.

Chu Bá Thông kinh doanh là trà sinh ý, lại ưu thích đồ cổ, nó có tiền trình độ tuyệt không phải người bình thường có thể so sánh. Loại tình huống này, lại há có thể đối bệnh của phụ thân qua loa.

Trước đó hần thử qua vô số trân quý dược liệu cùng thuốc bổ, phụ thân cũng không có đạt được một tia chuyển biến tốt đẹp. Chính là bởi vì Tần Vũ nhân sâm, mới khiến cho phụ thân của hần khôi phục một chút.

Bất quá cứ việc khôi phục một chút, lại không có hoàn toàn chuyển biến tốt đẹp. Mà Tần Vũ trong tay nhân sâm có hạn, hiện nay một cây cũng không có.

Làm một cái kẻ có tiền, ngày thường xã giao không ít. Đừng nói là xã giao, mỗi ngày đến xem lão gia tử bệnh tình người cũng có khối người.

Những người này nhìn thấy Chu Bá Thông phụ thân có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, nhao nhao hỏi thăm là nguyên nhân gì. Ra ngoài bằng hữu nguyên nhân, liền nói cho đối phương biết là nhân sâm hiệu quả.

Có đáp án này, rất nhiều người nhao nhao đi tìm Tần Vũ, hi vọng hần bán một số nhân sâm cho đối phương.

Kẻ có tiền vòng tròn có thể nghĩ, một truyền mười truyền trăm, hiện tại rất nhiều người không ngừng liên hệ Tần Vũ, muốn mua thân người.

Nhân sâm giá cả không rẻ, nhưng là đối với những người kia tới nói, cũng không phải là cái gì con số lớn. Làm vì ở độ tuổi này người, ngày bình thường hoặc nhiều hoặc ít có chút mao bệnh. Đối với bọn hần tới nói, hoa một chút tiền tiền đi điều trị cũng là nên.

Chẳng những khiến cho bọn hần, những người kia phụ mẫu niên kỷ cũng không nhỏ, chính là tật bệnh nhiều phát niên kỷ. Cho nên mỗi ngày tìm đến Tần Vũ người không ngừng, khiến cho hần thẳng đau đầu.

Trước đó Tần Vũ cũng sử đồ liên hệ Sở Vân, giống hỏi thăm còn có hay không loại nhân sâm kia. Nhưng là không biết vì sao, Sở Vân điện thoại vẫn luôn đánh không thông.

Cũng may hôm qua tại trong thương trường nhìn thấy Sở Vân, chỉ bất quá lúc kia Ônng Thái Hà cùng Sở Trần đều tại, Tần Vũ cũng không có đem bản ý nói ra.

"Ta muốn hỏi một chút, Sở lão đệ loại nhân sâm kia còn có hay không, ta suy nghĩ nhiều mua một chút."

Một bên một mực không lên tiếng Chu Bá Thông tại Tần Vũ kể xong ngọn nguồn về sau, cho Sở Vân đến một ly trà, có chút mong đợi hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Luồng Gió Truyển Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53 : Nhu cầu

Chu Bá Thông lời nói được rất thành khẩn, dù là bản thân hắn là một cái rất có tiền thương nhân. Nhưng là lúc này vì phụ thân của hắn, không thể không hướng Sở Vân lĩnh giáo.

Tình thương của cha như núi, bản thân hắn cũng là rất hiếu thuận người. Hiện tại biết nhân sâm là Sở Vân nơi đó chảy ra nói, liền trước tiên mời hắn tới.

Nhìn trước mắt Tần Vũ, Sở Vân trong lúc nhất thời không nói chuyện.

Hắn cũng không phải quái Tần Vũ đem nhân sâm tin tức để lộ ra đến, ngược lại, đây là chuyện rất bình thường.

Sở Vân cùng Tần Vũ quan hệ chẳng qua là giao dịch đồng bạn, mà Chu Bá trung hoà hắn nhưng là bạn tốt. Chuyện này nếu là đối lại hắn Sở Vân, hảo bằng hữu có việc, cũng có thể là dạng này đi làm.

Chỉ là Sở Vân không nghĩ tới, nguyên lai thành phố T người có tiền nhiều như vậy.

Hắn vốn có thần kỳ đồng hồ trước đó chỉ là cái học sinh bình thường, tiền sinh hoạt phí một tháng chỉ bất quá hơn một ngàn đồng tiền. Nguyên bản 10 vạn một cây nhân sâm, trong mắt hắn xem ra đã là giá trên trời.

Không nghĩ tới mặc dù như thế cao giá cả, còn sẽ có người đi sử dụng. Vừa bán cho Tần Vũ những nhân sâm kia không có mấy ngày, bây giờ đã toàn bộ bán xong.

"Sở lão đệ, người nơi đó nếu là còn có người như vậy sâm, liền bán cho bọn hắn một chút đi."

Lúc này một bên Tần Vũ vì Sở Vân đến một ly trà, mở miệng khuyên.

"Ta những người bạn này mua nhân sâm trở về đều là cho ông cụ trong nhà dùng, mà lại tại giá cả phía trên, các người còn có thể nghiên cứu."

Dứt lời, Tần Vũ cầm này trước mắt trà trên đài chén trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà.

Nhân sâm bán chạy, cũng là Tần Vũ nguyên bản không có nghĩ tới.

Nguyên bản hắn nhìn thấy Sở Vân những nhân sâm kia, chỉ là ôm năm tháng xa, hơn nữa là nhân sâm núi tình huống, mới lấy cùng giá thị trường không sai biệt lắm giá cả thu mua. Chỉ bất quá không nghĩ tới chính là, Sở Vân nhân sâm công hiệu vậy mà như thế thần kỳ.

Bằng hữu của hắn trong vòng cơ hồ đều là kẻ có tiền, dù là giá trị bản thân lại thấp, mua chút dạng này nhân sâm cũng không là vấn đề.

Những người kia lại làm sao không có mua qua địa phương khác nhân sâm, thế nhưng là nói đến kỳ quái là, địa phương khác bán được nhân sâm núi công hiệu cùng Sở Vân cũng không phải kém một chút nửa điểm. Đây cũng chính là vì cái gì, Tần Vũ đối Sở Vân cao độ coi trọng nguyên nhân.

Giống như là hôm qua, Tần Vũ thà rằng mở roi một cái nhà cung cấp hàng, cũng muốn tại Sở Vân trước mặt lấy lòng.

Làm một tên thương nhân, hắn cũng không cho rằng nhân sâm giống Sở Vân nói như vậy, là bằng hữu gì cung cấp, sau đó giao cho hắn bỏ ra bán.

Như thế giá trị nhân sâm núi, đừng nói là giống Sở Vân dạng này người trẻ tuổi. Cho dù là hắn dạng này có tiền thương nhân, cũng sẽ không dễ dàng giao cho người khác.

Mà lại mặc kệ nhân sâm là ai, tóm lại Tần Vũ chỉ ở Sở Vân trên tay nhìn thấy loại nhân sâm này. Xét đến cùng, hắn chỉ nói với Sở Vân lời nói.

Tại Tần Vũ nói chuyện với Sở Vân thời điểm, một bên Chu Bá Thông nhìn chăm chăm vào hai người. Trong tay bụng chén trà một mực không hề động, hiển nhiên lực chú ý tập trung ở trên thân hai người.

"Các người muốn bao nhiêu?"

Nâng chung trà lên uống một ngụm trà, Sở Vân nhận nhặt mà hỏi. Mà lúc này trong lòng của hắn, đã là không có chút rung động nào.

Nếu như nói hắn còn là trước kia học sinh, hiện nay có thể nhìn thấy hai cái đại lão bản, trong lòng khó tránh khỏi sẽ khẩn trương.

Nhưng là hiện nay khác biệt, hẳn có được vật tư. Trên một điểm này, hẳn trên khí thế rõ ràng cao hơn ở đây người khác. Nói trắng ra là, liền là hai người hiện tại muốn cầu cạnh hẳn.

Chỉ là để Sở Văn có chút ngoài ý muốn chính là, hẳn đúng lúc tại dị giới ở bên trong lấy được đại lượng nhân sâm. Đang lo tại trong thế giới hiện thực như thế nào tìm nguồn tiêu thụ đâu, hiện tại sinh ý lại tìm tới cửa.

1000 rễ nhân sâm, nếu như chỉ là loại kia phổ thông nuôi dưỡng sâm, cũng không tính là gì số lượng lớn. Đơn nếu là hoang đại nhân sâm núi, liền không đồng dạng.

Nếu như đem nhóm người này sâm lập tức tất cả đều giao cho Tần Vũ tới nói, hiển nhiên không phải cái lựa chọn sáng suốt. Lớn như thế lượng nhân sâm núi diện thế, nhất định sẽ gây nên oanh động. Dưới loại tình huống này, rất dễ dàng gây nên sự chú ý của người khác.

Ngược lại là giống như bây giờ, người khác chủ động xin mua sâm, ngược lại càng dễ dàng một chút.

Chỉ bất quá, đối với số lượng này, Sở Văn hơi không chế một chút liền tốt.

"Dựa theo phụ thân ta dùng lượng, ít nhất phải 30 rễ nhân sâm."

Nghe Sở Văn, Chu Bá Thông liền biết có cơ hội, đại hi sau khi ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Nhưng là lão nhân gia đã lớn tuổi rồi, khó tránh khỏi sẽ có hay không có nó tật xấu của hẳn. Bởi vậy ta suy nghĩ nhiều chuẩn bị một chút, 50 rễ đi, ta cần muốn số lượng này."

Sở Văn nhân sâm trong mắt hẳn thế nhưng là cái bảo bối, có thể đủ nhiều tồn một chút tự nhiên là tốt.

Phụ thân hẳn tình huống cùng bệnh nhân không giống, không thể dùng nhân sâm xem như thuốc Đông y đi cùng những thuốc bắc khác cùng một chỗ chế biến, chỉ có thể làm ăn bổ đến sử dụng. Cứ như vậy, dùng lượng đối với thuốc Đông y liền phải thêm ra rất nhiều.

Nghe Chu Bá Thông, chẳng những là Sở Văn, cho dù ngay cả một bên Tần Vũ trong lòng tất cả giật mình. Không nghĩ tới, Chu Bá Thông mới mở miệng liền là như thế này một con số.

"50 rễ a! Đây chính là nhân sâm núi, không phải nuôi dưỡng, cái này lão Chu thật đúng là công phu sư tử ngoạm." Lúc này Tần Vũ thầm nghĩ trong lòng.

Mà một bên Sở Văn trong lòng thì là một loại khác ý nghĩ, nhân sâm giá cả đối phương không có khả năng không biết. Mà lập tức mở miệng muốn nhiều người như vậy sâm, đối phương có tiền trình độ có thể nghĩ.

"Có thể!" Đặt chén trà xuống, Sở Văn nhàn nhạt nói ra: "Những người khác đâu? Còn cần bao nhiêu?"

50 rễ nhân sâm mặc dù nhìn như rất nhiều, nhưng là tại Sở Văn nơi này chỉ có thể coi là cái số lẻ. Chỉ cần đối mới có thể mua được, Sở Văn cũng không dễ ý bán cho hẳn.

Cùng 1000 rễ nhân sâm cùng một chỗ lấy ra so sánh, mấy chục cây ngược lại không có gì. Nhân sâm núi tại thế giới hiện thực rất trân quý điểm này không giả, nhưng là một chút dược liệu bán buôn thương trong tay hàng tồn cũng không ít. Duy nhất một lần xuất ra những này số lượng, cũng sẽ không quá để người chú ý.

"Ta tính một chút!" Nghe Sở Văn lời nói về sau, một bên Tần Vũ vội vàng nói.

Không nghĩ tới Sở Văn trong tay thật sự có như thế số lượng nhân sâm, nghĩ tới đây Tần Vũ vội vàng ở trong lòng tính toán số lượng.

Chung quanh hẳn bằng hữu rất nhiều, khi biết Chu Bá Thông phụ thân phục dụng nhân sâm có chuyển biến tốt về sau, quả thực có không ít người tới tìm hẳn trung cầu ý kiến nhân sâm sự tình.

"Dạng này, ta tính toán một cái, đại khái cần 150 rễ nhân sâm, Sở lão đệ ngươi nhìn số lượng này như thế nào?"

Đại khái tính toán một cái, Tần Vũ báo ra dạng này một con số.

Tại thống kê đi ra cái số này về sau, ngay cả chính hẳn giật nảy mình. Vừa rồi chẳng qua là nghĩ đến đều có ai quản hẳn muốn người sâm, không nghĩ tới tính ra số lượng vậy mà như thế kinh khủng.

Cứ như vậy, cùng Chu Bá Thông cần có người tham gia vậy mà đạt đến 200 rễ. Dạng này số lượng, đối với Tần Vũ dạng này một cái dược liệu thương đồ cảm giác được kinh khủng.

"Không có vấn đề!"

Đặt chén trà xuống, Sở Văn mở miệng nói ra.

Tần Vũ cần có những nhân sâm này lưu thông chỉ là bằng hữu của hẳn vòng, cứ như vậy, cái số này Sở Văn vẫn là có thể tiếp nhận.

"Dược, nơi này khách tới rồi a?"

Ngay lúc này, viện tử miệng truyền tới một thanh âm.

Nghe được cái thanh âm kia, Sở Vân mấy người hướng phía cửa sân phương hướng nhìn lại. Chỉ gặp một cái thân mặc áo thun người trẻ tuổi đi tới.

"Là người!"

"Là người!"

Nhìn thấy người tới, Sở Vân cùng đối phương đồng thời nhìn không được thốt ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54 : Lại lần gặp gỡ

Sở Vân không có nghĩ tới là, trước mắt người trẻ tuổi này hắn còn nhận biết.

Người trẻ tuổi này không là người khác, chính là hôm qua hắn tại vùng ngoại thành dã ngoại trên đường nhỏ gặp phải cái kia thụ thương tự xưng gọi là Từ Đạt người trẻ tuổi.

Lúc này trên đầu của hắn mang theo một cái băng gạc khăn trùm đầu, đi vào trong sân. Sở Vân nhìn thấy, trên mặt của đối phương cũng là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Các người nhận biết?"

Nhìn thấy hai người đáng vẻ, một bên Tần Vũ có chút kinh ngạc hỏi.

"Dạ, Tần thúc." Từ Đạt đi tới đình nghỉ mát trước, cùng Tần Vũ cùng Chu Bá Thông lên tiếng chào: "Hôm qua liền là hắn ở bên ngoài đã cứu ta."

Dứt lời, Từ Đạt nhìn Sở Vân một chút. Sở Vân có thể nhìn thấy, trong ánh mắt của hắn lộ ra một tia lòng cảm kích.

"Nói một chút, chuyện gì xảy ra?"

Nhìn thấy Từ Đạt trên đầu băng gạc, cộng thêm bên trên hắn, Sở Vân bên cạnh Chu Bá Thông khẽ nhíu mày, mở miệng hỏi.

"Là như vậy, hôm qua ta gặp cái ngoài ý muốn."

Nhìn xem bên này không có người ngoài, Từ Đạt đem chuyện ngày hôm qua nói ra.

Nguyên lai, Từ Đạt bản thân là một cái tự do vật lộn tuyển thủ. Bởi vì từ nhỏ yêu thích, cho nên ở phương diện này thực lực rất mạnh.

Có thể nói, tại toàn bộ thành phố T tự do vật lộn ngành nghề, Từ Đạt cũng là số một số hai tuyển thủ.

Gần nhất có một trận thi đấu sự tình, là quốc gia tổ chức quốc tế vật lộn giải thi đấu, vừa lúc ở thành phố T tổ chức.

Làm thành phố T hạt giống tuyển thủ, Từ Đạt tự nhiên bị tiến cử đến vật lộn giải thi đấu. Không chỉ là tiến cử, nương tựa theo thực lực không yếu, Từ Đạt thậm chí có khả năng trùng kích đến huy chương hàng ngũ.

Nhưng là ngay tại trước mấy ngày, có một nhóm người tìm được Từ Đạt.

Cái kia là một cái H nước tuyển thủ, phụ tá của hắn tìm được Từ Đạt. Hi vọng cho Từ Đạt một khoản tiền, sau đó để hắn ở trong trận đấu nhường, để cho H nước người tuyển thủ kia tấn công.

Mà Từ Đạt tính cách bản thân là loại kia tương đương chính trực, đối với yêu cầu này, không chút suy nghĩ liền cự tuyệt.

Vốn cho là chỉ là làm việc nhỏ, thế nhưng là không nghĩ tới, hôm qua Từ Đạt lại bị người tìm tới.

Cái kia là một đám hán kê không quen biết, chừng hơn mười người. Tại một cái vắng vẻ địa phương gặp được Từ Đạt, Từ Đạt bị đối phương đánh muộn côn về sau, lái xe ném tới đã ngoại.

Mà sau đó chính là bởi vì gặp Sở Vân, Từ Đạt mới tỉnh lại. Nếu là không có Sở Vân, hậu quả khó mà lường được.

Nghe Từ Đạt, Sở Vân mới giật mình. Trách không được tại đã ngoại gặp được nằm tại đạo giữa đường Từ Đạt, nguyên lai là bị người ném tới đó .

"Quá phận! Vậy mà làm ra như vậy bi ối sự tình." Nghe Từ Đạt giảng thuật, một bên Tần Vũ giận dữ, vỗ bàn một cái quát lớn: "Ta cái này đi tìm bọn họ, tốt vạch trần hành vi của bọn hán!"

Tần Vũ nói chuyện là cái thương nhân, nhưng là hỏa khí vẫn phải có. Xem ra bình thường cùng Chu Bá Thông cùng Từ Đạt quan hệ rất gần, lúc này dẫn đầu đứng lên.

"Lão Tần, trước không nên gấp gáp."

Giờ này khắc này, một bên Chu Bá Thông mở miệng nói ra.

"Những người kia ngươi gặp qua a?"

Nhìn trước mắt Từ Đạt, Chu Bá Thông mở miệng hỏi.

"Những người kia ta cũng không nhận ra, hán là đối phương thuê người tới." Lắc đầu, Từ Đạt có chút tức giận bắt bình nói ra: "Nếu không phải bọn hán nhiều người, khẳng định đánh không lại ta."

Từ Đạt tựa hồ là đối với đối phương lấy nhiều khi ít cách làm bất mãn, một mặt không cam lòng biểu lộ.

"Đã dạng này chúng ta không có chứng cứ, cho dù là báo động, cũng không nhất định có thể bắt được người." Chu Bá Thông tỉnh táo nhấp một ngụm trà, tiếp tục nói ra: "Dạng này, ta tìm một số người tìm hiểu một cái nhìn xem đến tột cùng là tình huống như thế nào."

Đem chén trà buông xuống, Chu Bá Thông tiếp lấy nói ra: "Bất quá cho dù dạng này, cái kia H nước tuyển thủ cũng không thể dễ dàng như vậy buông tha. Ngươi yên tâm, cái kia tuyển thủ sẽ không tốt hơn."

Giờ này khắc này, Chu Bá Thông trên người uy nghiêm mới phát ra.

Nguyên bản hán chẳng qua là một cái thương nhân bộ dáng, nhưng là hiện tại, giống như là đổi thành một người khác.

"Đúng rồi Từ Đạt , ần như lời ngươi nói, bọn hán hán là nghĩ biện pháp để ngươi không có cách nào tham gia trận đấu. Thế nhưng là nhìn ngươi bộ dáng bây giờ, tựa hồ không bị thương tích gì a?"

Cùng lúc đó, một bên Tần Vũ có chút kinh ngạc hỏi.

Dựa theo Từ Đạt lời nói tới nói, mục đích của đối phương liền là để hán không cách nào tham gia trận đấu. Ít nhất cũng phải để hán ở thêm mấy ngày bệnh viện, nhưng là bây giờ Từ Đạt tình huống tựa hồ không có cái gì trở ngại, điểm này hiển nhiên có chút ra ngoài ý định.

Mà một bên Chu Bá Thông cũng là như thế, hán cũng có chút không rõ ràng cho lắm. Đã đối phương động thủ với hán, vì cái gì Từ Đạt hiện tại tựa hồ không có gì đáng ngại.

"Cái này còn không phải vị tiểu huynh đệ này." Nghe Tần Vũ, Từ Đạt đưa mắt nhìn sang Sở Vân: "Nếu không phải vị tiểu huynh đệ này cho ta ăn không biết thuốc gì, chỉ sợ ta bây giờ còn đang bệnh viện đâu."

Giờ này khắc này, Từ Đạt xem tướng Sở Vân trong ánh mắt mang theo cảm kích.

Nguyên bản tại hôm qua Sở Vân vội vàng rời đi, Từ Đạt chỉ là nhớ kỹ số xe. Không nghĩ tới, hôm nay lại có thể ở chỗ này nhìn thấy ân nhân.

"Ồ? Sở Vân cho ngươi uống thuốc, ngươi mới khá?"

Tần Vũ đang nghe xong Từ Đạt lời nói sau nhãn tình sáng lên, liền vội vàng hỏi. Cùng này hán đồng thời, nhin không được nhìn thoáng qua một bên Sở Vân.

"Nguyên lai tiểu huynh đệ gọi Sở Vân." Từ Đạt biết tên Sở Vân, tiếp lấy nói ra: "Đúng vậy a, tại ta té xỉu thời điểm, cái này Sở Vân tiểu huynh đệ không biết cho ta ăn thứ gì, ta rất nhanh liền tỉnh lại. Mà lại nguyên bản ta toàn thân trên dưới đau muốn chết, nhưng là tỉnh về sau đau đớn dần dần biến mất. Liền ngay cả trên người mấy chỗ vết thương, vậy mà từ từ khôi phục . Chờ ta đến bệnh viện về sau, chỉ tiến hành đơn giản xử lý, bác sĩ nói không có gì thối xấu lớn."

Cho tới bây giờ, Từ Đạt cũng rất là hiếu kỳ chuyện này.

Nguyên bản tại gặp được Sở Vân thời điểm hán cũng không phải là hoàn toàn hôn mê , mà là ở vào nửa tỉnh trạng thái. Tại Sở Vân cho hán phục dụng linh quả nước trái cây thời điểm, Từ Đạt nên cũng biết.

Vào lúc đó hắn cảm giác toàn thân trên dưới đau đớn vô cùng, trên thân còn có có mấy chỗ tổn thương. Nhưng là ngay tại Sở Vân cho hắn ăn không biết thứ gì về sau, Từ Đạt cảm giác được thương thể trên người tại từ từ chuyển biến tốt đẹp, mà đầu não cũng càng ngày càng thanh tỉnh, thể là liền tỉnh lại.

Về sau thân thể khôi phục cái loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, tại Sở Vân rời đi về sau, Từ Đạt cảm giác vậy mà tốt hơn phân nửa. Cuối cùng tại đi bệnh viện thời điểm, đại phu nói hắn cũng không có cái gì trở ngại, đôi này Từ Đạt nói đơn giản thật bất khả tư nghị.

"Lại có chuyện như thế? Sở lão đệ, người làm như thế nào?"

Nghe Từ Đạt giảng thuật về sau, Tần Vũ một mặt kinh ngạc hỏi. Có thể trong khoảng thời gian ngắn liền khôi phục thương thể, đây là không thể tưởng tượng. Theo hắn hiểu rõ, còn không có gì dược vật có thể có thần kỳ như thế.

Nhưng là sau một khắc, Tần Vũ có chút hối hận. Hắn cùng Sở Vân quan hệ nói trắng ra là chỉ là xây dựng ở giao dịch phía trên, bây giờ lại hỏi người ta loại vấn đề này, hiển nhiên là có hơi quá.

"Trên đời này lại có loại này thần kỳ thuốc? Sở lão đệ, người nhìn phụ thân ta bây giờ còn chưa khôi phục. Nếu như còn có loại thuốc này, có thể hay không..."

Một bên Chu Bá trúng cái này lúc mắt nháng lửa, giọng thành khẩn hướng phía Sở Vân hỏi.

Hắn lúc này cùng Tần Vũ ý nghĩ khác biệt, Tần Vũ là trở ngại quan hệ vấn đề. Mà hắn, thì là càng thêm để ý bệnh tình của phụ thân hắn.

Hiện tại nghe Từ Đạt nói ăn Sở Vân thuốc có như thế hiệu quả, Chu Bá Thông tự nhiên trước tiên nghĩ đến phụ thân của hắn.

Nghe lời của hai người, Sở Vân trầm mặc. Lúc này trong đầu của hắn, không ngừng cân nhắc lấy chuyện lợi và hại quan hệ.

Nhìn thấy Sở Vân không nói chuyện, mấy người cũng đều giữ im lặng nhìn xem hắn. Mà một bên Chu Bá Thông ánh mắt bên trong, tràn đầy khẩn trương chỉ ý.

"Tốt a, ta có thể thử một chút." Cuối cùng, Sở Vân vẫn là mở miệng: "Bất quá, ta còn có một cái yêu cầu."

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55 : Yêu cầu

Vừa rồi cái này một hồi, Sở Vân không ngừng do dự. Sở dĩ do dự nguyên nhân, liền là phải chăng đem linh quả lấy ra.

Tại trong thế giới hiện thực, ngoại trừ thực lực bản thân bên ngoài, Sở Vân bí mật lớn nhất chính là linh quả.

Cùng nhân sâm khác biệt, linh quả hiệu quả vô cùng cường đại.

Dị giới nhân sâm, hiện tại xem ra đối thế giới hiện thực người hiệu quả cũng không nhỏ. Tối thiểu nhất, từ Chu Bá Thông cho phụ thân phục dụng liền có thể nhìn ra được, Sở Vân nhân sâm nếu so với phía ngoài tốt hơn rất nhiều. Nếu không, bọn hắn cũng sẽ không cố ý đem hắn gọi tới tìm kiếm mua sắm nhân sâm.

Mà linh quả càng là như vậy, tại cho phụ mẫu cùng đệ đệ chờ người nhà phục dụng linh quả về sau, Sở Vân có thể rõ ràng nhìn thấy thân thể bọn họ sinh ra biến hóa.

Chẳng những là Sở Vân chính mình, liền là đệ đệ Sở Trần đồng học kia. Khi nhìn đến Sở Trần thân thể biến hóa sau khi, liền trước tiên tìm mình hỏi thăm linh quả sự tình.

Hôm qua nếu không phải cái này Từ Đạt nằm tại giữa đường ngăn cản đường, tăng thêm Sở Vân nguyên vốn cũng không là cái thấy chết không cứu người, linh quả sự tình chưa chắc sẽ tiết lộ.

Nếu như hôm nay Sở Vân đem linh quả lấy ra, hắn không biết nhìn thấy linh quả hiệu quả Chu Bá trung hoà Tần Vũ bọn hắn có thể hay không đem linh quả sự tình tiết lộ.

Nhưng là trên tay hấn nhân sâm còn cần Tần Vũ mang đến nguồn tiêu thụ, cứ việc Sở Vân có thể lại đi tìm một chút dược liệu bán ra thương, nhưng là cũng không nhất định lại so với tìm Tần Vũ tốt.

Nó một liên là Sở Vân trên tay có nhân sâm số lượng nhiều lắm, nếu như dị giới bên kia hoàn thành còn lại những cái kia mĩ ăn liền đổi mua, trên tay hấn có nhân sâm đem sẽ đạt tới 2000 rế.

Dạng này số lượng tất nhiên không thể chỉ tìm một cái dược liệu thương, nói như vậy tìm kiếm nhiều cái dược liệu thương tất nhiên sẽ chậm trễ thời gian dài.

Mà điểm trọng yếu nhất, liền là những người kia cũng cũng không nhất định đáng tin.

Hiện tại thông qua cùng Tần Vũ tiến hành hai lần giao dịch, Sở Vân có thể nhìn ra được đối phương không có bởi vì hấn dùng có như thế nhiều người sâm mà có cái gì tham niệm, ngược lại căn bản không có truy hỏi qua người sâm lai lịch. Điểm này đối với Sở Vân tới nói, là trọng yếu nhất.

So sánh dưới, cùng dạng này người làm ăn càng thêm an toàn một chút.

Đã muốn tại trong thế giới hiện thực kiếm tiền, liền không khả năng sợ đầu sợ đuôi. Nhưng là đồng dạng , cũng không thể quá phong mang tất lộ. Lựa chọn một cái người có thể tin được, là rất trọng yếu .

"Sở lão đệ ngươi có điều kiện gì cứ việc nói, chỉ cần là ta có thể làm được, nhất định đáp ứng."

Nghe được Sở Vân trong lời nói có khe hở, Chu Bá Thông khẩn trương biểu lộ giãn ra, vừa cười vừa nói.

Mà một bên Tần Vũ cũng là nhìn chăm chăm Sở Vân, hấn cũng rất tò mò Sở Vân đến tột cùng dùng thứ gì, có thể làm cho Từ Đạt khôi phục được nhanh như vậy.

"Điểm thứ nhất chính là, sự tình hôm nay hi vọng mấy vị giữ bí mật, không muốn tiết lộ ra ngoài."

Quét mấy người một chút, Sở Vân mở miệng nói ra.

Đây là hấn chuyện quan tâm nhất, Sở Vân không hy vọng mình mấy đại bí mật một trong tiết lộ ra ngoài. Tối thiểu nhất , tại hấn cũng không đủ cường đại trước đó không muốn tiết lộ ra ngoài.

"Điểm này ngươi yên tâm, ta có thể cam đoan, sự tình hôm nay ta Chu Bá Thông nhất định sẽ không tiết lộ ra ngoài."

Còn tưởng rằng là điều kiện gì, nghe được Sở Vân, Chu Bá Thông cười lớn bảo đảm nói.

Chỉ cần có thể để phụ thân của hấn thân thể khôi phục, Chu Bá Thông cơ hồ điều kiện gì đều có thể đáp ứng. Nếu như không có phụ thân của hấn, cũng không có hấn hôm nay. Như như không phải như thế lời nói, hấn cũng không có khả năng dùng nhiều tiền bốn phía vì phụ thân hấn tìm kiếm khôi phục thân thể chi pháp.

"Ta cũng giống vậy, cam đoan không tiết lộ ra ngoài, " một bên Tần Vũ mở miệng nói ra.

Người làm ăn giảng cứu chính là quy củ, phá hư quy củ sinh ý liền không có làm. Nhiều khi có lời nói nên nói có lời nói không nên nói đạo lý, làm một cái giả thương nhân hấn vẫn hiểu, mà bây giờ liền là như thế.

"Ta cũng giống vậy, nếu như hôm nay không phải Sở huynh đệ ở nơi này, ta cũng là sẽ không nói. " Một bên Từ Đạt cũng nói.

Nghe mấy người lời nói, Sở Vân nhẹ gật đầu.

Kỳ thật những người này lời nói có thể tin hay không Sở Vân không đánh giá, nhưng hấn muốn là mấy người tại lúc nói chuyện biểu hiện ra thái độ. Có lúc chỉ dựa vào một người nói chuyện thái độ, liền có thể nhìn ra một người bản tính.

Trước đó Sở Vân còn làm không được như thế, nhưng là từ khi trở thành Thanh Đồng cấp võ giả về sau, cảm giác của hấn năng lực muốn vượt xa người thường. Tuy nói không đến mức có được mắt nhìn xuyên tường đồng dạng kỹ năng, nhưng là nhìn rõ năng lực phải cường đại hơn rất nhiều.

"Điều kiện thứ hai, liền là hi vọng Từ đại ca nếu như tốt về sau, có thể dạy ta một chút tự do vật lộn kỹ xảo."

Sau đó, Sở Vân đưa ra điểm thứ hai yêu cầu.

Nói là yêu cầu, kỳ thật cũng có thể tính làm một điều thỉnh cầu.

Hiện tại Sở Vân đã là một tên Thanh Đồng cấp võ giả, có được thường người vô pháp khống chế đầu khí. Nhưng là so với dị giới những võ giả khác, kém liền là kinh nghiệm chiến đấu, cũng có thể nói là đánh nhau kỹ xảo.

Cái này giống một đứa bé có được đại nhân khí lực lại không cách nào thi triển đồng dạng, trước mắt Sở Vân tại năng lực thực chiến bên trên nhất định so ra kém ngang cấp những võ giả khác.

Trước đó quyền kia cái gì đạo pháp Sở Vân cũng nhìn, đây chẳng qua là cơ bản chiêu thức, cũng không thích hợp.

Mà trước mắt đang đứng một cái tự do vật lộn cao thủ, có thể gần thùy lâu dài tự nhiên là tốt.

Kỳ thật lấy hiện tại Sở Vân có tài chính, hoàn toàn có thể dùng tiền đi học. Nhưng là bởi như vậy đối phương phải chăng có thể chăm chú truyền thụ, Sở Vân liền không được biết rồi.

"Nguyên lai là cái này, Sở lão đệ ngươi yên tâm. Ta hiện tại đã không có gì đáng ngại, ngươi muốn học lời nói tùy thời có thể lấy tìm ta."

Nghe Sở Vân yêu cầu này, một bên Từ Đạt vội vàng nói.

Nguyên bản hắn đã cảm thấy thiếu Sở Vân một ơn huệ lớn bằng trời, nếu là hắn biết Sở Vân muốn học tập tự do vật lộn, không cần hắn mở miệng Từ Đạt khẳng định sẽ dốc sức truyền thụ.

Nghe Từ Đạt, Sở Vân nhẹ gật đầu, không nói nữa.

"Không có?"

Nhìn thấy Sở Vân không nói lời nào, một bên Chu Bá Thông kinh ngạc hỏi.

"Không có."

"..."

"..."

Nghe được Sở Vân nói không có, mấy người kém chút không có một miệng nước trà phun ra ngoài.

Vốn cho là Sở Vân sẽ đưa ra cái gì hà khắc yêu cầu, dù sao thông qua Từ Đạt trình bày mấy người biết Sở Vân có một loại có thể làm thân thể người khôi phục nhanh chóng thuốc.

Mấy người mặc dù không biết đó là cái gì thuốc, cũng biết nhất định vô cùng trân quý. Mà Sở Vân đề ra yêu cầu, nhất định sẽ không đơn giản.

Thế nhưng là không ai từng nghĩ tới hắn chỉ là đưa ra giữ bí mật cùng để Từ Đạt dạy hắn tự do vật lộn hai cái yêu cầu.

Nói là hai cái yêu cầu, kỳ thật chỉ là một cái. Sở Vân là Từ Đạt ân nhân cứu mạng, cái kia điểm thứ hai căn bản cũng không tính yêu cầu.

Giờ này khắc này, Chu Bá trông được hướng Sở Vân biểu lộ càng thêm cảm kích.

"Ta trước nhìn xem lão gia tử tình huống đi."

Linh quả có thể trị hết hay không lão nhân, Sở Vân trong lòng cũng có chút không chắc.

Nghe Sở Vân, Chu Bá Thông liền tranh thủ mấy người mời đến trong biệt thự.

Tại Chu Bá Thông dẫn đầu dưới, mấy người đi tới lầu một ý kiến ta là bên trong. Mà Chu Bá Thông phụ thân, lúc này chính nằm ở trên giường đi ngủ.

Tiến vào gian phòng về sau, Sở Vân nhìn thấy trên giường nằm một cái lão giả, đại khái bảy mươi tuổi. Lão giả thân thể gầy yếu, sắc mặt vàng như nến, lúc này đang ngủ.

Từ ở bên ngoài nhìn, lão giả chỉ là quá suy yếu mà thôi.

Nhưng là đột nhiên, ngay tại xem xét lão giả trạng thái Sở Vân nhượng mảy.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56 : Ngoài ý muốn phát hiện

Ngay tại Sở Văn xem xét lão nhân trạng thái thời điểm, đột nhiên biến sắc. Thậm chí, tại nét mặt của hắn bên trong vậy mà có chút xuất hiện một vẻ bối rối.

Mà nguyên nhân, liền là hắn tại trên người ông lão vậy mà cảm nhận được một tia pháp lực khí tức.

Pháp lực! ! !

Sở Văn vậy mà tại trên người lão giả, cảm nhận được một tia pháp lực xuất hiện.

Cứ việc cái kia pháp lực ba động cực kỳ bé nhỏ, nhưng là Sở Văn bản thân cũng coi là một tên pháp sư, rất rõ ràng cảm thấy được .

Hiện thực này thế giới lại có pháp lực!

Có phát hiện này, để Sở Văn lập tức khẩn trương lên.

Nguyên bản hắn lấy vì thế giới này chỉ có một mình hắn có được đầu khí cùng pháp lực, nhưng là dưới mắt rất rõ ràng cùng hắn tương tượng không giống.

Bất quá Sở Văn cẩn thận quan sát, phát hiện giả trên thân người cái kia một tia pháp lực lại cùng hắn nắm giữ cũng không giống nhau. Mặc dù không nói được hoàn toàn khác biệt, nhưng cũng có một chút chỗ tương tự.

"Có lẽ đó cũng không phải pháp lực, mà là một loại nào đó từ trường loại hình đồ vật."

Có cái này phán đoán, Sở Văn tự an ủi mình. Bất quá lúc này tâm tình của hắn, không còn giống trước đó nhẹ nhàng như vậy.

Cái này liền như là một trận đột nhiên tới cảm giác nguy cơ, lập tức ép đến trên người hắn. Vốn cho là tại trong thế giới hiện thực hắn là duy nhất , nhưng là hiện tại cái này một tia hư hư thực thực pháp lực xuất hiện, để hắn không còn dám an vu hiện trạng.

"Mặc kệ đây có phải hay không là pháp lực, cũng mặc kệ trong thế giới hiện thực đến tột cùng có hay không pháp sư cùng võ giả, ta nhất định phải nhanh chóng cường đại lên." Giờ này khắc này, Sở Văn trong lòng không ngừng hô hét: "Coi như nếu như mà có, ta cũng phải biến đổi đến mức đủ cường đại. Đợi đến thật có một ngày như vậy gặp nhau, bọn hắn cũng sẽ không là đối thủ của ta."

Tại thời khắc này, Sở Văn rốt cục cảm nhận được cái gì là cảm giác nguy cơ.

Dưới mắt hắn, nhất định phải nhanh chóng cường đại lên. Nếu như thế giới này thật còn có pháp sư hoặc là võ giả, Sở Văn cũng muốn tại trên thực lực vượt qua bọn hắn. Như như bằng không, đến lúc đó khả năng thua thiệt chính là mình.

"Ta có thể mạo muội hỏi một chút, lão gia tử bị bệnh gì a?"

Lấy lại tinh thần, Sở Văn hướng phía Chu Bá Thông hỏi.

Trên người lão giả vì sao lại có cùng loại với pháp lực khí tức, điểm này đối với Sở Văn tới nói cực kỳ trọng yếu. Mà cái kia pháp lực phải chăng cùng lão giả bệnh tình có quan hệ, cũng đáng tìm tòi nghiên cứu .

"Nhắc tới cũng kỳ quái."

Nghe Sở Văn, Chu Bá Thông thở dài một hơi, mở miệng nói ra.

"Phụ thân ta nguyên bản thân thể rất tốt, thể nhưng là ngay tại hơn hai tháng trước một ngày, đột phát bệnh tim."

Mời mấy vị trong phòng ngồi xuống, Chu Bá Thông tiếp lấy nói ra: "Đến bệnh viện sau tra một cái, lại là nghiêm trọng tâm ngạnh. Thể là liền làm trái tim bắc cầu giải phẫu, sau đó biến thành cái dạng này."

Nghĩ đến vên vẹn hơn hai tháng, phụ thân liền từ một cái khỏe mạnh người biến thành bộ dáng bây giờ, Chu Bá Thông trong lòng liền cực kỳ khó chịu.

"Đúng vậy a, lão Chu nhà tình huống này cũng tương đối đột nhiên." Một bên Tần Vũ lúc này cũng mở miệng nói ra: "Nguyên bản Chu lão gia tử thân thể quá cứng rắn lắm , ai nghĩ đến lập tức liền được nghiêm trọng cơ tim nhồi máu. Lão nhân có chút bệnh cũng là bình thường, thể nhưng là lập tức nhồi máu đến trình độ như vậy, ở giữa không có một chút báo hiệu, thật đúng là tà môn."

Nói đến Chu lão gia tử bệnh tình, Tần Vũ cũng là thần thức không thôi.

Không chỉ có là Chu Bá Thông, liền là ngay cả hắn cái này làm bằng hữu cũng cảm giác được lão gia tử tình huống tương đối kỳ quái.

Nguyên bản coi như một người có trái tim bệnh cũng rất ít là đột nhiên xuất hiện, giống là bình thường nhìn thấy đột phát bệnh tim người là có, nhưng là bọn hắn bản thân là biết mình có trái tim bệnh. Kém nhất , cũng biết mình có cùng trái tim tương quan bệnh tình.

Nhưng là lão gia tử không giống, Chu gia tuy nói không nổi cái gì phú khả địch quốc, nhưng là có tài phú, không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Tại gia đình như vậy hoàn cảnh dưới, Chu lão gia tử lại làm sao có thể không định giờ kiểm tra sức khỏe.

Nhưng là trừ một chút lão niên bệnh bên ngoài, mỗi lần kiểm tra sức khỏe đều không có kiểm tra ra cùng trái tim có liên quan bệnh. Mà lần này, lập tức được nghiêm trọng cơ tim nhồi máu, đổi lại là ai đều sẽ cảm giác đến kỳ quái.

Cơ tim nhồi máu đều là có báo hiệu, người đều sẽ phát giác ra được. Mà bệnh tình đều là từ khinh biến nặng, không có khả năng lập tức xuất hiện.

"Lão gia tử kia phát bệnh về sau, trị liệu thế nào?"

Nghe Chu Bá trung hoà Tần Vũ lời nói về sau, Sở Vân mở miệng lần nữa hỏi.

Bọn hắn trước đó lời nói để Sở Vân trong lòng hơi động, nếu như lão nhân bệnh tình như là những người khác đồng dạng cũng liền coi như thôi. Chính là bởi vì lão giả dạng này đột phát cơ tim nhồi máu, để Sở Vân cân nhắc đến phải chăng cùng cái kia một tia pháp lực ba động có quan hệ. Mà hiện tại xem ra, tình huống quả thật có chút kỳ quái.

"Bác cầu giải phẫu ngược lại là rất thành công, nhưng là nhất làm cho người quan tâm, chính là thuật hậu khôi phục."

Nghĩ nghĩ cái này hơn hai tháng trị liệu, Chu Bá Thông thở dài.

Cứ việc lão nhân gia tuổi tác đã lớn, nhưng là đã bệnh viện dám cho lão nhân làm trái tim bác cầu giải phẫu, đã nói lên vẫn là có chữa trị khả năng.

Mà đối với Chu gia càng là như vậy, như thế tài lực Chu gia lại há có thể khinh thị lão nhân thuật hậu chữa trị.

Thế nhưng là để cho người ta kỳ quái là, Chu lão gia tử thân thể khôi phục thực sự làm người nhức đầu.

Tại trong bệnh viện không riêng gì Chu lão gia tử tự mình một người làm giải phẫu, cùng thời kỳ còn có một số nó bệnh của hắn bạn. Thế nhưng là sau đó thuật hậu khôi phục quá trình bên trong, những cái kia thân thể của lão nhân theo không ngừng điều trị, từ từ tiến hành khôi phục.

Thế nhưng là Chu lão gia tử khác biệt, thân thể khôi phục tốc độ cực chậm, thậm chí có thể nói là không có gì khôi phục.

Bằng vào Chu gia tài lực, cùng Tần Vũ bên này quan hệ, vô số thiên tài địa bảo được đưa tới. Các loại dược liệu cùng tư bổ phẩm, cùng mấy tên thâm niên Trung y theo xem bệnh, đều không làm nên chuyện gì. Lão nhân gia thân thể chẳng những không có khôi phục, thậm chí còn có chút ngày càng sa sút tình huống.

Trên một điểm này nhưng lo lắng Chu Bá Thông, phàm là có thể dùng biện pháp đều dùng qua.

Thẳng đến Sở Vân nhân sâm xuất hiện, mới cải biến cái này hiện trạng.

Lúc kia lão gia tử đã bị mang về nhà, ngay tại Chu Bá Thông đã lúc tuyệt vọng, bảo mẫu một sai lầm vậy mà để lão gia tử khôi phục một chút.

Có phát hiện này Chu Bá trong mừng rỡ, vội vàng người liên hệ sâm nhà cung cấp Tần Vũ. Tại lại muốn một số nhân sâm xác nhận tác dụng về sau, hiện nay mới tìm được Sở Vân.

Tại cái này hơn hai tháng bên trong, Chu Bá Thông rất nhiều bằng hữu đều đến thăm qua lão gia tử. Hiện nay khi biết lão gia tử thân thể vậy mà khôi phục một chút, liền như một lần khối đều chạy tới.

Đang hỏi rõ sự tình ngọn nguồn về sau, liền ủy thác Tần Vũ mua sâm nhân sâm. Cho tới hôm nay, thân người chính thức có được người Sở Vân mới xuất hiện ở đây.

"Thì ra là thế, vậy chúng ta thử trước một chút đi." Nghe xong mọi chuyện cần thiết từ đầu đến cuối, Sở Vân nhẹ gật đầu: "Còn phiền phức lấy một cái chén nhỏ cùng thìa tới."

Chu Bá trung hoà Tần Vũ giảng thuật, để Sở Vân trong lòng cảm thấy một loại không hiểu nặng nề. Vô luận là đột nhiên xuất hiện tật bệnh vẫn là bệnh sau không cách nào khôi phục, dạng này manh mối với hắn mà nói đều không là một chuyện tốt.

Nhưng là hiện tại việc cấp bách chính là nhìn xem linh quả phải chăng đối lão giả hữu hiệu.

Nghe Sở Vân, Từ Đạt vội vàng đi phòng bếp lấy đồ vật.

Đợi cho đồ vật mang tới về sau, Sở Vân đứng lên. Đến đến lão giả trước giường, âm thầm từ từ vật giới chỉ bên trong lấy một viên linh quả cảm trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57 : Ngân vạn lượng

Linh quả đối với Chu Bá Thông có phụ thân là có phải có hiệu Sở Vân cũng không dám hoàn toàn xác định, nhưng là ít nhiều có chút hiệu quả là khẳng định. Dù sao trước đó Từ Đạt dùng qua linh quả, hiệu quả vẫn là rất rõ ràng.

Không có trực tiếp đem linh quả cho lão già ăn vào, Sở Vân nhẹ nhàng đẩy ra linh quả, đem bên trong nước trái cây chen đến cái chén trong tay bên trong, lại dùng muỗng nhỏ một chút xúi cho Chu Bá Thông phụ thân cho ăn đi vào.

Một bên Chu Bá trung hoà Tần Vũ khẩn trương nhìn chăm chăm Sở Vân, nhìn thấy trong tay hân màu xanh trái cây chưa bao giờ thấy qua, nhưng cũng không có mở miệng hỏi thăm.

Chu Bá Thông phụ thân cứ việc dùng qua Sở Vân nhân sâm, nhưng là lúc này sắc mặt vẫn như cũ có chút vàng như nến, cùng người bình thường có rõ ràng khác nhau.

Bắt quả tại ăn vào linh quả nước trái cây không lâu sau, lão già tình huống tựa hồ có chút biến hóa.

Để cho người ta ngạc nhiên là, Chu Bá Thông sắc mặt phụ thân không lâu sau liền dần dần trở nên hồng nhuận. Mặc dù nhìn qua cùng bình thường khỏe mạnh người còn có một số khác nhau, nhưng là cho dù ai cũng biết linh quả có hiệu quả .

"Vậy mà như thế thần kỳ!"

Gặp đến lão gia tử sắc mặt dần dần hồng nhuận, một bên Tần Vũ không tự chủ được kêu lên. Nhưng là nghĩ đến lúc này tình cảnh, vội vàng ngậm miệng.

Hắn thấy, Sở Vân cái này trái cây cũng quá thần kỳ. Vén vén không quá năm phút, đã mang lại hiệu quả. Đây quả thực so tiền đan còn muốn thần hồ kỳ thần, dù là hân căn bản là không có gặp qua cái gì tiền đan.

Mà Chu Bá Thông cũng là đại hỉ, nguyên bản làm phức tạp hân hơn hai tháng nan đề, hiện tại tựa hồ giải quyết dễ dàng .

Mặc dù hân không biết hiện tại thân thể của phụ thân khôi phục không có, nhưng là chỉ dựa vào sắc mặt, hân liền biết phụ thân tốt lên rất nhiều.

"Nếu như không có gì ngoài ý muốn, nghỉ ngơi mấy ngày nên không sai biệt lắm."

Đem trong tay bát phóng tới một bên trên tủ đầu giường, Sở Vân hướng phía Chu Bá Thông nói ra.

Lão nhân có biến hóa như thế, hân cũng yên lòng. Xem ra linh quả đối thể giới hiện thực người trên cơ bản đều sẽ có nhỏ, hiện tại Sở Vân rốt cục xác nhận điểm này.

Mà giờ này khắc này hân chú ý tới, trên người lão già cái kia một tia pháp lực đã biến mất không thấy gì nữa.

"Chẳng lẽ nói là linh quả tiêu trừ cái kia pháp lực ba động?" Cảm nhận được như thế, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng: "Nhưng này pháp lực đến cùng có phải hay không tạo thành lão nhân nguyên nhân bệnh, cũng vô pháp suy đoán."

Lắc đầu, Sở Vân cố gắng không muốn đem lão nhân tình huống cùng cái kia tia pháp lực ba động liên tưởng.

"Thật sự là quá cảm tạ người!"

Lúc này Chu Bá Thông không biết nên dùng cái gì từ ngữ đến đối Sở Vân biểu thị cảm tạ, nội tâm của hân kích động cực kỳ.

"Tiện tay mà thôi, chỉ là mấy vị đường quên trước đó ước định cũng được."

Khoát tay áo, Sở Vân mở miệng nói ra.

Một cái linh quả mà thôi, tại di giới chẳng qua là 2 cái ngân tệ giá trị. Hân biết tại trong thể giới hiện thực đây là hiếm có đồ vật, nhưng là với hân mà nói giá trị cũng không phải là rất cao.

"Sở lão đệ yên tâm, sự tình hôm nay ta nhất định nát tại trong bụng. Nếu có người hỏi, ta liền đẩy lên nhân sâm bên trên." Sở Sở Vân không tin, Chu Bá Thông vỗ bộ ngực nói ra: "Đúng rồi, chúng ta vẫn là nói chuyện nhân sâm sự tình đi."

Nói, mấy người đi ra Chu Bá Thông phòng của phụ thân. Cứ việc hiện tại lão nhân gia nhìn như đã khôi phục không ít, nhưng là không có người sẽ ở này quấy rầy hắn.

Ra gian phòng, Chu Bá Thông bắt đầu cùng Sở Văn nói đến nhân sâm sự tình.

"Sở lão đệ, người nhìn dạng này. Những nhân sâm kia ta còn muốn, số lượng không thay đổi." Ngồi ở phòng khách trên ghế sa lon, Chu Bá Thông mở miệng nói ra: "Dạng này, lần này mỗi cái nhân sâm ta ra 12 vạn."

Dứt lời, Chu Bá Thông lấy điện thoại di động ra.

"Lão Chu như thế hào phóng, ta lại há có thể hẹp hòi. Ta cái kia 150 rễ cũng dựa theo 12 vạn một cây cũng được a."

Một bên Tần Vũ nghe Chu Bá Thông, vừa cười vừa nói.

Chu Bá Thông cho ra giá cả hoàn toàn ra ngoài Sở Văn cứu phụ thân của hắn, tại cảm kích sau khi không biết dùng phương thức gì để diễn tả. Nếu như nói đơn độc cho linh quả tiền lại không biết như thế nào định giá, thế là dứt khoát đều thêm đến nhân sâm bên trên.

Mà Tần Vũ cũng giống như vậy, sớm tại trước đó vài ngày những bằng hữu kia tìm hắn hỏi thăm nhân sâm sự tình, tăng thêm biết được Chu Bá Thông tình huống bên này, Tần Vũ liền biết cho lúc trước ra giá cả thấp.

Như công hiệu này nhân sâm, giá cả khẳng định không chỉ 12 vạn đồng.

Mà chỉ bất quá hôm nay duy nhất một lần muốn nhân sâm nhiều lắm, nếu không, Tần Vũ sẽ còn cho ra giá tiền cao hơn.

Đối với hai người cho ra giá cả, Sở Văn cũng không có cự tuyệt. Sở dĩ bốc lên phong hiểm từ dị giới bắt người sâm trở về, vì chính là kiếm tiền.

Ngay sau đó sự tình liền dễ làm nhiều, lưu lại trương mục ngân hàng sau. Không lâu sau, hai người liền đem nhân sâm khoản gọi cho Sở Văn.

Vền vẹn gần như vậy một hồi, Sở Văn tài khoản ngân hàng bên trên liền nhiều hơn 2400 vạn. Sở Văn không biết bất thành linh khoản tiền chắc chắn hạng có thể hay không nào đó bộ môn thuế, nhưng là không người đến tìm hắn hắn cũng lười chủ động đến hỏi.

Lâm từ Chu gia rồi đi thời điểm, Sở Văn cùng Từ Đạt trao đổi điện thoại. Từ Đạt vỗ bộ ngực cam đoan, nếu như Sở Văn có cần, tùy thời có thể lấy tìm hắn học tập tự do vật lộn.

Cự tuyệt Chu Bá Thông giữ lại, tại giao dịch hoàn thành về sau, Sở Văn liền rời đi Chu gia.

Rời đi Chu gia về sau, Sở Văn cũng không có trực tiếp trở lại phòng thuê, mà là đi tới thành phố T xuất nhập cảnh đại sảnh.

Tại chụp ảnh máy móc bên trên chụp hình xong phiên về sau, Sở Văn nhận lấy một cái băng biểu. Sau đó, làm hộ chiếu thủ tục.

Hộ chiếu muốn một đoạn thời gian mới xuống tới, thủ tục về sau, Sở Văn suy nghĩ một chút về sau, lái xe về tới trường học.

Trong khoảng thời gian này một mực tại dị giới bên trong mạo hiểm, có rất ít thời gian về tới trường học bên trong. Dù là hắn hiện tại đã là người có tiền, nhưng là trường học bên này vẫn là phải duy trì. Kém nhất, cũng không thể để trường học khai trừ. Bằng không mà nói, đầu tiên ngay cả trong nhà bên kia đều không cách nào bán giao.

"Sở Văn người về đến rồi!" Sở Văn trở lại trong tức xá, nhìn thấy Trương Cường ngay tại chơi game. Nhìn thấy hắn trở về, Trương Cường giống như hồ đã thành thói quen hắn lâu như vậy sẽ không một chuyển ký tức xá: "Đúng rồi, ban đêm chúng ta học viện có đón người mới đến sinh tiệc tối, người đi tham gia không?"

Đối với cái này bạn thân, Trương Cường vẫn là duy trì trước đó quan hệ. Cũng không có bởi vì Sở Văn thường xuyên không tại, mà có thay đổi gì.

Đại học chính là như vậy, mỗi người đều có chính mình sự tình. Trương Cường gần nhất vừa vận cũng chỗ một người bạn gái, thỉnh thoảng cũng không ở phòng ngủ ở. Cho nên mà đối với Sở Văn tình huống, cũng không có cần thận hỏi qua.

"Không được, ta còn có chút việc, các người đi thôi."

Đối với loại này tiệc tối, trước mắt Sở Văn đã không có hứng thú gì. Hắn bây giờ tại hồ, là như thế nào tăng lên mình. Từ khi trước đó phát hiện Chu Bá Thông trên thân phụ thân một tia pháp lực ba động, để hắn có một loại nguy cơ vô hình cảm giác.

"Vậy được rồi, ta cần phải đi." Đóng lại máy tính, Trương Cường mở miệng nói ra: "Com tối ta liền không đi ra ăn, điểm cái thức ăn ngoài tốt, người có muốn ăn chút gì hay không cái gì?"

Dứt lời, Trương Cường cầm lên điện thoại di động của mình, bắt đầu chọn lựa thức ăn ngoài.

Thức ăn ngoài!

Nghe Trương Cường, Sở Văn lông mày giương lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58 : Thế lực phân bố

Tại ký túc xá ngủ một đêm, sáng sớm hôm sau, Sở Văn liền về tới phòng thuê. Giơ tay lên cơ đề xuống lục sắc ấn phẩm, sau một khắc Sở Văn ra hiện tại hán ba xá đường lầu hai.

Có người đến qua ! !

Vừa về tới dị giới, nhìn xem tình huống bên trong phòng, Sở Văn nhướng mày.

Mình gian phòng này, nhất định là có người tới qua.

Sở Văn đã dám tùy ý tại thế giới hiện thực cùng dị giới bên trong hành tẩu, dựa vào là không riêng gì cái tay kia đồng hồ. Cùng lúc đó, còn có đầu não.

Hôm qua tại hán trước khi rời đi, Sở Văn cố ý từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy điểm bột mì, sau đó đem những cái kia bột mì hắt tới trên mặt đất. Làm một tên Thanh Đồng cấp võ giả, đem một điểm bột mì vung vãn cũng không phải là một việc khó. Bột mì vung rất mỏng, ở buổi tối căn bản là nhìn không ra.

Mà giờ này khắc này, hán trong phòng thấy được mấy cái dấu chân.

"Hôm qua sau khi ta rời đi, có hai người đi vào."

Nhìn trên mặt đất lớn nhỏ không đều hai cái dấu chân, Sở Văn lập tức liền đoán được.

"Xem ra, hôm qua vận chuyển mì ăn liền sự tình vẫn là bị người hữu tâm chú ý tới."

Nhiều mày, Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

Hôm qua Mãn Sơn Lâu bên kia thuê mướn cỗ xe ngựa đến hán nơi này kéo vận mì ăn liền, cứ việc không có nhắc lên cái gì oanh động, nhưng là cũng bị rất nhiều người nhìn ở trong mắt. Chỉ là không có nghĩ đến, nhanh như vậy hán trong này có người vào xem.

Kiểm tra một hồi gian phòng, cũng không có bị người tiến hành lật qua lật lại. Bất quá mặc dù như thế, Sở Văn sắc mặt vẫn như cũ âm trầm.

Đi xuống lầu dưới, Tiền quản gia còn tại thu mua linh quả. Nhìn thấy Sở Văn xuống tới, cung kính chào hỏi.

Cùng Tiền tổng quản bắt chuyện qua về sau, Sở Văn liền đi ra ngoài. Xuyên qua trùng điệp đường đi, đi tới Mãn Sơn Lâu.

Lúc này lầu một đại sảnh cơ hồ không có người nào, Sở Văn thuận lợi đi tới Mãn Sơn Lâu lầu hai.

"Sở lão đệ, như thế sáng sớm liền đến rồi?"

Lúc này Giang Lăng đang uống trà, nhìn thấy Sở Văn tiến đến, liền vội vàng đứng lên nghênh đón.

"Mì ăn liền làm cho thế nào?"

Đi vào bàn trà bên cạnh, Sở Văn ngồi xuống. Hiện tại hán cùng Giang Lăng đã tính quen thuộc, liền không cần giống nguyên lai như vậy khách sáo.

"Hiện tại đã mang đến chung quanh ba huyện cùng đông ao quận, chờ hàng hóa chuẩn bị tốt liền có thể đối ngoại đem bán."

Cho Sở Văn đến một ly trà, Giang Lăng cười nói ra: "Làm sao? Sở lão đệ hôm nay tới, chính là vì hỏi việc này?"

Làm một cái máy chục năm thương nhân, Giang Lăng nhìn rõ năng lực tự nhiên vượt xa người thường. Lúc này hán vừa thấy được Sở Văn lúc tiến vào hai đầu lông mày có vẻ không thích, nhưng cũng không có làm rõ nói thẳng.

"Giang đại ca cũng biết, ta vừa tới đến bên này không lâu." Cầm lấy chén trà nhấp một ngụm trà, Sở Vân mở miệng nói ra: "Hôm nay ta tới, là muốn hỏi một chút thể hệ này phạm vi thế lực. Nếu như ngày sau muốn ở chỗ này phát triển, cũng nghĩ trước đó hiểu rõ một chút, không biết thuận tiện hay không."

Đây mới là Sở Vân tới mục đích, cứ việc đối tại Thanh Thủy huyện hiểu rõ một chút. Nhưng là Thanh Thủy huyện chẳng qua là dị giới giọt nước trong biển cả, Sở Vân biết đến vẫn là quá ít.

Tại cái này Thanh Thủy trong huyện Sở Vân cũng không biết người nào, đành phải tìm đến Giang Lăng. Hẳn tin tưởng chỉ là tìm hiểu chút tin tức, Giang Lăng tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Cái này dễ nói, Sở lão đệ uống trước điểm trà, ta tính tế cho ngươi nói tới."

Nghe Sở Vân, Giang Lăng vừa cười vừa nói. Vốn cho là Sở Vân biết, nhưng là hiện tại xem ra, cần phí một chút nước miếng.

Sau đó, Giang Lăng cho Sở Vân đại khái giảng một cái Thanh Thủy huyện phụ cận thế lực phân bố.

Nguyên lai, Thanh Thủy huyện thuộc về đông ao quận. Đông ao quận làm phụ cận lớn nhất thành trì, càng có ngàn vạn nhân khẩu. So sánh Thanh Thủy huyện tới nói, đông ao quận mới thật sự là thành lớn.

Cùng Thanh Thủy huyện đồng dạng, chung quanh còn có ba cái huyện lệ thuộc vào đông ao quận. Bốn chúng cùng Thanh Thủy huyện quy mô không sai biệt lắm, cơ hồ đều là trăm vạn nhân khẩu.

Mà tại đông ao quận phạm vi bên trong, chủ yếu có bốn thế lực lớn, phân biệt chừng quản bốn cái huyện.

Thanh Thủy huyện bị Lạc gia chương quản, trong đó đại bộ phận sản nghiệp đều là Lạc gia. Mà còn lại ba cái huyện phân biệt từ Trần gia, phi tinh kiếm phái cùng nhật nguyệt núi tổng nắm giữ.

Mà lớn nhất đông ao quận, thì là từ bốn thế lực lớn cộng đồng khống chế. Tại bốn nhà bên trong đề cử ra một nhà làm minh chủ thay phiên nắm giữ đông ao quận, mà trước mắt minh chủ là phi tinh kiếm phái.

Cùng lúc đó, còn có ba cái thế lực thâm thấu tại đông ao quận cùng bốn cái trong huyện. Cái kia chính là Mãn Sơn Lâu, Tụ Bảo Các cùng huyết ấn đường.

Cái này ba cái thế lực là lấy thương nghiệp làm mục đích, chiếm cứ toàn bộ đại lực từng cái thành trì. Chủ yếu tiến hành vật liệu giao dịch, cùng truyền thấu.

Mà tại cái này ba cái thế lực bên trong, lấy huyết ấn đường cực kỳ có nhất đặc điểm. Nó chẳng những cùng Mãn Sơn Lâu cùng Tụ Bảo Các đồng dạng tiến hành thương mại, còn có một cái đột xuất nhất đặc điểm.

Cái kia chính là huyết ấn đường là sát thủ Thiên Đường, nó có thể tiếp thu cùng tuyên bố nhiệm vụ ám sát.

Nếu như một người có thù người, muốn gây nên đối phương vào chỗ chết, liền có thể tìm được huyết ấn đường. Chỉ cần xuất ra nổi giá tiền, liền có thể tuyên bố nhiệm vụ.

Huyết ấn đường sát thủ vô số, trải rộng thiên hạ. Không có ai biết bọn hắn chân thực danh tự, bọn hắn đang tiếp thụ nhiệm vụ thời điểm đều lấy danh hiệu lẫn nhau xưng.

Vô luận là ai, chỉ cần giá tiền hợp lý, liền sẽ trở thành huyết ấn đường mục tiêu. Có thể nói như vậy, một khi trở thành huyết ấn đường nhiệm vụ mục tiêu, liền có phiền phức ngập trời.

Huyết ấn đường dám làm như thế, nó thế lực của hắn cũng không thể tránh được. Nó nguyên nhân chính là, huyết ấn đường quá cường đại.

Cùng Mãn Sơn Lâu cùng Tụ Bảo Các đồng dạng, huyết ấn đường cơ hồ tại tất cả thành trì đều có phân bố. Vô số cao thủ, thực lực thâm bất khả trắc.

Còn có một chút liền là ai cũng không nguyện ý đắc tội huyết ấn đường, không chừng lúc nào chính mình là mục tiêu kế tiếp. Cho nên mọi người đối huyết ấn đường có lúc căm thù đến tận xương tủy, nhưng là ai cũng không dám tùy tiện cùng nó đối nghịch.

Thì ra là thế!

Nghe Giang Lăng giới thiệu, Sở Vân rốt cục đối đông ao quận thế lực phân bố có hiểu rõ nhất định.

Cái khác tạm không nói đến, Thanh Thủy huyện nguyên lai là tại Lạc gia khống chế phạm vi. Hiện tại Sở Vân minh bạch, vì cái gì lúc trước gặp được Lạc gia người từng cái như vậy thần khí cao ngạo.

Có thể nắm giữ trăm vạn người huyện gia tộc, đây cũng chính là tại dị giới, phóng tới trong thế giới hiện thực chỉ sợ ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ tượng.

Cứ như vậy, Thanh Thủy huyện ngoại trừ Lạc gia bên ngoài, đồng dạng còn có Mãn Sơn Lâu, Tụ Bảo Các cùng huyết ấn đường ba cái thế lực. Như

vậy đến tột cùng là thế lực nào, đêm qua vào xem hắc chỗ ở đâu? Nghĩ tới đây, Sở Văn không khỏi nhúm mày.

"Sở lão đệ có phải hay không gặp được phiền toái gì?"

Nhìn thấy Sở Văn dáng vẻ, Giang Lăng trong lòng hơi động, ngay cả bận bịu mở miệng hỏi.

"Không có gì, chỉ là hỏi thăm một chút."

Khoát tay áo, Sở Văn mở miệng nói ra.

Hiện tại có sáng nay phát hiện, để Sở Văn cảm thấy tại dị giới đi đi cũng không được đơn giản như vậy. Hiện tại không riêng gì thế giới hiện thực, ngay cả dị giới bên này cũng trong lúc vô hình mang đến cho hắc áp lực.

"Dạng này, Sở lão đệ hôm nay đã tới, vừa lúc ta bên này mới đến một vài thứ. Sở lão đệ không ngại nề mặt, nhìn xem có không có gì thích?"

Nghe Sở Văn, Giang Lăng con mắt đi lòng vòng, vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59 : Ma pháp cửa hàng

Nghe Giang Lăng, Sở Văn ngẩng đầu nhìn một cái hắc. Bởi vì tiếp xúc thời gian cũng không dài, hắc không biết đối phương là có ý gì.

Mà sông linh cũng không có cùng hắc giải thích, xoay người lại đến một cái trước ngăn tủ. Sau một khắc, từ trong học tủ lấy tới một cái cái hộp nhỏ.

"Đây là chúng ta vừa tới một chút tiểu vật kiện, không biết có hay không Sở lão đệ thấy vừa mắt ."

Đi vào Sở Văn trước mặt, Giang Lăng đem hộp phóng tới bàn trà bên trên mở ra, đối Sở Văn mở miệng nói ra.

Sở Văn nhìn thấy, trong hộp thả ở to to nhỏ nhỏ vật.

Trong đó có giống kim loại chế phẩm, còn có mấy cái quyền trục. Trừ cái đó ra, còn có một chiếc nhẫn.

Cầm lấy chiếc nhẫn kia nhìn một chút, Sở Văn phát hiện cùng trên tay mình mang trữ vật giới chỉ có chút tương tự, đại khái hoa văn, chỉ là một chút chi tiết phương diện có một chút khác biệt.

"Đây cũng là trữ vật giới chỉ." Nhìn thấy Sở Văn cầm lấy chiếc nhẫn, một bên Giang Lăng mở miệng nói ra: "Không gian của nó không nhỏ, chừng hai mươi cái trên tay người lớn như vậy."

Trước đó Sở Văn trên tay trữ vật giới chỉ chính là Giang Lăng bán cho hắc, lại há có thể không biết không gian lớn đến bao nhiêu.

"Chiếc nhẫn này bao nhiêu tiền?"

Nghe Giang Lăng, Sở Văn mở miệng hỏi.

Đối phương đem những vật này lấy ra, Sở Văn tự nhiên sẽ không cho rằng là muốn đưa cho hắc. Dù là hắc cùng Giang Lăng làm qua mấy lần sinh ý, tình cảm cũng không có xuất đạo loại này phân thượng. Huống hồ lấy Sở Văn tính cách, cho dù là đối phương đưa cho hắc, hắc cũng sẽ không lấy không .

"Chiếc nhẫn này tại trên thị trường giá tiền là 1200 kim tệ, nếu như Sở lão đệ ưa thích, liền 1000 kim tệ lấy đi tốt."

Nhìn thấy Sở Văn cầm chiếc nhẫn không thả, Giang Lăng liền biết hắc ý tứ, thế là cấp ra báo giá.

1000 cái kim tệ, cứ việc không hề ít, nhưng là đối với Sở Văn tới nói vẫn là tiêu phí nổi .

Huống hồ hắc hiện tại vừa vận vôi vàng cần một cái lớn một chút trữ vật giới chỉ, nghe được giá tiền là mình có thể tiếp nhận , liền đem chiếc nhẫn kia phóng tới một bên.

"Đây là cái gì?"

Hiện đem chiếc nhẫn phóng tới một bên, Sở Vân cầm lên bên trong một cái hộp một vật, đối Giang Lăng hỏi.

Cái kia là một cái trái bóng bàn lớn nhỏ mâm tròn, cùng loại với kim loại chất liệu. Phía trên mang theo hào quang màu bạc, là Sở Vân cho tới bây giờ chưa thấy qua đồ vật.

"Đây là pháp lực tụ tâm bàn." Nhìn thấy Sở Vân lấy ra đồ vật, Giang Lăng hơi kinh ngạc nói ra: "Sở lão đệ chưa thấy qua vật này a?"

Lấy Giang Lăng cho rằng, Sở Vân là không thể nào chưa thấy qua vật như vậy.

"Cái này pháp lực tụ tâm bàn là pháp sư tại minh tường thời điểm, dùng để gia tốc hấp thu pháp lực, là cơ bản pháp sư trang bị."

Nhìn xem Sở Vân có chút ánh mắt nghi hoặc, Giang Lăng biết hẳn khẳng định là thật chưa thấy qua, thế là vì hắn giải thích nói.

Nguyên lai đây là một loại pháp sư cơ bản trang bị, có thể nói là cái pháp sư liền sẽ có.

Pháp lực tụ tâm bàn chủ yếu là gia tốc pháp sư đối pháp lực hấp thu, có thể nói là một cái phụ trợ loại trang bị.

"Không phải là sư phó của hắn không muốn để cho hắn dùng loại này trang bị tới tu luyện, đơn thuần dựa vào tự thân năng lực đến hấp thu pháp lực?" Nhìn xem Sở Vân không ngừng vuốt vuốt pháp lực tụ tâm bàn, Giang Lăng thầm nghĩ trong lòng: "Bất quá dạng này cũng tốt, chờ hắn biết pháp lực tụ tâm bàn chỗ tốt nhất định sẽ đại hỉ, đến lúc đó khẳng định sẽ nghĩ đến ta tốt."

Nghĩ tới đây, Giang Lăng lập tức mở miệng nói ra: "Vật này cũng không đáng giá bao nhiêu tiền, đã Sở lão đệ ưa thích, vậy coi như làm trư vật giới chi đưa tặng phẩm tốt."

Một cái pháp lực tụ tâm bàn bất quá mười mấy hai mươi cái kim tệ, Sở Vân ngay cả 1000 cái kim tệ trư vật giới chi đều mua, Giang Lăng lại há có thể hẹp hòi.

Đã Giang Lăng nói như thế, Sở Vân cũng không khách khí. Lập tức đem trư vật giới chi cùng pháp lực tụ tâm bàn cất kỹ, sau một khắc, tiếp tục đại lượng trong hộp đồ vật.

"Đây là ma pháp quyền trư a?"

Nhìn một chút trong hộp mấy cái cùng loại với quyền trư đồ vật, Sở Vân mở miệng hỏi.

Ma pháp quyền trư loại vật này cứ việc Sở Vân chưa từng gặp qua, nhưng vẫn là nghe nói qua. Pháp sư tại về ma pháp quyền trư thời điểm, đem tự thân pháp lực phong ấn đến bên trong, mà phóng thích người chỉ cần đơn giản mở ra phương thức, liền có thể dẫn phát quyền trư bên trong ma pháp.

Nhưng nghe nói về nghe nói, Sở Vân hôm nay còn là lần đầu tiên nhìn thấy ma pháp quyền trư. Những cái kia quyền trư chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, cũng không rất thu hút.

"Những ma pháp này quyền trư bên trong ma pháp đẳng cấp đều không cao, ngoại trừ một cái Bạch Ngân cấp ma pháp bên ngoài, cái khác đều là Thanh Đồng cấp ma pháp, Sở lão đệ cũng không cần những thứ này."

Nghe Sở Vân trả lời, Giang Lăng mở miệng nói ra.

Sở Vân trước đó bản thân biểu diễn ra chức nghiệp chính là pháp sư, theo Giang Lăng những vật này với hắn mà nói tự nhiên tác dụng không lớn.

Bất quá Giang Lăng tuy là nói như thế, nhưng là Sở Vân nghe lại trong lòng hơi động.

Nhìn một chút trong hộp cũng không có cái gì hắn ưa thích đồ vật, Sở Vân liền cáo biệt Giang Lăng, từ Mãn Sơn Lâu bên trong đi ra.

Sau khi đi ra, Sở Vân thông qua bốn phía nghe ngóng, rốt cuộc tìm được một nhà ma pháp cửa hàng.

Thanh Thủy huyện cứ việc nhân khẩu có hơn một trăm vạn, nhưng là có pháp sư cực kỳ có hạn. Cho nên toàn bộ Thanh Thủy huyện chỉ có một nhà bán ra pháp sư vật dụng ma pháp cửa hàng, mà lại quy mô cũng không lớn.

"Hoan nghênh tôn kính pháp sư đại nhân!"

Sở Vân vừa đi vào cửa hàng, một người trung niên nam tử liền đi tới trước mặt hắn, cung kính nói.

Sở Vân nhìn thấy nam tử trung niên dáng người có chút gầy, nhưng là một đôi mắt vẫn là rất cơ linh. Tại hắn đi vào ma pháp cửa hàng thời điểm, đối phương không ngừng đánh giá hắn.

Kỳ thật Sở Vân đoán đúng, nhà này ma pháp cửa hàng chương quỹ hoàn toàn chính xác rất thông minh. Chỉ từ Sở Vân vào nhà thời điểm đối phương đối với hắn xưng hô, liền có thể nhìn ra được.

Toàn bộ Thanh Thủy huyện chỉ có như vậy mấy tên pháp sư, mặc dù nói không chắc toàn đều gặp, nhưng là chủng quỹ nhiều ít nhận biết tuyệt đại bộ phận. Mà Sở Văn hiện tại thân mang một thân áo vải, rõ ràng không phải pháp sư cách ăn mặc.

Nhưng là đối phương y nguyên xưng hô hần là pháp sư đại nhân, hiển nhiên là tại trong lúc vô hình đề cao thân phận của hần. Chủng quỹ làm sao biết Sở Văn đến tốt cùng là pháp sư tốt hơn theo từ, chỉ cần đi vào trong tiệm tới liền đều là khách nhân. Nhưng là một khi bị pháp sư đại nhân cái này danh hiệu trói buộc lại, muốn mặc cả cũng liền khó khăn.

Nửa giờ sau, Sở Văn từ nhà này ma pháp trong cửa hàng đi ra. Cùng lúc đó, hần trừ vật giới chỉ bên trong nhiều hơn không ít ma pháp vật dụng.

Cái này trừ vật giới chỉ cùng trước đó không gian so sánh có cách biệt một trời, trước đó Giang Lăng nói cũng có trước gấp hai mươi lần coi như ít.

Thông qua trừ vật giới chỉ chuyển di khẩu quyết đem nguyên bản trừ vật giới chỉ bên trong vật phẩm chuyển dời đến mới trong giới chỉ về sau, Sở Văn phát hiện những cái kia nguyên bản tại trừ vật giới chỉ bên trong đều nhanh nhất không hạ đồ vật chỉ chiếm mới chiếc nhẫn không gian một góc.

Mới chiếc nhẫn chừng gần ba mươi lập phương lớn nhỏ, cứ như vậy, tại một số thời khắc cần vận chuyển đại lượng hàng hóa lúc cũng không cần Sở Văn một chuyển lợi chạy.

Về tới hần ba xá đường, lầu một Tiền quản gia ngay tại thu mua lấy linh quả. Đi vào lầu hai, Sở Văn đóng cửa phòng lại.

Sau một khắc, Sở Văn lấy ra từ ma pháp trong cửa hàng mua sắm đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60 : Ma pháp quyền trực

Sở Văn xuất hiện trước mặt đại lượng chế tác ma pháp quyền trực vật phẩm, bao quát trống không quyền trực, bút cùng rớt vào quyền trực đặc thù nào đó chất lỏng. Trừ cái đó ra, còn có một quyển sách.

Quyển sách kia là một bản sơ cấp chế tác ma pháp quyền trực sách, cứ việc dạng này, ma pháp thương chủ tiệm chào giá cũng là không thấp, trọn vẹn tiêu hết Sở Văn 1 cái kim tệ. Mà Sở Văn sở dĩ mua sắm những vật phẩm này, chính là vì muốn học tập chế tác ma pháp quyền trực.

Mặc dù là cấp thấp sách, nhưng là bên trong vẫn là kỹ càng miêu tả Thanh Đồng cấp một cái ma pháp quyền trực chế tác. Từ kỹ càng giới thiệu ma pháp quyền trực nguyên lý, đạo mỗi một đạo ma pháp phù văn như thế nào vẽ, phía trên đều có một nói rõ chuyện. Có thể nói, chỉ cần là cấp độ nhập môn pháp sư, cẩn thận nghiên cứu một phen về sau, trên cơ bản đều có thể có chế tác ma pháp quyền trực khả năng.

Vừa rồi tại trong cửa hàng, Sở Văn đơn giản cùng lão bản hàn huyên vài câu. Sau đó biết được, rõ nhất Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trực giá cả cũng muốn tại 1 cái kim tệ. Mà giống là trước kia tại Mãn Sơn Lâu Giang Lăng nơi đó nhìn thấy cái kia Bạch Ngân cấp ma pháp quyền trực, nó giá cả vậy mà cao tới 100 cái kim tệ.

Trách không được pháp sư như thế có tiền, hiện tại Sở Văn biết. Chỉ cần biết chế tác ma pháp quyền trực, pháp sư trên cơ bản là không thiếu tiền.

Tại cái này dị giới bên trong pháp sư là số ít, cứ như vậy ma pháp quyền trực biến thành khan hiếm hàng. Ra ngoài hành tẩu mạo hiểm giả chỉ cần không phải quá nghèo khó, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ mua một điểm ma pháp quyền trực đến bảo mệnh.

Có lúc một cái cấp thấp nhất Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trực, nó chỉ có thể phóng xuất ra Thanh Đồng cấp ma pháp tới. Nhưng là tại thời điểm mấu chốt, có thể sẽ cứu người một mạng.

Tại ma pháp giới có nghiêm khắc quy tắc, Thanh Đồng cấp pháp sư chỉ có thể chế tạo ra ngang cấp ma pháp quyền trực tới. Cứ như vậy, càng cao cấp hơn ma pháp quyền trực giá cả liền càng cao. Đăng cấp cao ma pháp quyền trực, thường thường đều là cung không đủ cầu.

Đây cũng là Sở Văn mua sắm những ma pháp này quyền trực nguyên nhân, nguyên nhân liền là hần cùng người khác không giống.

Liền lấy Thanh Đồng cấp pháp sư tới nói, phóng thích cấp thấp nhất Hỏa Cầu Thuật đại khái cần tiêu hao một phần năm pháp lực.

Mà chế tác ma pháp quyền trực là có nhất định xác suất thành công, mà lại cái này tỷ lệ thành công là căn cứ pháp sư đăng cấp đến phân chia, càng thấp cấp pháp sư xác suất thành công cũng liền càng thấp.

Cầm Hòa Cầu Thuật tới nói , bình thường xác suất thành công chỉ có một phần mười. Nói cách khác, chế tác mười cái quyền trục, có lẽ chỉ có một cái có thể thành công.

Pháp sư pháp lực là muốn dựa vào mình tưởng đến khôi phục, giống như là một chút cấp thấp pháp sư là không thể nào bỏ được dùng nhiều tiền tới mua khôi phục được tề . Cứ như vậy, cần suốt cả ngày đến khôi phục tiêu hao pháp lực.

Cứ như vậy, một cái Thanh Đồng cấp pháp sư, ít nhất phải tiêu hết hai ngày, mới có thể chế tạo ra một cái ma pháp quyền trục. Cho nên nhìn như ma pháp quyền trục rất đắt, cũng là có nguyên nhân .

Nhưng là Sở Văn lại khác, đây cũng là hắn mua sắm nhiều như vậy chế tác ma pháp quyền trục vật dụng nguyên nhân.

Sở Văn thể nội có hai cái khối không khí, ngoại trừ pháp lực đoàn bên ngoài, còn có một cái đầu khí đoàn. Trước đó Sở Văn liền phát hiện, theo hắn pháp lực tiêu hao đồng thời, đầu khí đoàn bên trong đầu khí có thể cho pháp lực làm bổ sung.

Mà lại đầu khí đoàn đầu khí chất lượng tựa hồ muốn so pháp lực cao một chút, khôi phục giống nhau pháp lực chỉ cần tiêu hao một phần năm đầu khí.

Cứ như vậy, Sở Văn thể nội pháp lực cùng đầu khí cộng lại đủ có thể đủ phóng thích mười lăm đến hai mươi cái Hỏa Cầu Thuật, là ngang cấp pháp sư ba đến bốn lần.

Cái này còn không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất là hắn có thể thông qua phục dụng linh quả đến khôi phục đầu khí cùng pháp lực.

Lấy hiện tại Sở Văn trình độ, ăn hết một cái linh quả có thể khôi phục một phần mười đầu khí. Mà uống một ngụm cà phê, có thể trực tiếp khôi phục đầy pháp lực.

Cứ việc dạng này khôi phục cần thời gian nhất định, nhưng là đầu khí cùng pháp lực phân biệt khôi phục, hoàn toàn đền bù điểm này.

Có thể nói, tại vào tình huống nào đó, theo không ngừng phục dụng linh quả, lại thêm đầu khí cùng pháp lực ở giữa chuyển đổi, Sở Văn thể nội pháp lực có thể là liên tục không ngừng .

Nhìn như vậy đến, Sở Văn có thể không hạn chế thả phóng ma pháp cùng chế tác ma pháp quyền trục. Đương nhiên, đây chỉ là một lý luận, cụ thể như thế nào còn cần tiến một bước thí nghiệm.

Đem những vật kia hết thả phóng tới trên một cái bàn, Sở Văn mở ra quyển kia ghi chép như thế nào chế tác ma pháp quyền trục sách.

Nhìn một hồi, Sở Văn rốt cuộc minh bạch. Nói là chế tác ma pháp quyền trục, trên thực tế là cần sao chép ma pháp đường vân. Chỉ cần tại quyền trục chưa ghi bên trên vẽ ra tương ứng ma pháp đường vân, sau khi thành công đem tương ứng ma pháp phóng thích đến trên quyền trục. Nếu như ma pháp cùng đường vân ăn khớp, chế tác liền coi như thành công.

Nhưng là Sở Văn biết, cứ việc trên lý luận nói đến đơn giản, nhưng trên thực tế cũng không có khả năng như thế nhẹ nhõm. Nếu không, ma pháp quyền trục xác suất thành công cũng sẽ không thấp như vậy .

Ma pháp đường vân vẽ căn cứ ma pháp đẳng cấp khác biệt, trình độ phức tạp cũng khác biệt. Lập tức, Sở Văn dựa theo trên sách chỗ bày ra Hỏa Cầu Thuật ma pháp, lấy ra quyền trục chưa ghi cùng bút, bắt đầu ném thử vẽ quyền trục.

Về quyền trục cần thiết dùng chính là một loại đặc thù chất lỏng, Sở Văn cũng không biết là làm bằng vật liệu gì. Nhưng là loại này chất lỏng giá cả cực quý, lại muốn 1 cái kim tệ một bình nhỏ. Cái này khiến Sở Văn có chút hoài nghi, cái kia chất lỏng có phải hay không làm bằng vàng .

Về ma pháp đường vân quả nhiên không đơn giản, liên tiếp họa phệ đi mấy quyển sách về sau, Sở Văn rốt cuộc thành công hoàn thành một trương.

Kính hi sau khi Sở Văn vội vàng thi triển một cái Hỏa Cầu Thuật đánh tới cái kia quyển sách bên trên, đáng tiếc là, khả năng ma pháp đường vân có sai lệch, hỏa cầu đạt tới phía trên liền đem quyền trục đốt.

"Mẹ nó! Ta cũng không tin cái kia tà!"

Nhìn thấy đốt thành tro quyền trục, Sở Văn trong lòng thầm mắng. Thế là, lại cầm lấy một trương quyền trục chưa ghi tới.

Có lẽ là lần đầu ném thử về ma pháp đường vân nguyên nhân, Sở Văn từng lần một tái diễn. Thẳng đến hơn một giờ về sau, xác suất thành công mới dần dần đề cao.

Trong lúc này, Sở Văn thử nghiệm đem Hỏa Cầu Thuật phóng án đến mấy cái hội chế thành công ma pháp quyền trục bên trong. Nhưng đáng tiếc là, không có một lần thành công.

"Tên gian thương này, một bình chất lỏng mới có thể viết như thế điểm quyền trục."

Nhìn xem rỗng tuếch nguyên bản dùng để chứa chất lỏng bình nhỏ, Sở Văn thầm mắng.

"Có đồ vật gì có thể thay thế loại này chất lỏng đâu?"

Nhìn xem cái kia không bình, Sở Văn thầm nghĩ trong lòng.

Sở dĩ tuyền loại nghề nghiệp này đến về ma pháp quyền trực, nhất định có đạo lý của hắn. Loại này chất lỏng khẳng định là có thể cùng ma pháp dung hội đến cùng một chỗ, nếu không sớm đã bị cái khác chất lỏng thay thế.

Cùng ma pháp có liên quan chất lỏng?

Đột nhiên, vốn là muốn trở lại thế giới hiện thực mua chút mực nước Sở Văn nhận tình sáng lên, hắn nghĩ tới mình có một loại chất lỏng, cũng là cùng ma pháp tương quan.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61 : Bạch Ngân cấp ma pháp

Cứ việc đây chỉ là Sở Văn một cái ý nghĩ, nhưng là ôm nếm thử thái độ, hắn vẫn là từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một túi nhanh tan cà phê.

Viết ma pháp phù văn chất lỏng thành phần đến tốt cùng là cái gì Sở Văn không biết, nhưng là ít nhiều biết cùng ma pháp có quan hệ. Nếu không, cũng không có khả năng tồn trữ ở ma pháp.

Mà cà phê của hắn tại dị giới bên trong có thể bổ sung pháp lực, đổi một loại thuyết pháp chính là, trong cà phê có lẽ bản thân liền chứa to lớn pháp lực.

Đến tốt cùng có thể hay không dùng cà phê đến thay thế nguyên bản chất lỏng, là cần muốn tiến hành thí nghiệm.

Có ý nghĩ này, Sở Văn lấy ra một chén nước, đem cái này túi nhanh tan cà phê tan đi vào.

Đi qua vừa rồi tiêu hao một bình chất lỏng về sau, Sở Văn vẽ phù văn năng lực tăng lên không ít. Cứ việc phù văn rắc rối phức tạp, nhưng chỉ phải cẩn thận một chút vẽ, tỷ lệ thành công còn là rất lớn.

Sở Văn cầm bút lên, dính một cái xông pha tốt cà phê. Sau một khắc, tại một trương quyền trực chưa ghi bên trên vẽ lên phù văn.

Theo Sở Văn thận trọng vẽ, không đến mười phút đồng hồ, một trương Hòa Cầu Thuật quyền trực liền vẽ hoàn tất.

Nhìn xem mình vẽ chế ra quyền trực, Sở Văn âm thầm gật đầu. Cứ việc không có học qua mỹ thuật, nhưng là làm võ giả hắn năng lực nhận biết muốn vượt qua thường nhân. Hiện tại một trương nhất sơ cấp Hòa Cầu Thuật quyền trực, ở trong mắt Sở Văn đã không phải việc khó gì.

Tại vẽ ma pháp quyền trực đồng thời, Sở Văn còn phát hiện một vấn đề. Cái kia chính là làm một tên võ giả, tại vẽ ma pháp quyền trực thời điểm rõ ràng muốn so pháp sư nhanh. Dựa theo trên sách nói, một cái pháp sư muốn vẽ một cái cơ bản nhất Hòa Cầu Thuật quyền trực, chỉ ít cần thời gian nửa tiếng, mà hắn chỉ dùng mười phút đồng hồ.

Nhìn trước mắt ma pháp quyền trực, Sở Văn biết đây chỉ là mới bắt đầu. Đồng thời dùng cà phê vẽ quyền trực có thể thành công hay không, trước mắt còn không thể kết luận.

Đem quyền trực phóng tới trên mặt bàn, Sở Văn hít sâu một hơi. Sau một khắc, một cái lớn chừng quả đu đủ hỏa đoàn ra hiện tại trên tay phải của hắn.

Thông qua khổng chế, hỏa cầu hướng phía quyền trực bay đi. Mà sau một khắc tình cảnh, để Sở Văn không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Hỏa cầu tại vừa muốn tiếp cận quyền trực thời điểm đột nhiên gia tốc, vèo một cái, lại bị hút vào đến quyền trực bên trong đi.

Quyền trực vậy mà đem hỏa cầu hút đi vào! Sở Văn kinh ngạc không thôi.

Phải biết, chế tác quyền trực thời điểm, là ma pháp chủ động dung nhập đạo quyền trực bên trong đi. Mà bây giờ hiện tượng, hiển nhiên rất khác thường.

Hỏa cầu bị hút vào đến quyền trực về sau, trên quyền trực đỏ quang đại tác, vài giây sau, mới khôi phục bình tĩnh.

Thành công!

Nhìn trên bàn quyền trực, Sở Văn biết hắn thành công.

Cà phê lại có thể thay thế chất lỏng, hiện tại Sở Văn rốt cục có thể chứng thực điểm này.

Nhìn trên bàn mình thứ một lần thành công chế tạo ra ma pháp cuốn trướng, Sở Văn đi ra phía trước, đưa nó cầm trong tay.

Ma pháp cuốn trướng cần xé nát mới có thể phóng xuất ra bên trong ma pháp, nghĩ nghĩ về sau, Sở Văn hai tay đem xé nát.

Mặc dù biết trong tay ma pháp này cuốn trướng thành công, nhưng là Sở Văn còn là muốn nghiệm chứng một chút. Dù sao chỉ có thành công phóng xuất ra ma pháp quyền trục, mới có thể nói là cuối cùng thành công.

Ngay tại Sở Văn xé nát quyền trục sau một khắc, hần cảm giác được xung quanh nhiệt độ kịch liệt lên cao.

Chỉ gặp một đạo thùng gỗ thô ngọn lửa, từ từ trên tay hần hình thành. Ngọn lửa chậm rãi kéo dài, càng đem thân thể của hần bao vây lại.

"Đây là... Hòa long thuật! ! !"

Sở Văn cái cảm kém một chút rút xuống đất, nhìn trước mắt trắng kiện ngọn lửa, còn có cái kia mơ hồ xuất hiện mấy cái móng vuốt, không khỏi hoảng sợ nói.

Thế này sao lại là cái gì Hòa Cầu Thuật, dựa theo trên sách ghi chép, rõ ràng liền là hòa long thuật! !

Cứ việc chưa từng gặp qua hòa long thuật là cái dạng gì, nhưng là Sở Văn lại biết, đây chính là Bạch Ngân cấp pháp sư mới có thể thả ra ma pháp.

Trước mắt hòa long tại Sở Văn trên đầu không ngừng xoay quanh, bốn phía nhiệt độ kịch liệt lên cao. Sở Văn nhìn thấy trên mặt bàn còn thừa quyền trục đã có chút bốc khói, mắt thấy là phải đốt.

Đi! ! !

Cố gắng khống chế đầu này hòa long, Sở Văn đưa nó hướng một bên phóng thích.

Sau một khắc, đầu kia hòa long gào thét lên từ cửa sổ hủy bỏ, thẳng hướng chân trời.

Hồ!

Nhìn thấy hòa long bay mất, Sở Văn xoa xoa mồ hôi trên trán.

Vừa rồi nếu không phải hần phản ứng kịp thời, chỉ sợ lâu gỗ đều muốn bị đốt.

Giờ này khắc này, Sở Văn trong lòng khiếp sợ không thôi. Hần chẳng qua là làm một cái Hòa Cầu Thuật ma pháp quyền trục, là cấp thấp nhất Hắc Thiết cấp ma pháp. Nhưng là vì cái gì thả ra xác thực Bạch Ngân cấp ma pháp hòa long thuật, Sở Văn chính mình cũng không rõ ràng.

"Không phải là cà phê bản thân tại dị giới chứa cực cao pháp lực, mà dùng nó đến chế tác ma pháp quyền trục thời điểm, có thể làm cho ma pháp tiến hành thăng cấp?" Giờ này khắc này, cũng chỉ có dạng này một loại giải thích tính tương đối hợp lý.

Nhưng là có thể giáng một cái nhất sơ cấp Hắc Thiết cấp ma pháp ngay cả vượt cơ hội tốt thắng làm Bạch Ngân cấp ma pháp, dạng này cũng quá kinh khủng đi!

Nhìn trên bàn cái kia ly cà phê, Sở Văn thật lâu không thể lấy lại tinh thần.

...

...

"Mau nhìn! Đó là cái gì! ! !"

Thanh Thủy huyện đường đi đám người bên trên cơ hồ cùng một thời gian ngẩng cả người, nhìn phía xa đằng không mà lên một đầu hòa long, không khỏi há to miệng.

"Cái kia là ma pháp!"

Có người nhận ra là ma pháp, lớn tiếng kêu lên.

Mà một bên một cái trong nhà hàng nhỏ, cũng có người nhìn chăm chăm không trung xuất hiện đầu kia hòa long.

"Cái đó là... Bạch Ngân cấp ma pháp hòa long thuật! ! !"

Trong nhà hàng nhỏ một tên võ giả nhìn xem bầu trời xa xăm, lầm bầm nói ra: "Thanh Thủy huyện hết thấy liền ba tên Bạch Ngân cấp pháp sư, đến tốt cùng là ai tự xưng thả ra ma pháp, chẳng lẽ là có cái gì ngụ ý a?"

Tụ Bảo Các lần hai trong một cái phòng.

"Cái kia Lạc gia pháp sư không chuyện làm rồi sao? Giữa ban ngày chỉ lên trời bên trên phóng ma pháp chơi?"

Một cái lão giả tóc trắng nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhỏ giọng nói.

"Các chủ, cái kia giống như không phải Lạc gia phương hướng..."

Lão giả bên cạnh, một người trung niên nam tử cung kính nói.

Thanh Thủy huyện phía Tây một cái to lớn trong sân.

"Tụ Bảo Các lão gia hỏa kia đang chơi cái gì? Giữa ban ngày không có việc gì nổi giận rống thuật chơi, chẳng lẽ là nhân đến pháp lực quá cỡ nào?"

Một cái áo đen lão giả nguyên bản đang ở sân bên trong uống trà, khi nhìn đến trên bầu trời không ngừng lên cao hỏa long, lẩm bẩm nói.

"Lão gia hỏa kia pháp lực xem ra có chút tiến bộ a, hỏa long này thuật thô không ít."

Nhìn xem cái kia hỏa long dáng vẻ, lão giả thoáng có chút kinh ngạc nói.

"Không đúng... Cái phương hướng này... Tựa hồ không phải Tụ Bảo Các."

Đột nhiên, lão giả đứng lên, nhìn hỏa long phương hướng khẽ nhíu mày.

"Chẳng lẽ nói... Thanh Thủy huyện lại tới cái nào Bạch Ngân cấp pháp sư không thành..."

...

...

Mà giờ này khắc này, Sở Vân cũng không biết phát sinh ở Thanh Thủy trong huyện sự tình. Tại vừa rồi thả ra hỏa long thuật về sau, Sở Vân lại vui đùa dùng cả phê hội chế một chút ma pháp quyền trục.

Tốt lúc trước vì luyện tập, mua sắm quyền trục chưa ghi đủ nhiều. Tại thành công hội chế 20 tấm ma pháp quyền trục về sau, cũng chỉ bắt quá dùng lúc trước hần mua sắm số lượng số lẻ.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân đã cười Xe Ba Gác điện, hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62 : Mì ăn liền mở bán

Hơn hai giờ về sau, tại Thanh Thạch đám người nghênh đón dưới, Sở Vân đi vào Liễu Hà trong thôn.

Nhìn thấy rồi đi nhiều ngày thôn mọc trở lại, các thôn dân dị thường hưng phấn.

"Thiếu gia, chúng ta bây giờ đã có 20 người trở thành Hắc Thiết cấp võ giả!"

Trở lại Sở Vân nhà gỗ, Thanh Thạch chuyện thứ nhất liền là cùng Sở Vân báo cáo vệ đội tình huống.

Nghe được Thanh Thạch Địch báo cáo, Sở Vân cũng hơi kinh ngạc. Không nghĩ tới ven vện mấy ngày, lại có không ít người trở thành Hắc Thiết cấp võ giả.

"Xem ra cái này Liễu Hà thôn người trẻ tuổi cũng không phải là ngu dốt, mà là thiếu khuyết phương pháp. Tại có phương pháp tu luyện về sau, ngược lại so với người bình thường tiến triển càng nhanh." Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Nghĩ tới đây, Sở Vân đem quyển kia đao pháp đem ra. Lần nữa đem đao pháp nội dung giảng cho Thanh Thạch, để bọn hắn tự mình tu luyện.

Đao pháp này cũng không thích hợp Sở Vân, so sánh dưới vẫn là càng thích hợp Thanh Thạch bọn hắn.

Đợi cho Thanh Thạch bọn người rời đi, Sở Vân đi ra thôn. Đi vào khoảng cách Liễu Hà thôn hai dặm nhiều một mảnh đất hoang bên trong, Sở Vân đem ma pháp quyển trực từ trữ vật giới chỉ bên trong đem ra.

Sở dĩ lại tới đây, hắn là vì muốn chứng thực một chút những ma pháp này quyển trực uy lực.

Không thêm do dự, Sở Vân xé mở một trương hắn chế tác ma pháp quyển trực.

Sau một khắc, một cái bóng rõ kích cỡ tương đương hỏa đoàn xuất hiện trên tay của hắn. Sau đó, Sở Vân đem hỏa đoàn hướng phía nơi xa ném đi.

Ầm!!

Một tiếng vang to lớn truyền đến, xa xa hỏa cầu nổ tung lên. Trên mặt đất xuất hiện một cái đường kính năm mét, chiều sâu ước là một mét hồ to.

Bạo Liệt Hỏa diễm!!

Dọc theo cái rãnh to kia, Sở Vân nuốt một ngụm nước bọt.

Cái kia rõ ràng liền là Bạch Ngân cấp ma pháp bạo Liệt Hỏa diễm, cũng là ban đầu hắn tại Liễu Hà thôn bị Hàn Nghị ngộ nhận là Bạch Ngân cấp pháp sư ma pháp.

Không chút do dự, Sở Vân lại xé mở một cái ma pháp quyển trực.

Mấy chục cái đại hỏa cầu xuất hiện tại Sở Vân chung quanh, mỗi một cái đều có Hỏa Cầu Thuật lớn nhỏ.

Liên hoàn Hỏa Cầu Thuật!!

Không nghĩ tới, theo lấy ma pháp quyển trực vỡ tan, lại là một cái Bạch Ngân cấp ma pháp xuất hiện.

Nhìn thấy loại tình huống này, Sở Vân không ngừng xé mở cái này đến cái khác ma pháp quyển trực. Dù sao quyển trực chưa ghi rất rõ, cả phê lại không tính là gì chi phí.

Hỏa long thuật!!

Bạo Liệt Hỏa diễm!!

Liên hoàn Hỏa Cầu Thuật!!

Cái này ba cái ma pháp từng cái xuất hiện, không có cái gì quy luật. Nhưng là cơ hồ nhất trí, tất cả ma pháp quyển trực thả ra ma pháp đều là Bạch Ngân cấp.

Có kết quả này, để Sở Vân hết sức hài lòng.

"Chẳng lẽ nói là cả phê bản thân ẩn chứa đại lượng pháp lực, mà dùng nó đến chế ra quyển trực cao hơn ra hai cấp bậc."

Trước mắt mà nói, Sở Vân chỉ có thể cho mình giải thích như vậy.

Sở Vân cảm giác được, mình một cái tùy ý cử động, tựa hồ mang đến cho hắn biến hóa kinh người.

Bạch Ngân cấp ma pháp quyển trực trên quý trình độ, tận không quản được giải thị trường Sở Vân cũng là biết một chút.

Một cái Bạch Ngân cấp ma pháp, hoàn toàn có thể khắc chế ngang cấp võ giả. Nói cách khác, nếu như tương đối may mắn, một cái Bạch Ngân cấp ma pháp thậm chí có khả năng trực tiếp tiêu diệt một cái ngang cấp võ giả. Bởi vậy có thể thấy được, pháp sư cường đại.

Đây cũng là vì cái gì ban đầu ở cho rằng Sở Vân là Bạch Ngân cấp pháp sư về sau, Tụ Bảo Các phái ra hai tên Bạch Ngân cấp võ giả nguyên nhân.

Trên thị trường một cái Bạch Ngân cấp ma pháp quyển trực giá cả chỉ sợ muốn vượt qua 100 cái kim tệ, mà lại còn là có tiền mà không mua được cục diện. Nắm giữ một cái dạng này quyển trực đến phòng thân, là nhiều ít người tha thiết ước mơ sự tình.

Ngày thứ hai, Sở Vân liền rời đi Liễu Hà thôn.

Giờ này khắc này, hắn trữ vật giới chỉ bên trong nhiều hơn một trăm cái ma pháp quyển trực.

Cái này còn không phải hắn trong ngày này chế tác toàn bộ, trước khi đi, hắn còn cho Thanh Thạch lưu lại ba cái ma pháp quyển trực. Làm Bạch Ngân cấp ma pháp, đã đầy đủ có lực chấn nhiếp.

Ma pháp quyền trực là dựa vào xé mở đến thả ra, sử dụng thời điểm vẫn là rất thuận tiện .

Tiến vào Thanh Thủy huyện về sau, Sở Vân hướng phía mình ba xá đường phương hướng đi tới. Đi tới đi tới, phát hiện phía trước đường đi một bên tụ tập một đám người.

Đi tới gần, Sở Vân mới phát hiện nguyên tới đây là Mãn Sơn Lâu. Mà lúc này Mãn Sơn Lâu bên ngoài, trưng bày mấy cái bàn lớn.

Cách thật xa, Sở Vân liền nghe được cái gì mà ăn liền loại hình lời nói.

"Xem ra Mãn Sơn Lâu đã tiến hành trải hàng, bắt đầu bán mì ăn liền ."

Nhìn xem rộn rộn ràng ràng đám người, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Dị giới tin tức không có thể giới hiện thực lưu thông, nhưng là nhân khẩu cơ số lớn. Mà đối với sự vật mới mẻ, ở đâu đều là đồng dạng, mọi người đều là hiếu kỳ .

Đi theo tiếp cận sẽ náo nhiệt, Sở Vân biết được mì ăn liền giá cả là 3 ngân tệ một túi. Dạng này giá cả tại mì ăn liền mới xuất hiện thời điểm, xem như bình thường.

Cái này giống thể giới hiện thực đồng dạng, mì ăn liền vừa mới bắt đầu xuất hiện thời điểm, giá cả thậm chí là tại tiệm cơm muốn một tô mì gấp năm sáu lần. Nhưng là cho dù như thế, vẫn là có đại lượng người mua.

Nó nguyên nhân liền là mùi vị của nó, mọi người tại từ chưa nếm qua mì ăn liền hương vị thời điểm, nếm qua nó người liền như cùng ăn cái gì mỹ vị.

Hiện tại dị giới cũng là như thế, tại Mãn Sơn Lâu những cái kia tiểu nhị ngâm mấy bao mì ăn liền làm biểu hiện ra thời điểm, mì ăn liền mùi thơm trôi đạt đến rất xa. Tại ngửi thấy hương vị về sau, mọi người nhao nhao tuân hướng tiến đến, hỏi thăm mì ăn liền giá cả.

Cứ việc 3 cái ngân tệ một bao giá cả đối với người bình thường tới nói đã rất đắt, nhưng là vẫn có rất nhiều người đang nghe xong tiểu nhị đối mì ăn liền giới thiệu về sau, lựa chọn mua sắm mấy bao.

Theo Mãn Sơn Lâu trước người càng tụ càng nhiều, Sở Vân rời đi nơi đó.

Trở lại mình lâu gõ về sau, Sở Vân lên tới lầu hai, sau đó về tới thể giới hiện thực.

Đi vào nhà kho, những công nhân kia đã đem còn lại mì ăn liền đóng gói xử lý hoàn tất. Cho công nhân kết toán hoàn thành tư về sau, Sở Vân lần lượt đem còn lại năm vạn bao mì ăn liền chuyển đến dị giới.

Lúc này ba xá đường lầu một cũng không có có khách, tiếp vào người ở phía trên cơ hồ đều bị Mãn Sơn Lâu mì ăn liền hấp dẫn.

Gọi Tiền quản gia đi Mãn Sơn Lâu hơi lời nói, làm cho đối phương thuê xe ngựa về sau, Sở Vân tại lầu một chờ lấy đối phương đến.

Nửa giờ sau, mười cỗ xe ngựa lần nữa xuất hiện tại cửa ra vào. Theo trên xe ngựa những cái kia lao lực ra ra vào vào, không lâu sau, năm vạn bao mì ăn liền thường phục xe hoàn tất. Cùng lúc đó, Mãn Sơn Lâu cũng đưa tới còn lại 1000 rỗ nhân sâm.

Những nhân sâm này phóng tới cùng một chỗ lộ ra không nhiều, nhưng là đối với Sở Vân tới nói lại là hơn ngàn vạn thu nhập.

10 vạn bao mì ăn liền nhìn như rất nhiều, nhưng là đồng đều mở đến Thanh Thủy trong huyện, 10 người còn mua không được một bao. Huống hồ, cái này cũng chưa tính Mãn Sơn Lâu hướng cái khác thành trấn tặng hàng.

"Xem ra quay đầu thật đúng là muốn tìm mì ăn liền nhà máy nói chuyện rồi."

Nghĩ cho tới hôm nay Mãn Sơn Lâu trước nóng nảy trình độ, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Đến ban đêm, Sở Vân kiểm lại một chút linh quả thu nhập.

Từ ở hôm nay Mãn Sơn Lâu bên kia bán ra mì ăn liền nguyên nhân, lại thêm liên tục vài ngày thu mua, hôm nay Tiền quản gia thu được linh quả chỉ có hơn ba mươi. Nhìn về mặt ấy này Tiền quản gia, Sở Vân còn đơn giản tiến hành an ủi.

"Có người a?"

Ngay tại Sở Vân chuẩn bị lên tới lầu hai trở lại thể giới hiện thực thời điểm, ngoài cửa truyền đến thanh âm của một người.

Chương 63 : Hàn Nghị tới chơi

Nghe được cái thanh âm kia, Sở Vân hướng phía công phương hướng nhìn lại.

Theo vừa dứt lời, công đi tới ba người. Sở Vân khi nhìn đến dẫn đầu dáng vẻ của người kia về sau, không khỏi nhú mày.

Đến đây không phải người khác, chính là trước kia hắn đã thấy Hàn Nghị.

Cứ việc không có tiến hành xác nhận, nhưng là Sở Vân đã có thể xác định, trước đó giết chết Liễu Hà thôn lão thôn trưởng Mục Vân , khẳng định là Hàn Nghị phái người tới.

Nguyên bản Sở Vân còn không có rút ra công phu tới tìm hắn, không nghĩ tới hắn vậy mà tìm tới cửa.

"Người là..."

Đi vào lâu một đại đường, Hàn Nghị trong lúc nhất thời không có nhận ra Sở Vân. Chỉ là nhìn xem hắn có chút quen mặt, giống như trước đó ở đâu gặp qua.

"Có chuyện gì a?"

Nhìn trước mắt Hàn Nghị, Sở Vân giả bộ như không biết, nhàn nhạt mà hỏi.

Theo hắn giải, Hàn Nghị chừng quán lấy Hàn Thị Thương Hội. Mặc dù danh tự nghe vào không nhỏ, nhưng là trên thực tế thế lực cũng không lớn. Bằng không mà nói, hắn cũng không có khả năng tự mình dẫn người đi đã ngoại những thôn kia thu mua vật tư.

Không qua sau lưng của hắn vô cùng có khả năng có Tụ Bảo Các duy trì, bằng không mà nói trước đó một lần kia cũng không có khả năng đánh ra hai tên Bạch Ngân cấp võ giả tới tìm hắn.

Lúc này Sở Vân không biết Hàn Nghị sau lưng hai người đàn ông tuổi trung niên là thực lực gì, bất quá trọng yếu nhất , vẫn là phải xác minh hắn ý đồ đến.

"Người chính là nhà này ba xá đường phường quỳ?"

Nhìn một chút Sở Vân, Hàn Nghị luôn cảm giác trước đó ở nơi nào gặp qua người này. Bất quá nghĩ đến chuyện này tới mục đích, liền trực tiếp hỏi.

"Chính là, có chuyện gì a?"

Nhẹ gật đầu, Sở Vân thần thái bình tĩnh nói.

Hắn đã đáp ứng Mục Vân muốn báo thù cho hắn, cứ việc nơi này là dị giới, nhưng là Sở Vân nói qua sự tình, liền nhất định phải làm đến.

Chỉ là giết chết Mục Vân chính là Bạch Ngân cấp võ giả, lấy hiện tại Sở Vân tới nói còn không phải là đối thủ. Mà trước mắt Hàn Nghị Sở Vân tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua, nhưng là đánh cỏ động rắn cũng không phải là lựa chọn sáng suốt. Vừa vặn hôm nay Hàn Nghị tìm tới cửa, Sở Vân chuẩn bị yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Nơi này nói chuyện không phải quá thuận tiện, có thể hay không mượn một bước nói chuyện?"

Nhìn một chút Sở Vân bên cạnh Tiền quán gia, Hàn Nghị mở miệng nói ra.

"Tiền quán gia, người trước tạm lên lầu một cái."

Kéo qua một cái ghế ngồi xuống, Sở Vân hướng phía Tiền quán gia nói ra.

Nhìn thấy Sở Vân động tác, không có mời hắn tọa hạ ý tứ, Hàn Nghị khẽ nhú mày. Nhưng là nghĩ đến lần này tới mục đích, vẫn là đem nội tâm nộ khí đè ép xuống. Ở bên cạnh tìm cái ghế, ngồi ở Sở Vân đối diện.

"Tự giới thiệu mình một chút, ta là thành ** thị thương hội phường quỳ Hàn Nghị, không biết tiểu huynh đệ họ gì?"

Cứ việc trong lòng mười phần khó chịu, nhưng là Hàn Nghị vẫn là đơn giản làm tự giới thiệu.

"Sở Thiên!"

Đã Hàn Nghị không có nhận ra hấn, Sở Vân liền chuẩn bị cùng hấn chơi tới cùng.

"Nguyên lai là Sở chương quý." Nghe Sở Vân, Hàn Nghị cười nói ra: "Mạo muội hỏi một chút, Sở chương quý phải chăng cùng cái kia Mãn Sơn Lâu có hợp tác?"

Nguyên vốn còn muốn hàn huyên vài câu, nhưng là Hàn Nghị nhìn thấy Sở Vân một bộ không yên lòng bộ dáng, do dự một chút, vẫn là đem mục đích của chuyến này nói ra.

Đến rồi!

Nghe Hàn Nghị, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Hấn cùng Mãn Sơn Lâu tiến tạo thuận lợi mặt giao dịch, mặc dù nhìn như bí ẩn. Nhưng là Sở Vân chính mình đều biết, cái này có lẽ cũng không phải là cái gì đại bí mật.

Duy nhất một lần 10 xe ngựa vận hàng lượng, chỉ cần hỏi có người liền có thể phân tích đạt được, mì ăn liền là Sở Vân bên này cung cấp.

Nhưng là đây cũng là không có biện pháp sự tình, Sở Vân trừ vật giới chỉ dung lượng có hạn. Cho dù là vừa mua cái này, duy nhất một lần cũng vô pháp chứa đựng nhiều như vậy mì ăn liền. Mọi thứ có được tất có mất, điểm này hấn nên cũng biết.

Nhưng là đã muốn kiếm tiền, liền không có cái gì bó tay bó chân sự tình. Điểm này vô luận là tại dị giới vẫn là thế giới hiện thực, đều là nhất trí.

Tiền tài không để ra ngoài đạo lý ai cũng biết, Sở Vân cũng không có đi đầy đường cầm mì ăn liền đi bán, cố kỵ liền là điểm này. Nhưng là tục ngữ nói trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, cho dù là một số thời khắc làm được lại bí ẩn, cũng là có lỗ thủng. Cùng nó làm tốt như thế nào bí ẩn, không bằng trong thời gian ngắn nhất tăng thực lực lên. Chỉ cần thực lực đạt đến trình độ nhất định, cho dù người khác biết hấn có đồ tốt, cũng là không dám nhúng chàm.

Cái này giống thế giới hiện thực đồng dạng, rất nhiều người đều biết phú hào trên bảng xếp hạng mặt người có tiền. Vậy thì thế nào, ai sẽ đi dám tìm bọn hấn gây chuyện đâu?

Hiện tại Sở Vân chênh lệch chính là thực lực, chỉ cần hấn thực lực đạt tới trình độ nhất định, đừng nói là mì ăn liền, cho dù là để người ta biết hấn có được có thể tăng lên pháp lực cả phê lại như thế nào.

"Là có chút ít sinh ý."

Nhìn trước mắt Hàn Nghị, Sở Vân thân nhiên nói.

Cứ việc cùng cái này Hàn Nghị không có gì tiếp xúc, nhưng là bằng vào đơn giản hiểu rõ, Sở Vân liền biết đại khái hấn là một cái dạng gì người.

Cái kia chính là hám lợi, vừa thấy được có lợi nhuận liền hướng phía trước người. Từ trước đó Liễu Hà thôn bên trong hiểu được đến hấn hỏi đoái vật liệu hành vi, liền có thể nhìn ra được.

"Nhìn trước khi đến có người buổi tối tới qua nơi này, mười phần chín là cái này Hàn Nghị làm."

Giờ này khắc này, đột nhiên nghĩ đến trước mấy ngày lâu hai dấu chân, không khỏi cùng trước mắt Hàn Nghị liên hệ đến cùng một chỗ.

"Ta nhìn tiểu huynh đệ là cái sáng khoái người, vậy ta liền khai môn kiến sơn nói đi." Nghe Sở Vân, Hàn Nghị con mắt đi lòng vòng, tiếp lấy nói ra: "Ta muốn cùng người nói chuyện mì ăn liền sinh ý."

Sở Vân suy đoán không giả, trước đó đi vào ba xá đường lâu hai người, đích thật là Hàn Nghị phái ra.

Nguyên bản Sở Vân bên này thu mua linh quả mặc dù không phải cái đại sự gì, nhưng là chỉ cần là có chút năng lực người, đều là biết đến.

Chỉ bất quá linh quả vật này cũng không phải là cái gì hiếm có chơi ứng, khi biết tin tức này về sau những người kia chỉ là kinh ngạc tại Sở Vân muốn một tòa như thế lớn lâu gỗ chỉ là vì thu mua linh quả.

Cứ như vậy, Thanh Thủy huyện mấy cái thế lực lớn liền đối với Sở Vân hứng thú không lớn. Bất quá Hàn Nghị bên kia, thế nhưng là một mực chú ý nơi này. Dù sao việc buôn bán của hấn cũng không lớn, Thanh Thủy huyện đột nhiên xuất hiện một cái ba xá đường, để Hàn Nghị không thể không lưu ý.

Kế tiếp Mãn Sơn Lâu phái ra 10 cỗ xe ngựa, liền đưa tới Hàn Nghị coi trọng.

Đến tốt cùng dạng gì vật tư, phải dùng mười cỗ xe ngựa đến vận chuyển. Tại chiếm được tin tức này thời điểm, Hàn Nghị vội vàng phái người nửa đêm đi Sở Vân bên này điều tra.

Chỉ là đáng tiếc là, trừ một chút mì ăn liền bột phấn, Hàn Nghị phái ra hai người kia cũng không có tìm được cái gì vật hữu dụng.

Nguyên bản chuyện ngày đó đã xong việc, nhưng là hôm nay Mãn Sơn Lâu bắt đầu bán ra mì ăn liền, Hàn Nghị liền tưởng đến lần trước phải đi ra người tìm tới mì ăn liền bột phân, thế là liền ngồi không yên.

Mì ăn liền sự tình khoảng chừng trong vòng một ngày, ngay tại Thanh Thủy huyện huyền não xông xao. Hiện tại cơ hồ mỗi người đều biết, Mãn Sơn Lâu xuất hiện một loại có thể bảo tồn nửa năm không xấu, dùng nước sôi một chảo liền có thể ăn mỹ vị mì sợi.

Hàn Nghị đã khẳng định mì ăn liền là Sở Văn bên này lưu thông đi ra, liền trước tiên đến nơi này.

"Ồ? Hàn chương quỹ là muốn làm sao đàm?"

Nghe Hàn Nghị ý đồ đến về sau, Sở Văn vừa cười vừa nói. Cùng lúc đó, trong mắt của hắn hiện lên một vòng tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64 : Ý đồ

Nhìn thấy ngồi tại đối diện Hàn Nghị đáng vẻ, Sở Văn liền biết hắn lúc này vội vàng tâm thái.

Căn cứ Mãn Sơn Lâu tiêu thụ tốc độ, hôm nay vөн vẹn thời gian một ngày, chỉ sợ ít nhất bán ra một vạn bao mì ăn liền. Cái này đại khái số lượng, là buổi chiều mang xe ngựa tới Mãn Sơn Lâu tiểu nhị nói.

Một vạn bao mì ăn liền, chính là 3 vạn cái ngân tệ. Đổi thành kim tệ cũng muốn 300 cái, số lượng này đối với Hàn Nghị tới nói, tuyệt đối không phải một số tiền nhỏ.

Ban ngày nhìn thấy Mãn Sơn Lâu trước cửa nóng nảy trắng diện, ngay lúc đó Hàn Nghị gấp đến độ đỏ bừng cả khuôn mặt. Giờ này khắc này có thể ổn quyết tâm thái ngồi nói chuyện với Sở Văn, đã là không tệ.

"Ta muốn hỏi một chút, Sở lão đệ cái này mì ăn liền là từ đâu tới?"

Nhìn xem Sở Văn tuổi không lớn lắm, Hàn Nghị trực tiếp mở miệng hỏi.

Đây là hắn chuyện quan tâm nhất, nếu như có thể nắm giữ mì ăn liền nơi phát ra, đối với hắn như vậy tới nói thời gian thiên đại hảo sự.

Mà nghe Hàn Nghị lời nói về sau, Sở Văn hận không thể một cái ma pháp quyền trực ném đi qua.

Cái này Hàn Nghị cũng quá tham lam, đi lên mở miệng liền hỏi mì ăn liền nơi phát ra. Cái này theo Sở Văn, trí thông minh đơn giản thấp đến hạ tuyến.

Dù là tuổi của hắn không lớn, nhưng là loại lời này vô luận từ lúc nào đều là cực lớn kiêng kỵ. Trực tiếp hỏi người ta hàng hóa đầu nguồn, là tức là không lễ phép.

Cái này liền như là tại trong thế giới hiện thực, một quán cơm độc nhất vô nhị đồ ăn ăn thật ngon, một người đi lên liền đến bếp sau hỏi đầu bếp món ăn này cách làm là giống nhau.

Vөн vẹn từ Hàn Nghị một câu, Sở Văn liền có thể nhìn ra được hắn tham lam. Giống như vậy người làm sao có thể sống đến bây giờ, là Sở Văn mười phần kinh ngạc.

"Người luôn luôn muốn ăn cơm, đã có nhu cầu, có nhiều thứ tự nhiên sẽ xuất hiện."

Nhìn xem Hàn Nghị có chút bức thiết ánh mắt, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Nghe Sở Văn, Hàn Nghị trong lòng cảm giác nặng nề. Vốn cho là nhìn đối phương tuổi trẻ, có thể hay không từ Sở Văn miệng bên trong bộ chút nói ra tới. Nhưng là nghe xong Sở Văn, hắn liền biết mình cả nghĩ quá rồi.

"Ta muốn hỏi hỏi Sở lão đệ, cái này mì ăn liền có thể hay không phóng tới ta cái kia một chút ra bán?"

Đã lời nói không có bộ thành, Hàn Nghị liền đem mục đích của chuyến này nói ra.

Mãn Sơn Lâu cả ngày hôm nay lượng tiêu thụ để hán đồ mất sau khi, Hàn Nghị là cỡ nào bức thiết hi vọng số tiền này nhét vào hán trong túi. Một ngày mấy trăm kim tệ, một tháng liền là hơn vạn kim tệ. Ngẫm lại nhiều như vậy tiền, Hàn Nghị chỉ sợ thậm chí đi ngủ đều ngủ không được.

"Ta chỗ này không nhỏ, nhân viên tùy thời đều có thể tìm. Bên này vừa vặn sát bên thị trường, người lưu lượng tựa hồ cũng có thể."

Sở Vân không có trực tiếp trả lời Hàn Nghị, mà là nói lời như vậy.

Sở Vân lời nói rất đơn giản sáng tỏ, ý tứ chính là ta chỗ này cũng đủ lớn, địa điểm lại tốt. Nếu là nghĩ bán mì ăn liền, ta vì cái gì không mình bán, lại muốn hợp tác với người?

Nghe Sở Vân, Hàn Nghị nhú chặt mày lên.

Nguyên bản nhìn xem Sở Vân tuổi không lớn lắm muốn hưởng điểm tiện nghi, nhưng là không nghĩ tới đối phương nói chuyện giọt nước không lọt, hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn.

"Sở lão đệ cái này cũng không đồng dạng." Nhìn trước mắt Sở Vân, Hàn Nghị mở miệng nói ra: "Sau lưng ta có được Tụ Bảo Các, nếu như Sở lão đệ có thể hợp tác với ta, bằng vào chúng ta Tụ Bảo Các mạch lạc, người mì ăn liền tự nhiên không lo nguồn tiêu thụ."

Hàn Nghị nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn đem lá bài tẩy của mình nói ra.

Trước đó Sở Vân nói không sai, muốn là chính hắn ở chỗ này bán mì ăn liền, lượng tiêu thụ sẽ không quá kém. Hàn Nghị ở gấp sau khi, liền đem hậu trường dõng đi ra.

Tụ Bảo Các là Thanh Thủy huyện tam đại thế lực một trong, giống như Mãn Sơn Lâu, lực ảnh hưởng rất lớn.

Chẳng những là Thanh Thủy huyện, tại toàn bộ Thiên Nguyên Đại Lục bên trong, chỉ cần có thành trì, cơ hồ liền có Tụ Bảo Các cái bóng. Hàn Nghị đem hán khiêng ra đến, không thể nghi ngờ là vì chắn nhiếp một cái Sở Vân.

Quả nhiên tới.

Nghe Hàn Nghị, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Trước đó hắn liền nghe qua Giang Lăng nói Hàn Nghị cùng Tụ Bảo Các có quan hệ, nhưng nhìn bây giờ đối phương tùy tiện liền đem Tụ Bảo Các dõng đi ra, quan hệ hiển nhiên rất gần.

Nếu như không có trước đó Liễu Hà thôn sự tình, Sở Vân có lẽ sẽ cùng đối phương hợp tác. Nhưng là trải qua nhiều như vậy kiến thức, Sở Vân đối Hàn Nghị cùng Tụ Bảo Các ấn tượng đã hạ xuống thấp nhất.

Vén vén bởi vì làm một điểm muối ăn, liền có thể phái người không xa mấy chục dặm đường chạy đến Liễu Hà thôn tìm hắn. Tại tìm không được hắn về sau, vậy mà ra tay giết người.

Hiện tại biết hắn cùng Mãn Sơn Lâu có hợp tác về sau, lúc nửa đêm len lén phái người tới điều tra.

Những này sở tác sở vi, đều là để cho người ta khinh thường.

Mà Mãn Sơn Lâu không giống, khi biết Sở Vân có được muối tinh cùng mì ăn liền về sau, chẳng những không có chiếm hữu ý tứ, ngược lại chủ động thẳng thắn hợp tác. Cứ như vậy, rõ ràng nhìn ra hai phe thái độ.

Trừ phi Sở Vân là kẻ ngu, mới có thể cùng Hàn Nghị cùng Tụ Bảo Các hợp tác. Nói như vậy, chân chính lợi ích đến thời điểm, chỉ sợ vài phút trở mặt cũng khó nói.

"Ta hiện tại đã đem mì ăn liền toàn quyền giao cho Mãn Sơn Lâu bán ra, dư thừa hàng tạm thời cũng không có."

Giang tay ra, Sở Vân thần nhiên nói.

Hiện tại không có cho thấy thân phận, Hàn Nghị còn không có nhận ra hắn. Sở Vân muốn biết, đối phương ranh giới cuối cùng đến tột cùng là cái gì.

"Sở lão đệ nói đùa, mì ăn liền vật này chỉ cần biết rằng phương pháp, nhất định sẽ trả có." Con mắt đi lòng vòng, Hàn Nghị mở miệng nói ra: "Nếu như Sở lão đệ có thể cùng ta còn có Tụ Bảo Các hợp tác, lợi nhuận phương diện người không cần lo lắng nhiều."

Trước đó Hàn Nghị cũng phái người tại Mãn Sơn Lâu bên kia mua qua mì ăn liền, mặc dù không biết phương pháp luyện chế, nhưng là một chút liền biết là đại lượng chế tác đồ vật. Hắn không biết Sở Vân nói lời là chân chính là giả, nhưng vẫn là ném ra mồi nhử.

Từ Mãn Sơn Lâu bán ra mì ăn liền tới nói, Hàn Nghị liền biết một bao ít nhất lợi nhuận là 1 ngân tệ. Dạng này tính đến, mỗi ngày dựa theo hiện tại lượng tiêu thụ cũng có 100 cái kim tệ.

Đây chính là 100 cái kim tệ! Hiện tại Hàn Nghị mỗi tháng thu nhập bất quá mấy trăm cái kim tệ. Dạng này lợi nhuận, để hán đồ mất không thôi.

"Nếu là hợp tác, cũng không phải là không được ."

Nhìn xem Hàn Nghị một mặt đáng vẻ lo lắng, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Hiện tại là tại Thanh Thủy huyện, mà hẳn hiện tại cùng Mãn Sơn Lâu có hợp tác, Hàn Nghị tuy tiện không dám như thế nào. Nhưng là cho dù dạng này, mình biết mình hợp tác với Mãn Sơn Lâu, nửa đêm còn phải người tới tìm hiểu, có thể nghĩ người này hiểm ác trình độ.

"Ồ? Có yêu cầu gì người cứ việc nói, chỉ cần có thể đem mì ăn liền cho chúng ta bán ra, có điều kiện lời nói chúng ta cũng là có thể nói."

Nghe ra Sở Văn có nhả ra ý tứ, hàm nghĩa đại hỉ, vội vàng nói.

Tình huống hiện tại rõ ràng, ai có hàng ai liền kiếm tiền. Mì ăn liền Hàn Nghị cũng ăn, tự nhận là loại kia phối liệu trong thời gian ngắn là không cách nào có người mô phỏng .

Hiện tại nếu là có nguồn cung cấp, chẳng những có thể kiếm tiền, còn tới một mức độ nào đó có thể khắc chế một cái Mãn Sơn Lâu. Mà tại thúc thúc của hắn trước mặt, Hàn Nghị cũng sẽ càng có mặt mũi.

"Rất đơn giản, hợp tác có thể, ba cái ngân tệ một bao, trước khoản sau hàng."

Nhìn vẻ mặt ngạc nhiên Hàn Nghị, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65 : Chính là cái này giá

"Người là tại cùng ta nói đùa a?"

Nghe Sở Văn, Hàn Nghị 'Đề' một cái đứng lên, lớn tiếng nói.

Giờ này khắc này, sắc mặt của hắn đỏ bừng, mặt mũi tràn đầy tức giận. Nhìn về phía Sở Văn ánh mắt hung tợn, tựa hồ là muốn ăn thịt người.

3 cái ngân tệ giá cả, cùng Mãn Sơn Lâu bán ra mì ăn liền giá cả đồng dạng. Kể từ đó, theo Hàn Nghị cùng chơi hắn đồng dạng không có gì khác biệt.

"Hàng của ta vốn cũng không nhiều, nếu như người nếu mà muốn, chính là cái giá tiền này."

Nhìn xem Hàn Nghị đáng vẻ, Sở Văn thản nhiên nói.

Hắn nguyên bản liền không khả năng cùng đối phương hợp tác, đừng nói là Mãn Sơn Lâu bên kia, vèn vèn Hàn Nghị trước đó những cái kia sở tác sở vì, Sở Văn liền căn bản không có khả năng cùng hắn làm bạn. Sở dĩ trò chuyện lâu như vậy, liền là muốn nhìn một chút sự chịu đựng của hắn như thế nào.

"Tiểu tử, chúng ta chương quỹ cùng người đàm là nể mặt người, không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Giờ này khắc này, Hàn Nghị sau lưng một người trung niên nam tử hung hãn nói.

Nghe người kia lời nói, Hàn Nghị không nói tiếng nào, mà là một mặt nộ khí nhìn xem Sở Văn. Rất hiển nhiên, phía sau hắn hộ vệ lời nói, đúng là hắn muốn nói.

"Lời nói đã đến nước này, muốn mua liền mua, không muốn mua ta cũng không miễn cưỡng."

Nhìn vẻ mặt tức giận Hàn Nghị, Sở Văn vẫn như cũ mặt không thay đổi nói ra.

"Muốn chết!"

Nhìn thoáng qua Hàn Nghị, phía sau hắn tên hộ vệ kia hét lớn một tiếng. Sau một khắc rút ra bên hông trường đao, liền phải hướng Sở Văn xông lại.

Thanh Đồng cấp vô giả!

Nhìn thấy đối phương bá đạo tốc độ, Sở Vân lập tức liền nhìn ra thực lực của đối phương. Hàn Nghị sau lưng cái này tên hộ vệ, tuyệt đối là cái Thanh Đồng cấp võ giả.

"Làm càn! ! !"

Nhìn thấy đối phương bá đạo, Sở Vân không nhúc nhích tí nào, hét lớn một tiếng. Sau một khắc, một cái ma pháp quyền trực ra hiện trên tay hắn.

Đem ma pháp quyền trực xé mở, chỉ gặp vô số hỏa cầu xuất hiện tại Sở Vân trước người.

"Chường quỷ cẩn thận!"

Nhìn thấy này cảnh tượng, Hàn Nghị sau lưng một cái khác hộ vệ hét lớn một tiếng, vội vàng dắt lấy Hàn Nghị hướng về sau mãnh liệt vọt. Mà trước đó muốn xông lên cái kia tên hộ vệ cũng là giết này cả mình, vội vàng lui lại.

"Bạch Ngân cấp ma pháp! Ngươi... Ta biết ngươi là ai! ! !"

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Hàn Nghị kinh hãi sau khi, lập tức nhớ tới tới một người.

Trách không được trước mắt Sở Vân nhìn xem quen thuộc như thế, tựa hồ trước đó ở nơi nào nhìn thấy. Bây giờ thấy Sở Vân biểu hiện ra cái này liên hoàn hỏa cầu, Hàn Nghị mới nhớ tới, Sở Vân chính là trước kia hắn tại Liễu Hà thôn gặp phải cái kia gọi là Sở Vân tuổi trẻ Bạch Ngân cấp pháp sư.

Giờ này khắc này, Hàn Nghị không kịp nghĩ nhiều như vậy. Trước mắt thế nhưng là liên hoàn hỏa cầu loại này Bạch Ngân cấp ma pháp, căn bản không phải hắn loại này Thanh Đồng cấp võ giả có thể chống cự.

Sau một khắc, Hàn Nghị ngay cả lời cũng không dám nói một tiếng, vội vàng lui lại chạy trốn. Thế nhưng là Sở Vân thả ra liên hoàn hỏa cầu đã đuổi tới phía sau hắn, giờ này khắc này, hắn một gã hộ vệ ngăn tại sau lưng.

Một cái hỏa cầu đánh trúng vào hộ vệ phía sau lưng, tên hộ vệ kia quần áo trên người trong nháy mắt bốc cháy lên. Bất quá mấy người ngay cả lửa cũng không kịp dập tắt, liền mạng chạy trốn ra ngoài.

Người ngoài cửa đều sợ ngây người, chỉ gặp vô số hỏa cầu từ ba xá đường trong cửa lớn bay ra. Mà chạy ở phía trước, thì là ba cái đầy bụi đất người.

"WOW, cái kia ba xá trong nội đường lại có pháp sư tồn tại." Ven đường một cái tiểu thương nhìn thấy những cái kia hỏa cầu, kinh ngạc nói.

"May mà ta trước đó đi bán linh quả không nói thêm gì, không nghĩ tới bên trong lại có pháp sư đại nhân tọa trấn." Bên cạnh một người khác nuốt một ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói lầm bầm.

"A? Đây không phải là thành bắc Hàn chương quỷ a? Chạy thế nào nhanh như vậy?" Có người nhận ra Hàn Nghị, giật mình nói.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân trở mắt nhìn đối phương chạy xa.

Cũng không phải là hắn nghĩ tùy tiện buông tha Hàn Nghị, mà là vừa rồi cái kia ma pháp rất khó khăn khống chế.

Sở Vân bản thân chỉ là Hắc Thiết cấp pháp sư, cứ việc thông qua cả phê trích phần trăm, có thể chế tạo ra Bạch Ngân cấp ma pháp quyền trực. Nhưng là chân chính thả ra thời điểm, cần rất lớn tinh lực đến khống chế ma pháp.

Vừa rồi chính là như vậy, Sở Vân cố gắng khống chế những cái kia hỏa cầu, để bọn chúng phóng tới Hàn Nghị. Nếu như không phải, bốn phía bay loạn hỏa cầu chỉ sợ muốn đem lầu gỗ nổ nát.

Cứ như vậy liền cho Hàn Nghị cơ hội chạy trốn, thừa dịp Sở Vân khống chế hỏa cầu bay hướng ra phía ngoài thời khắc, Hàn Nghị đã mang theo hộ vệ chạy rất xa.

Như nếu không phải tại hán chỗ của mình sợ có nhiều thứ bại lộ, Sở Vân vừa rồi liền trực tiếp dùng súng ngắn.

"Lần sau gặp được ngươi đừng có trách ta không khách khí!"

Nhìn xem Hàn Nghị đào tẩu phương hướng, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng. Hắn biết lúc này đuổi theo ra đi đã muộn, coi như có được Bạch Ngân cấp ma pháp quyền trực cũng không làm nên chuyện gì.

Bất quá bằng vào hôm nay biểu diễn ra ma pháp, Sở Vân biết Hàn Nghị khẳng định sẽ có cố kỵ. Tối thiểu nhất, ban đêm phái người đến dò xét chuyện như vậy là làm không được.

Giờ này khắc này, Hàn Nghị một bên chạy trước một bên trong lòng thầm mắng. Không nghĩ tới hôm nay gặp phải người là Sở Vân, nếu là sớm biết, hắn căn bản liền sẽ không như thế tùy tiện tiến đến.

Trước đó phái Bạch Ngân cấp võ giả đi Liễu Hà thôn chính là, Hàn Nghị biết Sở Vân không có khả năng không rõ ràng. Dưới loại tình huống này tất nhiên sẽ ghi hận trong lòng, nếu là sớm biết là Sở Vân, hắn khẳng định sẽ đổi một loại cách làm.

"Mẹ nó! Tiểu tử này ở đâu ra nhiều như vậy mới lạ chơi ưng."

Liên tưởng đến mì ăn liền cũng là Sở Vân, Hàn Nghị trong lòng không khỏi ghen ghét không thôi.

Trước đó muối ăn hán liền nhớ thương rất lâu, chỉ là căn cứ thúc thúc hán thuyết pháp, không cho hán hành động thiếu suy nghĩ. Không nghĩ tới bây giờ tại Thanh Thủy huyện chấn động một thời mì ăn liền, cũng là Sở Vân có.

"Tiểu tử này trên người bí mật quá nhiều, ta nhất định phải mò thấy hán, xem hán trên thân còn có cái gì bí mật."

Quay đầu nhìn một chút Sở Vân ba xá đường phương hướng, Hàn Nghị âm thầm thề.

"Đừng tưởng rằng ngươi là Bạch Ngân cấp pháp sư liền cảm thấy mình ghê gớm cỡ nào, thế giới này cường giả như mây, sớm muộn cũng có một ngày ta muốn để ngươi ngoan ngoãn đem những bí mật này giao phó đi ra."

Nghĩ đến trước đó Sở Vân thả ra Bạch Ngân cấp ma pháp, Hàn Nghị thầm nghĩ trong lòng.

"Đứng rồi! Phòng ở! Cái kia phòng ở hán là hán thuê xuống! !!"

Vừa nghĩ tới Sở Vân mướn cái kia phòng ở, Hàn Nghị nhãn tình sáng lên.

"Đi, đi theo ta!"

Khoát tay áo, Hàn Nghị mang theo hai tên hộ vệ hướng về một phương hướng chạy tới.

Sau một lúc lâu, hán đi tới một chỗ đình viện.

Nơi đây đình viện ở vào thành tây một chỗ thanh nhàn địa phương, đình viện rộng lớn vô cùng. Ngoài viện loại rất nhiều không biết tên nhưng nhìn qua để cho người ta Tâm Di hoa hoa thảo thảo, xem toàn thể đi lên khí phái không thôi.

Đến đến cửa đình viện, Hàn Nghị nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Một lát sau, viện cửa mở ra, từ bên trong đi tới một cái Đình Đình thiếu nữ. Thiếu nữ dáng dấp, nhưng là hai đầu lông mày lộ ra vẻ ngạo nhiên.

"Ta là thành ** thị thương hội chương quỹ Hàn Nghị, xin hỏi công tử ở nhà a?"

Nhìn thấy người thiếu nữ kia hàn ý không dám chút nào lãnh đạm, khách khí mà hỏi.

"Vào đi!"

Thiếu nữ đánh giá Hàn Nghị một chút, sau đó mở miệng nói ra.

"Hừ hừ Sở Vân, ngươi dám dùng ma pháp đánh ta, ta liền phải ngươi không được an bình."

Nghe thiếu nữ, Hàn Nghị trong lòng âm thầm đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66 : Xin giúp đỡ

"Hai người các ngươi tại cửa ra vào chờ, ta đi một chút sẽ trở lại."

Quay đầu nhìn thoáng qua theo sau lưng hai tên hộ vệ, Hàn Nghị mở miệng phân phó nói.

Sau một khắc, hán theo người thiếu nữ kia đi vào đình trong nội viện.

Vừa tiến vào đến sân vườn bên trong rộng mở trong sáng, cầu nhỏ nước chảy, màu xanh biếc dạt dào. Có thể tại cái này Thanh Thủy trong huyện ưng có như thế nơi ở người, xem xét thân phận liền không thấp.

Thiếu nữ mang theo Hàn Nghị xuyên qua một tòa cầu nhỏ, đi tới một tòa nhà gỗ trước.

"Công tử, chi phí Hàn Thị Thương Hội Hàn chương quỹ trước tới bãi phòng."

Đi vào trước cửa nhà gỗ, thiếu nữ nhẹ nói nói.

"Để hán vào đi!"

Trong nhà gỗ, truyền đến một cái tuổi trẻ nam tử thanh âm.

Sau một khắc, thiếu nữ đem cửa phòng đẩy ra, dùng tay làm dấu mời.

Hàn Nghị vội vàng đi vào trong nhà gỗ, chỉ gặp trong phòng một cái thân mặc áo trắng nam tử trẻ tuổi chính ngồi ở chỗ đó. Nhìn thấy Hàn Nghị tiến đến, nam tử trẻ tuổi đem quyển sách trong tay buông xuống.

"Gặp qua Lạc công tử!"

Đi vào nam tử trẻ tuổi trước, Hàn Nghị có chút thi lễ, cung kính nói.

Rất hiển nhiên, trước mắt nam tử trẻ tuổi thân phận muốn cao hơn nhiều hán, nếu không tuổi tác chênh lệch gần như gấp đôi, Hàn Nghị cũng không thể khách khí như thế.

"Hàn chương quỹ thế nhưng là hồi lâu không thấy, hôm nay đến ta phủ thượng có gì muốn làm?"

Ngẩng đầu nhìn một chút Hàn Nghị, nam tử trẻ tuổi mở miệng nói ra.

Nếu như lúc này Sở Vân ở đây, tất nhiên sẽ nhận ra nam tử trẻ tuổi này. Người này không là người khác, chính là trước kia hán tại Liễu Hà thôn thấy qua cái kia Lạc Dương.

Muốn nói Lạc Dương cùng Hàn Nghị ít nhiều có chút giao tình, nó nguyên nhân liền là mẹ của hán cùng mẫu thân của Hàn Nghị cái kia một đời nhiều ít trò diễn thân thích. Chỉ là đến bọn hán đời này, không quá kết giao thôi.

"Là như vậy, Lạc công tử nhưng từng nghe nói qua mì ăn liền?"

Con mắt đi lòng vòng, Hàn Nghị mở miệng nói ra.

Mặc dù bọn hán đời trước có chút thân thích, nhưng là Hàn Nghị cũng biết, cái này căn bản liền không tính là cái gì. Mà lần này tới, hán liền trực tiếp đem mục đích của mình nói ra.

"Đây không phải là Mãn Sơn Lâu gần nhất bán cái kia mì a? Hạ nhân trước đó mua qua cho ta nếm, hương vị cũng không tệ lắm."

Nghe Hàn Nghị, Lạc Dương mở miệng nói ra.

Làm Lạc gia công tử, cái nào sợ không phải dòng chính, nhưng là nó thân phận cũng không thể khinh thường. Cái này Thanh Thủy huyện có cái gì chuyện mới mẻ vật, hạ nhân tự nhiên trước tiên đưa cho hán.

Ngay tại bên trên buổi trưa, hạ nhân liền mua về mấy bao mì ăn liền. Đang ăn qua về sau, Lạc Dương cũng là khen không dứt miệng.

Cứ việc mì ăn liền cảm giác hơi kém một chút, chiều một chút lớn tiệm cơm không cách nào so sánh được. Nhưng là nó hương vị, lại làm cho Lạc Dương sâu nhớ kỹ ở loại thức ăn này.

"Lạc công tử, không biết ngươi đối cái này mì ăn liền cảm giác không có hứng thú?"

Nghe Lạc Dương, Hàn Nghị tiếp tục thăm dò mà hỏi.

Vốn là muốn trở về mượn nhờ thúc thúc hán bên kia thế lực tìm Sở Vân báo thù, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, Hàn Nghị cuối cùng vẫn đến nơi này.

"Ngươi nói là ngươi nghĩ bán loại kia mì ăn liền? Đây chính là cùng Mãn Sơn Lâu đối nghịch, ngươi sau khi nghĩ xong qua rồi sao?" Nghe Hàn Nghị, Lạc Dương khẽ nhủ mày. Nhưng là sau đó nghĩ đến một sự kiện, cười nói ra: "Ta ngược lại thật ra quên, thúc thúc của ngươi tại Tự Bảo Các làm quan sự. Nhưng là cái này mì ăn liền xét đến cùng là Mãn Sơn Lâu, đầu tiên tại nguồn cung cấp bên trên ngươi liền không có ưu thế gì."

Làm Lạc gia công tử, Lạc Dương đối với Hàn Nghị nói tới cái này chút kinh doanh tự nhiên không để vào mắt. Chỉ bất quá bận tâm hai nhà ít nhiều có chút giao tình, làm thiện ý nhắc nhở mà thôi.

"Lạc công tử, Mãn Sơn Lâu bán cái này mì ăn liền nhưng không phải là của mình, hàng của hán nguyên ta biết ở nơi nào."

Nhìn thấy Lạc Dương đối mì ăn liền hứng thú không lớn, Hàn Nghị ngay cả bận bịu mở miệng nói ra.

Bằng vào hần tự mình một người, khẳng định không phải là đối thủ của Sở Vân. Mà có thể hay không đem mì ăn liền đoạt tới tay, trước mắt ngoại trừ thúc thúc hần bên ngoài, còn có một người có thể giúp hần, cái kia chính là trước mắt Lạc Dương.

"Người đã có thể cầm tới nguồn cung cấp, đi bán là được."

Nghe Hàn Nghị, Lạc Dương thần nhiên nói.

Hần đối với cái này chút kinh doanh không hứng lắm, nếu không phải hiện tại nhàn rỗi không chuyện gì, cũng sẽ không cùng Hàn Nghị giảng nhiều như vậy.

"Chuyện này có chút khó giải quyết, nếu không ta sớm liền cầm xuống." Nhìn thấy Lạc Dương không có hứng thú gì, Hàn Nghị ngay cả vội vàng nói: "Mà lại chuyện này cùng Lạc công tử có chút quan hệ, hiện tại chỉ có người có thể giúp ta."

Mì ăn liền sự tình Lạc Dương không có để ở trong lòng, nhưng là đối với Hàn Nghị tới nói chính là việc đại sự. Lại thêm nghĩ đến vừa rồi Sở Vân vậy mà dùng ma pháp công kích hần, Hàn Nghị sẽ không dễ dàng bỏ qua cơ hội này.

"Ồ? Cùng ta có quan hệ?"

Nhìn trước mắt Hàn Nghị, Lạc Dương có chút ngoài ý muốn mà hỏi.

"Là như vậy, cái kia mì ăn liền cũng không phải là Mãn Sơn Lâu tất cả, mà là tại một cái gọi Sở Vân người trẻ tuổi trong tay." Hàn Nghị lúc này không dám giấu diếm, đem hần biết đến nói ra: "Chỉ là cái này Sở Vân trước đó cùng ta có chút mâu thuẫn, đồng thời thực lực không thấp, ta một người không đối phó được."

Sự tình đến trình độ này, Hàn Nghị tự nhiên biết đem sự tình giảng được càng rõ ràng đối với hần càng có lợi.

"Sở Vân?"

Nghe Hàn Nghị, Lạc Dương đột nhiên trong lòng hơi động.

"Người nói có đúng không là một người trẻ tuổi, hần là một cái pháp sư, mà lại có rất nhiều kỳ kỳ chơi ứng đây?"

Họ Sở người tại Thanh Thủy huyện bên này thế nhưng là không nhiều, nghe Hàn Nghị sau khi giới thiệu, Lạc Dương đột nhiên nhớ tới tới một người.

"Đúng, là một cái pháp sư, cũng không thấp hơn Bạch Ngân cấp. Nguyên lai ta tại Liễu Hà thôn gặp được hần, không nghĩ tới lần này hần xuất hiện tại chúng ta Thanh Thủy huyện."

Nghe được Lạc Dương tựa hồ nhận biết người này, Hàn Nghị nhú nhú mày, không biết đối phương cùng Sở Vân là quan hệ như thế nào, nhưng vẫn là đem tự mình biết nói ra.

"Quả thật là tiểu tử này! Hần vậy mà đến Thanh Thủy huyện đến rồi! !"

Nghe Hàn Nghị, Lạc Dương lập tức đứng lên.

Trước đó tại Liễu Hà thôn hần nhưng là không ít thụ Sở Vân khí, hiện tại nhớ tới, Lạc Dương trong lòng còn tức giận không thôi.

"Lạc công tử biết hần?"

Nhìn thấy Lạc Dương dáng vẻ, Hàn Nghị đại hi. Từ trong lời của đối phương hần liền có thể nghe ra Lạc Dương cùng Sở Vân quan hệ không tốt, cứ như vậy hần liền có hi vọng.

"Tiểu tử kia ý đồ xấu quá nhiều, mà lại trên người có đồng dạng rất đặc thù vũ khí. Người gặp được hần thời điểm, nhất định phải cẩn thận."

Nghĩ đến Sở Vân trước đó đã thương hộ vệ của hần, Lạc Dương chân mày cau lại.

Cho tới bây giờ hần còn không biết Sở Vân dùng vũ khí gì, lần trước từ Liễu Hà thôn sau khi trở về, đại phu từ hộ vệ trên thân lấy ra một cái kim loại vật thể. Vén vén có thể sử dụng một cái hoa âm thanh lớn nhỏ kim loại vật thể liền có thể đem một tên Thanh Đồng cấp võ giả đã thương, đây là Lạc Dương chưa từng thấy qua.

Cho tới bây giờ, nghĩ đến Lạc hi ngữ cùng Sở Vân nói lời, liền để Lạc Dương rất ghen ghét.

"Cái này ta biết, nhưng là hần hiện tại có cái tình huống cùng Lạc công tử có quan hệ."

Xem ra Lạc Dương đối cái kia Sở Vân vẫn hơi hiểu biết, Hàn Nghị thầm nghĩ trong lòng, thế là đem mục đích của chuyện này nói ra: "Cái kia Sở Vân hiện tại ở vị trí, đúng lúc là Lạc gia bất động sản."

"Ồ?"

Nghe Hàn Nghi, Lạc Dương trong lòng hơi động.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67 : Thăng cấp Thanh Đồng cấp pháp sư

"Chường quỹ, bọn hắn đi rồi?"

Ngay tại Hàn Nghi bọn hắn chạy về sau, Tiền quân gia từ trên lầu đi xuống. Đi vào Sở Vân trước mặt, mở miệng nói ra.

"Ừm, nghĩ đến chiếm tiện nghi, bị ta đuổi chạy."

Lúc này người ngoài cửa bầy đã tán đi, Sở Vân xoay người, thản nhiên nói.

Nguyên bản hắn thật đúng là không muốn đơn giản buông tha cái kia Hàn Nghi, chỉ bất quá bây giờ hắn thân ở mình trong lầu. Bên ngoài người không có phận sự quá nhiều, Sở Vân không muốn sử dụng súng ngắn đến bại lộ bí mật của mình. Chỉ bất quá không nghĩ tới chính là, từ với mình đối Bạch Ngân cấp ma pháp năng lực chừng không không đủ, mà bị đối phương chạy mất.

"Nguyên lai chường quỹ vẫn là cái pháp sư đại nhân."

Nhìn xem công bị hỏa cầu đốt qua dấu vết lưu lại, Tiền quân gia có chút kinh ngạc nói.

"Cái này không có gì, ta lên lầu có chút việc, phía dưới người đơn giản quét dọn một chút đi."

Lưu lại một câu, Sở Vân liền đi tới lầu hai.

Đi vào gian phòng của mình, Sở Vân từ bên trong không gian trữ vật xuất ra một túi cà phê. Đốt lên nước về sau, cho mình vọt lên một chén.

Cà phê chỉ có tại dị giới bên này uống mới có thể tăng lên pháp lực, Sở Vân không biết là nguyên nhân gì. Nhưng là chỉ cần có thể đạt được tăng lên, hắn mới không ngại là tại bên nào hữu hiệu.

Chỉ bất quá cái này cà phê Sở Vân cho tới bây giờ đều là đặt ở trữ vật giới chỉ bên trong, chỉ có tự mình một người thời điểm mới có thể lấy ra. Trên một điểm này, Sở Vân kiên quyết sẽ không chủ quan.

Cà phê cứ việc hữu hiệu, nhưng là Sở Vân thể nội pháp lực đoàn dung lượng tựa hồ là có hạn. Mỗi một lần tại dị giới uống cà phê thời điểm, thể nội pháp lực đoàn chỉ là tăng lên một điểm. Nhưng là tại lớn cảnh giới bên trên, cũng không có cái gì tăng lên.

Bất quá cứ việc dạng này, Sở Vân đã rất thỏa mãn. Thông qua quyền kia ma pháp cơ sở Sở Vân biết được, một người nghĩ muốn nắm giữ ma pháp áo nghĩa rất khó. Tại ban sơ có thể phát giác được ma pháp nguyên tố đến thành làm một cái Hắc Thiết cấp pháp sư, chỉ ít cần một thời gian hai năm. Đây là cần thiên phú cực cao, có thể nói một ngàn người bên trong cũng không nhất định có một người có thể nắm giữ ma pháp áo nghĩa.

Mà Sở Vân chỉ bất quá uống một ly cà phê về sau, liền trở thành Hắc Thiết cấp pháp sư, có thể nói là dụng đại vận.

Mà pháp sư tăng lên đối với võ giả tới nói càng thêm khó khăn, cái này liền có chút giống trong thể giới hiện thực lao động chân tay cùng lao động trí óc đồng dạng. Thường thường lao động trí óc nhìn như nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế có lúc càng thêm khó khăn.

Một cái Hắc Thiết cấp pháp sư nghĩ muốn tăng lên đến Thanh Đồng cấp, thường thường cần mấy năm. Mà thiên tư kém một chút, mười năm trở lên cũng là có khả năng.

Đây cũng chính là vì cái gì lúc trước những người kia ngộ nhận là Sở Vân là Bạch Ngân cấp pháp sư mà cảm thấy khiếp sợ nguyên nhân, nghĩ muốn tăng lên đến Bạch Ngân cấp pháp sư càng thêm khó khăn. Thường thường đẳng cấp này pháp sư đều đã là trung niên, thậm chí là lão niên.

Mà Sở Vân chỉ bất quá 20 tuổi, tại cái tuổi này nếu như trở thành Bạch Ngân cấp pháp sư, quả thực là nghịch thiên thiên tài.

Ngay tại Sở Vân uống xong cái này ly cà phê về sau, thể nội có dị thường biến hóa.

Đi vắng cả phê uống sau đó, sinh ra pháp lực thuận thân thể một mực hướng chảy bụng dưới pháp lực đoàn bên trong. Cùng nguyên bản pháp lực hòa làm một thể, pháp lực đoàn sẽ tăng lớn hơn một chút.

Nhưng là lần này cả phê uống sau đó, Sở Văn cảm giác được luồng khí kia bay thẳng hướng thể nội pháp lực đoàn. Mà tại cái kia cổ pháp lực trùng kích vào, thể nội pháp lực đoàn tựa hồ vận chuyển.

Pháp lực đoàn vận chuyển tốc độ không nhanh, nhưng là có thể bị Sở Văn rõ ràng phát giác được. Tại pháp lực đoàn vận chuyển thời điểm, sinh ra một loại cảm giác. Tựa như là vô số cái sinh động nguyên tố, tại thể nội không ngừng nhón nháo.

Oanh!!

Ngay lúc này, Sở Văn cảm giác được thể nội một trận oanh minh. Mà sau một khắc, đoàn kia pháp lực đoàn cơ hồ biến lớn gấp đôi.

Nguyên bản Sở Văn chỉ có thể cảm giác được thể nội yếu ớt ma pháp ba động, mà giờ này khắc này ma pháp ba động càng thêm sinh động. Cùng lúc đó, Sở Văn cảm giác được năng lực cảm giác của mình càng thêm mạnh lớn. Ngoài cửa sổ ve kêu cùng tiếng chim hót, cũng muốn so trước đó càng thêm rõ ràng. Hẳn thậm chí có thể nghe được dưới lầu trên đường phố mọi người trò chuyện âm thanh, cùng nơi xa phiên chợ bên trong tiểu thương tiếng rao hàng.

Thanh Đồng cấp pháp sư!!

Sở Văn có thể rõ ràng cảm nhận được, mình bây giờ đã là một tên Thanh Đồng cấp pháp sư. Loại cảm giác này cùng nguyên lai hoàn toàn không giống, hẳn thậm chí có thể cảm giác được trong không khí một chút ma pháp nguyên tố.

Trước đó Sở Văn nhớ kỹ một chút Thanh Đồng cấp pháp sư chú ngữ, sau một khắc, Sở Văn mặc đọc chú ngữ, sau đó chậm rãi nâng tay phải lên.

Một hơi về sau, trên tay đột nhiên trở nên có chút mơ hồ. Trong không khí không duyên cớ xuất hiện vô số giọt nước, sau một khắc, những cái kia giọt nước ngưng tập hợp một chỗ, kết thành một cái băng trụ. Tại Sở Văn không hề chú ý, băng trụ bay ra, dính đi vào trong phòng một cái trên cây cột.

Song hệ ma pháp!!

Sở Văn hơi có chút kinh ngạc, nguyên bản hẳn chỉ bất quá thử một chút, kết quả không nghĩ tới thật sự có thể phát ra Thủy hệ ma pháp.

Tại dị giới phần lớn pháp sư chỉ có thể sử dụng đơn một loại ma pháp, chỉ có số ít có thể tu luyện hai hệ thậm chí đa hệ.

Nhưng là giống như là trong khắc ma pháp, là không cách nào tiến hành tu luyện. Thủy hệ cùng Hỏa hệ chính là như vậy, các pháp sư không cách nào tại thể nội đồng thời cất giữ hai loại ma pháp nguyên tố.

Sẽ băng sẽ lửa, cái này khiến Sở Văn chính mình đều cảm thấy kinh ngạc.

Vì chứng thực ý nghĩ của mình, Sở Văn lần nữa mặc niệm một cái Thổ hệ Thanh Đồng cấp ma pháp.

Sau một khắc, một đạo tường đất tại Sở Văn xuất hiện trước mặt. Nhìn xem cái kia đạo không cao tường đất, Sở Văn lông mày giương lên.

Điện hệ... Một đạo thiểm điện trống rỗng xuất hiện..

Sở Văn thử nghiệm mặc niệm ra cơ sở trong sách ma pháp mấy cái Thanh Đồng cấp pháp sư có thể thả ra ma pháp chú ngữ, mà tại niệm xong chú ngữ về sau, tương ứng ma pháp toàn bị phóng xuất ra.

Toàn hệ pháp sư!!

Sở Văn có chút khó tin, không nghĩ tới mình có thể trở thành trong truyền thuyết toàn hệ pháp sư.

"Hẳn là cả phê mang tới pháp lực, có thể dùng đến phóng thích tất cả chi hệ ma pháp?"

Giờ này khắc này, Sở Văn chỉ có thể như thế lý giải. Cái kia chính là trong cả phê pháp lực nguyên tố, là loại kia toàn hệ.

Có kết quả này, để Sở Văn mừng rỡ không thôi. Có thể phóng thích toàn hệ ma pháp, sự giúp đỡ dành cho hẳn quá lớn.

"Xem ra tại dị giới cả phê thật là cái thứ tốt, sinh ra ma pháp chẳng những là toàn hệ, mà lại phóng thích cấp tốc. Nguyên bản muốn tốt mấy hơi thờ mới có thể thả ra ma pháp, hiện tại chỉ dùng một hơi liền có thể hoàn thành." Nghĩ đến cả phê chỗ tốt, Sở Văn biết nhất định phải càng thêm giữ bí mật.

Mà nguyên bản dùng Hắc Thiết cấp ma pháp quyền trực liền có thể phóng xuất ra Bạch Ngân cấp ma pháp, hiện tại hẳn đã là Thanh Đồng cấp pháp sư. Nếu là chế tác được Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trực, uy lực như thế nào, Sở Văn có chút bức thiết.

Chỉ là lúc trước hẳn tại ma pháp trong cửa hàng mua sắm trong sách chỉ có Hắc Thiết cấp ma pháp quyền trực về phương pháp, mà dưới mắt sắc trời đã tối. Muốn mua cao cấp hơn sách, xem ra phải chờ tới ngày mai.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Sở Văn thật sớm liền chuẩn bị xuất phát đi ma pháp trong cửa hàng mua sách. Hẳn muốn chứng thực một chút, dùng cả phê

đến về ra Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trực uy lực là như thế nào.

"Chương quỹ, có người tìm."

Ngay tại Sở Vân sắp lúc xuống lầu, Tiền quản gia đi tới lầu hai. Nhìn thấy Sở Vân về sau, mở miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68 : Đổi ý

Có người tìm?

Nghe Tiền chương quỹ, Sở Vân khẽ nhú mày.

Hắn tại Thanh Thủy huyện cũng không nhận ra người nào, ngoại trừ Mãn Sơn Lâu người, hắn không biết còn có ai sẽ tìm đến hắn.

"Biết, ngay lập tức đi xuống."

Nhưng Sở Vân vẫn gật đầu, đối Tiền quản gia nói ra.

Tại Tiền quản gia xuống lầu về sau, Sở Vân đem súng lục cùng mấy cái ma pháp quyền trực từ trong trữ vật không gian xuất ra, bỏ vào túi áo bên trong.

Trải qua trước đó Hàn Nghị sự tình, Sở Vân đã quyết định đem súng lục cùng ma pháp quyền trực mang theo trong người. Nếu như gặp phải cái gì tình huống khẩn cấp, có thể trước tiên sử dụng.

Sau đó, Sở Vân từ lầu hai đi xuống.

Lầu một trong đại sảnh đứng đầy một người trung niên nam tử, nhìn thấy người tới, Sở Vân lông mày giật giật.

Người đến không là người khác, đúng là hắn trước đó muốn tìm phòng ở thời điểm cái kia người môi giới chương quỹ. Chỉ là Sở Vân không biết hiện tại hắn tìm đến mình cần làm chuyện gì, dù sao hắn muốn phòng ở không có mấy ngày, xa không tới giao tiền thuê nhà thời điểm.

"Sở chương quỹ ngài đã tới, ta cái này có chút việc nghĩ thương lượng với ngài một cái."

Nhìn thấy Sở Vân xuống tới, người môi giới chương quỹ tiến đến Sở Vân trước mặt, nhỏ giọng nói.

"Có chuyện gì nói thẳng là được."

Nghe rằng Hành chương quỹ, Sở Vân trong lòng hơi động một chút.

Lúc này đối phương về mặt mang theo một tia áy náy, Sở Vân không biết hắn đây là ý gì.

"Cái kia... Sở chương quỹ cái phòng này có thể hay không không thuê?"

Nhìn trước mắt Sở Vân, rằng Hành chương quỹ có chút áy náy mà hỏi.

"Không thuê? Dựa vào cái gì?"

Nghe rằng Hành chương quỹ, Sở Vân cau mày hỏi.

Trước đó tại muốn cái này lầu gỗ thời điểm đối phương thế nhưng là vỗ bộ ngực nói, cái này lầu gỗ đã rất lâu không ai thuê. Sở Vân không nghĩ tới lúc này mới không có qua mấy ngày, rằng Hành chương quỹ lại có thể nói lời như vậy.

Lầu gỗ tiền thuê là hai cái kim tệ một tháng, nơi này cứ việc khoảng cách phiên chợ không xa, nhưng là xét đến cùng tại Thanh Thủy huyện cũng không phải là hết sức phồn hoa vị trí. Chung quanh ở cơ bản đều là phổ thông bách tính, nói trắng ra là liền là nghèo chỗ của người ở.

Mà hắn lựa chọn ở chỗ này, chính là vì điểm này. Thanh Thủy huyện chung quanh những cái kia trong thôn lạc thường cách một đoạn thời gian liền sẽ đi

vào Thanh Thủy trong huyện tiêu thụ mình đặc sản, mà bọn hán chắc chắn sẽ không đi những cái kia phồn hoa địa phương. Mà ở trong đó phiên chợ, chính là bọn hán lựa chọn hàng đầu.

Đây cũng là Sở Văn nhìn trúng nhà này lâu gỗ nguyên nhân, muốn tại Thanh Thủy huyện thu mua số không quá, nơi này là gần thủy lâu đài địa điểm.

Hai cái kim tệ một tháng tiền thuê, theo lý mà nói cũng không rẻ. Ở chỗ này hai cái kim tệ liền như là thế giới hiện thực hai vạn đồng tiền, dạng này tính đến lâu gỗ tiền thuê một năm đại khái muốn hơn hai mươi vạn. Tại dạng này địa điểm, cũng không tính tiện nghi.

Hướng hồ đồ cũng không phải chuyện bao nhiêu tiền, bằng vào Sở Văn trước mắt có tài phú, cho dù là lại đắt một chút cũng có thể tiếp nhận. Chỉ là Sở Văn nghĩ mãi mà không rõ, rằng Hành chương quỹ vì cái gì mấy ngày gần gũi liền lật lọng.

"Sở chương quỹ, đây cũng không phải là ta ý tứ. Là Lạc gia bên kia truyền lời tới, nói nhà này phòng ở không thuê, bọn hán muốn thu về, cho nên ta mới tìm người thương lượng."

Nhìn thấy Sở Văn biểu lộ, rằng Hành chương quỹ cẩn thận cười lạnh nói.

"Lạc gia?"

Nghe rằng Hành chương quỹ, Sở Văn chân mày cau lại.

Đi vào Thanh Thủy huyện, Sở Văn đã vô số lần nghe được Lạc gia cái từ này. Dựa theo Mãn Sơn Lâu Giang Lăng lời nói tới nói, tại cái này Thanh Thủy trong huyện. Ngoại trừ bọn hán dạng này mấy cái tại toàn bộ Thiên Nguyên Đại Lục thành trì đều có chi nhánh thế lực lớn bên ngoài, Thanh Thủy huyện thế lực lớn nhất chính là Lạc gia .

Lúc này Sở Văn đột nhiên nghĩ tới, lần trước tại Liễu Hà thôn gặp phải cái kia một đội người, trong đó có Lạc gia .

Nghe nói toàn bộ Thanh Thủy huyện đại bộ phận bất động sản đều là Lạc gia , mà hán chỗ vườn nhà này lâu gỗ cũng là như thế. Tại vừa vườn nhà này lâu gỗ thời điểm trước mắt cái này rằng Hành chương quỹ cũng cùng hán nói qua, chỉ bất quá khi đó Sở Văn không có quá để ý mà thôi.

"Đúng vậy a Sở chương quỹ, Lạc gia người vừa rồi phái người đến truyền lời, nói muốn thu về nhà này phòng ở." Rằng Hành chương quỹ một bên nhìn chăm chăm Sở Văn biểu lộ, một bên nói ra: "Lạc gia người đã mở miệng, ta bên này nhưng đắc tội không nổi, cho nên lập tức tới tìm ngài thương lượng."

Ngay tại vừa rồi, Lạc gia đột nhiên phái tới người tìm tới hán, nói muốn thu về bên này phòng ở. Cứ việc tới chính là một cái mang hộ lời nói hạ nhân, cũng không phải rằng Hành chương quỹ có thể đắc tội. Khi lấy được tin tức về sau, hán liền trước tiên lại tới đây thương lượng với Sở Văn.

"Người đi nói cho Lạc gia người, muốn đàm nhà sự tình liền mình tới cùng ta đàm. Ta còn có việc, đi ra ngoài trước."

Nghe rằng Hành chương quỹ, Sở Văn mày này nói ra.

Lạc gia tại Thanh Thủy huyện thế lực không thấp điểm này không giả, nhưng là làm người vẫn là phải giữ lời . Nếu như hán vền vẹn bởi vì đối phương một câu nói như vậy liền trực tiếp dọn nhà, cũng sẽ không cần tại cái này dị giới lẫn lộn.

"Cái này. . . Tốt a, ta trở về truyền lời."

Rằng Hành chương quỹ nhủ này, nhưng là tưởng tượng chuyện này không có quan hệ gì với hán, đã Sở Văn nói như thế, chính là hán cùng Lạc gia chuyện. Lập tức hàn huyền vài câu về sau, quay người rồi đi.

"Chương quỹ , ta hôm nay có chút không thoải mái, có thể hay không lên lầu nghỉ ngơi một ngày?"

Tại rằng Hành chương quỹ sau khi đi, Tiền quản gia đi vào Sở Văn trước mặt mở miệng nói ra.

Nhìn Tiền quản gia một chút, Sở Văn nhẹ gật đầu. Mấy ngày nay Tiền quản gia làm việc hiệu suất rất cao, đưa ra cái này điểm yêu cầu cũng không quá phận.

Sau đó, Sở Văn đi ra đại môn. Nương tựa theo ký ức, hướng lên ma pháp cửa hàng đi đến.

Lạc gia sự tình hán muốn nhìn một chút đối phương đến tới cùng nói thế nào, hán mặc dù không phải loại kia quần quít chặt lấy người, nhưng là mọi thứ cũng phải có cái lý do.

Nửa giờ sau, Sở Văn đi tới ma pháp cửa hàng. Nhìn thấy Sở Văn đến, cửa hàng chương quỹ rất nhiệt tình.

Lần trước Sở Văn thế nhưng là không ít mua hán đồ vật, cứ việc đều là chút nhất đề cấp ma pháp vật dụng, nhưng là tốt xấu có chút thu nhập. Dù sao Thanh Thủy huyện pháp sư thái ít, ma pháp cửa hàng sinh ý cũng không phải rất khời sắc.

Lần này Sở Văn chẳng những mua Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục sách, còn mua bản Bạch Ngân cấp . Cũng may ma pháp trong cửa hàng có một bản, nếu không như sau chỉ sợ còn muốn đi nơi khác hỏi thăm.

Trừ cái đó ra hán còn mua chút ma pháp quyền trục, trước đó mua những cái kia đều đã chế thành quyền trục, lần này hán duy nhất một lần đem ma

pháp cửa hàng 500 cái quyền trục chưa ghi toàn bộ bao xuống .

Những vật này cộng lại hết thảy bỏ ra tốt mấy mườì cái kim tệ, bất quá Sở Vân tuyệt không đau lòng. Hắn biết chỉ cần hắn có thể thành công chế tác một cái quyền trục, liền xem như đã kiếm được.

Ma pháp cửa hàng chương quỹ mặc dù hiểu kỳ Sở Vân vì cái gì mua nhiều như vậy ma pháp quyền trục lại không mua về quyền trục chất lỏng, nhưng nhìn đến Sở Vân ngay cả Bạch Ngân cấp quyền trục sách đều mua, cũng cũng không dám lẩm miệng hỏi thăm.

Đem tất cả vô lâm phóng tới trữ vật giới chỉ bên trong về sau, Sở Vân liền dẹp đường hồi phủ. Hắn hiện tại quan tâm nhất chính là, chế ra Thanh Đồng cấp quyền trục là hiệu quả gì.

"Ta ngược lại muốn xem xem, đến tốt cùng là cái nào tên gia hoá có mắt không trông, dám để chúng ta tự mình tới."

Ngay tại Sở Vân vừa bước vào ba xá đường đại sảnh chuẩn bị lên lầu về quyền trục thời điểm, ngoài cửa lớn vang lên một thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69 : Lạc gia người tới

Nghe được thanh âm kia, Sở Vân không khỏi nhú mày. Rất rõ ràng, là hướng về phía cái này tới.

Quay đầu, quả nhiên, Sở Vân nhìn thấy hai người trạm tại cửa ra vào.

Hai người kia đều rất trẻ trung, cùng tuổi của hắn không chênh lệch nhiều. Hai người tướng mạo thường thường, không có chỗ gì hơn người. Nhưng đều giống nhau, thân mang màu vàng ảo ảo.

Tại bọn hắn quần áo trái trước ngực bên trên, thêu lên một cái bàn tay ánh màu đen kích cỡ tương đương 'Lạc' chữ.

Lạc gia người!

Kết hợp đến trước đó rằng Hành chương quỹ đến sự tình, không cần nhiều đoán, Sở Vân liền biết hai người này là Lạc gia người.

Chỉ là Sở Vân không nghĩ tới hắn vừa rồi ra ngoài mua đồ bất quá thời gian một tiếng, trong thời gian ngắn như vậy đối phương lại tới.

"Các ngươi tìm ai?"

Cho dù nhận ra đối phương mà thân phận, nhưng là Sở Vân vẫn là giả bộ như không biết mà hỏi.

Lời mới vừa nói người kia ngữ khí để Sở Vân có chút khó chịu, đi lên liền tiểu từ tiểu từ. Hắn là cái kia Lạc gia người đều là như thế ngang ngược? Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Trước đó tại Liễu Hà thôn thời điểm, Sở Vân gặp phải cái kia gọi là Lạc Dương gia hỏa liền là như thế. Chẳng những miệng rất thú vị, mà lại một bộ cao cao tại thượng bộ dáng. Có lẽ Sở Vân là thế giới hiện thực người, không hiểu rõ lắm cái này dị giới giai cấp phân tầng, nhưng vẫn là rất không quen nhìn loại người này đáng về.

Mà giờ này khắc này trước mắt hai người cũng là như thế, cứ việc rất trẻ trung, nhưng đều là loại kia mũi vênh lên trời, một bộ ngạo làm gì được ta bộ dáng.

"Ngươi chính là cái này nhà người thuê Sở Vân a?"

Nhìn đến đại sảnh bên trong chỉ có Sở Vân một người, dẫn đầu cái kia người cao người trẻ tuổi mở miệng hỏi.

Lời tuy hỏi như thế, nhưng là người tuổi trẻ trong ngôn ngữ tràn đầy khinh thị ngữ khí. Tựa như một cái lão gia đang kêu gọi nhà của mình đình, mười phần tùy ý.

"Chính là, các ngươi là ai?"

Nghe nam tử trẻ tuổi, Sở Văn thân nhiên nói.

Từ đối phương trang phục bên trên, Sở Văn có thể khẳng định bọn hắn tại Lạc gia địa vị cũng không cao. Trước đó hắn nhìn thấy Lạc Dương cùng Lạc hi ngừ trên thân cũng chỉ mặc cùng loại với tơ lụa chế thành quần áo, mà trước mắt hai người quần áo mặc dù sạch sẽ, nhưng là xét đến cùng cũng chỉ là áo vải.

Như thế xem ra, cái này hai người trẻ tuổi tại Lạc gia khả năng chỉ là hạ nhân hoặc là tùy tùng thân phận.

Người thân phận như vậy lại như thế nói chuyện cùng hắn, cái này khiến Sở Văn trong lòng có chút không vui.

"Liền là người để chúng ta tự mình tới đi một chuyến?"

Nghe Sở Văn thừa nhận thân phận của mình, cái kia cao người trẻ tuổi không khỏi đề cao giọng.

Chỉ là hắn lúc này có một chút kinh ngạc. Vốn cho là mướn cái này lâu gỗ người là một cái đã có tuổi người, tối thiểu nhất cũng muốn là cái trung niên người. Thế nhưng là không có nghĩ tới là, cái này gọi là Sở Văn người niên kỷ cùng bọn hắn tương tự.

Hai cái kim tệ một tháng tiền thuê thế nhưng là không ít, cái này hiển nhiên ngoài dự liệu của bọn họ.

"Nguyên lai là Lạc gia người." Sở Văn nhẹ gật đầu, mở miệng nói ra: "Ta là muốn hỏi một chút cái này lâu gỗ vì cái gì không cho ta mướn."

Dứt lời, Sở Văn tìm cái ghế dựa ngồi xuống, lẳng lặng nhìn công hai người.

Sở Văn không phải loại kia không nói lý người, phòng ở nếu là Lạc gia, nếu như bọn hắn thật có lý do gì, thu hồi phòng ở cũng là chuyện đương nhiên. Cái này cũng như thế giới hiện thực đồng dạng, chủ thuê nhà là có thu hồi nhà lý do.

Nhưng là, đây đều là xây dựng ở hợp đồng trên cơ sở sự tình. Cho dù là trong thế giới hiện thực, tiền thuê nhà không có đến kỳ thời điểm, chủ thuê nhà cũng là không có có quyền lợi từ từ trở lại phòng thuê bên trong.

Nhưng nếu như đối hợp đồng có dị nghị, hoặc là muốn sớm thu hồi phòng ở, cái kia liền cần hai phe tiến hành hiệp thương.

Mà bây giờ Sở Văn muốn chính là như vậy một cái lý do, hắn không thể vờ vờ bằng vào rằng Hành chương quỹ một câu liền dọn đi. Phòng ở là Lạc gia, tự nhiên muốn Lạc gia người tự mình tới tiến hành thương nghị.

"Không thuê liền là không thuê, nào có cái gì vì cái gì?"

Nghe Sở Văn, cái kia người cao người trẻ tuổi có chút không nhịn được nói.

Sở Văn không có đoán sai, bọn hắn vẫn thật là là Lạc gia tùy tùng. Bất quá cho dù là tùy tùng, thân phận cũng là không thấp.

Làm một cái Lạc gia tùy tùng, tại Thanh Thủy huyện cũng là đi ngang. Cứ việc tại Lạc gia địa vị không cao, nhưng đã đến bên ngoài người bình thường đều muốn cho một chút chút tình mọn.

Vô luận đi đến nơi nào, người khác đối bọn hắn đều là khách khách khí khí. Không nghĩ tới hôm nay Sở Văn cũng dám chất vấn hắn, cao người trẻ tuổi hiển nhiên có chút không cao hứng. Mà nhìn thấy Sở Văn vậy mà mình ngồi ở nơi đó không có chút nào mời bọn họ tọa hạ ý tứ, người nam tử cao trên mặt hơi lộ ra tức giận.

Cao người trẻ tuổi tiếng nói rất lớn, người xung quanh bị hấp dẫn tới. Nguyên bản nơi này liền khoảng cách phiên chợ không xa, mọi người nghe được cao cái nam tử thanh âm, nhao nhao tới tham gia náo nhiệt.

"Cái kia ba xá đường là thế nào? Tại sao lại hai người chắn tại cửa ra vào đâu?" Có người cách thật xa nhìn thấy có hai người ngăn ở Sở Văn lâu gỗ cổng, hơi kinh ngạc nói.

"Cái kia là Lạc gia người, nhỏ giọng một chút!" Vừa rồi người kia bên cạnh có người từ cổng y phục của hai người đoán được hai người thân phận, vội vàng nhắc nhở đến.

"Vừa rồi ta nghe được cái gì không thuê, không phải là Lạc gia muốn thu hồi phòng này? Cái này lâu gỗ mới thuê không lâu, làm sao nhanh như vậy liền phải thu hồi đâu?" Trong đám người có người nghe được người nam tử cao lời nói mới rồi, nghi ngờ nói ra.

"Ai biết được, phòng ở là Lạc gia. Bắn vào Lạc gia địa vị, còn không phải muốn làm sao liền thế nào." Một bên người nhếch miệng, nhỏ giọng nói ra.

"Chỉ là xui xẻo cái kia thuê phòng người, lúc này mới không có mấy ngày liền bị thu hồi phòng ở, đoán chừng tiền là mất trắng." Có người phân tích nói ra.

Mà giờ này khắc này, Sở Văn thì là ngồi ở chỗ đó nhìn trước mắt hai người.

"Ta nói tiểu tử, người không nghe thấy ta đại ca lời nói a? Không thuê liền là không thuê, còn không lập tức rút cho ta!"

Nhìn thấy Sở Văn không nói gì, người nam tử cao sau lưng tên kia người trẻ tuổi hơi không kiên nhẫn, hướng phía Sở Văn quát.

"Nguyên bản ta còn đang suy nghĩ, chuyện này có thể hay không thương lượng." Giờ này khắc này, Sở Văn đứng lên, nhìn trước mắt hai người, nhàn nhạt nói ra: "Nhưng là ta hiện tại đối chủ ý, ta muốn thuê đến hiệp nghị đến kỳ, cho nên hai vị mời trở về đi."

Tục ngữ nói Nê Bồ Tát còn có ba phần thổ tính, lúc này Sở Văn thật sự có chút tức giận.

Nếu là hai người tới nói một cái lý do chính đáng, tăng thêm phòng ở bản thân liền là Lạc gia. Thanh Thủy huyện cái khác phòng ở cũng không phải là không có, Sở Văn tùy tiện lại tìm một cái là được.

Nhưng là thái độ của bọn hắn lại làm cho Sở Văn rất tức giận, dù là phòng ở là bọn hắn, cũng không thể như thế như thế không coi ai ra gì. Sở Văn ngược lại là muốn nhìn, bọn hắn đến tột cùng nghĩ muốn như thế nào.

Hắn không phải cái chủ động người gây chuyện, nhưng là nếu ai chọc tới trên đầu của hắn, hắn cũng sẽ không khách khí.

"Tiểu tử muốn chết, ta có phải hay không cho ngươi mặt mũi rồi?"

Nghe Sở Văn, người nam tử cao giận dữ.

Ngoại trừ tại Lạc gia, ở bên ngoài còn không có ai dám cùng hắn nói như thế.

Sau một khắc, người nam tử cao một cái đi nhanh hướng về phía trước, đưa tay một cái bàn tay, liền muốn đánh đến Sở Văn trên mặt. Hắn muốn để Sở Văn biết, người nào là không thể đắc tội.

Nhưng là ngay tại người nam tử cao vọt tới Sở Văn trước mặt thời điểm về sau, Sở Văn động.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70 : Mượn cơ hội đến đây

Ngay tại người nam tử cao vọt tới Sở Văn trước mặt thời điểm, cảm giác được ánh mắt hoa lên. Mà sau một khắc, cảm giác được đầu ông một cái, sau đó hướng về sau bay đi.

Làm sao có thể!

Bay ngược trên không trung hắn lúc này trong đầu thoáng hiện một ý nghĩ như vậy.

Thẳng đến ngã sấp xuống tại ngoài cửa lớn vài mét chỗ, người nam tử cao còn chưa kịp phản ứng, vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Vừa rồi ngay tại hắn muốn đánh hướng Sở Văn thời điểm, Sở Văn liền biết, cái này cao người trẻ tuổi là một tên Hắc Thiết cấp võ giả.

Nhưng lúc này hắn đã quên không được nhiều như vậy, cái gì Lạc gia thế lực thân phận, giờ này khắc này đều đã không trọng yếu.

Trọng yếu là người trẻ tuổi này hướng hắn động thủ, điểm này là Sở Văn không thể chịu đựng. Đừng bảo là hắn tự thân đã là Thanh Đồng cấp võ giả, cái nào sợ sẽ là người bình thường, dưới loại tình huống này cũng là không thể chịu đựng được.

Hắc Thiết cấp võ giả thế lực lấy trước mắt Sở Văn đến xem vẫn là quá yếu, cứ việc không có đạt tới Bạch Ngân cấp võ giả thực lực, nhưng là nương tựa theo những ngày này phục dụng số không quá, Sở Văn đã mơ hồ cảm giác được mình có muốn tăng lên báo hiệu.

Lại thêm bản thân hắn lại là Thanh Đồng cấp pháp sư, năng lực nhận biết muốn vượt xa quá thường nhân. Cao người trẻ tuổi tốc độ, theo Sở Văn đơn giản quá chậm.

Nhẹ nhàng một cái lắc mình, sau đó tiện tay một bàn tay, đối phương liền bay ra ngoài.

Ngã trên mặt đất cao người trẻ tuổi nửa ngày không có đứng lên, sau một khắc, chỉ gặp hắn nôn một ngụm máu, hai cái răng cửa rơi trên mặt đất.

A! ! !

Biết lúc này, cảm nhận được đau đớn cao người trẻ tuổi mới phát ra trận trận kêu thảm.

"Cái này sao có thể? Lạc gia người bị đánh?"

Cảnh tượng trước mắt hiển nhiên ngoài vây xem đám người dự kiến, có người hoảng sợ nói.

"Đám đánh Lạc gia người, lần này phiền phức lớn rồi!"

Thân ở Thanh Thủy huyện, cơ hồ người người biết Lạc gia thực lực. Hiện tại nhìn thấy Lạc gia người bị đánh, mọi người đều không dám tin vào hai mắt của mình.

"Cái kia ba xá đường chương quý đến tốt cùng là ai? Cũng dám đắc tội Lạc gia." Có người nhận ra Sở Văn là ba xá đường chương quý, giật mình nói.

"Lần này có trò hay để nhìn!"

Nhìn thấy cao người trẻ tuổi từ cổng bay ra, đám người vây xem xì xào bàn tán.

Lạc gia thế lực như thế nào, người ở chỗ này trong lòng hiểu rõ. Cho dù là một cái hạ nhân, cũng cơ hồ có thể tại Thanh Thủy huyện đi ngang. Hiện tại nhìn thấy người của Lạc gia bị đánh, mọi người liền biết trò hay tới.

"Nhanh! Chạy mau! !"

Lạc gia cái kia thấp người trẻ tuổi nhìn thấy đồng bạn đáng vẽ, liền biết sự tình không ổn. Một bên nhanh chóng đem cao người trẻ tuổi đỡ dậy, một bên từ trong ngực móc ra một vật. Sau một khắc, gập vật kia ném tới cổng.

Ầm! ! !

Cái kia màu đen bóng bàn lớn nhỏ đồ vật đụng tới trên mặt đất, ầm ầm rung động. Sau một khắc, một trận khói đặc toát ra, đem trọn đại môn bao vây lại.

Nhìn thấy này cảnh tượng, Sở Văn lùi về phía sau mấy bước. Hắn không biết cổ này khói đặc có độc hay không, không dám tùy tiện đuổi theo.

Qua không đến một phút đồng hồ, khói đặc dần dần tán đi. Sở Văn tập trung nhìn vào, cổng nơi nào còn có người tại, ngoại trừ một quán nhỏ vết máu bên ngoài, chỉ có hai cái răng lưu trên mặt đất.

"Coi như các ngươi trốn được nhanh!"

Nhìn xem ngoài cửa lít nha lít nhít người xem náo nhiệt, Sở Văn nhú mày.

Vừa rồi cầm đồ vật tựa như là trong thế giới hiện thực bom khói, bởi vì lần thứ nhất gặp được vật này, Sở Văn không có tùy tiện đuổi theo ra đi. Như như bằng không, Sở Văn nhất định phải đối phương đẹp mắt.

Lạc gia thì sao, chỉ muốn gây bất lợi cho hắn, Sở Văn tất nhiên sẽ không cần làm cho đối phương có kết cục tốt.

Sở Văn mặc dù không phải một cái tâm ngoan thủ lạt người, nhưng cũng không phải cho dù ai đều có thể đến bật nạt.

Mà lúc này lâu gõ người bên ngoài bầy cũng không có tán đi, mà là một bộ xem kịch vui dáng vẻ đứng tại chỗ.

Sở Văn biết, hai người kia tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Bất quá việc đã đến nước này, chỉ có thể bình đến tương chán, nước đến đất chặn.

Mà Sở Văn một lần nữa trở lại cái ghế bên cạnh ngồi xuống, từ bên trong không gian trữ vật cầm lấy vừa mua Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục sách nhìn lại.

Cùng Hắc Thiết cấp ma pháp quyền trục khác biệt, Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục vẽ muốn phức tạp rất nhiều. Xem sách bên trên cái kia phức tạp phù văn, Sở Văn cảm giác được đầu có chút đau.

Phức tạp như vậy phù văn, vẽ chế ra độ khó đâu chỉ gấp đôi tăng lên. Kể từ đó, xác suất thành công tất nhiên giảm lớn.

Hiện tại Sở Văn có chút muốn trở lại thế giới hiện thực báo cái mỹ thuật ban xúc động, bất quá nước xa không cứu được lửa gần, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Sở Văn ý nghĩ không sai, ngay tại thời gian trôi qua hơn hai mươi phút sau, đám người xa xa bên trong truyền đến trận trận bạo động.

"Đám đánh ta Lạc gia người, quả thực là không muốn sống!"

Rất nhanh, theo một thanh âm vang lên, một đội người đi tới ba xá đường trước cửa.

Nguyên lai là hấn!

Lúc này Sở Vân ngừng đầu nhìn một chút, chỉ gặp cổng cách đó không xa đứng bảy người. Ngoại trừ vừa rồi cái kia hai cái nam tử trẻ tuổi bên ngoài, còn có một người là hấn nhận biết. Nhìn thấy người kia thời điểm, Sở Vân nhướn mày.

Người kia không là người khác, chính là trước đó vài ngày tại Liễu Hà thôn gặp phải cái kia Lạc Dương.

Trách không được vừa mới nghe được thanh âm cảm giác có chút quen tai, không nghĩ tới sẽ là hấn, Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

Lạc Dương lúc này đứng tại hai trung niên phía sau nam tử, một mặt ngạo ý nhìn xem Sở Vân.

"Sở Vân, đắc tội ta Lạc gia không có có kết quả gì tốt."

Quét mắt sau lưng mọi người vây xem một chút, Lạc Dương nhìn về phía Sở Vân: "Bất quá ta có thể cho ngươi một cái cơ hội, nếu như ngươi biết cát nhắc, sự tình hôm nay ta có thể coi như chưa từng xảy ra."

"Ồ? Nói thế nào?" Nghe Lạc Dương, Sở Vân giọng lên lông mày, thản nhiên nói.

Cái này Lạc Dương xuất hiện có chút kỳ quái, nhanh như vậy liền chạy tới, mà lại từ trong lời của đối phương hấn có thể nghe được, Lạc Dương tựa hồ sớm biết hấn ở chỗ này.

"Đem mị ăn liền quyền kinh doanh chuyển tới chúng ta Lạc gia, sự tình hôm nay như vậy coi như thôi. Nếu không hóa, dù là ngươi là Bạch Ngân cấp pháp sư, hôm nay cũng đừng hòng rời đi nơi này."

Nhìn trước mặt Sở Vân, Lạc Dương ngạo nghễ nói.

Bất quá tại lúc nói chuyện, hấn theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Lúc trước hấn thế nhưng là được chứng kiến Sở Vân uy lực của súng lục, loại kia đột nhiên xuất hiện công kích để hấn đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi.

Mà lần này sự tình, thì là hấn tự biên tự diễn.

Lúc trước nghe được Hàn Nghị nói ra Sở Vân muốn chính là Lạc gia phòng ở về sau, hấn liền muốn ra dạng này một cái biện pháp.

Muốn để chính hấn đến đây tìm Sở Vân, Lạc Dương tự nhiên không dám. Mà nghĩ đến trước đó Lạc hi ngữ thái độ đối với Sở Vân, lại để cho hấn ghen ghét không thôi. Nghĩ tới nghĩ lui, liền muốn ra một cái biện pháp.

Hắn đầu tiên là phái hai người thủ hạ đi vào Sở Vân bên này, căn dặn bọn hấn muốn giáo huấn một cái Sở Vân.

Dưới loại tình huống này, Lạc Dương đoán chừng Sở Vân tất nhiên sẽ xuất thủ. Coi như cái kia hai người thủ hạ bắt tử mà thụ thương, hấn tốt cũng sự xuất nổi danh. Dám đánh Lạc gia người, bản thân cái này hấn thấy liền là một loại tội danh. Khi biết sự tình tiến triển thuận lợi về sau, liền dẫn người đến nơi này.

Nghe Lạc Dương, Sở Vân liền biết đối phương ý đồ đến.

Nhìn xem Lạc Dương trước mặt hai trung niên nam tử, Sở Vân cau mày.

Như là đã ngộ nhận là hấn là Bạch Ngân cấp pháp sư, còn dám chạy tới kêu gào, Sở Vân đương nhiên sẽ không cho rằng Lạc Dương trí thông minh quá thấp. Sở dĩ tới, khẳng định là có chỗ ý lại.

Như thế xem ra, Lạc Dương trước mặt cái kia hai người đàn ông tuổi trung niên ít nhất là Bạch Ngân cấp võ giả. Từ bọn hấn bên hông treo trường kiếm Sở Vân liền biết, hai người không thể nào là pháp sư.

"Ta nếu là không nói gì?"

Nhìn trước mặt Lạc Dương, Sở Vân lạnh giọng hỏi.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân đã đem tay vuron vào trong túi.

Bạch Ngân cấp võ giả lại như thế nào, hấn hiện trong tay có ma pháp quyền trục cùng súng ngắn. Tại khoảng cách này bên trên hấn có nhất định ưu thế, nếu như thực sự không được cùng lâm thì trở lại thế giới hiện thực là được. Liền là cùng bọn hấn liều mạng, Sở Vân cũng không thể để hai cái Bạch Ngân cấp võ giả hù chết. Lạc gia thì sao, Sở Vân cũng không thể để người khác vô duyên vô cớ giẫm trên đầu đi.

Mà giờ này khắc này, chung quanh đám người vây xem lặng ngắt như tờ. Lúc này ai cũng biết người đến là Lạc gia cao thủ, tâm thấy sợ hãi sau khi, cũng tại chờ đợi một trận trò hay đến.

"Nếu như vậy, vậy liền đừng có trách ta không khách khí. Ngũ thúc Lục thúc, còn dựa vào các ngươi. Hôm nay liền cho hấn biết, đắc tội chúng ta Lạc gia hạ tràng."

Nghe Sở Văn, Lạc Dương đắc ý nói.

Hắn chẳng những không hy vọng Sở Văn đáp ứng, ngược lại hi vọng hắn cự tuyệt. Cứ như vậy, hắn liền có thể lấy cớ diệt trừ Sở Văn, tốt một giải lúc trước hắn tại Liễu Hà thôn nhận khí.

Mà giờ này khắc này, nghe được Lạc Dương lời nói về sau, trước mặt hắn hai trung niên tay của nam tử đưa về phía bên hông.

"Dừng tay! !!"

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, một thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71 : Lạc Nam Thiên

Nghe được cái thanh âm kia, ánh mắt mọi người đều hướng phía chỗ phát ra thanh âm nhìn lại.

Lúc này chẳng những là Lạc Dương bọn hắn, liền ngay cả quần chúng vây xem đều kinh ngạc không thôi.

Lạc gia lần này không ít người tới, vèn vèn từ trên người bọn họ mặc liền có thể nhìn ra được bọn hắn thân phận không thấp. Mà dưới loại tình huống này lại còn có người dám mở miệng ngăn cản, tất cả mọi người muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai.

Đứng ở ngoài cửa cách đó không xa Lạc Dương nguyên bản một mặt đắc ý, nhưng là nghe được có người dám ngăn trở mình, không khỏi sinh lòng giận dữ.

"Cái nào mắt không mở gia hỏa, ở chỗ này xuất hiện!"

Chấp hai tay sau lưng, Lạc Dương cau mày quát lớn.

Mà Sở Văn lúc này cũng là nhíu mày, bởi vì vừa rồi cái kia âm thanh hét lớn đúng là xuất từ bên trong đại sảnh.

Quay đầu, Sở Văn lông mày hướng giờ lên giương.

Giờ này khắc này, chỉ gặp Tiền quân gia từ trên lầu đi xuống. Mà vừa rồi câu kia dừng tay, lại là xuất từ miệng của hắn.

Tỉ mỉ Sở Văn lưu ý đến, lúc này Tiền quân gia tựa hồ cùng thường ngày có chút chỗ khác biệt.

Thường ngày nhìn Tiền quân gia chỉ là một cái bình thường lão giả, mặc dù làm việc chịu khó, nhưng nhìn không ra chỗ đặc biệt gì.

Nhưng là hiện tại Tiền quân gia ánh mắt bên trong lộ ra một cổ sắc bén, thần thái nghiêm túc, cùng ngày xưa tưởng như hai người.

"Người đồ hồn trưởng này, vậy mà chạy đến nơi đây đến mất mặt."

Tiền quân gia một bên hướng phía cổng đi đến, một bên quát lớn. Trong lời nói lộ ra uy nghiêm, khi đi ngang qua Sở Văn bên người thời điểm như có thâm ý nhìn hắn một cái.

"Người mới hồn..."

Lạc Dương thân ở hai người đàn ông tuổi trung niên sau lưng, không có thấy rõ lớn sảnh tình huống bên trong. Tại nghe được có người mắng hắn thời điểm, liền muốn muốn mắng trả lại.

Nhưng là sau một khắc, hắn thấy được từ trong đại sảnh đi ra Tiền quân gia, nói nửa câu lời nói quả thực là ngạnh sinh sinh nên trở về.

Chỉ gặp nét mặt của hắn từ nguyên bản phần nộ biến thành kinh khủng, sau một khắc, Lạc Dương thân thể đều tại run lẩy bẩy.

Đánh chết hắn cũng không nghĩ đến, vậy mà lại xuất hiện chuyện như vậy.

Nhìn thấy Lạc Dương đáng vẻ, Sở Vân cũng là tân sinh kinh ngạc. Hẳn là cái này Lạc Dương cùng Tiền quân gia nhận biết? Chỉ là đối phương lúc này biểu lộ để hắn có chút không hiểu.

Trước đó Sở Vân hiểu biết, Lạc Dương cứ việc tại Lạc gia địa vị tựa hồ cũng không phải là cao nhất. Nhưng là thủ hạ còn có không ít thị vệ, xét đến cùng có lẽ còn là có nhất định thân phận.

Dạng này người gặp Tiền quân gia lại lộ ra loại vẻ mặt này, tựa hồ có chút để cho người ta không thể tưởng tượng.

"Đường đường Lạc gia, có thể nào như thế ý thể hiếp người, cha người không dạy qua người bình thường làm người như thế nào a?"

Đi tới cửa, Tiền quân gia chỉ vào Lạc Dương tức giận quát.

Mà giờ này khắc này, chẳng những là Lạc Dương, lần này tới tất cả Lạc gia người nhìn thấy Tiền quân gia sau đều là một mặt hoảng sợ, phảng phất thời gian cái gì không thể gặp đến người.

Sở Vân chú ý tới, Lạc Dương sau lưng mang tới những người kia thân thể đều có chút phát run. Trước mặt cái kia hai cái hắn là Bạch Ngân cấp võ giả nam tử trung niên còn tốt một chút, nhưng trên mặt vẫn như cũ lộ ra cung kính chi ý.

"Lão đầu kia là ai? Làm sao để Lạc gia người như thế sợ hãi?" Trong đám người có người nhìn thấy người Lạc gia lộ ra họ hàng, không khỏi nhỏ giọng thầm thì nói.

"Lão nhân này không phải cái này ba xá đường quân gia a? Mấy ngày nay một mực tại thu mua linh quả a." Một bên người nhận ra Tiền quân gia thân phận, mở miệng nói ra.

"Một quân gia, có thể nào để Lạc gia người như thế, ta nhìn người này không đơn giản."

Nhìn thấy Tiền quân gia sau khi xuất hiện Lạc gia người làm ra phản ứng, người vây xem nhóm nghị luận ầm ĩ, đều tại đoán Tiền quân gia thân phận.

"Gia tổ... Ta..."

Nhìn xem Tiền quân gia xuất hiện, Lạc Dương mặt đỏ lên, không phải nói cái gì.

Lạc Dương thanh âm rất nhỏ, không có mấy người nghe được, nhưng lại bị năng lực nhận biết vượt qua thường nhân Sở Vân nghe được.

Gia tổ!!

Nghe được Lạc Dương lời nói về sau, Sở Vân trong lòng kinh hãi.

Lạc Dương trong miệng gia tổ, hẳn là Lạc gia gia chủ đương thời phụ thân, cũng chính là đời trước gia chủ Lạc Nam Thiên.

Sở Vân làm sao cũng không nghĩ tới, Tiền quân gia lại là Lạc gia đời trước gia chủ. Hẳn lúc này đầu có chút hỗn loạn, cảm giác giống như là đang nằm mơ.

Trước đó hắn tại mướn cái này lâu gỗ về sau, tùy tiện tại chiêu công chỗ gặp Tiền quân gia. Tại đơn giản tiến hành trao đổi về sau, liền thuê đối phương.

Tùy tiện thuê một quân gia, lại là Lạc gia gia tổ. Cái này theo Sở Vân, cũng quá trò đùa.

Cứ việc đối tại Lạc gia Sở Vân hiểu rõ không nhiều, nhưng hắn vẫn là biết, Lạc gia gia tổ Lạc Nam Thiên, là toàn bộ Thanh Thủy huyện đệ nhất cao thủ, cũng là một cái duy nhất Hoàng Kim cấp võ giả.

Thân phận như vậy thực lực, vậy mà lại hạ mình làm một cái tiểu quân gia, mà lại trùng hợp bị mình gặp. Cái này theo Sở Vân, thời gian phi thường không thể tưởng tượng nổi sự tình.

"Sự tình hôm nay ta đã biết, kể từ hôm nay người nhất định phải cùng Hàn Thị Thương Hội đoạn tuyệt quan hệ." Nhìn vẻ mặt hoảng sợ Lạc Dương, Lạc Nam Thiên lạnh giọng nói ra: "Không nghĩ tới ta Lạc gia từ tôn lại có thể làm ra như thế chuyện mất mặt đến, người cùng phụ thân của người trở về diện bích hồi lỗi ba tháng, hảo hảo học một ít như thế nào làm người."

Ngay sau đó, Lạc Nam Thiên nhìn về phía Lạc Dương trước người hai trung niên nam tử: "Tiểu Ngũ Tiểu Lục, các người hai cái cũng thế, làm sao có thể cùng hài tử cùng một chỗ hồ nháo. Còn không mau đi trở về, còn ở nơi này không ngại mất mặt a?"

"Vâng! Gia tổ!"

Nghe Lạc Nam Thiên, cái kia hai người đàn ông tuổi trung niên cùng kêu lên nói ra.

Mà Lạc Dương cũng giống như vậy, nghe Lạc Nam Thiên lời nói như được đại xá, mồ hôi trên đầu đều rỉ ra.

Mà lúc này Lạc Nam Thiên quay đầu, nhìn xem Sở Vân mở miệng nói ra: "Sở tiểu tử bạn, người nhìn ta xử lý như vậy như thế nào?"

"Hết thầy còn từ Lạc lão làm chủ."

Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân mở miệng nói ra.

Giờ này khắc này hắn còn có thể nói cái gì, chuyện này là Lạc Dương không đứng trước, nhưng là hắn cũng đã đánh Lạc gia hạ nhân. Mà Lạc Dương thân từ chiếu tới thời điểm, Lạc Nam Thiên lại tự mình ra mặt trước mặt nhiều người như vậy răn dạy hắn. Làm Lạc gia gia tổ, có thể nói cho Sở Vân thiên đại mặt mũi. Nếu như lúc này lại nói cái gì, liền là đúng lý không tha người.

"Còn không mau cút đi!"

Nghe Sở Vân, Lạc Nam Thiên lần nữa quay đầu, đối chính ở chỗ này thất thần Lạc Dương quát lớn.

Lạc Dương toàn thân chấn động, vội vàng hướng Lạc Nam Thiên hành lễ. Sau một khắc, mang theo thủ hạ cùng cái kia hai trung niên nam tử xám xịt đi.

Chỉ bất quá, trước khi đi Lạc Dương nhìn về phía Sở Vân ánh mắt mang theo một tia ác độc.

Hắn lúc này trong nội tâm hận chết Sở Vân, có trời mới biết gia tổ sẽ xuất hiện ở đây. Không chỉ như thế, trong lòng của hắn cũng hận thấu Hàn Nghị. Nếu không phải Hàn Nghị ra chủ ý, cũng không có khả năng xuất hiện sự tình hôm nay. Như thế rất tốt, mặt mũi ném đi được rồi. Về sau trong gia tộc, khẳng định sẽ địa vị giảm lớn.

"Sở tiểu tử bạn trong lòng nhất định có nghi hoặc à?" Đợi cho Lạc Dương bọn hắn sau khi đi, Lạc Nam Thiên tựa hồ nhìn ra Sở Vân nghi ngờ trong lòng, cười nói ra: "Nơi này không phải chỗ nói chuyện, chúng ta lên lầu nói đi."

Lạc Nam Thiên lời nói vừa vặn nói ra Sở Vân trong lòng bên trên, nhẹ gật đầu, không để ý những người vây xem kia, Sở Vân cùng Lạc Nam Thiên cùng nhau lên đến lầu hai.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72 : Trò chuyện

Đi vào lầu hai về sau, Sở Vân cùng Lạc Nam Thiên tại bàn trà bên cạnh ngồi xuống.

Lạc Nam Thiên mỉm cười nhìn Sở Vân, mà Sở Vân ngược lại là không có cảm thấy cái gì, chỉ là trong lòng kinh ngạc thân phận của đối phương.

Tốt xấu Sở Vân cũng là thế giới hiện thực người, cứ việc chưa thấy qua cái gì đại lãnh đạo, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít nhìn thấy qua một chút người có thân phận. Trên một điểm này, có thể nói lịch duyệt tuyệt đối phải so dị giới phổ thông bách tính nhiều một ít.

Mà trong lòng của hắn lớn nhất nghi vấn, chính là Tiền quân gia làm sao lập tức biến thành Lạc gia gia tổ.

"Người hắn là cũng biết, ta hiện tại là một cái Hoàng Kim cấp võ giả."

Nhìn xem Sở Vân không nói lời nào, Lạc Nam Thiên trước tiên mở miệng.

Sở Vân nhẹ gật đầu, đi vào Thanh Thủy huyện, không có khả năng không biết nơi này cường đại nhất người là ai.

"Kỳ thật ta sớm tại mười năm trước liền đạt tới Hoàng Kim cấp võ giả." Thở dài, giống như là nói một mình, cũng có lẽ là nói cho Sở Vân nghe, Lạc Nam Thiên tiếp tục nói ra: "Hoàng Kim cấp võ giả về sau, chính là sao trời cấp võ giả."

"Nhưng là muốn đột phá đến sao trời cấp võ giả, cũng không phải là một chuyện đơn giản. Không riêng gì tự thân đấu khí gia tăng liền có thể đột phá, còn cần về mặt tâm trí tìm kiếm đột phá."

Mà ta chính là như vậy, tâm trí bên trên một mực không cách nào tìm tới điểm đột phá. Cho nên mười năm qua, một mực không cách nào xưng là sao trời cấp võ giả.

Sớm tại một năm trước, ta liền không tại Lạc gia. Lúc kia ta khắp nơi đi dạo, tìm kiếm đột phá tâm trí phương pháp.

Làm một chút qua rất nhiều chuyện, bao quát lần này làm quản gia của người cũng là như thế. Muốn thông qua tôi luyện, đến đề thăng tâm trí của mình."

Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân mới giật mình.

Nguyên bản hẳn chỉ biết là Bạch Ngân cấp phía trên là Hoàng Kim cấp, mà toàn bộ Thanh Thủy huyện chỉ có một cái Hoàng Kim cấp võ giả, liền là trước mắt Lạc Nam Thiên. Nhưng là không nghĩ tới, tại Hoàng Kim cấp phía trên, còn có một cái ngôi sao cấp.

Chỉ bất quá hẳn bây giờ cách cái kia cấp bậc còn rất xa, một mực không có quá lưu ý. Bây giờ nghe Lạc Nam Thiên, mới biết được muốn từ Hoàng Kim cấp đột phá đến sao trời cấp không riêng cần bản thân thực lực, còn cần tăng lên tâm trí.

Đối với điểm này, Sở Vân ngược lại không có gì hoài nghi. Tại trong thế giới hiện thực, cũng không thiếu một chút chuyện như vậy.

Rất nhiều tăng nhân hoặc là đạo sĩ, thỉnh thoảng cũng xuống núi ngộ đạo. Trên một điểm này, có hiệu quả như nhau chỗ. Sở dĩ gặp được Lạc Nam Thiên, chỉ là trùng hợp mà thôi. Lúc kia hẳn tại Thanh Thủy huyện căn bản cũng không có cái gì căn cơ, cái này Thanh Thủy huyện đệ nhất cường giả căn bản sẽ không chú ý tới hẳn.

Nhưng là hôm nay là vẫn còn có chút vượt quá Sở Vân đoán trước, làm Lạc gia gia tổ, lại có thể vì hẳn răn dạy nhà mình đệ tử.

"Lại tới đây mấy ngày nay, ta đối với người cũng có một chút hiểu rõ." Tựa hồ là nhìn ra Sở Vân nghi ngờ trong lòng, Lạc Nam Thiên mở miệng nói ra: "Người thu mua linh quả tuyệt đối người có minh tác dụng, còn có, những cái kia mì ăn liền cũng là rất đặc biệt."

Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân trong lòng giật mình.

Nếu là một người bình thường, có lẽ chỉ là sẽ hoài nghi hẳn thu mua những này linh quả có làm được cái gì. Nhưng là đạt đến Lạc Nam Thiên thực lực như vậy, năng lực phân tích bên trên liền càng sâu hơn một tầng.

"Người không cần lo lắng, ta đối với người những vật kia không có cái gì khác ý đồ." Nhìn xem Sở Vân đề phòng nhìn xem hẳn, Lạc Nam Thiên cười nói ra: "Ta hiện tại một lòng hướng tới sao trời cấp độ này, các người tiểu hài tử làm những vật kia, đối ta lực hấp dẫn cũng không lớn."

Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân thoáng an tâm. Lập tức tưởng tượng, cũng thật sự là chuyện như vậy.

Hẳn cứ việc thu mua không ít linh quả, nhưng đã đến thực lực bây giờ trình độ về sau, lại phục dụng linh quả hiệu quả đã kém xa lúc trước.

Sở Vân chính mình đều có thể cảm giác được, linh quả có lẽ nhiều nhất chỉ có thể trợ giúp hẳn tấn thăng đến Bạch Ngân cấp võ giả trình độ. Căn cứ linh quả người ăn chứa linh khí, đạt đến Bạch Ngân cấp võ giả về sau đã tác dụng không lớn.

Mà Lạc Nam Thiên bản thân là Hoàng Kim cấp võ giả, cho dù hẳn biết linh quả đối Sở Vân chỗ tốt, cũng sẽ không có quá nhiều lòng ham chiếm hữu.

"Sự phụ của người, nhất định là một cái cường đại luyện kim thuật sư a?" Nhìn thấy Sở Vân sắc mặt rất nhiều, Lạc Nam Thiên tiếp tục nói ra: "Có thể nhàn đến làm ra những cái kia mì ăn liền đến, cũng là khó được."

Xem ra Lạc Nam Thiên cũng cho là mình có một cái luyện kim thuật sư Tài xế, nghe Lạc Nam Thiên lời nói sau Sở Vân thầm nghĩ trong lòng.

"Gia sư khuyên bảo chúng ta, không thể cùng ngoại nhân nâng lên tên của hẳn."

Việc đã đến nước này, Sở Vân dứt khoát láo nói được ngọn nguồn. Đã Mãn Sơn Lâu Giang Lăng cùng trước mắt Lạc Nam Thiên đều cho rằng hẳn có một cái cường đại luyện kim thuật Sư Sư phó, như vậy hẳn dứt khoát ngầm thừa nhận là được. Mà có dạng này một cái có lẽ có bối cảnh, có lúc cũng không nhất định là chuyện xấu.

"Đã như vậy, ta cũng liền không hỏi nhiều. Bất quá tuổi còn trẻ liền có thể đạt tới Bạch Ngân cấp pháp sư thực lực, quả thực không dễ." Cảm lấy trên bàn trà một cái chén trà nhấp một ngụm trà, Lạc Nam Thiên mở miệng nói ra.

Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân không có lên tiếng.

Cho dù là làm một cái Hoàng Kim cấp võ giả, cũng chỉ có thể từ người khác động thủ thời điểm mới có thể phân biệt thực lực của đối phương.

Cái này dị giới cũng không muốn một chút trong tiểu thuyết viết tất những tình huống kia, mọi người đều có mắt nhìn xuyên tường, nhìn một người liền biết thực lực của đối phương.

Mà có lúc cho dù là ngang cấp trình độ, biểu hiện ra chiến lực cũng là khác biệt.

Cứ việc đã chích ngừa không có kỹ càng phân chia mỗi cấp bậc bên trong kỹ càng đẳng cấp, nhưng là cũng có một loại sơ trung hậu kỳ thuyết pháp.

Dưới tình huống bình thường, giống Sở Vân vừa tiến vào đến Thanh Đồng cấp võ giả thời điểm, liền có thể xưng là Thanh Đồng cấp võ giả sơ kỳ. Mà trước mắt Sở Vân thông qua không ngừng mà phục dụng linh quả hấp thu linh khí trong đó, đã đạt tới Thanh Đồng cấp võ giả trung kỳ.

Đợi cho sắp thăng cấp đến Bạch Ngân cấp võ giả thời điểm, liền là hậu kỳ.

Trước mắt Lạc Nam Thiên liền là như thế, hắn một mực tìm kiếm lấy đột phá đến sao trời cấp võ giả giai đoạn. Dưới mắt chính là Hoàng Kim cấp võ giả hậu kỳ, thậm chí có thể nói là Hoàng Kim cấp võ giả thời đỉnh cao. Loại thực lực này, đã là nửa chân đạp đến vào đến sao trời cấp võ giả trình độ.

Nhưng là xét đến cùng, hắn vẫn là Hoàng Kim cấp võ giả. Liền giống như Sở Vân, không có đạt tới Thanh Đồng cấp võ giả sơ kỳ hắn, vĩnh viễn không biết Thanh Đồng cấp võ giả cường đại.

"Ta nhìn ngươi tựa hồ ma khí đồng tu, bất quá đã ngươi Tài xế chịu để ngươi làm như thế, ta cũng không nói thêm cái gì. Nhưng là theo ta được biết, ma vũ song tu vẫn là không thể thực hiện được. Nếu như về sau có linh ngộ lời nói, vẫn là chỉ tu một cái phương hướng tương đối tốt."

Từ trước đó Sở Vân đã thương Lạc gia người Lạc Nam Thiên liền có thể nhìn ra hắn là ma khí đồng tu, cứ việc có chút kỳ quái đã Sở Vân có một cái cường đại luyện kim thuật sư lão sư, vì cái gì còn muốn hắn làm như thế. Nhưng là dù sao đây là chuyện của người ta, Lạc Nam Thiên chỉ có thể hạo ý nhắc nhở.

"Đa tạ Lạc lão nhắc nhở."

Sở Vân cũng biết hắn là hạo ý, dù sao đối phương không hiểu rõ hắn tình huống thân thể, thế là khách khí nói.

"Đúng rồi Sở tiểu tử bạn, lão hủ có một chuyện muốn cùng ngươi thương lượng, không biết ý như thế nào?"

Nhìn trước mắt Sở Vân, Lạc Nam Thiên do dự một chút, sau một khắc mở miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73 : Mê vụ trận

"Lạc lão có lời gì cứ việc nói là được."

Nhìn xem ngồi đối diện hắn Lạc Nam Thiên, Sở Vân mở miệng nói ra.

Sự tình hôm nay Lạc Nam Thiên đã coi như là giúp hắn bận bịu, nếu như không có hắn kịp thời ngăn lại, chắc hắn dựa theo Sở Vân tính tình tất nhiên cùng đối phương đánh nhau.

Cứ việc Sở Vân có được hàng trăm tấm Bạch Ngân cấp ma pháp quyền trục, nhưng là đối phương lại là hai tên Bạch Ngân cấp võ giả. Sở Vân còn chưa từng có cùng cái này cấp bậc võ giả giao thủ qua, không biết chân chính Bạch Ngân cấp võ giả chiến đấu là như thế nào.

Nếu như ngay cả Bạch Ngân cấp ma pháp quyền trục đều không hạo dùng, Sở Vân rất có thể lựa chọn trở lại trong thế giới hiện thực đi. Mà nói như vậy hắn bí mật này liền sẽ bại lộ, mà lấy sau tại dị giới hành động không xác định nhân tố sẽ gia tăng.

Mặc dù biết Lạc Nam Thiên lần này giúp hắn hơn phân nửa ra ngoài cái kia không tồn tại luyện kim thuật Sư Sư phó, nhưng làm Thanh Thủy huyện đệ nhất cường giả, có thể ngồi ở chỗ này cùng hắn cùng hắn chuyện thương lượng, Sở Vân nhiều ít muốn nể tình.

"Là như vậy, không biết Sở tiểu tử bạn nhưng từng nghe qua mê vụ trận?"

Đem để chén trà trong tay xuống, Lạc Nam Thiên mở miệng hỏi.

Mê vụ trận?

Đó là vật gì? Sở Vân còn chưa từng nghe nói qua, thế là lắc đầu.

"Tốt, đã dạng này, vậy ta liền cùng ngươi nói một chút."

Nhìn một chút Sở Vân ánh mắt, tựa hồ có thể chỗ tới hắn cũng không hề nói dối, Lạc Nam Thiên mở miệng nói ra.

Bất quá hắn lúc này trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút, làm một cái luyện kim thuật sư đệ tử, làm sao ngay cả mê vụ trận đều chưa từng nghe qua. Nhưng là vừa nghĩ tới trước đó chưa từng nghe nói qua vùng này có cái gì cường đại luyện kim thuật sư, có lẽ Sở Vân bọn hắn là từ phương xa tới cũng khó nói. Nghĩ tới đây, Lạc Nam Thiên nghĩ ngợi trong lòng bỏ đi một chút.

Tiếp đó, hần đơn giản cùng Sở Vân nói một lần vừa rồi nâng lên mê vụ trận. Mà Sở Vân thì là cẩn thận nghe, muốn nghe xem Lạc Nam Thiên đến tột cùng muốn cùng hần nói cái gì.

Nguyên lai, mê vụ trận là xuất từ Mê Vụ sâm lâm.

Toàn bộ Mê Vụ sâm lâm tung hoành mấy trăm cây số, bên trong dã thú vô số, trăm ngàn năm qua, một mực là vùng này cấm địa.

Mê Vụ Chi Lâm bên ngoài phần lớn là một chút dã thú, mà lại hướng bên trong, liền sẽ có hung thú xuất hiện.

Những hung thú kia có mạnh có yếu, mà nó trên người chúng rất nhiều thứ, đều là một chút quý giá vật liệu.

Không chỉ như thế, truyền thuyết Mê Vụ Chi Lâm bên trong còn có bảo vật xuất hiện. Đã từng có lẽ có người tại Mê Vụ Chi Lâm ở bên trong lấy được qua bảo vật, nhưng là ra ngoài giữ bí mật nguyên nhân, không có ai biết là cái gì.

Trăm ngàn năm qua, mọi người chỉ dám xâm nhập Mê Vụ Chi Lâm ngoại bộ phạm vi. Còn dải đất trung tâm, không người nào dám đi tìm kiếm. Cho dù là giống Lạc Nam Thiên dạng này Hoàng Kim cấp võ giả, cũng không dám xâm nhập đến nội bộ.

Nhưng là Mê Vụ Chi Lâm có một cái chỗ đặc thù, cái kia chính là mê vụ trận.

Cái kia là tại khoảng cách Mê Vụ Chi Lâm biên giới gần trăm cây số một nơi, phương viên mấy chục cây số phạm vi. Một khu vực như vậy nhiều năm bị mê vụ chỗ vây quanh, mà Mê Vụ Chi Lâm gọi tên nguyên nhân cũng là như thế.

Bởi vì lâu dài bị mê vụ chỗ vây quanh, vùng rừng rậm kia bị mọi người xưng là mê vụ trận.

Bởi vì mê vụ trận thần bí, trăm ngàn năm qua không ngừng có người tiến đến tìm kiếm. Nhưng là từ chưa nghe nói có một người trở về, về phần bọn hần sống hay chết liền không muốn người biết.

Những người kia không thiếu có cao thủ cường đại, nhưng là mấy trăm năm qua, không ngừng có cao thủ tiến đến ném thử mà biến mất. Đây cũng là vì cái gì đông ao quận hiện tại có cường giả không nhiều nguyên nhân.

Những người kia đã có cường đại võ giả, cũng có cao cấp pháp sư. Đồng dạng, còn có thật nhiều người hợp thành đội ngũ tiến đến tìm kiếm.

Trên người bọn họ không thiếu cao cấp vũ khí, vật liệu, cùng bảo vật trân quý. Có thể nói nói, tiến đến mê vụ trong trận tìm kiếm đều là năm đó người nổi bật.

Lúc kia mê vụ trận lâu dài bị mê vụ chỗ vây quanh, thẳng đến mười năm trước, mê vụ trận xuất hiện biến hóa cực lớn.

Ngay tại mười năm trước một ngày, một cái tiến đến Mê Vụ Chi Lâm tìm kiếm người trở về truyền về tin tức, nói mê vụ trong trận mê vụ vậy mà biến mất. Mà người kia lúc ấy bị hung thú tập kích bản thân bị trọng thương, bằng không mà nói liền mình tiến đến tìm kiếm.

Tin tức này truyền sau khi trở về đưa tới oanh động, toàn bộ đông ao quận phạm vi bên trong cao thủ nhao nhao tiến về Mê Vụ Chi Lâm tìm kiếm đến tột cùng.

Trăm ngàn năm qua vô số cao thủ biến mất, nếu như bọn hần chết tại mê vụ trong trận, vậy liền đại biểu cho có lẽ trên người bọn họ vô số bảo vật lưu tại nơi đó.

Dạng này thêm lên, có lẽ hàng ngàn hàng vạn bảo vật sẽ ở lại nơi đó. Vén vén vì những vũ khí kia cùng bảo vật, cũng khiến cho số lớn cao thủ tiến đến.

Mà lúc kia Lạc Nam Thiên đã từng trước tiên chạy tới, khi đó hần vừa mới trở thành Hoàng Kim cấp võ giả.

Đến Mê Vụ Chi Lâm bên trong mê vụ trận phạm vi, quả nhiên, mê vụ trong trận mê vụ đã biến mất. Mọi người đại hi, vội vàng tiến vào tìm kiếm.

Mê vụ trong trận có không ít hung thú, nhưng là đi trước cao thủ quá nhiều, trong lúc nhất thời cũng cấu bắt thành uy hiếp.

Nhưng là ngay tại chúng hơn cao thủ bước vào đến mê vụ trận về sau, có một cái ngạc nhiên phát hiện.

Cái kia chính là tất cả Hoàng Kim cấp võ giả cùng pháp sư đập mạnh tiến mê vụ trận phạm vi về sau, trên người đấu khí cùng pháp lực tất cả đều thi triển không ra, mà Hoàng Kim cấp trở xuống cũng không có có ảnh hưởng. Bọn hần đấu khí trong cơ thể cùng pháp lực liền như là bị giam cầm ở, mặc dù tồn tại lại không cách nào phóng thích.

Bất quá cũng may đi trước đều là uy chấn một phương thế lực, cứ việc đấu khí cùng pháp lực không cách nào phóng thích, nhưng là có riêng phần mình người bảo hộ, cũng không có phát sinh cái đại sự gì.

Thế là những người kia tiếp tục tại mê vụ trong trận tìm kiếm.

Quả nhiên, rất nhanh liền có người phát hiện một chút thi cốt, cùng thi thể trừ vật giới chỉ cùng vũ khí.

Cái kia thi cốt chính thức trăm ngàn năm ở giữa lại tới đây tìm kiếm người, mà cái kia trừ vật giới chỉ cùng vũ khí cũng là bọn hần khi còn sống chỉ vật.

Thế nhưng là ai cũng không nghĩ tới chính là, mọi người ở đây nhảy căng hoan hô chuẩn bị chia của thời điểm, mê vụ trong trận mê vụ lần nữa dâng lên.

Mọi người có chút loạn trận cước, mà đột nhiên, đại lượng không biết từ nơi nào tới hung thú bắt đầu công kích mê vụ trong trận đám người.

Bởi vì mê vụ trở ngại ánh mắt, những người kia thực lực giảm đi nhiều. Mà lại Hoàng Kim cấp các cường giả đấu khí cùng pháp lực bị giam cầm, thi triển không ra thực lực của bọn hắn.

Rõ ràng dùng một canh giờ, những người kia mới từ mê vụ trong trận trốn thoát. Mà tất cả đi trước người bên trong, chỉ có hai thành người chạy ra. Mà để cho người ta khiếp sợ sự tình, thật nhiều Hoàng Kim cấp cao thủ cũng chết tại mê vụ trong trận.

Ngay lúc đó mọi người không biết là chuyện gì xảy ra, không người nào dám lần nữa tiến vào mê vụ trong trận.

Nhưng là một lần kia lấy được trong đó một chút bảo vật cá biệt bị người mang ra ngoài, mỗi một kiện bảo vật đối với ngay lúc đó người mà nói đều là vô cùng cường đại.

Người lòng tham là không hạn chế, cứ việc hao tổn thành cao thủ, nhưng là còn sống sót người đối mê vụ trận vẫn là nhớ mãi không quên. Thế là, liền có thể lực thời gian dài phái người tại mê vụ trận biên giới chờ đợi. Bọn hắn muốn nhìn một chút, mê vụ phải chăng còn sẽ biến mất.

Thẳng đến rõ ràng thời gian hai năm, tại hai năm sau đồng dạng thời gian, mê vụ trong trận mê vụ lần nữa tán đi.

Mọi người lần nữa sôi trào, lần này lại có không ít cường giả tiến đến. Nhưng là lần trước còn sót lại Hoàng Kim cấp cao thủ, lần này chỉ là dừng lại tại mê vụ trận biên giới, cũng không có xâm nhập.

Bởi vì bọn hắn biết, cho dù tiến vào về sau cũng vô dụng. Bị giam cầm ở đấu khí cùng pháp lực bọn hắn, liền cùng người bình thường không có gì khác biệt.

Mà tại mê vụ trận biên giới người bên trong, thì là bao gồm Lạc Nam Thiên.

Tại hai năm trước ngày đó, hắn may mắn từ mê vụ trong trận trốn thoát. Cứ việc cũng thụ chút tổn thương, nhưng là cũng may cũng không lớn việc gì.

Lúc kia hắn vẫn là Lạc gia đương đại gia chủ, khi lấy được mê vụ trong trận mê vụ biến mất tin tức về sau, mang theo Lạc gia bộ phận cao thủ tiến về.

Ngoại trừ chính hắn bên ngoài, Lạc gia cao thủ rồi rít tiến vào mê vụ trong trận. Chỉ bất quá lần này mọi người chỉ dám tại biên giới lực soát, ai cũng không biết mê vụ sẽ khi nào xuất hiện.

Thẳng đến ba ngày sau, mê vụ trong trận mê vụ dần dần lại xuất hiện. Mà lần này bởi vì có chút chuẩn bị, các thể lực lớn thương vong nhân số ít một chút. Mà giống Lạc Nam Thiên dạng này Hoàng Kim cấp cao thủ, thì là lông tóc không tổn hao gì.

Lần này đi vào người lại mang ra hai cái trữ vật giới chỉ, mà tại phát hiện trữ vật giới chỉ thời điểm, còn phát sinh các thể lực lớn ở giữa tranh đoạt đánh nhau.

Cứ việc các thể lực lớn các có thương vong, nhưng là bảo vật lại bị mang ra ngoài.

Có lần này thu hoạch, mọi người lòng tin tăng gấp bội, các thể lực lớn tiếp tục quan sát đến mê vụ trận biến hóa.

Theo thời gian không ngừng chuyển dời, mọi người rốt cục phát hiện mê vụ trận quy luật.

Cái kia chính là cách mỗi hai năm, tại cố định một ngày, mê vụ trong trận mê vụ liền sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Mê vụ biến mất chỉ có ba ngày, ba ngày sau đó, mê vụ liền sẽ lại xuất hiện.

Không chỉ như thế, mọi người còn lại cái khác phát hiện. Cái kia chính là tại mê vụ biến mất thời điểm, mê vụ trận bên trong đại bộ phận hung thú tựa hồ sẽ tạm thời đến địa phương khác đi. Mà mê vụ xuất hiện lần nữa thời điểm, bọn chúng liền sẽ quay về.

Tại về sau trong vài năm, mỗi lần đến mê vụ trong trận mê vụ biến mất thời gian, đều có vô số võ giả cùng pháp sư tiến đến tìm kiếm. Mà tới được mê vụ sắp lại xuất hiện trước đó, những người kia lại trở về tới mê vụ trận bên ngoài.

Cứ như vậy, cứ việc mê vụ trong trận còn có một số rải rác hung thú xuất hiện, nhưng là mọi người số thương vong lượng liền ít đi rất nhiều.

Trải qua mấy lần nếm thử về sau, những Hoàng Kim cấp kia cao thủ biết mình là không cách nào tiến vào trong sương mù. Cứ như vậy, Bạch Ngân cấp cao thủ cùng Thanh Đồng cấp chính là mê vụ trận tìm kiếm chủ lực.

Mà mỗi một lần mê vụ biến mất thời điểm tiến đến tìm kiếm người cùng quá nhiều thể lực, khi biết chuyện bên này sau. Chẳng những là đông ao quận bốn thể lực lớn cùng tam đại thương hội, một chút thể lực chung quanh cùng cao thủ đều sẽ tiến đến tìm kiếm.

Cứ như vậy liền khó tránh khỏi sẽ không sinh ra xung đột, mỗi khi mọi người tìm kiếm được đã từng tiến vào người tới chỗ trữ vật giới chỉ hoặc là bảo vật thời điểm, đều sẽ khiến thể lực khác tranh đoạt.

Đồng ao quận bên trong bốn thể lực lớn còn tốt, cứ việc nhìn xem người khác đạt được đồ vật cũng đỏ mắt, nhưng là dù sao ngày bình thường cũng có kết giao. Tại mê vụ trong trận những người này nếu như gặp phải tối thiểu sẽ không làm quá tuyệt, trừ phi gặp được loại kia lạc đàn người. Tại dưới tình huống đó cho dù là bị giết cũng không biết là ai làm.

Mà bọn hắc dịch nhân lớn nhất chính là địa phương khác cao thủ, những người kia cũng không chú ý cái gì thể diện, thường thường tranh chấp chính là như vậy đưa tới.

Cho nên dựa theo Lạc Nam Thiên lời nói tới nói, tiến vào mê vụ trong trận thực lực càng cao cao thủ càng nhiều liền càng an toàn. Mà nguy hiểm nhất, chính là những cái kia một mình tiến vào mê vụ trong trận người.

"Như thế nói đến, cạnh tranh vẫn là thật lớn."

Nghe Lạc Nam Thiên miêu tả về sau, Sở Vân mở miệng nói ra.

Dựa theo Lạc Nam Thiên lời nói tới nói, chính là thể lực nào tiến vào mê vụ trận cao thủ nhiều, liền càng thêm có ưu thế. Mà giờ này khắc này, hắc đã mơ hồ biết Lạc Nam Thiên cùng hắc nói những lời này mục đích.

"Sở tiểu tử bạn tuổi còn trẻ liền đạt đến Bạch Ngân cấp pháp sư trình độ, hơn nữa còn là ma vũ song tu, tiền đồ vô hạn a!"

Lần nữa đem chén trà trên bàn cầm lấy nhấp một ngụm trà, Lạc Nam Thiên vừa cười vừa nói.

"Chúng ta Thanh Thủy huyện Mãn Sơn Lâu bọn hắc cũng đi a?"

Nhìn trước mặt Lạc Nam Thiên, Sở Vân mở miệng hỏi.

Ngay cả một cái giống Lạc Nam Thiên dạng này Hoàng Kim cấp võ giả đều đối mê vụ trận như thế cảm thấy hứng thú, có thể nghĩ trong đó dụ / nghi ngờ lớn đến bao nhiêu.

"Nói như vậy, giống như là Mãn Sơn Lâu, Tụ Bảo Các cùng huyết ấn đường dạng này Thiên Nguyên Đại Lục thực lực cường đại, khẳng định sẽ đi. Không nhưng bọn hắc sẽ đi, mà lại đến lúc kia bọn hắc sẽ hội tụ chung quanh từng cái chi nhánh rất nhiều cao thủ cùng nhau tiến đến.

Có thể nói, cái này ba cái thể lực là trong đó lớn nhất. Mà giống chúng ta Lạc gia cùng đồng ao quận cái khác ba cái thể lực, thì là thê đội thứ hai. Trừ cái đó ra, liền là một chút thể lực nhỏ cùng cao thủ khác."

Đem để chén trà trong tay xuống, Lạc Nam Thiên tiếp tục nói ra: "Lần này mê vụ biến mất còn có bảy ngày, cho nên ta muốn mời Sở tiểu tử bạn gia nhập vào chúng ta Lạc gia. Đối cho bảy ngày sau đó, người cùng chúng ta Lạc gia người cùng nhau tiến đến mê vụ trận."

Nhìn xem Sở Vân biểu lộ, Lạc Nam Thiên rốt cục nói ra mục đích của mình.

"Trách không được trước đó giúp ta đuổi đi cái kia Lạc Dương, nguyên lai là nghĩ để cho ta giúp hắc." Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Một cái Thanh Thủy huyện đệ nhất cao thủ, có thể ở trước mặt mọi người giúp không nhận ra cái nào người răn dạy nhà mình từ đệ, khẳng định là có nguyên nhân. Sở Vân hiện tại biết, ngoại trừ cổ kỹ phía sau hắc có cái không tồn tại luyện kim thuật Sư Sư phó bên ngoài, Lạc Nam Thiên còn có mục đích này.

"Chúng ta Lạc gia lần này phái ra ba tên Bạch Ngân cấp võ giả cùng hai cái Bạch Ngân cấp pháp sư, nếu như Sở tiểu tử bạn tham dự, vừa vặn có thể tiến đến sáu cái Bạch Ngân cấp cao thủ."

Nhìn xem Sở Vân biểu lộ, Lạc Nam Thiên mở miệng nói ra.

"Có những người này, vấn đề an toàn bên trên không có vấn đề gì lớn." Ngón tay tại trên bàn trà tìm kiếm, Lạc Nam Thiên tiếp tục nói ra: "Mà lại ta cũng sẽ không để tiểu hữu đi không, ngoại trừ đạt được đồ vật hợp lý chia đều bên ngoài, ta hiện tại còn có thể cho Sở tiểu tử bạn một thứ bảo bối."

Dứt lời, Lạc Nam Thiên từ trữ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái cái hộp nhỏ.

Tại xuất ra hộp thời điểm, Lạc Nam Thiên tựa hồ có chút không bỏ. Nhưng là do dự một chút về sau, vẫn là bỏ vào Sở Vân trước mặt.

"Đây là..."

Nhìn trước mặt hộp, Sở Vân mở miệng hỏi.

Hộp là làm bằng gỗ, mặc dù không biết là gỗ gì, nhưng là bề ngoài mười phần tinh mỹ, phía trên còn điêu khắc không ít hoa văn.

"Đây là ngưng lực đan, đối với võ giả mười phần hữu hiệu, có thể tăng lên trên diện rộng võ giả đầu khí." Nghe Sở Vân, Lạc Nam Thiên vì hắc giới thiệu nói: "Cái này ngưng lực đan nhưng là đồ tốt, có thể giúp tăng lên đầu khí, đối Bạch Ngân cấp võ giả đều là hữu hiệu. Ta nhìn Sở tiểu tử bạn là ma khí đồng tu, tựa hồ đầu khí phương diện còn có chút khiếm khuyết, cái này liền đưa người."

Tại lúc nói chuyện, Lạc Nam Thiên vẻ mặt còn có chút không bỏ. Có thể thấy được mà biết, cái này ngưng lực đan đối với hắn dạng này một cái Hoàng Kim cấp võ giả tới nói, phân lượng cũng là không nhẹ.

"Cái này không phải là cái gì độc dược a?" Nghe Lạc Nam Thiên, Sở Vân trầm nghĩ trong lòng.

Hắn đương nhiên sẽ không chỉ dựa vào đối phương một câu liền tin tưởng đây là cái gì tăng lên đầu khí đan dược, hắn lúc này tại phân tích, đến tốt cùng là đáp ứng hay là không đáp ứng.

Dựa theo Lạc Nam Thiên lời nói tới nói, đợi cho mê vụ biến mất thời điểm, rất nhiều thế lực đều sẽ tiến đến. Không nói đến trong đó phải chăng có tranh đoạt, cho dù là đạt được một chút bảo vật, an toàn sau khi trở về Lạc Nam Thiên có thể hay không ngay tại chỗ trở mặt cũng không nói được.

Cứ việc hiện tại hắn có một cái không tồn tại Tài xế làm chỗ dựa, nhưng là ai lại nói hay lắm đâu?

Nhưng bây giờ nếu là cự tuyệt, hiển nhiên là bác Lạc Nam Thiên mặt mũi. Sở Vân không hiểu rõ đối phương, không biết hắn sẽ như thế nào đi làm.

Mà bây giờ hắn còn không có đáp ứng đối phương, Lạc Nam Thiên trước hết xuất ra lễ vật đưa cho hắn. Đến tốt cùng đối phương là như thế nào nghĩ, Sở Vân cũng không biết.

Nghĩ tới đây, Sở Vân đem bàn tay hướng trước mắt hộp, đem cái hộp nhỏ mở ra.

Mà sau đó một khắc, Sở Vân nhìn thấy trong hộp đồ vật về sau, biểu lộ trở nên cực kỳ cổ quái.

Mà nguyên bản hắn còn đang do dự, nhưng là hiện tại lập tức liền làm ra quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74 : Cử lạc

Nhìn xem hộp đồ vật bên trong, Sở Vân sắc mặt biến đến cổ quái. Bất quá sau một khắc, hắn quyết định chú ý.

"Lạc lão, ta một cái khu khu tiểu bối, sao dám thu ngài đồ vật." Đem hộp hướng phía Lạc Nam Thiên trước mặt đẩy, Sở Vân cười nói ra: "Mấy ngày nay quả thực không biết Lạc lão thân phận, thật sự là chậm trễ."

Nghe Sở Vân, đối diện Lạc Nam Thiên khẽ cau mày.

"Bất quá mê vụ trận chuyện này, ta còn phải trở về hỏi một chút sư phụ ta. Dù sao cho dù là muốn đi, cũng phải lão nhân gia ông ta đáp ứng."

Nhìn thấy Lạc Nam Thiên biểu lộ có chút mất tự nhiên, Sở Vân ngay lập tức đem hắn cái kia không tồn tại sư phụ mang ra ngoài.

Nghe Sở Vân lời nói về sau, Lạc Nam Thiên sắc mặt khá tốt điểm.

"Tốt a, ta cũng không làm khó ngươi."

Suy tính thật lâu, Lạc Nam Thiên rốt cục mở miệng nói ra: "Như vậy đi, ta cũng không nhất định không phải muốn ngươi gia nhập vào chúng ta Lạc gia trận doanh tới. Bất quá nhìn ngươi hẳn là lần đầu tiên nghe nói cái này mê vụ trận sự tình, ta hi vọng ngươi cho dù không gia nhập chúng ta, cũng không cần gia nhập vào thế lực khác bên trong."

Dứt lời, Lạc Nam Thiên đem trên bàn trà hộp nhận được trừ vật giới chỉ bên trong.

Việc đã đến nước này, hai người cũng không có lời nào nhưng trò chuyện. Hướng hồ làm Lạc gia gia chủ đòi trước, Thanh Thủy huyện đệ nhất cao thủ, cũng không có khả năng tại cái này cùng Sở Vân hàn huyên. Hiện tại đã thân phận đã bại lộ, Lạc Nam Thiên sau đó liền rời đi ba xá đường.

Nhìn thấy Lạc Nam Thiên đi xa, Sở Vân vội vàng đóng lại đại môn. Sau đó đi vào lầu hai, ẩn xuống trên đồng hồ màu đỏ ấn phím.

Sau một khắc, hắn về tới phòng thuê bên trong.

Sở Văn ngựa không ngừng vó hướng phía dưới lầu đi đến, đi ra cư dân lầu, Sở Văn hướng phía siêu thị phương hướng đi đến.

Đi vào siêu thị, cũng may người không nhiều. Đi vào một cái kệ hàng trước cầm hai thứ, sau đó Sở Văn liền vội vã tính tiền.

"Người tuổi trẻ bây giờ thật xúc động a, mua thứ gì đều như thế hoảng hoảng trưng trưng."

Nhìn xem Sở Văn kết xong sổ sách vội vã đi ra bóng lưng, quảy thu ngân một cái trung niên nữ tử nhếch miệng.

Lúc này Sở Văn đương nhiên sẽ không nghe được nữ tử kia thanh âm, mua đồ xong về sau, trước tiên về tới phòng thuê.

Sau đó, Sở Văn không chút do dự nhấn xuống tay trái trên đồng hồ lực sắc ấn phím. Trong nháy mắt, hần lần nữa về tới ba xá đường lầu hai.

Hôm nay Sở Văn có thể nói là uyển cự Lạc Nam Thiên, nhưng đây cũng là không có biện pháp sự tình.

Nói ra sự tình hôm nay, đúng là Lạc Nam Thiên giúp hắn. Nếu như không có cái này Lạc gia gia tử, hôm nay Sở Văn xử lý chuyện này có thể sẽ rất phiền phức.

Nhưng xét đến cùng Lạc Nam Thiên sở dĩ có thể ra mặt, vẫn là có nguyên nhân. Trước đó ngộ nhận là Sở Văn là Bạch Ngân cấp pháp sư, mục đích đúng là vì để cho hắn tham dự mê vụ trong trận.

Cứ việc Sở Văn không biết tại toàn bộ đông ao quận bốn thế lực lớn bên trong ai mạnh ai yếu, nhưng làm Lạc Nam Thiên dạng này Thanh Thủy huyện đệ nhất cao thủ, có thể cùng hắn dạng này người trẻ tuổi như thế trao đổi, vậy đã nói rõ một vấn đề.

Cái kia chính là cho dù Lạc gia tại toàn bộ đông ao quận bốn thế lực lớn bên trong không phải kém nhất, cũng không phải cao nhất.

Trước đó tại Mãn Sơn Lâu nghe Giang Lăng nói, đông ao quận chứa thành là phi tinh kiếm phái cầm giữ. Có thể nắm giữ một cái ngàn vạn người thành trì, kỳ thế lực có thể nghĩ.

Mà mê vụ trong trận Hoàng Kim cấp cao thủ là không cách nào thi triển thực lực, cứ như vậy, chỉ có dựa vào Bạch Ngân cấp trở xuống tiến đến thăm dò.

Cứ như vậy, mỗi một cái Bạch Ngân cấp cao thủ đối Lạc Nam Thiên tới nói đều là cực kỳ trọng yếu. Trừ bỏ Mãn Sơn Lâu như thế tam đại thế lực bên ngoài, tại còn lại thế lực ở trong nếu như còn chưa đủ mạnh, như vậy tiến đến mê vụ trận thu hàng định không bằng người khác.

Cho nên mà lần này Lạc Nam Thiên dùng một cái ngưng lực đan đến cho Sở Văn, muốn sự gia nhập của hắn.

Mà Sở Văn sở dĩ đem ngưng lực đan còn cho Lạc Nam Thiên, chính là bởi vì cái kia ngưng lực đan hắn nhận biết. Chẳng những nhận biết, còn hết sức quen thuộc.

Cái kia ngưng lực đan không phải những vật khác, chính là đậu phộng!

Cụ thể một điểm tới nói, hắn là hoàng gạo sống. Làm Sở Văn nhìn thấy Lạc Nam Thiên cho hắn cầm tinh xảo trong hộp chứa một hạt củ lạc về sau, cái cầm kém chút không có rút xuống đất.

Thế giới hiện thực lại so với bình thường còn bình thường hơn hoàng gạo sống, tại dị giới lại là để Hoàng Kim cấp võ giả đều có chút đau lòng ngưng lực đan, đây là Sở Văn không có nghĩ tới. Bất quá trước đó tại cẩn thận quan sát trong cái hộp kia ngưng lực đan về sau, Sở Văn dám trăm phần trăm xác định cái kia chính là phổ thông củ lạc.

Mà vừa rồi tại Lạc Nam Thiên sau khi đi, Sở Văn trước tiên về tới trong thế giới hiện thực mua hai túi củ lạc. Một túi sinh một túi quen, sau đó liền về tới dị giới bên trong.

Đóng kỹ cửa, Sở Văn đem hai túi củ lạc từ trữ vật giới chỉ bên trong đem ra phóng tới bên trong căn phòng trên bàn trà.

Thở sâu thở ra một hơi, Sở Văn đem cái kia túi sinh củ lạc mở ra.

Thế giới hiện thực củ lạc cùng Lạc Nam Thiên cho hắn cái kia phải chăng đồng dạng, Sở Văn chỉ có thể tự mình nếm thử.

Dựa theo Lạc Nam Thiên lời nói tới nói, ngưng lực đan có thể tăng lên người đấu khí. Không chỉ như thế, cho dù là đối Bạch Ngân cấp võ giả cũng có thể tạo được tác dụng.

Nhìn trước mắt hoàng gạo sống, Sở Văn không chút do dự cầm lấy một hạt củ lạc phóng tới trong miệng.

Cùng thế giới hiện thực ăn củ lạc đồng dạng, Sở Văn nhai hai lần liền nuốt xuống.

Mà sau một khắc, Sở Văn trong lòng không khỏi giật mình.

Một cổ ngạt trời khí tức thuận yết hầu một mực chạy về phía bụng của hắn, loại kia lực trùng kích mạnh, là Sở Văn trước đây chưa từng gặp.

Sau một khắc, cổ khí tức kia bay thẳng bụng dưới đầu khí đoàn. Khí tức tiến vào đầu khí đoàn bên trong, toàn bộ đầu khí đoàn cực tốc xoay tròn.

Theo đầu khí đoàn không ngừng xoay tròn đồng thời, cũng từ từ biến lớn. Lúc này một cổ vô cùng cảm giác sáng khoái sinh ra, khiến cho người tâm thần thanh thản.

Đầu khí đoàn càng biến càng lớn, cuối cùng trọn vẹn biến thành trước đó gấp hai lớn nhỏ, mới chậm rãi ngừng lại.

Sở Vân lập tức cảm giác được tự thân lực lượng đạt được mấy lần tăng lên, không chỉ như thế, thân thể tựa hồ càng thêm nhẹ nhàng.

Thanh Đồng cấp võ giả đỉnh phong! ! !

Lúc này Sở Vân cảm giác được bụng dưới đoàn kia đầu khí giống như có lẽ đã bão hòa, vô cùng tràn đầy đầu khí để hắn cảm thấy có vô hạn khí lực không cách nào phát tiết.

"Trách không được cái kia Lạc Nam Thiên xuất ra củ lạc thời điểm đau lòng như vậy, nguyên lai vẹn vẹn một bông hoa gạo sống liền có thể đem Thanh Đồng cấp võ giả tăng lên tới trạng thái đỉnh phong. Chỉ là hắn khẳng định không nghĩ tới, vật này tại trong thế giới hiện thực đây đường" Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể về sau, Sở Vân trong lòng cười thầm.

Sở Vân có thể từ Lạc Nam Thiên về mặt nhìn ra ngưng lực đan trên quý, giống như vậy củ lạc đoán chừng đối phương có cũng không nhiều. Bằng không mà nói Lạc gia lần này đi mê vụ trận cũng không có khả năng mới phái ra năm tên Bạch Ngân cấp cao thủ. Sở Vân đoán chừng, toàn bộ Lạc gia khả năng chỉ có cái kia mấy tên Bạch Ngân cấp cao thủ.

Chỉ là cái kia Lạc Nam Thiên tuyệt đối nghĩ không ra, trong mắt hắn mười phần trên quý ngưng lực đan, Sở Vân tiện tay liền có thể mua hai bao.

Cảm nhận được tự thân lực lượng, Sở Vân đem ánh mắt đặt ở túi kia quen củ lạc. Sở dĩ mua hai bao, hắn là nghĩ lần lượt thử một chút.

Sau một khắc, Sở Vân đem túi kia củ lạc cũng mở ra, cầm một viên quen hoàng gạo sống, bỏ vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75 : Tấn cấp Bạch Ngân cấp võ giả

Cùng trước đó ăn viên kia sinh củ lạc đồng dạng, viên này hoàng sinh ở cửa vào về sau đồng dạng tại thể nội sinh ra một cỗ cường đại năng lượng.

Năng lượng bay thẳng bụng dưới đoàn năng lượng, tốc độ không thua gì vừa rồi.

Nhưng là lần này cùng trước đó không giống, dòng năng lượng vọt tới bụng dưới đoàn năng lượng về sau, đoàn năng lượng cũng không có xoay tròn.

Nhắm mắt lại, Sở Vân tựa hồ có thể cảm thấy cỗ năng lượng kia khi tiến vào đoàn năng lượng về sau. Nguyên bản trạng thái khí năng lượng đồ án lại từ từ hướng phía thể lỏng chuyển hóa, loại cảm giác này rất chân thực.

Đoàn năng lượng từ từ ngưng kết thành vì thể lỏng, lớn nhỏ không có biến hóa, nhưng là đầu khí càng thêm nồng nặc.

Rất nhanh, theo cái kia đạo năng lượng toàn bộ tiến vào đoàn năng lượng sau. Toàn bộ đoàn năng lượng toàn bộ ngưng kết thành chất lỏng.

Mà sau một khắc, vô số khí tức từ đoàn năng lượng bên trong khuếch tán ra tới. Năng lượng lan tràn đến Sở Vân tứ chi trăm mạch, lập tức Sở Vân kinh lạc bên trong tràn đầy đầu khí.

Khí đầy toàn thân! ! !

Bạch Ngân cấp võ giả! ! !

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể lập tức đạt đến đỉnh phong, kết hợp với tự thân cảm thụ. Sở Vân biết, lần này đã là một tên Bạch Ngân cấp võ giả.

Vén vén đi vào dị giới không đến thời gian nửa tháng, Sở Vân lại từ một người bình thường trở thành Bạch Ngân cấp võ giả.

Nguyên bản hần chỉ là bởi vì ngoại lực, bị người ngộ nhận là Bạch Ngân cấp pháp sư. Nhưng là giờ này khắc này, nương tựa theo thực lực bản thân, Sở Văn đã đạt đến độ cao này.

Một cái Bạch Ngân cấp võ giả, có thể khinh thường toàn bộ Thanh Thủy huyện. Tại dạng này hơn một triệu người thành trì bên trong, tuyệt đối là cao cao tại thượng tồn tại.

Chẳng những là Thanh Thủy huyện, cho dù là toàn bộ ngàn vạn người đông ao quận, Bạch Ngân cấp cao thủ cũng không phải là rất nhiều.

Có thể nói như vậy, đem Thanh Thủy huyện so sánh thế giới hiện thực một cái tiểu thành thị, hiện tại Sở Văn thân phận hoàn toàn có thể tiến vào ban lãnh đạo hàng ngũ.

Đạt đến Bạch Ngân cấp võ giả về sau, Sở Văn mới cảm nhận được cái gì là thực lực.

Nguyên bản đạt đến Thanh Đồng cấp võ giả hần chỉ là cảm nhận được lực lượng tăng lên, nhưng là tại trở thành Bạch Ngân cấp võ giả về sau, Sở Văn ý nghĩ thay đổi.

Cảm thụ tự thân, Sở Văn phát hiện chẳng những là lực lượng cùng trước đó có cách biệt một trời. Hần lúc này tứ chi trăm mạch đều tràn ngập đầu khí, mà lại những đầu khí này có thể tùy ý vận chuyển.

Có thể nói như vậy, hiện tại Sở Văn có thể tùy ý khống chế đầu khí ra trên người bây giờ bất kỳ địa phương nào. Có thể là tay, cũng có thể là chân.

Nguyên bản tại cần sử dụng đầu khí thời điểm, Sở Văn cần trước đem đầu khí từ đầu khí trong cơ thể đoàn bên trong phóng xuất ra. Tại đến tương ứng vị trí về sau, phóng xuất ra.

Mà bây giờ đầu khí tồn tại ở tứ chi trăm mạch bên trong, nghĩ sử dụng thời điểm tùy thời liền có thể sử dụng. Nếu như không đủ tùy thời có thể lấy từ thể lỏng đầu khí đoàn bên trong điều ra. Cứ như vậy, hiệu suất liền đề cao rất nhiều.

"Mê vụ trận... Tựa hồ có chút ý tứ."

Nhìn xem Mê Vụ Chi Lâm phương hướng, Sở Văn lẩm bẩm nói.

Nếu như nói hần còn là trước kia thực lực trình độ, mê vụ trận đối với hần mà nói vẫn là quá xa. Nhưng là đạt tới Bạch Ngân cấp võ giả thực lực về sau, Sở Văn ý nghĩ cùng trước kia không đồng dạng.

Bất quá dù vậy, dựa theo Lạc Nam Thiên lời nói tới nói, mê vụ trong trận mê vụ biến mất thời gian còn có bảy ngày. Mà hần hiện tại chỉ bất quá vừa mới đi vào Bạch Ngân cấp võ giả cấp độ, còn cần tiến một bước cường hóa mình.

Nghĩ tới đây, Sở Văn liền tranh thủ chế tác ma pháp quyền trục đồ vật từ trữ vật giới chỉ bên trong đem ra.

Hiện tại hần đồng dạng cũng là Thanh Đồng cấp pháp sư, có thể chế tác Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục.

Nhưng là Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục về so sánh Hắc Thiết cấp ma pháp độ khó tăng lên rất nhiều, cái này liền như là trong thế giới hiện thực nhi đồng giản bút họa cùng quốc họa ở giữa khác nhau.

Xem sách bên trên những cái kia phức tạp phù văn, Sở Văn cảm thấy trận trận đau đầu. Nhưng là không có cách nào, chỉ có thể chiếu vào vẽ.

Lần này, Sở Văn ngâm một bao đặc biệt nồng cà phê. Dính lấy cà phê, bắt đầu miêu tả.

Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục chế tác quả nhiên phức tạp, Sở Văn đang vẽ cái này Hòa xà ma pháp thời điểm, cảm giác được cố hết sức.

Hòa Xà Thuật nói trắng ra là liền là hỏa long thuật phiên bản thu nhỏ, là Thanh Đồng cấp pháp sư có thể thi triển ma pháp. Mặc dù như thế, vẽ quá trình cũng là cực kỳ phức tạp.

Sở dĩ vẽ hỏa hệ ma pháp quyền trục, là bởi vì Sở Văn đi vào dị giới bên trong tiếp xúc đến ma pháp thứ nhất chính là hỏa hệ ma pháp. Trừ cái đó ra, hần vẽ ma pháp thứ nhất quyền trục cũng là Hỏa hệ. Mà lúc này, hần cái thứ nhất liền nghĩ đến vẽ Hỏa hệ Thanh Đồng cấp ma pháp.

Một lần... Thất bại... Họa sai lệch...

Hai lần... Thất bại... Họa lớn...

Ba lần...

Bốn lần...

Cứ việc đạt đến Thanh Đồng cấp pháp sư về sau, Sở Văn năng lực nhận biết mạnh mẽ hơn không ít. Nhưng là tại vẽ quyền trục thời điểm, vẫn là đã trải qua lần lượt thất bại. Cuối cùng rỗng rã một lý cà phê đều tiêu hao hết, Sở Văn cũng không có hội chế thành công.

Nhưng là Sở Văn là cái người không chịu thua, dù sao trông không ma pháp quyền trục cũng không đáng tiền. Lại thêm vẽ quyền trục sử dụng cà phê

càng là hạ bút thành văn, tại vật liệu sung túc tình huống dưới Sở Vân cũng không tin tã, mình vẽ không ra Thanh Đồng cấp quyền trục tới.

Công phu không phụ lòng người, ngay tại Sở Vân vẽ thất bại mấy chục lần về sau, rốt cục hoàn thành một cái quyền trục.

Quyền trục vẽ sau khi thành công, Sở Vân không có lập tức rút vào ma pháp, mà là lần nữa cảm qua một trương quyền trục chưa ghi vẽ .

Rèn sắt khi còn nóng, đây là Sở Vân một quen cách làm.

Quả nhiên, tại thành công một lần về sau, không biết là lòng tự tin tăng vọt vẫn là thủ pháp bản thân càng ngày càng quen thuộc. Sở Vân vẽ quyền trục xác suất thành công, lập tức tăng lên không ít.

Quyển sách thứ hai thành công chỉ tiêu hao hơn bốn mươi cái quyền trục chưa ghi, cứ việc số lượng cũng rất nhiều, nhưng là so sánh cái thứ nhất xác suất thành công vẫn là có chút tăng lên.

Cứ như vậy, Sở Vân không ngừng về lấy ma pháp quyền trục.

Cái này liền như là học vẽ tranh, quen tay hay việc. Sở Vân chỉ là đơn nhất về Hỏa Xà Thuật, tự nhiên từ từ quen bắt đầu luyện.

Không biết qua bao lâu, Sở Vân đang chuẩn bị cảm xuống một trương quyền trục chưa ghi thời điểm mới phát hiện, trên mặt bàn đã rồng tuếch.

Hơn năm trăm cái quyền trục chưa ghi, càng đã bị hấn toàn bộ tiêu hao hết.

Thở sâu thở ra một hơi, Sở Vân nhìn về phía bên cạnh. Vừa rồi vào xem lấy vẽ quyền trục, để ở một bên đã hội chế thành công quyền trục có bao nhiêu, hấn đã không nhớ rõ.

Một trương, hai tấm, ba tấm...

Cảm qua cái kia một chồng quyền trục, Sở Vân bắt đầu đếm.

1 6 tấm!

Ròng rã 1 6 tấm hoàn hảo quyền trục, Sở Vân không nghĩ tới vậy mà có nhiều như vậy.

Nguyên bản nhìn xem Thanh Đồng cấp ma pháp vẽ khó khăn, coi là có thể vẽ mấy trương đã là không tệ. Hiện tại không nghĩ tới, thành công vậy mà như thế nhiều.

Đem một trương quyền trục cất kỹ, Sở Vân mặc đọc chú ngữ. Sau một khắc, một đạo Hỏa xà bay đến quyền trục phía trên.

Lúc thì đỏ quang thiểm qua, Hỏa xà bị hút vào đến quyền trục bên trong.

Thành công! !

Ngay sau đó, theo Sở Vân không ngừng phóng thích Hỏa Xà Thuật, 16 cái quyền trục toàn bộ hoàn thành. Đây cũng là quy công cho trong cơ thể hấn đầu khí đoàn công lao, nếu không bằng vào Sở Vân thể nội pháp lực căn bản không có khả năng lập tức phóng xuất ra nhiều như vậy Thanh Đồng cấp ma pháp.

Những quyền trục này hiệu quả đến tốt cùng như thế nào?

Nhìn trước mặt những này Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục, Sở Vân lông mày giương lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76 : Lưu Tinh Hỏa Vũ

Trước đó vền vền một cái Hắc Thiết cấp ma pháp quyền trục, bằng vào cà phê vẽ, liền có thể phóng xuất ra Bạch Ngân cấp ma pháp tới. Hiện tại Sở Vân trước mặt thế nhưng là Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục, trong đó uy lực đến tốt cùng sẽ là dạng gì , hấn cũng không rõ ràng.

"Trước đó ở chỗ này thả ra quyền trục động tinh quá lớn, lần này nhất định phải tìm vắng về địa phương."

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn đi ra bên ngoài dòng người nhốn nháo rộn ràng, Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

Lần trước tại xé mở ma pháp quyền trục thả ra hỏa long thuật hậu, trên đường phố người sôi trào. Cũng may bởi vì hỏa long thuật bay ra tốc độ tương đối nhanh, mọi người không có phát hiện là từ gian phòng của hắn bay ra. Nhưng cuối cùng dạng này, Sở Văn cũng không biết có hay không người hữu tâm lưu ý đến nơi đây.

Mà lần này, Sở Văn không dám trực tiếp trong phòng ném thử. Thế là mở cửa đi xuống thang lầu, từ ba xá đường bên trong đi ra.

Nửa giờ sau, Sở Văn đã cười hân chạy bằng điện xe ba gác rồi đi Thanh Thủy huyện, hướng phía dã ngoại phương hướng chạy tới.

Dã ngoại đường xá kém một chút, nhưng cũng may cũng có thể mở. Sau một tiếng, Sở Văn tại một mảnh bờ khoát chỗ ngừng lại.

Nơi đây bốn bề vắng lặng, phóng tầm mắt nhìn tới hoàn toàn hoang lương. Đơn giản kiểm tra một hồi địa hình về sau, Sở Văn từ chạy bằng điện ba lượt trên xe đi xuống.

Từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một tờ lúc trước hắn chế tác Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trục, hơi suy nghĩ một chút Sở Văn đưa nó xé mở.

Lần này Thanh Đồng cấp quyền trục cứ việc chỉ có 1 6 tấm, nhưng là vì xác định uy lực của nó, Sở Văn vẫn là quyết định muốn thử một chút.

Sau một khắc, Sở Văn cảm giác được bốn phía nhiệt độ kịch liệt lên cao. Mà hắn phía trên nhiệt độ tối cao, cảm nhận được đây, Sở Văn ngay cả vội ngẩng đầu.

Thấy được trên đầu cảnh tượng Sở Văn âm thầm kinh ngạc, lúc này trên đầu của hắn hỏa hồng một mảnh. Một mảnh màu đỏ choáng tại trên đầu của hắn xoay quanh, chậm rãi chuyển động.

Lưu Tinh Hóa Vũ!!

Nhìn tìm tới cảnh tượng như vậy, Sở Văn trong lòng giật mình.

Nếu như hắn không có đoán sai, trên đầu mảnh này hồng vân, hắn là Lưu Tinh Hóa Vũ xuất hiện điềm báo.

Lưu Tinh Hóa Vũ, đây chính là chỉ có Hoàng Kim cấp pháp sư mới có thể thi triển ma pháp.

Lưu Tinh Hóa Vũ uy lực cực lớn, có thể bao trùm phương viên mấy chục mét phạm vi. Cái này một cái ma pháp cần tiêu hao hết rất nhiều pháp lực, chỉ có Hoàng Kim cấp pháp sư mới có thể có được nhiều như vậy pháp lực.

Lúc này Sở Văn như là cùng mảnh hồng vân này nối thành một mảnh, hồng vân bên trong ẩn chứa đại lượng hỏa hệ ma pháp nguyên tố, nó mức độ đậm đặc để hắn chấn kinh. Sở Văn có thể cảm nhận được, hắn có thể tùy ý khống chế hồng vân bên trong hỏa hệ nguyên tố.

Có cảm giác này, Sở Văn trong lòng âm thầm khống chế mảnh hồng vân này.

Sau một khắc, vô số to như nắm tay hỏa cầu từ hồng vân bên trong ngưng tụ, ngay sau đó hướng phía nơi xa bay đi.

Những này hỏa cầu cùng Hỏa Cầu Thuật khác biệt, mặc dù không khác nhau lắm về độ lớn, nhưng là tại về màu sắc nhưng so với Hỏa Cầu Thuật đỏ bên trên rất nhiều. Mà Sở Văn có thể cảm giác được, những này hỏa cầu bên trong năng lượng ẩn chứa xa cao hơn nhiều Hỏa Cầu Thuật.

Vô số hỏa cầu hướng về phương xa bay đi, bao trùm mấy chục mét vuông phạm vi. Đợi cho những cái kia hỏa cầu sau khi hạ xuống, trận trận tiếng nổ mạnh truyền ra. Xa xa trên mặt đất bị tác từng cái hố to, giống như thảm thức công kích.

Nhìn phía xa mặt đất, Sở Văn âm thầm tắc lưỡi.

Hắn chế tác chẳng qua là Thanh Đồng cấp hỏa hệ ma pháp Hỏa Xà Thuật, nhưng là thông qua cả phê về ra ma pháp quyền trục lại có thể phóng xuất ra Hoàng Kim cấp ma pháp.

Hoàng Kim cấp ma pháp, cái này mới mới có thể được tính là cao cấp ma pháp. Mặc dù quyền trục chỉ còn lại có 15 cái, nhưng lại đầy đủ tự vệ.

Trải qua thí nghiệm, Sở Văn đã biết ma pháp quyền trục uy lực. Tiếp đó, hắn chưa có trở về Thanh Thủy huyện, mà là cười xe chạy bằng điện hướng phía Liễu Hà thôn phương hướng chạy tới.

Ngay tại Sở Văn đi ra không xa về sau, trước đó thả ma pháp quyền trục đang nghênh đón một đội nhân mã. Những người này có bốn mươi, năm mươi người nhiều, giờ này khắc này bọn hắn dừng lại tại Lưu Tinh Hóa Vũ phóng thích sau sinh ra những cái kia hố to bên cạnh.

"Đây là... Lưu Tinh Hóa Vũ!!"

Đội ngũ kia bên trong dẫn đầu một người đàn ông tuổi trung niên thân mang áo đen, bên hông tạm biệt một thanh trường kiếm. Nhìn thấy trước mắt những cái kia hố to, cau mày nói ra.

"Luu Tinh Hòa Vũ! ! Đây chính là Hoàng Kim cấp ma pháp! ! !"

Nam tử bên cạnh có một tên đồng dạng thân mang áo đen nam tử trung niên, trên mặt của hắn có một đạo rõ ràng mặt sẹo. Nghe vừa rồi cái kia người đàn ông tuổi trung niên, hắn kinh ngạc nói.

"Nơi này dựa vào Thanh Thủy huyện, theo ta hiểu rõ nơi đó tựa hồ còn không có Hoàng Kim cấp pháp sư. Chẳng lẽ nói... Hai năm ở giữa nơi này lại có mới Hoàng Kim cấp pháp sư tấn cấp?"

Chăm chăm lên trước mắt những cái kia hồ to, trước đó nam tử trung niên trầm giọng nói ra.

"Mặc kệ nó! Dù sao Hoàng Kim cấp cao thủ là không vào được mê vụ trận. Bọn hắn nếu là có người tấn thăng Hoàng Kim cấp pháp sư, vừa vặn nói rõ thiếu một cái đối thủ."

Nam tử mặt sẹo nghe trung niên nam tử kia, vừa cười vừa nói.

"Cũng là!" Nam tử trung niên nghĩ cũng phải, quay đầu quét mắt sau lưng đám người một chút, mở miệng nói ra: "Bây giờ cách mê vụ tiêu tán còn có bảy ngày, chúng ta trước tiên tìm một nơi ở lại ba bốn ngày, sau đó sớm tiến vào Mê Vụ Chi Lâm điều tra."

Dứt lời, một đoàn người rời đi những cái kia hồ to, hướng về một phương hướng tiến lên.

Mà giờ này khắc này, Sở Vân đã tiến vào Liễu Hà trong thôn.

"Thôn trưởng, người đi mấy ngày nay, trong thôn biến hóa lại không nhỏ."

Nhìn thấy Sở Vân về sau, Thanh Thạch vội vàng vì hắn giới thiệu mấy ngày nay hắn sau khi đi tình huống.

Tại mấy ngày nay, đã lần lượt có 20 tên hộ vệ tấn cấp làm Hắc Thiết cấp võ giả. Mà hắn Thanh Thạch hiện tại, đã đạt đến Hắc Thiết cấp trung kỳ trình độ.

Mà hết thảy này đều quy công cho Sở Vân nói cho bọn hắn pháp quyết tu luyện, bằng vào cái này pháp quyết, bọn hắn mới có thể có thành tựu như vậy.

Mà trong mấy ngày này, các thôn dân lại đào được hơn mười rễ nhân sâm. Trừ cái đó ra, tiếp theo gốc rễ linh quả cây rất nhanh liền phải kết quả.

"Dạng này, Thanh Thạch, người đem tất cả hộ vệ đều kêu đến, ta có vài lời muốn cùng các người nói."

Nhìn xem thao thao bất tuyệt tại giới thiệu thôn tình huống Thanh Thạch, Sở Vân đột nhiên mở miệng nói ra.

"Rõ!"

Nghe Sở Vân, Thanh Thạch mặc dù cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng vẫn là dựa theo mệnh lệnh của hắn chấp hành.

Lúc này Sở Vân thân ở chính hắn mắt không cái khác một mảnh trên đất trống, nhìn xem chung quanh những thôn dân kia trên mặt lộ ra vẻ hạnh phúc, có chút hiểu được.

Nguyên bản Liễu Hà thôn sinh hoạt là tương đối gian khổ, trừ bỏ ra ngoài đi săn lấy được ăn thịt bên ngoài, tự thân lương thực rất ít.

Nhưng từ khi Sở Vân đến về sau, những người này bắt đầu có lương thực ăn.

Tại lão thôn trưởng Mục Văn sau khi chết, Sở Vân đem mỗi tháng cho Liễu Hà thôn thêm vào đến ba ngàn cân lương thực.

Cũng không phải là hắn không muốn cho quá nhiều, mà là những người này nguyên bản liền qua đã quen nghèo khổ thời gian. Nếu là lập tức cải biến quá nhiều, cũng không nhất định là chuyện tốt.

Thanh Thạch đích hiệu suất làm việc vẫn là rất nhanh, không lâu sau, hơn trăm người tụ tập đến Sở Vân trước mặt.

"Ta lần này trở về, có một cái quyết định trọng yếu."

Nhìn lướt qua trước mặt những trong ánh mắt kia lộ ra ý sùng bái người trẻ tuổi, Sở Vân mở miệng nói ra.

Chương 77 : Hợp nhất

"Ta nghĩ hỏi trước một chút mọi người, nếu có người tới hỏi Liễu Hà thôn, mọi người sẽ sao làm?"

Quét mắt trước mặt hơn một trăm người một chút, Sở Vân mở miệng hỏi.

"Cùng bọn hấn liều mạng!"

Nghe Sở Vân, ngay từ đầu không ai mở miệng. Nhưng là rất nhanh, một người trẻ tuổi lớn tiếng nói.

"Đứng! Thề sống chết bảo vệ thôn!"

"Liều mạng với bọn họ!"

Có người dẫn đầu, những người tuổi trẻ kia ngơ ngác một lời ta một câu nói.

"Vậy nếu như tới hỏi thôn người là Bạch Ngân cấp võ giả đâu?"

Nhìn lấy những người ở trước mặt, Sở Vân lần nữa mà hỏi.

"Cái này. . ."

Cái này, những người tuổi trẻ kia nhao nhao ngậm miệng.

Bạch Ngân cấp võ giả, tại những người tuổi trẻ này trong mắt tuyệt đối là thần thánh tồn tại. Làm vì một người bình thường tới nói, cái kia là cỡ nào cao không thể chạm.

Không chỉ là những người bình thường này, cho dù là trong mấy ngày này trở thành Hắc Thiết cấp võ giả những người tuổi trẻ kia. Giờ này khắc này cũng là một mặt nghiêm túc nhìn xem Sở Vân, có ánh mắt bên trong đồng dạng lộ ra nghi hoặc.

Tiến vào võ giả cấp độ bọn hấn, càng thêm minh bạch võ giả cùng người bình thường khác nhau. Đồng dạng, bọn hấn càng thêm biết Bạch Ngân cấp võ giả cường đại. Chỉ bất quá, bọn hấn không biết thôn trưởng tại sao muốn nâng lên Bạch Ngân cấp võ giả.

"Mọi người đều biết, lão thôn trưởng là bị Bạch Ngân cấp võ giả giết chết." Nhìn một chút những người tuổi trẻ kia biểu lộ, Sở Vân nhẹ gật đầu tiếp tục nói ra: "Cái này đã nói lên Bạch Ngân cấp cường giả cách chúng ta cũng không xa, cũng không chỉ là tồn tại trong truyền thuyết."

Lão thôn trưởng Mục Văn là bị Bạch Ngân cấp võ giả đánh chết, chuyện này tại Liễu Hà thôn không người không hiểu. Bây giờ nghe Sở Vân một lần nữa nhắc lên sau chuyện này, những người trẻ tuổi này biểu lộ lập tức ngưng trọng lên, rất nhiều lộ ra phần hận biểu lộ.

"Chuyện này nói trắng ra là cũng trách ta, nếu như ta muốn có thể để các ngươi đạt tới đối kháng Bạch Ngân cấp võ giả thực lực, có lẽ lão thôn trưởng sẽ không phải chết."

Nói đến đây, Sở Vân lộ ra vẻ tiếc hận.

Cái gì! Đối kháng Bạch Ngân cấp võ giả thực lực! !

Nguyên bản những người tuổi trẻ kia biểu lộ ngưng trọng, nhưng là đang nghe Sở Vân câu nói này về sau, từng cái mở to hai mắt nhìn.

Bọn hấn chẳng qua là người bình thường, cho dù là trong đó một số người đột phá đến Hắc Thiết cấp võ giả. Nhưng là muốn nói đến có thể đối kháng Bạch Ngân cấp võ giả, theo bọn hấn nghĩ tuyệt đối là thiên phượng hạ đàn.

"Thật sao? Ngài thật có thể để thực lực của chúng ta tăng lên?"

Giờ này khắc này, một bên Thanh Thạch mở miệng hỏi. Hấn ngày thường cùng Sở Vân tiếp xúc thời gian rõ dài, ở thời điểm này chỉ có hấn dám nhắc tới xảy ra vấn đề.

Hấn nguyên bản cũng chỉ là người bình thường, cứ việc khí lực muốn so người khác lớn chút, nhưng là cùng võ giả so sánh vẫn là kém quá xa. Nhưng chính là bởi vì Sở Vân xuất hiện, cho hấn tu luyện đấu khí khẩu quyết về sau, hấn mới trở thành một tên Hắc Thiết cấp võ giả.

"Ta có thể để cho các ngươi đạt tới lớn nhất tăng lên." Nhẹ gật đầu, Sở Vân mở miệng nói ra: "Nhưng là ta muốn là chân thành, tuyệt đối chân thành."

"Ta không hy vọng có người phản bội ta, ta có thể cho các ngươi thực lực. Nhưng nếu như ngày nào có người phản bội ta, chính là cái này hạ tràng."

Dứt lời, Sở Vân từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái ma pháp quyền trục. Sau một khắc, đem cái kia quyền trục xé mở.

Một đạo rười rượi hỏa long đằng không mà lên, tại mọi người ánh mắt khiếp sợ hạ bay về phía nơi xa. Nơi xa có một gốc ba người ôm hết thô đại thụ, hỏa long trực tiếp đánh tới gốc cây kia bên trên.

Oanh! !

Một tiếng vang thật lớn, đại thụ bị chặn ngang bẻ gãy. Trên cây dấy lên hừng hực liệt hỏa, cách thật xa mọi người đều có thể cảm nhận được hỏa điểm nhiệt độ.

Sở Vân một kích này chấn kinh tứ tọa, những người tuổi trẻ kia từng cái mở to hai mắt nhìn, cái cảm đều kém chút rớt xuống đất.

Quá cường đại!

Bọn hắn chưa từng gặp qua như thế ma pháp cường đại, khi nhìn đến cây kia tráng kiện đại thụ bị chặn ngang bẻ gãy, lòng của mọi người bên trong đều là xiết chặt. Giờ này khắc này bọn hắn đều đang nghĩ, cái kia đạo hỏa long nếu là đánh tới trên người bọn họ, chẳng phải là hài cốt không còn.

"Thề sống chết hiệu trung thiếu gia! ! !"

Ngay lúc này, Thanh Thạch hướng phía Sở Vân một gối quỳ xuống, lớn tiếng nói.

Cùng những người khác khác biệt, lúc này Thanh Thạch bị Sở Vân phóng thích ra mạnh đại ma pháp chấn kinh. Mà trong lòng của hắn càng nhiều ý nghĩ, thì là chờ đợi.

Hắn chờ đợi mình cũng có thể trở thành dạng này cường giả, không, tức liền không thể trở thành giống Sở Vân cường đại như thế cường giả, có một phần mười cũng đầy đủ. Mà vừa rồi Sở Vân trong lời nói ý tứ rất rõ ràng, cũng có thể để bọn hắn trở nên mạnh mẽ.

Từ khi Sở Vân tới, Liễu Hà thôn thôn dân sinh hoạt chẳng những nhận được cải thiện, thôn còn có mình tường vôi. Không chỉ như thế, bọn hắn những người bình thường này bên trong một bộ phận còn trở thành võ giả. Mà hết thấy này hết thấy, đều là trước mắt cái này cùng niên kỷ của hắn không sai biệt lắm người trẻ tuổi mang tới.

Ở trong mắt Thanh Thạch, Sở Vân liền là Liễu Hà thôn cứu tinh. Sớm có lẽ là trước kia, hắn liền âm thầm thề sống chết hiệu trung Sở Vân.

"Thề sống chết hiệu trung thiếu gia! ! !"

Lúc này, Thanh Thạch đích đệ đệ Thanh Nham cũng từ trong đám người đứng dậy. Đi vào Sở Vân trước mặt quỳ một chân trên đất, lớn tiếng nói.

Đối với Thanh Nham tới nói, Sở Vân đồng dạng là cái cứu tinh. Nếu như không có Sở Vân, hắn rất có thể sẽ chết tại Mê Vụ Chi Lâm.

Mà Sở Vân chẳng những đem hắn cứu được trở về, còn tại tính mạng hắn nguy cơ sớm tới thời điểm xuất thủ cứu giúp. Hiện tại hắn chẳng những đã khôi phục thương thế, còn tại Sở Vân giáo sư phương pháp tu luyện dưới, trở thành một tên Hắc Thiết cấp võ giả.

Nguyên bản cũng không biết như thế nào hồi báo Sở Vân, hiện tại có cơ hội này, Thanh Nham vội vàng biểu thị mình chân thành.

"Thề sống chết hiệu trung thiếu gia! ! !"

Trên trăm người trẻ tuổi đồng dạng quỳ một chân trên đất, la lớn. Thanh âm của bọn hắn vang vọng Chấn Thiên, truyền khắp toàn bộ Liễu Hà thôn.

Bọn hắn đều là người được lợi, hiện tại có như thế một cái trở nên cường đại cơ hội, những người này lại chỗ nào chịu không trân quý. Cùng Thanh Thạch bọn hắn đồng dạng, những người tuổi trẻ này đối Sở Vân rất cảm kích.

"Ta thề, thề sống chết hiệu trung thiếu gia, bảo hộ thiếu gia an toàn, hết thấy hành động lấy mệnh lệnh của thiếu gia làm chủ, vĩnh viễn không phản bội thiếu gia!"

Thanh Thạch quỳ gối Sở Vân trước mặt, cao giọng nói ra.

"Ta thề, thề sống chết hiệu trung thiếu gia, bảo hộ thiếu gia an toàn, hết thấy hành động lấy mệnh lệnh của thiếu gia làm chủ, vĩnh viễn không phản bội thiếu gia!"

Trên trăm người trẻ tuổi tại Thanh Thạch sau khi nói xong, đồng dạng la lớn.

Sau một khắc, Sở Vân nhìn thấy từng cái điểm sáng từ những người này trên thân bay ra, thẳng đến chân trời.

Dị giới lời thề!

Nhìn thấy những điểm sáng kia, Sở Vân liền biết đây là dị giới lời thề.

Cùng thế giới hiện thực khác biệt, dị giới bên trong có một cái thần kỳ tình huống, cái kia chính là mọi người thề rất linh. Tại lập xuống lời thề về sau liền

không thể đổi ý, nếu như vi phạm lời thề, lại nhận nghiêm trọng trừng phạt.

Loại này trừng phạt ai cũng không biết sẽ là cái gì, chia làm rất nhiều loại. Nhưng là mỗi một loại đều rất nghiêm trọng, cho nên mà không có người sẽ tùy tiện phản bội lời thề.

"Rất tốt!"

Nghe đám người lời thề, nhìn thấy những điểm sáng kia biến mất ở trên bầu trời không thấy, Sở Vân lông mày giương lên.

Tại thời khắc này, hắn rốt cục đạt được những người này hiệu trung.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78 : Chinh thề tăng lên

Nguyên bản Sở Vân chỉ bắt quả cho Liễu Hà thôn một chút lương thực, cũng thành lập một vòng tường thành. Những này mặc dù trong mắt hắn xem ra là on huệ nhỏ, nhưng lại cho Liễu Hà thôn mang đến không nhỏ cải thiện. Đối với hắn làm ra những này, mọi người vẫn là rất cảm ân.

Chỉ là đi ở trong thôn mặt Sở Vân liền có thể cảm thụ được, hai bên những cái kia bách tính vô luận lớn tuổi nhỏ, đang nhìn hắn thời điểm sắc mặt đều là tôn kính vô cùng.

Nhưng là đôi này Sở Vân tới nói cũng không đủ, hắn muốn là trung thành mà không chỉ có chỉ là cảm kích. Nếu như chỉ là lời cảm kích, tại một ít tình huống dưới trung thành dính độ còn chưa đủ.

Sở Vân không là ưa thích ép buộc người khác người, lấy thực lực bây giờ là có thể hợp nhất Liễu Hà thôn, mà thân phận của hắn bây giờ đồng dạng cũng là Liễu Hà thôn thôn trưởng. Nhưng khiến cho hắn cần, là tự nguyện phát ra từ nội tâm chân thành.

Hắn có thể cho những người này tăng thực lực lên, nhưng là hắn lại không phải chứa cứu thế. Hắn không có có nghĩa vụ bạch bạch cho người khác đồ vật, muốn có được, nhất định phải nỗ lực.

Hiện tại những người này ở đây trước mặt hắn phát thề, mà lại đều là tự nguyện. Lời như vậy, chính hợp Sở Vân tâm ý.

"Thanh Thạch, người đem cái này cho mọi người chia, một người một viên."

Từ trữ vật giới chỉ bên trong xuất ra một tờ bao củ lạc, Sở Vân đưa cho nửa quỹ Thanh Thạch.

Cẩn thận tiếp nhận bọc giấy, Thanh Thạch đứng lên. Mặc dù không biết trên tay là cái gì, nhưng là Sở Vân cho đồ vật hắn không dám khinh thường. Thận trọng đem bọc giấy mở ra, sau đó cho những người tuổi trẻ kia mỗi người điểm một bông hoa gạo sống.

"Các người đem nó ăn."

Nhìn thấy củ lạc phân phối hoàn tất, Sở Vân thân nhiên nói.

Những người tuổi trẻ kia mỗi người cầm trên tay một bông hoa gạo sống, nhìn lẫn nhau, không có ai biết đồ trên tay là cái gì.

Nghe Sở Vân, Thanh Thạch cái thứ nhất đem trên tay củ lạc nuốt xuống. Hắn mới sẽ không quản Sở Vân cho hắn chính là không phải độc dược, cho dù là độc dược, Sở Vân để hắn ăn hắn cũng sẽ ăn. Bởi vì, hắn đã lập ra lời thề.

Những người tuổi trẻ kia cũng giống vậy, mặc dù không biết trên tay là cái gì, nhưng vẫn là đem củ lạc nuốt xuống.

Ngay sau đó, những người trẻ tuổi này biểu lộ có biến hóa. Từ lúc mới bắt đầu mờ mịt, đến chấn kinh, cuối cùng chuyển hóa làm kinh hi.

Bọn hắn sâu sắc cảm nhận được, củ lạc bị nuốt vào về sau, một cỗ khổng lồ khí tức tại thể nội sinh ra. Mà sau một khắc, khí tức kia từ từ tại bụng dưới tạo thành khối không khí. Dù là vốn là người bình thường bọn hắn, cũng biết mình thể nội sinh ra đầu khí.

Chẳng những là bọn hắn, lúc này những cái kia nguyên bản là Hắc Thiết cấp võ giả người trẻ tuổi càng thêm chấn kinh. Cỗ khí tức kia cường đại để bọn hắn cảm thấy rung động, dần dần tăng lên lực lượng để chính bọn hắn đều cảm thấy kinh khủng.

Ba phút đồng hồ trôi qua, cù lạc bao hàm năng lượng toàn bộ bị bọn hắc hấp thu.

Bịch!

Bịch! Bịch! ! !

Những người tuổi trẻ kia lần nữa nhưng hệ hướng phía Sở Vân quỵ xuống, giờ này khắc này, ánh mắt của bọn hắc ẩm ướt.

Cứ việc những người này đại bộ phận chỉ là người bình thường, nhưng là tại những ngày qua bên trong, nắm giữ cơ sở pháp quyết tu luyện Thanh Thạch không ít giáo sư mọi người võ giả phương diện tri thức. Mà lúc này bọn hắc giờ phút này biết, mình đã là một tên võ giả.

Chẳng những là võ giả, hơn nữa còn là cường đại Thanh Đồng cấp võ giả.

Thanh Đồng cấp võ giả! ! !

Không sai! Nếu như dựa theo Thanh Thạch trước đó giảng, bọn hắc thực lực bây giờ chính là Thanh Đồng cấp võ giả. Những người tuổi trẻ kia thật sâu cảm nhận được, mình bây giờ tuyệt đối phải so trước đó đạt tới Hắc Thiết cấp võ giả Thanh Thạch bọn hắc mạnh lớn mấy lần.

Mà vốn chỉ là người bình thường bọn hắc, tại nuốt vào Sở Vân cho không biết là cái gì đồ vật về sau, vậy mà trở thành Thanh Đồng cấp võ giả, đây là bọn hắc nằm mơ đều không dám nghĩ sự tình.

Nguyên bản mục tiêu của bọn hắc chính là giống Thanh Thạch bọn hắc đồng dạng, trở thành một tên Hắc Thiết cấp võ giả. Mỗi lần nhìn thấy bên cạnh có ai trở thành Hắc Thiết cấp võ giả, đều sẽ nghênh đón trận trận ánh mắt hâm mộ. Theo hộ trong vệ đội người từng cái trở thành võ giả, những người tuổi trẻ này lo lắng không thôi.

Nhưng là hiện tại, bọn hắc chẳng những trở thành võ giả, còn là vượt qua Hắc Thiết cấp cấp một Thanh Đồng cấp võ giả. Cảm nhận được tự thân cường đại, để cái này chút người kim lòng không được lưu lại nước mắt.

Một cái Thanh Đồng cấp võ giả, đừng nói là tại vùng này, cho dù là đến Thanh Thủy huyện, cũng là để cho người ta tôn trọng. Đạt đến trình độ này, bản thân liền là hơn người một bậc thân phận.

Mà bây giờ đây hết thấy đều là Sở Vân cho, nếu như không có Sở Vân, có lẽ bọn hắc cả một đời đều không thành được võ giả. Lúc này những người tuổi trẻ này nhìn về phía Sở Vân ánh mắt trở nên cực nóng vô cùng, bọn hắc phi thường thanh tỉnh vừa rồi phát ra lời thề.

Mà lúc này Thanh Thạch cùng Thanh Nham đôi huynh đệ này con mắt cũng ẩm ướt, nguyên bản làm Hắc Thiết cấp võ giả bọn hắc, đang ăn hạ kéo củ lạc sau đạt được tăng lên cực lớn. Bọn hắc biết, như quả không ngoài dự liệu lời nói lúc này bọn hắc đã là Thanh Đồng cấp hậu kỳ võ giả. Dạng này trình độ, chỉ cần đợi một thời gian, trở thành Bạch Ngân cấp cao thủ cũng không phải là khó khăn gì sự tình.

Đối với những người này phản ứng, Sở Vân rất hài lòng. Để bọn hắc sau khi đứng lên, kỹ càng ngửi một cái tình huống của bọn hắc.

Ngoại trừ Thanh Thạch huynh đệ đạt đến Thanh Đồng cấp hậu kỳ tu vi ngoài ý muốn, cái kia hai mươi cái nguyên bản là Hắc Thiết cấp võ giả người trẻ tuổi lúc này cũng đều tăng lên tới Thanh Đồng cấp trung kỳ.

Dựa theo thực lực đẳng cấp, Sở Vân đối bọn hắc tiến hành phân tổ.

Nguyên bản vệ đội người số vì một trăm người, nhưng là về sau rất nhiều người đều không ngừng hâm mộ, lại có không ít người tiến vào trong vệ đội. Cho dù là bọn họ không có bị phân phối đến cương đao, nhưng vẫn là cam tâm tình nguyện gia nhập vào.

Cứ tính toán như thế đến, toàn bộ vệ đội có một trăm hai mươi người. Loại tình huống này, Sở Vân đem bọn hắc phân làm 10 đội. Mỗi cái đội thiết chính phó đội trưởng, từ Thanh Đồng cấp trung kỳ võ giả đảm nhiệm. Mà Thanh Thạch làm đại đội trưởng, quản lý toàn bộ vệ đội.

Không có người đối Sở Vân phân phối có bất kỳ dị nghị, bọn hắc lúc này còn tại thực lực tăng lên trong rung động chưa có lấy lại tinh thần tới.

Để bọn hắc cảm thấy hưng phấn vô cùng, không chỉ là thực lực mình tăng lên, còn có Liễu Hà thôn. Vốn có hơn một trăm cái Thanh Đồng cấp võ giả tình huống dưới, Liễu Hà thôn chỉ sợ là chung quanh những này trong thôn lạc thực lực mạnh nhất. Cho dù là những cái kia có được mấy vạn người cỡ lớn thôn xóm, cũng cùng bọn chúng vô pháp so sánh.

Giờ này khắc này mấy người này mới minh bạch Sở Vân trước đó, vì cái gì thiếu gia sẽ nói để bọn hắc có được có thể so với Bạch Ngân cấp võ giả thực lực. Bằng cho bọn hắc mượn những người này, cho dù là Bạch Ngân cấp võ giả tới, chỉ sợ cũng phải chạy trốn chết.

Tại phân phối người hoàn mỹ viên về sau, Sở Vân trở lại mình lau gỗ. Sau đó, về tới thể giới hiện thực.

Bằng vào Liễu Hà thôn thực lực bây giờ trình độ, bình thường thể lực chỉ sợ cũng không là đối thủ. Loại tình huống này, vẫn là rất an toàn.

Đỉnh đỉnh đỉnh! ! !

Ngay tại hắc chuẩn bị đi ra ngoài về trường học nhìn xem thời điểm, điện thoại không ngừng nhớ tới nhắc nhở. Lấy điện thoại di động ra Sở Vân nhìn

thấy, phía trên nhận được hơn mười đầu tin tức.

Mở ra một cái tin tức, khi nhìn đến nội dung phía trên về sau, Sở Văn biểu lộ lập tức ngưng trọng lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79 : Ngoài ý muốn

Nhìn qua cái kia cái tin nhắn ngắn về sau, Sở Văn lại nhìn mấy đầu cái khác tin nhắn. Càng xem lông mày của hắn nhíu càng sâu, bởi vì tin nhắn đều là một người gửi tới.

Đóng lại tin nhắn giới diện, Sở Văn vội vàng gọi điện thoại.

"Người rốt cục trả lời điện thoại, ta còn tưởng rằng người cũng xảy ra chuyện gì."

Điện thoại vừa vừa tiếp thông, Trương Cường thanh âm vang lên.

Sở Văn gọi cú điện thoại là này Trương Cường, bởi vì vừa rồi trong điện thoại di động tin nhắn cơ hồ đều là hắn phát tới.

"Sở Trần hắn thế nào?"

Nghe được Trương Cường thanh âm, Sở Văn ngay cả bận bịu mở miệng hỏi.

Trước đó tin nhắn bên trong Trương Cường nói đệ đệ của hắn xảy ra chút sự tình, bởi vì không biết xảy ra chuyện gì, Sở Văn trực tiếp cho hắn gọi lại, mà không có trực tiếp cho Sở Trần gọi điện thoại.

"Ta vừa vặn ở cửa trường học, người qua đây chúng ta gặp mặt nói." Trong điện thoại lần nữa truyền ra Trương Cường thanh âm.

Đề điện thoại di động xuống, Sở Văn lập tức lái xe đi ra ngoài. Không lâu sau đến cửa trường học, nhìn thấy Trương Cường đang ở nơi đó nhìn quanh.

"Lên xe!"

Đem xe van dừng ở Trương Cường trước mặt, Sở Văn quay cửa kính xe xuống mở miệng nói ra.

Nhìn thấy Sở Văn vậy mà lái xe đến, Trương Cường hơi kinh ngạc. Bất quá vẫn là mở cửa xe, ngồi xuống vị trí kế bên tài xế.

"Sở Trần cái kia bên cạnh thế nào?"

Trương Cường đã lên xe, Sở Văn trước tiên mở miệng hỏi.

Chỉ như vậy sốt ruột, là bởi vì lúc trước Trương Cường cho Sở Văn phát những tin tức kia bên trong nói đệ đệ của hắn Sở Trần xảy ra chuyện. Cho nên tại liên hệ với đối phương về sau, liền lập tức chạy tới.

"Sở Trần ngược lại là không có việc gì, chỉ là đối phương đòi tiền muốn gấp."

Thờ dài, một bên Trương Cường mở miệng nói ra. Cùng lúc đó, đại khái cho Sở Văn giảng xuống chuyện đã xảy ra.

Nguyên lai, sự tình phát sinh ở hai ngày trước.

Có một cái truyền hình điện ảnh công ty đi vào Sở Trần trường học, muốn hiệp đàm quay một cái hơi phim. Chiều diễn viên đồng thời, còn đồng thời thu một chút thiện cận nhiều lần kịch bản.

Nhìn thấy có bóng xem công ty đến nhận người, Sở Trần những bạn học kia nô nức tấp nập báo danh. Mặc dù là một cái hơi phim, nhưng là cũng coi là có thực tập cơ hội.

Mà cùng lúc đó, Sở Trần ngược lại là không có tham dự diễn viên tuyển bạt. Nhưng là bình thường yêu viết viết đồ vật hắn, cho cái kia truyền hình điện ảnh công ty đầu một cái kịch bản tiểu tử.

Có lẽ là Sở Trần đối với phương diện này có chút thiên phú, tại thiền viện nhiều lần kịch bản ném đi qua về sau, đối phương rất nhanh cấp ra trả lời chắc chắn. Sở Trần kịch bản thông qua được, nhưng là cần trình độ nhất định sửa chữa.

Mà lại kịch bản vốn không phải miễn phí, đối phương đáp ứng sửa chữa hoàn tất sau thanh toán cho Sở Trần hai ngàn đồng tiền làm trả thù lao. Sở Trần nghe xong, vội vàng trong đêm tiến hành sửa chữa. Hai ngàn đồng tiền đối với hắn mà nói thế nhưng là hơn một tháng tiền sinh hoạt, thế là bản thảo rất nhanh sửa đổi xong.

Nhưng là cái kia truyền hình điện ảnh công ty tại thu đến Sở Trần kịch bản về sau, lại chậm chạp không cho hắn thanh toán tiền thù lao. Nhìn thấy tiền trôi theo dòng nước, Sở Trần liền đi tìm đối phương lý luận.

Vốn cho là đối phương không cần cái kia kịch bản coi như xong, nhưng là Sở Trần tại đến cái kia truyền hình điện ảnh công ty về sau, rõ ràng nghe được đối phương người phụ trách vẫn còn đang đánh điện thoại không biết cùng ai thảo luận Sở Văn viết kịch bản muốn dùng diễn viên.

Cứ như vậy Sở Trần nổi nóng không thôi, thế là cùng người phụ trách kia lên điểm tranh chấp. Ai nghĩ đến người phụ trách kia chẳng những không giải thích, còn tìm tới mấy người muốn thu thập Sở Trần.

Sở Trần chỉ là người trẻ tuổi, lịch duyệt xã hội kém cỏi. Tại đối phương người tới về sau, còn cùng người phụ trách kia chống đối vài câu. Người phụ trách kia cảm giác được trước mặt người khác mất mặt, liền đề mấy người kia cho Sở Trần chút giáo huấn.

Thế nhưng là ai nghĩ đến Sở Trần không biết khí lực ở đâu ra, đối phương bốn năm người sừng sốt không có đánh qua hắn. Cuối cùng đối phương ba người đều thụ chút tổn thương, mà Sở Trần chính mình cũng thụ điểm vết thương nhẹ.

Nguyên bản Sở Trần nghĩ thăm việc này cứ tính như vậy, tiền kia không muốn là được. Nhưng là không có nghĩ tới là, đối phương vậy mà lại tìm tới cửa.

Người phụ trách kia tìm được trường học lãnh đạo, nói là Sở Trần đã thương bọn hắn người, muốn học trường học cho một cái thuyết pháp. Không chỉ như thế, còn cảm không ở trường học quay hơi phim làm uy hiếp.

Dạng này còn chưa đủ, đối phương lấy bọn thủ hạ viên thụ thương vì lý do, muốn Sở Trần thanh toán một vạn đồng bồi thường tiền.

Cứ việc trường học là khuynh hướng học sinh, nhưng là dù sao Sở Trần trái với trường học quy định. Trường học quy định ở trường sinh không thể đơn độc đi làm hoạt động thương nghiệp, trên một điểm này là Sở Trần sai.

Trường học cho ra quyết định là, không cho Sở Trần xử lý, nhưng là hắn cùng truyền hình điện ảnh công ty chỉ thấy ân oán, trường học cũng không cho duy trì. Nói trắng ra là liền là bất kể chuyện này, để song phương tự hành hiệp thương giải quyết.

Cứ như vậy Sở Trần liền sốt ruột, đối phương ba người kia nói là thụ thương. Nhưng là giống như hắn, đều là một chút không có gì đáng ngại vết thương nhỏ. Ngay cả bệnh viện đều không cần đi, loại tình huống này muốn một vạn đồng, thật sự là để hắn không tiếp thụ được.

Huống hồ Sở Trần cho rằng sai vốn không tại hắn, không nói đến kịch bản không kịch bản sự tình, chỉ riêng là đối phương mấy người đánh hắn một cái, vì cái gì cuối cùng lại làm cho hắn lấy tiền.

Bất quá đối phương lưu luyến không buông tha, vì không cho tình thế mở rộng đối với mình có ảnh hưởng, Sở Trần liền muốn cho Sở Văn gọi điện thoại nói chuyện này. Nhưng bắt buộc dĩ chính là Sở Văn điện thoại vô luận như thế nào cũng đánh không thông, thế là Sở Trần thử nghiệm đánh ca ca hắn hảo hữu Trương Cường điện thoại.

Nói đơn giản vài câu, thông minh Trương Cường liền biết Sở Trần gặp phải phiền toái. Tại hắn truy vấn phía dưới, Sở Trần đem chuyện đã xảy ra nói ra.

Khi biết Sở Trần chuyện bên kia về sau, Trương Cường vội vàng thử nghiệm liên hệ Sở Văn. Thế nhưng là Sở Văn điện thoại một mực ở vào không cách nào kết nối tình huống, thế là Trương Cường liền phát rất nhiều cái tin tức cho hắn. Hi vọng Sở Văn nhìn thấy tin tức về sau, có thể biết chuyện này.

"Chúng ta muốn hay không trước cho đệ đệ người gọi điện thoại?"

Nhìn thấy Sở Văn chạy phương hướng là Sở Trần trường học bên kia, một bên Trương Cường mở miệng hỏi.

"Không cần! Trực tiếp đi qua!"

Gia tăng chân ga, Sở Văn lạnh giọng nói ra.

Không nghĩ tới lần này chỉ bất quá đi hai ngày, bên này liền phát sinh chuyện như vậy. Tốt lúc trước hắn cho Sở Trần ném qua linh quả, nếu không hiện tại kết quả là dạng gì cũng nói không chừng đây chứ.

Sở Văn tốc độ xe rất nhanh, chỉ chốc lát, liền đi tới Sở Trần trường học.

Lái xe đến cửa trường học, tốt vào hôm nay là cuối tuần. Góc cổng không có ngăn cản, trực tiếp để Sở Văn xe lái vào.

Đem xe tại túc xá lầu dưới ngừng tốt, Sở Văn cùng Trương Cường đi tới ký túc xá lầu hai, đứng tại đầu bậc thang Sở Văn liền có thể nhìn thấy đệ đệ Sở Trần cửa túc xá đứng đây hai người trẻ tuổi. Xem xét cách ăn mặc, liền biết không phải là học sinh.

"Ta nói! Tranh thủ thời gian trả tiền, nếu không chúng ta đem sự tình làm lớn chuyện, đối người ở trường học ảnh hưởng cũng không tốt."

Theo Sở Văn hướng phía đệ đệ ký túc xá bên kia đi đến, hắn nghe được hai người trẻ tuổi kia một cái trong đó hướng phía trong túc xá quát. Mà ánh mắt của đối phương bên trong tràn đầy khinh thường. Những cái kia quá khứ học sinh nhao nhao tránh né, rất hiển nhiên là không dám trêu chọc hai người kia.

"Ta ngược lại muốn xem xem, các người làm sao đem sự tình mở rộng."

Liền tại người trẻ tuổi kia dương dương đắc ý thời điểm, một thanh âm ở bên cạnh hắn vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80 : Giăng co

Cổng cái kia vừa rồi gọi hàng người trẻ tuổi còn đang âm thầm đắc ý, dựa theo lão bản thuyết pháp, nếu như có thể đem tiền phải trả về lời nói, bọn hắn hai anh em liền có thể đạt được một ngàn đồng tiền chỗ tốt.

Hướng hồ lần này vẫn là nhằm vào sinh viên tính tiền, tương đối mà nói càng thêm dễ dàng.

Chỉ là người trẻ tuổi không có nghĩ tới mà là, ngay tại hắn hướng về phía trong túc xá kêu gào thời điểm, một thanh âm ở bên cạnh vang lên.

Mà sau một khắc, một cỗ cường đại sức kéo truyền đến, hắn bị kéo hướng về phía thang lầu lầu phương hướng. Mà kéo hắn người, chính là Sở Văn.

"Người muốn làm gì! !"

Lúc này, người trẻ tuổi này người bên cạnh thấy được Sở Văn tại kéo đồng bạn của hắn, vội vàng lớn tiếng kêu lên. Sau đó muốn lên trước níu lại Sở Văn, nhưng là ai biết căn bản là tóm không ở, người trẻ tuổi kia một cái lao đảo kém chút té lăn trên đất.

"Ca!"

Lúc này ngay tại trong túc xá Sở Trần gấp tới cửa tình huống nghiêng đầu nhìn một chút, nhìn thấy Sở Văn sau có chút ngạc nhiên nói ra. Nhưng là đang nhìn hướng hai người trẻ tuổi kia thời điểm, vẫn còn có chút lòng còn sợ hãi.

"Ra ngoài nói!"

Sở Văn đầu cũng không quay lại, lời kéo người trẻ tuổi kia hướng đầu bậc thang liền đi.

Cứ như vậy, ngay cả lời cảnh chứ, rất nhanh đã đến lầu hai nơi cửa thang lầu.

Người tuổi trẻ kia vốn là muốn phản kháng, nhưng là bất đắc dĩ Sở Văn lực lượng quá lớn. Vô luận hắn như thế nào tránh thoát, đều không thể thoát ra Sở Văn tay. Cùng lúc đó hắn còn muốn lấy đánh trả, nhưng là do ở bị kéo tóm mất đi cân bằng, trong lúc nhất thời cũng không có cách nào xuất thủ.

Mà khác một người thanh niên đóng gói đơn giản vội vàng lấy điện thoại ra, gọi một cú điện thoại.

Trương Cường nhìn xem Sở Văn dắt lấy người trẻ tuổi kia hướng phía dưới lầu đi đến, không khỏi chép miệng tắc lưỡi. Không nghĩ tới, hảo hữu của mình lợi khí lại to lớn như thế.

Từ khi trước đó vài ngày, Trương Cường liền phát hiện Sở Văn có chút thay đổi. Chẳng những không biết từ nơi nào làm ra một khoản tiền, gần nhất còn rất ít về ký túc xá. Mà bây giờ không chỉ có xe, lực lượng còn tựa hồ biến lớn. Hiện tại Sở Văn, tựa hồ cùng trước kia có biến hóa không nhỏ.

Bất quá mặc dù như thế, Trương Cường cũng không có hỏi đến. Hắn biết Sở Văn tính cách, nếu có chuyện gì lời muốn nói tự nhiên sẽ nói, không lời muốn nói ai buộc hắn cũng vô dụng. Làm nhiều năm như vậy hảo hữu, điểm này hắn vẫn là rõ ràng.

Bây giờ thấy Sở Văn lôi kéo đối phương xuống lầu, Trương Cường lập tức đi theo. Mà Sở Trần lúc này cũng vọt ra, theo ở phía sau đi xuống lầu.

Giờ này khắc này Sở Văn trong lòng là tức giận, hắn lớn nhất ranh giới cuối cùng chính là nhà của hắn người. Như luận là có không có đạt được có thể

xuyên qua lưỡng giới năng lực, đều là giống nhau .

Trước đó Sở Vân thà rằng bốc lên bị người hữu tâm phát hiện nguy hiểm, cũng kiên trì cho người nhà ăn vào linh quả chính là nguyên nhân này. Có thể làm cho người nhà tăng lên thể chất, Sở Vân thà rằng bốc lên một chút phong hiểm.

Làm trong nhà lão đại, nếu như ngay cả chiếu người Cổ gia điểm này đều làm không được. Như vậy theo Sở Vân, có hay không những năng lực kia đều là dư thừa.

"Người làm gì! Mau buông tay! !!"

Lúc này người trẻ tuổi kia đã bị Sở Vân lôi đến lầu ký túc xá ngoài cửa lớn, người trẻ tuổi kia một bên giãy dụa lấy một la lớn. Vừa rồi đi qua Sở Vân lôi kéo, hẳn cảm giác được cánh tay đều nhanh muốn trật khớp.

Đến đi ra bên ngoài, Sở Vân buông lỏng tay, đồng thời có chút hướng về phía trước đẩy. Người trẻ tuổi kia lùi về phía sau mấy bước, mới đứng vững thân hình.

"Ca! Sao người lại tới đây?"

Lúc này Sở Trần cùng Trương Cường cũng xông ra lầu ký túc xá, đi vào Sở Vân trước mặt, Sở Trần vội vàng nói.

"Người không có việc gì liên tốt, về sau cũng không nên như thế lỗ mãng."

Quay đầu nhìn một chút Sở Trần, nhìn thấy hẳn không có gì đáng ngại, Sở Vân mở miệng nói ra.

Mà giờ này khắc này, tình huống bên này đã khiến cho các học sinh chú ý. Có chút chuyện tốt người bu lại, muốn nhìn một chút bên này đến tốt cùng xảy ra chuyện gì.

"Nguyên lai người là hần ca, người muốn làm gì?"

Nghe được Sở Trần, người trẻ tuổi kia bình tĩnh đại ngộ, nhìn chăm chăm Sở Vân trầm giọng nói ra.

Mà một cái khác cùng hẳn cùng đi người trẻ tuổi còn tại cách đó không xa gọi điện thoại, không biết nói gì đó.

"Ta ngược lại muốn hỏi một chút người, giữa ban ngày ngăn ở đệ đệ ta trước cửa muốn làm gì."

Nhìn lấy người tuổi trẻ trước mắt, Sở Vân lạnh giọng nói ra.

Sở Vân biết giống hẳn làm như vậy có thể sẽ bị càng nhiều người biết chuyện này, nhưng là dù sao nơi này không phải tại lầu ký túc xá bên trong. Đối với ở đâu tới nói, ở bên ngoài càng thêm không có hạn chế một chút.

"Muốn làm gì? Chúng ta là đến đòi tiền !" Lúc này người trẻ tuổi mới nghĩ từ bản thân tới mục đích, lá gan lại lớn không ít: "Đệ đệ người thiếu chúng ta một vạn đồng tiền, chúng ta tới đòi tiền thiên kinh địa nghĩa."

Cứ việc mới vừa rồi bị Sở Vân chảnh chữ cánh tay đau nhức, nhưng là nghĩ đến nếu như đem tiền muốn trở về hẳn liền có một ngàn khối trích phần trăm, người trẻ tuổi vẫn là cả gan nói ra.

"Thiếu người tiền? Có giấy vay nợ a?"

Nghe cái kia lời của người tuổi trẻ, Sở Vân nhàn nhạt mà hỏi.

Mà giờ này khắc này, xung quanh người vây xem càng ngày càng nhiều. Mà những người này, không ít người nhận ra Sở Trần.

"Cái kia không phải Sở Trần a? Trước mấy ngày cùng ra ngoài trường người đánh nhau cái kia."

"Đúng vậy a, tựa như là cho người ta viết kịch bản người ta không đưa tiền. Cuối cùng cùng với đối phương đánh nhau, cái kia hoa đường truyền hình điện ảnh công ty còn tìm tới trường học tới."

"Cái này cũng có chút không công bằng, đồng dạng là đánh nhau, vì cái gì bọn hắn lại đề ý tới chúng ta học sinh đòi tiền?"

"Ài... Người ta là công ty, chúng ta không thể trâu vào. Sở Trần ta biết hẳn, điều kiện gia đình giống như cũng không là quá tốt."

Chung quanh vây xem những học sinh kia người một lời ta một câu, cứ việc tiếng nói không lớn, nhưng đều bị năng lực nhận biết vượt qua thường nhân Sở Vân nghe được .

Đối với những người đó, hẳn không có có phản ứng gì. Mà là dùng ánh mắt còn lại ngấm mật khác một người trẻ tuổi một chút, chỉ gặp hẳn sau khi cúp điện thoại, hướng phía bên này nhích lại gần.

"Giấy vay nợ có hay không ta không biết, dù sao ta liền biết là đệ đệ người thiếu chúng ta tiền. Tranh thủ thời gian lấy tiền đi ra, không phải nhưng đối với

đệ đệ người ảnh hưởng không tốt."

Người trẻ tuổi chỉ là phụ trách đòi tiền, làm sao biết cái gì giấy vay nợ không mượn đầu sự tình. Nhưng là nghĩ đến mục đích của chuyến này, vẫn là cả gan nói ra.

"Cút!"

Sở Vân không muốn cùng bọn hắn nói nhảm, thế là hạ tội hậu thư.

"Người kia là Sở Trần ca ca a? Hắn nói như vậy chẳng phải là đắc tội đối phương?" Có người nghe được Sở Vân lời nói về sau, nhỏ giọng nói ra.

"Người ta thế nhưng là truyền hình điện ảnh công ty, chỉ bằng Sở Trần nhà bọn hắn điều kiện cũng dám cùng đối phương khiêu chiến?"

"Cùng đệ đệ của hắn đồng dạng, ngay cả ca ca làm việc cũng như thế lỗ mãng. Không có tiền liền nói không có tiền, cùng người ta van nài thì cũng thôi đi. Hiện tại hắn làm như thế, thế nhưng là không có cách dọn dẹp."

Sở Vân đối với đối phương thái độ làm cho mọi người vậy xem có chút không hiểu, một chút xem náo nhiệt học sinh không khỏi châm chọc khiêu khích.

Mà Sở Vân đối diện người trẻ tuổi kia nghe Sở Vân lời nói sau cũng là do dự bất định, từ vừa rồi Sở Vân kéo lực lượng của hắn bên trên nhìn, hắn khẳng định là đánh không lại đối phương. Nhưng là cứ như vậy trở về, một không có mặt mũi không nói, trở lại công ty cũng là không có cách nào bàn giao.

Kết kết!

Ngay lúc này, cách đó không xa truyền đến một trận tiếng thắng xe.

Quay đầu nhìn một chút, người trẻ tuổi kia nhãn tình sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81 : Hoa Lộ Ảnh Thị công ty

Mọi người ở đây thuận người tuổi trẻ ánh mắt nhìn, chỉ gặp một cỗ màu đen xe con đứng tại túc xá lâu bên đường trên đất trống.

Ngay sau đó, từ trên xe bước xuống bốn tên nam tử.

Dẫn đầu chính là một cái thân mặc vàng nhạt đồ vét, có chút bụng phệ nam tử. Mà tại phía sau hắn, thì là ba tên trung niên áo đen. Tại hạ xe về sau, mấy người hướng phía Sở Vân bọn hắn bên này đi tới.

"Lão bản! Liền là hắn! Liền là tiểu tử này, đem chúng ta từ trên lầu lôi xuống."

Nhìn thấy người tới, trước đó người trẻ tuổi kia đại hỉ, vội vàng đi vào vàng nhạt đồ vét nam tử trước mặt lớn tiếng nói.

Vàng nhạt đồ vét nam tử chính là Hoa Lộ Ảnh Thị công ty lão bản Lý Hoa, vừa rồi ngay tại Sở Vân đem nam tử trẻ tuổi kéo lúc xuống lầu, khác một cái thù hạ cho hắn gọi điện thoại.

Cũng may Lý Hoa vừa rồi chính trong trường học chiều lần này hơi phim diễn viên, tại nhận được tin tức sau liền trước tiên chạy tới.

"Đến tột cùng xảy ra chuyện gì rồi?" Lý Hoa đi vào Sở Vân bọn người trước mặt, trầm giọng hỏi: "Người là ai? Tại sao muốn tóm ta người?"

Làm một cái truyền hình điện ảnh công ty lão bản, cứ việc công ty quy mô không là rất lớn, nhưng ít nhiều có chút thân phận.

Khi biết chuyện bên này sau hắn nguyên vốn không muốn tới, nhưng là nghĩ đến đây là trường học. Mà học một lần bọn hắn đến trường học mục đích về sau, vẫn là lái xe tới đến bên này.

"Ta là Sở Trần ca ca, có việc cùng ta nói là được."

Nhìn trước mắt Lý Hoa, Sở Văn thản nhiên nói.

Hắn không phải người không nói lý, nếu như lần này thật là đệ đệ hắn Sở Trần cố tình gây sự. Sở Văn sẽ ngoan ngoãn bồi thường tiền, sẽ không do dự chút nào. Dù sao một vạn đồng tiền với hắn mà nói, chỉ là cái số lẻ.

Nhưng là chính là bởi vì hiểu rõ chuyện đã xảy ra về sau, mới khiến cho hắn như vậy như thế. Không nói đến lần này cái gì kịch bản cùng đối phương cho tiền hay không sự tình, cái này là chuyện nhỏ. Mấu chốt liền là tại sự tình phát sinh về sau, đối phương tìm mấy người cùng Sở Trần đánh lên, mới là trọng điểm.

Nếu như Sở Trần không phải dùng qua linh quả, chỉ sợ lúc này còn tại bệnh viện đâu. Mà làm một cái truyền hình điện ảnh công ty tới nói, bọn hắn làm là như vậy để Sở Văn khinh thường.

Không chỉ như thế, đối phương sau đó còn trả đũa tìm tới trường học tới. Không những đối với Sở Trần thanh danh có chút ảnh hưởng, hiện tại còn trái lại đòi tiền. Trên một điểm này, nếu như Sở Văn sinh khí nguyên nhân.

"Ta là Hoa Lộ Ảnh Thị công ty lão bản Lý Hoa, lần này không phải đã nói xong a? Đệ đệ ngươi thiếu ta một vạn đồng tiền, làm tiền thuốc men. Làm sao? Muốn trốn nợ?"

Nhìn thấy trước mắt Sở Văn cùng Sở Trần đồng dạng tuổi trẻ, Lý Hoa không có chút nào đem hắn để vào mắt. Liền ngay cả giọng nói chuyện, cũng mang theo một tia khinh miệt.

Lần này hắn đã đồng học trường học câu thông tốt, bởi vì ở trường học quay hơi phim nguyên nhân, tại một loại nào đó sự tình đến trường trường học vẫn là ngầm đồng ý. Tựa như cả hai tranh chấp, trường học liền để bọn hắn tự hành thương định.

"Ồ? Đã nói xong? Cùng ai đã nói xong?" Nghe đối phương, Sở Văn cười lạnh: "Là trường học nói? Vẫn là phái xuất sở định? Lại hoặc là ngươi có giấy vay nợ?"

Nhìn thấy đối phương lão bản đều là thái độ này, Sở Văn lợi dụng đồng dạng thái độ đáp lễ đối phương.

Giờ này khắc này Sở Trần các bạn học đều tại bốn phía nhìn xem đâu, hắn không thể để cho đệ đệ ở trường học chịu ảnh hưởng.

Hắn là không thiếu tiền, nhưng là nếu như cứ như vậy đem tiền lấy ra, tất sẽ đối Sở Trần tâm lý tạo thành nhất định ảnh hưởng. Thậm chí về sau tại trước mặt bạn học đều không ngẩng đầu được lên, có lúc một chút chuyện nhỏ liền có thể ảnh hưởng một người.

"Đừng nói những thứ vô dụng kia, lão tử nói một vạn liền là một vạn!" Nhìn thấy một cái học sinh bộ dáng người cũng dám cùng hắn khiêu chiến, Lý Hoa lập tức cảm thấy dưới tay không có mặt mũi: "Ta nguyên vốn còn muốn thư thả các ngươi mấy ngày, hiện tại nha. . . Ngay lập tức đem tiền lấy ra, bằng không đừng nói các ngươi đi không ra cái này trường học."

Trước mọi người, Lý Hoa đem ngoan thoại buông xuống. Nơi này là trường học, hắn đương nhiên sẽ không tùy tiện ở chỗ này động thủ. Nhưng là nếu là ra trường học, liền không nói được rồi. Phía sau hắn cái kia ba người đàn ông tuổi trung niên cao lớn vạm vỡ, xem xét cũng không phải là cái gì loại lương thiện.

"Lần này hoa đường người của công ty nổi giận, Sở Trần bọn hắn nhưng thảm." Nghe Lý Hoa, chung quanh học sinh nhao nhao xì xào bàn tán.

"Người ta Hoa Lộ Ảnh Thị công ty nghe nói là đăng kí tài chính hơn ngàn vạn công ty đâu, nhiều tiền như vậy đối phó mấy cái học sinh thể nhưng là không khó."

"Ai! Sở Trần đắc tội người nào không tốt, hết lần này tới lần khác đắc tội công ty lớn lão bản."

Chung quanh học sinh bày miệng lưỡi nghị luận, không có người cảm thấy Sở Văn bọn hắn sẽ có ưu thế.

Nghe được những học sinh kia nghị luận, Sở Văn trong lòng cười lạnh.

Nếu như hắn không có trải qua gần một tháng sự tình, có lẽ hơn ngàn vạn với hắn mà nói là số tiền lớn. Nhưng chính là bởi vì tự thân tài chính đạt đến trình độ nhất định, cũng khiến cho của hắn tâm mắt càng thêm mở rộng.

Một ngàn vạn đăng kí tiền bạc công ty, tại truyền hình truyền thông trong công ty chỉ là nhất cấp độ nhập môn khác quy mô. Loại tình huống này liền đem mình làm đại lão bản, Sở Văn trong lòng cười lạnh.

"Sở Trần ngươi lên xe trước, bên này để ta giải quyết."

Quay người nhìn Sở Trần một chút, Sở Văn chỉ vào bánh bao của chính mình xe mở miệng nói ra.

Quay đầu nhìn thoáng qua cái kia có chút cũ nát xe van, Sở Trần sửng sốt. Ca ca lúc nào có xe rồi? Lúc trước hắn nhưng chưa nghe nói qua.

"U! Nguyên lai còn có xe a!" Nhìn Sở Văn chỉ vào chiếc điện bao xa kia, Lý Hoa cười lạnh nói: "Có xe thuận tiện làm, không có tiền lấy xe đến chỗ đỗ tốt."

"Lão bản, người nhìn xe kia bị hư hao như thế, căn bản cũng không giá trị một vạn đồng tiền."

"Đúng đây, làm sắt vụn bán còn tạm được."

Lý Hoa sau lưng mấy tên trung niên đại hán nhìn xem chiếc điện bao xa kia, khinh thường nói.

"Ồ? Người muốn xe? Được a? Bên trên đi thử một chút?"

Nghe Lý Hoa, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Sau đó hắn đi hướng hán chiếc điện bao xa kia, đưa tay mở cửa xe ra. Bất quá những người khác không có phát hiện chính là, ngay tại Sở Văn mở cửa xe thời điểm, trên tay hồng quang ẩn hiện.

"Lên thì lên, không đáng một vạn cũng nhận."

Nghe Sở Văn, Lý Hoa lạnh hừ một tiếng, đi vào xe van trước, đưa tay tiếp tục cửa xe liền muốn ngã ngồi trên xe.

"A! ! !"

Ngay tại Lý Hoa để tay đến tay lái bên trên thời điểm, đột nhiên kêu thảm một tiếng. Sau một khắc, Lý Hoa khoanh tay ngồi xồm trên mặt đất.

Cẩn thận đem tay lấy ra, Lý Hoa nhìn thấy tay trái của mình ngón tay trên lưng xuất hiện mấy cái bong bóng. Mà ngay mới vừa rồi tay hắn đụng chạm đến xe bị thụ thương, ngón tay bụng đụng phải cửa xe. Cửa xe vậy mà lạ thường bóng, đây cũng là hắn gào thảm nguyên nhân.

"Mẹ nó! Lên cho ta! Đánh hắn! ! !"

Lý Hoa không biết nguyên nhân gì khiến cho ngón tay của nó lưng bị bóng xuất thủy của, nhưng là ngẩng đầu nhìn đến Sở Văn một mặt ý cười, lập tức tức giận nổi lên.

Giờ này khắc này, hắn cũng không để ý nơi này là sân trường, hướng phía mấy cái kia trung niên đại hán hô.

Nghe lão bản, ba mình trung niên đại hán không rõ ràng cho lắm, nhưng là vẫn hướng phía Sở Văn vọt tới.

"Dừng tay! Các người muốn làm gì?"

Ngay lúc này, một thanh âm tại cách đó không xa vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82 : Triệu Giang

Nghe được cái thanh âm kia, mọi người ở đây hướng phía phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại. Chỉ gặp một cái thân mặc áo sơ mi trắng nam tử trung niên, lúc này đang đứng tại cách đó không xa.

Nam tử trung niên hơn năm mươi tuổi, đeo một bộ viền vàng kính mắt. Đầu tóc ngắn, tướng mạo nhìn như. Nhưng là từ thần thái ở giữa, có thể nhìn ra được có một tia uy nghiêm.

"Triệu trưởng phòng! Là Triệu trưởng phòng đến rồi! ! !"

Lúc này một bên có học sinh nhận ra cái kia cái nam tử trung niên, nhỏ giọng nói.

Người đến là Triệu Giang, chính là cái này sở học viện học công xử xử trưởng. Vừa rồi hắn trông thấy bên này tụ tập một đám người ồn ào, liền tới điều tra đến tận cùng.

"Triệu chủ nhiệm, ngài tới thật đúng lúc, nhìn xem học sinh của ngài đều làm cái gì!"

Lúc này gặp đến Triệu Giang tới, Lý Hoa chẳng những không sợ, lại có chút cao hứng.

"Đến tốt cùng xảy ra chuyện gì rồi?"

Nhìn thoáng qua Lý Hoa cùng bên cạnh hắn mấy cái đại hán áo đen, lại quay đầu nhìn một chút Sở Văn mấy người bọn hắn, Triệu Giang khẽ nhủ mảy mớ miệng nói ra.

"Triệu chủ nhiệm, ngài nhưng không biết! Lần trước sự tình ngài không phải cũng là rõ ràng a? Lần này ta tới đòi tiền, không nghĩ tới công học sinh còn nắm tay nóng!"

Vội vàng đi vào Triệu Giang bên cạnh, Lý Hoa đưa tay trái ra, cho Triệu Giang nhìn một chút nổi bóng địa phương.

"Đây là có chuyện gì?" Thấy được Lý Hoa tay, Triệu Giang nhìn lướt qua Sở Văn bọn người, trầm giọng hỏi: "Là ai đem chúng ta nhà tài trợ làm thành như vậy?"

Làm vì một trường học học công xử xử trường, trường học chiêu thương dẫn tư đưa vào đến truyền hình điện ảnh công ty điện ảnh. Tại nhân viên phương diện tự nhiên về hắn quan, về phần Lý Hoa hắn đã sớm nhận biết.

Chẳng những nhận biết, vì chọn lựa một chút không tệ diễn viên, Lý Hoa thậm chí trong âm thầm không ít cho hắn chỗ tốt. Trước đó Sở Trần sự kiện kia chính là như vậy, Lý Hoa chính là tìm Triệu Giang về sau, sự kiện kia mới không giải quyết được gì.

Lần này nhìn thấy Lý Hoa cùng học hiện lên xung đột, Triệu Giang lại không hỏi hắn mang mấy tên hắc y đại hán kia là tới làm cái gì, mà là ngay trước mặt mọi người, đối với mình trường học học sinh chất vấn lên.

"Không có ý tứ, ta không phải học sinh của trường học này. Bất quá tay của hắn nóng, có thể là cái ngoài ý muốn." Nghe xong Triệu Giang trong lời nói có giữ gìn Lý Hoa ý tứ, Sở Văn tự nhiên minh bạch là chuyện gì xảy ra, thế là mở miệng nói ra.

"Không phải học sinh của trường học này?"

Nghe xong Sở Văn, Triệu Giang lập tức tinh thần tỉnh táo.

Nguyên vốn còn muốn nếu như là mình trường học học sinh cùng Lý Hoa lên xung đột, sự tình thật là có điểm không dễ làm. Nếu như là đơn độc phát sinh mâu thuẫn, hắn còn có thể khuynh hướng một chút Lý Hoa bên kia. Đợi đến sự tình xong việc, tự nhiên không thể thiếu chỗ tốt. Dù sao ngày sau đang đóng phim tìm người phương diện này, đối phương còn muốn cầu cạnh hắn.

Nhưng là bây giờ tại trận vậy xem học sinh nhiều lắm, hắn không tốt trực tiếp làm ra cái gì quyết đoán. Học sinh ngược lại là dễ lừa gạt, tùy tiện nói chút khuôn sáo giúp một cái Lý Hoa, dưới tình huống bình thường sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Chỉ bất quá hắn có chút bận tâm chính là, hiện tại internet khoa học kỹ thuật quá phát đạt, vạn nhất sự tình hôm nay bị những học sinh kia dùng di động vỗ xuống đến video phát đến trên mạng đi. Vạn nhất để một chút người hữu tâm thấy được việc nhỏ hóa lớn sẽ không tốt.

Nhưng bây giờ nghe Sở Văn nói mình không phải trường học học sinh, cứ như vậy để hắn đã có lực lượng.

"Ra ngoài trường nhân viên chạy tới trường học bên trong đến, còn làm bị thương chúng ta nhà tài trợ, ta muốn báo đến bảo vệ chỗ, nhìn xem người đến tốt cùng là cái mục đích gì."

Dứt lời! Triệu Giang liền cầm điện thoại lên, muốn cho bảo vệ chỗ gọi điện thoại.

"Chờ một chút!"

Một bên Sở Văn nhìn người trưởng phòng này ở chỗ này tự biên tự diễn, bây giờ nhìn không nổi nữa, không khỏi đánh gãy hắn.

"Đầu tiên ta mặc dù không phải học sinh của trường học này, nhưng là ta xem như gia thuộc." Nói, Sở Văn chỉ chỉ sau lưng Sở Trần: "Cái này là đệ đệ ta Sở Trần, hắn lần này xảy ra chút sự tình, ta cái này làm ca ca tự nhiên muốn tới xem một chút."

Nguyên bản nhìn thấy có lãnh đạo trường học ra mặt, Sở Văn vốn cho rằng đối mới có thể hướng về học sinh nói chuyện. Nếu như nói như vậy, đem chuyện lần này hóa giải thì cũng thôi đi. Còn nữa nói hắn đã để cái kia Lý Hoa nhận lấy trừng phạt, vừa rồi tại mở cửa xe thời điểm hắn tùy ý thả một cái Hỏa Cầu Thuật. Chỉ bất quá khổng chế hỏa cầu không có phát ra tới, chỉ là đem cửa xe nhiệt độ lên cao về sau liền thu hồi, từ đó làm cho Lý Hoa bị phỏng.

Phàm là không thể làm quá mức, Sở Văn vốn định cho đối phương một bài học cũng không sao. Hiện tại nếu như lãnh đạo trường học ra mặt hòa đàm, sự tình liền thì cũng thôi đi.

Nhưng là không nghĩ tới chính là, cái này gọi là Triệu Giang học công chỗ lãnh đạo trong lời nói câu câu đều tại giữ gìn đối phương.

Nếu như nói Sở Văn chỉ là giống trước đó như thế chỉ là một cái học sinh bình thường, có lẽ vẫn thật là cảm đối phương không có cách nào. Nhưng tục ngữ nói Nê Bồ Tát còn có ba phần thổ tính, đối phương lãnh đạo hiện tại như thế, Sở Văn liền dự định cùng đối phương cứng đối cứng đến cùng.

"Nguyên lai là Sở Trần ca ca." Nghe Sở Văn, Triệu Giang sắc mặt lơ đãng biến đổi. Bất quá nghĩ đến chuyện ngày đó, vẫn là lớn tiếng nói ra: "Lần trước

sự tình không phải giải quyết a? Muốn các người cùng hoa vũ người của công ty tự mình giải quyết. Hiện tại người lại đem người biến thành dạng này? Chẳng lẽ nói người muốn để Sở Trần thụ xử lý a?"

Nghĩ đến lần trước Sở Trần là một mình đi bên ngoài tiếp sống, thuộc về không bị trường học quy định, Triệu Giang liền nói đến lễ thăng khí hùng. Dứt lời, còn đặc ý nhìn thoáng qua bên cạnh Lý Hoa.

"Sở Trần cái kia người ca ca đến cùng là có chuyện gì a? Làm sao dám cùng Triệu trưởng phòng ở trước mặt chống đối?" Một bên vây xem học sinh đang nghe Sở Văn cùng Triệu Giang đối thoại về sau, nhỏ giọng thăm thì nói.

"Không biết a, nhưng là giống như Sở Trần gia đình, ca ca của hắn giống như cũng chỉ là người bình thường đi." Có hiểu một chút Sở Trần gia đình tình huống đồng học nhỏ giọng nói ra.

"Cái này hòng, ở trước mặt chống đối Triệu trưởng phòng, cái này một hồi Sở Trần đoán chừng chịu lấy xử phạt."

Mọi người bầy miệng lưỡi đồng thời, đều cho rằng Sở Văn hôm nay trước mặt mọi người chống đối Triệu Giang không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, ngược lại sẽ cho Sở Trần mang đến xử lý.

"Tay của hắn là mình làm, Triệu trưởng phòng không có làm rõ ràng chuyện đã xảy ra liền loạn có kết luận, tốt như vậy a?" Sở Văn nghe những học sinh kia lời nói chẳng những không có yếu thế, ngược lại chất vấn lên: "Mà lại ngày đó Sở Trần đến cái công ty này sau khi trở về, trường học làm rõ ràng sự thật? Nếu như làm rõ ràng, sẽ làm ra quyết định như vậy a? Ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút, cái này trường học là vì học sinh mở, vẫn là vì ra ngoài trường công ty mở?"

Việc đã đến nước này, Sở Văn đương nhiên sẽ không cho đối phương lưu cái gì thể diện. Cái này Triệu Giang trong lời nói đều che chở hô hào người của công ty, có thể nghĩ, định thời gian thu đối phương chỗ tốt.

"Người... Làm càn! !" Nghe Sở Văn, Triệu Giang mặt mỗ mỗ ứng. Hắn lại thế nào nghe không ra Sở Văn trong lời nói ý tứ, hắn lúc này đã không lo được thân phận của mình, hướng phía Sở Văn kêu lên: "Ta muốn gọi bảo vệ chỗ, người chờ!"

Dứt lời, Triệu Giang liền muốn gọi bảo vệ chỗ điện thoại.

"Chờ một chút! Các người đây là đang làm cái gì?"

Ngay lúc này, một thanh âm lẫn nửa ở bên cạnh vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83 : Gặp lại Trần Thông

Nguyên bản giận dữ Triệu Giang liền phải gọi bảo vệ chỗ điện thoại, hắn lúc này đã không có chút nào đoán chừng thân phận của mình.

Lúc này hắn chỉ biết là, nếu là không kịp ngăn cản nữa Sở Văn, những học sinh kia lại nghe nghe đều có thể minh bạch mình thu Hoa ngữ truyền hình điện ảnh công ty chỗ tốt. Nếu như tin tức truyền ra ngoài, đối với hắn đem sẽ tạo thành cực lớn ảnh hưởng.

Nhưng theo một thanh âm đánh gãy, Triệu Giang ngắt ra một chút, hướng phía phương hướng của thanh âm nhìn lại.

"Là hắn? Hắn tới nơi này làm gì?" Nhìn thấy người tới, Triệu Giang cau mày. Bất quá rất nhanh, trên mặt biểu lộ chuyển thành mỉm cười.

"Trần lão sư, ngài đã tới!"

Triệu Giang biểu lộ thay đổi bất thường, thấy chung quanh học sinh đều cảm thấy có chút làm ra vẻ.

Mà lúc này Sở Văn cũng là thuận Triệu Giang ánh mắt nhìn về phía người tới, chỉ gặp từ trong đám người chui vào một cái lão giả.

Lão giả tóc hơi bạc, nhưng tinh thần đầu không tệ. Mặc một bộ màu đen áo ngắn, hướng phía bên này đi tới.

Sở Văn nhìn thấy lão giả này cảm giác được có chút quen mặt, nhưng là trong lúc nhất thời còn nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua.

"Ta nhìn bên này náo nhiệt như vậy, liền tới xem một chút. Làm sao, đã xảy ra chuyện gì a?" Lão giả đi vào Triệu Giang trước mặt, quét mắt đám người một chút mở miệng nói ra. Sau đó thấy được đứng ở một bên Sở Vân, thế là nhãn tình sáng lên: "Vị bạn học này là... Sở Vân?"

Tại nhìn thấy Sở Vân thời điểm, lão giả vậy mà một chút liền nhận ra hắn.

Nghe lão giả lời nói, Sở Vân đột nhiên sững sờ. Không nghĩ tới đối phương vậy mà biết hắn, thế là trong đầu hồi tưởng lại khi nào gặp qua lão giả trước mặt.

"Ngài là... Trần lão?"

Bỗng nhiên, Sở Vân rốt cục nhớ tới đối phương là ai.

Trước mắt lão giả này chính là trước kia Sở Vân tìm Sở Trần đồng học Cốc Tiểu Mạn làm Trống da gấu thời điểm, Cốc Tiểu Mạn giới thiệu lão giả kia Trần Thông.

Nghe nói hắn cái kia Trống da gấu vẫn là cái này Trần Thông chế tác, chỉ bất quá lúc kia đối phương tựa hồ đối với Trống da gấu cảm thấy rất hứng thú. Lúc ấy nói mượn đi chơi mấy ngày, Sở Vân cũng không có để ý.

Chỉ là không có nghĩ đến, hôm nay dưới loại tình huống này, lần nữa gặp được Trần Thông.

Nghe được Trần Thông cùng Sở Vân đối thoại, một bên Triệu Giang trong lòng giật mình. Không nghĩ tới hai người vậy mà nhận biết, lần này liền không dễ làm.

Trần Thông là ai, Sở Vân không rõ ràng, nhưng là Triệu Giang thế nhưng là rất rõ ràng.

Tiến sĩ sinh đạo sư, chính xử cấp giáo sư. Lãnh nghề chính cấp bậc phía trên, thậm chí còn cao hơn nửa cấp.

Nhưng đây không phải trọng điểm nhất, trọng điểm nhất chính là Trần Thông là trường học nguyên lão. Không chỉ như thế, nghe nói phía sau hắn có cực cao năng lực, tuyệt không phải người bình thường có thể đắc tội.

Mà lại ngay tại học thuật đi lên nói, Trần Thông ngay tại trước mấy ngày vừa cầm xuống cả nước nhạc khí diễn tấu kim thưởng. Hiện tại danh tiếng chính thịnh, có thể nói là toàn trường đều đang vì hắn chúc mừng.

Nếu như Trần Thông cùng trước mắt người tuổi trẻ quan hệ rất gần, chuyện này liền không dễ làm, Triệu Giang thầm nghĩ trong lòng. Cho dù là hắn cái này học công chỗ trưởng phòng, cũng là không dám đắc tội nửa phần.

"Sở Trần cái kia người ca ca vậy mà cùng Trần lão nhận biết?" Nghe được Sở Vân đối thoại của bọn họ, trong đám người có người kinh ngạc nói.

"Trần lão bình thường thế nhưng là cao cao tại thượng nguyên lão cấp nhân vật, bây giờ lại cùng một người trẻ tuổi chủ động nói chuyện, cái này Sở Trần ca ca rốt cuộc là ai?"

"Nếu là ta cũng có thể cùng Trần lão nhận biết liền tốt! Tối thiểu bảo đảm nghiên không có vấn đề."

Trong đám người có người dám thán có người kinh ngạc, mà nó nguyên nhân, chẳng qua là Trần Thông cùng Sở Vân một câu đối thoại.

Trần Thông người này ở trường học phân lượng tập trung, vô số học sinh muốn trở thành hắn học sinh thân truyền. Chỉ bất quá Trần Thông yêu cầu quá cao, phần lớn người chỉ có thể không biết làm gì thôi.

Ngay tại trước mấy ngày, Trần Thông vừa mới lấy được cả nước chuyên gia cấp nhạc khí diễn tấu giải thi đấu phân hạng kim thưởng. Cái này có thể nói là toàn trường nhất là oanh động sự tình, trường học đã không biết bao nhiêu năm không có lấy đến như thế giải thưởng.

Huống hồ Trần Thông trong trường học tư lịch chi già, ngay cả hiệu trưởng cũng không sánh bằng. Có thể nói, hắn là trong trường học nguyên lão cấp giáo sư.

"Không nghĩ tới chúng ta tại cái này gặp, làm sao? Đã xảy ra chuyện gì a?"

Nhìn thấy Sở Vân Trần Thông tự nhiên thật cao hứng, người khác có lẽ không biết. Nhưng là Sở Vân cái tên này, Trần Thông đã một mực nhớ kỹ.

Nguyên nhân không vì cái gì khác, chính là bởi vì cái kia Trống da gấu.

Sớm tại chế tác hoàn thành Trống da gấu thời điểm, Trần Thông liền đối với cái này trống lớn thêm tán thưởng. Chẳng biết tại sao, dùng Trống da gấu đánh đi ra tiếng trống giống như có ma lực, để cho người ta dư vị vô tận.

Ngay tại trước mấy ngày trong trận đấu, Trần Thông liền là bằng vào Trống da gấu nhạc đệm, lấy được diễn tấu kim thưởng. Dưới loại tình huống này, hắn còn có thể không nhớ được Sở Vân a?

"Không có gì, chỉ là phát sinh chút ít sự tình."

Nhìn thấy Trần Thông đặt câu hỏi, Sở Văn cũng không tốt nói dối. Dù sao đối phương nhiều ít còn tính là giúp mình, thế là đơn giản đem Sở Trần chuyện này cùng đối phương nói một lần.

Sở Văn nói rất khách quan, đã không có trốn tránh đệ đệ Sở Văn trái với trường học quy định sự tình, lại rất trực quan đem chuyện đã xảy ra trình bày một lần. Mà trước đó Triệu Giang những lời kia , đồng dạng không khách khí nói ra.

"Triệu trưởng phòng, chuyện này ta liền không cần nói nhiều a?"

Nghe Sở Văn, lại nhìn Triệu Giang có chút đỏ lên mặt, Trần Thông sống lâu như vậy, tự nhiên có thể phân tích chỗ chuyện thật giả, thế là mở miệng nói ra: "Chuyện này ta cũng không muốn tham dự quá nhiều, cái này Sở Trần cùng ta cũng có chút nguồn gốc, mà ca ca của hắn Sở Văn càng là đã giúp ta. Chuyện này nói trắng ra là song phương đều có trách nhiệm, ta hi vọng Triệu trưởng phòng có thể xuất ra cái công bằng quyết sách tới."

Trần Thông cái tuổi này, nói chuyện tự nhiên muốn cho Triệu Giang lưu chút mặt mũi. Huống hồ hiện tại nhiều như vậy học sinh ở đây, xét đến cùng đều là một cái hệ thống đồng sự. Có mấy lời, Trần Thông vẫn là không có điểm thối.

"Trần lão nói đúng lắm, ta xem chuyện này cứ tính như thế đi." Nghe Trần Thông, Triệu Giang nơi nào còn dám nói cái gì. Nếu như lúc này còn không thu tay lại, hiển nhiên đối với hắn không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.

Triệu Giang đều nói như thế, một bên Lý Hoa lại há có thể nghe không rõ có ý tứ gì. Trước mắt cái này Trần lão thân phận nhất định không thấp, ngay cả học công chỗ trường phòng cũng không dám đắc tội, lại nó là hắn có thể trêu chọc . Kết quả là, mang theo thù hạp xám xịt đi.

Việc đã đến nước này, Sở Văn cũng chỉ có thể như vậy coi như thôi. Nếu như lại lưu luyến không buông tha lời nói, chẳng những là không cho Trần Thông mặt mũi, hơn nữa còn sẽ đối với Sở Trần có chút ảnh hưởng. Tại cùng Trần Thông khách sáo vài câu về sau, liền dẫn Trương Cường rời đi.

Lúc gần đi Trần Thông còn nhớ rõ Trống da gấu sự tình, nói với Sở Văn hi vọng lại dùng đoạn thời gian trả lại.

Hôm nay Trần Thông đã giúp hắn giải vây, Sở Văn lại há có thể không đáp ứng. Khi nhìn đến Sở Văn đáp ứng về sau Trần Thông thật cao hứng, biểu tình kia tựa như đứa bé.

Lái xe van hướng phía mình trường học lái đi, đến bây giờ Trương Cường còn kinh ngạc không thôi. Từ tình huống vừa rồi nhìn lại cái kia Trần lão nhất định là cái thân phận không thấp người, không nghĩ tới Sở Văn vậy mà lại nhận biết đối phương.

Ngay lúc này, Sở Văn điện thoại di động vang lên. Khi nhìn đến điện báo dãy số thời điểm, Sở Văn lông mày giương lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84 : Từ Đạt mời

"Từ đại ca hôm nay làm sao có thời gian nhớ tới gọi điện thoại cho ta?"

Tiếp thông điện thoại, Sở Văn vừa cười vừa nói.

Gọi điện thoại tới không là người khác, chính là trước kia Sở Văn đã cứu cái kia Từ Đạt. Trước đó tại Chu Bá Trung trong nhà đem những nhân sâm kia bán đi về sau, Sở Văn cùng Từ Đạt trao đổi số điện thoại.

"Sở lão đệ điện thoại thật sự là bận bịu a, tại sao gọi không được." Nghe được Sở Văn thanh âm, Từ Đạt cười nói: "Gần nhất có thời gian a? Ngươi không phải muốn học tập tự do vật lộn a?"

Lần trước Sở Văn tại Chu Bá Trung nhà tùy ý cùng Từ Đạt nói một câu muốn học tập tự do vật lộn, không nghĩ tới bây giờ đối phương còn nhớ việc này.

"Ta có thời gian, chỉ là Từ đại ca vết thương của ngươi khỏi rồi a?"

Nghe Từ Đạt, Sở Văn mở miệng hỏi.

Làm một tên võ giả, nhất là đã đạt đến Bạch Ngân cấp về sau, đầu khí nắm giữ trước mắt đã đủ rồi. Đây chính là vì cái gì Sở Văn trước đó tại tăng lên đến Bạch Ngân cấp võ giả sau không tiếp tục đi ăn củ lạc nguyên nhân, loại tình huống này hắn cần thích ứng một đoạn thời gian.

Mà cùng Dĩ Giới những cái kia võ giả so sánh với tới nói, Sở Vân tự nhận là khuyết thiếu liền là kinh nghiệm chiến đấu. Những cái kia võ giả cùng hần không giống, đều là một chút xiu dần dần tăng lên. Loại tình huống này, kinh nghiệm chiến đấu tự nhiên muốn so với hần phong phú.

"Đã toàn tốt, yên tâm đi! Dạng này, người nếu là không có việc gì liền tới nơi này." Nói, Từ Đạt lưu lại một cái địa chỉ.

Nhìn đồng hồ còn sớm, Sở Vân lái xe đem Trương Cường đưa về trường học. Sau đó, liền hướng phía Từ Đạt lưu lại địa chỉ chạy tới.

Từ Đạt lưu lại địa chỉ là tại thành phố T nửa vùng ngoại thành, xe mở một hồi, đạo hai bên đường liền xuất hiện khu biệt thự.

"Xem ra cái kia Từ Đạt cũng là người có tiền a!" Nhìn điện thoại di động hướng dẫn đã cách đối phương lưu cho địa chỉ của hần không xa, Sở Vân trong lòng không khỏi cảm khái: "Những người có tiền này đều ưa thích mua biệt thự, ta có phải hay không cũng mua một cái đâu?"

Nhìn xem cái kia một tòa ngôi biệt thự, Sở Vân thật là có mua xuống một tòa xúc động. Bất quá bây giờ Từ Đạt chủ động tìm hần, hần cũng không có thời gian cân nhắc biệt thự sự tình.

Không có qua năm phút đồng hồ, Sở Vân tại một tòa liên thể trước biệt thự dừng lại. Từ trên xe bước xuống, Sở Vân đi vào biệt thự cổng sân trước.

"Ta nói Sở lão đệ, người bây giờ cũng coi là người có tiền, làm sao còn mở loại xe này a?"

Lúc này Từ Đạt đã trong sân chờ, nhìn thấy Sở Vân xuống xe, vội vàng đón đem cổng sân mở ra.

Dù là không hiểu rõ lắm Sở Vân tình huống, nhưng là lần trước tại Chu Bá Trung nhà Từ Đạt thể nhưng là tận mắt thấy Sở Vân vén vện bán 200 rế nhân sâm, liền đã kiếm được hơn hai ngàn vạn. Loại tình huống này, còn mở dạng này xe hiển nhiên là quá vô danh.

"Cái này không nóng này, sau này hãy nói đi."

Quay đầu nhìn nhìn bánh bao của chính mình xe, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Hần cũng không phải không nghĩ tới đổi xe, làm một cái nam sinh, Thiên Sinh liền là ưa thích xe. Lấy trước mắt hần có tài phú, đổi một cỗ xe tốt căn bản cũng không phải là vấn đề nan giải gì.

Nhưng thứ nhất là hần gần nhất thời gian quá gấp, căn bản cũng không có thời gian cân nhắc đổi chuyện xe. Thứ hai liền là thân phận của hần bây giờ chỉ là một cái học sinh, nếu là mở quá tốt xe chỉ sợ ảnh hưởng sẽ không tốt.

Hôm nay trong trường học bị Trương Cường còn có đệ đệ Sở Trần nhìn thấy hần có một xe MiniBus, dạng này về nhà đều không cách nào bàn giao. Nếu là đổi một cỗ tốt xe, liền càng nan giải hơn thà.

Hiện tại đúng là hần tăng lên thực lực mình giai đoạn, mà không phải khoe khoang giai đoạn. Chỉ có tại có thể bảo đảm tự thân cùng người nhà tuyệt đối an toàn tình huống dưới, Sở Vân mới sẽ cân nhắc khác.

"Tốt không nói, cùng ta đi vào đi."

Từ Đạt cũng không muốn tại cái vấn đề này bên trên dây dưa, mở cổng sân, mời Sở Vân đi vào trong biệt thự.

Từ Đạt nhà biệt thự rất lớn, không thua kém một chút nào trước đó Chu Bá Trung. Chỉ bất quá cả hai biệt thự đại thể có khác biệt, Chu Bá Trung nhà tương đối phục cổ, mà trước mắt lại nhiều một chút hiện đại khí tức.

Đi vào trong biệt thự Sở Vân cũng không có phát hiện những người khác, hai người tới lầu hai. Từ Đạt đem một gian phòng cửa mở ra, cửa phòng mở ra miệng trước mắt rộng mở trong sáng.

Cả phòng có gần trăm mét vuông, mà gian phòng chính giữa là một cái đài quyền anh. Đài quyền anh bốn phía trưng bày mấy cái giá đỡ, phía trên thả không ít các loại hộ cụ cùng quyền kích vật dụng.

"Thế nào? Đây chính là ta huấn luyện địa phương."

Nhìn thấy Sở Vân quét mắt bên trong căn phòng cảnh tượng, Từ Đạt vừa cười vừa nói.

"Không tệ, rất chuyên nghiệp!" Nhẹ gật đầu, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Có thể tại trong biệt thự làm một cái huấn luyện như thể gian phòng, không phải quyền kích kẻ yêu thích liền là chuyên nghiệp cấp tuyển thủ. Mà Từ Đạt, hiển nhiên là cái sau. Trước đó Sở Vân liền nghe nói hần muốn tham gia tự do vật lộn tranh tài, loại tình huống này tất nhiên muốn có được huấn luyện của mình sân bãi.

"Sở lão đệ, trước người có học qua tự do vật lộn a?"

Đi vào đài quyền anh bên cạnh, Từ Đạt thoát cỡi giày thả người nhảy lên, liền đến đài quyền anh bên trên. Đối Sở Vân dùng tay làm dấu mời, Từ Đạt mở miệng hỏi.

"Không có!"

Sở Vân đương nhiên sẽ không làm bộ mình hiểu, thành thật trả lời.

Sau một khắc Sở Vân thoát cỏi gầy, dưới chân có chút dùng sức. Cùng Từ Đạt đồng dạng, lập tức lên đến đài quyền anh bên trên.

"Thân thủ tốt!"

Nhìn thấy Sở Vân động tác, Từ Đạt không tự chủ được tán thán nói.

Cùng lúc đó trong lòng của hắn âm thầm kinh ngạc, chỉ từ Sở Vân lộ ra chiêu này đến xem, hiển nhiên là có chút nội tình.

"Chúng ta từ chỗ nào bắt đầu học?"

Lên đài quyền anh về sau, không để ý đến Từ Đạt ánh mắt kinh ngạc, mở miệng hỏi.

"Như vậy đi, đã ngươi không có học qua, vậy ta liền từ cơ sở dạy ngươi." Từ trong lúc kinh ngạc lấy lại tinh thần, Từ Đạt chừng chặc đằng hoàng nói ra: "Học tập tự do vật lộn cũng không phải là một chuyện đơn giản, cần từ cơ bản nhất thể lực luyện tập bắt đầu. Bất quá đoán chừng ngươi thật giống như là không cần, như vậy ta liền nói đơn giản một cái tự do vật lộn nguyên lý."

Từ vừa rồi Sở Vân cái kia thả người nhảy lên, Từ Đạt liền biết hắn có chút nội tình. Còn thể năng luyện tập là kiên lâu dài sự tĩnh, lập tức liền cho Sở Vân giảng giải tự do vật lộn một chút tri thức.

Cái gọi là tự do vật lộn, tại mỗi quốc gia đều có mình cách gọi. Giống như là nhu thuật, các loại quyền thuật gọi chung là tự do vật lộn. Mà tại thiên hoa nước, cơ bản nhất cách gọi là tán đả.

Tự do vật lộn bởi vì các hạng tranh tài đấu pháp khác biệt, quy tắc cũng có chỗ khác biệt. Nhưng xét đến cùng mục đích, liền để cho đối phương nhận thua hoặc là trực tiếp KO đối phương. Mà có lẽ là trước đó thời điểm, mục đích đúng là vì đánh bại thậm chí giết chết địch nhân.

"Mặc dù vì thiên hạ võ công duy khoái bất phá, chỉ có làm đến nhanh nhất, mới có thể để cho địch người vô pháp thăm dò con đường của ngươi số." Tiến hành đơn giản giảng giải về sau, Từ Đạt đối Sở Vân nói ra: "Dạng này! Ngươi hướng phía ta đánh một quyền, ta nhìn ngươi nội tình."

Dứt lời, Từ Đạt bày xong phòng ngự tư thế.

"Đã dạng này, ta liền không khách khí."

Nghe Từ Đạt, Sở Vân hít vào một hơi, mở miệng nói ra.

Sau một khắc, hắn không có sử dụng tự thân đấu khí, mà là nương tựa theo lực lượng bản thân, hướng phía Từ Đạt bả vai đánh ra một quyền.

"Cái này. . . Nhanh như vậy! ! !"

Nhìn thấy Sở Vân ra quyền, Từ Đạt trong lòng đột nhiên giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85 : Huấn luyện

Sở Vân một quyền này vô dụng đấu khí, chỉ như vậy, chính là vì muốn thí nghiệm một cái mình cùng người bình thường đến tột cùng khác nhau ở chỗ nào.

Nhưng là Sở Vân không biết là, tại trở thành võ giả về sau, chẳng những là lực lượng, tại nhanh nhẹn trình độ bên trên muốn vượt xa người thường. Đừng bảo là hắn đã đạt đến Bạch Ngân cấp võ giả trình độ, cho dù là cấp thấp nhất võ giả cũng không phải người bình thường có thể đánh đồng.

Cho nên Sở Vân một quyền này mặc dù có thể khống chế lực lượng cùng tốc độ, nhưng là tại Từ Đạt trong mắt vẫn là nhanh vô cùng, trong lòng khó tránh khỏi chấn kinh.

Bất quá cũng may Từ Đạt là chuyên nghiệp cấp tự do vật lộn tuyển thủ, ngay tại Sở Văn nắm đấm sắp đánh trên vai của hắn lúc, Từ Đạt vẫn là chọt lách người, kỳ hiểm vô cùng tránh khỏi một quyền này.

"Người... Thật chưa từng học qua?"

Tại tránh thoát Sở Văn một quyền về sau, Từ Đạt kinh ngạc hỏi. Giờ này khắc này, trán của hắn đã có chút chảy ra mồ hôi.

Vừa rồi một quyền kia góc độ không tính xảo trá, nhưng là tốc độ cực nhanh, cho dù là Từ Đạt mình cũng mặc cảm. Mà lại căn cứ một quyền này tốc độ, hẳn tự nhiên có thể tính ra một quyền kia bao hàm lực lượng.

"Thật không có học qua, có thể là bình thường ưa thích rèn luyện, tố chất thân thể tốt đi một chút đi!"

Nhún vai, Sở Văn chỉ có thể như thế giải thích.

Vừa rồi hắn đã cực lực khống chế lực lượng của mình cùng tốc độ xuống đến thấp nhất, thế nhưng là nhìn Từ Đạt đáng vẻ, đoán chừng vẫn là bị hù dọa. Bất quá Sở Văn thật không có cách nào cùng đối phương giải thích, chỉ có thể tìm dạng này một cái lý do.

"Nói đùa cái gì? Dạng gì rèn luyện có thể đạt tới hiệu quả như vậy! Nếu là có thể đạt tới dạng này, ta còn muốn cái gì huấn luyện thân thể." Nghe Sở Văn, Từ Đạt nhỏ giọng nói lầm bầm.

Bất quá Sở Văn không nói, hắn cũng không tiện hỏi nhiều. Có thể là cá nhân thiên phú đi, lúc này Từ Đạt chỉ có thể tự mình dạng này tự an ủi mình.

"Như vậy đi! Hiện tại bắt đầu ta công kích người, người tận khả năng trốn tránh."

Sở Văn một quyền kia để Từ Đạt lập tức hưng phấn lên, một cái chưa từng học qua tự do vật lộn người đều có thể như thế. Như vậy Sở Văn đến tột cùng cỡ nào có thiên phú, điểm này kích phát lòng hiếu kỳ của hắn.

Nghe Từ Đạt, Sở Văn nhẹ gật đầu. Dù sao đối phương là chuyên nghiệp, tại phương thức huấn luyện bên trên hắn là nhất khiếu bất thông.

"Vậy người chuẩn bị xong, ta bắt đầu!"

Nhìn thấy Sở Văn đồng ý, Từ Đạt thở một hơi thật dài. Sau một khắc bày xong tư thế, đột nhiên, một quyền hướng phía Sở Văn đánh tới.

Bởi vì Sở Văn không có đi qua huyền liên, Từ Đạt một quyền này cũng không có hướng phía chỗ trí mạng đánh tới, mà là đánh về phía Sở Văn ngực trái phương hướng.

Có chút chậm a!

Nhìn thấy Từ Đạt ra quyền, Sở Văn khẽ nhún mày. Dưới cái nhìn của nó, đối phương ra quyền vẫn còn có chút chậm.

Bất quá Sở Văn không có chút nào chủ quan, dù sao đối phương là chuyên nghiệp tự do vật lộn cao thủ. Giờ này khắc này, ngay tại Từ Đạt một quyền kia sắp đánh tới Sở Văn trên thân lúc, Sở Văn một cái nghiêng người, tránh thoát một quyền kia.

Nhưng điều hắn không có nghĩ tới là, Từ Đạt một quyền kia cũng không phải là mục đích chủ yếu. Cùng lúc đó, hữu quyền của hắn đã phát ra, lấy một cái xảo trá góc độ hướng phía Sở Văn đánh tới.

Không được!

Tránh thoát Từ Đạt một quyền Sở Văn mới phát hiện một cái khác quyền đến, nói thầm một tiếng không tốt.

Bất quá cũng may phản ứng của hắn tốc độ là thật nhanh, sau một khắc, Sở Văn dùng cánh tay trái chặn Từ Đạt đánh tới một quyền kia.

"Xem ra là ta chủ quan, chuyên nghiệp tuyển thủ há có thể là trước kia ta cho rằng đơn giản như vậy." Cảm nhận được Từ Đạt tổ hợp quyền về sau, Sở Văn trong lòng âm thầm cảnh giác.

Bất quá lúc này gạt mình lại là Từ Đạt, vừa rồi Sở Văn chặn hắn một quyền, lực lượng không lồ lại để nắm đấm của hắn run lên. Cùng lúc đó, hắn không tự chủ được lui về sau nửa bước.

"Đây quả thật là chưa từng học qua sao? Làm sao lực lượng sẽ to lớn như thế?" Cảm nhận được trên tay truyền về lực lượng, Từ Đạt trong lòng khiếp sợ không thôi.

Sở Văn lực lượng chỉ lớn tốc độ nhanh chóng, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của hắn. Bất quá từ Sở Văn động tác bên trên xem ra, xác thực rất lạnh nhạt. Cứ như vậy kích thích lên Từ Đạt hứng thú, hắn muốn nhìn một chút Sở Văn đến tột cùng có gì tiềm chất.

Ngay sau đó, Từ Đạt đột nhiên xuất hiện một cái bên cạnh chân quét về phía Sở Văn. Tại bị Sở Văn mạo hiểm tránh thoát về sau, lại là từng tổ từng tổ hợp quyền đánh qua.

Cứ việc Từ Đạt tốc độ ở trong mắt Sở Văn nhìn qua rất chậm, nhưng là loại tổ hợp này thức công kích hay là hắn từ chưa có tiếp xúc qua. Trong lúc nhất thời liên tục lùi về phía sau, sở không tới đâu nào.

Nhưng là làm một cái Bạch Ngân cấp võ giả cùng pháp sư, Sở Văn năng lực nhận biết lại há có thể là người bình thường có thể so sánh. Thời gian dần trôi qua, hắn chậm rãi quen thuộc Từ Đạt sáo lộ. Mà đang tránh né lên thời điểm, cũng từ từ dễ dàng hơn.

Mà Từ Đạt thì là càng đánh càng phí sức, nguyên bản còn có thể buộc Sở Văn lui lại. Thế nhưng là đánh lấy đánh lấy, Sở Văn lại càng nhiều càng nhẹ nhõm.

Chẳng những là trốn tránh, có lúc còn có thể dùng tới quyền cước đến ngăn cản công kích của hắn. Sở Văn lực lượng chỉ lớn để Từ Đạt giật mình không thôi, mỗi lần gặp được Sở Văn ngăn cản một cổ lực lượng cường đại đều sẽ phản bắn trở về. Thời gian lâu dài, Từ Đạt đi đứng đau đớn không thôi.

Giờ này khắc này, Từ Đạt trên đầu đã toát ra mồ hôi. Cứ theo đà này, hắn biết mình đã không kiên trì được quá lâu. Loại này cường độ cao công kích, căn bản không có khả năng duy trì quá dài thời gian.

Thế nhưng là đối diện Sở Văn tựa hồ là có dùng không hết khí lực, cao tốc tránh né đồng thời, thỉnh thoảng còn tới mấy cái động tác giả. Cái này khiến tiến hành công kích Từ Đạt đều có chút nhúc nhích.

"Cái này Sở Văn quả thực là trời sinh cách đầu thiên tài!"

Nhìn xem Sở Văn những cái kia trốn tránh động tác, Từ Đạt nội tâm toát ra ý nghĩ như vậy.

Mà lúc này Sở Văn không biết Từ Đạt ý nghĩ, chỉ là cảm giác được mình càng ngày càng nhẹ xe con đường quen thuộc. Giờ này khắc này, hắn đã có chút nắm giữ tự do vật lộn nguyên lý.

Lập tức Sở Văn không còn một vị trốn tránh, bắt đầu học Từ Đạt những cái kia quyền pháp, thỉnh thoảng tiến hành phản kích.

Cứ như vậy nhưng khổ Từ Đạt, nguyên bản tại Sở Văn ngăn cản hắn công kích thời điểm đều để hắn có chút không ngừng kêu khổ. Bây giờ đối phương vậy mà ngẫu nhiên tiến hành phản kích, cái này khiến hắn giống như nghênh đón một cỗ ngập trời áp lực.

"Không đánh không đánh! ! !"

Mấy phút đồng hồ sau, Từ Đạt rốt cục không kiên trì nổi, lớn tiếng kêu lên.

Ngày bình thường coi như cường độ cao tranh tài, một tiết chỉ bất quá ba năm phút đồng hồ, ở giữa còn muốn nghỉ ngơi một hồi. Mà lần này mặc dù về thời gian cùng một tiết tranh tài không sai biệt lắm, nhưng là thể năng tiêu hao tương đương với đánh nguyên một trận tranh tài. Cho dù là Từ Đạt dạng này tự cao thể lực hơn người tuyển thủ, cũng không nhịn được kêu dừng.

Hắn thấy, cái này Sở Văn ở đâu là thiên tài, quả thực là biến thái. Từ lúc mới bắt đầu liên tục lùi về phía sau chỉ bất quá qua mấy phút liền có thể học đánh trả, mà hắn vừa rồi mấy có lẽ đã dùng toàn lực. Loại tình huống này cho dù là bình thường cao thủ đều gánh chịu không hạ, mà trước mắt Sở Văn không chút nào không có phản ứng gì, cái này khiến hắn như thế nào đánh xuống.

"Tốt! Đánh thật hay! ! !"

Ngay tại Từ Đạt kêu dừng về sau, một thanh âm tại cửa ra vào vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86 : Trở về Dị Giới

Nghe cái thanh âm kia, Sở Văn cùng Từ Đạt hướng phía cổng nhìn lại.

Chỉ gặp cổng lúc này đứng đầy một cái thân mặc màu đen áo ngắn lão giả, lão giả niên kỷ nhìn qua có hơn sáu mươi tuổi, nhưng là tóc vẫn như cũ đen nhánh. Hơn nữa nhìn đi lên thần thái sáng láng, cùng lão nhân có rất lớn khác biệt.

"Sư phụ!"

Gặp tới cửa lão già, Từ Đạt tôn kính nói ra, sau đó quay đầu cho Sở Văn giới thiệu nói: "Vị này là sư phụ của ta, bình thường dạy ta một chút kỹ xảo cách đấu."

Lão già kia đúng là Từ Đạt sư phụ? Cái này khiến Sở Văn cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Cứ việc đối tự do vật lộn cái nghề này không thể nào hiểu rõ, nhưng là nhiều ít cũng tại trong TV thấy qua. Những tuyển thủ kia huấn luyện viên, bình thường đều là xuất ngũ tuyển thủ. Nào có giống bây giờ trước mắt vị này, tuổi tác lớn như vậy.

Bất quá tục ngữ nói người không thể xem bề ngoài, Sở Văn chỉ hơi hơi kinh ngạc. Mà vừa rồi Từ Đạt cái này sư phó nói rất hay, không biết nói là hần vẫn là Từ Đạt.

"Tiểu hóa tử tuổi còn trẻ, chưa từng học qua công phu liền có thể đạt tới như thế, thiên phú không tồi."

Lão già kia đi vào gian phòng bên trong, nhìn xem đài quyền anh bên trên Sở Văn vừa cười vừa nói.

Nguyên lai là đang nói hần, nghe lão già lời nói Sở Văn thầm nghĩ trong lòng. Bất quá hần cũng không có phản bác, dù sao linh quả sự tình đối với bọn hần tới nói vẫn là chưa bao giờ nghe thấy.

"Tiểu hóa tử đã có thể lại tới đây, cùng nhỏ đạt quan hệ tất nhiên không cạn. Ta chuyện này cũng không có gì tặng cho ngươi, đây là ta lúc rảnh rỗi viết. Lấy cho ngươi lấy, hy vọng có thể đối ngươi hữu dụng."

Đi vào đài quyền anh bên cạnh, lão già từ trong ngực móc ra một trương viết chữ giấy tuyên đưa tới.

Từ Đạt vội vàng tiếp nhận, mở ra xem, không khỏi nhếch miệng.

"Sư phụ, ngươi cái này kinh văn ta xem không hạ một trăm lần, cũng không hiệu quả gì nha. Hiện tại lấy ra tặng người, cũng không sợ người ta Sở lão đệ trờ cười."

Nhìn thoáng qua trên tuyên chỉ một chữ, Từ Đạt có chút không hứng lắm nói.

"Ngươi biết cái gì! Ngươi xem không hiểu nói rõ ngươi thiên tư ngu dốt. Chỉ có chân chính có thể nhìn hiểu hần người, mới biết được ảo diệu bên trong."

Nghe Từ Đạt, lão già cười mắng.

Từ Đạt hiển nhiên là cùng lão già kia nói đùa đã quen, lập tức cũng không nói lời nào, đem tấm kia giấy tuyên đưa cho Sở Văn.

"Cùng thật khí, chú nhuận thân ruộng, ngũ tạng lục phủ, trong suy nghĩ xem, thật khí tất cả..."

Cầm qua giấy tuyên, Sở Văn nhìn thấy phía trên viết đầy lít nha lít nhít chữ nhỏ. Đọc vài câu, còn thật không có nhìn ra cái gì. Có lẽ là kinh văn gì a? Không có đọc hiểu Sở Văn thầm nghĩ trong lòng.

"Ta ơn tiên sinh, tại hạ ôn hòa cẩn thận lĩnh hội."

Mặc dù nhìn không hiểu, nhưng là dù sao người ta gặp mặt liền đưa đồ vật. Bất kể như thế nào, Sở Văn tự nhiên muốn nói lời cảm tạ.

Cái kia lão già lời nói không nhiều, chờ đợi một hồi liền rời đi. Trong phòng chỉ còn lại Sở Văn cùng Từ Đạt hai người, nhìn lẫn nhau, trong lúc nhất thời không có có người nói gì.

"Sở lão đệ... Cái này... Thật giống sư phụ ta nói như vậy, ngươi thiên phú quá cao, ta khả năng không dạy được ngươi."

Gãi đầu một cái, Từ Đạt có chút ngượng ngùng nói ra.

Vừa rồi chỉ bất quá cùng Sở Văn đánh thêm vài phút đồng hồ, Từ Đạt đã mồ hôi đầm đìa, nên dùng chiêu số cơ bản đều đã dùng tới. Thế nhưng là dù vậy, vẫn là cảm Sở Văn không thể làm gì. Sở Văn thì là càng đánh càng thông thuận, nếu như lại đánh một hồi, Từ Đạt tất nhiên lạc bại.

"Không có việc gì Từ đại ca, hôm nay có thể như thế luận bàn đã rất cảm kích."

Nghe Từ Đạt, Sở Văn mở miệng nói ra.

Đó cũng không phải hần khách sáo, mà là phát ra từ lời từ đáy lòng. Hôm nay Từ Đạt mặc dù không có tay nắm tay dạy hần, nhưng chỉ dựa vào mượn trận này độ sức, liền để Sở Văn học được không ít. Năng lực nhận biết cực cao Sở Văn mặc dù chưa nói tới lập tức liền học được Từ Đạt tất cả chiêu số, nhưng là chỉ ít cũng có cái bày thành.

Mà đây chẳng qua là vừa tiếp xúc đến tự do vật lộn, Sở Văn đã đem phần lớn kỹ xảo ghi xuống. Tin tưởng tiến hành luyện tập, xa so với hiện tại muốn thuần thục.

Hàn huyền vài câu về sau có cơ hội lần nữa luận bàn về sau, Sở Văn liền rời đi Từ Đạt nhà.

Hôm nay đối với Sở Vân tới nói, thu hoạch vẫn là thật lớn. Giảm lược ngắn vài phút luận bàn bên trong, liền có thể lĩnh ngộ một chút cách đấu hàm nghĩa. Mặc dù không biết đối tại Dị Giới trợ giúp lớn bao nhiêu, nhưng dù sao cũng so hoàn toàn không biết gì cả muốn tốt.

...

...

Thành phố T thành nam một cái ký túc xá gian phòng bên trong.

"Lộ ca, lần này ngươi nhất định phải giúp ta một chút!"

Lý Hoa ngồi ở trên ghế sa lon, đối bên cạnh một cái trung niên áo đen nói ra.

"Đến cùng thể nào? Vội vội vàng vàng liền chạy tới ta cái này đến?"

Bưng lên trước mặt trên bàn trà chén trà nhấp một ngụm trà, cái kia được xưng là Lộ ca nam tử trung niên cau mày hỏi.

"Đừng nói nữa! Còn không phải lần trước cái kia học chuyện phát sinh!"

Thờ dài, Lý Hoa tiếp lấy nói ra: "Nguyên bản nhìn tiểu tử kia sinh khí nghĩ giáo huấn một chút hần, thuận tiện muốn hần một vạn đồng tiền, thể nhưng là không nghĩ tới cái kia bên cạnh lại xuất hiện người ca ca."

Vừa nghĩ tới buổi sáng sự tình, Lý Hoa liền tức giận.

"Ca ca?" Đặt chén trà xuống, nam tử trung niên cau mày nói ra: "Làm sao? Ngươi ngay cả hai tiểu hài tử đều không giải quyết được, chạy đến ta cái này kêu oan tới?"

Dứt lời, nam tử trung niên thân thể hướng về sau nhích lại gần.

"Đó cũng không phải, cứ việc cái kia gọi Sở Trần gia hỏa rất có thể đánh, nhưng đã đến ra ngoài trường ta cũng như thể có thể thu thập hần. Nhưng là hần cái kia người ca ca, vậy mà nhận biết một cái thân phận rất cao người."

Thờ dài, Lý Hoa cũng có hần khó xử.

Hần thấy nếu như là ở trường học, vô luận Sở Trần nhiều có thể đánh, cũng không chịu nổi tìm thêm mấy người tới. Nhưng là trong trường học không giống, mà lại làm một cái truyền hình điện ảnh người của công ty làm như vậy, lần này phim cũng sẽ không cần quay.

Nhưng là Lý Hoa chỉ là nuốt không trôi một hơi này, vốn chỉ muốn để Sở Trần tiểu tử kia trừng chút giáo huấn, nhưng là hiện tại lại ra tới một cái ca ca. Chẳng những để hần tại đồng đảo trước mặt ở trước mặt xấu mặt, còn tìm tới một cái rất có thân phận lão sư tới. Ngay cả Triệu Giang đều cảm thấy thật mất mặt, trước khi đi còn quở trách hần vài câu.

Nghĩ muốn trả thù, chính hần cũng không thích hợp ra mặt, thể là Lý Hoa liền đến nơi đây tìm trợ thủ.

"Được rồi, việc này ta đã biết."

Đặt chén trà xuống, nam tử trung niên thân nhiên nói.

...

...

Trở lại phòng thuê Sở Vân không có chút nào chậm trễ, trực tiếp về tới Dị Giới.

Bây giờ cách Lạc Nam Thiên nói tới mê vụ mở ra thời gian chỉ có bảy ngày, Sở Vân nếu như muốn đến Mê Vụ Trận bên trong tìm tòi hư thực, liền cần sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Tự thân đấu khí phương diện này tạm thời không đề cập tới, vô luận là pháp lực tu vi, vẫn là chế tác ma pháp quyền trực đều cần tại Dị Giới bên trong tiến hành. Rất hiển nhiên, Cafe chỉ là tại Dị Giới hữu hiệu.

Trước mắt Sở Vân chế tác Thanh Đồng cấp ma pháp quyền trực có thể phóng xuất ra Hoàng Kim cấp ma pháp, cứ việc trước mắt đến xem uy lực là đủ, nhưng là số lượng quá ít. Lại thêm không biết Mê Vụ Trận bên trong đến tột cùng có bao nhiêu hung hiểm, loại này quyền trực vẫn là càng nhiều càng tốt.

Trở lại mình trong nhà gỗ, Sở Vân trước đi ra ngoài, xem hần rồi đi trong khoảng thời gian này có hay không chuyện gì phát sinh.

"Thiếu gia! Ngài rốt cục về đến rồi!"

Liền đang đi ra nhà gỗ không xa thời điểm, Thanh Thạch thật xa thấy được hần, vội vã chạy tới.

"Trong thôn tới chút khách nhân, tranh cái muốn gặp ngài đâu!"

Đi vào Sở Vân trước mặt, Thanh Thạch mở miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87 : Trong thôn người tới

Trong thôn người đến?

Nghe Thanh Thạch đích lời nói, Sở Vân cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Ngày bình thường đã ngoài những này thôn xóm đều là không tương vắng lại , có rất ít tương hồ đi lại thời điểm. Trừ một chút qua lại từng cái thôn xóm thương nhân cùng đại phu bên ngoài, có rất ít ngoại nhân.

Mà từ lần trước Sở Vân tại cho Thanh Thạch lưu lại ma pháp quyền trục về sau, liền đem thôn bên ngoài mai phục pháo hoa bỏ .

Pháo hoa uy lực không lớn, nhưng là vô luận là tiếng vang vẫn là sáng ngời đều là không nhỏ. Sở Vân sợ vạn nhất ai làm sờ những cơ quan kia, lại từ Mê Vụ Chi Lâm bên trong dẫn xuất một chút dã thú đến sẽ không tốt. Cứ việc Liễu Hà thôn có tường vây, nhưng là vẫn cẩn thận cho thỏa đáng.

Bất quá lần này có người đến đây, đúng là chuyện hiếm.

"Đều người nào? Tới bao lâu?"

Cùng Thanh Thạch hướng về một phương hướng đi đến, Sở Vân mở miệng hỏi.

Liền lúc trước Lạc Dương bọn hắn một nhóm người rời đi Liễu Hà phía sau thôn, Sở Vân liền đối Thanh Thạch bọn hắn đã phân phó. Muốn tại cửa thôn thành lập một cái cờ lớn nhà gỗ, chuyên môn dùng để tiếp đãi khách nhân . Mà bây giờ hai người tiến lên phương hướng, chính là cái kia đại mộc phòng.

"Có mười mấy người, đều mang vũ khí. Bọn hắn vừa vận cũng là vừa tới, ta đang muốn ngài, thiếu gia ngài liền đi ra ."

Vừa đi, Thanh Thạch đề vì Sở Vân giới thiệu tình huống.

Ngay tại vừa rồi không lâu, từ đằng xa tới một đám người, tuổi tác cao thấp không đều, lớn nhất chính là trung niên.

Những người này thuần một sắc đều là nam nhân, mà lại đều mang vũ khí. Tại Thanh Thạch hỏi thăm bọn họ đi vào Liễu Hà thôn cần làm chuyện gì thời điểm, đối phương dẫn đầu người muốn gặp thôn trưởng. Nhìn thấy đối phương đều có vũ khí, Thanh Thạch không dám thất lễ, liền tới xin chỉ thị Sở Vân.

Hơn mười người còn mang theo vũ khí, cái này tại Liễu Hà thôn thế nhưng là chuyện hiếm có. Nghe Thanh Thạch giới thiệu xong xuôi về sau, hai người đã đi tới đãi khách đại mộc phòng.

Đón đầu đi vào nhà gỗ, Sở Vân nhìn thấy quả nhiên có hơn mười người tại trong nhà gỗ. Giống Thanh Thạch nói như vậy, những người này tuổi tác khác nhau, trẻ tuổi nhất cùng Sở Vân niên cấp không sai biệt lắm. Mà lớn một chút , đã đến trung niên.

Sở Vân chú ý tới, một cái trung niên áo đen nam tử ngồi tại nhà gỗ ở giữa. Bên cạnh không ngừng có người cho trước mặt hắn trong chén thêm lấy nước, mà hai bên mắt người bên trong cũng lộ ra cung kính chỉ ý.

"Hoan nghênh các vị đến Liễu Hà thôn!"

Đi vào trong nhà gỗ, những người kia phát hiện Sở Vân, đều hướng phía hắn nhìn lại. Nguyên bản ngay tại trò chuyện đám người, lúc này cũng yên tĩnh trở lại. Quét mắt đám người một chút, Sở Vân vừa cười vừa nói.

"Người chính là cái này thôn thôn trưởng?"

Lúc này, một bên một người trẻ tuổi đi về phía trước một bước, hướng phía Sở Vân hỏi.

Nam người trẻ tuổi thân mang áo trắng, trên lưng tạm biệt một thanh trường kiếm. Tại lúc nói chuyện đầu nâng cao, mặt lộ vẻ ngao sác.

"Ta gọi Sở Vân, là Liễu Hà thôn thôn trưởng. Không biết các vị lại tới đây, không biết có chuyện gì?"

Người tuổi trẻ thái độ có chút cao ngạo, nhưng Sở Vân vẫn là lấy lễ hoàn lại. Từ nhỏ giáo dục nói cho hắn biết, mặc kệ như thế nào đối với người đầu tiên muốn khách khí.

"Không biết có chuyện gì? Chúng ta tới nơi thôn này có thể có chuyện gì? Ha ha ha! !!"

Nghe Sở Vân, người trẻ tuổi tựa hồ nghe cái gì tốt cười sự tình đồng dạng cười ha ha. Mà trong phòng đám người cũng là buồn cười, có mấy cái còn cười ra tiếng.

"Tiểu tử, chúng ta tới nơi đây là nhìn thôn các ngươi còn có cái tường vậy, giống điểm bộ dáng. Nếu không, chúng ta há có thể tới đây."

Lúc này, áo trắng người trẻ tuổi bên cạnh một cái đại hán vạm vỡ ngắt lời nói ra.

Đại hán vạm vỡ tướng mạo thô cuồng, trên mặt còn có một đạo mặt sẹo. Quần áo trên người không có uổng phí áo người trẻ tuổi hoa lệ, bên hông tạm biệt một thanh trường đao.

"Tốt vẫn là nói chính sự đi!" Áo trắng người trẻ tuổi đánh gãy mặt sẹo đại hán, hướng phía Sở Vân nói ra: "Chúng ta có chút việc cần phải ở chỗ này nghỉ ngơi bảy ngày, trong bảy ngày này các ngươi phụ trách cho chúng ta cung cấp ăn uống dừng chân. Bảy ngày sau đó, chúng ta nhìn xem thường các ngươi ít tiền. Chính là điểm này sự tình, ngươi nhưng nghe rõ chưa vậy?"

Áo trắng người trẻ tuổi tại nói chuyện với Sở Vân thời điểm, trong nhà gỗ còn lại những người kia tiếp tục trò chuyện, phảng phất Sở Vân không tồn tại.

Nghe áo trắng lời của người tuổi trẻ, Sở Vân trong lòng hơi động.

Những người này muốn ở chỗ này nghỉ ngơi bảy ngày, bảy ngày sau đó sẽ phát sinh cái gì, Sở Vân lại quá là rõ ràng.

"Những người này nhất định là muốn đi Mê Vụ Trại người bên ngoài, sớm đi tới bên này, liền tìm tới nơi này chuẩn bị ở lại." Áo trắng người trẻ tuổi vèn vèn một câu, Sở Vân liền đoán được bọn hắn ý đồ đến.

Ở ngược lại là bình thường, về phần ăn uống, tương so với bọn hắn lần này đến thăm dò Mê Vụ Trại, trừ vật giới chi bên trong đều mang theo thiết yếu đồ vật. Còn thức ăn lời nói khẳng định là ít đeo, tự nhiên cần Sở Vân cho bọn hắn cung cấp thức ăn.

"Ăn ở ngược lại là không có vấn đề, bất quá chúng ta chỉ là cái thôn nhỏ, ăn tự nhiên là nghèo hèn gạo cũ, không biết chư vị phải chăng quen thuộc?"

Con mắt đi lòng vòng, Sở Vân mở miệng nói ra.

"Khó mà làm được, chúng ta nơi này chính là có Bạch Ngân cấp võ giả đại nhân, làm sao có thể ăn những vật kia!" Nghe Sở Vân, mặt sẹo đại hán lớn tiếng nói, sau đó hướng phía ngồi tại trong nhà gỗ ở giữa tên kia trung niên áo đen nam tử nhìn lại.

Nguyên lai là Bạch Ngân cấp võ giả!

Nghe nam tử mặt sẹo, Sở Vân cũng hướng phía cái kia trung niên áo đen nam tử nhìn một chút. Chỉ gặp hắn bộ dáng phổ thông, nhưng là trên trán lộ ra một tia uy nghiêm. Bởi vì ngồi tại sau cái bàn mặt, Sở Vân cũng không nhìn thấy đối phương mang theo vũ khí gì.

Bất quá từ trong lời của đối phương Sở Vân có thể nghe ra, cái kia chính là đây là mấy người bên trong chỉ có một cái Bạch Ngân cấp cao thủ. Mà lại nam tử mặt sẹo tại nâng lên cái kia Bạch Ngân cấp võ giả thời điểm, thái độ bên trong lộ ra kính sợ, nhưng gặp bọn họ thực lực tổng hợp cũng không cao.

"Đúng đây, người nơi này đều là Thanh Đồng cấp cao thủ, còn có Bạch Ngân cấp võ giả đại nhân tọa trấn, các ngươi sao có thể cầm gạo cũ chiêu đãi chúng ta."

Mặt sẹo nam tử thanh âm không nhỏ, trong phòng người đều nghe được, có người đi theo mở miệng nói ra.

"Đúng vậy a! Những cao thủ này có thể đến thôn các ngươi là các ngươi thiên đại phúc phận, còn không mau đi làm điểm ăn ngon đến?"

"Đến các ngươi đây là để mất các ngươi, các ngươi bọn này nông thôn đồ nhà quê chỉ sợ đời này đều không gặp được những cao thủ này."

"Đúng đúng đúng! Chúng ta Bạch Ngân cấp cao thủ đại nhân sao có thể ăn các ngươi cái kia thứ đồ nát, nhanh đi đánh chút thịt rừng tới."

Trong nhà gỗ đám người nghị luận ầm ĩ, tại sau khi nói xong đều hướng phía ở giữa trung niên áo đen nam tử nhìn lại, trong giọng nói mang theo nịnh nọt. Mà cái kia trung niên áo đen thì là không nói một lời, một mực ngồi ở chỗ đó uống vào mình mang tới trà.

"Ăn ngon điểm ngược lại là có, bất quá chi phí cao a!"

Nghe những người đó, Sở Vân vừa cười vừa nói.

"Cao điểm liên cao điểm, chúng ta những người này thân phận gì, còn có thể trả không nổi tiền com của người? Có món gì ăn ngon nhanh chóng lấy ra, chúng ta đều đói."

Nam tử mặt sẹo nghe Sở Vân, lớn tiếng nói.

"Vậy thì tốt, vậy ta liền phân phó cho chư vị nấu com." Nghe nam tử mặt sẹo lời nói về sau, Sở Vân lộ ra nụ cười mê người.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88 : Mang thức ăn lên

"Nhanh đi nhanh đi, đem các người thức ăn tốt nhất lấy ra." Cái kia mặt sẹo đại hán hơi không kiên nhẫn khoát tay áo, mở miệng nói ra: "Làm tốt, chỉ cần chúng ta tùy tiện thưởng các người chút gì, liền đủ các người đời này dùng."

Nam tử mặt sẹo đây cũng là vì tại cái kia Bạch Ngân cấp võ giả trước mặt xa mặt mũi, như như bằng không, hán mới lười nhác cùng một cái thôn nhỏ người nói chuyện, dù là thân phận của đối phương là thôn trưởng.

"Được rồi, cái kia chư vị chờ một lát một lát, ta phân phó người đi làm." Nghe nam tử mặt sẹo, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Trong nhà gỗ tất cả mọi người đang trò chuyện nịnh nọt lấy cái kia Bạch Ngân cấp võ giả, ai cũng không có chú ý tới, tại Sở Vân rời đi thời điểm, trong mắt lóe lên một vòng tinh quang.

Dứt lời, Sở Vân liền đi ra đại mộc phòng. Lúc này Thanh Thạch đang cùng mấy cái vệ đội người trẻ tuổi chờ ở bên ngoài, ra nhà gỗ Sở Vân hướng phía Thanh Thạch vẫy vẫy tay.

"Người lại dạng này, sắp xếp người đi làm..."

Đợi cho Thanh Thạch đi vào Sở Vân trước mặt lúc, Sở Vân nhỏ giọng cùng hán dặn dò.

"Thiếu gia... Cái này cũng quá..."

Nghe Sở Vân phân phó, Thanh Thạch mặt lộ vẻ kinh ngạc, có chút khó khăn nói.

"Được rồi, ta còn không biết người có ý tứ gì? Chờ sự tình qua đi, ta lại làm mấy trăm cân gạo phụ cấp thôn. Tốt, nhanh đi xử lý đi."

Khoát tay áo, Sở Vân tùy ý nói ra.

Nghe Sở Vân lời nói Thanh Thạch đại hán, vội vàng mang người dựa theo Sở Vân phân phó đi làm.

Mà lúc này Sở Vân cũng không có nhân rồi, chậm ung dung đi tới trong thôn tập trung nấu com địa phương. Cái kia là một cái thạch ốc, bởi vì sợ náo loạn hoả hoạn, trong thôn nấu com địa phương phần lớn là thạch ốc.

Lúc này trong nhà đá có mấy cái phụ nữ trung niên, nhìn thấy Sở Vân tiến đến nhao nhao hành lễ. Hướng phía đám người lên tiếng chào về sau, Sở Vân đi tới một cái trước bếp lò.

Trong thôn lớn trong nhà gỗ người hiển nhiên là có chút đói bụng, đang tán gẫu đồng thời, không chỉ là ai bụng vang lên.

Bất quá những người này ai cũng không có có ý tốt mình cầm đồ vật đi ra ăn, một là trừ vật pháp bảo không nhất định ai cũng có. Toàn bộ trong nhà gỗ, cũng chỉ có bốn năm người có được trữ vật giới chỉ. Hai liền là ở thời điểm này ai cũng không có động, mình cầm ăn đi ra hiển nhiên thật mất mặt.

"Ta nói com của các người làm sao chuẩn bị chậm như vậy?" Trong nhà gỗ nam tử mặt sẹo chờ hơi không kiên nhẫn, hướng phía cổng quát lớn.

Cách làm của hán mặc dù thô lỗ, nhưng là vừa vặn cũng là đám người muốn biểu đạt ý tứ, trong lúc nhất thời cũng không có người mở miệng ngăn cản.

"Đến rồi đến rồi!"

Ngay lúc này, Sở Văn thân ảnh lẩn nửa xuất hiện tại cửa nhà gỗ.

"Đề chư vị đợi lâu." Quét mắt trong nhà gỗ đám người một chút, Sở Văn cười nói ra: "Tục ngữ nói tốt com không sợ muộn, bắt quá bây giờ đã chuẩn bị xong."

"Đây là nơi nào tục ngữ?"

Nghe Sở Văn, nam tử mặt sẹo sững sờ.

"Ngạch.... Quê nhà ta ..." Gãi đầu một cái, Sở Văn có chút lúng túng nói.

"Tốt, tóm lại để mọi người đợi lâu, hiện tại ăn com đi!" Nói, Sở Văn hướng phía sau lưng nhìn lại.

Chỉ gặp Thanh Thạch mang theo mấy người trẻ tuổi, mỗi trong tay người cái kia hai cái này chén gỗ. Đi vào trong nhà gỗ về sau, đem bát bỏ lên bàn.

Trong nhà gỗ chúng người cũng đã đói bụng, nhìn thấy có cái gì đưa tới, vội vàng hướng phía trên mặt bàn nhìn lại. Chỉ bắt quá khi nhìn đến trong chén đồ vật về sau, không khỏi thất vọng.

"Người cùng chúng ta nói đùa thế này? Liền lên điểm com?"

Nhìn trên bàn trong chén chẳng qua là com, nam tử mặt sẹo hướng phía Sở Văn quát lớn.

"Cái kia làm sao có thể!"

Nghe nam tử mặt sẹo lời nói về sau, Sở Văn giống là bị cái gì oan uổng lớn tiếng nói ra: "Chư vị ở xa tới là khách, ta làm sao có thể chỉ cầm com chiêu đãi mọi người đâu! Chờ một lát, còn có cái gì."

Một bên Thanh Thạch bọn hắn nhìn xem Sở Văn biểu lộ, kém chút không có cười ra tiếng. Bắt quá vẫn là tận lực nhịn xuống, vội vã đi ra nhà gỗ.

"Cái này còn tạm được!" Nghe Sở Văn, nam tử mặt sẹo thỏa mãn nói ra: "Nếu là chúng ta ăn xong, định không thể thiếu chỗ tốt cho các ngươi."

Dứt lời, nam tử mặt sẹo tại bên cạnh bàn ngồi xuống.

Trong lúc nhất thời trong nhà gỗ những người khác cũng vây quanh ở bên cạnh bàn, chỉ bắt quá bây giờ trên mặt bàn chỉ có com, mọi người nhìn lẫn nhau, không ai có ý tốt động đũa.

Rất nhanh, Thanh Thạch lẩn nửa trở về. Chỉ gặp trong tay hắn kéo một cái mâm lớn, đi vào lớn trong nhà gỗ.

Nhìn thấy có người tiến đến, trong nhà gỗ ánh mắt mọi người đều nhìn về Thanh Thạch. Rất hiển nhiên, những người này thật đói bụng.

Đi vào bên cạnh bàn, Thanh Thạch đem khay bên trong đồ vật phóng tới bàn trên ghế. Cái kia là từng cái mâm nhỏ, Thanh Thạch đem những này mâm nhỏ có trật tự phóng tới những cái kia com bên cạnh.

"Đây là vật gì?"

Nhìn lên trước mặt trong đĩa nhỏ đồ vật, trước đó cái kia áo trắng người trẻ tuổi kinh ngạc hỏi.

Trước mặt trong đĩa nhỏ giống như là một loại đồ ăn, nhưng là mặt ngoài đỏ rực. Hơn nữa nhìn giống như lạnh buốt, không có một tia nhiệt khí toát ra.

"Cái này một loại thức nhắm, đi qua phức tạp gia công, rất mỹ vị." Nghe áo trắng lời của người tuổi trẻ, Sở Văn cười giới thiệu nói: "Mặc dù là một cái không quá địa đạo dân tộc đặc sản, nhưng là khẩu vị cũng khá. Cái này chút thức ăn danh tự, liền gọi là cay cải trắng. Chư vị nếm thử, rất không tệ đâu!"

Tại giới thiệu cay cải trắng thời điểm, Sở Văn chính mình đều kém chút cười ra tiếng. Bắt quá nhìn trước mắt tất cả mọi người tại chăm chú nghe hắn giới thiệu, Sở Văn vẫn là nhịn được.

"Ồ? Vậy ta nếm thử!"

Đang nghe xong Sở Văn giới thiệu về sau, áo trắng người trẻ tuổi hiếu kỳ cầm lấy đũa. Tựa hồ cũng là đói bụng, đầu tiên là lấy ra một cái không biết thứ gì tiểu vật kiện thử một chút có hay không độc về sau, hắn cái thử nhất cầm lấy đũa kẹp một mảnh cay cải trắng phóng tới miệng bên trong.

"Ngạch.... Ăn ngon!" Ăn một miếng cay cải trắng về sau, áo trắng người tuổi trẻ nhãn tình sáng lên: "Bắt quá... Thật cay a! Nhưng thật là tốt ăn a! ! !"

Nghe áo trắng lời của người tuổi trẻ về sau, trên bàn đám người nhao nhao cầm lấy đũa. Đang ăn qua cay cải trắng về sau bọn hắn, phản ứng cùng áo trắng người trẻ tuổi là giống nhau.

Bắt quá những người này giống như rất ít ăn quả ớt, đang ăn qua cay cải trắng về sau sắc mặt đỏ lên, không ngừng nuốt vào com đến giải cay.

Vì Thanh Thạch bọn hắn lúc này đã cầm một nồi lớn com ở bên cạnh dự sẵn, xem ai trong chén com không có liền tăng thêm một chút. Rất nhanh, mọi người ở đây ít nhất cũng ăn hai bát com, nhiều nhất thì là bốn bát. Liền ngay cả cái kia Bạch Ngân cấp võ giả, cũng có chút không để ý hình tượng ăn ba bát com.

Cay cải trắng cứ việc tại trong thế giới hiện thực là bình thường nhất dưa muối, nhưng là xác thực tận thể đám người không có thử qua .

"Bên trên khác đồ ăn đi!"

Nam tử mặt sẹo tại ăn mì xong trước trong mâm cay cải trắng về sau, hướng phía Sở Vân nói ra. Ngay cả một cái rau quả đều mỹ vị như vậy, hắn rất chờ mong tiếp xuống đồ ăn.

"Không có ý tứ, cũng chỉ có cái này một loại đồ ăn, cái khác không có."

Nghe nam tử mặt sẹo, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Giá trên trời cải trắng

"Cái gì? Ngươi tại cùng ta nói đùa a?"

Nghe Sở Vân, nam tử mặt sẹo giận dữ.

Nguyên bản tại hưởng qua cay cải trắng về sau, hắn còn trầm nghĩ thật sự coi thường cái thôn này . Nguyên bản nhìn xem cái thôn này không đáng chú ý, mặc dù có một vòng tường vây, nhưng cũng không có vào pháp nhãn của hắn. Bất quá có thể làm ra dạng này đồ ăn, thật đúng là để hắn có chút ngoài ý muốn.

Đang ăn qua cay cải trắng về sau, hắn liền đối với kẻ tiếp đồ ăn tràn đầy chờ mong. Nhưng là không có nghĩ tới là Sở Vân vậy mà nói chỉ có loại này đồ ăn, cái này khiến hắn có chút khó mà tiếp nhận.

Bọn hắn đám người này thấp nhất đều là Thanh Đồng cấp võ giả, trừ cái đó ra còn có một tên Bạch Ngân cấp võ giả. Đội hình như vậy ở đâu đều không thể coi thường, đừng nói là dạng này một cái thôn nhỏ. Cho dù là đến trong thành, cũng đều có thụ tôn kính.

Hiện tại đi vào thôn nhỏ này muốn ăn một chút , đối phương chỉ cấp com cùng một chút thức ăn. Mà lại nam tử mặt sẹo vẫn là chủ động cùng Sở Vân trao đổi, mà bây giờ hiển nhiên là cảm giác không có mặt mũi.

"Là như vậy, các ngươi trước đó nói muốn thức ăn tốt nhất. Chúng ta Liễu Hà trong thôn tốt nhất chính là cái này gạo trắng cùng cay cải trắng, hướng hồ chư vị tới đến quá đột ngột, chúng ta cũng không có chuẩn bị cái gì dư thừa nguyên liệu nấu ăn."

Đứng tại bên cạnh bàn, Sở Vân không kiêu ngạo không tự ti nói. Ở trong đó cứ việc nói láo chiếm hơn phân nửa, nhưng là vẫn có chút đạo lý.

"Thôi được, chúng ta bản thân liền đến đến đột nhiên, người ta không có chuẩn bị cái gì đồ ăn cũng là bình thường." Ngay lúc này, cái kia Bạch Ngân cấp võ giả đột nhiên mở miệng: "Huống hồ cái này cay cải trắng hương vị cũng không tệ lắm, chúng ta cũng chịu không ít com. Giữa trưa cứ như vậy đi, đến ban đêm lại để người ta chuẩn bị đi."

Dứt lời, cái kia Bạch Ngân cấp võ giả còn nhìn một chút Sở Vân. Đồng thời lộ ra mỉm cười, lộ ra làm ra một bộ hòa ái thái độ.

Nghe được Bạch Ngân cấp võ giả đều nói như thế, nam tử mặt sẹo cũng không dám nói gì, chỉ có thể như vậy coi như thôi. Huống hồ tựa như đối phương nói tới , bọn hắn những người này đều ăn xong mấy bát com, cũng là đủ. Sở dĩ hắn nổi giận, hoàn toàn là cảm giác được không có mặt mũi.

"Đừng rồi, còn có một việc."

Sở Vân không để ý đến nam tử mặt sẹo, quét mắt đám người một chút, mở miệng nói ra.

Nghe được Sở Vân còn nói ra suy nghĩ của mình, ánh mắt của mọi người chuyển hướng hắn. Không biết ngay cả Bạch Ngân cấp võ giả đều lên tiếng, người trẻ tuổi này còn muốn nói điều gì.

"Cái kia... Chúng ta bên này có dạng này một quy củ, liền là khách bên ngoài người ăn cơm dừng lại một tính tiền, cho nên..."

Nhìn xem đám người, Sở Vân ngưng ngập chê cười nói.

"Hồ nháo!"

Nguyên bản bởi vì Bạch Ngân cấp võ giả đã nói chuyện, nam tử mặt sẹo không nói nữa. Nhưng là bây giờ nghe Sở Vân lời nói về sau, hắn vỗ bàn một cái đứng lên.

"Chúng ta thân phận gì, còn có thể kém tiền cơm của người hay sao? Chúng ta nói xong nghỉ ngơi bảy ngày, bảy ngày sau đó cho thêm người ít tiền là được."

Nam tử mặt sẹo không biết sao, vừa thấy được Sở Vân cái kia giống như cười mà không phải cười đáng về liền tức giận. Nếu như không phải làm phiền mình là Thanh Đồng cấp võ giả, mà cho rằng trước mặt Sở Vân chỉ là cái người bình thường đã sớm động thủ.

"Không thể nói như thế."

Lắc đầu, Sở Vân cười nói ra: "Chư vị cho dù là đi tiệm cơm ăn cơm, có phải hay không cũng muốn ăn cơm đi cơm liền thanh toán đâu?"

Dừng một chút, Sở Vân tiếp tục nói ra: "Liền xem như ở cửa hàng, có phải hay không cũng muốn trước dự chi mấy ngày tiền ở nữa đi vào đâu? Ta lại không trước muốn các người ở tiền, chỉ là ăn một bữa cơm muốn dừng lại tiền, cái này cũng có thể a?"

Sở Vân sau khi nói xong, nam tử mặt sẹo trong lúc nhất thời thật đúng là không cách nào tiếp theo.

Sở Vân nói không sai, trên thế giới này vô luận là đến đó ăn cơm, sau khi cơm nước xong luôn luôn phải trả tiền. Còn chưa từng có nói ăn trước mấy trận, cuối cùng sẽ cùng nhau tính sổ.

Chắc chắn cửa hàng cũng giống như vậy, phần lớn đều là dự tính ở vài ngày, trước tiên đem tiền trao về sau ở nữa.

Trước đó chỉ bất quá nhìn đến đây là cái thôn nhỏ, liền không có đem nó cùng tiệm cơm liên hệ đến một viên. Nhưng là Sở Vân bây giờ kiểu nói này, cũng không phải là không có đạo lý.

"Tốt a! Người nói bao nhiêu tiền đi!"

Cứ việc tâm trung khí phẫn, nhưng là nam tử mặt sẹo thật đúng là tìm không thấy lý do giải thích. Tại là có chút không tình nguyện hỏi, hiện trường nhiều người nhìn như vậy hắn còn không thể tự dung nổi giận.

"10 cái kim tệ một người, các người là mười sáu người, hết thảy 160 kim tệ."

Kiểm lại một chút trong nhà gỗ nhân số về sau, Sở Vân vừa cười vừa nói.

Phốc!

Rất nhiều tại làm người bởi vì vừa rồi ăn cay cái trắng có chút mặn đang uống nước, bây giờ nghe Sở Vân báo ra giá cả về sau, mấy người một ngụm nước phun đến trên mặt bàn.

10 cái kim tệ! Cái giá tiền này cũng không phải bình thường người có thể tiếp nhận.

"Người đang nói đùa a? 10 cái kim tệ! Liền ăn điểm ấy phá cơm? ? ?"

Nam tử mặt sẹo hiển nhiên không nghĩ tới Sở Vân vậy mà mở ra như thế giá cả, vỗ bàn một cái, quát lớn.

10 cái kim tệ, dừng nói là ở chỗ này. Cho dù là tại đại thành trì tốt nhất tiệm cơm, cũng đủ ăn được 10 bỗng nhiên. Cho dù là bọn hắn thân phận như vậy, cũng không dám xa xỉ như vậy. Nhưng là hiện tại chỉ là mấy bát cơm liền phải nhiều tiền như vậy, nam tử mặt sẹo không giận mới là lạ.

"Cơm là miễn phí, chủ yếu là cay cái trắng, 10 cái kim tệ một phần."

Nhún vai, Sở Vân vẫn như cũ vừa cười vừa nói.

Nếu như những người này đến thời điểm khách khách khí, cố gắng Sở Vân sẽ hào hào chiêu đãi một phen. Tối thiểu nhất, cũng có thể từ bọn hắn nơi đó đạt được điểm Mê Vụ Trận tin tức.

Chính là bởi vì bọn hắn bộ kia kiệt ngạo bất tuân đáng về, mới khiến cho Sở Vân cải biến ý nghĩ. Người có thể có bản lĩnh có thân phận, nhưng là cảm bản sự thân phận đi chứa, nhưng sẽ không tốt.

"Người cái kia cay cái trắng là kim tệ làm sao? Một nhỏ phần liền phải 10 cái kim tệ?"

Cổ nén lửa giận trong lòng, nam tử mặt sẹo hướng phía Sở Vân quát.

Cay cải trắng ăn thật ngon, nam tử mặt sẹo cũng không thể không thừa nhận. Nhưng là một nhỏ phần liền phải 10 cái kim tệ, hắn thấy Sở Văn đây là đang trêu đùa hắn.

"Nói như vậy coi như không đúng." Chỉ vào trước mặt mọi người mâm nhỏ, Sở Văn nhún vai.

"Cái này cay cải trắng chủ muốn chế tác phối liệu cực kỳ phức tạp, trong đó quả táo là từ phương đông hơn ba ngàn dặm chờ tới đây. Mà lê thì là phương tây năm ngàn cây số. Trong đó quả ớt tại xa xôi nam bộ mới có, còn có khương, thì là cực bắc phương đồ vật.

Nhiều như vậy đắt đồ vật liệu cùng tiền tới, ta muốn các ngươi 10 cái kim tệ một phần, coi như quý a?"

Sở Văn kỳ thật đây là đang nói lung tung, hắn chỉ bất quá dựa theo thể giới hiện thực đại khái vật tư phương vị tới nói. Hắn nhưng không biết Dị Giới bên trong có hay không quả táo cùng khương loại hình đồ vật, bất quá những này vật liệu đúng là chế tác cay cải trắng đồ vật.

"Cái này. . . Ngươi đây là đang hung hăng càn quấy! Ta hôm nay liền giáo huấn ngươi một chút, để ngươi biết người nào là không thể trêu! !"

Nghe Sở Văn nói nhiều như vậy, nam tử mặt sẹo làm sao biết những tài liệu kia nơi phát ra. Thẹn quá hoá giận phía dưới, liền hướng phía Sở Văn vọt tới.

Mà những cái kia tại làm người không có một cái nào ngăn cản nam tử mặt sẹo, hiển nhiên Sở Văn vừa rồi chào giá cũng chộc giận bọn hắn.

Nhìn xem nam tử mặt sẹo hướng phía mình vọt tới, Sở Văn lộ ra một tia cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90 : Uy hiếp

Nam tử mặt sẹo hiển nhiên là không tiếp thụ được sự thực như vậy, vài câu không cùng liền trực tiếp xuất thủ.

Nhưng là lúc này Sở Văn cũng không hề động, mà là đứng tại chỗ nhìn xem hắn.

Trong nhà gỗ những người kia thì là một mặt xem kịch vui biểu lộ nhìn xem nam tử mặt sẹo cùng Sở Văn, bọn hắn ý nghĩ cùng nam tử mặt sẹo là giống nhau, đều cho rằng Sở Văn chỉ là người bình thường. Mà một người bình thường dám dạng này tại đông đảo võ giả trước mặt nói như thế, hiển nhiên hắn là thụ chút giáo huấn. Cho nên trong lúc nhất thời cũng không có người mở miệng ngăn cản, liền ngay cả cái kia Bạch Ngân cấp võ giả cũng là lạnh nhạt nhìn lấy bọn hắn.

"Àm! ! !"

Sở Văn không hề động, nhưng là một bên Thanh Thạch lại động. Tại nam tử mặt sẹo một quyền kia sắp đánh tới thời điểm, Thanh Thạch một cái lắc mình, đứng ở Sở Văn trước mặt. Cùng lúc đó ra quyền, cùng nam tử mặt sẹo nắm đấm đụng nhau.

Một tiếng vang trầm truyền ra, ngay sau đó, để tất cả người ý chuyện không nghĩ tới phát sinh.

Tại hai quyền đụng vào nhau về sau, nam tử mặt sẹo vậy mà lui về sau ba bước. Mà Thanh Thạch chỉ là lui về sau nửa bước, thân hình mây may không bị ảnh hưởng.

Cái này sao có thể! !

Nhìn thấy này tình huống, ở đây tất cả mọi người trong đầu không khỏi toát ra ý nghĩ như vậy. Liền ngay cả cái kia Bạch Ngân cấp võ giả, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Bọn hắn tại đến thời điểm là Thanh Thạch tiếp đãi, nhưng nhìn quần áo mộc mạc Thanh Thạch tất cả mọi người cho là hắn chỉ là một người bình thường. Hướng hồ tại Sở Văn xuất hiện về sau, Thanh Thạch biểu hiện càng giống là một cái thủ hạ. Cứ như vậy, liền càng thêm không đáng chú ý.

Nhưng là hiện tại chính là như vậy một cái không đáng chú ý người, vừa cho mọi người bên trên cơm mang thức ăn lên hạ nhân, vậy mà một vòng có thể đem nam tử mặt sẹo đánh lui, đây là tất cả mọi người không nghĩ tới.

Nam tử mặt sẹo tu vì mọi người đều biết, đây chính là Thanh Đồng cấp trung kỳ võ giả. Mà ở đây mười mấy người đại đa số đều là sơ kỳ, chỉ có chút ít

mấy người là trung kỳ . Chính là bởi vì là như thế này, nam tử mặt sẹo mới dám như thế ở trước mặt mọi người ra mặt.

Mà tình huống hiện tại là, nếu như không có hấn cái bàn sau lưng cản trở, nam tử mặt sẹo rất có thể té lăn trên đất.

Lúc này nam tử mặt sẹo một mặt chấn kinh, không nghĩ tới vừa rồi chẳng qua là một cái mang thức ăn lên hạ nhân, bây giờ lại có thể một quyền đem hấn đánh lui. Hấn lúc này cảm giác được nắm đấm đau nhức, khiếp sợ không thôi.

Nhìn xem phản ứng của mọi người, Sở Vân trong lòng cười lạnh. Những người này nguyên vốn cho là mình thân phận thực lực không yếu, nhưng là giờ này khắc này mới biết được Liễu Hà thôn thực lực.

Thanh Thạch sau khi ăn xong đậu phộng về sau, đã đạt đến Thanh Đồng cấp hậu kỳ thực lực. Nếu như Sở Vân nguyện ý, vài phút liền có thể để hấn biến thành Bạch Ngân cấp võ giả. Chỉ bất quá cô kỵ đến người không thể tăng lên quá nhanh, mà mới không chế Thanh Thạch Địch tu vi.

Nhưng cho dù dạng này, cũng không phải những người ở trước mắt có thể khinh thị . Thanh Đồng cấp hậu kỳ võ giả, đoán chừng ở đây ngoại trừ cái kia Bạch Ngân cấp võ giả, không người có thể là Thanh Thạch Địch đối thủ.

Huống hồ hiện tại không chỉ là Thanh Thạch, liền là đệ đệ của hấn Thanh Nham, hiện tại cũng đã là Thanh Đồng cấp hậu kỳ võ giả. Cùng hấn ca ca, chỉ cần Sở Vân nghĩ, tùy thời đều có thể để bọn hấn trở thành Bạch Ngân cấp võ giả.

Thanh Thạch cùng Thanh Nham mặc dù đối Sở Vân chân thành, nhưng là còn muốn khảo sát một đoạn thời gian Sở Vân mới có thể quyết định phải chăng để bọn hấn đạt được tăng lên. Dù sao Dị Giới cùng thế giới hiện thực khác biệt, Sở Vân muốn là trăm phần trăm trung thành, kiên quyết không thể tiếp nhận phân bội.

Chẳng những là Thanh Thạch cùng Thanh Nham, hiện tại Liễu Hà thôn có mà là cái Thanh Đồng cấp võ giả. Cứ việc kinh nghiệm thực chiến khuyết thiếu, nhưng là tại về số lượng so hiện tại trong nhà gỗ muốn bao nhiêu. Nói cách khác, vẹn vẹn Sở Vân những thị vệ kia, cũng không phải là nam tử mặt sẹo bọn hấn có thể trêu chọc .

Thanh Thạch chiều này đem trong nhà gỗ người đều kinh hãi, liền ngay cả đến cùng nam tử mặt sẹo lúc này cũng không dám lại nói cái gì. Đứng ở nơi đó nhìn xem cái kia Bạch Ngân cấp võ giả, hi vọng đối phương có thể cho hấn ra mặt.

"Vị tiểu huynh đệ này, là chúng ta lỗ mắng. Không phải liền là hơn một trăm cái kim tệ a? Chúng ta thanh toán là được."

Lúc này, ngồi tại trung ương nhất Bạch Ngân cấp võ giả rốt cục mở miệng nói chuyện.

Trái ngược trước đó thái độ, lúc này cái kia Bạch Ngân cấp võ giả không có chút nào trước đó cao ngạo. Mà là tận lực không chế mình bảo trì mỉm cười, không có chút nào cao thủ tư thế.

Hấn cũng không ngốc, từ vừa rồi Thanh Thạch xuất thủ hấn liền có thể nhìn ra là Thanh Đồng cấp hậu kỳ thực lực. Chỉ cần đợi một thời gian, trở thành Bạch Ngân cấp võ giả không thành vấn đề.

Một cái nhìn như hạ nhân đều có thể có được thực lực như vậy, mà làm một cái thôn trưởng của thôn, tự nhiên tu vi cao hơn. Dưới tình huống như vậy, cho dù làm Bạch Ngân cấp võ giả hấn, cũng là không dám tùy tiện trêu chọc .

Hiện tại cái này Bạch Ngân cấp võ giả trong lòng vô cùng phần hận, không phải nhắm vào Sở Vân, mà là đối nam tử mặt sẹo. Nếu không phải lúc trước hấn nói những cái kia đắc tội với người, làm sao có thể xuất hiện tình huống hiện tại.

Hiện tại chúng người mới biết, nguyên lai cái thôn này không đơn giản. Tất cả mọi người đều có chút e ngại nhìn về phía Sở Vân, thông qua vừa rồi một quyền kia để bọn hấn biết. Trước mắt cái này nhìn như người vật vô hại thôn trưởng, rất có thể là Bạch Ngân cấp cao thủ, thậm chí khả năng càng mạnh.

"Đem tiền thu, chuẩn bị cơm tối." Nhìn thoáng qua bên cạnh Thanh Thạch, Sở Vân nhàn nhạt nói ra: "Cơm tối cho bọn hấn điểm lựa chọn, muốn ăn cái gì chút gì."

Dứt lời, Sở Vân liền rời đi nhà gỗ.

Bữa cơm này đã để những người kia đạt được cao ngạo giáo huấn, để Sở Vân đã kiếm được đem tiền. Mặc dù không nhiều, nhưng lại để những người kia không còn kiệt ngạo bất tuân. Nếu như những người kia nguyện ý tiếp tục lưu lại Liễu Hà thôn Sở Vân cũng sẽ không cự tuyệt, về phần muốn ăn cái gì liền tùy tiện bọn hấn đi chọn. Sở Vân trước đó đã cho Thanh Thạch liệt vài món thức ăn đơn, cứ việc không quá tiện nghi, nhưng cũng không có cay cái trắng đất đến như vậy không hợp thói thường. Nếu như những người này tiếp tục nguyện ý ở, Sở Vân vẫn là nguyện ý lời ít tiền .

Trở lại mình nhà gỗ, Sở Vân có chút sầu muộn tình cảnh hiện tại. Trước mắt hấn mua sắm trống không mà pháp quyền trực đã toàn bộ tiêu hao hầu như không còn. Dựa theo Ma Pháp Thương Điểm lão bản lời nói tới nói, chỉ ít cần nửa tháng, mới quyền trực mới có thể đến hàng.

Mà trước mắt hấn ngoại trừ dùng thử cái kia Thanh Đồng cấp quyền trực bên ngoài, chỉ còn lại có 15 cái quyền trực. Số lượng này mặc dù không ít, nhưng là phân đang ở tình huống nào.

Mê Vụ Trận Sở Vân chỉ là có đơn giản hiểu rõ, nhưng là bên trong đến cùng có dạng gì nguy hiểm hiện tại còn không rõ lắm. Mặc dù có tùy thời xuyên qua Dị Giới cùng thế giới hiện thực năng lực, nhưng là Sở Vân vẫn là không quá muốn dùng. Dù sao đây là hấn bí mật lớn nhất, không nguyện ý tùy tiện thi triển đi ra.

Thực lực bản thân không phải trong thời gian ngắn liền có thể tăng lên, muốn có chuẩn bị đầy đủ, liền cần mua sắm càng nhiều quyền trục đến về. Mà ngoại trừ Thanh Thủy huyện bên ngoài, gần nhất một tòa đại thành trì cũng tại ba trăm cây số tả hữu. Muốn qua, lấy tình huống trước mắt cũng không phải là một gian sự tình đơn giản.

"Thiếu gia, lại có người tới!"

Ngay tại Sở Vân lo lắng lấy tiếp xuống hành trình thời điểm, Thanh Thạch lần nữa đi tới trong nhà gỗ.

Bạn đang đọc truyện *Lưỡng Giới Truyền Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.